Κουκλοθέατρο της Πρωτοχρονιάς

"Ενα επίκαιρο σκέτς με πρωταγωνιστές παιγνίδια

ΠΡΟΣΩΠΑ: "Ενας σιδηρόδρομος με τις ράγες του, τα τσουνέλ του και τον σταθμάρχη του, τρεις λόχοι μολυβένιοι στρατιώτες με τις σημαίες τους και τους τυμπανιστές τους — μονάδες του διεθνούς στρατού του ΟΗΕ, περαστικοί από τη βιτρίνα για την Αίγυπτο — ένα άρμα μάχης, μία σβούρα, ένα τόπι, και τέλος, οι δύο πρωταγωνισταί της σημερινής σκηνής: Μιά ακριβή κουκλίτσα ευρωπαϊκή από καλοδουλεμένη φίνα πορσελάνη, κι' ένας φασουλής κακοφτιαγμένος από άθεσπο "Ελληνα τεχνίτη, που βιαζότανε να τον τελειώση μιά ώρα αρχήτερα, για να πάη να κοπανίση κανένα ποτηράκι.

Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ (αύστηρά, στον οδηγό του τραίνου που μόλις έφτασε): "Εχεις δέκα λεπτά καθυστέρηση...

ΟΔΗΓΟΣ: Μέ συγχωρείτε, άλλά έκτροχιάστηκε ή μηχανή.

Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ (σιγά, φιλοσοφικά): Πώς νά μήν έκτροχιαστή, άφού είναι γένους θηλυκού;...

ΟΔΗΓΟΣ: Πώς εἴπατε;

Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ: Είπα ὅτι πρέπει νά τρέξης λίγο πιό πολύ, γιά νά κερδίσης τά δέκα λεπτά...

ΟΔΗΓΟΣ (σιγά, ερωτικά): Πώς νά τρέξω, όταν μέ κυττάη έκείνη;

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Μή γλυκοσαλιάζης, έτσι, βρέ μουντζούρα, γιατί δέν πρόκειται νά σέ κυττάξη αὐτή πού κυττᾶς...

ΟΔΗΓΟΣ: Πρόσεξε πῶς μιλᾶς, παλιοκουρεμπιέ, γιατί θά σέ κόψω!

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Πρίν μέ κόψης, σέ πυροβολῶ! (Ακούγεται πυροβολισμός).

ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ: Βοήθεια! Μᾶς σκοτώνουν, κύριε λοχαγέ!

ΛΟΧΑΓΟΣ (αὐστηρά): Ποιός πυροβόλησε;

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Ἐγώ... Μ' ένα ἀτομικό τουφέκι τοῦ φελλοῦ!

ΛΟΧΑΓΟΣ (δυνατά): Φωνάχτε τή μολυβένια ΕΣΑ και πηγαίνετέ τον μέσα... (Ἡ ΕΣΑ παίρνει τό στρατιώτη). Λαμπρά... (Κυττάζει γύρω του): Ἰιιιι! Τί θαῦμα εἶν' αὐτό; Τί δέρμα, τί μάτια, τί σῶμα!

ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ (σκύβει στό αὐτί του): Λέτε γιά τήν ἀντικρυνή κοῦκλα κι' ἐσεῖς;...

ΛΟΧΑΓΟΣ (ἄγρια): Ποιός σᾶς ἀνακάτεψε ἐσᾶς, κύριε σταθμάρχα τοῦ γλυκοῦ νεροῦ;

ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ (πειραγμένος): Δέ κάνετε καλά νά μέ περιφρονῆτε, κύριε λοχαγέ... Αὐτή πού θαυμάζετε, μπορεῖ νά ἀποτελέση σ τ α θ μ ό στή ζωή σας... Ἀφιστε νά εἶμαι ὁ σταθμάρχης καί σ' αὐτόν.

ΛΟΧΑΓΟΣ: Α, δέν εἶσαι, βλέπω, μόνο ἀναιδής, ἀλλά καί ἐπικίνδυνα κρῦος... Ὁρίστε, μέ πούντιασες... "Ασασασφοῦ!

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΕΝΟΣ ΑΡΜΑΤΟΣ ΜΑΧΗΣ: Μέ τίς ὑγείες σας... (Τόν πλησιάζει): Δέν ἀνεβαίνετε, κύριε λοχαγέ, νά σᾶς πάω καμμιά βόλτα ὡς ἀπέναντι; Ἐκεῖ στήν ὁμορφη κουκλίτσα πού κυττᾶτε μέ ἀπληστία....

ΛΟΧΑΓΟΣ: Σιωπή, ὁδηγέ ἅρματος μέ ἀναίδεια... καθάρματος! Δεκαήμερος φυλάκισις. (Πιό σιγά). Αὐτή ἡ κοπέλλα κινδυνεύει νά κλονίση τήν πειθαρχία τοῦ μολυβένιου στρατεύματος...

(Ἡ βιτρίνα ἀνοίγει κι' ἀκούγεται μιά παιδική φωνή).

ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ: Θέλω τό σιδηρόδρομο καί τό κουτί μέ τά στρατιωτάκια.

ΕΝΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Μάλιστα, κύριε...

ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ (στά ἄλλα παιχνίδια): Γειά σας... (Στό λοχαγό): Ξεκινᾶμε γιά καινούργιο δρομολόγιο, κύριε λοχαγέ. (Κλείνει ἡ βιτρίνα).

ΜΙΑ ΣΒΟΥΡΑ: Δόξα σοι ὁ Θεός! Ἀραιώσαμε μιά σταλιά.

ΤΟ ΤΟΠΙ: Σώπα, καύμένη. Καί ἰδίως, μή γυρίζης τόσο γρήγορα...

Η ΣΒΟΥΡΑ (δυσαρεστημένη): Σβοῦρα εἶμαι, δουλειά μου νά γυρίζω... "Οπως κι' ἐσύ εἶσαι τόπι, καί δουλειά σου νά κάνης γκώλ!

ΤΟ ΤΟΠΙ (μέ καμάρι): Ἐγώ εἶμαι, ἀνάμεσα σ' ὅλους σας, ὁ πρωταθλητής τοῦ ἀλματος εἰς ὕψος. "Ενα εἶδος Ρουμπάνη! (Πηδάει, καί, μ' ένα μεγάλο γκώλ, βρίσκεται δίπλα στήν ὡραία κουκλίτσα).

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἀ! Μέ τρόμαξες, καύμένε...

ΤΟ ΤΟΠΙ: Γιατί; Ἐπειδή πήδηξα κοντά σού; Εἶμαι ὁ πιό θερμός οὐρανοκατέβατος θαυμαστής σου...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ἐχθρικά): Εἶσαι ἕνας ἀναιδέστατος ἀέρας φρέσκος κλεισμένος μέσα σ' ἕνα σφαιρικό κομμάτι λάστιχο...

ΤΟ ΤΟΠΙ (περιφρονητικά): Πφ! Τί ἄσκημος πού εἶσαι!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ἀγριεμένος): Πρόσεξε, γιατί θά σέ κάνω αὐτό πού εἶσαι στό ξύλο!

ΤΟ ΤΟΠΙ: Ἄς γελάσω... Χαχαχά!... γελῶντας, κύλησε μακρυά... Τό γκέλ τόν ἔφαγε! (Στήν κούκλα δυνατά): Μοῦ ἐπιτρέπετε νά σᾶς ὑποβάλω τά σέβη μου, ὡραία μου δεσποινίς;

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ δυσαρεστημένη ἔκπληξη): Τά σέβη σας; Μά τί εἶμαι;; Ἡ γιαγιά σας, ἤ ἡ θεία σας;...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (σιγά): "Εκανα γκάφα. Ἡ γνωριμία μας ἀρχίζει ἄσκημα... (Δυνατά). Μέ συγχωρεῖτε ἀλλά δέν ἔχετε ἐντελῶς δίκηο... Δέ σέβεται κανείς μόνο τά γεράτεια...

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἀλλά; Σέβεται μήπως καί τά νειάτα; Πολύ ἀστεῖο! (Γελάει μ' ένα γέλοιο πού νεμίζει κρύσταλλα τή βιτρίνα).

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (πειστικά, ἀξιωματικά): Σέβεται, κυρίως, τήν ὁμορφιά! Κι' ἔτσι, μ' αὐτή τή βάσι, ἐσεῖς εἴσαστε τό πιό ἀξιοσέβαστο πλάσμα τῆς Γῆς!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Εἴσαστε ἕνας ἐξυπνότατος κόλακας... (Τόν κυττάζει ἀπό πάνω ὡς κάτω): Καί... δέ σᾶς φαίνεται...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (θερμά): Ω, μήν κυττᾶτε τήν ταπεινή μου ἐμφάνισι. Τό πνεῦμα σπάνια φοράει κοστοῦμι κομψό: Οἱ πλησίοι τῶν σκισμένων ρούχων καί τῆς ἀσκήμιας εἶναι πατρίκιοι τῆς εὐαισθησίας.

Η ΚΟΥΚΛΑ: "Α... Εἴσαστε εὐαίσθητος;...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Ἀπερίγραπτα, ἀσύλληπτα εὐαίσθητος! Μέ δονεῖ κάθε ὁμορφιά πού προβάλλει μπροστά μου — νά, ἄς ποῦμε τά μάτια σας!

Η ΚΟΥΚΛΑ (αὐστηρά): Ἀφίστε τά μάτια μου...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ὑποχωρητικός, γιά νά μήν τήν δυσαρεστήση): Τά ἀφίνω... καί κυττάζω τό χιόνι...

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἐννοεῖτε τό χιόνι τοῦ ἀντικρυνοῦ μας πρωτοχρονιάτικου δέντρου;

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Ἐννοῶ τό πραγματικό, αὐτό πού στροβιλίζεται ὄξω ἀπό τή βιτρίνα...

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ περιέργεια): Μπορεῖτε νά μοῦ ἐξηγήσετε τή διαφορά ἀνάμεσα στά δύο αὐτά χιόνια: τό ὄξω καί τό μέσα;...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Εὐχαρίστως. Τό ἕνα εἶναι χιόνι τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τό ἄλλο τῶν νοσοκομείων! Τό ἕνα στρώνεται ἀπάνω στά ἔλατα τῶν μεγάλων ὑψομέτρων καί στούς δρόμους σάν κι' αὐτόν πού βλέπομε μπροστά μας. Τό ἄλλο στά ψεύτικα ἔλατα ἀπό πρασινισμένα φτερά κόττας καί στά χειρουργεῖα!

Η ΚΟΥΚΛΑ (γελάει): Εἴσαστε πολύ ἰδιόρρυθμος...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (μελαγχολικά): Εἶμαι ἕνας κακοφτιαγμένος κὸς ἀπό πεπιεσμένο χάρτη... Ὁ πατέρας μου προσπάθησε ἀστεῖον, καί μ' ἔκανε ἁπλῶς ἀξιοθάκρυτο... Ξεκίνησα ἔγινα... κλαίουν!...

Η ΚΟΥΚΛΑ (σιγά): Μέ συγχωρεῖτε... Ἀλλά... μήπως πόρτα;... "Ενοιωσα ρίγος...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Δέν ἤτανε πόρτα' ἤτανε καλαμποῦρ

Η ΚΟΥΚΛΑ (τουρτουρίζει): Μήν ξαναπῆτε!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Σᾶς τό ὑπόσχομαι... (Γιά νά φέρη ἀλλάζει τήν κουβέντα): Καί, δέ μοῦ λέτε, εἴσαστε

Η ΚΟΥΚΛΑ (περιφρονητικά): Ἀθηναία; Πῶς σᾶς ρι): Εἶμαι βέρα Παριζιάνα!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (μέ βαθύτατο σεβασμό): "Α! Παριζ

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἐφτασα στόν τόπο σας κλεισμένη μέ Τά πρῶτα πρόσωπα πού ἀντίκρυσα ἦταν οἱ τελωνειακ

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Καί σᾶς ὑποδέχτηκε γιά νά σᾶς καλω

Η ΚΟΥΚΛΑ: Τρακόσες δραχμές...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Πωπῶ τί πολυτέλεια!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Γιατί ἀπομακρυνθήκατε;...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Ἀπό δέος! Ἀνάμεσά μας ὑψώνεται

Η ΚΟΥΚΛΑ: Γιατί χιλιάρικο;

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Τρακόσες τελωνεῖο κι' ἄλλες τρακό ἡ ἀξία σας, ἑξακόσες. Βάλτε καί τετρακόσες τό λιγ τοῦ ἐμπόρου, ἕνα χιλιάρικο...

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ ἐνδιαφέρον): Τόσο μέ ὑπολογίζετε;

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Τόσο σᾶς ὑπολογίζει τό ἐμπόριο... Γ ἀνυπολόγιστη!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Σᾶς εὐχαριστῶ...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ὕστερα ἀπό μικρή σιγή, διστακτικά) σω μιά χάρι; "Ενα μεγάλο πρωτοχρονιάτικο μπουναμ

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἄν μπορῶ νά σᾶς τόν δώσω...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ἱκετευτικά): Θά σᾶς πείραζε ἄν σ θυντικό;...

Η ΚΟΥΚΛΑ (γελάει): Αὐτό εἶναι ὅλο; Τό πιό εὔκολο.

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Ἀγαπούλα μου...

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ ξαφνική ψυχρότητα): Ναί, ἀλλά μ ρος πιό πολύ ἀπό ὅ,τι σοῦ δίνω.

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Μέ συγχωρεῖς...

Η ΚΟΥΚΛΑ: Τί ἔπαθες;

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Πούντιασα ἀπό τήν ξαφνική ψυχρότ φορᾶς σου... Πλευρίτωσα ψυχικά...

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ ἐνδιαφέρον): Ἀλήθεια, τρέμεις...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (ἐμπιστευτικά): Κυρίως ἀπό τήν ἀνησ ληθῆς;...

Η ΚΟΥΚΛΑ: Αὐτός δέν εἶναι ὁ προορισμός μου;

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (τραγικά): Τώρα μοῦ θυμίζεις τήν «Κ μελίας»... (Ποιητικά): Γλυκειά μου Μαργαρίτα, τί λεειτής μορφής ἔχεις μπροστά σου!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Ἀσε τούς ρομαντισμούς... Εἶναι πολύ

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Ἔβας ποιητής σάν καί μένα δέ μ μοντέρνος, ἐκτός ἄν ἀνήκη στή σχολή τῶν σουρρε

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ ἀνησυχία): Καί ἐσύ, βέβαια, δέν

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (τήν καθησυχάζει): Ὄχι, γιατί τότε ρέσει ζουρλομανδύα!

Η ΚΟΥΚΛΑ (ἐνθουσιασμένη): Μ' ἀρέσεις πολύ!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (μέ ἀπελπισία): Τί σοῦ ἀρέσει ἀπό μέ

Η ΚΟΥΚΛΑ: Μ' ἀρέσει ἡ φυχή σου!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Κι' αὐτή εἶναι παραγεμισμένη μέ ἀ ('Ανοίγει ἡ βιτρίνα. Ἀκούγεται ἡ φωνή ἑνός δευ

ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ: Θέλω, μπαμπᾶ, τή σβοῦρα, τό καταβ

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ: Τυλίξτε τα...

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Μάλιστα, κύριε...

Η ΚΟΥΚΛΑ (μέ κάποιο ρίγος ἀνησυχίας): "Οσο π καί πιό πολύ... Κοντεύουμε νά μείνουμε μόνοι μας...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (μέ ἐνθουσιασμό): Ἄς μείνουμε δ λίγο τό μαγαζί θά κλείση... Αὔριο εἶναι πρωτοχρον εἰκοσιτέσσερις ὧρες μαζί!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Τί ὑποτιμητικό!

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (σιγά, θερμά): Θά μείνης κοντά μο τόν ποῦ ζῆ μόνο γιά σένα! Ποῦ θά βρῆς ἄλλη τέτ σιγά): Νά... Εἴμαστε τώρα μόνοι μέσα στή βιτρίνα... παιχνίδια πουλήθηκαν... Εὐλογημένος ὁ ὑπόλοιπος μισό ρολλό... Ζήτω! Δέ θά πουληθῆς! Θά μείνης δί

('Ανοίγει γιά ἄλλη μιά φορά ἡ βιτρίνα).

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ: Μπαμπάκα, θέλω αὐτή τήν μορφη ποῦναι!

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: Ναί, κοροῦλα μου... Εἶναι πολύ ὁμορ

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (χλωμός, στό αὐτί τῆς κούκλας): Μήν τους προκαλῆς...

Η ΚΟΥΚΛΑ: Τί λές;... φαίνεται τόσο πλούσιος ὁ κ

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Τιποτένια! Ἐλεεινή!

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: Καί, πόσο κοστίζει;

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Χίλιες δραχμές...

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: Πολύ ἀκριβά!...

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Εἶναι εὐρωπαϊκή κούκλα, κύριε... τρακόσες δραχμές μόνο τελωνεῖο.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: Μιά φορά, κόψτε μας κάτι...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Μήν τήν ἐξευτελίζης μέ παζάρια, τουλ σᾶς τήν ἀφίνω ἐννιακόσες ἑξῆντα...

Ο ΚΥΡΙΟΣ: Καλά... Τυλίξτε την...

Η ΚΟΥΚΛΑ (σιγά στό φασουλῆ): Γειά σου... Καί.. καινούργιος χρόνος...

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ (τραγικά): 'Αντίο, φτωχό μου πρωτο ρο! ('Ακούγεται ἀπ' ἔξω τό μοτέρ μιᾶς λιμουζίνας στερα ὁ θόρυβος τῶν ρολλῶν πού κατεβαίνουν. Ὕστε σβύνουν μέσα στή βιτρίνα. Παγερή ἡσυχία). Πάει. ἔφυγε... Μιά γυναίκα γνῆσια ἀπό τήν πιό φίνα πορσ Θεέ μου! Τί σκοτάδι! Τί κρῦο! Τί παγωμένο ποῦναι μονοξιᾶς...

(Σιγά-σιγά κατεβαίνει ἡ αὐλαία καί κλείνει μέσα της τυχισμένο, ἀπούλητο, τόν φασουλῆ μέ τόν ἀγιάτρευτο

ΧΡ. Κ.

Γυναῖκες

Ἡ Εἰρήνη τοῦ Θεοδοσίου

ΕΝΑΣ πένθιμος θρηνος ἀντηχοῦσε ἀπὸ τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Ρώμης. Μέσα ἀπὸ στενοσόκακκα κι' ἀπὸ τρῶγλες, ἔβγαιναν ἀχνὰ γεροντίστικα πρόσωπα, ὅμοια μὲ σκιές. Τὰ διαπεραστικὰ οὐρλιάσματα τῶν γυναικῶν ἀκούγονταν παντοῦ. Ἔκλαιγαν σταρακτικὰ καὶ φώναζαν τὰ ὀνόματα τῶν παιδιῶν τους, ποὺ πολεμοῦσαν στὰ τείχη. Οἱ βάρβαροι ἦταν ἐκεῖ. Δυὸ μῆνες τώρα ὁ Ἀλάριχος, ὁ βασιλέας τῶν Βησιγότθων, πολιορκοῦσε τὴν πόλι μὲ τὸν ἀκατομάχητο στρατό του. Ἡ γῆ ἔτρεμε κάτω ἀπ' τὰ πόδια τους. Μεγάλες φωνὲς καὶ χρεμετίσματα ἀλόγων γέμιζαν τὸν ἀέρα, μαζὶ μὲ συγκρούσεις πανοπλιῶν καὶ σαλπίσματα βουκίνων, ποὺ σήμαιναν κάθε τόσο ἐπιθέσεις.

Ἡ Ρώμη χαροπάλευε. Ἦταν Αὔγουστος τοῦ 410 κι' ἡ ζέστη ἦταν ἀφόρητη. Κύματα πλημμύριζαν τὶς σκάλες τῶν ναῶν. Μιὰ κραυγὴ ἐβγαινε ἀπ' ὅλα τὰ στόματα, γεμάτη πίκρα καὶ ἀπόγνωσι:

— Ἐμεῖς πολεμοῦμε ἐδῶ, πεινασμένοι, δίχως ὅπλα, δίχως βοήθεια, δίχως ἐλπίδα! Ποῦ εἶναι, λοιπόν, ὁ αὐτοκράτοράς μας; Γιατί μένει στὴ Ραβέννα καὶ δὲν ἔρχεται νὰ πολεμήσῃ στὸ πλευρό μας; Ὡς πότε θὰ μᾶς ἀφίνη μόνους κι' ἔρημους;

Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης ἦταν τότε ὁ Ὀνώριος. Ὅταν ὁ Ἀλάριχος εἶχε ἀρχίσει τὴν πολιορκία τῆς «Αἰωνίας πόλεως», αὐτὸς βρισκόταν στὴ Ραβέννα. Ἀντὶ ὅμως νὰ σπεύσῃ καὶ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὰ στρατεύματά του, προτίμησε νὰ μείνῃ μακρυὰ ἀπ' τὸν πόλεμο. Ὄχι πὼς ἦταν δειλός. Μὰ ἤξερε πὼς τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ σώσῃ, πρὸς τὸ παρόν, τὴν Ρώμη ἀπὸ τὸ σάρωμα ποὺ τῆς ἑτοίμαζαν οἱ βάρβαροι. Ὁ Ὀνώριος ἦταν γυιὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου κι' ἀδελφὸς τοῦ Ἀρκαδίου, ποὺ βασίλευε στὸ Βυζάντιο. Στὸν τελευταῖον αὐτόν, λοιπόν, ἔστειλε μήνυμα καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν βοηθήσῃ μὲ κάθε τρόπο. Ἀλλ' ὥσπου νἄρθῃ ἡ ἀπάντησι, ἐξακολουθοῦσε νὰ μένῃ στὴ Ραβέννα. Γιὰ ἕνα πρᾶγμα ὡστόσο ἀνησυχοῦσε: Γιὰ τὴν ἀδελφή του Εἰρήνη, ποὺ βρισκόταν μαζὶ μὲ τοὺς πολιορκημένους στὴ Ρώμη...

Ἡ βασιλοπούλα ἦταν τότε μόλις εἴκοσι ἐτῶν. Εἶχε γεννηθῇ στὴν Κωνσταντινούπολι, μὰ ἀπὸ πολὺ μικρὴ εἶχε στερηθῇ τοὺς γονεῖς της. Ἔτσι τὰ δύο ἀδέλφια της ἔφεραν στὸ παλάτι τὴν ἀρχάντισσα Ἥρεμια — γυναῖκα τοῦ στρατηγοῦ Στυλίχωνα — καὶ τῆς ἀνέθεσαν τὴν ἀνατροφή της. Ὅταν ὅμως ὁ Ὀνώριος ἐτοιμάστηκε νὰ φύγῃ ὡς αὐτοκράτωρ γιὰ τὴν Ἰταλία, ἀποφάσισε νὰ τὴν πάρῃ μαζί του. Τὴν ἀγαποῦσε τόσο πολύ, ὥστε τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὴν ἀποχωριστῇ. Ἀλλ' ὁ Ἀρκάδιος, ποὺ τὴ λάτρευε κι' αὐτός μὲ τὴν ἴδια θέρμη, ἀρνήθηκε νὰ τοῦ τὴ δώσῃ. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ λίγο ἔλειψε νὰ γίνῃ αἰτία νὰ μαλλώσουν τὰ δύο ἀδέλφια. Ἡ ἐπέμβασι ὅμως τῆς συνετῆς Ἥρεμίας, ἔβαλε τὴν κατάστασι.

— Γιατί κάνετε σὰν παιδιά; τοὺς εἶπε. Ἡ Εἰρήνη ἀνήκει καὶ στοὺς δύο σας. Γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ μένῃ οὔτε στὸν ἕναν, οὔτε στὸν ἄλλον διαρκῶς. Ἀναγκαστικά, θὰ τὴ μοιρασθῆτε. Θὰ μένῃ τρία χρόνια στὴν Κωνσταντινούπολι, τρία χρόνια στὴ Ρώμη.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ τηρήθηκε πιστὰ καὶ κανένας πιὰ δὲν εἶχε παράπονο. Νὰ ὅμως ποὺ τώρα ἡ πεντάμορφη βασιλοπούλα κινδύνευε νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῶν κατακτητῶν. Καὶ μόνο ποὺ τὸ σκεφτόταν αὐτὸ ὁ Ὀνώριος, ἀνατρίχιαζε. Ἀλλὰ τί μποροῦσε νὰ κάνῃ; Οἱ δυνάμεις του ἦταν ἐλάχιστες, ἐνῶ ὁ στρατὸς τοῦ ἀντιπάλου του ἦταν δεκαπλάσιος. Κι' ἐκτὸς αὐτοῦ, στὴν πολιορκία ἔπαιρνε μέρος κι' ὁ Ἀτόλφ, ὁ φημισμένος στρατηγὸς τῶν Βησιγότθων, γυναικάδελφος τοῦ Ἀλάριχου. Ὁ Ἀτόλφ ἦταν μόλις τριάντα χρόνων. Ὡς τότε, ἀλλεπάλληλες νίκες εἶχαν στέψει τὰ ὅπλα του. Τὰ τείχη λύγιζαν στὸ πέρασμά του κι' οἱ στρατοὶ ἔφευγαν πανικόβλητοι. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ συμφωνοῦνε πὼς ὁ νεαρὸς στρατηγὸς ξεχώριζε ἀπ' ὅλους τοὺς ὁμοίους του. Δὲν ἦταν δηλαδὴ μόνο τολμηρὸς κατακτητής. Ἦταν ὡραῖος, εὐγενικὸς καὶ φερόταν μὲ κατανόησι σ' ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους ποὺ ἔπιαναν οἱ δικοί του. Αὐτὸ ἴσως νὰ ὀφειλόταν στὸ ὅτι ἦταν χριστιανός...

Ὡστόσο σὲ τί ὠφελοῦσε ἡ καλωσύνη του, ἀφοῦ ἄφηνε νὰ βασανίζεται ὁ λαὸς τῆς Ρώμης; Τὰ παιδιὰ πέθαιναν στὴν ἀγκαλιὰ τῶν μανάδων τους, ποὺ δὲν εἶχαν πιὰ γάλα νὰ τὰ θρέψουν. Οἱ γέροι καὶ οἱ ἄρρωστοι κατέβαιναν στὶς κατακόμβες, γιὰ νὰ μὴν ξαναβγοῦν πιὰ ποτέ. Καὶ μόνο ὅσοι μποροῦσαν ἀκόμη νὰ σηκώσουν ἅρματα, κρατοῦσαν πιστὰ στὶς ἐπάλξεις. Ἔπειτα, ἕνα πρωί, λίγο προτοῦ βγῇ ὁ ἥλιος, ἄκουσαν ἀπὸ τὴν πόλι μιὰ μεγάλη φωνὴ ποὺ ἔμπηξαν ὅλοι μαζὶ οἱ βάρβαροι. Ὁ λαὸς ἔτρεξε στὰ ὀχυρώματα. Δάσος ἀπὸ ἀκόντια καὶ σπαθιὰ ὀρθωνόταν στὴ βάσι τους. Στὸ ἄνοιγμα τῶν ἐπάλξεων, φανήκανε μερικὰ κεφάλια...

Οἱ Ρωμαῖοι τοὺς κτύπησαν μὲ τὰ κοντάρια. Οἱ βάρβαροι κατρακύλησαν ἀπὸ ἐκεῖ πάνω, μπήγοντας ἄγριες κραυγές. Καὶ τὴν ἴδια στιγμή, ἡ μεγάλη πύλη τοῦ κάστρου ἄνοιξε διάπλατα καὶ μερικοὶ καβαλλάρηδες ὥρμησαν ἀκάθεκτοι ἔξω. Πέρασαν σὰν σίφουνας ἀνάμεσα στὸν ἐχθρό, στριφογυρίζοντας στὸν ἀέρα τοὺς τρομεροὺς κεφαλοθραύστες. Μπροστὰ πήγαινε ἕνας νεαρὸς πολεμιστής. Ἡ ἀσημένια πανοπλία του στραφτοκοποῦσε ὁλόκληρη μέσ' στὸ θαμπόφωτο τοῦ πρωϊνοῦ. Τ' ὡραῖο του πρόσωπο ἦταν ὠχρό. Τὰ μαλλιά του κυμάτιζαν στὸν ἀέρα. Καὶ τὰ μεγάλα μαῦρα του μάτια εἶχαν μιὰ τόσο ἀγοιεμένη ἔκφρασι, ποὺ οἱ βάρβαροι ἀναγκάστηκαν νὰ ὑποχωρήσουν...

Ἀξαφνα, ἕνα βέλος σφύριξε στ' αὐτί του. Ὁ καβαλλάρης ἔσφιξε τὰ γκέμια κι' ἄδραξε τὸ τσεκοῦρι του. Ὅμως, τὴν ἴδια στιγμή, ἕνα πλῆθος ἀπὸ βέλη τὸν περιτριγύρισε. Τὸ ἄλογό του πληγωμένο, σηκώθηκε στὰ πίσω πόδια, πετάχτηκε μπρὸς κι' ἔπεσε σέρνοντας τὸν ἀναβάτη του στὴ γῆ. Μὰ γρήγορος ἐκεῖνος, παράτησε τοὺς ἀναβατῆρες καί, πρὶν ἀγγίξη καλὰ-καλὰ τὸ χῶμα, ξαναβρέθηκε ὄρθιος, μὲ τὸ τσεκοῦρι στὸ ἕνα χέρι καὶ στ' ἄλλο ἕνα κοντὸ μαχαίρι. Οἱ σύντροφοί του ἀπομακρύνθηκαν γρήγορα, ἔκαναν ἕνα μεγάλο κύκλο καὶ ξαναγύρισαν στὸν τόπο τῆς συμπλοκῆς. Μὰ δὲν μποροῦσαν νὰ ζυγώσουν τὸν ἀρχηγό τους. Στὰ χωράφια, ἁρματωμένοι ἄντρες, σπκώθηκαν ἀπὸ παντοῦ, σὰν φαντάσματα καὶ χύθηκαν πάνω του.

— Ζωντανὸ τὸν θέλω! ἀκούστηκε μιὰ φωνή. Ὑπόσχομαι μιὰ φούχτα χρυσάφι, σ' αὐτὸν ποὺ θὰ μοῦ τὸν φέρῃ ζωντανό!...

Ἦταν ὁ Ἀτόλφ, ποὺ παρακολουθοῦσε ἀπὸ μακρυὰ τὴ μάχη. Μὰ ὁ νεαρὸς πολεμιστὴς πάλευε σὰν λιοντάρι. Μονομιᾶς εἶχε ρίξει κάτω νεκρὸ τὸν πρῶτο ποὺ ὥρμησε κατάπάνω του καὶ ἄλλος ἕνας, σὲ λίγο, κυλιόταν στὴ λάσπη μ' ἀνοιγμένο τὸ λαιμό.

Ἐμπρός, πίσω, πλάγια, σὰν μύλος, στριφογύριζε τὸ φοβερό του τσεκοῦρι, πελεκῶντας χέρια, πόδια, κεφάλια, ὅπου ἔπεφτε. Τὸ αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ τὸ μέτωπό του καὶ κοκκίνιζε τὴν ἀστραφτερή κόμη. Καὶ ὅσο ἔστεκε ὄρθιος, δὲν ἦταν εὔκολο νὰ τὸν νικήσουν. Τότε ἀκριβῶς ὥρμησε πάνω του ὁ Ἀτόλφ. Σηκώνοντας τὸ σπαθὶ χέλι ὅμως ἐκείνος, τοῦ ξέφυγε καὶ τὸ σπαθὶ παρὰ λίγο νὰ τὸν πάρῃ λοξὰ στὸν ὦμο. Μ' ἕνα πήδημα, ὁ νέος μὲ τὴν ἀσημένια πανοπλία, ρίχτηκε πάνω στὸν ἀντιπαλό του. Κατεβάζοντας μὲ φόρα τὸ τσεκοῦρι του, τοῦ ἔσχισε τὴν περικεφαλαία στὴ μέση, σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἐκεῖνος ἔσκυβε χαμηλὰ ἀπὸ τ' ἄλογό του.

Ὁ Ἀτόλφ κλονίστηκε ὁλόκληρος. Προσπάθησε νὰ κρατηθῇ στὴ σέλλα του, ἔκανε μιὰ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια, δὲν τὰ κατάφερε κι' ἔπεσε βαρειὰ στὸ χῶμα. Ὁ τολμηρὸς πολεμιστὴς δὲν ἀντιπτάλου του. Καί, πρὶν προλάβουν οἱ ἄλλοι νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν ταραχή τους, ἔσφιξε τὰ γκέμια καὶ χάθηκε πρὸς τὴν πόλι. Ἡ πύλη ἄνοιξε ἀπότομα κι' ὅλοι μαζὶ οἱ καβαλλάρηδες ὥρμησαν μέσα, μαζὶ μὲ τὸν ἀρχηγό τους. Οἱ βάρβαροι οὔτε τόλμησαν νὰ κυνηγήσουν τοὺς Ρωμαίους. Σήκωσαν μόνο ἀπὸ κάτω τὸν Ἀτόλφ καὶ τὸν πῆραν μαζί τους. Ἦταν βαρειὰ πληγωμένος. Μὰ εἶχε γερὴ κράσι, συνῆλθε γρήγορα καὶ τὸ πολὺ σὲ δυὸ βδομάδες, ἦταν πάλι στὸ πόδι.

— Ξέρω τί σκέρτεσαι, τοῦ εἶπε ὁ Ἀλάριχος, μόλις τὸν εἶδε γιατρεμένο. Τὸν ἄνθρωπο ποὺ σὲ πλήγωσε! Δὲν θὰ ἡσυχάσῃς, Ἐκεῖνος κούνησε παράξενα τὸ κεφάλι του.

— Ἔτσι θὰ ἦταν, ἂν εἶχα νὰ κάνω μὲ ἄντρα! ἀποκρίθηκε σκεφτικός. Μὰ ὁ πολεμιστὴς ποὺ μὲ πλήγωσε ἦταν γυναῖκα...

— Γυναῖκα; εἶπε. Μὰ τότε πρέπει νὰ ἦταν πλάσμα τρομερό, ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ νικήσῃ ἐσένα, τὸν ἀνίκητο!...

— Ἦταν ἕνα θεῖο πλάσμα! ψιθύρισε ὁ Ἀτόλφ. Κι' ἂν δὲν τὴν ξαναβρῶ, δὲ θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ ἡσυχάσω.

Ἦταν παράξενο γιὰ ἕνα βάρβαρο — ὅπως θεωροῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη τοὺς Βησιγότθους — νὰ μιλῇ μὲ τέτοιον τρόπο γιὰ μιὰ γυναῖκα, ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ τὸν στείλῃ στὸν ἄλλο κόσμο. Κι' ὅμως αὐτὴ ἦταν ἡ ἀλήθεια. Ὁ Ἀτόλφ εἶχε ἐρωτευθῇ τὴν ἄγνωστη νέα ποὺ τὸν πλήγωσε καὶ ποὺ δὲν ἦταν ἄλλη ἀπὸ τὴν Εἰρήνη, τὴν ἀδελφὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ὀνωρίου. Ἡ βασιλοπούλα, βλέποντας τὴν ἀδράνεια τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ θέλοντας νὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος καὶ ἐμπιστοσύνη στὸ λαὸ «ἐπὶ τὴν Αὐτοκρατορικὴν δύναμιν», συγκέντρωσε γύρω της μερικοὺς τολμηροὺς ἀξιωματικοὺς καὶ μπῆκε ἐπὶ κεφαλῆς τους. Ἀναθρεμένη κοντὰ στὸ στρατηγὸ Στυλίχωνα, ἤξερε καλὰ τί θὰ πῇ πόλεμος καὶ τί θὰ ποῦν ὅπλα...

ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΗΣΑΝ ΣΑΝ ΑΝΤΡΕΣ

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ Εἰρήνη εἶχε κερδίσει τὴν καρδιὰ τῶν Ρωμαίων. Ὅταν τὴν εἶδαν μάλιστα πάνω στ' ἄτι της νὰ ἐξορμᾷ ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη μὲ τὸ τσεκοῦρι στὸ χέρι, ν' ἀγωνίζεται παλληκαρίσια καὶ νὰ πληγώνῃ μ' ἕνα κτύπημα τὸν Ἀτόλφ, ἐνοιωσαν ὁλοι μονάχα θάρρος, ἀλλὰ καὶ ὑπερηφάνεια. Μέσα τους ξαναφούντωσε πάλι ἡ πεποίθησι τῆς νίκης. Ὥρμησαν ἀκάθεκτοι στὶς ἐπάλξεις κι' ἀπὸ κεῖ πάνω ἄρχισαν νὰ ρίχνουν βραστὸ νερό, πίσσα κι' ὅ,τι ἄλλο εἶχαν στὴ διάθεσί τους. Μερικοὶ παρομόνευαν στὶς πολεμίστρες μὲ φαράδικα δίχτυα. Κι' ὅταν ἔφταναν οἱ βάρβαροι, βρίσκονταν πιασμένοι στὰ βρόχια καὶ σπάραζαν σὰν τὰ ψάρια. Χαλοῦσαν κι' οἱ ἴδιοι τὰ τείχη τους. Ὁλόκληρα κομμάτια τὰ γκρέμιζαν ἐπίτηδες γιὰ νὰ κατασπλακώσουν στὴν πτῶσι τους τοὺς ἐχθρούς. Ἡ Εἰρήνη, ἀνεβασμένη στὴν πιὸ ψηλὴ ἐπαλξί, πρόσταζε μὲ βροντερὴ φωνή:

— Μὴ σταματᾶτε! Χτυπᾶτε δυνατά! Πρέπει ν' ἀνθέξουμε ὥσπου νὰ φτάσουν τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀρκαδίου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι! Ὁ Ὀνώριος ἔστειλε μήνυμα ἀπὸ τὴ Ραβέννα, ὅτι σὲ λίγο θἄχουμε ἐδῶ ἄφθονα τρόφιμα. Μὴ σταματᾶτε!...

Μὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν ἦταν παρὰ μονάκα λόγια. Λόγια παρηγοριᾶς. Οἱ μέρες κι' οἱ βδομάδες περνοῦσαν, χωρὶς νὰ φαίνεται ἀπὸ πουθενὰ βοήθεια. Κι' ἄξαφνα, μιὰ νύχτα, οἱ βάρβαροι κατώρθωσαν ν' ἀρπάξουν τὸ κάστρο τοῦ Τζανίκολο κι' ἀπὸ ἐκεῖ ν' ἀρχίσουν τὴν ἐξόρμησί τους. Ἡ Ρώμη βρισκόταν πιὰ στὰ πρόθυρα τοῦ χαμοῦ της. Ἀπὸ τὴ μιὰ ὁ Ἀλάριχος, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἀτόλφ, προχωροῦσαν σπιαμὴ πρὸς σπιαμὴ γιὰ νὰ τὴν καταλάβουν. Ἡ Εἰρήνη, στὴν ἀρχή, ἔμεινε στὶς ἐπάλξεις γιὰ νὰ πολεμήσῃ. Εἶχε στὸ ζωστῆρα της ἕνα δίκοπο πελέκι καὶ μὲ τὸ μεγάλο σπαθὶ της στὰ χέρια, ἔκανε πραγματικὴ θραῦσι.

Ὅσοι ἐπιχειροῦσαν νὰ τὴν πιάσουν, τοὺς ἀναποδογύριζε μ' ἕνα χτύπημα τοῦ σπαθιοῦ της. Ὅταν τῆς ἔπεφταν κατάστηθα, τοὺς τρυποῦσε καὶ τοὺς ἔσχιζε. Πάνω σὲ κεῖνο τὸν ἀπεγνωσμένο ἀγῶνα της, εἶδε ξάφνου τὸν Ἀτόλφ νὰ στέκεται μπρός της: Ψηλός, δυνατός, ὡραῖος, μὲ τὰ κατάξανθα μαλλιά του, ποὺ ἀνέμιζαν καὶ τὰ γαλάζια του μάτια, ποὺ τὴν κύτταζαν παρὰξένα. Ἡ Εἰρήνη σήκωσε τὸ σπαθί της, ἕτοιμη νὰ τὸ κατεβάσῃ στὸ κεφάλι του. Πρόσεξε ὅμως πὼς ὁ ἀντίπαλός της ἐξακολουθοῦσε νὰ στέκεται ἀκίνητος καὶ τὸ χέρι της χαμήλωσε ἀσυναίσθητα.

— Γιατί δὲν χτυπᾶς, λοιπόν; τὴ ρώτησε ἐκεῖνος. Μήπως δὲν γνωρίζεις ποιὸς εἶμαι;

Ἡ βασιλοπούλα χαμογέλασε πικρά.

— Εἶσαι ὁ Ἀτόλφ! ἀποκρίθηκε. Εἶσαι ὁ ἴδιος ποὺ πλήγωσα πρὶν μερικὲς μέρες καὶ σοῦ πῆρα τ' ἄλογο! Θὰ μποροῦσα καὶ τώρα νὰ σὲ κτυπήσω, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ μὴν τὸ κάνω...

— Γιὰ ποιὸ λόγο; ἀπόρησε ὁ Ἀτόλφ. Δὲν ξέρεις, λοιπόν, ὅτι ἡ Ρώμη χάθηκε; Ὅτι δὲν θὰ μείνῃ τίποτε ἀπὸ τὴν περίλαμπρη πολιτεία;

— Ἀκριβῶς γι' αὐτό! Ἐγώ, ἡ Εἰρήνη, ἀδελφὴ τοῦ αὐτοκράτορα Ὀνωρίου, σὲ παρακαλῶ νὰ σώσῃς τὸ λαὸ τῆς Ρώμης. Πάρε με αἰχμάλωτό σου, ἀλλὰ μεσολάβησε στὸν Ἀλάριχο νὰ σεβαστῇ τοὐλάχιστο τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά...

Μπροστὰ πήγαινε ἕνας νεαρὸς πολεμιστὴς ποὺ τὰ μαλλιά του κυμάτιζαν στὸν ἀέρα....

Ὁ Ἀτόλφ τὴν ἄκουγε γοητευμένος. Τώρα μόλις πρωτομάθαινε πὼς ἡ τολμηρὴ ἐκείνη νέα ἦταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ὀνωρίου. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶχε σημασία. Ὅποια κι' ἂν ἦταν, θὰ τὴν ἀγαποῦσε τὸ ἴδιο. Ἡ ἀγγελικὴ μορφή της, τὸ ὑπέροχο σῶμα της καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἀπαράμιλλη τόλμη της, τὸν ἔκαναν νὰ τῆς ὑποσχεθῇ ὅτι ὄχι μόνο θὰ ἔσωζε τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴ Ρώμη. Δυστυχῶς ὅμως ἡ πόλι εἶχε παραδοθῇ κιόλας στὶς φλόγες. Κατὰ διαταγὴ τοῦ Ἀλάριχου, οἱ ἀνθρωποί του σεβάστηκαν μόνο τὶς χριστιανικὲς ἐκκλησίες καὶ προστάτεψαν τὸν πληθυσμό, ποὺ εἶχε κλειστῇ στοὺς δύο ναούς, τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἡ Εἰρήνη κρατήθηκε ὡς αἰχμάλωτος, ἀλλὰ μὲ τὶς τιμὲς ἐκείνες ποὺ ταίριαζαν σὲ μιὰ ἀληθινὴ βασιλοπούλα. Ὁ Ἀλάριχος ἐλπίζε, ὅτι ἔτσι θὰ ἐξανάγκαζε τὸν Ὀνώριο νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὶς ἀπαιτήσεις του...

Οἱ Βησιγότθοι, μετὰ ἀπὸ τὴ νίκη τους αὐτή, κίνησαν πρὸς τὸ νότο. Ὁ σκοπός τους ἦταν νὰ πλεύσουν πρὸς τὴν Τύνιδα, ποὺ ἦταν τότε ὁ σιτοβολῶνας τῆς Ρώμης. Ὁ στόλος τους ὅμως καταστράφηκε ἀπὸ μιὰ τρικυμία κι' ὁ Ἀλάριχος, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του, ἀρρώστησε καὶ πέθανε ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες στὴν Κοζέντσα. Θρῆνος κι' ὀδυρμὸς ἀπλώθηκε τότε στὸ στράτευμά του. Οἱ ὁπλῖτες, γιὰ νὰ δείξουν τὸ πένθος τους, ἔκοψαν τὶς κοτσίδες τους καὶ τὶς πέταξαν στὴ θάλασσα. Ὕστερα ἀπὸ σαράντα μέρες, τὸν διαδέχτηκε ὁ Ἀτόλφ. Ὁ καινούργιος ἀρχηγὸς καὶ βασιλέας τῶν Βησιγότθων γύρισε ἀμέσως στὴ Ρώμη κι' ἔστειλε πρεσβεία στὸν Ὀνώριο, στὴ Ραβέννα. Δέκα τὸν ἀπειλοῦσε ὅμως πιὰ μὲ πόλεμο. Ἡ Εἰρήνη, μὲ τὸ βασιλικό της μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀσύγκριτη ὁμορφιά της, τὸν εἶχε γοντεύσει. («Ἐπὶ πλέον — ἀναφέρει ὁ ἱστορικὸς Δεμιανός — ἡ θυγάτηρ τοῦ Θεοδοσίου ἦτο κάτοχος οὐχὶ μόνον τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ τῶν μυστικῶν τῆς πολιτικῆς καὶ ὁ Ἀτόλφ τὴν συνεβουλεύετο πάντοτε»).

Ὁ Ὀνώριος ὅμως ἀρνήθηκε νὰ δεχθῇ τὶς προτάσεις τοῦ βασιλέα.

— Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστέψω τὶς καλές του προθέσεις, εἶπε στοὺς ἀπεσταλμένους, ἀφοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ αἰχμάλωτο τὸν Ἰ

Το φαντάσμα της ΡΟΥΛΕΤΑΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

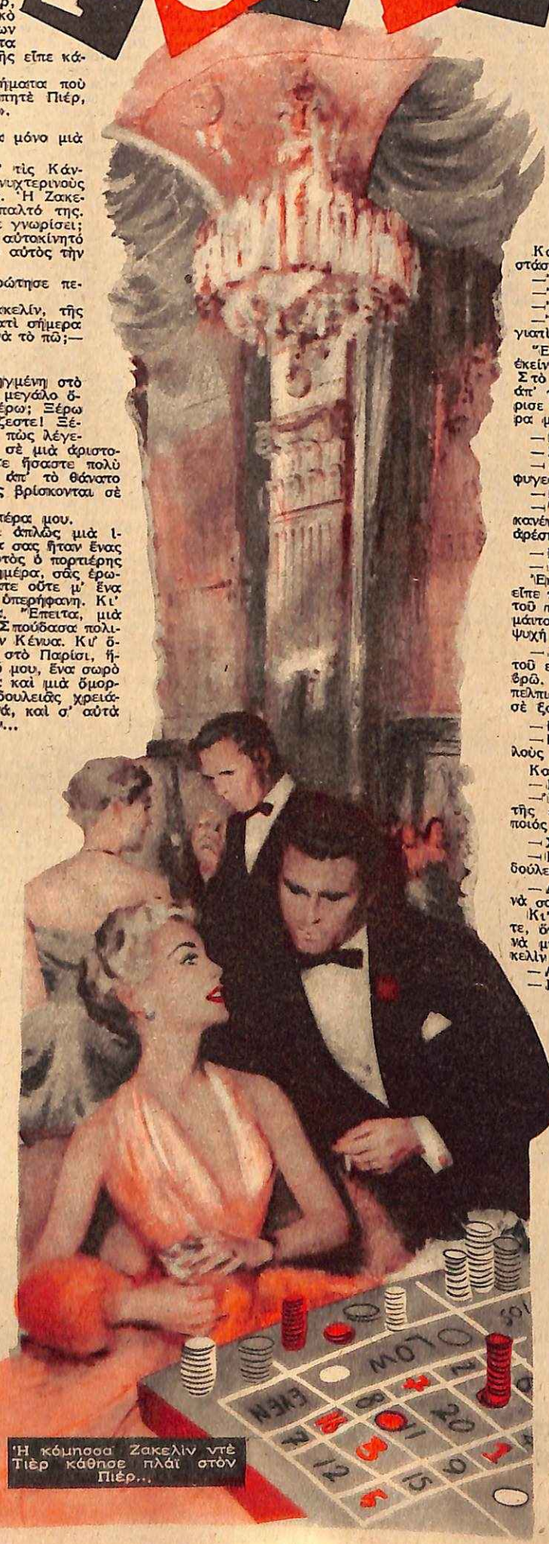

Η κόμησσα Ζακελίν ντὲ Τιὲρ κάθησε πλάι στὸν Πιέρ...

ΟΤΑΝ ἡ κόμησσα Ζακελὶν ντὲ Τιὲρ κάθησε πλάι στὸν Πιέρ, ποὺ εἶχε κερδίσει τὸ μυθικὸ ποσὸ τῶν δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων, ξετινάζοντας τὴ ρουλέττα τοῦ Καζίνο, στὶς Κάννες, ἐκεῖνος τῆς εἶπε κάπως ἀπότομα:

—"Ὅταν εἶδα ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα ποὺ κέρδισα, σκέφτηκα: «Τώρα, ἀγαπητὲ Πιέρ, μπορεῖς νὰ πανηγυρεύσεις τὴν Ζακελίν».

—"Ἐμένα; ἀπόρησε ἐκείνη.

—Μάλιστα, ἐσᾶς, γιατὶ γιὰ μένα μόνο μιὰ Ζακελὶν ὑπάρχει.

...Τὸ αὐτοκίνητο εἶχε φτάσει ἀπ' τὶς Κάννες στὸ Παρίσι, καὶ διέσχιζε τοὺς νυχτερινοὺς δρόμους τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης. Ἡ Ζακελὶν σφιγγόταν μέσ' στὸ βούνινο παλτό της. Ποιός ἦταν ὁ Πιὲρ καὶ ποῦ τὸν εἶχε γνωρίσει; Πῶς βρέθηκε ἄθελά της μέσα στὸ αὐτοκίνητό του; Δὲν τὸν θυμόταν καθόλου, ἐνῶ αὐτὸς τὴν ἤξερε.

—Μὰ ποῦ γνωριστήκαμε; τὸν ρώτησε περίεργη.

—Εἶναι μιὰ παληὰ ἱστορία, Ζακελίν, τῆς ἀπάντησε. Παληὰ καὶ παράξενη, γιατὶ σήμερα καὶ οἱ δύο μας βρισκόμαστε —πῶς νὰ τὸ πῶ;— σὲ μιὰ περίεργη κατάσταση.

—Δηλαδή;...

—Νά... Κάποτε ἤσαστε βουτηγμένη στὸ χρυσάφι. Ὁ πατέρας σας εἶχε ἕνα μεγάλο ὄνομα στὴ βιομηχανία... Πῶς τὸ ξέρω; Ξέρω ἀκόμα περισσότερα ἀπ' ὅσα φαντάζεστε! Ξέρω πὼς εἴστε εἴκοσι τριῶν χρόνων, πὼς λέγεστε Ζακελὶν ντὲ Τιέρ, πὼς ἀνήκετε σὲ μιὰ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια καὶ πὼς κάποτε ἤσαστε πολὺ πλούσια. Ξέρω ἀκόμα, πὼς, ἔπειτ' ἀπ' τὸ θάνατο τοῦ πατέρα σας, τὰ οἰκονομικά σας βρίσκονται σὲ κακὰ χάλια...

—Δὲν σέβεστε τὴ μνήμη τοῦ πατέρα μου.

—"Οχι, Ζακελίν. Σᾶς διηγοῦμαι ἁπλῶς μιὰ ἱστορία. Στὸ ἐργοστάσιο τοῦ πατέρα σας ἦταν ἕνας θυρωρός, ἀδύνατος, πειναλέος. Αὐτὸς ὁ πορτιέρης ἤμουν ἐγὼ καὶ μόλις σᾶς εἶδα μιὰ ἡμέρα, σᾶς ἐρωτεύτηκα! Ἐσεῖς τότε δὲ μ' ἀξιώνατε οὔτε μ' ἕνα βλέμμα σας, γιατὶ ἤσαστε πλούσια, ὑπερήφανη. Κι' ἐγὼ σᾶς λάτρευα σιωπηλά, κρυφά. "Επειτα, μιὰ μέρα, ἔφυγα γιὰ τὴν πατρίδα μου. Σπούδασα πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ μ' ἔστειλαν στὴν Κένυα. Κι' ὅταν ἔπειτα ἀπὸ χρόνια ξαναγύρισα στὸ Παρίσι, ἤμουν πλούσιος! Εἶχα αὐτοκίνητο δικό μου, ἕνα σωρὸ κοστούμια, καταθέσεις στὴν Τράπεζα καὶ μιὰ ὁμορφη βίλλα. Πέντε χρόνια σκληρῆς δουλειᾶς χρειάστηκαν γιὰ νὰ τ' ἀποχτήσω ὅλ' αὐτά, καὶ σ' αὐτὰ τὰ χρόνια σκεφτόμουν ἐσᾶς, Ζακελίν...

—Ἐμένα;...

—Ναί, ἐσᾶς καὶ μόνον ἐσᾶς, ποὺ κάποια μέρα, ὅταν ἤμουν ὁ πορτιέρης τοῦ πατέρα σας, σᾶς ἄνοιξα τὴν ὁμπρέλλα, ἐπειδὴ ἔβρεχε, καὶ τὴν κράτησα γιὰ νὰ μπῆτε στὸ αὐτοκίνητό σας. Καὶ τότε μοῦ δώσατε γιὰ πουρμπουάρ ἑκατὸ φράγκα. Τὰ ἑκατὸ αὐτὰ φράγκα ὡστόσο μ' ἐκαιγαν, γιατὶ προέρχονταν ἀπὸ τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσα. Κι' ἔτσι ὡρκίστηκα μιὰ μέρα νὰ τῆς τὰ δώσω πίσω... Νά, λοιπόν, ποὺ ἡ τύχη τὸ φερε νὰ βρεθῆτε ἀπάνω, στὸ Καζίνο, στὶς Κάννες. "Επαιξα γιὰ σᾶς μονάχα καὶ κέρδισα δέκα ἑκατομμύρια φράγκα! Καὶ τώρα θὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὰ ἑκατὸ φράγκα σας, δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ θὰ σᾶς δώσω τὰ κέρδη μου, τὰ δέκα ἑκατομμύρια...

—Σ' ἐμένα θὰ τὰ δώσετε;

—Γιατί; Σᾶς φαίνεται παράξενο; Εἶμαι πλούσιος καὶ εἶστε σήμερα φτωχή. Πρέπει νὰ τὰ δεχτῆτε...

—Καὶ πῶς θὰ δικαιολογηθῶ ἂν τὰ δεχτῶ, στὴ μητέρα μου, στ' ἀδέρφια μου; Ξέρουν πὼς δὲν παίζω στὴ ρουλέττα...

—Μπᾶ, θὰ πῆτε πὼς κερδίσατε ἕνα λαχεῖο, πὼς ἦταν κάποια παληὰ πίστωση στὴν Τράπεζα τοῦ πατέρα σας. Βρῆτε κάτι... Ὁρίστε, πάρτε τὰ χρήματα, Ζακελίν καὶ νὰ εἶστε σίγουρη πὼς ποτὲ δὲν θὰ βγῆ ἀπ' τὸ στόμα μου λέξη γι' αὐτό. Μ' αὐτὰ τὰ χρήματα θὰ μπορέσετε νὰ ξαναφτιάσετε τὴ ζωή σας, νὰ κινήσετε πάλι τὸ ἐργοστάσιο τοῦ πατέρα σας, νὰ ζήσετε στὸ δικό σας κόσμο εὐτυχισμένη...

—Μ' ἐκδικηθήκατε, Πιέρ, εἶπε χαμογελώντας ἡ Ζακελίν.

—"Οχι. Ὁ ἔρωτάς μου γιὰ σᾶς μὲ κάνει νὰ φέρνωμαι ἔτσι, καὶ τί ποτ' ἄλλο.

—Μοῦ φαίνεται πὼς ζῶ ἕνα παραμύθι. Ὡρεβούαρ, Πιέρ.

—"Αντίο, Ζακελίν...

—"Οχι, ἀντίο, Πιέρ, ὡρεβούαρ! Δὲν θέλετε νὰ μὲ ξαναδῆτε;

—Δὲν ἔξερω... "Επειτα σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε; Θὰ τὸ σκεφτῶ Ζακελίν...

Εἶχαν φτάσει στὴ Μονμάρτρη. Ἐκεῖ ἡ ὡραία Ζακελίν, χωρίστηκε ἀπ' τὸν Πιέρ.

★

'Ἐκτὸς ἀπ' τὰ δέκα ἑκατομμύρια φράγκα ποὺ εἶχε κερδίσει ὁ Πιὲρ στὴ ρουλέττα, ὅλα τ' ἄλλο ἦταν ψέματα. Καὶ τὸ δίπλωμα, καὶ ἡ Κένυα, καὶ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ βίλλα.

Στὸ μεταξὺ ὅμως μὲ τὸ ποσὸ ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει ὁ Πιέρ, ἡ Ζακελὶν ξανάγινε πλούσια, δυναστή, καὶ τὸ ἐργοστάσιο τοῦ πατέρα της δούλευε τώρα περίφημα. "Οσο γιὰ τὸν Πιέρ, αὐτὸς ζοῦσε, ὅπως ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν μιὰ σταθερὴ δουλειὰ στὰ χέρια τους.

Κάποια μέρα, ὡστόσο, ἔφτασε στὸ ἐργοστάσιο ὁ Πιέρ. 'Εκεῖ εἶπε στὸ θυρωρό:

—"Ερχομαι γιὰ κείνη τὴ θέσι...

—"Α! γιὰ τὴ θέσι τοῦ πορτιέρη;...

—'Ακριβῶς. Εἶν' ἀκόμα ἐλεύθερη;

—"Οχι. Πῆραν κιόλας ἄλλον στὴ θέσι μου, γιατὶ ἐγὼ φεύγω, ξέρετε...

"Ενα μεγάλο μαῦρο αὐτοκίνητο στάθηκε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔξω ἀπ' τὸ ἐργοστάσιο. Στὸ βολάν ἦταν μιὰ γυναῖκα. Κατέβηκε ἀπ' τ' ἀμάξι καὶ προχώρησε, ἀλλ' ἀναγνώρισε ἀμέσως τὸν Πιέρ μ' ὅλα τὰ γκρίζα τώρα μαλλιά του...

—Πιέρ! φώναξε.

—Ζακελίν!

—Ξαναγύρισες, Πιέρ. "Ετσι, λοιπόν, ἔφυγες δίχως νὰ μὲ χαιρετήσης;

—Παντρεύτηκες, Ζακελίν; τὴ ρώτησε.

—Τί ἀνόητη ἐρώτησι, Πιέρ! Δὲ βρῆκα κανένα ἀπ' τὸ δικό μου κόσμο, ποὺ νὰ μ' ἀρέσῃ.

—Πέρασε τόσος καιρὸς ἀπὸ τότε...

—Ναί, Πιέρ, πολὺς καιρός!

'Εκείνος χαμογέλασε. 'Η Ζακελὶν δὲν τοῦ εἶπε πὼς τὸν σκεφτόταν πάντα, ἢ μᾶλλον δὲν τοῦ τὸ εἶπε ἀμέσως. Μόνο τὸν κύτταξε στὰ μάτια, σὰν νάθελε νὰ διαβάσῃ μέσα στὴν ψυχή του τὰ μυστικά του...

—Ξαναπῆγα στὶς Κάννες, στὸ Καζίνο, τοῦ εἶπε τέλος, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ σὲ ξαναβρῶ. Σὲ γύρεψα παντοῦ, Πιέρ. "Ημουν ἀπελπισμένη, ναί, ἀπελπισμένη. Πόσο ἤθελα νὰ σὲ ξαναδῶ, Πιέρ...

—Γιατί, Ζακελίν;

—Γιατὶ τὸ κεφάλαιό «σου» ἀπόδωσε πολλοὺς καρπούς.

Καὶ τοῦδειξε τὸ γιγάντιο ἐργοστάσιο.

—Εἶναι καὶ δικό σου!... πρόσθεσε.

—"Εγὼ δὲν εἶμαι ἀπ' τὸ δικό σου κόσμο, τῆς εἶπε ἐκεῖνος. "Αφησέ με νὰ σοῦ πῶ ποιός εἶμαι. "Ενας...

—Χαρτοπαίκτης;

—Κάτι χειρότερο: ἕνας τυχοδιώκτης. Δὲν δούλεψα ποτέ μου...

—Δὲν πειράζει... Θ' ἀρχίσῃς τώρα. "Ελα νὰ σοῦ δείξω τὸ ἐργοστάσιο «σου»...

Κι' ἀλήθεια ὅλα τώρα ἦταν ὅπως ἄλλοτε, ὅταν τὸ ἐργοστάσιο πήγαινε καλά. σὰν νὰ μὴν εἶχε, στὸ μεταξύ, κλείσει. 'Η Ζακελὶν γύρισε μιὰ στιγμὴ καὶ τὸν κύτταξε.

—Λοιπόν, τί λές, Πιέρ;

—Εἶσαι σπουδαία γυναῖκα!...

—Μονάχα αὐτό, Πιέρ;

Καὶ τοῦ χαμογέλασε.

—Τί ἄλλο;

—"Επαιρνες πιὰ νά...

—Νὰ σ' ἀγαπῶ; "Οχι, Ζακελίν. 'Αλλιά, σοῦ εἶπα, ἐγὼ εἶμαι...

—Φτάνει, Πιέρ, ἀγάπη μου, τοῦ εἶπε εὐτυχισμένη.

Καὶ τὸν παρέσυρε, πίσω ἀπ' τὸ ἐργοστάσιο, μακρυὰ ἀπ' τ' ἀδιάκριτα βλέμματα. 'Εκεῖ ἀντάλλαξαν τὸ πρῶτο τους φιλί.

—Καὶ τώρα, Πιέρ, τοῦ εἶπε ἡ Ζακελίν, πᾶμε σπίτι μου... Μᾶς περιμένει ἡ μητέρα μου...

ΖΩΡΖ ΝΕΒΕ

✪✪

Ἡ ἐκδίκησι τοῦ δέντρου

Στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ κάποιου Οὐῶλτερ Ρίβερς, στὸ Τζάκσονβιλ τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν, ὑπῆρχε ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἕνα μεγάλο δέντρο, μιὰ «μανιόλια». Τελευταίως ὅμως εἶχε ἀρρωστήσει, κι' ὁ Ρίβερς ἀποφάσισε νὰ τὸ ξερριζώσῃ, κι' ἔφερε ἕνα γερανὸ γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Καθὼς ὅμως ὁ γερανὸς τὸ εἶχε σηκώσει ψηλά, τὸ ξερριζωμένο δέντρο ξεγλύστρησε, ἔπεσε πάνω στὴ σκεπὴ τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴν κατέστρεψε.

"Ετσι ἐκδικήθηκε τὸν ἄσπλαχνο ἰδιοκτήτη του!

Η ΜΗΝΙΓΓΙΤΙΣ δέν δημιουργεῖται ἀπό ὄνειρα!

'Αλλ' ἡ θεραπεία της προϋποθέτει τὴν ἔγκαιρη διάγνωσι

Η μηνιγγῖτις ἦταν ὡς προχτὲς ἀκόμη μιὰ ἀπὸ τὶς τρομερώτερες ἀσθένειες τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Οἱ μικροὶ ἀσθενεῖς γλύτωναν πολὺ σπάνια, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσι, ἔμεναν σημαδεμένοι σ' ὅλη τους τὴ ζωή, γιατὶ ἡ ἀσθένεια τοὺς ἄφηνε πάντοτε «κάτι».

Εὐτυχῶς αὐτὸ δὲν συμβαίνει σήμερα. 'Η μηνιγγῖτις ἀνήκει στὶς ἀσθένειες ποὺ θεραπεύονται ταχύτατα, μὲ τὴν προϋπόθεσι, ὅμως, ὅτι ἡ ἐνδεικνυομένη θεραπευτικὴ ἀγωγὴ θὰ ἐφαρμοσθῆ χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀναβολή.

'Η μηνιγγῖτις εἶναι μολυσματικὴ ἀσθένεια. Σὲ καμμιὰ περίπτωσι, ἡ διανοητικὴ ἐργασία ποὺ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τὰ παιδιά, δὲν μπορεῖ νὰ ἐρεθίση τὶς μήνιγγες. Οἱ γονεῖς, ὅμως, πρέπει νὰ φροντίζουν ὥστε τὰ παιδιά τους νὰ τρέφωνται καλὰ καὶ νὰ κοιμοῦνται κανονικά. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ὁ μηνιγγιτιδόκοκκος, ποὺ εἶναι ἡ κυριώτερη αἰτία τῆς ἀσθενείας, δὲν θὰ βρῆ πρόσφορο ἔδαφος γιὰ ν' ἀναπτυχθῆ.

'Η μηνιγγῖτις ποὺ προκαλεῖται ἀπ' αὐτὸ τὸ μικρόβιο καλεῖται ὀξεῖα γιὰ νὰ τὴν διακρίνωμε ἀπὸ τὴν φυματιώδη ποὺ ὀφείλεται στὸ βάκιλλο τοῦ Κώχ.

'Η ἀσθένεια αὐτή, ποὺ εἶναι πιὸ συχνὴ κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία, ἐκδηλώνεται μὲ τρόπο βίαιο καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὴ προειδοποίησι. Τὰ κυριώτερα συμπτώματά της εἶναι ὁ ὑψηλὸς πυρετὸς (40 βαθμοὶ ἢ καὶ περισσότερο), ποὺ εἰσβάλλει μὲ ρῖγος, οἱ ἰσχυροὶ πόνοι στὸ κεφάλι, ἡ ἀκαμψία τοῦ τραχήλου καὶ οἱ ἐμετοὶ ποὺ διαρκοῦν κάποτε πολλὲς ὧρες.

Τὸ παιδὶ δὲν ἀνέχεται οὔτε τὸ φῶς, οὔτε τὸ θόρυβο. Κουβαριάζεται στὸ κρεβάτι του, φωνάζει μόλις τὸ ἐγγίσωμε καὶ ἀρνεῖται νὰ τεντώση τὰ πόδια του. Αἰσθάνεται, ἐξ ἄλλου, τόσο μεγάλη ἐξάντλησι, ποὺ δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ μιλήση.

Οἱ μητέρες, ποὺ εἶναι συνηθισμένες στὶς ἀρρώστειες τῶν παιδιῶν τους, περιορίζονται πολλὲς φορὲς νὰ βάλουν τὸ μικρὸ ἀσθενῆ στὸ κρεβάτι, κάνοντας τὴ σκέψι πὼς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βιαστοῦν νὰ φωνάξουν τὸ γιατρό.

'Αλλ' ὑπάρχει στὴν ἰατρικὴ ἕνας κανών, ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἀγνοῆτε: κάθε ἀσθένεια ποὺ εἰσβάλλει ἀπότομα πρέπει νὰ κινῆ τὴν προσοχή μας. Οἱ ἀσθένειες, ἄλλωστε, ποὺ εἰσβάλλουν μ' αὐτὸ τὸν κεραυνοβόλο τρόπο μετριοῦνται στὰ δάκτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ καὶ εἶναι ὅλες σοβαρές: πνευμονία, ὀστρακιά, ἐρυσίπελας, ὀστεομυελῖτις, μηνιγγῖτις. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ φωνάξετε τὸ γιατρὸ χωρὶς τὴν παραμικρὴ καθυστέρησι. Κάθε ὥρα ποὺ περνάει μπορεῖ νὰ ἔχη ἀνυπολόγιστες συνέπειες.

Ὁ γιατρός, ἂν ὑποπτευθῆ ὅτι πρόκειται γιὰ μηνιγγῖτιδα, θὰ πάρη μὲ μιὰ σύριγγα ἐγκεφαλονωτιαῖο ὑγρὸ ἀπὸ τὴ σπονδυλικὴ στήλη καὶ θὰ τὸ στείλη στὸ μικροβιολογικὸ ἐργαστήριο. Ἀλλά, στὸ μεταξύ, δὲν θὰ μείνη μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια. Θὰ διατάξη μιὰ δραστήρια θεραπεία μὲ σουλφαμίδες καὶ ἀντιβιωτικά.

"Οταν πρόκειται γιὰ μηνιγγῖτιδα, τὸ ὑγρὸ αὐτὸ εἶναι θολό. 'Η ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις θὰ κατατοπίση τὸ γιατρὸ ἂν τὸ μικρόβιο στὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἀσθένεια εἶναι ὁ μηνιγγιτιδόκοκκος, ὁ στρεπτόκοκκος, ὁ σταφυλόκοκκος ἢ ὁ βάκιλλος τοῦ Πφέϊφερ.

"Επειτα ἀπὸ 2 ἢ 3 ἡμέρες, ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς παρουσιάζει μιὰ ραγδαία καλυτέρευσι, ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια εὐτυχῶς οἱ περιπτώσεις αὐτὲς εἶναι σπανιώτατες.

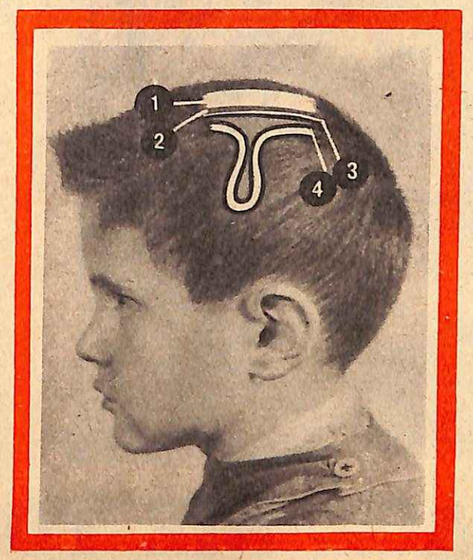

'Ο ἐγκέφαλος ποὺ βρίσκεται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κρανίου (1) περιβάλλεται ἀπὸ τρεῖς προστατευτικὲς μεμβράνες (2, 3 καὶ 4), τὶς μηνιγγες, ποὺ προεκτείνονται ἐπίσης καὶ στὸν νωτιαῖο μυελό.

"Οπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ προλάβωμε τὴν μηνιγγῖτιδα εἶναι ἡ ὑγιεινὴ τροφὴ καὶ ὁ κανονικὸς ὕπνος. 'Η μετάδοσι τοῦ μικροβίου γίνεται ἀπὸ τὶς ἀναπνευστικὲς ὁδούς. "Ενα ἄτομο μπορεῖ νὰ εἶναι φορεὺς τοῦ μικροβίου τῆς μηνιγγίτιδος, χωρὶς τὸ ἴδιο νὰ ἔχη προσβληθῆ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια καὶ νὰ τὸ μεταδώση μὲ τὴν ὁμιλία, τὸ βήξιμο κτλ. Γι' αὐτό, οἱ οἰκεῖοι τοῦ ἀσθενοῦς καλὸν εἶναι νὰ παίρνουν μικρὲς δόσεις σουλφαμίδες.

Αἰσθηματικὸ διήγημα

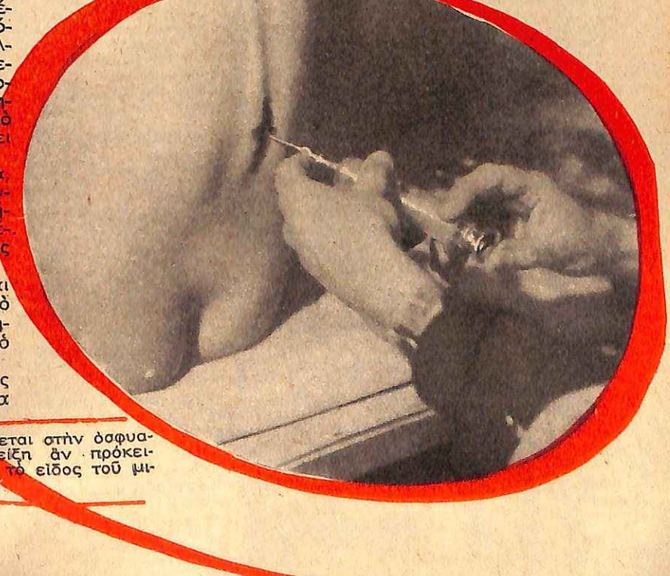

'Η παρακέντησι γιὰ τὴ λῆψι τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ γίνεται στὴν ὀσφυακὴ χώρα. 'Η μικροβιολογικὴ ἐξέτασι αὐτοῦ τοῦ ὑγροῦ θὰ δείξη ἂν πρόκειται γιὰ μηνιγγῖτιδα καὶ θὰ κατατοπίση ἐπίσης τὸ γιατρὸ γιὰ τὸ εἶδος τοῦ μικροβίου ποὺ τὴν προκάλεσε.

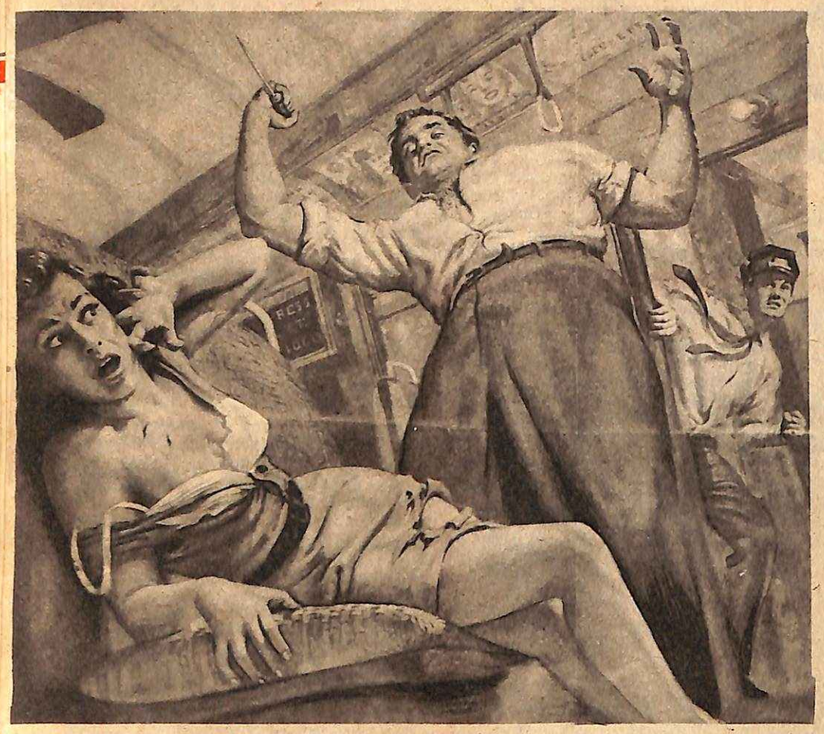

'Ο κακοῦργος χτυποῦσε μιὰ περίτρομη κοπέλλα μὲ τὸ σουβλί...

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΟΥΒΛΙ

"Ενα δραματικὸ ἀνθρωποκυνῆγι μέσα στὸ τοῦννελ

Ο συρμὸς τοῦ «μετρὸ» τῆς Νέας Ὑόρκης μπῆκε στὸ σταθμὸ τῆς 'Ογδόης 'Οδοῦ. Δὲν εἶχε παρὰ ἐλάχιστους ἐπιβάτες, γιατὶ ἦταν πολὺ ἀργά, περασμένα μεσάνυχτα. 'Ο νυσταγμένος εἰσπράκτορας πάτησε τὸ κουμπὶ ποὺ ἄνοιγε αὐτομάτως τὶς πόρτες τῶν βαγονιῶν.

Ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὴν πλατφόρμα τοῦ σταθμοῦ, εἶδε τρία πρόσωπα ποὺ περίμεναν τὸ τραῖνο: Μιὰ κοπελλίτσα μὲ βιβλία τοῦ σχολείου στὸ χέρι, ἕνα νεαρὸ ποὺ τὴ συνώδευε, καὶ πίσω τους, ἀκουμπισμένο στὸν τοῖχο, ἕναν ἄντρα ψηλὸ καὶ μεγαλόσωμο.

Τὸ ὕφος αὐτοῦ τοῦ τελευταίου δὲν τοῦ πολυάρεσε—δίχως ὅμως νὰ ξέρη καλὰ τὸ γιατί. Τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ πρῶτο βαγόνι ἀπεῖχε ἀκόμη τρία μέτρα ἀπ' τὸ ζευγάρι, ὁ εἰσπράκτορας εἶδε ξαφνικὰ τὸν ἄγνωστο νὰ προχωρῆ ἀπειλητικὰ πρὸς τὴν κοπέλλα.

— Φυλάξου! τῆς φώναξε ἀμέσως.

Μὰ ἦταν πολὺ ἀργά. 'Ο ἄγνωστος τὴν εἶχε χτυπήσει κι' ὅλας μὲ τὴ γροθιά του στὶς ὠμοπλάτες. Τὰ βιβλία ξέφυγαν ἀπ' τὰ χέρια της, σκορπίστηκαν χάμω, κι' ἡ ἴδια ἔχασε τὴν ἰσορροπία της. Θἄπεφτε μπροστὰ στὸ τραῖνο καὶ θὰ γινότανε κομμάτια, ἂν ὁ σύντροφός της δὲν προλάβαινε νὸ κάνη μιὰ ἔνστικτη κίνηση: Ρίχτηκε πάνω της, ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦσε, ὁ ὄμος του βρῆκε τὸ γοφὸ της καὶ τὴν ἔστρωξε, ἔτσι ποὺ ἄλλαξε λίγο κατεύθυνσι κι' ἔπεσε στὴν ἄκρη τῆς πλατφόρμας. Τὸ τραῖνο πέρασε δίπλα της, ξυστά, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν ἀγγίξη.

Ὅλ' αὐτὰ γίνανε μέσα σὲ λίγες στιγμές. Τὸ τραῖνο σταμάτησε. Οἱ πόρτες ἄνοιξαν.

Στὸ μεταξύ, ὁ νεαρὸς εἶχε ἐπιτεθῆ στὸν ἄγνωστο, μὲ τὶς γροθιές του, καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ τραβηχτῆ πρὸς τὸν τοῖχο. 'Ο εἰσπράκτορας πήδησε ἔξω κι' ἔτρεξε νὰ τὸν βοηθήση.

Βλέποντάς τον, ὁ ἄγνωστος θέλησε νὰ φύγη. 'Αντὶ ὅμως νὰ τρέξη πρὸς τὴ σκάλα τοῦ σταθμοῦ, ἔκαμε τὸ λάθος νὰ ὁρμήση πρὸς τὸ σταματημένο τραῖνο καὶ νὰ μπῆ μέσα. 'Ο εἰσπράκτορας τὸν κυνήγησε, ἐνῶ ὁ νεαρὸς φρόντιζε τώρα γιὰ τὴν κοπέλλα.

Τὸν ἀναζήτησε στὸ βαγόνι, ὅπου εἶχε χωθῆ. Σ' αὐτὸ βρίσκονταν μόνο τρεῖς μεσόκοπες γυναῖκες τρομαγμένες.

— Ποῦ πῆγε; τὶς ρώτησε ὁ εἰσπράκτορας.

Τοῦδειξαν πρὸς τὰ ἐμπρός. 'Ο εἰσπράκτορας προτίμησε νὰ ξαναβγῆ ἀπ' τὸ τραῖνο καὶ νὰ τρέξη δίπλα του, κυττάζοντας μέσα στὸ κάθε βαγόνι ἀπ' τὰ παράθυρα.

Εἶχε φτάσει στὸ δεύτερο βαγόνι, ὅταν ἄκουσε μιὰ σπαρακτική, φριχτὴ γυναικεία φωνή, ποὺ τὸν ἔκανε ν' ἀνατριχιάση. Μάντεψε ἀμέσως πὼς ὁ κακοποιός, μετὰ τὴν ἀποτυχία του στὴν πλατφόρμα εἶχε ἐπιτεθῆ τώρα σὲ κάποια ταξειδιώτρια!

Πραγματικά, τὸν εἶδε μέσα στὸ δεύτερο βαγόνι. Στεκόταν ὄρθιος καὶ κρατοῦσε ἕνα μυτερὸ ἐργαλεῖο, ἕνα μακρὺ σουβλὶ μὲ ξύλινη λαβή. "Ωσπου νὰ μπῆ στὸ βαγόνι ὁ εἰσπράκτορας, ὁ κακοῦργος βρῆκε τότε τὴν εὐκαιρία νὰ τοῦ δώση μιὰ κλωτσιὰ στὸ στομάχι καὶ νὰ τὸν πετάξη ἀνάσκελα, μὲ κομένη τὴν ἀναπνοή. "Υστερα πετάχτηκε ὄρθιος κι' ὥρμησε ἔξω ἀπ' τὸ τραῖνο.

Μὰ οἱ γροθιὲς τοῦ εἰσπράκτορα τὸν εἶχαν ζαλίσει. 'Αντὶ λοιπὸν νὰ τρέξη πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ σταθμοῦ, ἀκολούθησε τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι, πρὸς τὸ τέλος τῆς πλατφόρμας. Καθὼς ἔβγαινε κι' ὁ εἰσπράκτορας ἀπ' τὸ τραῖνο, τὸν εἶδε νὰ πηδάη ἀπ' τὴν πλατφόρμα στὶς γραμμὲς καὶ νὰ χώνεται στὸ τοῦννελ.

"Εκαμε κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο. Εἶδε μπροστά του τὸν ἄγνωστο νὰ τρέχη μέσα στὸ τοῦννελ, παραπατώντας. "Ηταν βέβαιος πὼς θὰ τὸν ἔφτανε. "Ενα πρᾶγμα μόνο τὸν ἀνησυχοῦσε: Μήπως κρυφτῆ ἐκεῖ καμμιὰ ἀπ' τὶς κοιλότητες ποὺ ὑπῆρχαν κάθε τόσο στὰ τοιχώματα τοῦ τοῦννελ.

Λίγο πρὸ πέρα, τὸ τοῦννελ ἔστριβε ἀπότομα. Στὸ μέρος ἐκεῖνο, ἕνα κομμάτι του ἔμενε σκοτεινό.

'Εκεῖ ἀκριβῶς ὁ εἰσπράκτορας ἔχασε τὸν κακοποιό! Σταμάτησε τότε καὶ προσπάθησε νὰ τρυπήση μὲ τὰ μάτια του τὸ σκοτάδι. Ξαφνικά, ὁ ἀντίπαλός του ξεπρόβαλε ἀπὸ κεῖ ποὺ δὲν τὸν περίμενε, ἀπ' τὴν ἀντικρυνὸ τοῖχο!

"Αρπαξε ἀπὸ πίσω τὸν εἰσπράκτορα, μὲ τὰ δυνατά του χέρια. Τὰ δάχτυλά του σφίχτηκαν γύρω στὸ λαιμό του, τὸν μισοπνίξανε... "Υστερα τὸν πέταξε πρὸς τὴ διπλανὴ γραμμή.

"Ενα τραῖνο ἔφτανε ὁλοταχῶς, τὴ στιγμὴ ἐκείνη... Λίγο ἀκόμα, κι' ὁ εἰσπράκτορας θὰ βρισκόταν κάτω ἀπ' τὶς ρόδες του!

Εὐτυχῶς, πρόλαβε ν' ἁρπαχτῆ ἀπ' τὸ πουκάμισο τοῦ δολοφόνου. Τὸ ὕφασμα σκίστηκε κι' ἔμεινε στὰ χέρια του. Εἶχε ὅμως συγκρατηθῆ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, στὸ πέσιμό του.

'Ο κακοῦργος τὸν ἄφισε, πάλι κι' ἔτρεξε μέσα στὸ τοῦννελ, πρὸς τὸν ἑπόμενο σταθμό. 'Ο εἰσπράκτορας τὸν κυνήγησε, ἀποφασισμένος αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ μὴ τὸν χάση. Σιγὰ - σιγὰ κέρδιζε τὸν...Εἶναι εὐκολονόητη ἡ ἔκπληξι κι' ὁ τρόμος ποὺ δοκίμασαν οἱ τρεῖς - τέσσερες ταξιδιῶτες τοῦ ἑπομένου σταθμοῦ, ὅταν εἶδαν καὶ τοὺς δυὸ νὰ ξεπροβάλλουν ἀπ' τὸ τοῦννελ...

Πάνω στὴν πλατφόρμα, ὁ εἰσπράκτορας μπόρεσε νὰ ρίξη χάμω τὸν ἀντίπαλό του. Τοῦ χτύπησε δυνατὰ τὸ κεφάλι του στὸ μπέτον, γιὰ νὰ χάση τὶς αἰσθήσεις του. "Υστερα ἀνάσανε ἐπιτέλους ἐλεύθερα καὶ σηκώθηκε ὄρθιος. Σὲ λίγο δυὸ ἀστυνομικοὶ παίρνανε μαζί τους τὸν κακοῦργο.

"Οπως ἐξακριβώθηκε, ἦταν ἕνας τύπος λίγος ἀνισόροπος. Τὴ μοιραία ἐκείνη νύχτα τοῦ 'Ιουλίου τοῦ 1953, εἶχε μεθύσει κι' εἶχε χάσει τελείως τὰ λογικά του. Κι' αὐτὸ κόστισε τὴ ζωὴ μιᾶς ἀθῴας κοπέλλας...

'Ωστόσο, τὸ μεθύσι του δὲν ἦταν ἀρκετὸ ἐλαφρυντικό, γιὰ νὰ τὸν γλυτώση ἀπ' τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΤΡΑΓΟΥΔΑ

'Ο Ι. Κωλέττης καὶ ἡ ἐξορία τοῦ γέρου τοῦ Μωριᾶ

Ο Κωλέτης μαζὶ μὲ τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς φίλους του τῆς 'Επαναστάσεως ἀπεφάσισε τὸ φθινόπωρο τοῦ 1824 νὰ ἐκμηδενίση ὅλους τοὺς δυσαρεστημένους καὶ ξεσηκωμένους ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως στρατιωτικοὺς καὶ προύχοντες τοῦ Μωριᾶ, ποὺ ἦταν οἱ Κολοκοτρώνης, Δεληγιάννης, Ζαΐμης, Νικηταρᾶς, Λόντος, Νοταραῖοι, Σισίνης, μαζὶ κι' ὁ Θεοδωράκης Γρίβας καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀσημαντότεροι.

"Εβλεπε ὁ Κωλέτης πὼς τότε μόνο ἦταν εὔκολη ἡ ἐκκαθάρισι αὐτή. Καὶ ἀκόμη ἔλεγε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ βραδύνη ἢ ν' ἀναβληθῆ. Γιατί; 'Επειδὴ τὴ στιγμή, ἀκριβῶς ἐκείνη δὲν τοῦ ἔλειπε ἡ ὑλικὴ δύναμι, ποὺ πάνω της θὰ στήριζε, κατὰ μέγα μέρος, τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι τῶν ἀντιπάλων.

'Η ὑλικὴ αὐτὴ δύναμι ἦταν τὸ ἐξωτερικὸ δάνειο.

Τὸ πρῶτο δάνειο τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀπὸ ὀκτακόσιες χιλιάδες λίρες στερλίνες, τὸ εἶχε ἀπὸ κάμποσες μέρες, στὴ διάθεσί του, καὶ μοναχός του σχεδὸν τὸ διαχειριζόταν.

Αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ δάνειο εἶχε προκαλέσει τέτοια καὶ τόση συρροὴ σημαντικῶν πολιτικῶν, ἐπισήμων ἀγωνιστῶν, μικροτέρων ὁπλαρχηγῶν καὶ παλληκαριῶν μέσα στὸ Ναύπλιο —τὴν ἕδρα τῆς κυβερνήσεως— ποὺ ὅλοι αὐτοί, δὲν εἶχαν ποῦ νὰ καθήσουν. "Εμεναν, λοιπόν, ὑποχρεωτικώτατα κατάκαμπα μὲ φοβερὰ κρῦα καὶ χιόνια (ποὺ πρώϊμα ἐπισκέφθηκαν, ἐκεῖνα τὸ Νοέμβριο τοῦ 1824, τὴν Πελοπόννησο) θερμαινόμενοι ἀπὸ τὸ... δάνειο.

Οὔτε μέρα, οὔτε νύχτα ἡσύχαζε ἡ κίνησι στὴν πόλι τοῦ Ναυπλίου. 'Ακόμη περασμένα μεσάνυχτα ἔβλεπε κανεὶς σκιὲς νὰ γλυστροῦν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ ἐκεῖ μὲ φανάρι στὸ χέρι. Πήγαιναν σὲ σπίτια κυβερνητικῶν καὶ σὲ σπίτια ἀγωνιστῶν γιὰ νὰ τακτοποιήσουν χρηματικὲς ἀπαιτήσεις γιὰ τὸν ἑαυτό τους, γιὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους τους. Ζητοῦσαν προβιβασμούς, μισθούς, ἔξοδα ἐκστρατειῶν, ἐπικυρώσεις λογαριασμῶν...

"Οσοι ἔβλεπαν αὐτὴ τὴν ἀλλόκοτη κίνησι μέρα - νύχτα, ἔλεγαν ὅτι καὶ οἱ διάβολοι δὲν εἶχαν κάνει μεγαλύτερη φασαρία στὴν κόλασι!

Κι' ὁ Τσόπανάκος, ὁ περίφημος ἀστεῖος λαϊκὸς ποιητής, ποὺ βρισκόταν, τότε στὸ Ναύπλιο κι' ἔβλεπε αὐτὴ τὴν ἀδιάκοπη ἀναστάτωσι ἔλεγε, καθισμένος κάτω ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ πλάτανο τῆς πόλεως:

— 'Ησυχότερα, βρὲ παιδιά... Μὴν κάνετε σὰν τοὺς γύφτους ποὺ κλέφτουν τὸ σίδερο...

'Ο Κολοκοτρώνης, βλέποντας τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ γινόταν στὴν πατρίδα ἀπὸ τὴ διχόνοια κι' ἀφοῦ σκοτώθηκε κι' ὁ γυιός του ὁ Πάνος σὲ μιὰ συμπλοκὴ μὲ κυβερνητικούς, ἄλλαξε γνώμη καὶ ἀποφάσισε νὰ παραδοθῆ μόνος του στὴν Κυβέρνησι. "Ετσι, ἀρχὲς 'Ιανουαρίου τοῦ 1825, πραγματοποίησε τὴν ἀπόφασί του. 'Η Κυβέρνησι τὸν ἔστειλε τότε ἐξορία στὸ μοναστήρι τῆς "Υδρας, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀντικυβερνητικούς, ποὺ παραδόθηκαν κι' αὐτοί, στὴν ἐξουσία της.

Τὴν ἡμέρα ποὺ περνοῦσαν τὸν Κολοκοτρώνη ἀπὸ τοὺς δρόμους τοῦ Ναυπλίου, γιὰ νὰ τὸν πᾶνε στὴν "Υδρα, ὁ λαὸς συγκεντρωμένος στὴν παραλία καὶ πολὺ φανατισμένος κατὰ τῶν ἀντικυβερνητικῶν, ἔβριζε τὸ Γέρο τοῦ Μωριᾶ, τὸν γιουχάϊζε, τὸν μούντζωνε, καὶ τὸν καταριόταν!

Σὲ μιὰ στιγμή, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑβριστὲς τοῦ τὸν ἔφτυσε. Τότε ὁ γέρο-στρατηγὸς γυρίζοντας πρὸς τοὺς στρατιῶτες καὶ τὸν κόσμο ποὺ ἦταν τριγύρω του εἶπε;

— Κρίνετε σεῖς, ἂν μοῦ πρέπη τέτοια καταισχύνη...

'Αμέσως οἱ στρατιῶτες ἔδιωξαν τὸν οἰκτρὸ ὑβριστὴ κακῶν κακῶς.

Δὲν ἄργησε ὅμως νὰρθῆ ὁ καιρός, ποὺ ἡ πατρίδα χρειάστηκε τὸν Κολοκοτρώνη.

Μιὰ βοὴ σηκώθηκε τότε ἀπ' ὅλο τὸ λαό:

— Ν' ἀπολύσετε τὸν Κολοκοτρώνη, τὸ Νικηταρᾶ...

'Η Κυβέρνησι ὑποχώρησε στὴν ἀνάγκη καὶ στὸ θέλημα τοῦ λαοῦ τοῦ τόσο εὐμετάβολου...

'Ο Κολοκοτρώνης χάρηκε πολὺ ὅταν ἔφτασαν στὴν "Υδρα τρεῖς κυβερνητικοὶ ἀπεσταλμένοι γιὰ νὰ τὸν φέρουν τιμητικὰ πίσω.

Τὴν ὥρα ποὺ κατέβαινε ἀπὸ τὸ μοναστῆρι τοῦ "Αη Λιᾶ, στὴ χώρα τῆς "Υδρας συναντήθηκε μὲ τὸν Λ. Κουντουριώτη.

— "Εσφαλα, τοῦ εἶπε, κι' ἀναγνωρίζω τὸ λάθος μου! Γελάστηκα ἀπὸ μερικούς. "Εμοιασα μὲ τὸ δέντρο τὸ ἄγριο, ποὺ εἶναι φυτρωμένο πλάϊ στὴ δημοσιά. Οἱ διαβάτες γυρεύουν σ' αὐτὸ καταφυγὴ ἀπ' τοῦ βάτες γυρεύουν σ' αὐτὸ καταφυγὴ ἀπ' τοῦ χειμώνα τὴν ὀργὴ καὶ στὰ κλωνάρια του κρεμᾶνε τὰ σακκούλια τους, γεμᾶτα ἀπὸ τὶς ἁδικίες καὶ τὶς κλεψιές τους.

Στὸ Ναύπλιο, ὅταν βγαίνοντας κατὰ τὰ μέσα Μαΐου 1825, τὸν δέχτηκαν ἐχθροί, φίλοι κι' ὅλος ὁ λαός, αὐτὸς ποὺ τὸν γιουχάϊζε πρὶν πέντε μῆνες, μ' ἀκράτητη χαρά, τιμή, ἀγάπη καὶ «ζήτω» ἀτελείωτα. "Εγινε δοξολογία, Εὐαγγέλιο καὶ τοῦ εἶπε νὰ ὁρκιστῆ πὼς θὰ ὑπηρετήση πιστὰ τὴν πατρίδα. 'Ο γέροστρατηγὸς εἶπε τότε δυνατά:

— 'Εγὼ μοναχὸς θὰ ὁρκιστῶ; Δὲν θὰ ὁρκιστοῦν καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως;

— Κι' ἐμεῖς! ἀπάντησε ὁ Κωλέττης.

Πρῶτος τότε προχώρησε κι' ὁρκίστηκε ὁ Κωλέττης, ὕστερα οἱ ἄλλοι καὶ τελευταῖος ὁ Κολοκοτρώνης.

Κατόπιν μίλησε στὸ λαό:

— Πρὶν βγῶ στ' 'Ανάπλι, εἶπε, ἔρριξα τὰ πικρὰ τὰ περασμένα. Κάστη θάλασσα τὰ πικρὰ τὰ περασμένα. "Υστερα ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ σεῖς τὸ ἴδιο! Νὰ ἔρθουμε στὴν δρόμο ποὺ περνούσαμε νὰ ἔρθουμε στὴν ἐκκλησία εἴδαμε νὰ σκάβουν μερικοί. Ρώτησα καὶ μοῦ εἶπαν πὼς σκάβουν νὰ βροῦνε κρυμμένο θησαυρό. 'Εκεῖ στὸ λάκκο μέσα ρῖχτε σεῖς τὰ μῖση τὰ δικά σας. "Ετσι θὰ βρεθῆ κι' ὁ χαμένος θησαυρός!

Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

✪✪

Εὐγενικὸς κλέφτης αὐτοκινήτου

Κάποιος Τσεζάρε "Οσσολα, κάτοικος τοῦ Μιλάνου, περνῶντας ἀπὸ ἕνα δρόμο, τοῦ εἶδε ξαφνικὰ τ' αὐτοκίνητό του, ποὺ τοῦ τὸ εἶχαν κλέψει πρὸ ἑνὸς μηνός. Μπῆκε μέσα καὶ βρῆκε πάνω στὸ παρμπρίζ ἕνα σημείωμα ποὺ ἔλεγε: «Μὲ συγχωρῆτε ποὺ δανείστηκα τ' αὐτοκίνητό σας, δίχως τὴν ἄδειά σας, γιὰ νὰ κάνω ἕνα ταξειδάκι ἀναψυχῆς». Γιὰ πληρωμή, ὁ ἄγνωστος κλέφτης τοῦ αὐτοκινήτου εἶχε ἀφίσει πάνω στὸ κάθισμα δώδεκα κουτιὰ σοκολατάκια καὶ μιὰ γραβάτα.

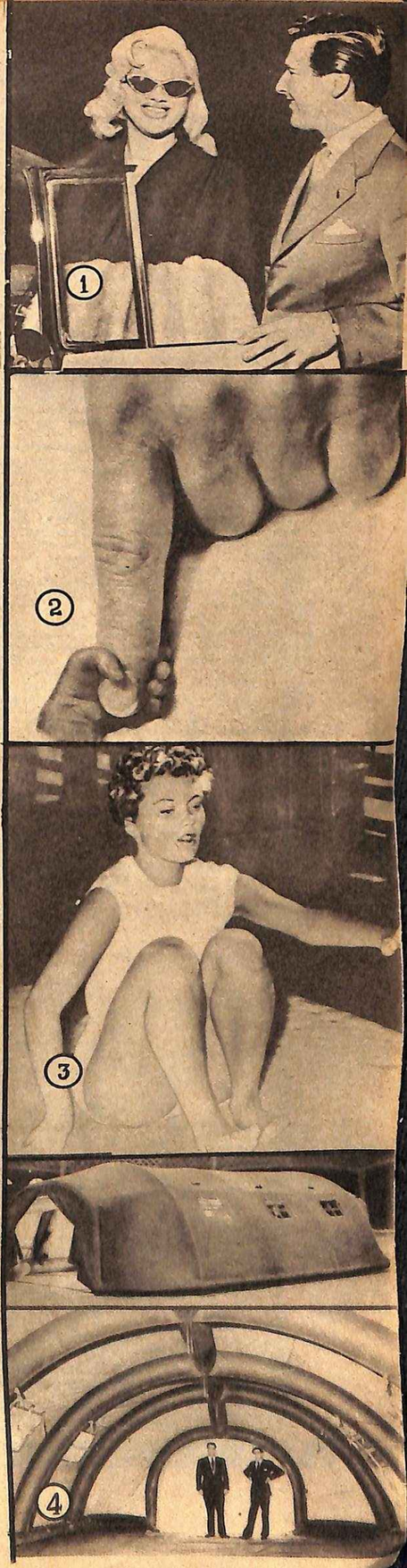

1 'Ο γάμος τῆς γνωστῆς 'Αγγλίδας ἐγόνησαν Ντιάνας Ντόρς, μὲ τὸν πολυεκατομμυριοῦχο Ντὸκς Χάμιλτον, παρὰ λίγο νὰ διαλυθῆ κατὰ τὴν πρόσφατη παραμονή της στὸν Χάλλυγουντ. 'Αφορμὴ τοῦ χωρισμοῦ θὰ ἦταν ὁ ἠθοποιὸς Ρὸνπ Στάγκερ, ποὺ, κατὰ τὸ κουτσομπολιό, ἦταν ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς Ντιάνας. 'Η 'Αγγλίδα Μονρόε μάλιστα ἄρχισε νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ συζύγου της καὶ νὰ λέη, πὼς εἶναι ἕνας... "Εμπορος κι' αὐτὴ τὸ καλύτερο ἐμπόρευμά του. Μόλις ὅμως ἐπέστρεψε στὸ Λονδίνο, ἔπεσε καὶ πάλι στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Χάμιλτον (δεξιά). Αὐτὸς τὴ δέχτηκε ψυχρὰ καὶ ὑποσχέθηκε ἀμοιβὴ 100.000 δολλαρίων σ' ὅποιον θὰ τοῦ ἀποδείκνυε τὴν ἀπιστία τῆς γυναίκας του μὲ τὸν Στάγκερ. "Ως τώρα ὅμως, κανεὶς δὲν παρουσιάστηκε νὰ διεκδικήση τὴν ἀμοιβή.

2 Τριακόσια δράμια ζυγίζει τὸ μωρὸ ποὺ γεννήθηκε πρόωρα καὶ ποὺ κρεμιέται μὲ τὸ μικροσκοπικὸ χεράκι του ἀπὸ τὸ δάχτυλο τοῦ γιατροῦ, σὰν νὰ προσπαθῆ ἔτσι νὰ κρατηθῆ στὴ ζωή. Χιλιάδες παιδιὰ ποὺ γεννιόντουσαν πρόωρα, πέθαιναν μέχρι προχθές. Σήμερα ὅμως, ἡ ἐπιστήμη, χάρις στὰ σύγχρονα μέσα ποὺ διαθέτει, τὰ διατηρεῖ στὴ ζωὴ μὲ εἰδικὲς συσκευές, καὶ τὰ παραδίδει κατόπιν εὐρωστα στοὺς γονεῖς τους.

3 'Η ἀδελφὴ τοῦ 10ετοῦς διαδόχου τῆς Σουηδίας Καρόλου-Γουσταύου, ἡ πριγκήπισσα Μπρίγκιτ, ἡλικίας 20 χρόνων, εἶναι σήμερα φοιτήτρια τῆς Γυμναστικῆς 'Ακαδημίας τῆς Στοκχόλμης καὶ πρόκειται σὲ λίγο νὰ πάρη πτυχίο καθηγήτριας τῆς γυμναστικῆς. 'Αναπτύχθηκε ὅμως σ' ἕνα ἄλλα της. Τέρας ἕνα ἐνσταντανὲ ποὺ παρουσιάζει τὴν πριγκήπισσα σ' ἕνα ἄλμα της.

4 'Η μεγάλη αὐτὴ σκηνὴ εἶναι ἀγγλικῆς κατασκευῆς καὶ στήνεται αὐτομάτως, ὅταν τὸ μεγεθύνετε τὰ ἐλαστικὰ τόξα της μὲ ἀέρα. Μήκους δέκα μέτρων καὶ πλάτους ἕξη περίπου, ἡ σκηνὴ αὐτή, λόγῳ τοῦ δισημάντου βάρους της μεταφέρεται καὶ τοποθετεῖται εὐκολώτατα ὁπουδήποτε. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, χρησιμοποιεῖται τελευταῖα εὐρύτατα ὡς καντίνα γιὰ τὶς ὑπαίθριες κατασκηνώσεις τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Τό μαγαρίτάρι τής Άδριατικής

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΟΝ παληό καιρό, σὲ μιὰ χώρα μακρυνή, ἕνας καλὸς βασιληᾶς ἦταν καὶ ποιητής. Κάθε μέρα πήγαινε στὴν ἀκροθαλασσιὰ 'καὶ τραγουδοῦσε.

Τόσο πολὺ τὸν συγκινοῦσαν τὰ τραγούδια του, ποὺ ἔκλαιγε καὶ τὰ δάκρυά του κυλοῦσαν στὴ θάλασσα καὶ γινόντουσαν μαργαριτάρια.

Μιὰ μέρα ἕνας ψαρᾶς ἔβγαλε ἕνα τέτοιο μαργαριτάρι καὶ τὸ χάρισε ἀμέσως στὸ Δόγη τῆς Βενετίας. Κι' αὐτὸς πάλι τὸ πρόσφερε στὴ γυναῖκα ἐνὸς ἄρχοντα, τὴν Κονταρίνα Κονταρίνι.

'Η Κονταρίνα ἦταν πολὺ δυστυχισμένη, γιατὶ τρία χρόνια ὕστερ' ἀπὸ τὸ γάμο της εἶχε χάσει τὴ μονάκριβη κόρη της, Κι' ὅταν πέρασαν δώδεκα χρόνια, ἔπαψε πιὰ νὰ ἐλπίζη γι' ἄλλο παιδί.

"Ενα πρωϊό, λοιπόν, ἐνῶ ἔκανε περίπατο μὲ τὴ γόνδολα, τὴν πῆρε ὁ ὕπνος. Ἄκουσε τότε μιὰ φωνὴ νὰ τῆς λέη:

—"Αν δὲ θέλης νὰ τὴ χάσης, πρόσεχέ την ἀπ' τὴν ποίησι καὶ τὴ μουσική!

'Η ἀρχόντισσα ξύπνησε ἀνήσυχη γιὰ τὴ παράξενο αὐτὸ ὄνειρο. Καὶ γύρισε στὸ παλάτι της. Ἐκεῖ οἱ ὑπηρέτες της τὴν πληροφόρησαν ὅτι κάποιος τῆς εἶχε κλέψει τὸ μαργαριτάρι καὶ εἶχε ἀφήσει στὴ θέσι του ἕνα ὁμορφο κοριτσάκι. 'Η Κονταρίνα τότε κατάλαβε πὼς ὁ Θεὸς εἶχε πραγματοποιήσει τὸν πόθο της ν' ἀποκτήση ἕνα κοριτσάκι ἀντὶ γιὰ τὸ μαργαριτάρι.

'Ο Κονταρίνι, βλέποντας τὴ χαρὰ τῆς γυναίκας του, υἱοθέτησε τὸ κοριτσάκι καὶ τὸ βάφτισαν Μαργαρίτα.

"Οταν ἡ μικρὴ ἄρχισε νὰ μιλάη, πρόφερε τὸ ὄνομά της ψευδὰ «Μαλγαρή», ποὺ τῆς ἔμεινε γιὰ πάντα.

'Η Μαλγαρὴ μεγάλωνε κι' ὁμόρφαινε κι' οἱ ὑπηρέτες ψιθύριζαν κάθε τόσο, ὅτι καταγότανε ἀπὸ τσιγγάνους...

Μιὰ νύχτα, κάτω ἀπὸ τὸ παλάτι τῶν Κονταρίνι, πέρασε μιὰ βάρκα. Μέσα ἦταν ἕνας τραγουδιστὴς ποὺ συνάδευε μὲ τὴν κιθάρα τὸ τραγοῦδι του.

'Η Μαλγαρή, ποὺ κοιμόταν πλάι στὴν ἀρχόντισσα, πετάχτηκε κι' ἔτρεξε στὸ παράθυρο ν' ἀκούση τὸν τροβαδοῦρο. Μὰ ὅταν ἡ φωνὴ ἔσβυσε πέρα, πρὸς τὸ μέρος τοῦ 'Αγίου 'Αλεβίζου, ἡ Μαλγαρὴ σωριάστηκε λιπόθυμη. Κι' ἔπειτα τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες, ποὺ ἔκαιγε ἀπὸ τὸν πυρετό, παραμιλοῦσε. Εἶχε τὴν ἰδέα ὅτι κάποιος τὴ φώναζε, ὅτι δὲν ἦταν Βενετσιάνα, ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγη κι' ὅτι ἡ φωνὴ ποὺ εἶχε ἀκούσει, ἐρχόταν ἀπ' τὴ μακρυνὴ της πατρίδα!

— Μητέρα, πήγαινέ με ἐκεῖ ποὺ εἶναι ἡ μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια!... ἔλεγε στὴν ἀρχόντισσα.

'Η Κονταρίνα θυμήθηκε τότε τὸ ὄνειρο, ποὺ εἶχε δῆ στὴ γόνδολα. Κι' ἀποφάσισε νὰ ἀπομακρύνη τὴν κόρη της, γιατὶ ὅσο βρίσκονταν στὴ Βενετία, ποὺ ἀντιλαλοῦσε ἀπὸ τραγούδια, φοβόταν. Παρακάλεσε λοιπὸν τὸν ἄντρα της νὰ φύγουν γιὰ τὸ ἑλληνικὸ νησί, τὴ Σύρο, ποὺ τὸ ὥριζε ἡ οἰκογένεια Κονταρίνι.

Ἐκεῖνος ὅμως τῆς ἀποκρίθηκε πὼς θἄταν τρέλλα νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Βενετία. 'Η γυναῖκα του ὡστόσο, τόβαλε πείσμα κι' ἔφυγε μόνη, μὲ τὴ Μαλγαρή.

Μόλις πάτησε κατόπιν τὸ πόδι της στὴ Σύρο, ἡ ἀρχόντισσα ἀπαγόρευσε στοὺς νησιῶτες νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ παίζουν μουσικὰ ὄργανα.

'Η Μαλγαρὴ περνοῦσε τὶς ὧρες της στὴν ἐξοχὴ ἢ ἄκουγε τὴ θάλασσα. Κι' ὅσο μεγάλωνε, καθότανε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ σπιτιοῦ τους, σκυμμένη πάνω σὲ χρυσόδετους τόμους. 'Ο Κονταρίνι πήγαινε δυὸ - τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο στὴ Σύρο. 'Η Μαλγαρή, ποὺ καταλάβαινε τὴν ψυχρότητα τοῦ πατέρα της, θλιβόταν κατάκαρδα.

Μιὰ μέρα, μιὰ ὑπηρέτρια ποὺ διώχτηκε ἀπ' τὸ μέγαρο, θέλοντας νὰ ἐκδικηθῆ τὴν κυρά της, φανέρωσε τὸ μυστικὸ τῆς καταγωγῆς της στὴ Μαλγαρή.

'Εκείνη χλωμότερη ἀπὸ μαργαριτάρι, ἔτρεξε στὴ μητέρα της. Κι' αὐτὴ ἀναγκάστηκε νὰ τῆς ἀποκαλύψη τὴν ἀλήθεια.

— Καλά, μητέρα, ἐξήγησέ μου γιατί δὲν θέλεις νὰ τραγουδάη κανεὶς στὸ νησί οὔτε νὰ παίζη ὄργανα;...

'Η Κονταρίνα δὲν ἀπάντησε. Κι' ἡ Μαλγαρή, φιλώντας την, τῆς εἶπε:

— Μητέρα, θέλω νὰ γυρίσω στὴ Βενετία!...

Τὴν ἴδια βραδυὰ ἡ Μαλγαρὴ κατέβηκε στὴν ἀκρογιαλιά. Κάθισε στὴν ἀμμουδιά, στὴν ἄκρη τοῦ κύματος, ποὺ ἦταν τόσο ἁπαλὸ καὶ τόσο λικνιστικό. Ὥστε ἡ Μαλγαρὴ ἄρχισε νὰ μιλάη μαζί του, νὰ τοῦ λέη τοὺς πόνους της. Καὶ τὸ κῦμα ἄρχισε νὰ τῆς τραγουδάη σιγὰ - σιγὰ γλυκόλογα τραγούδια.

Σὲ λίγο, ἡ Μαλγαρή, μὴ ξέροντας ἂν εἶναι κοιμισμένη ἢ ξύπνια, εἶδε ἀσημένιες λάμψεις καὶ ξεχώρισε κοριτσίστικα κεφάλια μὲ ξανθὰ μαλλιά.

— Τί εἶστε σεῖς; ρώτησε.

— Νεράϊδες! τῆς ἀποκρίθηκαν.

— Νεράϊδες; Τότε θὰ ξέρετε νὰ μοῦ πῆτε τὴ μοῖρα μου!

εἶπαν οἱ νεράϊδες.

Κι' ἔγιναν στὴ στιγμὴ ἄφαντες. 'Η Μαλγαρὴ γύρισε στὸ μέγαρο, δίχως νὰ κάνη λόγο στὴν Κονταρίνα γιὰ τὶς νεράϊδες.

'Ο Κονταρίνι εἶχε δυὸ χρόνια νὰ φανῆ στὴ Σύρο. 'Απὸ ἕνα καράβι ποὺ πῆγαινε στὴ Σμύρνη κι' ἔρχεται στὸ νησί, ἔμαθαν ὅτι μιὰ τρομερὴ ἐπιδημία εἶχε πέσει στὴ Βενετία κι' ὅτι ὁ Κονταρίνι ἦταν βαρειὰ ἄρρωστος.

'Η ἀρχόντισσα κι' ἡ Μαλγαρὴ τότε ξεκίνησαν γιὰ νὰ γυρίσουν κοντά του. 'Αλλοίμονο ὅμως! Μόλις φτάσανε στὸ παλάτι, ἔμαθαν ὅτι ὁ Κονταρίνι εἶχε πεθάνει τὴν προηγούμενη μέρα. 'Απελπισμένη ἡ Κονταρίνα θέλησε νὰ ξαναγυρίση στὴ Σύρο. Μὰ ἡ Μαλγαρὴ τῆς ἀπάντησε πὼς ἂν πέθανε ὁ πατέρας της, ἦταν σφάλμα δικό της. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐξιλεώσουν, ἔπρεπε νὰ μείνουν στὴ Βενετία γιὰ νὰ προσφέρουν τὶς βοήθειές τους στοὺς ἄρρωστους.

"Ετσι ἡ Μαλγαρὴ κατάφερε νὰ μείνουν κι' ἄρχισε μὲ ζῆλο τὸ ἔργο της. "Εμπαινε στὰ σπίτια τῶν ἀρρώστων, δίχως νὰ φοβᾶται, καὶ μὲ τὴν ὁμορφιὰ της καὶ τὴ γλυκειά της φωνή, ἀλάφρωνε τοὺς πόνους τους καὶ τοὺς ἀνακούφιζε.

'Ανάμεσα στοὺς ἀρρώστους της τότε, γνώρισε κι' ἕναν μουσικό. "Ηταν ἕνας εὐγενικὸ παλληκάρι ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Βορρᾶ, ποὺ μόλις τὴν ἀντίκρυσε τὴν ἐρωτεύτηκε. Δὲν κατάφερε ὅμως νὰ τῆς ἐξομολογηθῆ τὴν ἀγάπη του. Κι' ὅταν πέρασε ἡ ἐπιδημία, ἡ Μαλγαρὴ θυμήθηκε τὸν μουσικό, μὰ δὲν τὸν ξανατεῖδε πιά.

Στὸ μεταξύ, ἡ Σύγκλητος, θέλοντας νὰ τὴν εὐχαριστήση γιὰ τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε τὴ γέμισε μὲ τιμές. 'Ο Δόγης μάλιστα τὴ ζήτησε σὲ γάμο. 'Η Μαλγαρὴ δέχτηκε, μὰ μὲ τὸν ὅρο νὰ γίνη ὁ γάμος της στὴ Σύρο. Καὶ σὲ λίγες μέρες ἕνα καράβι ἀρματώθηκε. Μέσα ἦταν ὁ Δόγης, ἡ Μαλγαρή, ἡ Κονταρίνα κι' ἄλλοι εὐγενεῖς τῆς Βενετίας.

Πηγαίνοντας γιὰ τὸ ὡραῖο νησί, ἡ Μαλγαρὴ ἀνέβηκε τὴ δεύτερη βραδυὰ στὴν πλώρη γιὰ νὰ χαρῆ τὸ φεγγάρι, τὴ θάλασσα, τὴ δροσιά. Ξαφνικὰ ἀντίκρυσε ἕναν ναύτη ποὺ φαινόταν πὼς ἤθελε νὰ τῆς μιλήση, μὰ δὲν τολμοῦσε. "Ηταν ὁ μουσικός, ποὺ τὸν καιρὸ τῆς ἐπιδημίας τὸν εἶχε τόσο περιποιηθῆ.

— Εἶχα ἀπελπιστῆ πὼς θὰ σᾶς ξανάβλεπα, πρόσθεσε, καὶ γι' αὐτὸ ἔγινα ναύτης. Ποθοῦσα νὰ ταξιδέψω...

"Ενα τρι-ντταφυλλένιο χρώμα ἁπλώθηκε στὸ ὠχρὸ πρόσωπο τῆς νέας.

— Μίλησέ μου γιὰ τὴν πατρίδα σου, τοῦ εἶπε σὲ λίγο.

'Ο μουσικὸς ἄρχισε νὰ τῆς λέη:

— Εἶναι τόπος μακρυνός, φτωχός, δίχως χρυσάφι, μὰ γεμάτος ἀπὸ τὰ δυὸ ὡραιότερα πράγματα τοῦ κόσμου: τὴ μουσικὴ καὶ τὴν ποίησι!...

— Πῶς! φώναξε ἀνατριγιάζοντας ἡ Μαλγαρή. Γιατί τὸ λὲς αὐτό;

'Ο νέος τότε τῆς μίλησε γιὰ τὰ τραγούδια τῆς πατρίδος του. Γιατί τὸ λὲς αὐτό; γήθηκε ἀκόμη καὶ τὴν ἱστορία τοῦ βασιληᾶ ποιητῆ, ποὺ ὅταν τραγουδοῦσε ἔκλαιγε καὶ τὰ δάκρυά του κυλοῦσαν στὴ θάλασσα καὶ γινότουσαν μαργαριτάρια.

'Η Μαλγαρὴ μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα πρὸς τὸ μέρος τῆς σελήνης καὶ μὲ τὰ χέρια σφιγμένα πάνω στὸ στῆθος της ἄκουγε τὸ νέο γεμάτη ἔρωτα καὶ θλῖψι.

— Τραγούδησέ μου τὸ τραγοῦδι τοῦ βασιληᾶ ποὺ ἔκλαιγε, τοῦ εἶπε ἐπιτέλους.

'Ο νέος ἄρχισε νὰ τραγουδάη μὲ πάθος καὶ μ' ἕνα πρωτάκουστο γλυκὸ καράβι. Ἔτρεξαν στὴν πλώρη γιὰ ν' ἀκούσουν τὸ καράβι. Κι', ὅλοι στὸ σκοπό, ποὺ καὶ τὰ δελφίνια ἀκόμη πῆραν γιὰ ν' ἀκούσουν τὴ μαγικὴ ἐκείνη μελῳδία.

'Ο νέος τότε σταμάτησε ἀμέσως τὸ τραγοῦδι του καὶ θέλησε νὰ ξητήση ἀπὸ τὴ Μαλγαρὴ τὴν ἄδεια ν' ἀποτραβηχτῆ.

Στὴ θέσι της ὅμως δὲν βρῆκε, παρὰ ἕνα μαντῆλι βρεγμένο μὲ δάκρυα. 'Η Μαλγαρὴ εἶχε γίνει ἀφαντη! Εἶχε πέσει στὴ θάλασσα!

'Αμέσως τὸ καράβι ἀντίχησε ἀπὸ θρήνους γιὰ τὸ χαμὸ τῆς ὁμορφης κοπελλας. Κι' ὅλοι πίστεψαν ὅτι πνίγηκε, γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ παντρευτῆ τὸ Δόγη.

'Υστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ Κονταρίνα Κονταρίνι πέθανε κι' αὐτὴ μὲ καρδιὰ ραγισμένη, πιστεύοντας πὼς ἡ λατρεμένη της κόρη ἔγινε πάλι μαργαριτάρι καὶ ξανακατέβηκε στὴν πρώτη της, κατοικία στὰ βάθη τῆς Ἀδριατικῆς.

Α. ΦΟΓΚΑΤΣΑΡΟ

— Τί εἴσαστε ἐσεῖς; ρώτησε ἡ Μαλγαρή.

Δραματικὸ καὶ κοινωνικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΑΞΙΜ ΒΙΛΜΕΡ

Θυσίαι ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

'Ο Λωρὰν Βαλωρὶ θέλει ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' τὴ γυναῖκα του Σουζάν, ποὺ τὸν ἔχει εἰδοποιήσει πὼς γυρίζει κοντά του, στὸ Παρίσι, ἀπ' τὴ μακρυνὴ Σουμάτρα, μαζὶ μὲ τὴν μικρὴ κορούλα της ἀπὸ πρῶτο γάμο Κολινέτ. 'Ο σκοπός του εἶναι πρῶτα νὰ σφετεριστῆ τὴν περιουσία τῆς Κολινέτ, ποὺ κρατάει μαζί της ἡ Σουζάν, καὶ δεύτερον νὰ μπορέση νὰ παντρευτῆ μὲ μιὰ κοπέλλα ποὺ ἀγαπάει τρελλά: τὴ φερνάνδη Μέσμερ, κόρη ἑνὸς πλουσιώτατου τοκογλύφου, ποὺ ὑπῆρξε ἄλλοτε ὑπάλληλος τοῦ πατέρα τῆς Σουζὰν καὶ τοῦ εἶχε κλέψει ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσὸν μὲ τὸ ὁποῖο ἔβαλε τὶς βάσεις τῆς περιουσίας του. Συνεννοεῖται λοιπὸν ὁ Λωρὰν μὲ τὸν ἀδελφό του Πασκάλ, ψυχίατρο, ποὺ τὸν ὑπακούει τυφλά, καὶ συμφωνοῦν νὰ φυλακίσουν ὁ δεύτερος τὴ Σουζὰν στὴν κλινικὴ του, στὸ Κὰν ντ' Αἰλ, γιὰ ὅλη της τὴ ζωή. 'Η φερνάνδη Μέσμερ δὲν θέλει μὲ κανένα τρόπο νὰ παντρευτῆ. 'Αλλ' ὁ Λωρὰν πιέζει τὸν πατέρα της νὰ τὴν πείση, ἀπειλῶντας τον ὅτι ἀλλοιῶς θὰ φανερώση σ' ὅλο τὸν κόσμο, καὶ ἰδιαιτέρως στὸν νεαρὸ ἀξιωματικὸ Μισὲλ Μέσμερ, τὸ γυιό του, τὴν παληὰ κλοπὴ του καὶ τὶς τοκογλυφίες του. 'Η φερνάνδη ἀκούει τυχαίως αὐτὴ τὴ συζήτησί τους κι' ἀποφασίζει νὰ θυσιαστῆ γιὰ τὸ πατέρα της. Δηλώνει λοιπὸν στὸ Βαλωρὶ ὅτι θὰ τὸν παντρευτῆ ὑποκύπτοντας στὸν ἐκβιασμό του, ἀλλ' ὅτι ἀγαπάει ἄλλον. 'Ο Πασκὰλ προειδοποιεῖ τότε τὸν ἀδελφό του πὼς θὰ κινδυνέψη ἀπ' τὸ μῖσος αὐτῆς τῆς γυναίκας. Κατόπιν ὁ Λωρὰν ἐπιμένει καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸ Μέσμερ γιὰ τὸ γάμο. "Οταν φτάνη ἡ Σουζὰν μὲ τὴν Κολινέτ, τὶς ὑποδέχονται στὴ Μασσαλία οἱ δυὸ ἀδελφοί. 'Ο Λωρὰν τὶς λέει μὲ πικοία τὸν κουφὸ ἔρωτά της μὲ τὸν ἀξιωματικὸ Ζύστ Μαρτινύ, γυιὸ τοῦ δασοφύλακα τοῦ πατέρα της, ἀπ' τὸν ὁποῖο ἔχει ἀποκτήσει ἕνα ἀγοράκι, τὸ Μπερτί. 'Ενῶ ἀγαπιόνταν τόσο, ὁ Ζύστ τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει ξαφνικὰ κι' εἶχε φύγει γιὰ τὴν 'Αφρική, λέγοντάς της μονάχα ὅτι ἦταν ἀδύνατο νὰ παντρευτοῦνε. Δὲν τῆς εἶχε δώσει τότε ἄλλες ἐξηγήσεις, μὰ τώρα ἡ φερνάνδη μαντεύει πὼς ὁ Ζέστ ἤξερε τὸ μυστικὸ τοῦ πατέρα της καὶ γι' αὐτὸ δὲν τὴν παντρεύτηκε. Πηγαίνει νὰ δῆ τὸ παιδί της, σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι, ὅπου μένει μαζὶ μὲ μιὰ πιστὴ της γυναίκα. Κι' ἐξηγεῖ στὴν τελευταία πὼς ὁ γάμος της μὲ τὸ Βαλωρὶ εἶναι μιὰ θυσία της γιὰ νὰ διασώση τὴν τιμὴ τοῦ σπιτιοῦ της. 'Ο Ζύστ ἔχει μάθει γιὰ τὸν προσεχῆ γάμο της. "Ερχεται λοιπὸν στὴ Γαλλία καὶ τῆς ζητάει νὰ συναντηθοῦνε. Τῆς μιλάει μὲ πικρία, τὴν κατακρίνει. 'Εκείνη τοῦ ἀπαντεῖ πὼς φταίει αὐτὸς ποὺ δὲν παντρεύτηκαν ἀλλοτε.

Σον

»Τὰ ξέρεις ὅλ' αὐτά, Φερνάνδη. 'Αλλοίμονο ὅμως! Καταστράφηκαν ὅλ' αὐτὰ τὰ ὡραῖα ὄνειρά μας γιὰ τὸ μέλλον, ὅλες οἱ ἐλπίδες μας διαλύθηκαν... καὶ τώρα ἔχω φτάσει νὰ νοσταλγῶ τὸ δάσος τοῦ Λουβιέρ, ὅπου θὰ μποροῦσα κι' ἐγὼ νὰ ζήσω πάντα ἁπλός, ταπεινὸς καὶ ἄγνωστος, σὰν τὸν πατέρα μου, τὸ μπαρμπα-Μουρλὸτ ὅπως τὸν λένε στὸ Κουουντεμάνς.

»Δὲ θἄχα τότε στὴν καρδιά μου αὐτὸ τὸν ἔρωτα, ποὺ σύντριψε ὅλη τὴ ζωή μου. Θὰ παντρευόμουνα μὲ μιὰ κοπέλλα τῆς θέσεώς μου, θ' ἀποκτοῦσα γερὰ παιδιά... καὶ θὰ διαιωνιζόταν ἡ γενιὰ τῶν Μαρτινύ.

»Μὰ θέλησα νὰ βγῶ ἀπ' τὴ σφαῖρα μου. "Υποχρέωσα τὸ γέρο πατέρα μου καὶ τὴ οἰγονὰ μητέρα μου νὰ θυσιάσουν ὅλες τὶς οἰκονομίες τους γιὰ μένα, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ συνεχίσω καὶ νὰ τελειώσω τὶς σπουδές μου! Τοὺς θυσίασα ἀδίσταχτα στὶς φιλοδοξίες μου, τοὺς κατέστρεψα, γιὰ νὰ γίνω ἴσος σου! Μὰ τιμωρήθηκα σκληρὰ γι' αὐτό, γιατὶ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ πραγματοποιοῦσα ἐπιτέλους τ' ὄνειρό μου, μιὰ φοβερὴ καταστροφὴ παρέσυρε καὶ γκρέμισε τὰ προσφιλέστερα σχέδιά μου! Μιὰ δυνατὴ θέλησι μπῆκε στὴ μέση καὶ μοῦ ἐπέβαλε τὴ θυσία τοῦ ἔρωτά μου!

—'Η θέλησι τοῦ πατέρα σου καὶ τῆς μητέρας σου; ρώτησε ἡ Φερνάνδη μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή. Ναί, σίγουρα, αὐτὴ σοῦ ὑπαγόρεψε τὴ συμπεριφορά σου...

Κι' ἡ Φερνάνδη πρόσθεσε μὲ πικρία:

—'Η τιμὴ τοῦ φτωχοῦ!... δὲν εἶν' ἔτσι; 'Η τιμὴ τοῦ φτωχοῦ στάθηκε δυνατώτερη ἀπ' τὸν ἔρωτά μας, δυνατώτερη ἀπ' τὸν πόνο ποὺ θὰ μὲ βύθιζε ἡ ἐγκατάλειψί σου, δυνατώτερη ἀπ' τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ παιδί σου... Καὶ μὰς θυσίασες ἀλύπητα καὶ τοὺς δυό, τὸ Μπερτὶ καὶ μένα!

»Δὲν σοῦ ζητάω ἐξηγήσεις. Ζύστ. Διαβάζω στὰ μάτια σου τὸν πόνο ποὺ νοιώθεις καὶ σύ, ὅπως κι' ἐγώ... καὶ σὲ συγχωρῶ! 'Ο γυιὸς τοῦ γερο-Μαρτινὺ δὲ μποροῦσε νὰ πάρη τὴν κόρη τοῦ Μέσμερ!

—"Ω, Φερνάνδη!...

— Ξέρεις ὅλο τὸ παρελθὸν τοῦ πατέρα μου... καὶ τὸ παρόν! Αὐτὸς εἶν' ὁ λόγος ποὺ μᾶς χώρισε γιὰ πάντα... Τί θὰ σκέπτονταν γιὰ σένα οἱ συνάδελφοί σου, ἂν μάθαιναν πὼς παντρεύτηκες τὴν κόρη τοῦ Μέσμερ, τοῦ τοκογλύφου, ἀπ' τὸν ὁποῖο εἶχαν δανειστῆ λεφτὰ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς μὲ ὑπερβολικὸ τόκο;... Θὰ σὲ περιφρονούσανε, θὰ σὲ τατακρίνανε...

Ἔσκυψε πρὸς τὸ Ζύστ καὶ πρόσθεσε, πιὸ μαλακά:

— Καλὰ ἔκανες ποὺ δὲ παντρεύτηκες τὴν κόρη τοῦ Μέσμερ. Μὰ ἕνας ἄλλος σκέφτηκε διαφορετικὰ ἀπὸ σένα... "Ηξερε κι' αὐτὸς τὸ παληὸ μυστικὸ τοῦ πατέρα μου καὶ τὸν ἀπείλησε πὼς θὰ τὸ φανέρωνε, ἂν δὲν τοῦδινε τὴν κόρη του. Κι' ὁ πατέρας μου, τρέμοντας ἀπ' τὸ φόβο του, με πούλησε σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο!

—"Ω, Φερνάνδη!...

— Δὲ μπορῶ νὰ τὸν καταρασθῶ γι' αὐτό, γιατὶ δὲν ἐπρόκειτο γιὰ μένα μόνο. 'Υπάρχει κι' ὁ ἀδελφός μου, ὁ Μισέλ, ὁ ὑπολοχαγός, ὁ τίμιος αὐτὸς νέος, ποὺ θὰ ὑπόφερε φριχτὰ καὶ θὰ σκοτωνόταν, ἂν μάθαινε τὴν ἀλήθεια!

»Ἔσκυψα λοιπὸν τὸ κεφάλι καὶ δέχτηκα τ' ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου μόνο καὶ μόνο γιατὶ ἤθελα νὰ σώσω τὸν ἀδελφό μου, τὸν Μισέλ, ποὺ ἀγαπάει τὴν τιμὴ τοῦ ὀνόματος μας ὅσο κι' ἐγώ...

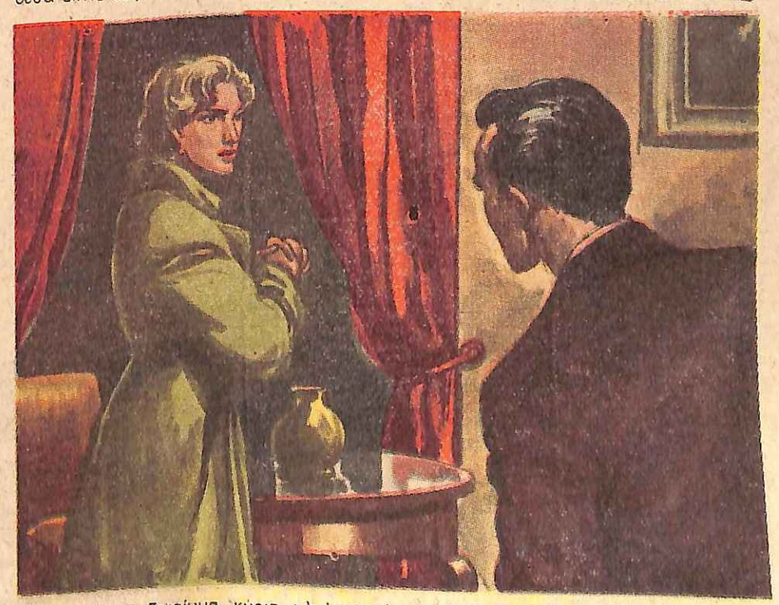

— Δὲν ἔχετε δικαίωμα, κύριε, νὰ ὑποπτεύεστε τὴ διαγωγή μου! εἶπε ξεσὰ στὸ Λωρὰν ἡ Φερνάνδη.

νο γιὰ νὰ τὸν κάνω νὰ σωπάσω καὶ νὰ διατηρήσω ἄθικτο στὰ μάτια τοῦ κόσμου τ' ὄνομα τῶν Μέσμερ, τ' ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τὸ δικό μου!

»Ὁ πατέρας μου δὲν καταλαβαίνει... δὲ φαντάζεται πὼς ξέρω ὅλο αὐτὸ τὸ τρομερὸ παρελθόν! Ξέρει τὸν ἔρωτά μας, τὴ γέννησι τοῦ παιδιοῦ μας... κι' ὅμως δὲν ἀναρωτήθηκε ποτὲ γιὰ ποιούς λόγους μὲ περιφρόνησε ὁ γυιὸς τοῦ δασοφύλακά του! Δὲν ἔκανε ποτὲ τὸν κόπο νὰ τὸ σκεφτῆ.

»Δὲν ἄλλαξε σὲ τίποτε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του. Μοῦδωσε ὅμως ὅσα λεφτὰ ἤθελα, γιὰ νὰ μὴ λείψη τίποτα στὸ μικρό μας Μπερτί. Κι' ἀγόρασε τὸ σπιτάκι τοῦ Σενεδιέρ, ὅπου ζοῦνε ἤσυχα κι' εὐτυχισμένα ἡ Νίνα καὶ τὸ παιδί μας.

»Ἡ γενναιοδωρία του αὐτὴ ἱκανοποίησε τὴ συνείδησί του. Ἐγωϊστὴς πάντα, ἤταν σχεδὸν εὐτυχισμένος γιὰ τὴν ἀπόφασι ποὺ εἶχα πάρει νὰ μὴν παντρευτῶ, νὰ μείνω κοντά του. Χρειάστηκαν δὲ οἱ ἀπειλὲς τοῦ Λωρὰν Βαλωρί, γιὰ νὰ τὸν κάνουν νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ παντρευτῶ αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο.

—Ἡ ζωή μου καταστρόφηκε, μουρμούρισε ὁ Ζύστ περνῶντας τὸ χέρι του πάνω ἀπ' τὸ μέτωπό του. Μὰ δὲ μπορῶ νὰ κατηγορήσω γι' αὐτὸ κανέναν ἄλλον ἀπ' τὸν ἐαυτό μου!

— Φταίει τὸ πεπρωμένο! Τὸ καταραμένο πεπρωμένο! φώναξε ἡ Φερνάνδη, πιάνοντας τὸ κεφάλι της ἀνάμεσα στὰ δυό της χέρια.

— Καὶ τὸ ἀθῶο θῦμα αὐτοῦ τοῦ πεπρωμένου θἄναι τὸ παιδί μας, ὁ ἀγαπημένος μας Μπερτί! μουρμούρισε ὁ Ζύστ! Σκέφτηκες, Φερνάνδη, τὴ ζωὴ ποὺ τὸν περιμένει;... Θἄναι γυιὸς μιᾶς ἀγνωστης μητέρας. Θἄχη μονάχα ἐμένα, τὸν πατέρα του, ποὺ τοὔδωσα τ' ὄνομά μου...

»Γι' αὐτὸ θέλησα νὰ σὲ δῶ, Φερνάνδη, καὶ νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ τὰ σχέδιά μου.

'Η Φερνάνδη ἀνασκίρτησε.

'Η σκέψι πὼς ὁ Ζύστ θὰ τῆς ἔπαιρνε ἴσως τὸ παιδί, τῆς ἔκανε τόσο δυνατὴ ἐντύπωσι, ὥστε λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήση. Ἔφερε τὸ χέρι της στὸ μέτωπό της, ποὺ βρεχόταν ἀπὸ παγωμένο ἱδρῶτα. Τὸ ὡραῖο πρόσωπό της πῆρε μιὰ νευρικὴ χλωμάδα. Μιὰ ἀνατριχίλα τὴ συγκλόνισε ὁλόκληρη... Κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ζύστ, φωνάζοντας:

—"Οχι, ὄχι! Μὴ μοῦ πάρης τὴ μοναδικὴ εὐτυχία τῆς ζωῆς μου!... Θἄταν πολὺ σκληρὸ ἐκ μέρους σου, Ζύστ! Θὰ μὲ καταδίκαζες σὲ αἰώνια ἀπελπισία, ποὺ θὰ μὲ σκότωνε!... Γιατί; Τί σοῦκανα;... 'Εγὼ σὲ λάτρευα!...

'Ο Ζύστ ξέφυγε ἀπότομα ἀπ' τὸ ἀγκάλιασμά της.

— Ναί, μὲ λάτρευες... κι' ὅμως θ' ἀνήκης σ' ἄλλον! φώναξε, σφίγγοντας τὶς γροθιές του. Μὲ λάτρευες... κι' ὅμως θὰ πάρης ἕν ἄλλο ἐπίθετο! Θὰ ξαναφτιάξης τὴ ζωή σου μὲ τὸ Βαλωρί, καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς συνηθείας ἡ παλιά σου ἀγάπη θὰ σβυστῆ γρήγορα ἀπ' τὴν καρδιά σου... γιατὶ ὅλα ξεχνιοῦνται σ' αὐτὸ τὸν κόσμο!

—"Ω, Ζύστ! Εἶσαι ἄδικος!...

— Γιατί δὲν μὲ εἰδοποίησες γιὰ τὴ συμφορὰ ποὺ μᾶς ἀπειλοῦσε καὶ τοὺς δυό; Γιατί ν' ἀφίσης στὶς ἐφημερίδες τὴ φροντίδα νὰ μοῦ φέρουν τὴν ὀδυνηρὴ εἴδησι;... "Ω, Φερνάνδη, ποτὲ δὲ θὰ μπορέσης νὰ καταλάβης πόσο τρομερὸ ἤταν τὸ χτύπημα γιὰ μένα, ἐκεῖ κάτω στὴν ἔσημο, ὅπου ζοῦσα μὲ τὴν ἀνάμνησί σου, μὲ τὴ μόνη σκέψι πὼς θαρχότανε μιὰ μέρα ποὺ θὰ μπορούσαμε ἐπιτέλους νὰ ἑνωθοῦμε γιὰ πάντα!...

—'Η τιμὴ τοῦ ὀνόματος! 'Η τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου! "Επρεπε νὰ τὴ σώσω... ψιθύρισε σοβαρὰ ἡ Φερνάνδη.

'Ο Ζύστ ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

Δὲν εἶχαν νὰ ποῦνε πιὰ τίποτε οἱ δυό τους. Τὰ τελευταῖα λόγια τῆς νέας γυναίκας εἶχαν εἰσχωρήσει μέσ' στὴν καρδιὰ τοῦ Ζύστ σὰν πυρωμένο σίδερο, κι' ἔνοιωθε τὸ κάψιμο ὡς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του.

Εἶχαν θυσιαστῆ κι' οἱ δυὸ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Εἶχαν κι' οἱ δυὸ τὴν ἴδια σκέψι, τὰ ἴδια αἰσθήματα ἀπόλυτης αὐταπαρνήσεως, ποὺ ἔφταναν ὡς τὴν ὑπέρτατη θυσία τοῦ ἐρωτά τους...

— Καλά, θὰ σ' ἀφήσω γιὰ τὴν ὥρα τὸ Μπερτί, εἶπε μονάχα ὁ Ζύστ.

'Εκείνη τοῦδωσε τὸ χέρι της ποὺ ἔκαιγε, καὶ τὸν κύτταξε μὲ μάτια θλιμένα, ποὺ ἀχιζε νὰ τὰ φωτίζη ὡστόσο κάποιο ψυχικὸ ξημέρωμα...

— Τὶ χαρά! εἶπε. Ρίχνεις αὐτὴ τὴ στιγμὴ μιὰ ἡλιαχτίδα στὴ ζωή μου! Εὐχαριστῶ, Ζύστ!

"Υστερα δὲν εἶπαν πιὰ τίποτ' ἄλλο.

'Η νέα γυναῖκα σηκώθηκε, μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά, καὶ πλησίασε στὸ παράθυρο. 'Ακούμπησε τὸ μέτωπό της στὸ παγωμένο τζάμι κι' ἄφισε τὴ ματιά της νὰ πλανηθῆ μακρυά, ἀφηρημένη...

Κύτταξε κάμποση ὥρα τὸν κῆπο, ποὺ ἤταν γεμάτος ἀπὸ τόσες ἀναμνήσεις γι' αὐτό, ὅπου θὰ τὴν περίμενε ἀσφαλῶς ὁ Βαλωρί.

Καὶ πραγματικά, ὁ Βαλωρὶ βρισκόταν ἐκεῖ ἀπὸ πολλὴ ὥρα. 'Ανυπομονοῦσε, ἀνησυχοῦσε... Δὲν ἤξερε γιὰ ποιὸ λόγο εἶχε βγῆ ἔξω ἡ Φερνάνδη, καὶ περνοῦσαν ἀπ' τὸ μυαλό του διάφορες ἀντιφατικὲς σκέψεις καὶ ὑποθέσεις.

—Μὲ περιμένατε; τοῦ εἶπε ἡ Φερνάνδη βγάζοντας τὸ καπέλλο της. Μὲ συγχωρῆτε. "Εχω τόσες δουλειὲς νὰ κάνω, αὐτὲς τὶς ἡμέρες!

— Τί εἴδους δουλειές;

— Νά, διάφορα ψώνια...

—"Α, ἔρχεστε ἀπὸ κανένα μεγάλο κατάστημα;

— Δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι! ἀπάντησε ἡ Φερνάνδη ἐκνευρισμένη ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνάκρισι. "Οταν γίνετε σύζυγός μου, θὰ σᾶς δίνω λεπτομερῆ ἀναφορὰ ποῦ πῆγα καὶ θὰ μπορῆτε τότε νὰ μοῦ κάνετε ἔλεγχο. Δὲν εἶσαστε ὅμως ἀκόμα... κι' ἐννοῶ νὰ διατηρήσω τὴν ἐλευθερία μου, στὶς τελευταῖες μέρες ποὺ μοῦ μένουν ἀκόμα.

— Σᾶς ἔκανα νὰ θυμώσετε; εἶπε μαλακὰ ὁ Βαλωρί. Σᾶς παρακαλῶ, δῶστε μου τὸ χέρι σας καὶ συγχωρέστε με γι' αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις, ποὺ τὶς ὑπαγόρευσε μονάχα ὁ τρελλὸς ἔρωτάς μου γιὰ σᾶς!

»Τριγύριζα ἀπ' τὸ πρωὶ σήμερα στὸ ἀντικρυνὸ πάρκο Μονσώ. 'Απ' τὸ πρωί, κρυμμένος πίσω ἀπ' τὰ δέντρα ποὺ τὰ μάδησε ὁ χειμώνας, κύτταζα σὰν ἐρωτευμένο μαθητοῦδι τὰ παράθυρα τῆς κάμαράς σας. Περίμενα μὲ λαχτάρα ν' ἀνασηκώσετε τὰ κουρτινάκια, ἔλπιζα νὰ σᾶς δῶ νὰ παρουσιάζεστε, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ στιγμή...

»Μὰ τὰ κουρτινάκια σας δὲν ἀνασηκώθηκαν καθόλου... καὶ δὲ σᾶς εἶδα!

'Η Φερνάνδη γέλασε νευρικὰ κι' ἔρριξε στὸ Βαλωρὶ μιὰ ματιὰ γεμάτη εἰρωνεία.

—"Ωστε λοιπὸν περιμένατε νὰ μ' ἀντικρύσετε ἀπὸ μακρυά; εἶπε. Καὶ μὲ εἶδατε ἴσως ποὺ βγήκα;

— Ναί, σᾶς εἶδα.

'Η Φερνάνδη χλώμιασε. 'Ο Λωρὰν πρόσθεσε σοβαρά:

— Καὶ σᾶς παρακολούθησα.

—"Α!...

— Σᾶς παρακολούθησα ὡς τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ 'Αγίου Αὐγουστίνου.

'Η χλωμάδα τῆς Φερνάνδης μεγάλωσε.

— Τὸ κάνατε, αὐτό; πρόφερε. Μὰ τότε, κύριε, τί θὰ κάνετε ὅταν παντρευτοῦμε, ἀφοῦ ἐλέγχετε ἀπὸ τώρα τὶς πράξεις μου καὶ κατασκοπεύετε τὶς κινήσεις μου;

— Δὲ θὰ σᾶς ἀφίνω τότε οὔτε λεπτό.

— Μὲ κάνετε νὰ φοβᾶμαι...

— Μὰ δὲ μὲ ρωτᾶτε ποῦ σταματήσε ἡ παρακολούθησί μου;

— Λίγο μὲ νοιάζει.

— Πήρατε ἕνα ταξί. Κράτησα μάλιστα τὸν ἀριθμό του...

— Καὶ λοιπόν;

— Τότε σᾶς ἔχασα...

'Η Φερνάνδη ἀνάσανε μ' ἀνακούφισι.

— Δὲν ξέρω ποῦ σᾶς πῆγε αὐτὸ τ' αὐτοκίνητο. Μὰ θὰ μοῦ τὸ πῆτε σεῖς!

'Η νέα γυναῖκα σηκώθηκε καὶ πρόφερε ξερά:

— Δὲν ἔχετε δικαίωμα, κύριε, νὰ ὑποπτεύεστε τὴ διαγωγή μου. Δὲ μ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ ὑποψία σας. "Αν δὲ μοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη, γιατί δὲ διαλύετε τοὺς ἀρραβῶνες μας, ὅσο εἶναι καιρὸς ἀκόμη;

—"Οχι, ποτὲ δὲ θὰ σᾶς ἀφίσω νὰ μοῦ φύγετε!

— Κι' ἂν ἀκόμα σᾶς ἔδινα ἀποδείξεις πὼς ἀγαπῶ κάποιον ἄλλον; εἶπε ἡ Φερνάνδη μὲ ὑπόκωφη φωνή. Μὰ δὲν προσπαθησα νὰ σᾶς ξεγελάσω. 'Απεναντίας, σᾶς ἄνοιξα τὴν καρδιά μου, τὴν ἡμέρα ποὺ ἤρθα καὶ σᾶς βρῆκα στὸ σπίτι σας.

»Γιατὶ νὰ ξαναγυρίζουμε λοιπὸν στὰ ἴδια πράγματα; Θέλετε νὰ γίνω γυναῖκα σας. Θὰ γίνω... γιατὶ πρέπει! "Οσο γιὰ τὸν ἔρωτα ὅμως ποὺ περιμένετε ἀπὸ μένα, μὴν ἐλπίζετε ποτὲ — τ' ἀκοῦτε; ποτέ! — νὰ σᾶς ἀγαπήσω!

'Ο Λωρὰν ἔφυγε. μὲ τὴ λύσσα στὴν καρδιά. Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ γκαράζ τῆς ἑταιρείας, στὴν ὁποία εἶχε ἐξακριβώσει πὼς ἀνῆκε τὸ ταξὶ ποὺ εἶχε πάρει ἡ Φερνάνδη. Καὶ ζήτησε νὰ δῆ τὸ σωφέρ, ποὺ μόλις εἶχε φτάσει ἐκεῖ μὲ τ' αὐτοκίνητό του.

— Θέλω νὰ τοῦ ζητήσω κάποια πληροφορία, ἐξήγησε στὸν ὑπάλληλο.

«"Η ἀστυνομικὸς θἄν' αὐτός, ἢ ζηλιάρης σύζυγος!» σκέφτηκε ἐκεῖνος.

Καὶ φώναξε:

—"Ε, Κλὼντ Μαρτέλ! Σὲ ζητᾶνε!

'Ο σωφὲρ διώρθωνε κάτι στὴ μηχανή του.

— Μιὰ στιγμή, ἀπάντησε. Δὲ θ' ἀργήσω...

"Οταν τελείωσε τὴ δουλειά του, μπῆκε στὸ γραφεῖο. Χαιρέτησε τὸ Βαλωρὶ καὶ ρώτησε ἤσυχα:

—'Ο κύριος μὲ ζήτησε;

— Ναί, θέλει κάτι νὰ σὲ ρωτήση.

'Ο σωφὲρ ζάρωσε τὰ φρύδια του κακόκεφα.

— Νὰ μὲ ρωτήση; Γιὰ ποιὸ ζήτημα;

— Σήμερα τὸ μεσημέρι, τοὺ εἶπε ὁ Βαλωρὶ μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἐλαφρά, κατὰ τὶς 1½, πήρατε στὸ αὐτοκίνητό σας μιὰ κυρία, ἔξω ἀπ' τὴν ἐκκλησία τοῦ 'Αγίου Αὐγουστίνου;

— Πιθανόν. Ποῦ νὰ θυμᾶμαι ὅλους τοὺς πελάτες;

— Ποῦ τὴν πήγατε, αὐτὴ τὴν κυρία;

— Μά... τί σᾶς ἐνδιαφέρει, κύριε; Μήπως εἴσαστε ὁ ἄντρας της;

— Ναί, τὸ βρήκατε, ἀπάντησε ἀδίστακτα ὁ Βαλωρί.

— Τότε λοιπὸν θὰ σᾶς πῶ ὅ,τι ξέρω... Παίρνω πάντα τὸ μέρος τῶν ἀπατημένων συζύγων... μ' ὅλο ποὺ δὲν ἀνήκω κι' ἐγὼ στὴν κατηγορία τους! Θὰ σᾶς πῶ ποῦ πῆγα τὸ ἕτερό σας ἥμισυ.

— Μιλῆστε γρήγορα!

— Τὴν ἄφισα στὸ σταθμὸ τοῦ Σαὶν-Λαζάρ.

— Αὐτὸ ἤθελα νὰ μάθω... εἶπε ὁ Βαλωρὶ μὲ φωνὴ πνιγμένη ἀπ' τὴ συγκίνησι.

Κι' ἀπομακρύνθηκε, σιγοσφυρίζοντας.

'Ο Βαλωρὶ ἔφυγε, δίχως νὰ εὐχηση τίποτ' ἄλλο.

"Ετρεμε ἀπὸ μιὰ παράξενη ἔξαψι... 'Αφοῦ ζήλεψε ἀπὸ τώρα μέχρι μανίας, τί θὰ γινόταν στὸ μέλλον;...

Σκέφτηκε μιὰ στιγμὴ νὰ γράψη στὸ Μέσμερ πὼς εἶχαν τελειώσει ὅλα μεταξὺ τῆς κόρης του κι' αὐτοῦ. Μὰ ἔδιωξε ἀμέσως αὐτὴ τὴ σκέψι.

'Η Φερνάνδη θὰ τοὔφερνε τὸν πλοῦτο. Κι' ἂν ἔλειπε ὁ ἔρωτας, θὰ τοῦ πρόσφερε ὅμως τὰ νειάτα, τὴν ὁμορφιά... τὴν ἡδονή!...

«"Οταν γίνη γυναῖκα μου — εἶπε μὲ τὸ νοῦ του — ξέρω ἐγὼ πῶς θὰ τὴ δαμάσω καὶ θὰ τὴν ὑποτάξω στὴ θέλησί μου. Θὰ γίνη σκλάβα μου, κι' ἀργότερα θὰ τὴν ἐκδικηθῶ γιὰ τὴν τωρινή της περιφρόνησι.

»"Α, Φερνάνδη, ἤθελα νὰ σᾶς κάνω εὐτυχισμένη, μὰ ἐσεῖς δὲν τὸ θελήσατε! Θὰ γελάσω ὅμως καλύτερα ὅποιος θὰ γελάση τελευταῖος! Δὲ θὰ σᾶς ἀφίνω τότε οὔτε λεπτό... θ' ἀνακολύψω γρήγορα τὸν ἐραστή σας, ὅσο κι' ἂν κουβάσαστε... καὶ θὰ τὸν σκοτώσω!»

"Ετσι ἐξερεθισμένος καὶ νευρικός, γύρισε στὸ διαμέρισμά του, ὅπου βοῆκε νὰ τὸν περιμένῃ ἕνα γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ του Πασκάλ.

Τ' ἄνοιξε βιαστικὰ καὶ διάβασε:

«'Αγαπητέ μου Λωράν. "Ελαβα τὸ γράμμα σου, μὲ τ' ὁποῖο μοῦ ἀναγγέλλεις ἐπιτέλους τὴν ἡμεομηνία τοῦ γάμου σου. Σ' ἕνα μήνα, θὰ προστεθῆ ἄλλο ἕνα μέλος στὴν οἰκογένειά μας. Σ' ἕνα μήνα, θἄχης δώσει τ' ὄνομά σου στὴ γοητευτικὴ Φερνάνδη.

»Λέγοντάς την «γοητευτική», ἐπαναλαμβάνω ἁπλῶς τὸ δικό σου χαρακτηρισμό. 'Εγὼ ξέρω ἐλάχιστα τὴ μνηστή σου, καὶ δὲ μπορῶ νὰ κρίνω τὴν ἀξία της. Μά, ἂν ρωτᾶς τὴ γνώμη μου, ἐμένα ποὺ δὲν εἶμαι καθόλου ἐρωτευμένος καὶ ποὺ μπορῶ ν' ἀποφανθῶ ἀμερόληπτα, βρίσκω τὴ Σουζὰν πολὺ πιὸ ὁμορφη ἀπ' τὴ Φεονάνδη... κι' ἀπορῶ ἀληθινὰ πὼς περιφρόνησες ἕνα τέτοιο θησαυρό.

»'Η Σουζὰν εἶναι μιὰ πολὺ εὐχάριστη συντροφιὰ γιὰ μένα. Εἶναι ἐπίσης ἕνα πρῶτης τάξεως μέντιουμ. "Οπως ξέρεις, ἔχω ἀσχοληθῆ ἰδιαιτέρως μὲ τὸν ὑπνωτισμό. 'Εδῶ, ποὺ ζῶ σὰν ἐρημίτης καὶ δὲν ἔχω ἄλλη διασκέδασι ἀπ' τὸ νὰ σκέπτωμαι καὶ νὰ κυττάζω τὰ βουνὰ καὶ τὴ θάλασσα, ρίχνομαι ὥρες ὁλόκληρες στὴ μελέτη τῶν βιβλίων ποὺ ἀσχολοῦνται μ' αὐτὴ τὴν ἐπιστήμη.

»Μοῦ συμβαίνει συχνὰ νὰ κυττάζω ἐπίμονα τὴ Σουζὰν στὰ μελαγχολικὰ καὶ γλυκά της μάτια... καὶ σὲ λίγο τὰ βλέπω νὰ μισοκλείνουν. Τὰ βλέφαρά της βαραίνουν σιγὰ-σιγά, κι' ἀποκοιμιέται. Γίνεται τότε σκλάβα μου, ὑποταγμένη στὴ θέλησί μου. "Αν τῆς πῶ «"Ελα», σηκώνεται καὶ μ' ἀκολουθεῖ πειθήνια. Τῆς λέω «Τραγούδα, γέλασε, κλάψε», κι' αὐτὴ τραγουδάει, γελάει, κλάψει. Καὶ τὰ τραγούδια, τὰ γέλια, τὰ δάκρυα αὐτὰ μοῦ φέρνουν συμπόνια.

»"Ω, ἂν μποροῦσα νὰ τῆς ὑποβάλω σκέψι πὼς εἶναι εὐτυχισμένη, πὼς δὲν ἔ καθόλου γυναῖκα σου, πὼς δὲ σὲ γνώρ ποτέ, νὰ τῆς ὑποβάλω τὴ σκέψι πὼς δὲν ἐ ναι μητέρα, πόσο ἀπέραντη καὶ βαθειὰ χαρὰ θἄνοιωθα τότε!... "Αν κατώρθωνα νὰ τὴν κάνω νὰ ξεχάση τελείως τὰ περασμένα, ἡ Σουζὰν θἄταν δική μου γιὰ πάντα!

»Βρῆκα λοιπὸν τὸ μέντιουμ ποὺ ἀναζητοῦσα. Εἶμαι εὐτυχισμένος τώρα στὴ μοναξιά μου. Δὲ σὲ ζηλεύω καθόλου γιὰ τὴν πολυτέλεια καὶ τὶς ἀπολαύσεις ποὺ θὰ σοῦ προσφέρη ἡ ζωή. Μοῦ φτάνουν ἡ Σουζὰν καὶ τὸ ἐπιδιητικὸ τοπίο ποὺ ἔχω μπροστὰ στὰ μάτια μου.

»'Ο ἥλιος εἶν' ἐδῶ πολὺ ζεστός. κι' ἀ

»'Ο ἥλιος εἶν' ἐδῶ πολὺ ζεστός. Τὰ γεσαίνει κανεὶς τὴν πνοὴ τῆς ἀνοίξεως. Τὰ γεράνια, τὰ τριαντάφυλλα, οἱ καμέλιες τοῦ κήπου, μας μυρίζουν τὸν ἀέρα.

»'Η καϋμένη ἡ Σουζάν! Πόσες φορὲς μοῦ ἤρθε ἡ ἰδέα ν' ἀνοίξω ὀρθάνοιχτες τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς της καὶ νὰ τῆς πῶ: «Εἶσαστε ἐλεύθερη. Γίνετε εὐτυχισμένη!» Μὰ ἡ σκέψι τῆς ἀτιμίας ποὺ κάναμε οἱ δυό μας, μὲ ἔδιωξε γρήγορα τὴν ἰδέα αὐτὴ ἀπ' τὴν καρδιά μου!

»Εἶμαι δεμένος μαζί σου μὲ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ποὺ μα—γιατὶ εἶναι ἀληθινὸ ἔγκλημα αὐτὸ ποὺ κάναμε. Διαπράξαμε ἐπίσης μιὰ κλοπή, ἀπ' τὴν ὁποία ἐπωφεληθήκαμε κι' οἱ δυό!

»Δὲν σὲ ρώτησα ποτὲ τί ἔκανες τὴν Κολινέτ. Σὲ ξέρω ὅμως, καὶ γι' αὐτὸ φοβᾶμαι μήπως ἀπαλλάχθηκες ἀπ' αὐτὴν γιὰ πάντα!

»Αὐτὰ εἶχα νὰ σοῦ πῶ, ἀγαπητέ μου Λωράν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψης νὰ μὴν παρευρεθῶ στὸ γάμο σου. Δὲν μπορῶ ν' ἀφίσω μόνη τὴ Σουζάν, ἀφοῦ μ' ἔχεις βάλει φύλακά της.

'Ο ἀδελφός σου Πασκὰλ Βαλωρί».

'Ο Λωρὰν σκυθρώπασε, διαβάζοντας αὐτὸ τὸ γράμμα.

Ξέροντας τὸ χαρακτῆρα τοῦ Πασκάλ, φοβότανε καμμιὰ καταστροφή... Μπορεῖ νὰ ἐρωτευόταν τὴ Σουζάν... καί, μαζὶ μὲ τὸν ἔρωτα, θὰ εἰσχωροῦσε ἡ τύψι στὴ συνείδησί σου... Τί θὰ γινόταν τότε;

Θἄταν λοιπὸν μιὰ αἰώνια ἀνησυχία ἡ ζωὴ γιὰ τὸ Λωράν;

Ζ'.

"Ενα μῆνα μετὰ τὰ γεγονότα ποὺ διηγηθήκαμε, ἔγινε ὁ γάμος τοῦ Λωρὰν Βαλωρὶ καὶ τῆς Φερνάνδης Μέσμερ.

Τὸ ἴδιο βράδυ, οἱ νεόνυμφοι φύγανε γιὰ τὸν πύργο τῆς Λὰ Λουβιέρ, στὸ Σάρτ.

"Ετσι εἶχε ἀποφασίσει ἡ Φερνάνδη, κι' ὁ Λωρὰν δὲν σκέφθηκε κἂν ν' ἀντισταθῆ στὴν ἐπιθυμία της.

Θὰ προτιμοῦσε ὡστόσο αὐτὸς νὰ πήγαιναν στὴν 'Ιταλία, ἢ σὲ κάποια ἄγνωστη γωνιὰ τῆς 'Ελβετίας, ὅπου ἡ Φερνάνδη θὰ ἤταν ὁλότελα δική του. Μὰ ἐκείνη ἀρνήθηκε κατηγορηματικά, κι' ὁ Λωρὰν δὲν ἐπέμεινε περισσότερο.

"Εφτασαν τὸ πρωῒ σ' ἕνα ὡραῖο χωριουδάκι, τὸ Κουρντεμάνς.

'Ο ἥλιος εἶχε βγῆ κι' ὅλας, λούζοντας τὴ Φύσι μὲ τὶς ζεστὲς ἀχτίδες του. Τὰ πουλιὰ ἄρχιζαν νὰ κελαδᾶνε στὰ δέντρα, ποὺ βγάζανε τὰ πρῶτα φύλλα. Οἱ κόττες ἀφιναν τὰ κοτέτσια τους καὶ ξεχύνονταν στὰ χωράφια, ἐνῶ τὰ κοκόρια λαλοῦσαν θριαμβευτικά.

Τ' αὐτοκίνητο τῶν νεονύμφων ἔφτασε σὲ λίγο στὸν πύργο τῆς Λὰ Λουβιέρ.

—'Επιτέλους! εἶπε ἡ Φερνάνδη, πηδῶντας ἔξω.

Κι' ἔτρεξε νὰ μπῆ στὸν πύργο, ὅπου τὴν περίμεναν μερικοὶ ὑπηρέτες μαζεμένοι στὸ χῶλλ.

— Καλημέρα, φίλοι μου! τοὺς χαιρέτησε μοιράζοντάς τους χαμόγελα, χαρούμενη γιατὶ τοὺς ξανάβλεπε, ὅλους.

Καὶ προχώρησε, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὸ Βαλωρύ, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσε λίγο πιὸ πίσω.

'Ανέβηκε ζωηρὰ μιὰ φαρδειὰ πέτρινη σκάλα, πέρασε ἕνα μισοσκοτεινὸ διάδρομο καὶ μπῆκε στὸ διαμέρισμα ποὺ εἶχε ὡς ἀνύπαντρη κοπέλλα.

Τὴ στιγμὴ ποὺ θἄκλεινε τὴν πόρτα, γύρισε καὶ κύτταξε τὸ Βαλωρὶ ποὺ τῆς χαμογελοῦσε.

—"Εχω ἀνάγκη νὰ μείνω μόνη... τοῦ εἶπε ἤσυχα. Μοῦ ἐπιτρέπετε;

Καί, δίχως νὰ περιμένη τὴν ἀπάντησί του, κλείστηκε στὸ διαμέρισμά της.

'Ο Λωρὰν ἔμεινε μόνος στὸν ἀδειανὸ διάδρομο, παραζαλισμένος καὶ μανιασμένος μαζί.

Ξαφνικά, ξαναῆρθε στὸ νοῦ του ἡ πληροφορία ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Κλὼντ Μαρτέλ: ὅτι εἶχε πάει τὴ Φερνάνδη στὸ σταθμὸ τοῦ Σαὶν-Λαζάρ.

Μὰ ποιὸ τραῖνο εἶχε πάρει ἄραγε ἡ νέα; Σὲ ποιὸ σταθμὸ τῶν περιχώρων τοῦ Παρισιοῦ εἶχε κατεβῆ! Τὸ ἀγνοοῦσε... κι' ἴσως δὲν θὰ τὸ μάθαινε ποτέ.

Αὐτὴ ἡ σκέψι τὸν βασάνιζε τώρα... μαζὶ μὲ τὴν ἀνάμνησι τῆς ψυχρότητος ποὺ τοῦ εἶχε δείξει ἡ Φερνάνδη σ' ὅλο τὸ ταξεῖδι τους ἀπ' τὸ Παρίσι ὡς τὸ Κουρντεμάνς.

Σ' αὐτὴ τὴν ψυχικὴ κατάστασι βρισκόταν, ὅταν μπῆκε στὸ πολυτελὲς διαμέρισμα ποὺ εἶχε φροντίσει ὁ Μέσμερ νὰ ἑτοιμασθῆ γιὰ τὸ ἀντρόγυνο.

Σταμάτησε στὴν τουαλέτα, ποὺ τὰ δυὸ μεγάλα παράθυρά της βλέπανε στὸ θαυμάσιο πάρκο. Κι' ἔπεσε σὲ μιὰ χαμηλὴ πολυθρόνα, τσακισμένος ἀπ' τὶς συγκινήσεις τοῦ ταξειδιοῦ μαζὶ μὲ μιὰ βουθὴ καὶ σκυθρωπὴ γυναῖκα.

'Ακούμπησε τὸ κεφάλι του στὴ ράχη τῆς πολυθρόνας, κυττάζοντας γύρω του.

"Ενα πορτραῖτο τῆς Φερνάνδης ποὺ βρισκόταν ἀντίκρυ, τράβηξε ἀμέσως τὴ ματιά του. Τὴν παρίστανε πολὺ νέα ἀκόμη, ντυμένη στ' ἄσπρα, μ' ἕνα μπουκέτο τριαντάφυλλα στὸ κορσάζ, μὲ τὰ μακρειὰ ξανθὰ

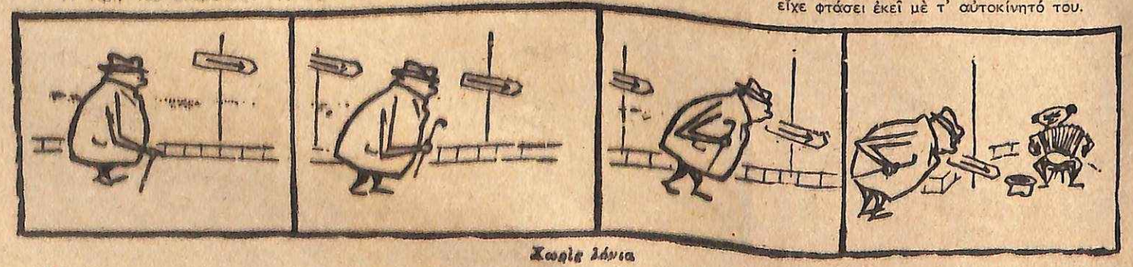

Χωρὶς λόγια

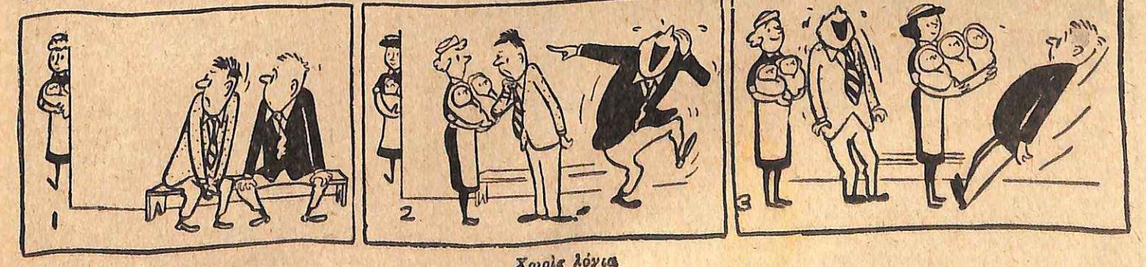

Χωρὶς λόγια

μαλλιά της λυμένα στους ώμους της. Τα μάτια της είχαν κι' όλας τη γλυκειά και χαϊδευτική έκείνη έκφρασι που μέθυσε το Λωράν άπ' την ήμέρα που τον πρωτοείδε.

Ή γυναίκα αύτη ήταν δική του τώρα!

Σηκώθηκε, νευριασμένος, προχώρησε πρός τό κλειστό παράθυρο κι' άκούμπησε τό φλογισμένο μέτωπό του στό παγωμένο τζάμι.

Ό ήλιος είχε χαθή τώρα. Τόν είχαν σκεπάσει σύννεφα, κι' ένας πέπλος ομίχλης άπλωνόταν στό πάρκο.

Ή μέρα κύλησε μελαγχολικά. Τό μεσημέρι και τό βράδυ, τ' άντρόγυνο έφαγε, άμίλητο. Έφτασε ύστερα ή νύχτα. Ή Φερνάνδη άπετραβήχτηκε άπό νωρίς στό διαμέρισμά της. Λίγο άργότερα, πήγε νά τή βρή ό Λωράν.

— Σάς περίμενα, τού είπε προσφέροντάς του ένα κάθισμα.

— Εύτυχώς που σάς ήρθε έπιτέλους αύτή ή σκέψι! παραπονέθηκε έκείνος. Ή συμπεριφορά σας είναι άληθινά πολύ παράξενη, άπ' τήν ώρα που φύγαμε άπ' τό σπίτι τού πατέρα σας...

—Ήταν τόσο δυνατές οί συγκινήσεις τής ήμέρας... δικαιολογήθηκε ήσυχα ή Φερνάνδη.

Ή μορφή της φαινόταν άλλοιώτικη, μέσα στό σχεδόν αύστηρό περιβάλλον τής τουαλέτας έκείνης που θύμιζε στό γυμνωμένο πάρκο. Κάποια κρυφή φλόγα άναβε στά μάτια της, που φαίνονταν μεγαλωμένα άπ' τήν άδυναμία τού προσώπου της.

Όλα δείχναν πώς ύπέφερε άπό κάποιο έσωτερικό πόνο, που ύποπτα πιά δέν θά μπορούσε νά τόν καταπραΰνη...

— Μήπως είσαστε άρρωστη;

— Ποτέ δέν ήμουν τόσο καλά!

— Τί όμορφη που είσαστε!... Καί πόσο είμ' εύτυχισμένος που βρίσκομαι κοντά σας, σ' αύτά τόν παληό πύργο, όπου θά μπορέσουμε νά περάσουμε μερικούς μήνες. Αν τό θελήσετε. Γιά νά σάς άρέσω. Φερνάνδη, γιά νά σάς φανώ εύχάριστος, είμ' έτοιμος νά ίκανοποιήσω καί τήν παραμικρότερη έπιθυμία σας, νά γίνω σκλάβος σας... Σάς άγαπώ τόσο πολύ!...

Ή Φερδινάνδη δέν άπάντησε. "Οσο κι' άν τήν έπίεσε δέ ό Βαλωρί νά καθήση, αύτή έμεινε όρθια, άκίνητη, άκουμπώντας τό μπράτσο της στή σάχη μιάς πολυθρόνας.

— Δέν σάς ζητώ νά γίνετε σκλάβος μου, είπε έπιτέλους. Γιατί άλλωστε νά τυραννιόμε ό ένας τόν άλλο; Έγώ λατρεύω αύτόν τόν πύργο όπου πέρασα τά ώραιότερα χρόνια τής ζωής μου μέσα στή γαλήνη καί τήν αύτοσυγκέντρωσι. Είναι φυσικό νά θέλω νά μείνω έδώ όσο τό δυνατόν περισσότερο.

»Έσείς όμως, κύριε, δέν έχετε τούς ίδιους λόγους μέ μένα νά σάς άρέση έδώ. Εύχαίστως λοιπόν σάς άφίνω όλη τήν έλευθερία σας. Μπορείτε νά γυρίσετε στό Παρίσι είτε στό διαμέρισμα που είχατε ώς άνύπαντρος,είτε στό σπίτι τού πατέρα μου που θά σάς δεχθή μέ μεγάλη εύχαρίστησι.

— Αύτή είναι όλη σας ή σκέψι, Φερνάνδη;

— Ναί, αύτή.

— Θά είσαστε λοιπόν εύτυχισμένη νά μείνετε έδώ;

— Πολύ εύτυχισμένη.

— Μακρυά μου;

— Μακρυά σας.

— Καί τί θάλεγε ό κόσμος;

— Λίγο μέ νοιάζει.

— Είσαστε άσπλαχνη.

— Όπως φανήκατε καί σείς γιά μένα!

— Φερνάνδη!...

— Ναί, φανήκατε άσπλαχνος, άμείλικτος γιά μένα καί γιά τόν πατέρα μου... Αύτές είναι άναμνήσεις που δέν σβύνουνε!

»Όταν σάς έπισκέφθηκα στό δισμέρισμά σας, γιά νά έξηγηθώ είλικρινώς μαζί σας καί νά προσπαθήσω ν' άγγίξω τήν καρδιά σας, μείνατε άλύγιστος καί μέ δεχθήκατε μέ τήν άπειλή στά χείλη! Σάς ίκέτεψα, μά δέν μέ λυπηθήκατε! Σάς μαστίγωσα μέ τήν περιφρόνησί μου, σάς μπάτσισα μέ τήν όμολογία τών πραγματικών αίσθημάτων μου.. καί δέν έξεγερθήκατε!

»Θυμάσθε;... Σάς είπα πώς ή καρδιά μου άνήκε άπό καιρό σέ άλλον, καί σείς γελάσατε, μέ κορυφαίο τόνο!...

»Κάθε άλλος στή θέσι σας θά δίσταζε, θά όπισθοχωρούσε. Έσείς, όμως έπιμείνατε, καί, τήν άλλη μέρα, ήρθατε νά ζητήσετε άπ' τόν πατέρα μου τήν άπάντησί του: άν σάς έδινε τό χέρι του. Καθώς δέ ή άπάντησι αύτή δέν μπορούσε παρά νάναι εύνοϊκή γιά σάς, πήρατε άμέσως στά σοβαρά τό ρόλο τού άρραβωνιαστικού!

»Μού στέλνατε κάθε μέρα ύπέροχα λουλούδια... Κι' έγώ ξέρετε τί τάκανα; Τό βράδυ, τά πετούσα άπ' τό παράθυρο τής τουαλέτας μου, γιά νά τά μαζέψουν οί όδοκαθαριστές που σκούπιζαν τό δρόμο!

»Άπομάκρυνα άπ' τήν κάμαρά μου κάθε τι που προερχόταν άπό σάς. "Οσο γιά τά κοσμήματα που μού προσφέρατε, θά τά πουλήσω μιά μέρα. Δέν θέλω τίποτα δικό σας!

»Σάς έβωσα μιά μεγάλη περιουσία.πολλά έκατομμύρια. Κάμετέ τα ό,τι θέλετε! Ξοδεύτε τα όλα διατηρώντε φιλενάδες, παίζετε χαρτιά, πετάτε τά λεφτά άπ' τό παράθυρο. Λίγο μέ νοιάζει, δέν θά σάς κάνω καμμιά παρατήρησι

Ή γεα γυναίκα σταμάτησε μιά στιγμή, κι' ύστερα πρόσθεσε μέ πανωμένο τόνο:

— Αύτό μονάχα μπορώ νά σάς δώσω!

— Φερνάνδη!... πρόφερε ό Λωράν, κάνοντας μερικά βήματα πρός τό μέρος της.

Έκείνη τραβήχτηκε πίσω, τρομαγμένη.

— Φερνάνδη, σάς λατρεύω! Είσαστε ή γυναίκα μου, θά γίνετε δική μου! Θά σάς άκολουθώ σάν σκιά σας, δέν θά σάς άφίνω ούτε λεπτό, θά έκτελώ όλες τίς έπιθυμίες σας... Άφού θέλετε νά μείνετε σ' αύτό τόν πύργο, θά μείνω κι' έγώ μαζί σας... καί δέν θάχετε ύποταχτικότερο σκλάβο άπό μένα.

»Σάς λατρεύω, Φερνάνδη! Λυπηθήτε με, μή μ' άποφεύγετε, άφήστε με νά σάς περιγράψω τά μαρτύρια που ύποφέρω άπό χτές, άπό καιρό, πάντα — γιατί πάντα σάς λάτρεψα... καί σείς με περιφρονήσατε πάντα!

— Σάς μισώ!

— Φερνάνδη!...

— Τό μίσος μου δέν θά τελειώση, παρά μαζί μέ τή ζωή μου!

— Φερνάνδη!... Φερνάνδη!...

— Μέ στερήσατε άπ' τίς προσφιλέστερες αύταπάτες μου, άπ' τίς άγαπητότερες πεποιθήσεις μου! Πρίν σάς γνωρίσω, άγνοούσα τό παρελθόν του πατέρα μου... καί σείς μού τό άποκαλύψατε, αύτό τό καταραμένο παρελθόν. Ήταν ένα φοβερό χτύπημα γιά μένα. Όλα γκρεμίστηκαν γύρω μου καί μέσα μου, κι' άπόμεινα ένα ναυάγιο τής ζωής που ήρθατε σείς νά τό περιμαζέψετε!

»Ναί, σάς μισώ! Σάς μισώ γιατί είσαστε ό έχθρός τού σπιτιού μου, γιατί συνωμοτείτε γιά τή δυστυχία όλων αύτών που άγαπώ!

— Θάμουν ό έχθρός τού σπιτιού σας, άν πληροφορούσα τόν άδελφό σας γι' αύτό που φοβόσαστε τόσο μήπως τό μάθη, πρόφερε ό Λωράν μέ σφιγμένα δόντια.

Ή Φερνάνδη πέρασε τό χέρι της πάνω άπ' τό μέτωπό της. που τόβρεχε κρύος ίδρώτας.

— Τό ξέρω, είσαστε ίκανός γιά όλα, είπε. Τίποτα δέν μπορεί νά μ' έκπλήξη, άπό σάς... Μά ό Μισέλ θά σάς καλούσε τότε σέ μονομαχία, κι' έχω τήν προαίσθησι πώς θά σάς σκότωνε!

— Μήν άνησυχήτε. Τώρα πιά ή τιμή τών Μέσμερ μού είναι πολύτιμη όσο κι' ή δική μου... Ήσυχάστε λοιπόν.

Ή Φερνάνδη προχώρησε πρός τήν πόρτα. Κι' ό Λωράν τήν άφησε νά φύγη, χωρίς νά ζητήση νά τή συγκρατήση.

Όταν έπαψε ν' άκούη τά βήματά της στό διάδρομο καί τό θρόϊσμα τού φορέματός της, ξανακάθησε στή θέσι που είχε πρίν άπό λίγο. Κι' έκλαψε, μονάχος μέσα στό μισοσκοτεινό δωμάτιο...

Αύτή ήταν λοιπόν ή εύτυχία που όνειρεύόταν καί πεθούσε έδώ καί μήνες; Έτσι θά πληρωνόταν γιά τή βαθειά έκείνη άγάπη που τού είχε κοστίσει τόσο...; καί γιά τήν οποία είχε γίνει δίγαμος κι έγκληματίας;

Γιά τή γυναίκα έκείνη που τόν πεισφορούσε, που τού πετούσε τό μίσος της είχε έγκαταλείψει ένα άθώο παιδί σέ ξένα χέρια, χωρίζοντάς το άσπλαχνα καί γιά πάντα άπ' τή μητέρα του... κι' είχε καταδικάσει αύτή τή μητέρα σέ ίσόβια φυλάκισι!

Ό έρωτας αύτός τόν είχε σπρώξει στίς χειρότερες άτιμίες, τόν είχε ύποχρεώσει νά καταφύγη σ' ένα συνέργο. που τόν κατέκρινε!...

Καί νά που τώρα ή Φερνάνδη στεκόταν μπροστά του σάν τιμωρός!...

★

Άπό τότε, καί γιά πολύν καιρό, ό άνθρωπος έκείνος πήγαινε κάθε Βράδυ νά ίκετέψη τή Φερδινάνδη νά τόν δεχθή στήν κάμαρά της, που τήν κρατούσε πάντα κλειδωμένη. Μά ή νέα γυναίκα έμενε άμετάπειστη. Κλείδωνε άπό μέσα τήν πόρτα της καί δέν τήν άνοιγε παρά μόνο στήν κάμαρέρα της, τό πρωί, όταν ήταν πιά ντυμένη καί δέν είχε νά φοβηθή τίποτε άπ' τό Βαλωρί.

Κάθε μεσημέρι ξαναβρίσκονταν οί δυό τους στήν άπέραντη τραπεζαρία τού πύργου. Άκούγοντάς τους δέ νά μιλάνε γιά διάφορα συνηθισμένα θέματα, κανείς δέν θά μπορούσε νά φαντασθή πώς κάποιο κουφό δράμα φορμάκωνε τή ζωή τους.

Μετά τό φαγητό — που τό παρέτεινε ό Λωράν όσο πιό πολύ μπορούσε — ή Φερνάνδη κατέβαινε στό πάρκο καί, διαβάζοντας μιά έφημερίδα, προχωρούσε σιγά-σιγά στίς μεγάλες δενδροστοιχίες μέ τίς δρύς καί τίς καστανιές.

Πόσες φορές τίς είχε περάσει άλλοτε, άταν πήγαινε νά συναντηθή μέ τό Ζύστ!

Καί τώρα, τό περιβάλλον έκείνο, που γνώρισε άλλοτε τόσες χαρές της καί που ήταν γεμάτο άπό γλυκές άναμνήσεις, θάβλεπε τόν κρυφό πόνο της, τό μαρτύριο τής ζωής της!

Ό Βαλωρί δέν τήν άκολουθούσε σ' αύτούς τούς περιπάτους. Κλεινόταν στήν κάμαρά του, άπ' όπου έβγαινε τό Βράδυ μόνο, γιά νά έαναπάη στήν τραπεζαρία, όπου τόν περίμενε ή Φερνάνδη, ήρεμη καί σοβαρή.

Τρώγανε κι' οί δυό έλάχιστα, μόλις άγγίζανε τά φαγητά που τούς σερβίριζαν. Ύστερα περνούσαν στό μεγάλο σαλόνι τού ίσογείου, όπου έκαιγε μιά γερή φωτιά στό τζάκι.

Ή Φερνάνδη έπαιζε μερικές σονάτες στό πιάνο, γιά νά σκοτώση τήν ώρα, ένώ ό Βαλωρί μασσούσε νευρικά ένα πούρο κι όνειροπολούσε, δίχως νά προσέχη σχεδόν τή μουσική.

Στίς 10 ή νέα γυναίκα έκλεινε τό πιάνο. Καί, πάντα ήρεμη φοινομενικά, πλησίαζε μ' άδιαφορία, τό Λωράν, που άκουμπούσε τόν άγκώνα του στό τζάκι καί τήν περίμενε μ' άγωνία.

Τότε έκείνος τής ψιθύριζε μέ άχρωμη φωνή:

— Θά μέ δεχθήτε έπιτέλους άπόψε στήν κάμαρά σας; Θά μέ λυπηθήτε έπιτέλους, Φερνάνδη;

Κι' έκείνη άπαντούσε ήρεμα:

— Όχι, ποτέ δέν θά σάς λυπηθώ.

Ένα Βράδυ, που τόν είχε έστρελλάνει μέ τήν όμορφιά της, μέ τή λάμψι τών ματιών της, μέ τόν ήχο τής φωνής της, που είχε γίνει πιό γλυκειά, τής φώναξε:

— Μέ τρελλάνατε, Φερνάνδη! Λυπηθήτε με καί μή μ' έξαναγκάσετε νά μετακειρισθώ τό δικαίωμά μου, νά δημιουργήσω σκάνδαλο! Μή μ' άναγκάσετε νά γλυστρήσω τή νύχτα σάν κλέφτης στούς σκοτεινούς διαδρόμους αύτού τού σπιτιού καί νά παραβιάσω τήν κλειδαριά σας! Βρίσκομαι σέ μιά τέτοια κατάστασι, ώστε νοιώθω πώς είμαι ίκανός γιά τίς χειρότερες τρέλλες!...

»Φυλαχθήτε, Φερνάνδη! Είσαστε γυναίκα μου... κι' έχω τό δικαίωμα νά σάς πάρω! Θά γίνετε δική μου!

Έκείνη άνασήκωσε τό κεφάλι της. Τά μάτια της λάμψανε. Κύτταξε έπιθετικά τό Βαλωρί κι' άπάντησε, μέ τόνο σχετικά ήρεμο:

— Ή Λουΐζα, ή καμαριέρα μου, κοιμάται κάθε νύχτα στήν τουαλέτα μου. Άν λοιπόν έπιχειρήσετε ποτέ νά μπήτε διά τής βίας στήν κάμαρά μου, θά γίνετε ρεζίλι σ' όλους τούς ύπηρέτες μας καί σ' όλόκληρο τό χωριό...

Ύστερα τού γύρισε τήν πλάτη κι' άπομακρύνθηκε.

Αύτό ήτανε... Τρείς βδομάδες μόνο μετά τό γάμο τους, είχε κηρυχθή ένας άδυσώπητος πόλεμος άνάμεσά τους!

Η'.

Ή χαρά Βασίλευε. έκείνη τήν ήμέρα, στό έξοχικό σπιτάκι τού δάσους τού Λουβιέρ. Ό γέρο-Μαρτινύ — ό εμπάρμπα Μουρλότ, όπως τόν λέγανε — έτοιμαζόταν νά ζέψη τή γέρικη φοράδα του στό άμαξάκι του. Κι' ή γυναίκα του, ή γοηά μητέρα τού Ζύστ, στεκότανε στό κατώφλι τού μικρού σπιτιού, μέ τά χέρια στή μέση, καί παρακολουθούσε τούς πηγαινοερχομούς τού άντρός της, λέγοντάς του:

— Δέν θά τά καταφέρης νά φτάσης,μού φαίνεται! Ή φοράδα θά σ' άφίση στό δρόμο... Πρόσεξέ την, πάρε μαζί σου ένα σκέπασμα γιά νά μήν κρυώση. Θυμάσαι τί μάς κόστισε πέρυσι ή άρρώστεια της;

Μά ό Μουλότ δέν τήν άκουγε. Γυάλιζε βιαστικά τά χάμουρα, βούρτσιζε τ' άλογο, ξεσκόνιζε τ' άμάξι. Τέλος, είπε, γελώντας δυνατά:

— Έννοια σου, γυναίκα, θά τή φροντίσω, τή φοράδα. Τί θάλεγε άλλωστε ό γυιός μας, άν δέν τήν εύρισκε... τήν καλή του Καβατίν, που τόν πήγαινε άλλοτε τόσες φορές στόν πύργο, γιά νά πουλήση τούς λαγούς καί τίς πέρδικες που σκότωνα:

»Πόσο είν' όλα άλλοιώτικα σήμερα! Άλλοτε, δεχόντανε τό Ζύστ μας στήν κουζίνα. Τώρα θά τόν βάζανε στό σαλόνι! Πόκοφε ό μικρός μας, πήγε μακρυά... Είναι λοιπόν τώρα, τό καμάρι μας... Ποιός θά τό πίστευε ποτέ;

— Μάς κόστισε όμως άκοιβά, γέρο μου.

— Μπά, ποιός λογαριάζει τά έξοδα, γιά τό παιδί του; Μάς περισσέψαν άλλωστε άρκετά γιά νά ζήσουμε.

— Ναί, βέβαια... τούλάχιστον όσο μένεις δασοφύλακας στό Λουβιέρ, όσο δέν σέ βρίσκει ό άφέντης πολύ γέρο γι' αύτό τή δουλειά!

— Έ, κι' άν μέ διώξη, θά βολευτούμε κάπου άλλού. Μέ τό γιλιάκικο που έχεις κουμμένο στό ντουλάπι σου, θά βρούμε ν' άγοράσουμε κανένα καλυβάκι τής προκοπής.

Κι' ό μπάρμπα-Μουρλότ έξακολούθησε νά μουρμουρίζη ένα σωρό πράγματα, που δέν τ' άκουγε ή γυναίκα του, ή Μαριάν, άλλά τά καταλάβαινε.

Ώ, πόσο ύπόφερε ή Μαριάν στή σκέψι πώς μιά μέρα, γρήγορα ίσως, ό Μέσμερ μπορούσε νά προτιμήση κάποιον άλλο δασοφύλακα, πιό νέο, καί νά τούς διώξη άπ' τό μοναχικό έκείνο σπιτάκι τού δάσους, όπου ζούσαν άπό τότε που παντρεύτηκαν, όπου είχε γεννηθή καί μεγαλώσει ό Ζύστ, ό μοναιχογυιός τους, γιά νά γίνη αύτό που ήταν σήμερα...

Πόσες φορές, στίς άτελείωτες χειμωνιάτικες νύχτες, είχε σκεφθή ή Μαριάν τή δυστυχία έκείνη που τούς άπειλούσε άδιάκοπα, τόν κίνδυνο νά φύγουν άπ' τήν έρημη έκείνη γωνιά, που είχε δή τίς πρώτες τους τρυφερότητες κι' είχε άκούσει τά πρώτα λογάκια τού άγαπημένου παιδιού της!...

Όταν ξεκίνησε έπιτέλους ή φοράδα, ύταν τ' άμαξάκι άπομακρύνθηκε καί χάθηκε άπ' τά μάτια της, ή Μαριάν ξαναμπήκε σιγά-σιγά στό σπιτάκι, όπου λάμπανε όλα, προετοιμασμένα γιά νά ύποδεχτούνε τό Ζύστ.

Ή τραπεζαρία τους χρησίμευε συγχρόνως καί γιά κουζίνα. Ή διπλανή κάμαρα ήταν ή πιό άνετη τού σπιτιού. Είχε ένα μεγάλο καουτσένιο κρεβάτι, μέ δυό χοντρά στρώματα κι' ένα πάπλωμα γεμάτο μέ πούπουλα, που τάχε μαζέψει ή Μαριάν χρόνια όλόκληρα.

Μιά δίφυλλη ντουλάπα, έπίσης καουτσένια, ένα τραπέζι, μερικές καρέκλες καί, σέ μιά γωνιά, κοντά στό μικρό παράθυρο μέ τά ώραία άσπρα καί φρεσκοσιδερωμένα κουρτινάκια. μερικές έτοιζέρες μέ βιβλία, συμπλήρωναν τήν άπλή έπίπλωσι τής κάμαρας.

Ώ, τά βιβλία έκείνα μέ τό κόκκινο δέσιμο καί τή χρυσωμένη ράχη... Πόσες φορές τά είχε έξετάσει, τά είχε κυττάξει ή Μαριάν, τά χειμωνιάτικα βράδυα, ένώ ό Μουρλότ ψιθύριζε μέ περηφάνεια:

— Είναι τά πιό όμορφα... όχι όμως αύτά που προτιμώ! Κύτταξε τ' άλλα, γυναίκα, έκείνα που λείπει τό ξώφυλλό τους καί που έχουνε μελοιπωμένα τά φύλλα τους... έκείνα που χρησιμέψαιναε γιά νά γίνη ό μικρός μας ό,τι είναι τώρα. Αύτά πρέπει νά μάς είναι πάντα ιερά!

Κι' ό γέρο-Μαρτινύ άγγιζε μέ σεβασμό τά παληά έκείνα βιβλία, τά ένθύμια τών πρώτων σπουδών τού Ζύστ, ταχτοποιημένα σέ μιά γωνιά τής καμαρούλας, όπου τίποτα δέν είχε άλλάξει άπό τότε που έφυγε τό παιδί τους.

Σ' αύτό τό περιβάλλον, τό τόσο ήσυχο, φαινομενικά, είχαν ξεσπάσει ώστόσο θύελλες, πού τίς θυμόνταν καλά ό Μουρλότ κι' ή Μαριάν...

Έκεί, πάνω σ' έκείνο τό καρυδένιο τραπέζι μέ τό πράσινο τραπεζομάντηλο, πόσες φορές είχε άκουμπήσει ό Ζύστ γιά νά κλάψη πικρά!

Γιατί τό γερό έκείνο παλληκάρι, τά παιδί τού δάσους, δέν ήξερε νά συγκοανήση τά δάκρυα που φουσκώναναε τήν καρδιά του...

Μέσα σ' αύτή τήν ήσυχη κάμαρα, είχε κλάψει γιά τίς αύταπάτες του που διαλύθηκαν, γιά τόν τρελλό έρωτα που είχε γεμίσει τή ζωή του άπ' τά έφηβικά του χρόνια—αύτόν που τού είχε γεννήσει τή φιλοδοξία, που τόν είχε κάνει νά ριχτή στή μελέτη, νά μπή στή στρατιωτική σχολή μέ ύποτροφία καί νά γίνη ένας άπ' τούς καλύτερους μαθητές της.

Όταν βγήκε άπό κεί, άξιωματικός, μέ πόση χαρά ξαναείδε τή Φερνάνδη καί τής είπε πώς θά ήταν σέ λίγο άξιός της! Δίνανε τά ραντεβού τους βαθειά στίς έρημιές τού δάσους!... Ύστερα είχαν κάνει τό μεγάλο έρωτικό λάθος.. είχε γεννηθή τό παιδί τους... μά ό μπάρμπα-Μουρλότ είχε άσυνθή τή συγκατάθεσί του στό γάμο τους!

Ή τιμή τού φτωχού... Αύτή είχε φωτίσει τό μέτωπο τού πατέρα κι' έκανε νά τρέμη ή φωνή τής μητέρας, καθώς πρόφερε αύτά τά λόγια:

— Ένας Μαρτινύ, δέν μπορεί νά παντρευτή τήν κόρη ένός κλέφτη, ένός τοκογλύφου! Όταν μπήκαμε σ' αύτό τό σπίτι καί στήν ύπηρεσία αύτού τού άνθρώπου, άγνοούσαμε τό παρελθόν του. Άργότερα τά μάθαμε όλα άπ' τούς ντόπιους... Άν τά ξέραμε άπ' τήν άρχή, δέν θά δεχόμαστε νά ύπηρετήσουμε τέτοιο άφεντικό... Μή μάς ξαναμιλήσης, λοιπόν, ποτέ γι' αύτό τό γάμο!

Τί τραγική σκηνή είχε ξετυλιχτή έκεί, σ'

Η ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν που άποφάσισε, όπως φαίνεται, νά έγκατασταθή μονίμως στό Παρίσι, ύπεστη, πρό ήμερών, έγχείρησι σκωληκοειδίτιδος. Τώρα ή Σουηδή καλλιτέχνις βρίσκεται στήν άναρρωσι καί ξαναρχίσε μάλιστα πρό ήμερών τίς δοκιμές τού έργου του "Άντερσον «Ταξί καί συμπάθεια», που θά άνεβάση ένα θέατρο τής γαλλικής πρωτευούσης. Ό συνάδελφός της καί θαυμαστής της Βιτόριο ντέ Σίκα, έπωφελήθηκε τής όλιγοήμερης παραμονής του στήν πόλι τών φώτων, γιά νά τήν έπισκεφθή. Ή στάρ, τήν οποία περιβάλλουν στή φωτογραφία μας τά τρίαε της παιδιά, είπε στόν Ντέ Σίκα πώς άντιμετωπίζει μέ μεγάλη αίσιοδοξία τήν πρώτη της αύτή έμφάνισι στό γαλλικό θέατρο. Θά τής έπιτρέψη, γιά πρώτη φορά, νά χρησιμοποιήση τή γαλλική γλώσσα, τήν οποία ήξερε καί στήν οποία τελειοποιήθηκε τελευταία.

Η ΤΖΙΝΑ... ΜΟΔΙΣΤΡΑ

Ή Τζίνα Λολομπριτζίτα άνεκάλυψε, πρό ήμερών, πώς προτιμά άπό τά φορέματα που τής ραδουν οί περίφημοι δημιουργοί μόδας, έκείνα που ράβει μόνη της! Ή Τζίνα έχει μεταβάλει ένα δωμάτιο τής πολυτελούς βίλλας της, στήν Άππία όδό τής Ρώμης, σέ άτελιέ ραπτικής. Έκεί κόβει καί ράβει τά φορέματά, χωρίς καμμιά ξένη βοήθεια. Παραθέτομε τρείς φωτογραφίες τής Ίταλίδος στάρ, που πάρθηκαν μέσα στό άτελιέ αύτό άπό ένα άδιάκριτο φωτορεπόρτερ, ένώ ή Τζίνα έτοιμαζε ένα καινούργιο φόρεμα.

ἐκείνη, τὴν κάμαρα, ὅπου εἶχε καταφύγει τότε ὁ Ζύστ γιὰ νὰ κλάψῃ!

Τοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ φωνάξῃ στὸν πατέρα του καὶ στὴ γρηὰ μητέρα του τὸ μυστικὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μπεστί, τοῦ μικροῦ ποὺ λάτρευε. Μὰ σώπασε. Ξέροντας καλὰ πὼς θὰ χτυποῦσε στὴν ἀκλόνητη θέλησι τοῦ Μαρτινὺ καὶ τῆς Μαριάν.

Ὁ πατέρας του τοῦ εἶχε πῆ, μὲ τὸ συνηθισμένο ἐπιτακτικὸ τόνο του:

—Μὴ μοῦ μιλήσῃς ποτὲ πιὰ γι' αὐτὸ τὸ γάμο... Τ' ἄκουσες; Ποτέ!

Κι' ὁ Ζύστ εἶχε σκύψει ὑπάκουα τὸ κεφάλι.

Πέρασαν πολλὲς μέρες, χωρὶς νὰ ξαναγίνῃ πιὰ καθόλου λόγος μεταξύ τους γιὰ τὴ Φερνάνδη..

...Αὐτὰ ὅλα σκεπτόταν τώρα ἡ γρηὰ μητέρα, ποὺ εἶχε μείνει μόνη στὸ σπίτι, στὴν κουζίνα ποὺ μύριζε ὡραῖα ἀπὸ κρέας βραστὸ καὶ κόκκινα φασόλια—τ' ἀγαπημένο φαγητὸ τοῦ Ζύστ.

Ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε φτάσει τὸ τηλεγράφημα ποὺ τοὺς προειδοποιοῦσε λακωνικὰ γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ γυιοῦ τους, ἡ Μαριὰν δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ κλείσῃ μάτι...

Γιατί γύριζε τόσο γρήγορα στὴ Γαλλία ὁ Ζύστ, ἐνῶ τὸ ἀρχικό του σχέδιο ἦταν νὰ μείνῃ στὸ Ἀλγέρι ὣς τὸ ἑπόμενο φθινόπωρο;

Μὲ λίγη σκέψι, ἡ Μαριὰν καταλάβαινε καλὰ ποιὸ σοβαρὸ γεγονὸς ἐπιτάχυνε ἔτσι τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ παιδιοῦ της: ἁπλούστατα, ὁ γάμος τῆς Φερνάδης Μέσμερ μὲ τὸ Βαλωρί — τὸ σύντροφο τῶν κυνηγιῶν τοῦ πλούσιου τραπεζίτη, ποὺ εἶχε ἔρθει τόσες φορὲς μαζί του στὸ σπιτάκι τοῦ δασοφύλακα γιὰ νὰ ζεσταθῇ καὶ νὰ πιῇ ἕνα ποτῆρι κρασί.

Τὸν ἤξερε καλὰ ἡ Μαριάν, αὐτὸ τὸ Λωρὰν Βαλωρί. Αὐτὸς εἶχε παντρευτῇ τὴ Φερνάνδη, τὴν ἀγαπημένη τοῦ Ζύστ!

Δὲν ἦταν λοιπὸν ἤσυχη ἡ Μαριάν. Πηγαινοερχότανε μέσα στὸ μικρὸ σπιτάκι, ἐνῶ χίλιες ὑποθέσεις περνοῦσαν ἀπ' τὸ μυαλό της...

Κάποια στιγμή, τράβηξε τὴν προσοχή της μιὰ μικρὴ γύψινη Παναγία, μαυρισμένη ἀπ' τὰ χρόνια. Τὴν εἶχε βρῇ ἄλλοτε, Ζύστ σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δάσους, ὅπου τὴν εἶχε πεταξει κάποιος ἄθεος, καὶ τὴν εἶχε φέρει στὸ σπίτι. Ἀπὸ τότε, ἐδῶ καὶ εἰκοσι χρόνια, βρισκόταν ἐκεῖ, στὴν κάμαρά του ,πάνω στὸ τζάκι, ἀνάμεσα σὲ δυὸ κλαδιὰ ἔλατου ποὺ τὰ ἀναινέωνε κάθε βδομάδα ὁ γερο-Μουολότ.

Πάντα, τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαίρι, ἦταν στολισμένη μὲ ἀγριολούλουδα, ποὺ μάζευε ἡ Μαριὰν στὰ λειβάδια. Οἱ δυὸ γέροι λάτρευαν αὐτὴ τὴν Παναγία, ποὺ εἶχε βρῇ τὸ παιδί τους στὸ δάσος.

Καὶ σήμερα ἡ Μαριὰν τῆς μιλοῦσε... Δὲν τῆς ἀπεύθυνε μιὰ προσευχή, ἀλλὰ κουβέντιαζε μαζί της... Τῆς μιλοῦσε γιὰ τὸ Ζύστ, γιὰ τὸ γυρισμό του, γιὰ τὴ χαρὰ ποὺ θάνοιωθε ξαναβρίσκοντάς τους γερούς. Τῆς μιλοῦσε ἐπίσης γιὰ τὴ Φερνάνδη, γιὰ τὴν κοπέλλα ποὺ θὰ τοὺς ἦταν τόσο εὔκολο νὰ τὴ δώσουν στὸ Ζύστ, κι' ὅμως τοῦ τὴν ἀρνηθήκανε!

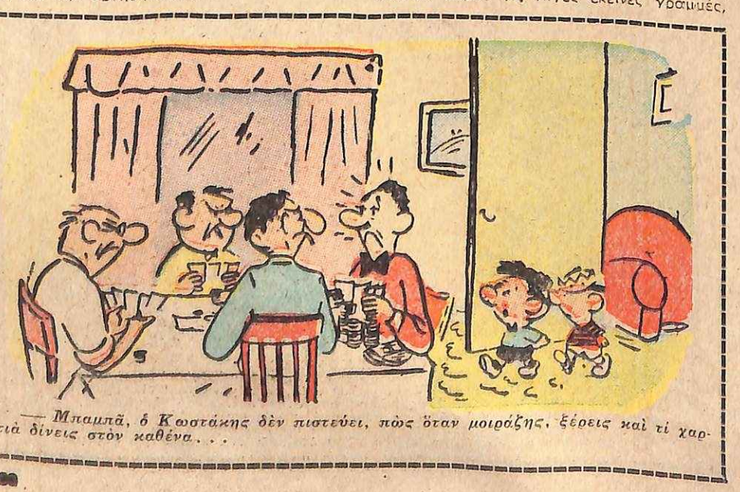

—Μπαμπᾶ, ὁ Κωστάκης δὲν πιστεύει, πὼς ὅταν μοιράζῃς, ξέρεις καὶ τί χαρτιὰ δίνεις στὸν καθένα...

ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΑΤΑ

Πρωτοχρονιὰ

Πρωτοχρονιάτικη γιορτὴ
πάλι στὴν πλάσι ξημερώνει
κι' ὅλος ὁ κόσμος στὸ χαρτὶ
καὶ στὸ φυλλάδιασμα τὸ στρώνει...
Παίζει ποκίτσα καὶ ραμὶ
καὶ... χαρακίρι, ἀκόμη, παίζει
καὶ τ' ἀκουμπᾶ μέχρι δραχμὴ
πάνω στὸ πράσινο τραπέζι!

★

Ἄλλος γουστάρει μπακαρᾶ,
τὸ ποκεράκι ἄλλος πρεσβεύει
κι' ἄλλος τοὺς («κύβους») μπεγλερᾶ
καὶ τὰ λεφτὰ... διακυβεύει!
Ἄλλους τοὺς θέλγει ὁ βαλές,
ἄλλοι στοὺς... ἀσους ξεθυμαίνουν
καὶ τὸ ζημέρωμα, ποὺ λές,
ὅλοι στὸν... ἄσσο ἀπομένουν!

★

Κόσμος—τουτέστι—καὶ ντουνιᾶς
στὸ γουρλίκι του πιστεύει
καὶ χάριν τῆς Πρωτοχρονιᾶς
κόβει χαρτιὰ κι' ἀνακατεύει...
(Τζόγο» γεροί, παρακαλῶ,
παίζει μὲ πίκα καὶ γινάτι
καὶ γιὰ τοῦ χρόνου (τὸ καλὸ
μένει κι' ὁ ἴδιος... (ἁμανάτι!

★

Ἔτσι σ' αὐτὴ τὴ (φοβερὴ
καὶ γενικὴ χαρτο- (χασούρα,
εἶναι οἱ μόνοι τυ- (χεροὶ
ὅσοι τὸ ρίχνουνε (στὴ σούρα...
Διότι αὐτοὶ περι- (φρονοῦν
«κοῦπες», «καρρὰ» (καὶ σοῦπα-μοῦπες
κι'ὥρες εὐχάριστες (περνοῦν
μόνο μὲ τοῦ κρασι- (οὐ τίς...κοῦπες!

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

Καὶ τῆς φαινόταν πὼς ἡ Παναγία τῆς ἀπαντοῦσε.

Μιὰ ξαφνικὴ καὶ παράξενη συγκίνησι τὴν κυρίεψε. Τὴν ἀνασήκωσε μὲ προσοχή—πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶχε ξανακάνει ποτὲ ὡς τότε, γιατὶ φοβόταν μὴ θουμματισθῇ τὸ παληὸ αὐτὸ ἀγαλματάκι. Κι' εἶδε τότε πάνω στὸ βάθρο της, μέσ' στὴ σκόνη ποὺ εἶχε μαζευτῇ ἐκεῖ ἀπὸ χρόνια, ἕνα κιτρινισμένο χαρτί.

Τὸ πῆρε μηχανικά, τὸ ξεδίπλωσε... καὶ διάβασε:

«Σήμερα γεννήθηκε ὁ γυιός μας. Θὰ τὸν βαφτίσουμε Μπεστί... δὲν εἶν' ἔτσι, πολυαγαπημένε μου Ζύστ;..

»Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ γράψω περισσότερα πράγματα. Εἶμαι ἀκόμα τόσο ἀδύνατη! Ὢ, τὸ μικροῦλι μου!... Τ' ἀγαπῶ μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου. Τ' ἀγαπῶ γιατὶ εἶναι κάτι δικό σου, λατρευτέ μου Ζύστ!

»Φερνάνδη».

Ἡ Μαριὰν διάβασε καὶ ξαναδιάβασε πολλὲς φορὲς τὶς λίγες ἐκεῖνες γραμμές, μισοσβυσμένες ἀπὸ τὴν πολυκαιρία καὶ τὴ σκόνη. Ἡ μητρικὴ καρδιὰ της σκίρτησε, τὰ μάτια της βουρκώσανε...

Ξαναδίπλωσε τὸ χαρτὶ κι' ἔβαλε πάλι στὴ θέσι της τὴν Παναγία, ποὺ τῆς εἶχε φανερώσει τὸ μυστικὸ τοῦ Ζύστ. Ὕστερα σωριάστηκε σὲ μιὰ καρέκλα, κοντὰ στὸ τζάκι, καὶ προσπάθησε νὰ συγκεντωθῇ, νὰ συνέλθῃ.

— Ἔχει ἕνα παιδί!... ψιθύρισε. Ἕνα γυιὸ ποὺ λέγεται Μπεστί!... Κι' ἐγὼ δὲν τὸ ξέρω. Δὲν θὰ τὸ γνωρίσω ποτὲ ἴσως...

»Ἔχει ἕνα παιδὶ ὁ Ζύστ μου. Κι' οἱ δυὸ μας, ὁ Μουολὸτ κι' ἐγώ, τὸ κάναμε δυστυχισμένο, στερώντας το ἀπ' τὴν εὐ-υχία νὰ ζήσῃ κοντὰ στὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του! Εἴμαστε καταραμένοι!...

Σηκώθηκε ἀπότομα. Μὲ φλόγα ἔλαμπε στὰ μαῦρα της μάτια, καὶ τὰ χείλη της ποὺ τρέμανε, προφέρανε λίγες λέξεις, ποὺ ἰσοδυναμοῦσαν μὲ ὅρκο:

— Δὲν θὰ τὸ μάθῃ ποτὲ ὁ Μουολότ... γιατὶ θὰ πέθαινε ἀπ' τὴ λύπη του!

Καθὼς πηγαινοερχόταν στὴν κουζίνα γιὰ νὰ στρώσῃ τὸ τραπέζι, ἐξακολουθοῦσε νὰ ψιθυρίζῃ:

— Ἔχει ἕνα παιδί... ἕνα παιδί!... Κι' ἡ Παναγία τὸ ἤξερε, καὶ δὲν τὸ εἶπε...

Μὲ τὴν καρδιὰ της σφιγμένη ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἶχε μάθει, ξέσπασε σὲ λυγμούς.

Τὰ σοβαρὰ τὴν ἀνακούφισαν. Ἔτσι, ὅταν ἔφτασαν ὁ Ζύστ κι' ὁ πατέρας του, ὅταν μπήκανε στὴν κουζίνα ὅπου ἔκαιγε χαρωπὰ τὸ τζάκι, κανεὶς τους δὲν ὑποψιάστηκε τὴν ἀγωνία τῆς γυναικείας ἐκείνης καρδιάς.

Ὡστόσο, τὰ μάτια τῆς Μαριὰν ἦσαν κόκκινα ἀκόμη ἀπ' τὸ κλάμα. Ὁ Ζύστ τὸ πρόσεξε καὶ τὴ ρώτησε μὲ συγκίνησι:

— Ἔκλαψες, μαμᾶ;

— Ἀπὸ χαρά, παιδί μου.

— Θὰ μείνῃ δυὸ μῆνες μαζί σας... εἶπε ὁ Ζύστ. Βγάζοντας τὸ ἐλαφρὸ παλτό του καὶ οἰχνοντάς το πάνω σ' ἕνα κάθισμα.

— Δὲν ἄλλαξε καθόλου ὁ γυιός μας, εἶπε μὲ καμάρι ὁ Μουολότ. Κύτταξέ τον καλά, Μαριάν. Βάλε τὰ γυαλιά σου γιὰ νὰ τὸν δῇς καλύτερα.

— Ἐγὼ τὸν βοίσκω ἀδύνατο.

— Μπά, εἶν' ἀπ' τὴν κούρασι τοῦ ταξιδιοῦ...

— Θὰ συνέλθῃ γοήγορα, ἐδῶ κοντὰ κοντὰ μας, εἶπε ἡ γρηὰ μητέρα. Αὐτὰ τὰ θερμὰ κλίματα τσακίζουν τὸν ὀργανισμό. Μὰ θὰ ξαναβρῇ γοήγορα τὴν ὑγεία του καὶ τὰ ὡραῖα χρώματά του.

Ὕστερα συνέχισε μὲ περηφάνεια:

— Τί ὡραῖα ποὺ σοῦ πάει, γυιέ μου, ἡ στολὴ τοῦ λοχαγοῦ! Θὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλεια τους μερικοὶ-μερικοί, ὅταν σὲ δοῦνε... προπάντων αὐτοὶ ποὺ μένουνε στὸν πύργο.

»Φαντάζομαι ἴσως πὼς εἶσαι πάντα τὸ χωριατόπουλο ποὺ τοὺς πήγαινες ἄλλοτε ν' ἀγοράσουνε λαγοὺς καὶ πέρδικες... ποὺ τὸ δέχονταν στὴν κουζίνα καὶ τ' ἀφίνανε νὰ περιμένῃ ὄρθιο... Πρέπει νὰ τοὺς δείξῃς τώρα πὼς εἶσαι ἴσος τους!

— Δὲν εἶμαι ἴσος μὲ κανένα, ἀπάντησε μελαγχολικὰ ὁ Ζύστ. Καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ βάζῃς ἔτσι μ' ὅλο τὸν κόσμο, καλή μου μαμᾶ. Εἶναι δίκαιόμά σου νὰ περηφανεύεσαι γιὰ μένα. Εἶναι πολὺ φυσικό. Μὰ οἱ ἄλλοι δὲν ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὸ ἄτομό μου, ὅπως δὲν ἐνδιαφέρομαι κι' ἐγὼ γι' αὐτούς. Ἔχω τώρα ἄλλες σκέψεις στὸ κεφάλι μου...

Ἡ Μαριὰν ἀνασκίρτησε.

— Ἔχεις καμμιὰ στενοχώρια, παιδί μου; ρώτησε. Τί σοῦ συμβαίνει;

— Εἶναι θλιμμένος, μητέρα...

— Θὰ ξεσκάσῃς ἐδῶ... μπῆκε στὴ μέση ὁ Μουολότ, ποὺ εἶχε ξεζέψει στὸ μεταξὺ τὴ φοράδα. Θὰ κάνουμε μακρυνοὺς περιπάτους στὸ δάσος. Θὰ ξαναδῇς μ' εὐχαρίστησι τὰ γνωστά σου μέρη. Θὰ ξαναβρῇς τὰ γέρικα δέντρα, τοὺς φίλους αὐτοὺς τοῦ πατέρα σου καὶ δικούς σου ἄλλοτε, τοὺς συντρόφους αὐτοὺς τῆς μοναξιᾶς μου, ποὺ τοὺς πονάω σὰν πλάσματα ζωντανά.

Τὸ φαγητὸ κράτησε ὡς ἀργά. Ὕστερα ὁ Ζύστ πέρασε στὴν κάμαρά του. Μὰ δὲν μπόρεσε νὰ κλείσῃ μάτι ὅλη τὴ νύχτα...

Κύλησαν μερικὲς μέρες, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀνάμεσα στὸ Ζύστ καὶ στοὺς γονεῖς του ὁ παραμικρὸς ὑπαινιγμὸς γιὰ τὸ γάμο τῆς Φερνάνδης μὲ τὸ Βαλωρί.

Ὁ καιρὸς εἶχε φτιάξει. Τὰ δέντρα ἄνοιξαν νὰ βγάζουνε φύλλα, τὰ πουλιὰ κελαϊδοῦσαν στὰ ψηλότερα κλαριά.

Κάθε πρωΐ, ὁ Ζύστ φοροῦσε ἕνα κομψὸ κυνηγετικὸ κοστούμι καὶ χωνότανε μέσ' στὰ δάση, γιὰ νὰ γυρίσῃ μονάχα τὸ βράδυ ἀργά.

Μιὰ μέρα, λοιπόν, συναντήθηκε στὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ μὲ τὴ Λουΐζα, τὴν καμαριέρα τῆς Φερνάνδης.

Δὲν ἤξερε ἀκόμη πὼς εἶχαν ἔρθει στὸν πύργο ἡ Φερνάνδη κι' ὁ ἄντρας της. Παραξενεύτηκε. Λοιπόν, πολὺ γιὰ τὴ συνάντησι μὲ τὴ Λουΐζα, ποὺ τὴν γνώριζε ἀπὸ καιρό.

Ἦταν ντόπια ἡ Λουΐζα. Εἶχε γεννηθῇ στὸ Κουρντεμάνς. Οἱ γονεῖς της εἶχαν θερμοπαρακαλέσει τὴ Φερνάνδη νὰ τὴν πάρῃ στὴν ὑπηρεσία της. Κι' ἀπὸ τότε, δέκα ὁλόκληρα χρόνια, τὴν ὑπηρετοῦσε μὲ ζῆλο καὶ ἀφοσίωσι.

Ἤξερε, λοιπόν, κάπως ἡ Λουΐζα τοὺς ἐ-ωτες τοῦ Ζύστ καὶ τῆς Φερνάνδης. Κι' ἡ ἀπρόοπτη ἐκείνη συνάντησι, τὴν κατέπληξε.

— Ἐσεῖς ἐδῶ, κύριε Μαρτινύ; φώναξε.

— Ἔφτασα πρὸ πέντε ἡμερῶν.

— Θὰ μείνετε πολύ;

— Δυὸ μῆνες.

— Θὰ ξέρετε, βέβαια...

— Τὸ γάμο τῆς δεσποινίδος Φερνάνδης: Μὰ βέβαια, τὸ διάβασα στὶς ἐφημερίδες.

— Κι' ἤρθατε ἀμέσως ἐδῶ; Τὴν ἀγαπούσατε, λοιπόν, πάντα, κύριε Ζύστ; Ὢ, κι' αὐτὴ σᾶς ἀγαποῦσε πολύ... κι' ὁ κόσμος ἐδῶ σᾶστισε, ὅταν ἔμαθε τὸ γάμο της μ' αὐτὸ τὸν κ. Βαλωρί.

Ἡ Λουΐζα σώπασε λίγο, κι' ὕστερα πρόσθεσε:

— Ἦταν γνωστὸς τοῦ σπιτιοῦ... Φαίνεται πὼς δὲν μποροῦσε ὁ κ. Μέσμερ νὰ κάνῃ δίχως αὐτόν. Ἄκουσα δὲ πὼς γλεντούσανε μαζί... Ὁ ἀφέντης, ποὺ εἶναι χήρος κι' ἐλεύθερος νὰ διαθέτῃ τὰ λεφτά του καὶ τὴν καρδιά του, ἔχει φιλενάδες πρώτης γειτμιᾶς. Λένε, λοιπόν, οἱ κακὲς γλῶσσες πὼς τοῦ τὶς προμηθεύει ὁ Βαλωρί.

— Ὢ, μὰ τί εἶν' αὐτὰ ποὺ λές, καλή μου Λουΐζα;

— Δὲν διστάζω νὰ σᾶς τὰ πῶ, κύριε Ζύστ, γιατὶ ξέρω καλὰ πὼς δὲν πρόκειται νὰ τὰ ἐπαναλάβετε σὲ κανένα.

— Ἀσφαλῶς ὄχι. Μπορεῖς νάσαι ἥσυχη γι' αὐτό.

— Σᾶς ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, κύριε Ζύστ... Εἶναι τόσος καιρὸς ποὺ γνωριζόμαστε... Θυμόσαστε τὸν καιρὸ ποὺ τρέχαμε μαζὶ σ' αὐτοὺς τοὺς δρόμους, ποὺ κυνηγιόμαστε, ποὺ μαζεύαμε βατόμουρα;... Θυμᾶσθε τὴν ἡμέρα πεῦπεσα σ' ἕνα ρυάκι καὶ μὲ βγάλατε μούσκεμα ἀπὸ κεῖ μέσα;

— Δὲν ξέχασα τίποτε ἀπ' τὰ παιδικά μου χρόνια, καλή μου Λουΐζα.

— «Τὴν ἔσωσε ὁ μικρὸς Μουολότ!...», φώναζε ὅλη ἡ παρέα μας, ποὺ εἶχε τρέξει ἐκεῖ γιὰ νὰ γελάσῃ μαζί μου.

—Εἶναι πολὺ μακρυνὴ πιὰ αὐτὴ ἡ ἐποχή... Ἔχουν συμβῇ ἀπὸ τότε τόσα θλιβερὰ πράγματα!...

Ἡ Λουΐζα κύτταξε τὸ Ζύστ κι' εἶπε μὲ συγκίνησι:

— Θὰ ἤμουν τρισευτυχισμένη, ἂν εἴχατε παντρευτῇ τὴ δεσποινίδα Φερνάνδη. Τὴν ἀγαπούσατε τόσο πολύ!... Μὰ κι' αὐτὴ σᾶς λάτρευε, τὸ ξέρω καλά. Ἦταν ἀμοιβαῖο τὸ αἴσθημά σας. Κι' ὅλοι πιστεύανε πὼς θὰ παντρευόσαστε... Ἤσαστε μορφωμένος, εἴχατε ἀποκτήσει τέτοια κοινωνικὴ θέσι, μὲ τοὺς κόπους σας καὶ τὴν ἀξία σας...

»Καὶ νά ποὺ ξαφνικὰ γκρεμίστηκαν ὅλα! Φύγατε ἀπ' τὶς Βερσαλλίες, πήγατε στὴν Ἀφρική... καί, στὴν ἀπουσία σας, αὐτὸς ὁ καταραμένος ὁ Βαλωρί, κατάφερε νὰ παντρευτῇ μὲ τὴ δεσποινίδα Φερνάνδη.

— Τὸν ἀγαπάει ἴσως.

— Ὄχι, καθόλου! Μπορῶ νὰ σᾶς τὸ βεβαιώσω.

— Ποιὸς ξέρει ποτὲ τὴ γυναικεία καρδιά, καλή μου Λουΐζα;...

— Ἐγὼ ξέρω τὴν καρδιὰ τῆς κυρίας μου καλύτερα κι' ἀπ' τὴ δική μου!

— Καὶ ποῦ περνάνε τώρα τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος; ρώτησε ὁ Ζύστ μὲ μιὰ μικρὴ δόσι εἰρωνείας.

— Δὲν σᾶς εἶπανε, λοιπόν, οἱ δικοί σας ἡ μητέρα σας κι' ὁ πατέρας σας;...

— Τί νὰ μοῦ πούνε, Λουΐζα: Ἐξηγήσου!

— Μά, ἁπλούστατα, τὸ ἀντρόγυνο Βάσκεται ἐδῶ στὸν πύργο.

— Ἐδῶ;...

— Μάλιστα. Σίγουρα, θὰ συναντηθῆτε κάποια μέρα στὸ δάσος μὲ τὴ δεσποινίδα Φερνάνδη... μὲ τὴν κυρία Βαλωρί, θέλω νὰ πῶ—μὰ δὲν καταφέρνω νὰ συνηθίσω νὰ τὴ λέω «κυρία». Κάθε ἀπόγεμα, ὅταν εἶναι ὡραῖος καιρός κάνει ἕνα μακρυνὸ περίπατο μὲ τὰ πόδια...

— Κι' ὁ σύζυγος;

— Αὐτὸς κάθεται στὸ καπνιστήριο, μοναχὸς του, καὶ δὲν ξέρει πῶς νὰ σκοτώσῃ τὴν ὥρα του...

Ἡ Λουΐζα χαμογέλασε πονηρὰ καὶ πρόσθεσε:

— Ξέρω πολλὰ ἄλλα πράγματα ἀκόμη... μὰ δὲν θὰ σᾶς τὰ πῶ!

Καί, ποιν τῆς κάμῃ ὁ Ζύστ κουμιὰ ἐρώτησι ποὺ θὰ τὴν ἔφερνε σ' ἀμηχανία, ἔφυγε τρέχοντας καὶ γελῶντας δυνατά...

Ὁ Ζύστ ξαναπῆρε τὸ δρόμο τοῦ πατοικοῦ του σπιτιοῦ, σκεπτικὸς καὶ θλιμμένος. Ὁ Μουολὸτ τὸν περίμενε στὸ κατώφλι, μὲ τὴν πίπα στὸ στόμα.

— Ἤρθες, ἐπιτέλους, παιδί μου; τοῦ εἶπε.

— Ναί, πατέρα.

— Ποῦ εἶχες πάει; Στὸ δάσος;

— Ἔφτασα ὡς τὸ χωριό.

— Συνάντησες κανένα στὸ δρόμο;

— Ναί, τὴ Λουΐζα.

— Τὴν καμαριέρα τοῦ πύργου;

— Ἀκριβῶς.

Ὁ Ζύστ δὲν θέλησε νὰ πῇ περισσότερα. Κλείστηκε στὴν κάμαρά του κι' ἔμεινε ἐκεῖ πολλὴ ὥρα.

Ὁ πατέρας του ἀνησύχησε στὸ τέλος καὶ πῆγε νὰ τὸν βρῇ.

— Τί ἔχεις, παιδί μου; τὸν ρώτησε.

— Ὑποφέρω φριχτά, πατέρα... Τὸ ξέρετε καλά!

— Δὲν μπόρεσες, λοιπόν, ἀκόμη νὰ διώξῃς ἀπ' τὴν καρδιά σου ἐκείνη τὴν παληὰ ἀγάπη; εἶπε ὁ γέρος τινάζοντας τὴ στάχτη τῆς πίπας του. Ἐξακολουθεῖς νὰ σκέχτη τῆς πίπας του. Ἐξακολουθεῖς νὰ σκέφτεσαι τὴν κόρη τοῦ Μέσμερ;... Μὰ δὲν ἔξερες πὼς παντρεύτηκε;

— Τὸ ξέρω, ἀπάντησε ὁ Ζύστ, μ' ἐλαφρὰ εἰρωνικὸ τόνο.

— Ἴσως νὰ ξέρῃς ἐπίσης πὼς ἐγκαταστάθηκαν μὲ τὸν ἄντρα της στὸν πύργο.

— Τόμαθα κι' αὐτό.

— Δὲν πρέπει νὰ τὴ σκέπτεσαι πιά, παιδί μου. Ἄλλωστε, ἂν σ' ἀγαποῦσε, δὲν θὰ παντρευόταν... Πῆρε ἕνα κάποιο Βαλωρί, φίλο τοῦ πατέρα της, ποὺ εἶχε ἐλωρί, φίλο τοῦ πατέρα της, ποὺ εἶχε ἐλωθεῖ τόσες φορὲς ἐδῶ στὸ σπιτάκι μας γιὰ νὰ πιῇ ζεστὸ κρασὶ καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὸ λαγὸ σαλμί, ποὺ ξέρει νὰ μαγειρεύῃ τόσο ὡραῖα ἡ μητέρα σου.

Ὕστερα, προσπαθῶντας νὰ κάνῃ ἀδιάφορη τὴ φωνή του, ὁ γέρος ρώτησε:

— Πότε τόμαθες γιὰ τὸ γάμο της;

— Ὅταν ἤμουν ἀκόμη στὸ Ἀλγέρι.

— Ἀπὸ ποιόν; Ἀπ' τὴν ἴδια ἴσως;

Ὁ Ζύστ γκρυμπόγελασε μὲ πικρία.

— Ὄχι. Τὸ διάβασα στὶς ἐφημερίδες, πατέρα μου, ἀπάντησε.

— Καλὰ τὸ φαντασθήκαμε, ἡ μητέρα σου κι' ἐγώ! Ὅταν λάβαμε τὸ τηλεγράφημά σου, ποὺ μᾶς εἰδοποιοῦσε γιὰ τὸν ἐρχομό σου, σκεφθήκαμε ἀμέσως πὼς θάχες κάποιο σοβαρὸ λόγο γιὰ νὰ βιαστῇς ἔτσι... Κι' ὅπως βλέπω, δὲν γελαστήκαμε.

»Μά, παιδί μου, ἐπίτρεψέ μου νὰ σοῦ πῶ κάτι, κι' ἂς ξέρω λιγώτερα γράμματα ἀπὸ σένα: Ὅταν ἔμαθες τὴν εἴδησι αὐτοῦ τοῦ γάμου, δὲν ἔπρεπε νὰ σκεφθῇς νάρθῃς στὴ Γαλλία, Ἀπεναντίας, τὸ καθήκον σοῦ ἐπέβαλλε νὰ μείνῃς στὴν Ἀφρική.

— Ἴσως νάχετε δίκηο, πατέρα... ψιθύρισε ὁ Ζύστ.

Θὰ μποροῦσε νὰ πῇ στὸ γέρο-Μουολότ: «Εἶμαι τρελλὸς πάντα μ' αὐτὴ τὴ γυναίκα!». Θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ πῇ ἐπίσης: «Ἕνα μεγάλο καθήκον πέρτει τώρα στοὺς ὤμους μου. Ἔχω ἕνα παιδί, ἕνα ἀγόρι ὀχτὼ χρονῶν. Πρέπει νὰ φροντίσω πιὰ ἐγὼ γι' αὐτό, γιατὶ ἡ μητέρα του δὲν θὰ μπορῇ βέβαια νὰ τὸ βλέπῃ συχνὰ σὰν ἄλλοτε. Ἔχω καθήκον τώρα, συνειδητοποιῶ μὲ τὴ μητέρα του, νὰ τὸ προφυλάξω ἀπ' τὶς ἐρευνες καὶ τὶς ἐκδίκησι τοῦ συζύγου... Γι' αὐτὸ ἤρθα ἔτσι βιαστικὰ στὴ Γαλλία!».

Βρίσκονταν μόνοι οἱ δυό τους, στὴ μικρὴ κι' ἡλιόλουστη καμαρούλα. Ἀπ' τὸ παράθυρο φαινόταν ἕνα γέρικο ἔλατο, κομμένο στὰ δυὸ ἀπὸ κάποιο ἀνεμοστρόβιλο. Κι' ὁ Ζύστ δὲν κατώρθωνε νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια του ἀπ' αὐτὸ τὸ δέντρο. Τοῦ φαίνοταν σὰν σύμβολο τῆς τσακισμένης ζωῆς του...

Οἱ δυὸ ἄντρες δὲν μιλοῦσαν τώρα, δὲν ἔλεγαν λέξι.

Ἀνησυχῶντας γι' αὐτὴ τὴ σιωπή, ὁ μπάρμπα-Μουολότ, τραβοῦσε μεγάλες ρουφηξιὲς ἀπ' τὴν πίπα ποὺσφιγγε ἀνάμεσα στὰ δόντια του. Ὁ Ζύστ εἶχε καρφωμένα ἐπίμονα τὰ μάτια του στὸ δάσος, προσπαθῶντας νὰ διακρίνῃ ἀνάμεσα στὰ δέντρα τοὺς ἄσπρους πυργίσκους τοῦ Λουβιέρ.

Τέλος, ἀποφασισμένος ν' ἀφίσῃ νὰ ξεχειλίσῃ ἡ καρδιά του, στράφηκε ἀπότομα κι' εἶπε, μὲ φωνὴ γεμάτη πικρία:

— Μὲ κάνατε δυστυχισμένο, πατέρα, χωρίζοντάς με ἀπ' τὴ Φερνάνδη. Δὲν πρέπει νὰ χωρίζουν ἔτσι δυὸ πλάσματα ποὺ ἀγαπιοῦνται... Οἱ προκαταλήψεις σας σύντριψαν γιὰ πάντα τὴ ζωή μου!

Ὁ γέρος ξέσφιξε τὰ δόντια του, ἔβγαλε ἀπ' τὸ στόμα του τὴν πίπα καὶ τὴ χτύπησε στὴ γωνιὰ τοῦ τζακιοῦ, γιὰ νὰ πέσῃ ἡ στάχτη της. Ἔμεινε μερικὲς στιγμὲς ἀμίλητος, κι' ὕστερα εἶπε μ' ἀλλαγμένη φωνή:

—Ἄ, τὶς λὲς προκαταλήψεις, αὐτές; Παραπονιέσαι γιατὶ σὲ χώρισα ἀπ' τὴν κόρη τοῦ Μέσμερ;... Ἐσύ, ἕνας Μαρινύ, ὁ τελευταῖος ἀπόγονος μιᾶς γενιᾶς φτωχῶν ἀλλὰ τίμιων ἀνθρώπων, μὲ κατηγορεῖς πὼς δὲν σ' ἄφησα νὰ παντρευτῇς τὴν κόρη ἑνὸς κλέφτη;...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

—Τέλος πάντων, θ' ἀποφασίσετε ποιανοῦ τὸ ρολόϊ πάει σωστά, νὰ σβύσουμε τὰ φῶτα γιὰ τὸ «καλὸ τοῦ χρόνου»;

(Τοῦ Ἀρκελάου)

Ἡ ξανθειὰ Ἴρις Μὰκ Κάλλα

Ο «ΘΗΛΥΚΟΣ ΤΑΡΖΑΝ» τοῦ Χόλλυγουντ

Ἡ Ἴρις Μὰκ Κάλλα ποὺ κυττάζει τοὺς ἄντρες «ἀφ' ὑψηλοῦ»

Κάποιος εἶπε κάποτε πὼς ἡ Μαίριλυν Μονρόε θὰ φαινόταν σαγηνευτικὴ καὶ λαχταριστή, ἀκόμη κι' ἂν φοροῦσε πάνω της ἕνα τσουβάλι! Τὸ ἀπέδειξε δὲ ἐμπράκτως, δημοσιεύοντας μιὰ φωτογραφία της μὲ τέτοιο ντύσιμο—ποὺ τὴν εἶχε σκαρώσει μ' ἕνα ἐπιδέξιο φωτομοντάζ...

Κάτι ἀνάλογο λοιπὸν συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ξανθὴ Ἴρις Μὰκ Κάλλα, τὸ «θηλυκὸ Ταρζὰν» τοῦ Χόλλυγουντ. Μάλιστα, αὐτὴ εἶναι ἐλκυστικώτερη ὅταν φοράη ἕνα δέρμα λεοπαρδάλεως, παρὰ μὲ τὴν ὡραιότερη τουαλέτα τοῦ Ντιόρ!

Ἡ Ἴρις ἐμφανίζεται τακτικὰ στὴν τηλεόρασι, ὡς ἡ «Σεένα, Βασίλισσα τῆς Ζούγκλας». Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ προορίζεται γιὰ παιδιά. Τὸ παρακολουθοῦν ὅμως μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον κι' οἱ μεγάλοι, ὅπως δείχνουν τὰ ἀμέτρητα γράμματα ποὺ λαβαίνει καθημερινῶς ἡ Ἴρις Μὰκ Κάλλα ἀπ' τοὺς θαυμαστές της.

Ἡ φιλοδοξία της ὡστόσο εἶναι νὰ γίνη διάσημη ὡς στὰρ τῆς ὀθόνης. Φαίνεται δὲ ὅτι θὰ πραγματοποιήση γρήγορα τὴ φλογερὴ αὐτὴ ἐπιθυμία της.

Στὸ μεταξύ, δὲν βγάζει σχεδὸν καθόλου ἀπὸ πάνω της τὸ δέρμα τῆς λεοπαρδάλεως. Ξέροντας πὼς τὸ πηγαίνει περίφημα, κυκλοφορεῖ μ' αὐτὸ ἀκόμη κι' ἔξω ἀπ' τὸ στούντιο τῆς τηλεοράσεων! Θέλει νὰ τοῦ ἐκδηλώση ἔτσι τὴν εὐγνωμοσύνη της, γιατὶ ξέρει πὼς σ' αὐτὸ ὀφείλει τὴν ἐπιτυχία της...

Δὲν ὑπάρχουν στὴ ζωὴ της ἐρωτοδουλειὲς καὶ σκανδαλάκια — ἀπ' τὰ τόσο συνηθισμένα στὸ Χόλλυγουντ. Μολονότι στὰ προγράμματα τῆς τηλεοράσεως ἐμφανίζεται πάντα μαζὶ μ' ἕνα ὡραῖο λευκὸ κυνηγό, καυχιέται πὼς δὲν τὴν ἔχει φιλήσει κανεὶς ἄλλος ἀπ' τὸ Νέιλ... Ὁ Νέιλ δὲ εἶναι ἕνας... χιμπατζής, ποὺ παίζει πάντα μαζὶ της στὶς σκηνὲς τῆς ζούγκλας!

Φυσικά, τὴν ἔχει φιλήσει καὶ κάποιος ἄλλος: ὁ σύζυγός της. Λέγεσθαλιστικὴς ἑταιρείας. Ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν γνώρισε, ἡ Ἴρις κύτταζε ὅλους τοὺς ἄντρες τοῦ Χόλλυγουντ μὲ περιφρόνησι καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ, στὴν κυριολεξία, γιατὶ ἔχει ἀνάστημα 1,80! Ὁ Μὰκ Ἰντάϋρ ὅμως εἶναι ἀκόμη πιὸ ψηλός. Γι' αὐτὸ ἴσως τὸν πρόσεξε ἡ Ἴρις, τὸν ἐρωτεύθηκε καὶ τὸν παντρεύτηκε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς βδομάδες.

Ἀπὸ τότε, ζοῦν εὐτυχισμένοι, δίχως τὸ παραμικρὸ συννεφάκι στὸ συζυγικό τους οὐρανό, κι' ἔχουν ἀποκτήσει δυὸ χαριτωμένα ἀγοράκια, τὸν Κὶμ καὶ τὸ Σήμ. Στὸ σπίτι της, ἡ Ἴρις εἶναι μιὰ καλὴ νοικοκυρὰ καὶ μητέρα, ντύνεται σὰν ὅλες τὶς γυναῖκες καὶ κοιμᾶται... σὲ κρεβάτι, κι' ὄχι πάνω στὴν κορφὴ ἑνὸς δέντρου!

Ὅταν φτάση ὅμως στὸ στούντιο, ξαναγίνεται ὁ «θηλυκὸς Ταρζάν», ποὺ δὲν ὑστερεῖ σὲ τίποτε ἀπ' τὸν περίφημο Βαϊσμύλλερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀρσενικοὺς κατόχους αὐτοῦ τοῦ τίτλου.

Ἀπὸ μικρούλα ἀκόμη, ἀπέκτησε μιὰ πρώτη πεῖρα τῆς ζωῆς τῆς ζούγκλας. Εἶχε γίνει σωστὸ ἀγριοκόριτσο, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ τὰ βγάζη πέρα μὲ τοὺς τέσσερις ἀδελφούς της, στὰ τρελλὰ παιχνίδια τους...

Μιὰ μέρα μάλιστα, τόσκασε ἀπ' τὸ σπίτι της καὶ πῆγε νὰ γίνη... θηριοδαμάστρια σ' ἕνα τσίρκο! Ἀλλ' οἱ δικοί της, ποὺ εἶχαν ἀνασταταθῆ μὲ τὴν ἐξαφάνισί της, κατάφεραν νὰ τὴ βροῦνε καὶ νὰ τὴν φέρουνε πίσω στὸ σπίτι τους.

Χρειάστηκε νὰ μεγαλώση καὶ νὰ ἐνηλικιωθῆ ἡ Ἴρις, γιὰ νὰ μπορέση ν' ἀκολουθήση κατὰ κάποιον τρόπο τὶς κλίσεις της παριστάνοντας τὸν Ταρζὰν μπροστὰ στὸ φακὸ τῆς τηλεοράσεως. Πράγματι, ὅταν ἔμαθε ὅτι τὰ Στούντιο Νασσοὺρ ζητοῦσαν μιὰ κατάλληλη κοπέλλα γιὰ τὸ ρόλο τῆς Σεένα σὲ σκηνὲς τῆς ζούγκλας, παρουσιάστηκε καὶ ζήτησε νὰ τὴ δοκιμάσουν.

Ὑπῆρχαν κι' ἄλλες 200 ὑποψήφιες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ περίφημη καὶ σκανδαλιστικὴ Ἀνίτα Ἔκμπεργκ. Λίγο ἔλειψε μάλιστα νὰ προτιμηθῆ αὐτή. Τελικὰ ὅμως ἀποκλείστηκε, γιατὶ δὲν ἤξερε κολύμπι, ἐνῶ ἡ Ἴρις, μὲ τὸ ἀθλητικὸ κορμί, εἶναι περίφημη κολυμβήτρια.

Εἶχε ἄλλωστε κι' ἕνα ἄλλο πλεονέκτημα ἡ Ἴρις: πὼς δὲν «κουνιόταν» στὸ περιπάτημα, ὅπως ἡ Ἀνίτα! Οἱ ἁρμόδιοι ἔκριναν ὅτι ἕνας θηλυκὸς Ταρζὰν πρέπει νὰ περπατᾶη χωρὶς «κουνήματα» καὶ νὰ τρέχη σὰν ἄντρας. Προτίμησαν λοιπὸν τὴν Ἴρις, καὶ δὲ μετανόησαν γιὰ τὴν ἐκλογή τους, γιατὶ τὸ κοινὸ τὴ δέχτηκε μ' ἐνθουσιασμό.

Ὅταν ἡ Ἴρις γύρισε στὸ Χόλλυγουντ, ἀφοῦ ἔμεινε 7 μῆνες στὸ Μεξικό, γυρίζοντας φίλμ μὲ σκηνὲς τῆς πραγματικῆς ζούγκλας ποὺ παίχθηκαν κατόπιν στὴν τηλεόρασι, διαπιστώθηκε ὅτι χρησιμοποιοῦσε μιὰ σωσία της, ὅπου ὑπῆρχε κίνδυνος γιὰ τὴ σωματική της ἀκεραιότητα. Ἡ ἴδια ὅμως τὸ διεψευσε κατηγορηματικὰ καὶ μὲ ἀγανάκτησι, κι' ἐπικαλέστηκε γιὰ ἀπόδειξι τὰ πολυάριθμα σημάδια ποὺ ὑπῆρχαν στὸ κορμί της ἀπὸ ἀκίδια, ἀγκάθια καὶ νύχια ἀγριμιῶν...

Μόνο σὲ μιὰ περίπτωσι τὴν ἀντικατέστησε ἀναγκαστικὰ ἄλλο πρόσωπο: Εἶχε πάθει μιὰ θλάσι τῶν τενόντων τοῦ ἀριστεροῦ μπράτσου, κι' ἡ δουλειὰ κινδύνευε νὰ καθυστερήση ἀρκετὲς ἡμέρες. Ὁ διευθυντὴς της ἀποφάσισε τότε νὰ βάλη προσωρινὰ κάποιαν ἄλλη στὴ θέσι της. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εὑρίσκε καμμιὰ κοπέλλα τόσο ψηλή, μεταχειρίσθηκε στὸ τέλος... ἕναν ἄντρα, Μεξικανό! Τὸν ἔβαλε νὰ ξυρίση τὸ μουστάκι του, νὰ φορέση μιὰ περρούκα καὶ νὰ παραστήση... τὸ θηλυκὸ Ταρζάν, μένοντας ὅμως σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπ' τὸ φακό, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ πραγματικό του!

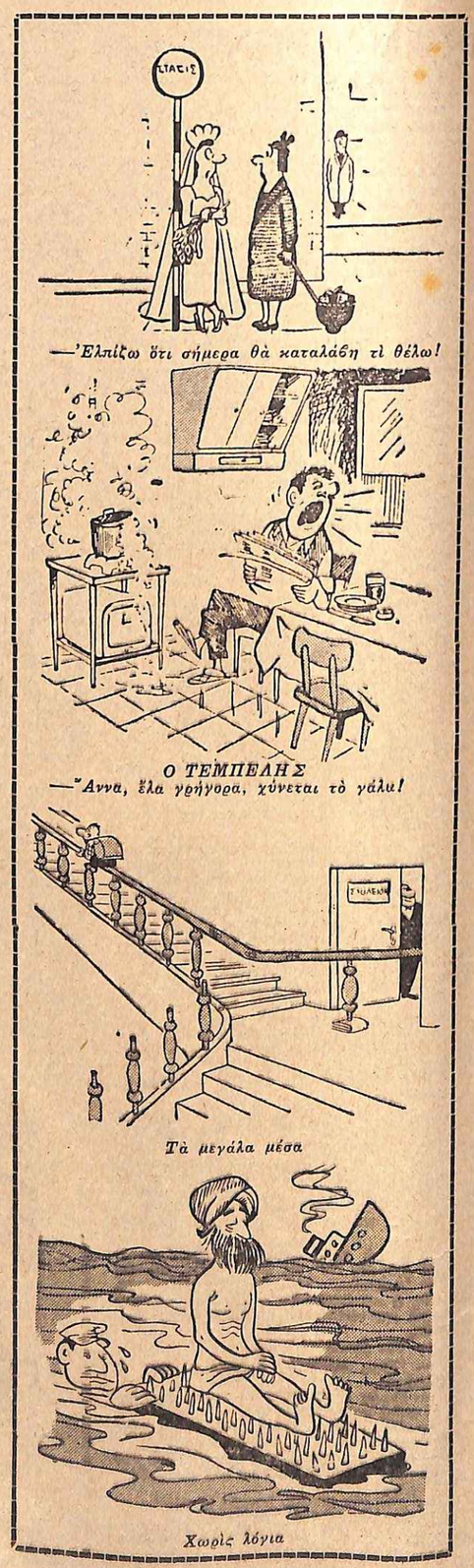

—Ἐλπίζω ὅτι σήμερα θὰ καταλάβη τί θέλω!

Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ

—Ἄννα, ἔλα γρήγορα, χύνεται τὸ γάλα!

Τὰ μεγάλα μέσα

Χωρὶς λόγια

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΕΣ

Πῶς μποροῦν νὰ τοὺς προλάβουν

Τὰ ἀθρόα κρούσματα λιποθυμιῶν ποὺ ἐσημειώθησαν ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ μεταξὺ τῶν τηλεφωνητριῶν, στὸν τόπο μας, συνεκίνησαν σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴν κοινὴ γνώμη καὶ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ διατυπωθοῦν διάφορες γνῶμες σχετικὰ μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Φαίνεται, ὡστόσο, ὅτι δὲν συμβαίνουν μόνο στὴν Ἑλλάδα. Μιὰ ἔρευνα ἀπὸ γιατροὺς καὶ ἄλλους εἰδικούς, ποὺ ἔγινε τελευταία στὸ Παρίσι, κατέληξε στὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐργασία τῆς τηλεφωνήτριας εἶναι ἡ πιὸ ἐξαντλητικὴ γιὰ τὰ νεῦρα.

Ἀπὸ τὸ 1910 ἀκόμη, ἕνας Ἕλβετὸς ἐπιστήμων, ὁ δόκτωρ Ζουλιάρ, εἶχε ὑποχρεωμισεῖ τοὺς κινδύνους ἐκείνων ποὺ ἐργάζονταν στὰ τηλέφωνα. Σ' ἕνα σχετικὸ ἄρθρο του, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν «Ἑλβετικὴ Ἐπιθεώρησι τῶν Ἀτυχημάτων Ἐργασίας», τόνιζε, ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι στὰ τηλέφωνα παθαίνουν μιὰ προϊοῦσα ἐξάντλησι τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχη σοβαρώτατες συνέπειες.

Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἀπειλεῖ κυρίως τὶς τηλεφωνήτριες ποὺ ἐργάζονται στὰ μεγάλα τηλεφωνικὰ κέντρα. Ἡ τηλεφωνήτρια, γιὰ ν' ἀνταποκριθῆ στὶς ἀνάγκες τῆς δουλειᾶς της, ξεπερνάει τὶς φυσιολογικὲς δυνατότητες τοῦ ὀργανισμοῦ της κι' ἔτσι φθείρει βαθμιαῖα τὸ νευρικό της σύστημα.

Τὰ ἀκουστικά, ἐξ ἄλλου, ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ φορῆ στὸ κεφάλι της, ἀποτελοῦν γι' αὐτὴν ἕναν πρόσθετο κόπο.

Ἕνας ἄλλος σημαντικώτατος παράγων ἐξαντλήσεως, εἶναι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ποὺ ἐκτελεῖ. Ἡ τηλεφωνήτρια ἐργάζεται μηχανικά, χωρὶς ἴχνος πρωτοβουλίας, χωρὶς νὰ παρεμβαίνη καθόλου ἡ προσωπικότητά της. Ἐργάζεται, μὲ μιὰ λέξι, σὰν αὐτόματο, χωρὶς ψυχὴ καὶ χωρὶς σκέψι. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐργασίας δημιουργεῖ ἕνα κλίμα ἠθικῆς καταπτώσεως, ποὺ διευκολύνει τὴν ἐμφάνισι μιᾶς νευρωτικῆς καταστάσεως.

Στοὺς ἀνωτέρω πασάγοντες πρέπει νὰ προσθέσωμε καὶ τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες ἐργασίας, τὴν ἔλλειψι ἐπαρκοῦς φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ, τὴν ἐλαττωματικότητα τῶν συσκευῶν, τὴν ἰδιαίτερη ψυχολογικὴ κατάστασι ποὺ δημιουργεῖ στὶς τηλεφωνήτριες ἡ ἄγρυπνη παρακολούθησι ἐκ μέρους τῶν ἐλεγκτῶν, ποὺ περιφέρονται σὰν κέρβεροι μέσα στὴν αἴθουσα κλπ.

Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν δοκίμασε, ἔστω καὶ ἀπὸ μιὰ ἔντονη καὶ συνεχὴ προσπάθεια, ἕνα αἴσθημα μεγάλης κοπώσεως καὶ γενικῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ του; Οἱ τηλεφωνήτριες αἰσθάνονται αὐτὴ τὴν κούρασι κάθε μέσα στὸ τέλος τῆς δουλειᾶς τους. Ὅσο βρίσκονται μπροστὰ στὸ ταμπλὸ τους, ζοῦν «μὲ τὰ νεῦρα τους», χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται κόπο. Ἀλλ' ὅταν σταματήσουν τὴ δουλειά τους, ἡ νευρικὴ ὑπερέντασι ποὺ τὶς συγκρατοῦσε ὡς τότε, ἐξαφανίζεται κι' ἡ κούρασί τους εἶναι τότε τόσο μεγάλη, ποὺ νομίζουν πὼς θὰ σωριαστοῦν κάτω.

Αὐτὴ ἡ νευρικὴ κούρασι δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ὑγιεινή, τὴ φυσιολογικὴ κούρασι, ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζει ἕναν καλὸ ὕπνο. Εἶναι, τοὐναντίον, μιὰ νοσηρὴ κατάστασι. Ἡ τηλεφωνήτρια νομίζει πὼς τὸ κεφάλι της εἶναι ἄδειο καὶ δὲν κατορθώνει νὰ συγκεντρώση τὶς ἰδέες της. Θέλει νὰ γυρίση στὸ σπίτι της κι' ἀντὶ γιὰ τὸ κανονικὸ λεωφορεῖο, παίρνει ἕνα ἄλλο, ποὺ τὴν πηγαίνει σὲ μιὰ ἄγνωστη συνοικία. Ἢ θέλει νὰ περπατήση γιὰ νὰ πάρη τὸν ἀέρα της κι' εἶναι τόσο ἀφηρημένη, ποὺ κινδυνεύει σὲ κάθε στιγμὴ νὰ βρεθῆ κάτω ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ περνάνε.

Ὅλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα φανερώνουν μιὰ νευρικὴ διαταραχή, ποὺ γίνεται πιὸ ἔντονη, ἀπὸ τὴ μιὰ ἡμέρα στὴν ἄλλη.

Ἀλλὰ μήπως, γυρίζοντας στὸ σπίτι της, πρόκειται νὰ ἡσυχάση; Ἡ τηλεφωνήτρια, ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες, ἔχει κι' αὐτὴ τὸ νοικοκυριό της. Στὸ σπίτι της τὴν περιμένουν ἕνα σωρὸ δουλειές, ποὺ δὲν ἐπιδέχονται ἀναβολή. Στὴν ἀρχή, βέβαια, συγκεντρώνοντας τὶς δυνάμεις της, τὰ καταφέρνει. Ἀλλά, σιγὰ-σιγά, ἡ ἀποθάρρυνσις φωλιάζει μέσα στὴν ψυχή της. Τὰ ἀφίνει τότε ὅλα στὴν τύχη τους καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτα πιά. Ταὐτόχρονα, μεταβάλλεται κι' ὁ χαρακτήρ της. Γίνεται εὐερέθιστη, δύστροπη, ἀπότομη στὶς ἐκφράσεις της κλπ. Καὶ σ' ὅλα αὐτά, προστίθεται ἡ ἀϋπνία, ποὺ συμπληρώνει τὴ φθορὰ τοῦ ὀργανισμοῦ της.

Μὲ τὸν καιρό, ἡ κατάστασις χειροτερεύει. Οἱ τηλεφωνήτριες αἰσθάνονται πονοκεφάλους,βόμβους στ' αὐτιά, τόσι πρὸς ἔμετο. Δὲν εἶναι σπάνιοι ἐπίσης οἱ ἴλιγγοι καὶ ἡ ἰδιαίτερη ἐκείνη λιποθυμικὴ κατάστασι, ποὺ χαρακτηρίζουμε μὲ τὸ ὄνομα τῆς ναυτίας. Ἕνα ἄλλο ἐπακόλουθο εἶναι οἱ πεπτικὲς διαταραχές.

Γιὰ ὅλα αὐτά, φταίει ἡ δουλειὰ τῆς τηλεφωνητρίας. Ἀλλά, βέβαια, δὲν μποροῦμε νὰ καταιγίσωμε τὰ τηλέφωνα. Ἔχει παρατηρηθῆ, ἐξ ἄλλου, ὅτι δὲν παρουσιάζουν ὅλες οἱ τηλεφωνήτριες τὰ συμπτώματα ποὺ ἀναφέραμε, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνες, ποὺ ἔχουν ἀδύνατα νεῦρα. Πρέπει, λοιπόν, νὰ ἐνισχύσετε τὸ νευρικό σας σύστημα. Κι' αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσετε μὲ μιὰ ἡρεμη καὶ κανονικὴ ζωή. Τὸ βράδυ πρέπει νὰ κοιμᾶσθε νωρίς. Θὰ ἀποφύγετε ἐπίσης τὶς νυχτερινὲς διασκεδάσεις, τὰ νυχτερινὰ θεάματα, τοὺς χορούς, τὸ διάβασμα στὸ κρεβάτι κλπ. Λίγο σπὸρ θὰ σᾶς κάμη καλό. Δὲν πρέπει, ὅμως, νὰ κουράζεστε ὑπερβολικά. Θὰ καταργήσετε, ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τὴ διατροφή σας τὰ βαρειὰ φαγητά, τὶς σάλτσες, τὰ καρυκεύματα, τὰ φασολικά, ἀλλαντικὰ κλπ. Ἡ δίαιτά σας πρέπει νὰ περιλαμβάνη κρέας καὶ ψάρια (κατὰ προτίμησιν ψητά), ἄφθονα χορταρικά, γαλακτερὰ καὶ φροῦτα. Ἐλάχιστο κρασὶ καὶ καθόλου οἰνοπνευματῶδη ποτά. Τὸ τσάϊ καὶ ὁ καφὲς πρέπει νὰ περιορισθοῦν στὸ ἐλάχιστο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, θὰ περιορίσετε τὶς φθορὲς τοῦ ὀργανισμοῦ σας καὶ θὰ διατηρήσετε ζωηρὸ καὶ ὑγιᾶ τὸ νευρικό σας σύστημα.

ΣΟΜΠΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ἄοσμη, καινουργής, μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων, τύπου THOR (καναδική) πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Θερμαντικὴ δύναμις 9.000 θερμίδων διὰ χῶρον 200 —250 κυβικῶν. Πληροφορίαι: Τηλ. 36—781 (Γραφεῖον 16).

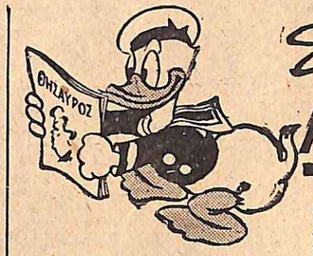

Εὔθυμη ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

Τὸ κόψιμο τῆς πήττας

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς «Ἑταιρείας, ποὺ ἐργαζόμουν, ἦταν ἕνας σοβαρός, ἡλικιωμένος ἄνθρωπος, στὰ ἑξῆντα περίπου, αὐστηρὸς στὴν ὑπηρεσία, μὰ δίκαιος καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος. Ἐμένα μὲ εἶχε σὲ ἰδιαίτερη εὐνοια, ὁ κ. Πελοπίδας. Ἔτσι λεγότανε. Καὶ τὸ ἐπώνυμό του Κουλούμαρδος. Ἦταν χειρότερο, ἀλλὰ τὸ εἶχε ἀλλάξει.

Ἦρθαν οἱ παραμονὲς τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ ὁ κ. Πελοπίδας μὲ κάλεσε στὸ σπίτι του νὰ κόψουμε τὴν πήττα. Ἐγώ, βεβαίως ἔπρεπε νὰ ὑποδεχτῶ τὸν καινούργιο χρόνο μὲ τὴ Λίζα, τὴ χαριτωμένη φιλενάδίτσα μου, ποὺ ἤμουνα ἀρκετὰ «τσιμπημένος» μαζί της, ἀλλὰ τὴν εἶχα καὶ γιὰ «μασκώτ». Μοῦφερνε ἀπίστευτο γοῦρι αὐτὸ τὸ κορίτσι! Σκέφου, μέσα σὲ τρία χρόνια, ἀπὸ ἁπλὸς βοηθός, ἔγινα ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ. Θὰ πῆς καὶ τώρα τί θὰ γίνης, στὸν τέταρτο χρόνο; Ξέρω κι' ἐγώ; Ὁ κ. Πελοπίδας ἔχει πιεσι...

Ὄχι! Δὲν μποροῦσα νὰ μὴν πάω στὴν «πήττα» τοῦ γενικοῦ...

★

Ἔστειλα καὶ λουλούδια στὴν κυρία τ' ἀφεντικοῦ, καὶ κατὰ τὶς δέκα ἑφτάσα μὲ μαῦρο κοστούμι ἀσημιὰ γραβάτα κι' ἕνα κομψὸ κουτὶ μὲ ἠλεκτρικὸ σιδηροδρομάκι γιὰ τὸν Τοτό. Ὁ Τοτὸς ἦταν ὁ ὀκτατέτης διάδοχος τοῦ κ. Πελοπίδα καὶ τῆς νεαρωτάτης καὶ ὡραιοτάτης συζύγου του Μπέλλας, ὄνομα καὶ πρᾶμα! Εἰκοσιέξη χρονῶν ἦταν ἡ Μπέλλα — δεκαεφτὰ τὴν πῆρε ὁ κ. Γενικός, γιατὶ ὁ Τοτὸς ἔκρουε ἀνυπομόνως τὴν θύραν τῆς ζωῆς — καὶ ζοῦσαν ἁρμονικώτατα, χωρὶς νἄχουνε ποτὲ ἄλλες διαφορές, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας.

Δὲν ἰσχυρίζομαι, ὅτι εἶμαι κανένας ὄσιος. Ἀλλά, σὰν ἄνθρωπος σύγχρονος καὶ πρακτικός, ἀπέκλεισα, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τὴν περίπτωσι τοῦ «φλέρτ» μὲ τὴν κ. Μπέλλα. Νταραδέρια μὲ τὶς γυναῖκες τῶν προϊσταμένων σου δὲν πρέπει νἄχης ποτέ. Σπάει ὁ διάολος τὸ ποδάρι του κι' ἐνῶ ὁ σύζυγος δὲν παίρνει μυρωδιὰ γι' ἄλλους διακόσους, ἀνακαλύπτει ἐσένα. Καὶ εἴτε τὴ σκοτώσῃ, εἴτε τὴ χωρίσῃ, εἴτε τὴ συγχωρήσῃ, ὁ ζημιωμένος θἄσ' ἐσύ. Ἔτσι, μ' ὅλο ποὺ ἡ κ. Μπέλλα ἦταν ἡ μόνιμη «παρτεναίρ» τῶν ὀνείρων μου καὶ μόλις τὴν ἔβλεπα, ἔλεγα μέσα μου ετύφλα νἄχη ἡ Σοφία Λῶρεν», κρατοῦσα τὴν ἀπόστασι σχολαστικά, μέχρι σημείου νὰ θαυμάζω τὴν αὐτοκυριαρχία μου. Θὰ πῆς ποὺ τὤξερα ὅτι θὰ πετύχαινα. Ἔ, κάτι εἶχα καταλάβει. Τῆς γυναίκας τὸ ὄφος κι' ἡ ματιὰ ἐξηγοῦνται σαφέστατα! Γιὰ τὴν κ. Μπέλλα, μάλιστα, ὑπῆρχε κι' ἄλλος λόγος, ποὺ ἐξηγοῦσε τὶς πεποιθήσεις, ὅτι δὲν εἶναι καὶ τόσο... παλαιῶν ἀρχῶν. Ὁ κ. Πελοπίδας ἔπαιρνε βέβαια μεγάλο μισθό, ἀλλὰ γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ κάνανε, ὁ μισθὸς αὐτὸς ἦτανε μόνο γιὰ μπενζίνα, γιὰ κομμωτήριο καὶ γιὰ φουστάνια τῆς καμαριέρας... Ὁκτὼ δωμάτια, σάλλες, παρασάλλες, ὅλο καινούργια Ἐπιπλα, «μοντέλα», γοῦνες, ἀρώματα, τρεῖς ὑπηρέτριες, ταξίδια στὴν Εὐρώπη — οὔτε ὁ κ. Ὠνάσης νὰ ἦταν ὁ Πελοπίδας, δὲ θὰ τἄβγαζε πέρα. Καὶ οἱ κακὲς γλῶσσες ἔλεγαν, ὅτι δὲν ὑπῆρχε μόνον ἕνας πλοῦτος, ἀλλὰ πολλοὶ μετρίως εὐπορεῖ, ποὺ «συνεισφέραν» τὸ «κατὰ δύναμιν» καὶ ἡ κ. Μπέλλα ἀντικαθιστοῦσε διὰ τῶν πολλῶν, τὸν ἕνα.

Ἔτσι καὶ τὴ βραδιὰ τῆς «πήττας». Ἡ στάσι μου ἦταν γεμάτη σεβασμὸ καὶ μόλις ψηλάφησε ἡ ἀναπνοή μου τὰ κρυοδόχτυλα τῆς κ. Μπέλλας σ' ἕνα τυπικὸ χειροφίλημα, Νόμιζες πὼς φιλοῦσα τὸ χέρι τῆς κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ἀλλά, μόλις στρωθήκαμε στὸ χαρτί — «κλεῖστο» πόκερ ἔπαιξε ὁ κ. Πελοπίδας — ἡ Μπέλλα ἤρθε κι' ἔκατσε δίπλα μου. Δὲν ἔπαιζε γιὰ νὰ μπορῆ κάθε τόσο νὰ σηκώνεται καὶ νὰ περιποιῆται τοὺς καλεσμένους. Κάθησε ὅμως πολύ. Στριμώχτηκε σχεδὸν καὶ κόλλησε κυριολεκτικῶς ἀπάνω μου, γιὰ «νὰ μὴν ἐνοχλῆ» μιὰ γρηᾶ παράξενη ποὺ ἔπαιζε δεξιά μου. Τὸ ἀρωμά της, καθὼς τὸ ρούφαγα στὴν ἀρχή, ἀναγκαστικῶς, καὶ ὕστερα μὲ ἁπλήστες ἀνάσες, μὲ εἶχε φέρει σὲ μιὰ κατάστασι ποὺ μοῦ θύμιζε τὸν ἑαυτό μου τὸ βράδυ ποὺφυγαν οἱ Γερμανοὶ καὶ ἤπια μιὰ μπουκάλα οὐΐσκυ, Ἡ ἀσανσὲ τῆς μοῦ ζεμάτιζε τὸ μάγουλο. Τὸ πόδι της εἶχε κολλήσει ἀφελῶς ἀπάνω στὸ δικό μου. Ὁ κ. Πελοπίδας ἦταν ἀφοσιωμένος στὸ χαρτί. Τὸ παιχνίδι εἶχε χοντρήνει. Σὲ μιάμιση ὥρα, ἐγὼ ἔχανα εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὁ κ. Γενικὸς κέρδιζε περὶ τὶς ὀγδόντα.

— Νὰ διακόψουμε, γιὰ νὰ κόψουμε τὴν πήττα, εἶπε ἡ κ. Μπέλλα.

Διακόψαμε. Τὴ στιγμὴ ποὺ σβύσανε τὰ φῶτα, ἑνωσα τὰ χείλη τῆς Μπέλλας στὰ δικά μου καὶ τὸ ἀναμμα μὲ βρῆκε μ' ἕνα μαντῆλι

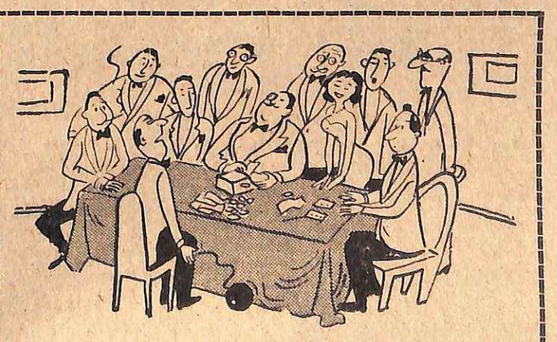

— Παιδιά, στοιχηματίζετε πὼς θὰ τινάξω τὴ μπάνκα;

στὸ στόμα γιὰ νὰ σκουπίσω τὰ κοκκινάδια. Δὲν πῆρε εἴδησι κανείς. Εὐχές, σαμπάνιες καὶ ξανακάτσαμε στὸ τραπέζι. 'Η Μπέλλα δίπλα τώρα σ' ἕναν ἄλλο, κοπανέμπορο ἀπ' τὴν Καισάλλα. «Γιὰ νὰ μὴ δώσουμε ὑπόνοιες», μοῦ ψιθύρισε. Καὶ πίσω μου ἤρθε ὁ Τοτός.

— Τοτό, δὲν πᾶς νὰ κοιμηθῆς; Ξενοχλεῖς τοὺς κυρίους.

— Ἐμένα δὲν μ' ἐνοχλεῖ διόλου, ἔσπευσα νὰ πῶ.

Καὶ ὁ Τοτὸς δὲν κούνησε. "Εχανα συνεχῶς. Εὐτυχῶς εἶχα πάνω μου «μπλόκ» ἐπιταγῶν. Σκληρὴ ζωὴ τριῶν ἐτῶν, μαζὶ μὲ τὰ κτήματα τοῦ γέρου στὴν ἐπαρχία, μοῦ εἶχε ἐξασφαλίσει ἕνα ποσὸν ἑκατὸ χιλιάδων δραχμῶν. "Εχανα πενήντα. Εἶχα περιθώριο. Πῆρα σκάπες. Μοιράτηκε τὸ κόλπο. «"Ανοιξε» ὁ ἕνας, «χτύπησε» ὁ ἄλλος, διπλασίασε ὁ τρίτος:

— Δύο χιλιάδες.

— Δύο! εἶπα κι' ἐγώ, γιὰ νὰ μὴν τοὺς διώξω.

— Γιατί δὲ λὲς «δέκα»; Τέσσερις ἄσσους ἔχεις! φώναξε ὁ Τοτός.

Χαλασμὸς Κυρίου καὶ χαλασμὸς τοῦ κόλπου. Κι' ὁ Τοτὸς ἐπέμενε πὼς, ἀφοῦ θἄμενα «σερβίλ», θὰ καταλαβαίναμε!

Περνάνε δυό-τρεῖς «γύροι» κι' ὁ κ. Πελοπίδας λέει:

— Τὰ ρέστα μου!

'Εγὼ ἔχω μπροστά μου σαράντα δύο χιλιάδες.

Πίσω ἀπ' τὸν πατέρα του ὁ Τοτός, φωνάζει:

— Τάχασες, μπαμπᾶ! Τίποτα δὲν ἔχεις!

Δαγκώνεται ὁ πατέρας του.

Τὰ βλέπω ἐγὼ μὲ τρεῖς βαλέδες.

— Φλὸς ρουαγιάλ! ἀναγγέλλει ὁ Πελοπίδας καὶ γυρίζει καὶ κάνει τὴν ἐξῆς παρατήρηση στὸν Τοτό:

— 'Αφοῦ δὲν καταλαβαίνεις ἀπὸ χαρτιά, τί μιλᾶς; Εἶδες ποὺ κέρδισα;

Καὶ τὰ μαζεύει ὅλα!

★

"Υπέγραψα «τσέκ» ἐνενήντα ὁ.κατὸ χιλιάδων. Καληνύχτισα κι' ἔφυγα.

★

Τὴ μεθεπομένη — πρωτοχρονιὰ δὲν εἴχαμε γραφεῖο — πῆγα στὶς ὀκτὼ κι' ἕνα λεπτὸ στὴν Τράπεζα καὶ ἀπέσυρα τὰ λεπτά μου. Κατὰ τὶς ἑννέα καὶ μισή, μὲ καλεῖ ὁ κ. Πελοπίδας, κάπως ταραγμένος:

— Ξέρετε, ἡ ἐπιταγή σας δὲν ἔχει ἀντίκρυσμα στὴν Τράπεζα.

— Καὶ βεβαίως, δὲν ἔχει! τοῦ ἀπαντάω σοβαρά! "Υποθέτω πὼς παίζαμε στ' ἀστεῖα. Δὲν μπορεῖ νὰ ἦταν... σοβαρὸ παιχνίδι αὐτό!

Μὲ κύτταξε, τὸ κατάπιε καὶ χαμογέλασε:

— Μά... φυσικὰ δὲν ἦταν σοβαρὸ παιχνίδι! "Ετσι σᾶς τὸ εἶπα γιὰ τὴν ἐπιταγή, γιὰ νὰ δῶ ἂν εἴσαστε ἔξυπνος ἄνθρωπος!

— Χαίρω ἰδιαιτέρως ποὺ δὲν διέψευσα τὶς ἐλπίδες σας!

Στὶς δώδεκα τὸ μεσημέρι, πῆρα στὸ τηλέφωνο τὴν κ. Μπέλλα, ἀποφασισμένος νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμη. Τώρα πιὰ τὸν εἶχα πάρει ἀπὸ κάτω τὸν κ. Γενικό. Μοῦ μίλησε ἀπότομα! 'Ο κ. Πελοπίδας θὰ τῆς εἶχε πῆ τὰ «νέα». Καὶ μοῦ ἐτόνισε «ὅτι δὲν ἦταν τρόπος αὐτὸς νὰ πάω χτὲς στὸ σπίτι της... μεθυσμένος (!) καὶ νὰ φτάσω μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὴ φιλήσω στὸ σκοτάδι, σὰν νὰ ἤμουν ἐγὼ φοιτητὴς κι' ἐκείνη μαθήτρια καὶ στὸ τέλος νὰ χάσω χρήματα καὶ νὰ μὴν πληρώσω «ἕνα χρέος τιμῆς», ὅπως κάνουν μόνον οἱ «κοινοὶ ἀπατεῶνες»! Καὶ τελικῶς μοῦ ἀνεκοίνωσε. ὅτι ἀναγκάστηκε νὰ τὰ πῆ ὅλα στὸν ἄντρα της «γιὰ νὰ ξέρῃ μὲ τί ὑποκείμενο ἔχει νὰ κάνῃ»! Τὴν εἶπα «τοῦ δρόμου» καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ πλήρη ἀκριβολεξία κι' ἔκατσα κι' ἄρχισα νὰ γράφω: «Κύριος, πτυχιοῦχος τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν 'Επιστημῶν, μὲ πεῖραν διοικητικήν, γνωρίζων τὴν 'Αγγλικὴν καὶ Γαλλικήν, ζητεῖ θέσιν...». 'Ηταν τὸ τελευταῖο χειρόγραφο ποὺ ἔγραψα στὸ γραφεῖο μου...

★

'Ο νέος μου προϊστάμενος μὲ κάλεσε φέτο γιὰ «νὰ κόψουμε τὴν πίττα». Τοῦ εἶπα πὼς θὰ πάω γιὰ τὶς γιορτὲς στὸ χωριό! Οὔτε κόψιμο, οὔτε πάτημα πίττας!

ΕΨΙΛΟΝ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

"Ανω - κάτω σταυρόλεξο

Στὸ σταυρόλεξο αὐτὸ ἀντὶ νὰ σᾶς δώσουμε τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διαφόρων ζητουμένων λέξεων, σᾶς δίνομε τὶς ἴδιες τὶς λέξεις ποὺ θὰ τὸ συμπληρώσουν, ὄχι ὅμως μὲ τὴ σειρὰ ποὺ ἐμφανίζονται μέσα σ' αὐτό, ἀλλὰ κατ' ἀλφαβητικὴ σειρά.

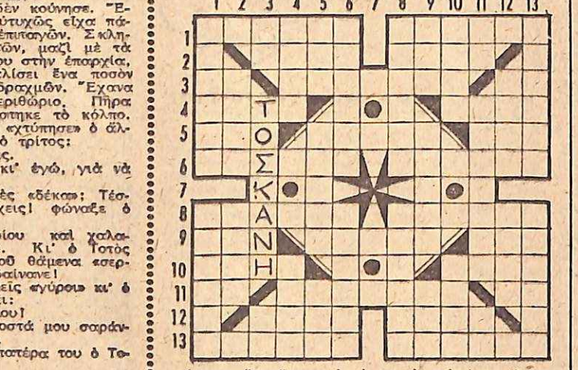

'Η λέξις «ΤΟΣΚΑΝΗ», ποὺ τοποθετήσαμε ἤδη, θὰ σᾶς βοηθήσῃ σημαντικὰ στὴν τοποθέτησι καὶ τῶν ὑπολοίπων.

ΑΒΑΣ — ΑΓΝΟΤΗΣ — ΑΙΣΧΟΣ — ΑΛΟ — ΑΡΑΚΑΣ — ΑΡΑΤΟΣ — ΑΣ — ΑΣΥΛΟΝ.

ΓΑΛΑ — ΓΑΤΑ — ΓΡΙ.

ΔΑΝΤΗΣ — ΔΕΝΤΡΑ.

ΕΑΡ.

ΗΛΙΣ — ΗΛΩ.

ΙΚ — ΙΛΑΙ — ΙΣΙΣ — ΙΣΚΑ — ΙΣΟ.

ΚΑΡΠΟΣ — ΚΩΠΑΪΣ.

ΛΑΒΕΡΑΝ — ΛΑΡΗΤΕΣ — ΛΗ.

ΜΑ — ΜΑΛΩ — ΜΗ — ΜΟΡΩ.

ΝΑΟΣ — ΝΟΗΣΙΣ.

ΟΛΑ.

ΠΑΓΟΣ — ΠΑΛΑ — ΠΑΝΙ — ΠΟΛΟΣ.

ΡΑΚΙ — ΡΩΜΗ.

ΣΑΒΒΑΣ — ΣΑΣΙ — ΣΙ — ΣΚΑΙΟΝ — ΣΤΕΑΡ — ΣΤΕΝΟΣ — ΣΩΝ — ΣΩΣΙΑΣ — ΣΩΦΕΡ — ΣΩΦΡΩΝ.

ΥΜΗΝ — ΥΠ — ΥΣ.

ΩΒΑ — ΩΓΥΓΙΑ — ΩΓΥΓΟΣ.

Ποιός; Ποῦ; Πότε;

1) Ποιὸς ἦταν πιὸ ὑψηλός: ὁ Ναπολέων ἢ ὁ Πέτρος ὁ Μέγας;

2) Ποῦ ἔγινε ἡ πρώτη γεώτρησις μὲ σκοπὸ τὴν ἀνεύρεσι πετρελαίου: στὴν 'Αμερικὴ ἢ στὴ Ρωσία;

3) Ποιὰ ἤπειρος βρίσκεται πλησιέστερα στὸν Β. Πόλο: ἡ Εὐρώπη ἢ ἡ 'Ασία;

4) Ποιὰ ὄπερα ἔκανε πρώτη τὴν ἐμφάνισί της: ἡ «Μανόν» τοῦ Μασσενὲ ἢ ἡ «Μανὼν Λεσκὼ» τοῦ Πουτσίνι;

5) Ποιὸ ἀπὸ τὰ δυὸ πρωτοχρησιμοποίησαν οἱ Εὐρωπαῖοι: τὸν καφὲ ἢ τὴ σοκολάτα;

6) Ποιὸς ἔζησε πρῶτος: ὁ Τζιότο ἢ ὁ Μιχαὴλ "Αγγελος;

7) Ποιὰ πόλις ἔχει τοὺς περισσοτέρους κατοίκους: τὸ Λονδῖνο ἢ τὸ Παρίσι;

8) Ποιὸ δένδρο φτάνει τὸ μεγαλύτερο ὕψος: ἡ βανανέα ἢ τὸ μπουμπάμπ;

9) Ποιὸ ἀπὸ τὰ δυὸ ἀκόλουθα περίφημα πρόσωπα ἔκανε πρῶτο τὴν ἐμφάνισί του: ὁ Δὸν Ζουὰν ἢ ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης;

10) Τί πρωτοχρησιμοποίησαν οἱ Εὐρωπαῖοι: τὴν ὁδοντόκρεμα ἢ τὴν ὁδοντόβουρτσα;

11) Ποιὸς πέθανε πρῶτος: ἡ Παναγία ἢ ὁ "Αγιος 'Ιωσήφ;

12) Σὲ ποιὰ πόλι γίνεται ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων Νόμπελ: στὴν Κοπεγχάγη ἢ στὴ Στοκχόλμη;

Μικρὰ προβλήματα

1) Μεταξὺ τῶν 26 πρώτων ἀριθμῶν, 1 μέχρι 26, διαλέξετε δυὸ οἱ ὁποῖοι, πολλασιαζόμενοι μεταξύ τους, νὰ σᾶς δίνουν γιὰ γινόμενο ἕναν ἀριθμὸ ἴσο μὲ αὐτὸν ποὺ θὰ βρίσκατε προσθέτοντας τοὺς ὑπολοίπους.

★

2 — Πῶς πῆγαν οἱ δουλειές σήμερα; ρωτάει ἡ κυρία Μαρία τὸν ἄντρα της, μόλις αὐτὸς γυρίζει τὸ βράδυ στὸ σπίτι.

— Πούλησα δυὸ σκοῦτερ, γιὰ 8000 δραχμὲς τὸ καθένα, τῆς ἀπαντᾶ ἐκεῖνος. Στὸ πρῶτο κέρδισα 25%, στὸ δεύτερο ὅμως ἔχασα 20 %.

— Πάλι καλά, παρατηρεῖ τότε ἡ γυναῖκα του, κέρδισες 5 %.

— Κάθε ἄλλο! τῆς ἀπαντᾶ στενοχωρημένος ἐκεῖνος. 'Η σημερινὴ ἡμέρα δὲν μ' ἄφησε παρὰ μονάχα ζημιά.

Ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ ἔχει δίκηο;

★

3) Σὲ μιὰ συγκέντρωσι, στὴν ὁποία παίρνουν μέρος ἑβδομήντα ἄτομα, οἱ ἄνδρες εἶναι κατὰ 50 περισσότεροι ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Πόσες γυναῖκες ὑπάρχουν στὴ συγκέντρωσι αὐτή;

★

4) Χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσετε μολύβι καὶ χαρτί, ἀπαντῆστε μέσα σὲ 30 δευτερόλεπτα στὸ ἀκόλουθο ἐρώτημα:

Ποιὸ εἶναι τὸ διπλάσιο τοῦ ἀριθμοῦ ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὸ 15 καὶ τὸ 27;

'Αναγραμματισμός

Τὸ δέντρο τὸ παράγει.
Τὸν τόνο του ἂν κινήσῃς
καὶ τ' ἀναγραμματίσῃς
τὸ νοῦ σου μὴ σὲ φάγῃ!

Μαγικὴ εἰκόνων χωρὶς εἰκόνα

— Λιλή, Γιάννη, Μαρία, ἐλᾶτε νὰ τὸ μαζέψουμε.

— Ποιό;

— Αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπα.

Κρυπτογραφικὸ

1 2 3 4 5 6 7 8	:	'Αρχαῖος θεός.
2 1 2 3	:	Χυμός.
3 1 5 8 2 3	:	Πουλί.
4 6 7	:	Τοπικὸ ἐπίρρημα.
5 1 1 2 3	:	Τετράποδο.
6 5 6 7	:	Προσφέρω.
7 6 4 5 2 8	:	Κελλιεργεῖ φωνές.
8 7 6 2 3	:	Χωρὶς δόντια.

Τὸ ἴδιο γράμμα ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν ἴδιο πάντα ἀριθμό.

Στοιχειόγριφος

Σὲ κάποιο νῆσο ἀπ' τὸ Αἰγαῖο,
μονάχα πρόσθεσε ἕνα Ρῶ
καὶ θὲ νὰ δῆς — ἀλήθεια λέω —
ἐλάττωμα κι' ὄχι μικρό.

'Αναγραμματισμός

Εἶμ' εὐώδης, κοινὸς θάμνος.
"Αν ἀναγραμματισθῶ,
ἄνθρωπο θὰ δῆς ἢ ζῶο
ποὺχει κρέας λιγοστό.

Λαβύρινθος

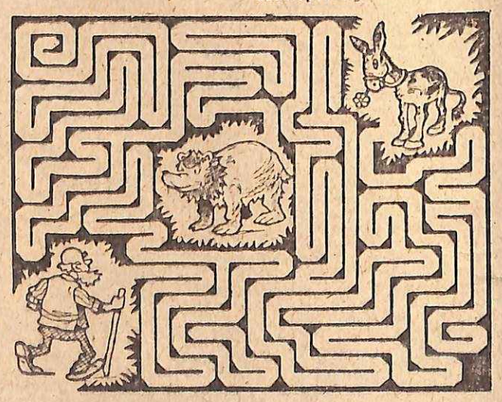

'Ο γάϊδαρος τοῦ μπάρμπα Θωμᾶ τὄσκασε ἀπὸ τὸ κτῆμα που καὶ τώρα ὁ καϋμένος ὁ γερο-χωρικὸς τὸν ἀναζητεῖ παντοῦ. Θὰ μπορούσατε νὰ τὸν βοηθήσετε νὰ τὸν ξαναφέρῃ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα;

Πρέπει νὰ ἀποφύγετε κάθε δυσάρεστη συνάντησι καὶ νὰ φτάσετε στὸ σημεῖο ὅπου βρίσκεται τὸ πεισματάρικο τετράποδο, ἀκολουθώντας ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ σύντομο δρόμο. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ὑποχρεωθῆτε νὰ ξαναπεράσετε γιὰ δεύτερη φορὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος.

Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 130

Τὸ σχῆμα τους καὶ ἡ διάταξί τους ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸ ἀτομικὸ γοῦστο σας κι' ἀπ' τὸ ὅλο σχῆμα τοῦ κήπου. Πάντως, εἶναι τώρα τῆς μόδας τὰ κυκλικὰ σχήματα, καθὼς καὶ τὰ ἀκανόνιστα. Οἱ κῆποι ἀγγλικοῦ στύλ ἔχουν παρτέρια ἀκανόνιστα, ἐνῶ τὸ χαλλικὸ στὺλ ἐπιβάλλει γεωμετρικὴ συμμετρία, μὲ κύκλους, ρόμβους, τετράγωνα, ἐλλειψοειδῆ (σὰν αὐγὰ) κλπ.

'Ανάμεσά τους θ' ἀφήσετε τοὺς ἀπαραίτητους διαδρόμους, εὐθύγραμμους ἢ κυκλικούς, μὲ πλάτος τόσο ὥστε νὰ κυκλοφορῆτε ἐλεύθερα ἀλλὰ καὶ νὰ χωρᾶη νὰ περάσῃ ἕνα καροτσάκι μὲ κοπριά. Πάντως, οἱ διάδρομοι πρέπει νάχουν πλάτος ἀνάλογο πρὸς τὶς διαστάσεις τῶν παρτεριῶν. Στρώνετε δὲ τὴν ἐπιφάνειά τους εἴτε μὲ γκρὸν-μπετὸν εἴτε μὲ ψιλὸ χαλίκι, γιὰ νὰ μὴ σχηματίζουν λάσπη.

Τὰ παρτέρια χωρίζονται ἀπὸ τοὺς διαδρόμους μ' ἕνα πεζουλάκι ἀπὸ μπετόν, ἢ μὲ τοῦβλα χωμένα λοξὰ στὴ γῆ, ἢ μὲ μπορντοῦρες ἀπὸ χαμπλά, καὶ πυκνὰ φυτὰ (λεβαντίνι, τσιμισίρι, γαρυφαλάκι, δεντρολίβανο, κλπ.) ποὺ δὲν ρίχνουν τὰ φύλλα τους τὸ χειμῶνα.

Λάβετε ὑπ' ὄψι σας προκαταβολικὰ τὸ πότισμα τοῦ κήπου σας. Καὶ ἐγκαταστήσετε τοὺς ἀπαιτούμενους κρουνούς, σὲ τέτοιες θέσεις ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ ποτίσετε ἄνετα ὁλόκληρο τὸν κῆπο μ' ἕνα λαστιχένιο σωλῆνα ὄχι μακρύτερο ἀπὸ 15 μέτρα. 'Ο κάθε κρουνὸς θὰ προεξέχῃ ἀπὸ τὴ γῆ περὶ τοὺς 20 πόντους.

Καθορίσετε τώρα τὶς θέσεις ὅπου θὰ φυτέψετε τὰ διάφορα λουλούδια καὶ θάμνους. Στὸ βάθος τῶν παρτεριῶν θὰ βάλετε τὰ πιὸ ψηλά, καὶ τὰ χαμηλότερα πρὸς τὰ ἔξω.

Θὰ κανονίσετε ἐπίσης τοὺς συνδυασμοὺς τῶν χρωμάτων, ἀνάλογα μὲ τὰ γοῦστα σας.

Γιὰ τὶς τριανταφυλλιὲς—ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀναρριχητικὲς — θὰ διαλέξετε θέσεις τελείως ἐλεύθερες, μακρυὰ ἀπὸ τοίχους καὶ φράχτες.

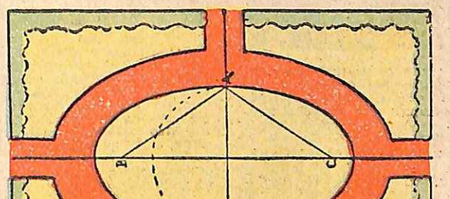

ΤΟ ΣΚΑΨΙΜΟ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

'Αφοῦ συμπληρώσετε ὅλες αὐτὲς τὶς προετοιμασίες, θὰ σκάψετε τὸ ἔδαφος τῶν παρτεριῶν, σὲ βάθος 50—60 πόντων, καὶ θὰ τὸ καθαρίσετε μ' ἐπιμέλεια ἀπὸ τὶς πέτρες, τὰ ἀγριόχορτα, τὶς ρίζες. Φροντίστε προπάντων νὰ μὴ μείνῃ οὔτε ἴχνος «ἀγριάδας», γιατὶ τὸ ἄγριο αὐτὸ φυτὸ ἔχει καταπληκτικὴ ζωτικότητα. Ἂν μείνῃ μέσα στὴ γῆ τὸ παραμικρὸ κομματάκι ρίζας του, θὰ πολλαπλασιασθῆ καὶ θ' ἁπλώσῃ ταχύτατα — καὶ τότε δὲν θἄναι πιὰ δυνατὸν νὰ τὸ ξερριζώσετε τελείως, γιατὶ θἄχετε φυτέψει λουλούδια στὸ μέρος ἐκεῖνο.

Προκειμένου νὰ φυτέψετε δέντρα, θὰ σκάψετε λάκκους βάθους 80 πόντων καὶ πλάτους 1—1,20.

Τὸ σκάψιμο πρέπει νὰ γίνεται ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι ἐλαφρὰ ὑγρό. Ἂν εἶναι ἐντελῶς στεγνό, σκάβεται πολὺ δύσκολα. Τὸ πολὺ ὑγρὸ ἔδαφος ἐξ ἄλλου ἀθωλιάζει μὲ τὸ σκάψιμο καὶ χάνει τὴν κανονική του σύστασι («ἀρρωσταίνει», κατὰ τὴν κοινὴ ἔκφρασι), ἰδίως δὲ ἂν εἶναι ἀργιλλῶδες καὶ σφιχτό.

Σκάψετε λοιπὸν τὸν κῆπο σας μερικὲς μέρες ἔπειτα ἀπὸ μιὰ καλὴ βροχή. Γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε δὲ ἂν τὸ ἔδαφος ἔχη πράγματι τὸν ἀπαιτούμενο βαθμὸ ὑγρασίας, πάρτε μιὰ φούχτα χῶμα καὶ σφίχτε το μέσα στὴ παλάμη σας. 'Ο βῶλος ποὺ θὰ σχηματισθῆ, πρέπει νὰ τρίβῃ εὔκολα, μ' ἕνα ἐλαφρὸ χτύπημα, κι' ὄχι νὰ μένῃ συμπαγὴς καὶ λασπερός.

Θὰ χρειαστῆ ἴσως νὰ διορθώσετε τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους, σύμφωνα μὲ ὅσα γράψαμε σὲ προηγούμενο τεῦχος, προσθέτοντάς του ἄμμο ἢ κοκκινόχωμα. Εἶναι κάτι ποὺ θὰ γίνῃ μιὰ φορὰ μονάχα, δὲ θὰ σᾶς κοστίσῃ μεγάλα πράγματα καὶ θὰ καλυτερέψῃ μόνιμα τὸ χῶμα τοῦ κήπου σας.

"Υστερα θὰ σκορπίσετε παντοῦ ἀφθονη καὶ καλοχωνεμένη κοπριά, 3—4 ὀκάδες τὸ λιγώτερο γιὰ κάθε τετραγωνικὸ μέτρο.

'Επάνω: Α) "Οταν τὸ σπίτι βρίσκεται χαμηλότερα ἀπ' τὸ δρόμο. Β) "Οταν βρίσκεται ψηλότερα ἀπ' τὸ δρόμο. 'Η στικτὴ γραμμὴ δείχνει τὴν ἀρχικὴ μορφὴ τοῦ ἐδάφους, καὶ ἡ μαύρη τὴ μορφὴ ποὺ θὰ τοῦ δώσετε γιὰ ν' ἀπομακρύνωνται τὰ νερὰ τῆς βροχῆς ἀπ' τὸ σπίτι καὶ τὸν κῆπο. 'Αριστερά: "Ενα σχέδιο ἐλλειψοειδοῦς παρτεριοῦ, μὲ ἄλλα τέσσερα γύρω του, σχεδὸν τριγωνικά.

"Αν εἶναι πιὸ πολλή, δὲν βλάπτει. Πάντως, πρέπει νὰ σκηπατίσῃ ἕνα στρῶμα πάχους τουλάχιστον 5 πόντων γιὰ ἀργιλλῶδες ἔδαφος, ἢ 10 πόντων γιὰ ἀμμῶδες.

'Η κοπριὰ αὐτὴ πρέπει ν' ἀνακατευτῆ κατόπιν μὲ τὸ χῶμα μέχρι βάθους 15 πόντων, γιὰ νὰ βρίσκουν τροφὴ οἱ ρίζες τῶν φυτῶν. Δίχως κοπριά, λουλούδια δὲν προκόβουνε.

Καὶ κάτι ἄλλο ποὺ πρέπει νὰ προσέξετε: Νὰ μὴν πηγαίνῃ χαμένο, σὲ καμμιὰ περίπτωσι, τὸ ἐπιφανειακὸ στρῶμα γονίμου χώματος (φυτοχώματος) ποὺ ὑπάρχει πάνω στὸ ἔδαφος, ἰδίως δὲ ὅταν εἶναι λεπτὸ αὐτὸ τὸ στρῶμα. "Οταν ἀνοίγετε π. χ. ἕνα λάκκο γιὰ φύτεμα, βάλετε κατὰ μέρος αὐτὸ τὸ πολύτιμο χῶμα καὶ ρίχτε το κατόπιν μέσα στὸ λάκκο, ἀνακατεμένο μὲ κοπριά. Αὐτὸ θὰ θρέψῃ τὶς ρίζες τῶν φυτῶν, καὶ ὄχι τὸ ἀδρανὲς καὶ «νεκρὸ» ὑπέδαφος. "Οταν ἐπίσης σκεπάζεται μὲ τσιμέντο ἢ πλακάκι τοὺς διαδρόμους τοῦ κήπου, ἀφαιρέσετε πρῶτα τὸ ἐπιφανειακὸ σκοῦρο χῶμα καὶ κρατῆστε το κατὰ μέρος, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε κάπου ἀλλοῦ.

Φυλάχτε ἐπίσης ὅσο ἀπ' αὐτὸ τὸ χῶμα βγῆκε ἀπ' τὸ σκάψιμο τῶν θεμελίων τοῦ σπιτιοῦ σας. Τὸ χῶμα δὲ ποὺ βγάζετε τότε ἀπὸ πιὸ βαθειά, ἀπ' τὸ ὑπέδαφος, μὴν τὸ ρίχνετε στὸ μέρος ποὺ προορίζετε γιὰ τὸν κῆπο σας.

Μετὰ τὸ καλὸ ἀνακάτεμα τῆς κοπριᾶς μὲ τὸ ἔδαφος, ἰσοπεδώνετε τὸ χῶμα. Κι' ὁ κῆπος σας εἶναι πιὰ ἕτοιμος γιὰ φύτεμα.

ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥΡΟΥ

Παραλείψαμε ὅμως νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ... τὴν πανοπλία τοῦ κηπουροῦ, τὰ ἐργαλεῖα δηλαδὴ ποὺ χρειάζονται γιὰ τὶς περι-

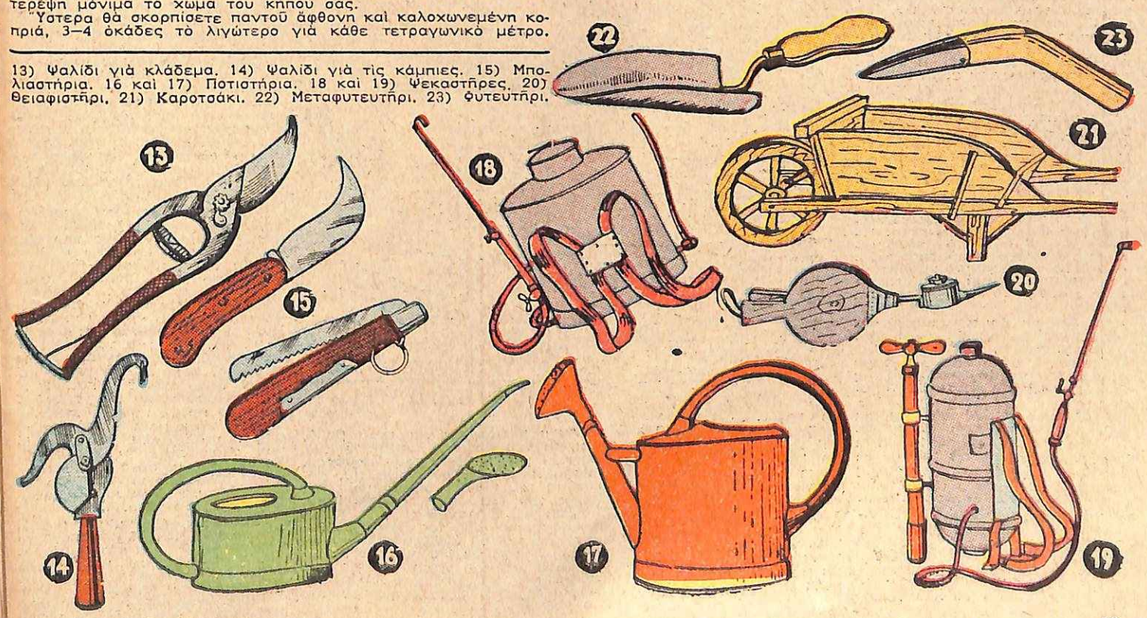

13) Ψαλίδι γιὰ κλάδεμα. 14) Ψαλίδι γιὰ τὶς κάμπιες. 15) Μπολιαστήρια. 16 καὶ 17) Ποτιστήρια. 18 καὶ 19) Ψεκαστῆρες. 20) Θειαφιστῆρι. 21) Καροτσάκι. 22) Μεταφυτευτῆρι. 23) Φυτευτῆρι.

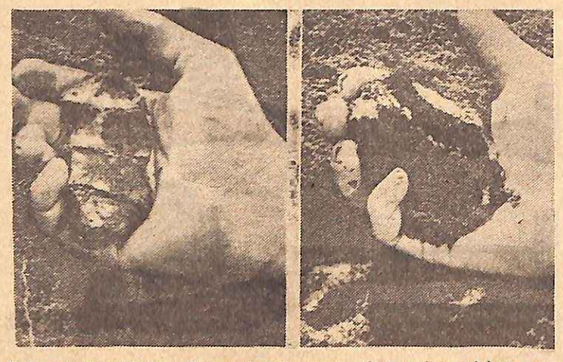

Πάρτε μια φούχτα χώμα και σφίχτε το μέσα στην παλάμη σας. Αν γίνη ένας συμπαγής και λασπερός βώλος (άριστερά), σημαίνει πως το έδαφος έχει υπερβολική υγρασία. Κανονικά, πρέπει ο βώλος του χώματος να τρίβη εύκολα, μ' ένα ελαφρό χτύπημα (δεξιά).

ποίησι και συντήρησι του κήπου, καθώς και τον κατάλληλο τρόπο χρησιμοποιήσεως του καθενός.

Απαραίτητα είναι η άξινα, η τσάπα, το φτυάρι, το σκαλιστήρι και η τσουγκράνα.

Με την άξινα σκάβετε βαθειά το έδαφος, ξερριζώνετε δέντρα, ξεχερσώνετε τη γη. Παρόμοιες εργασίες, αλλά ελαφρότερες, γίνονται με την τσάπα.

Το φτυάρι, το σπουδαιότερο απ' όλα τα κηπουρικά εργαλεία, πρέπει να έχη μέγεθος ανάλογο με τη σωματική δύναμι σας. Προτιμάτε το με μακρύ στυλιάρι, γιατί είναι πιο εύκολο μετάχειρισ το. Όσο για τον τρόπο χρησιμοποιήσεως του φτυαριού, ο καλύτερος και λιγώτερο κουραστικός είναι να το κρατάτε απ' την μέση με την αριστερή σας χούφτα γυρισμένη προς τα κάτω, σαν υπομόχλιο, και με το δεξιό χέρι να βάζετε δύναμι προς τα κάτω στην κορυφή του στυλιαριού.

Το σκαλιστήρι χρησιμεύει για τα σκαλίσματα και τα ξεβοτανίσματα. Η τσουγκράνα, για να ισοπεδώνετε το έδαφος, να βγάζετε τις πέτρες, να μαζεύετε φύλλα και ξερόκλαδα κλπ. (Χρησιμοποιείται δε με μια κίνησι εμπρός—πίσω).

Σας χρειάζονται άκόμα ένα ξύλινο φυτευτήρι κι' ένα μεταφυτευτήρι. Όπως το λέει η όνομασία τους, χρησιμεύουν, το πρώτο για το φύτεμα των μικρών φυταρίων και το δεύτερο για τις μεταφυτεύσεις τους.

Για το ξερρίζωμα των άχρηστων φυτών θα μεταχειρισθήτε ένα πηρούνι, με τρεις ή τέσσερις μύτες.

Οι μπορντούρες και το γκαζόν κουρεύονται με μια φαλίδα. Ένα διαφορετικό ψαλίδι χρειάζεται, για τα κλαδέματα. Μ' ένα άλλο, στερεωμένο σ' ένα μακρύ κοντάρι, καθαρίζονται οι κάμπιες. Το μπολιαστήρι είναι ένα είδος σουγιά κυρτού, που χρησιμεύει για τα μπολιάσματα.

Τα ποτιστήρια είναι διαφόρων μεγεθών και σχημάτων.

Οι σωλήνες του ποτίσματος είναι λαστιχένιοι ή από νάϋλον. Οι πρώτοι στοιχίζουν ακριβώτερα, είναι όμως πιο γεροί άλλά πρέπει να έχουν πανί εσωτερικώς.

Με τους ψεκαστήρες ρίχνετε στα φυτά για διάφορα υγρά εντομοκτόνα και άλλα φάρμακα. Υπάρχουν γι' αυτό τα σκούπα μικρές σύριγγες (που χρησιμεύουν επίσης και για το κατάβρεγμα των φυτών) και μεγαλύτεροι ψεκαστήρες που κρεμιούνται στη ράχη.

Το θειαφιστήρι χρησιμεύει για να ρίχνετε θειάφι και άλλα φάρμακα σε σκόνη.

Τέλος, ένα καρροτσάκι είναι απαραίτητο για το σκόρπισμα της κοπριάς και για άλλες μεταφορές.

Όλ' αυτά τα εργαλεία πρέπει να διατηρούνται καθαρά, σε καλή κατάστασι και τακτοποιημένα στις θέσεις τους, σε μια μικρή αποθήκη. Διαλέγετε τα καλής ποιότητος, για να τάχετε πολύν καιρό. Και κεβαρίζετέ τα μ' επιμέλεια έπειτα από κάθε χρησιμοποίησί τους.

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Το δούλεμα του έδάφους του κήπου έχει σκοπό να καλυτερέψη την ποιότητά του, να το αφρατέψη, να το κάμη ικανώτερο να συγκρατή νερό, να το απαλλάξη απ' τα αγριόχορτα. Με την ίδια κατεργασία χώνεται βαθειά η κοπριά, ισοπεδώνεται το έδαφος, αφαιρούνται οι πέτρες, έρχονται στην επιφάνεια χρήσιμα συστατικά που τείνουν να κατεβούν προς το βάθος, καθίσταται δύσκολη η ζωή για διάφορα άνεπιθύμητα έντομα και σκουλήκια.

Το επιφανειακό σκάλισμα καταστρέφει τα αγριόχορτα μόλις έχουν αρχίσει να φυτρώνουν, και δημιουργεί ένα απομονωτικό στρώμα που δυσκολεύει την εξάτμισι του νερού.

Όπως είπαμε και άλλοτε, η προκαταρκτική εργασία για το φτιάξιμο ενός κήπου είναι το καλό σκάψιμο, σε άρκετό βάθος. Μόνον έτσι γίνεται η γη γόνιμη, αυξάνεται το βάθος που εκμεταλλεύονται τα φυτά, και μπορούν οι ρίζες τους να κατεβούν βαθύτερα και να φτάσουν σε στρώματα πλουσιώτερα σε ύγρασία. Άλλοιώς, οι ρίζες τους θα μείνουν επιφανειακές, και δεν θα προκόψουνε ποτέ.

Προτιμώτερο είναι να γίνεται το σκάψιμο το φθινόπωρο, μερικές μέρες ύστερα από μια καλή βροχή. Τότε το έδαφος «έχει πόρο» όπως λέμε, είναι δηλαδή ελαφρά ύγρό, ώστε να σκάβεται εύκολα, χωρίς να λασπώνη και να κολλάη. Αργότερα δε οι παγωνιές του χειμώνα συντελούν στο να τρίψη καλά το πλέον σκαμμένο χώμα και να σπάσουν μόνοι τους οι βώλοι.

Αυτά ισχύουν ίδίως για έδάφη αργιλλώδη, βαρειά και συμπαγή. Τα αμμώδη ή τα φυτοχώματα μπορούν να σκαφτούνε όλο το χειμώνα — σ' αυτή μάλιστα την περίπτωσι είναι καλύτερα ν' αργήση λίγο το σκάψιμό τους.

Αν το σκάψιμο γίνεται κοντά σε δέντρα ή θάμνους με ρίζες όχι βαθειές, θα μεταχειρισθήτε γι' αυτό ένα πηρούνι με τέσσερα μακρειά δόντια, προσέχοντας ώστε να μη κακοπάθουν όσο το δυνατόν οι ρίζες. Το ίδιο κάνετε κι' όταν το έδαφος κολλάη άκόμα έπειτα από βροχή, ή όταν περιέχη πολλές πέτρες. Αν υπάρχουν βολβοί μέσα στή γη, θα σκαλίσετε μόνο ελαφρά το χώμα, στην επιφάνεια.

Έκτός όμως από τις ειδικές αυτές περιπτώσεις, το σκάψιμο γίνεται με άξινη ή με τσάπα.

ΤΡΟΠΟΙ ΣΚΑΨΙΜΑΤΟΣ

Ο τρόπος του σκαψίματος εξαρτάται απ' το βάθος στό οποίο φτάνει το επάνω στρώμα του γόνιμου χώματος. Έχομε ήδη τονίσει ότι το «νεκρό» υπέδαφος, που βρίσκεται πιό βαθειά, είναι άκατάλληλο για τη συντήρησι των φυτών, και δεν πρέπει συνεπώς να τ' ανακατεύουμε με το επιφανειακό γόνιμο χώμα.

Έχομε λοιπόν δυό διαφορετικές περιπτώσεις: 1) Όταν το στρώμα του γόνιμου χώματος φτάνη τους 50—60 πόντους, βάθος δηλαδή ώς το οποίο θα σκάψουμε συνολικά τον κήπο.

2) Όταν το στρώμα αυτό είναι λεπτότερο, κι' από κεί και κάτω υπάρχει το υπέδαφος που δεν πρέπει ν' ανακατευτή με το πρώτο.

1) Στην πρώτη περίπτωσι, η εργασία του σκαφίματος είναι άπλή: Ανοίγουμε χαντάκια βάθους 50—60 πόντων, το ένα δίπλα στο άλλο. Βάζουμε κατά μέρος το χώμα που βγάλαμε απ' το πρώτο χαντάκι. Γεμίζουμε ύστερα το πρώτο χαντάκι με το χώμα που βγάλουμε απ' το δεύτερο, προσθέτοντας και τη σχετική κοπριά. Στο δεύτερο χαντάκι ρίχνουμε το χώμα του τρίτου, και συνεχίζομε έτσι ώς το τελευταίο, που το γεμίζομε με το χώμα του πρώτου.

2) Όταν όμως έχομε να κάνωμε με υπέδαφος που δεν πρέπει νάρθη στην επιφάνεια, εργαζόμαστε με διαφορετικό τρόπο. Μιά μέθοδος είναι να φτάσουμε ώς το υπέδαφος, να φυλάξουμε κατά μέρος το γόνιμο χώμα που άφαιρέσαμε, να σκάψουμε ύστερα το υπέδαφος τόπου, χωρίς να το μετακινήσουμε από τη θέσι του, και να ξανασκεπάσουμε τέλος με γόνιμο χώμα. Και σ' αυτήν έπίσης την περίπτωσι άνοίγομε πολλά παράλληλα χαντάκια και ρίχνομε στό καθένα το γόνιμο χώμα του διπλανού.

Καλύτερη όμως και συστηματικώτερη είναι η μέθοδος των τριών χαντακιών. Άνοίγουμε ένα πρώτο χαντάκι και βάζομε κατά μέρος το χώμα του — χωριστά το γόνιμο απ' το υπέδαφος. Σκάβομε ύστερα δίπλα του δεύτερο χαντάκι, φυλάμε το γόνιμο χώμα μαζί με του πρώτου χαντακιού, και με το υπέδαφός του αρχίζομε το γέμισμα του πρώτου χαντακιού, προσθέτοντας και την άναλογη κοπριά. Άνοίγομε κατόπιν τρίτο χαντάκι, και με το γόνιμο μέν χώμα του απογεμίζομε το πρώτο χαντάκι—μαζί με τη σχετική κοπριά—με το υπέδαφός του δε αρχίζομε το γέμισμα του δευτέρου χαντακιού. Συνεχίζομε μ' αυτό το σύστημα ώς το τελευταίο χαντάκι, πού το γεμίζομε με το χώμα πού φυλάξαμε απ' το πρώτο.

Επαναλαμβάνομε, για μιά άκόμη φορά: Μη θάβετε ποτέ το επιφανειακό χώμα κάτω από άλλο, βγαλμένο από μεγαλύτερο βάθος. Μη φέρνετε το βαθύτερο χώμα στην επιφάνεια.

Κάθε φτυαριά χώματος που παίρνετε κι' αναστρώνετε, τη γυρίζετε άνάποδα, με μια στροφή του χεριού σας. Προχωρήτε πάντα μεθοδικά, σε ίσιες γραμμές.

Μπορείτε να θάψετε διάφορα αγριόχορτα που υπήρχαν στην επιφάνεια. Θα σαπίσουν και θα λιπάνουν το έδαφος, σαν κοπριά. Προσοχή όμως να μην υπάρχουν ανάμεσά τους ρίζες άγριάδας, γιατί τότε θα γεμίση ο τόπος απ' αυτήν και δεν θα μπορήτε πιά να την ξεκάνετε.

ΚΟΠΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΞΕΒΟΤΑΝΙΣΜΑ

Μετά το σκάψιμο, θα ισοπεδώσετε το έδαφος με την τσουγκράνα, φροντίζοντας να σπάσετε όσο το δυνατόν τους βώλους του χώματος. Την ίδια δουλειά μπορεί να κάνετε και σ' ένα έδαφος σκαμένο πριν πολλού, για να ζωογονήσετε την επιφάνειά του και να φτάση άέρας στις ρίζες των φυτών.

Καθαρίζετε ταχτικά με την τσουγκράνα τον κήπο σας από τα πεσμένα φύλλα, κομένα κλωνάρια κι' άλλα τέτοια απορρίμματα. Γιατί μαζεύονται πάνω τους σαλιγκάρια και διάφορα βλαβερά παράσιτα και μικρόβια.

Κόπρισμα.— Η κοπριά που προσθέτει στα βαθύτερα στρώματα του έδάφους μπορεί νάναι άκόμευτη. Στα επιφανειακά όμως, πρέπει νάναι πάντα χωνεμένη ή μισοχωνεμένη.

Τα φυτά μπορεί να πάθουν μεγάλο κακό, άν οι ρίζες τους έρθουν απ' ευθείας σ' επαφή με άκόμευτη κοπριά. Ο κίνδυνος αυτός δεν υπάρχει, όταν το σπάσιμο πρόκειται να γίνη 5—6 μήνες μετά το κόπρισμα (π. χ. το κόπρισμα το φθινόπωρο και το φύτεμα την άνοιξη). Αν όμως φυτέψετε τα φυτά αμέσως μετά το κόπρισμα, φροντίσετε, για κάθε ενδεχόμενο, να μεσολαβούν 5 πόντοι λεπτό χώμα άνάμεσα στις ρίζες τους και την κοπριά—έκτός άν η κοπριά είναι καλοχωνεμένη.

Ένώ η κοπριά πρέπει να φτάση βαθειά με το σκάψιμο, τα χημικά λιπάσματα σκορπίζονται μόνο επιφανειακά, κι' ύστερα σκαλίζομε ώστε να φτάσουν σε βάθος 3—4 πόντων μόνο. Μπορούμε να τα μετακειρισθούμε είτε άμέσως πρίν απ' το φύτεμα, είτε κατά την περίοδο της αυξήσεως των φυτών.

Σκάλισμα, ξεβοτάνισμα.— Γίνονται με το σκαλιστήρι, που φτάνει σε μικρό βάθος. Σκοπός τους είναι ν' άναπνεύση η γη, με το σπάσιμο της κρούστας που σχηματίζεται πάνω της, και να καταστραφούν τα αγριόχορτα. Επίσης το σκάλισμα έμποδίζει το νερό του έδάφους ν' ανεθή στην επιφάνεια και να εξατμισθή, και γι' αυτό λένε συνήθως οι κηπουροί ότι «ένα σκάλισμα άξίζει σαν δυό ποτίσματα». Ιδιαιτέρως χρήσιμο είναι λοιπόν με την καλοκαιρινή ξηρασία.

Για να καταστραφούν τώρα άποτελεσματικά τα αγριόχορτα και να μην ξαναφυτρώσουν, πρέπει να τα κόψη το σκαλιστήρι άπ' τη ρίζα τους, λίγο πιό κάτω άπ' το «λαιμό» που σχηματίζουν στην επιφάνεια του έδάφους.

Τα περισσότερα άπ' αυτά μπορούν να θαφτούν και να μεταβληθούν σε λίπασμα — όχι όμως η άγριάδα, ούτε τα βολβοειδή (άγριοκρέμμυδα, κλπ.).

Πρέπει να τονίσουμε ότι είναι κάπως δύσκολη η έξόντωσι των άγριόχορτων. Είναι όμως και άπαραίτητη, γιατί κλέβουν θρεπτικές ουσίες και ύγρασία και δεν άφήνουν να προκόψουν τα φυτά του κήπου μας — ίδίως άν το έδαφος είναι ξερό και φτωχό.

ΧΗΜΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΞΕΒΟΤΑΝΙΣΜΑΤΟΣ

Εκτός απ' το σκάλισμα, υπάρχουν σήμερα και χημικές μέθοδοι ξεβοτανίσματος. Προκειμένου για ένα έδαφος που δεν θά καλλιεργηθή (π. χ. αυλή ή αλλέα), το ποτίζομε με διάλυσι 2% χλωρικού καλίου, σε ποσότητα 7 όκάδων για κάθε 10 τετραγωνικά μέτρα. Αυτό γίνεται κατά προτίμησιν την άνοιξι, όταν έχουν άρχίσει να φυτρώνουν τα αγριόχορτα, άλλά πρίν άκόμα παραμελωσουν. Προκειμένου για δυσκολότερα φυτά, αύξάνομε τη δόσι του φαρμάκου.

Το ύγρό αυτό απορροφάται από τις ρίζες των φυτών και τα δηλητηριάζει. Διατηρείται δε για καιρό στο έδαφος.

Για να μη φτάση όμως ώς τα φυτά του κήπου μας και τα καταστρέψη, πρέπει να σταματάμε το πότισμα αυτό του έδάφους σταματάμε το πότισμα αυτό του λιγώτερο από τις σ' απόσταισ 30 πόντων τ' αληγώτερο από τις μπορντούρες των παρτεριών και από τα μονοχρονιάκια φυτά.

Το χλωρικόν κάλιον χρειάζεται προσοχή στη χρήσι του, γιατί είναι μιά σκόνη με έκρηκτικές ιδιότητες. Αν άνακατευτή δε μέ πριονίδι, λάδι, κλπ., τά κάνει έξαιρετικά εύφλεκτα.

Σε περίπτωσι τώρα που τα αγριόχορτα έχουν φυτρώσει άνάμεσα στα καλλιεργημένα φυτά, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε έναντίον τους διάφορα νέα φάρμακα και φυτικές ορμόνες, που καταστρέφουν μόνο τα άγριόχορτα, χωρίς να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στά καλλιεργημένα φυτά. Θά τα μεταχειρισθούμε σύμφωνα με την οδηγία που τά συνοδεύει. Και θ' αποφύγουμε όσο το δυνατόν νάρθουν σ' επαφή με τα φυτά μας (μιά καλή μέθοδος είναι να βρέξουμε ένα πινέλλο μ' αυτά τα φάρμακα και ν' αλείψουμε τα άγριόχορτα, πρίν άκόμα μεγαλώσουν πολύ).

Η ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΙ

Επαναλαμβάνομε άλλη μιά φορά ότι σ' ένα έδαφος διαρκώς μουσκεμένο και λασπωμένο, τα φυτά άσφυκτιούν και δεν μπορούν να ζήσουν.

Βέβαια, το έδαφος πρέπει νάναι ικανό να συγκρατήση την ύγρασία που χρειάζονται τα φυτά — κι' αυτό γίνεται με το χούμα που περιέχει ή που του προσθέτομε.

Αν υπάρχη όμως υπερβολική ποσότης νερού, όπως συμβαίνει σε μέρη πολύ ύγρά και βαλτώδη, πρέπει ν' απομακρύνεται με αποστράγγιση.

Όταν, μετά τη βροχή, το νερό λιμνάζει επί ημέρες σε διάφορα σημεία του κήπου, χρειάζεται αποστράγγιση.

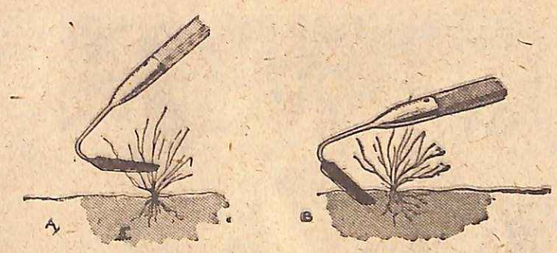

Πώς πρέπει να γίνεται το ξεβοτάνισμα. Α) Λανθασμένος τρόπος, γιατί η ρίζα μένει άθίκτη και το χόρτο ξαναφυτρώνει. Β) Σωστός τρόπος, που καταστρέφει τη ρίζα.

Άκόμη καλύτερα βεβαιωνόμαστε γι' αυτή την άνάγκη με την έξής δοκιμή: Σκάβουμε σε διάφορα μέρη του κήπου λάκους βάθους 1 μέτρου περίπου. Αν λοιπόν ίδούμε ότι μόνιμα μέσα σ' αυτούς νερό, που άπέχει λιγώτερο από 40 πόντους από την επιφάνεια του έδάφους, πρέπει να αποστραγγίσουμε το έδαφος.

Για την αποστράγγισι αυτή άνοίγομε χαντάκια, 50—60 πόντους βαθειά, και τοποθετούμε μέσα κιούγκια πήλινα. Μπορούμε επίσης να στρώσουμε στο βάθος του χαντακιού χοντρά χαλίκια, ή ένα στρώμα από ξερόκλαδα πάχους 20—30 πόντων, και να τα σκεπάσουμε από πάνω με άνάποδα κεραμίδια.

Ξαναγεμίζομε ύστερα με χώμα τα χαντάκια.

Τέτοιοι αποστραγγιστικοί άγωγοί πρέπει να υπάρχουν κάθε 5 μέτρα σ' ένα έδαφος άργιλλώδες, και κάθε 10 σε άμμώδες. Όλοι τους συνδέονται με 3—4 κεντρικούς άγωγούς, που καταλήγουν σ' ένα λάκκο, 2 μέτρα βαθύ και άλλο τόσο φαρδύ, γεμάτο με σπασμένα κεραμίδια, άδειανά κουτιά κονσέρβας, μεγάλες πέτρες, κλπ., και σκεπασμένο από πάνω με χώμα.

ΤΟ ΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Πολλές φορές, τα φυτά χρειάζονται σκέπασμα, το χειμώνα και το καλοκαίρι.

Το χειμωνιάτικο σκέπασμα προορίζεται για όλα τα «νάρκωμένα» φυτά κατά την περίοδο της μεγάλης παγωνιάς, άφαιρείται δε την άνοιξι. Προορισμός του είναι να προφυλάξη τα βλαστάρια που ξεπετάγονται κάποτε πρώιμα, ξεγελασμένα από μιά πρόσκαιρη καλοκαιρία που την άκολουθεί καινούργια παγωνιά.

Χρησιμοποιούμε γι' αυτό φουντωτά κλωνάρια από άειθαλή φυτά, άκυρα, φύλλα βελανιδιάς (ποτέ όμως μαλακά φύλλα, όπως π. χ. του πλατάνου), βελόνες πεύκων άνακατεμένες με μικρά κλαδάκια, κοπριά, τσουτσουδιά από καλαμπόκι, κλπ. Δέν τ' άνακατεύουμε δε μέσα στο έδαφος.

Το καλοκαιρινό σκέπασμα έχει κυρίως το σκοπό να διατηρή δροσιά γύρω απ' τις ρίζες, να έλαττώνη την εξάτμισι της ύγρασίας του έδάφους, να παρεμποδίζη το φύτρωμα των αγριόχορτων, να λιγοστεύη τη συμπίεσι του έδάφους όταν πατάμε άπάνω περνώντας άνάμεσα στα φυτά.

Με το προληπτικό αυτό καλοκαιρινό σκέπασμα λιγοστεύουμε ή και αποφεύγομε κουραστικά σκαψίματα και σκαλίσματα. Το εφαρμόζουμε μόλις βλαστήσουν τα φυτά. Χρησιμοποιούμε γι' αυτό το σκοπό φυτικά απορρίμματα και άκυρα. Στο τέλος δε της εποχής, τ' ανακατεύουμε μέσα στο έδαφος, για να καλυτερέψωμε τη σύστασί του.

Προσοχή όμως να μην έρχωνται σ' επαφή όλ' αυτά, ίδίως δε η κοπριά, με τους βλαστούς των φυτών.

Καθάρισμα.— Πολλά φυτά άναπτύσσονται καλύτερα, όταν τα άπαλλάσσουμε ταχτικά από τα πλευρικά βλαστάρια τους, πρίν αυτά μεγαλώσουν και απορροφήσουν άδικα ένα μέρος της ζωτικότητος του φυτού. Άλλα πάλι, όπως τα χρυσάνθεμα, χρειάζονται κόψιμο της κορυφής τους, για να μη φηλώσουν περισσότερο απ' το κανονικό όριο, άλλα να φουντώσουν και να διακλαδωθούν. Αυτό δέν επιτρέπεται να γίνη ποτέ στα βολβοειδή, που βγάζουν ένα μόνο λουλούδι.

ΤΟ ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΣΙΜΟ

Το στήριγμα και το δέσιμο είναι άναγκαία για φυτά φηλά και μαλακά.

Το δέσιμο γίνεται με ράφια (χόρτα), έτσι ώστε να μην υποφέρη το φυτό και να μη παρεμποδίζεται η άνάπτυξί του.

Οι καπουτσίνοι, π. χ., άν δεθούν όλοι μαζί σ' ένα φηλό στήριγμα, κινδυνεύουν να λυγίσουν και να πέσουν προς το κάτω τα λουλούδια τους, με μιά δυνατή βροχή. Ο καλύτερος τρόπος λοιπόν είνε να δέσουμε το κάθε στέλεχος τους χωριστά, σε πολλά σημεία του και με χαλαρούς κόμπους, πάνω σ' ένα μακρύ και λεπτό καλάμι.

Προκειμένου για δέντρα, το δέσιμό τους πάνω στον πάσσαλο πρέπει να σχηματίζη ένα 8. Καλό είναι δε να βάλουμε από μέρος έκείνο ένα κομμάτι λινάτσα, για να μην τρίβεται ο σπάγγος ή η ράφια πάνω στον τρυφερό φλοιό του δέντρου.

Ένας άλλος τρόπος στηρίγματος, ίδίως των οπωροφόρων δέντρων, είναι μ' ένα πάσσαλο όχι κατακόρυφο, άλλά λοξά χωμένο στη γη, ώστε να σχηματίζη ένα τρίγωνο με τον κορμό του δέντρου.

ΟΘ. ΧΑΛ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Κλάδεμα, πότισμα, φύτεμα.

Κόβοντας την κορυφή ένός φυτού, σταματάμε το ψηλώμα του και το κάνουμε να φουντώση και να διακλαδωθή περισσότερο.

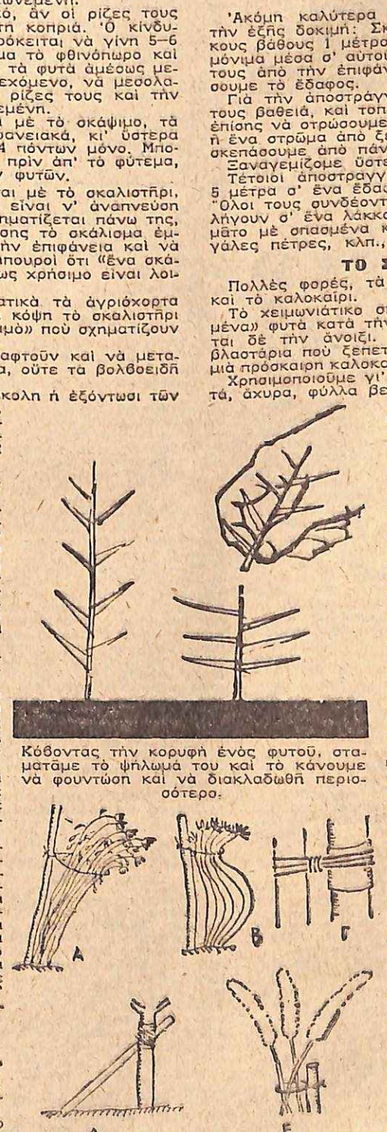

Α και Β) Οι τρόποι αυτοί του δεσίματος είναι κακοί, γιατί υποφέρει το φυτό και σπάνε. Γ) Το σωστό δέσιμο ενός δέντρου σε σχήμα 8. Δ) Άλλος τρόπος στηρίγματος των δέντρων, μ' ένα λοξό πάσσαλο. Ε) Αν οι καπουτσίνοι δεθούν έτσι, όλοι μαζί, θα λυγίσουν και θα σπάσουν.

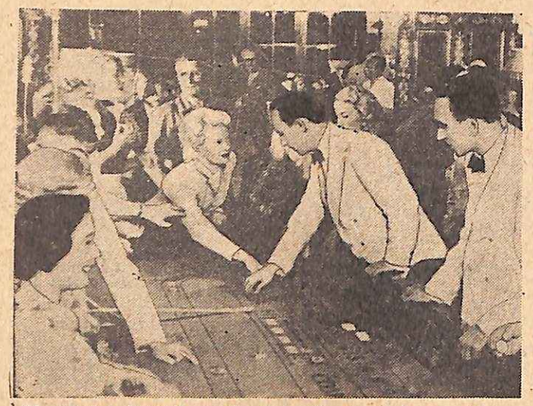

Ἡ γυναίκα ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ κερδισμένη μάρκα τοῦ μεθυσμένου ἀνδρὸς εἶναι δική της.

ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΑΤΕΣ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Οἱ γυναῖκες δὲν δέχονται εὔκολα τὴ «χασοῦρα»...

Ἀπὸ τὰ πρῶτα πράγματα, ποὺ ἔκανε ὁ πρίγκηψ Ραινιέ, ὅταν γύρισε στὸ Μονακὸ ἀπὸ τὸ γαμήλιο ταξίδι του μὲ τὴ Γκρέις Κέλλυ, ἦταν νὰ ὑπογράψη μιὰ ἀπόφασι γιὰ νὰ ἀπολυθῆ ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ πριγκηπάτου ὁ Ἀμερικανὸς Τζέϊσον Λῆ.

Ὁ συμπατριώτης τῆς συζύγου τοῦ Ραινιὲ—πρὸς χάριν τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι ἐμεσολάβησε ἡ ἴδια πριγκήπισσα στὸν ἀγαπημένο της—ἐνε ἕνας ἀπὸ τὶς ἑκατοντάδες ἀπατεώνων, ποὺ κατακλύζουν τὸ Μόντε Κάρλο, ἕξεροντας ὅτι εἶναι ὁ ἰδεώδης τόπος γιὰ νὰ βάλουν σὲ ἐφαρμογὴ ὁποιοδήποτε σατανικὸ κόλπο.

Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ, ὅπως γράφαμε καὶ ἀλλοτε, ὁ Τζέϊσον Λῆ εἶχε στὶς ἀποσκευὲς του 164 ζευγάρια πλαστὰ ζάρια, ποὺ ἦταν τέλεια ἀπομίμησις ἐκείνων ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὸ καζίνο. Σκοπός του ἦταν νὰ τὰ μεταχειρισθῆ γιὰ νὰ κερδίση χρήματα.

Στὴν ἀρχὴ τὰ κατάφερε καλά. Τὴν πρώτη βραδυά, κιόλας, κέρδισε 15.000 δολλάρια, παίζοντας μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πλαστὰ ζεύγη τῶν ζαριῶν. Ἡ μεγάλη του τύχη ὅμως, ὅπως γίνεται συχνὰ στὸ Μόντε Κάρλο, κίνησε ὑποψίες. Ὁ γκρουπιέρης κράτησε μὲ τρόπο τὰ ζάρια καὶ τὰ παρέδωσε στὴν διεύθυνσι, ποὺ ἀνεκάλυψε ὅτι ἦταν πλαστά. Ὁ Λῆ συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη σὲ φυλάκισι δύο ἐτῶν. Καὶ χρειάστηκε ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ραινιέ, γιὰ νὰ γλυτώση τὴν φυλακή.

Τὸν τελευταῖο καιρό, οἱ περισσότεροι ἀπατεῶνες ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσουν τὰ κόλπα τους στὸ καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο, τὰ βρίσκουν σκοῦρα, κυρίως μάλιστα ἀπὸ τότε ποὺ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσί του ὁ Ἕλλην ἐφοπλιστὴς Ἀριστοτέλης Ὠνάσης καὶ ἔλαβε δραστικὰ μέτρα γιὰ νὰ τὸ προφυλάξη ἀπὸ τοὺς ἀπατεῶνες.

Αὐτὸ βέβαια, δὲν ἐμποδίζει μικροὺς καὶ μεγάλους ἀπατεῶνες νὰ δοκιμάζουν τὴν τύχη τους καὶ τὶς ἱκανότητές τους. Τὸ περίεργο μάλιστα εἶναι ὅτι, ἀνάμεσα στοὺς ἀπατεῶνες μικρῆς ὀλκῆς, οἱ γυναῖκες κατέχουν τὰ πρωτεῖα.

—Δὲν εἶναι ἀπὸ φυσικοῦ τους ἀπατεῶνες, λέει γιὰ τὶς γυναῖκες αὐτὲς ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Μονακό. Ἀλλὰ δὲν τοὺς ἀρέσει νὰ χάνουν...

Ἐφευρίσκουν, λοιπόν, ἕνα σωρὸ τεχνάσματα γιὰ νὰ πάρουν μερικὲς μάρκες ἀπὸ τὸ πράσινο τραπέζι. Πολλὲς γυναῖκες, λόγου χάριν, «κάνουν τὰ γλυκὰ μάτια» στὸν γκρουπιέρη, νομίζοντας ὅτι εἶναι στὸ χέρι του νὰ φέρη τὰ ζάρια, ὅπως τὸ θέλουν ἐκεῖνες ἢ νὰ ρίξη τὴ μπίλλια τῆς ρουλέττας στὸν ἀριθμὸ ποὺ ἔχουν ποντάρει.

Ἀπὸ τοὺς πιὸ χαρακτηριστικοὺς τύπους τοῦ Καζίνου εἶναι οἱ γυναῖκες ποὺ κάθονται στὸ τραπέζι καὶ ποὺ δίθεν ἀπὸ ἀμέλεια ἁπλώνουν μπροστά τους ὅλο τὸ περιεχόμενο τῆς τσάντας τους. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ μὲ τὶς μάρκες τους. Περιμένουν ὕστερα νὰ σταθῆ ἡ μπίλλια σὲ ἕναν ἀριθμὸ καὶ τότε σπρώχνουν μιὰ-δυὸ μάρκες τους πάνω στὸν ἀντίστοιχο ἀριθμό.

Συνήθως, τὸ κόλπο τους γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸ ἀπὸ τοὺς ἰδιωτικοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ ἐπιβλέπουν τὸ παιχνίδι. Τὶς πρῶτες φορὲς ἀφήνουν τὶς γυναῖκες καὶ παίρνουν τὰ «κέρδη» τους, γιὰ νὰ μὴ δημιουργηθῆ σκάνδαλο. Ἀλλ' ἂν συνεχίσουν, οἱ ἀστυνομικοὶ τὶς ἀπομακρύνουν μὲ τρόπο.

Ἄλλες γυναῖκες, διαλέγουν γιὰ θύματα τοὺς παίκτες τῆς ρουλέττας ποὺ παίζουν «ἀνοικτά», ποὺ ποντάρουν σὲ πολλὰ νούμερα μαζί, καὶ ποὺ εἶναι ἀρκετὰ μεθυσμένοι. Περιμένουν λοιπὸν τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἄνδρας θὰ κερδίση καὶ τότε ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ μάρκα ποὺ κέρδισε εἶναι δική τους.

"Αν, ὁ ἄνδρας ὑποχωρήση, ἡ γυναίκα παίρνει τὰ χρήματα. "Αν δὲν ὑποχωρήση, πληρώνονται καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ Καζίνο. Ἀλλὰ καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, οἱ ἀστυνομικοὶ «σταμπάρουν» τὴν παίκτρια καὶ δὲν τὴν ἀφίνουν νὰ κάνη τὸ κόλπο τῆς δεύτερη φορά.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Μονακό, εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἰσχυρὲς ποὺ ὑπάρχουν, ἂν λογαριάση κανεὶς τὴν ἀναλογία ἀστυνομικῶν καὶ πολιτῶν τοῦ πριγκηπάτου. Τὸ καζίνο διαθέτει περισσότερους ἀπὸ 200 ἰδιωτικοὺς ἀστυνομικούς, πάμπολλους πληροφοριοδότες, ποὺ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους γιὰ μερικὰ φράγκα, καὶ τοὺς εἰδικοὺς ἐπόπτες του.

Ὑπάρχει ἐπίσης ἡ ἐπίσημη ἀστυνομία τοῦ Μονακό, ποὺ οἱ ἄνδρες της δὲν μπαίνουν στὸ καζίνο, παρὰ μόνον ἂν τοὺς τὸ ζητήση ἡ διεύθυνσις. Καὶ ἐπὶ πλέον, ὁ διεθνὴς ἀστυνομία ("Ἰντερπόλ"), ποὺ δικαιολογημένα παρακολουθεῖ τὴν κίνησι ὅλων τῶν μεγάλων καζίνων τῆς Εὐρώπης.

Μὲ τέτοια ἀστυνομικὴ δύναμι εἶναι δύσκολο στοὺς μεγάλους ἀπατεῶνες νὰ δράσουν. Καὶ ὅλοι θυμοῦνται μὲ... νοσταλγία τὰ περασμένα χρόνια, ποὺ τὰ πράγματα δὲν ἦταν καὶ τόσο δύσκολα.

Ἀπὸ τοὺς πιὸ τυχεροὺς ἦταν ἕνας ἄγνωστος ὡς σήμερα ἀπατεώνας, ποὺ μπῆκε κρυφὰ ἕνα βράδυ στὸ καζίνο, ὅταν ἦταν κλειστὸ καὶ ἄνοιξε ἀρκετὰ τὶς θέσεις τῶν ἀριθμῶν 3 καὶ 5 σὲ μιὰ ρουλέττα, στενεύοντας τὶς θέσεις τῶν ἀριθμῶν ποὺ ἦταν δίπλα καὶ ἀνάμεσα. Τὴν ἄλλη μέρα, ἄρχισε νὰ ποντάρη συστηματικὰ στοὺς ἀριθμοὺς 3 καὶ 5 τῆς ρουλέττας αὐτῆς καὶ συνέχισε τὸ ἴδιο γιὰ ἀρκετὲς ἑβδομάδες. Κι' ὥσπου νὰ ἀνακαλυφτῆ ἡ «βλάβη», αὐτὸς εἶχε κερδίσει πάνω ἀπὸ 20.000 δολλάρια!

Ἕνας ἄλλος δὲ δίστασε νὰ ταξιδέψη ὡς τὴν Ἑλβετία, ὅπου κατασκευάζονται οἱ τροχοὶ τῶν ρουλεττῶν. Δωροδόκησε ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐργάτες καὶ τὸν ἔπεισε νὰ κάνη ἐλαττωματικὸ τὸν τροχὸ μιᾶς ρουλέττας, ὥστε νὰ φέρνη συχνὰ ψηλὰ τὸ ἀριθμὸ ποὺ ἔχουν ποντάρει.

Κατόρθωσε κατόπιν νὰ μάθη σὲ ποιὸ τραπέζι τοποθετήθηκε ὁ ἐλαττωματικὸς τροχός καὶ ἄρχισε νὰ παίζη στὰ ψηλὰ μέρα ποὺ ἔφερνε συχνὰ. Κι' ἀνταμείφθηκε γιὰ τοὺς κόπους του, γιατὶ πέρασε ἀρκετὸς καιρὸς ὥσπου νὰ ἀνακαλυφθῆ ὅτι ὁ τροχὸς ἦταν ἐλαττωματικός! Στὸ μεταξύ, αὐτὸς εἶχε κερδίσει μιὰ ὁλόκληρη περιουσία.

Τέσσερις χαρτοκλέφτες, τέλος, ἔβαζαν στὰ χέρια τους μιὰ φωσφοροῦχο οὐσία καὶ ἄφηναν χαρακτηριστικὰ σημάδια στὸ πίσω μέρος τῶν τραπουλόχαρτων, καθὼς τὰ ἔπιαναν στὰ χέρια τους.

Μὲ γυμνὸ μάτι, τὰ σημάδια ἦταν ἀόρατα. Ἀλλὰ οἱ τέσσερις χαρτοκλέφτες φοροῦσαν γυαλιὰ ἡλίου, ποὺ ἔκαναν τὰ σημάδια νὰ διακρίνωνται. Ἡ ἀπάτη τους ἀποκαλύφθη ἀπὸ ἕναν ἐπιθεωρητὴ τοῦ καζίνου, ποὺ παρηκολούθησε τὸ παιχνίδι τῶν τεσσάρων ἀπατεώνων καὶ φορώντας κατὰ τύχην γυαλιὰ ἡλίου.

Ἔτσι, ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔβαλε τέλος σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπειρα τεχνάσματα τῶν ἀτόμων ποὺ εἶναι γεμᾶτο τὸ Μόντε Κάρλο, ὅπως ἀλλωστε καὶ ὅλα τὰ καζίνα τοῦ κόσμου.

✪✪

Ἀπρόοπτες συνέπειες τοῦ ...πονέδοντου

Περνῶντας ἀπὸ ἕνα ἐρημο δρόμο τῆς ἀμερικανικῆς πόλεως Ἄκρον, κάποιος διαβάτης εἶδε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ πάσχιζε ν' ἀνοίξη τὴν πόρτα ἑνὸς καταστήματος. Πρόσεξε δὲ ὅτι εἶχε τυλιγμένο τὸ κεφάλι καὶ τὸ πρόσωπο του μ' ἕνα μαντῆλι, ἐσύρναν περισσότερα γιὰ νὰ συμπεράνη πὼς ἐπρόκειτο γιὰ διαρρήκτη. Καὶ εἰδοποίησε ἀμέσως τὴν ἀστυνομία.

Δυὸ ἀστυνομικοὶ ἔτρεξαν ἐπὶ τόπου, ἁρπαξαν τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς διαμαρτυρίες του, καὶ τὸν κουβάλησαν στὴν ἀστυνομία. Ἐκεῖ ὅμως ἐξακριβώθηκε ὅτι ἦταν... ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματός του, εἶχε δὲ τυλιχτῆ ἔτσι μὲ τὸ μαντῆλι ἐπειδὴ εἶχε βγάλει πρὸ ὀλίγου μερικὰ δόντια του!

Η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ ΚΑΙ Ο ΦΕΡΑΓΚΑΜΟ

Μόλις ξαναγύρισε στὴ Ρώμη, ὕστερα ἀπὸ ἕνα μυστηριώδες ταξίδι διαπραγματεύσεων στὴ Νίκαια, ἡ Σοφία Λώρεν ἔσπευσε στὸ ἐργαστήριο τοῦ Σαλβατόρε Φερραγκάμο, γιὰ νὰ παραλάβη μερικὰ ἀπὸ τὰ νέα κομψοτεχνήματα ποὺ ὁ καλλιτέχνης ὑποδηματοποιὸς ἐφτιαξε εἰδικὰ γι' αὐτή. Κανένας ἄλλος ὑποδηματοποιὸς δὲν κατώρθωσε μέχρι σήμερα νὰ φτιάξη παπούτσια ποὺ νὰ τύχουν τῆς ἀπολύτου ἀρέσκειας τῆς ἰδιότροπης γόησσας.

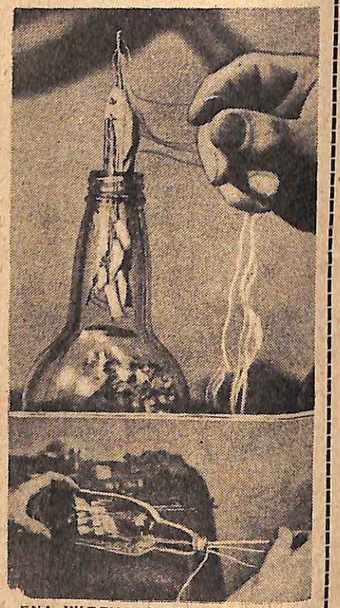

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΔΙΑΛΕΥΚΑΙΝΕΤΑΙ.

Θὰ ἔχετε δῆ ἀσφαλῶς πολλὲς φορὲς καραβάκια μέσα σὲ μπουκάλες καὶ θὰ διερωτηθήκατε πῶς ἄραγε τὰ ἔβαλαν ἐκεῖ μέσα οἱ κατασκευαστές τους. Τὴν ἀπάντησι τὴ βλέπετε στὴ φωτογραφία μας. Τὰ καραβάκια ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ λεπτότατο ξύλο, σῦρμα καὶ χαρτί, μπαίνουν στὸ μπουκάλι (ἄνω) μὲ συναρμολογημένα καὶ δεμένα μὲ σπάγγους τὰ διάφορα κομμάτια τους, διπλωμένα ὅμως, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ χωρέσουν ἀπὸ τὸ λαιμὸ τῆς μπουκάλας. Στὸ ἐσωτερικό τους ἔπειτα, μὲ ἀλλεπάλληλα τραβήγματα τῶν σπάγγων, τὸ κάθε τί παίρνει τὴ θέσι ποὺ θέλει ὁ κατασκευαστής του (κάτω).

100.000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ

Παράξενες προσφορὲς χρημάτων, γιὰ ἐξωφρενικοὺς λόγους.

Σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ προσφέρουν χρήματα —καὶ συνήθως μεγάλα ποσὰ— γιὰ τοὺς πιὸ παράδοξους καὶ ἐξωφρενικοὺς λόγους. Ἕνα μεγάλο ἀμερικανικὸ περιοδικό, λοιπόν, ἔκανε μιὰ συλλογὴ μὲ τὶς πιὸ παράξενες ἀπὸ αὐτὲς τὶς προσφορές, ποὺ τὸ σύνολό τους φθάνει τὶς 99.000 δολλάρια. Γιὰ νὰ στρογγυλέψη δὲ τὸ ποσόν, τὸ περιοδικὸ προσέφερε χίλια δολλάρια, βάζοντας ἕναν παράξενο ἐπίσης ὅρο, σὲ ὅσους θὰ διεκδικήσουν τὸ ποσόν.

"Ας δοῦμε, ὅμως, ποιὲς εἶναι οἱ προσφορὲς αὐτὲς ποὺ περιμένουν τοὺς δικαιούχους τους. Δέκα χιλιάδες δολλάρια περιμένουν ἐκεῖνον ποὺ θὰ κατορθώση νὰ... γεμίση τρίχες ἕνα φαλακρὸ κεφάλι!... Τὴν προσφορὰ τὴν ἔχει κάνει ὁ Ἀμερικανὸς Λούϊς Φέντερ, ποὺ σ' ὅλη του τὴ ζωὴ προσπάθησε νὰ βρῆ ἕνα φάρμακο γιὰ τὴ φαλακρα.

"Ολα του τὰ πειράματα, ὡστόσο, τὸν ἔπεισαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βρεθῆ θεραπεία γιὰ τὴ φαλάκρα. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχει δηλώσει ἐπισήμως ὅτι θὰ πληρώση δέκα χιλιάδες δολλάρια, σ' ὅποιον κατορθώση νὰ βρῆ τὴ θεραπεία αὐτὴ —ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὰ τεράστια κέρδη ποὺ θὰ ἐξασφαλίση ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μὲ τὴν ἐκμετάλλευσι τῆς ἀνακαλύψεώς του.

"Ἄλλες δέκα χιλιάδες δολλάρια, ποὺ τὶς προσφέρει μιὰ μεγάλη ἀμερικανικὴ βιομηχανία ἀνθέων, περιμένουν τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ κατορθώση νὰ παράγη ἕνα πολὺ μεγάλο λευκὸ χρυσάνθεμο, ποὺ δὲν ἔχει παραχθῆ ὡς τώρα, ἀλλά, θεωρητικῶς, μπορεῖ νὰ παραχθῆ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ στείλη τοὺς σπόρους στὴν ἑταιρεία γιὰ νὰ καλλιεργηθοῦν καὶ μόλις βγῆ τὸ χρυσάνθεμο θὰ πάρη τὶς δέκα χιλιάδες δολλάρια. Ἡ βιομηχανία, βέβαια, θὰ κερδίση πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ πελωρίου αὐτοῦ χρυσανθέμου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὸ ἀνακαλύψη δὲ θὰ μείνη παραπονεμένος.

Ἕνα τρίτο δεκαχίλιαρο —δολλαρίων— περιμένει μάταια ἐδῶ καὶ ὀκτὼ χρόνια τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ ἀνακαλύψη μιὰ κεραία γιὰ συσκευὲς τηλεοράσεως. Ἡ κεραία, ὅμως, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μικρὴ ὥστε νὰ τοποθετῆται σὲ δωμάτιο, ἐνῶ παράλληλα θὰ ἐπιτρέπη τὴν καλὴ λῆψι κάτω ἀπὸ ὁποιεσδήποτε συνθῆκες —κάτι δηλαδὴ ποὺ δὲν τὸ πέτυχαν ὡς τώρα οὔτε τὰ καλύτερα ἐπιτελεῖα εἰδικῶν.

Πιὸ εὔκολα, ἴσως, μπορεῖ νὰ κερδίση κανεὶς τὰ χίλια δολλάρια, ποὺ προσφέρει ἕνας μεγάλος ἀμερικανικὸς ἐκδοτικὸς οἶκος. Τὸ μόνο ποὺ χρειάζεται, εἶναι νὰ στείλη στὸν ἐκδοτικὸ οἶκο μιὰ ἰδέα γιὰ τὴν ὑπόθεσι ἑνὸς βιβλίου, ποὺ θὰ εἶναι κατάλληλο γιὰ ἔκδοσι.

"Ἄλλα χίλια δολλάρια, περιμένουν τὸν ἐφευρέτη ποὺ θὰ κάνη κάτι ἀληθινὰ πρακτικό. Τὰ προσφέρει ὁ Ἀμερικανὸς Βίκτωρ Μάσκουτ. ἰδιοκτήτης ἐργοστασίου, ποὺ κατασκευάζει σωληνάρια γιὰ ὀδοντόβουρτσες. Ἀπὸ μελέτες καὶ προσωπικὴ πεῖρα, ὁ κ. Μάσκουτ ἔχει διαπιστώσει ὅτι τὸ βιδωτὸ βούλωμα τῶν σωληναρίων χάνεται πολὺ εὔκολα καὶ ἐκνευρίζει τὸν κάτοχό τους. Τὰ χίλια δολλάρια, λοιπόν, θὰ δοθοῦν στὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ βρῆ ἕναν τρόπο γιὰ νὰ μὴ χάνεται αὐτὸ τὸ βούλωμα.

Πολὺ πιὸ μεγάλο ποσόν, θὰ δοθῆ σὲ ὁποιον βρῆ μιὰ ἀνθεκτικὴ... κατσαρίδα. Ἡ προσφορὰ γίνεται γιὰ λόγους διαφημίσεως, ἀπὸ μιὰ μεγάλη βιομηχανία ἐντομοκτόνων, ποὺ διαθέτει στὴν ἀγορὰ ἕνα καινούργιο ἐντομοκτόνο. 22 φορὲς ἰσχυρότερο ἀπὸ τὸ Ντὶ - Ντὶ - Τί.

Σύμφωνα μὲ τὴν προσφορά, θὰ δοθοῦν 25.000 δολλάρια σ' ὅποιον παρουσιάση μιὰ κατσαρίδα ποὺ νὰ ἐπιζήση, ἀφοῦ προηγουμένως ραντιστῆ μὲ μιὰ δόσι ἀπὸ τὸ... κατσαριδοκτόνο. Ὁ διεκδικητὴς τῶν 25.000 δολλαρίων, πρέπει νὰ παρουσιάση τὴν κατσαρίδα στὰ γραφεῖα τῆς βιομηχανίας, ὅπου τὸ ἔντομο θὰ ραντιστῆ μὲ τὸ κατσαριδοκτόνο, παρουσία μιᾶς ἐπιτροπῆς κριτῶν. Καὶ θὰ πάρη τὴν τεράστια αὐτὴ ἀμοιβή, ἂν τὸ ἔντομο γλυτώση.

Ἀκόμη μεγαλύτερο ποσόν, 26.000 δολλάρια, περιμένει τὸν πληροφοριοδότη, ποὺ θὰ βοηθήση στὴν σύλληψι ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους κακοποιοὺς τοῦ καιροῦ μας, τὸν ὁποῖο ἀναζητοῦν ἡ ἀμερικανικὴ καὶ ἡ διεθνὴς ἀστυνομία. Πρόκειται γιὰ τὸν Τζὼν Ματζιόττα, ἢ «Τσάππη», ποὺ ὡς τὸ 1952 ζοῦσε στὸ Μπρούκλιν. Ὁ Ματζιόττα θεωρεῖται συνένοχος σὲ μιὰ μυστηριώδη ὑπόθεσι δολοφονίας καὶ ληστείας.

Γιὰ ὅσους πάλι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζῶα καὶ τὶς ἀσθένειές τους, παρουσιάζεται μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ γεμίσουν τὸ πορτοφόλι τους μὲ χίλια δολλάρια, τὰ ὁποῖα προσφέρει ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ὑγείας Σκύλων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Γιὰ νὰ πάρη τὰ χίλια δολλάρια, πρέπει κανεὶς νὰ παρουσιάση μιὰ θεραπεία ἢ ἕναν τρόπο προφυλάξεως ἀπὸ ἀσθένειες, γιὰ τοὺς σκύλους.

Μεγάλη, ἐπίσης, εἶναι ἡ προσφορὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ «μάγου» Ντάννινγκερ, ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἰσχυρίζεται ὅτι μπορεῖ νὰ διαβάζη τί ἔχουν στὸ μυαλό τους οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ ἐκτελεῖ σχετικὰ νούμερα στὴν τηλεόρασι καὶ σὲ θέατρα.

Ἐπειδή, ὅμως, πολλοὶ κριτικοὶ καθὼς καὶ ἀνταγωνισταί του, τὸν κατηγοροῦν ὅτι χρησιμοποιεῖ κάποιο τέχνασμα γιὰ τὰ νούμερά του, ἀλλὰ δὲν ἔχουν κατορθώσει νὰ τὸ ἀποδείξουν ὡς τώρα, ὁ Ντάννινγκερ ἔχει δηλώσει δημοσίᾳ ὅτι θὰ πληρώση δέκα χιλιάδες δολλάρια, ἂν κάποιος ἀποδείξη θετικὰ ὅτι χρησιμοποιεῖ βοηθὸ γιὰ νὰ ἐκτελῆ τὰ νούμερά του.

Πέντε χιλιάδες δολλάρια, τέλος, προσφέρονται σὲ ὁποιον κατορθώση νὰ βρῆ λύσι στὸ τεράστιο κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ πρόβλημα τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων καὶ γενικὰ τῆς αὐξήσεως τῶν πληθυσμῶν. Τὴν προσφορὰ τὴν κάνει τὸ Καθολικὸν Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικο - Ἐκκλησιαστικῶν Ἐρευνῶν τῆς Δανίας, γιατὶ ὑπάρχει ὁ δικαιολογημένος φόβος ὅτι ὁ γοργὸς ρυθμὸς τῶν γεννήσεων σὲ μερικὲς χῶρες θὰ δημιουργήση τεράστια κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα. Σημειωτέον ὅτι οἱ λύσεις πρέπει νὰ μὴ προτείνουν πράγματα ἀντίθετα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ περιέχουν πάνω ἀπὸ 50.000 λέξεις.

Οἱ δέκα αὐτὲς προσφορές, ἀποστελοῦν συνολικὰ τὸ ποσὸν τῶν 99.000 δολλαρίων. Τὸ περιοδικὸ λοιπόν, ποὺ δημοσιεύει τὶς σχετικὲς πληροφορίες, προσφέρει δῶρο χιλίων δολλαρίων στὸν τυχερὸ ποὺ θὰ κατορθώση νὰ εἰσπράξη ὅλα μαζὶ τὰ βραβεῖα!...

Δὲν ἔχετε, λοιπόν, φόβο, παρὰ νὰ δοκιμάσετε καὶ σεῖς.

ΟΜΟΡΦΙΑ ἀπαστράπτουσα μὲ πραγματικὴ ἀναγέννηση τοῦ δέρματος χάρις στὰ μοναδικὰ ἐκχυλίσματα

PLACENTA MONON ΣΤΟ ESTHÉTIQUE MODERNE

Mme KASTRIOTIS

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 (ΚΟΛΩΝΑΚΙ) ΤΗΛ. 612.010

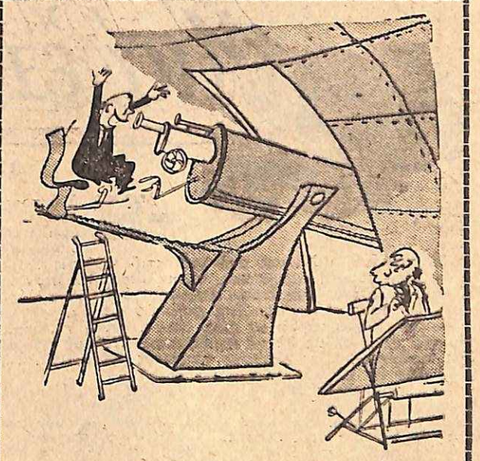

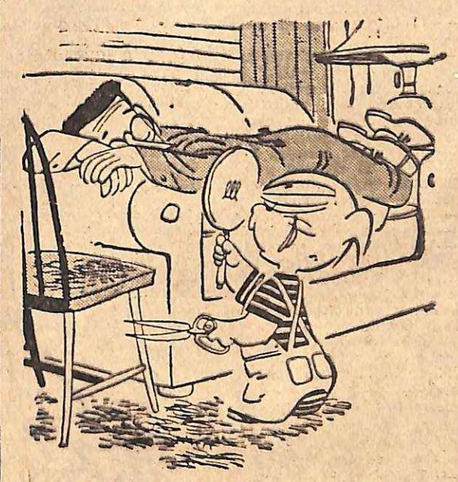

— Μπαμπᾶ, ξύπνα καὶ κυττα στὸν καθρέφτη τὶ ὡραῖα σὲ κούρεψα!

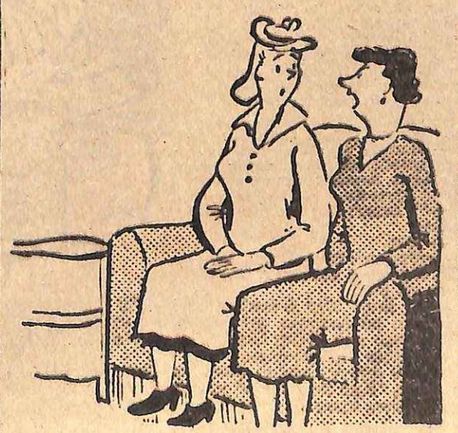

— Εἶναι κάτι φοβερὸ ἡ ἀϋπνία τοῦ συζύγου μου. Δυὸ μῆνες τώρα δὲν τὰ καταφέρνω νὰ ψάξω τὶς τσέπες του...

Μιὰ ἔξυπνη σκηνοθεσία

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ ἄντρας μου εἶναι τρελλὸς ἢ κάποιος ἔχει βαλθῆ νὰ τὸν σκοτώσῃ, ἐξήγησε ἡ ξανθὴ γυναῖκα, μιλώντας στὸ ντέτεκτιβ Φράνσις Κάρλ.

— Στὴν πρώτη περίπτωσι, τὸ καλύτερο θὰ ἦταν νὰ ζητήσετε τὴ συμβουλὴ ἑνὸς ψυχιάτρου, ἀπάντησε ὁ Φράνσις Κάρλ. Στὴ δεύτερη, θἄπρεπε ν' ἀπευθυνθῆτε στὴν ἀστυνομία.

— Προτίμησα νἀρθῶ σὲ σᾶς, εἶπε ἡ ξανθὴ γυναῖκα. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας θὰ μὲ κορόϊδευαν. Ἐνῶ μὲ σᾶς δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα... Σεῖς εἴσαστε ἰδιωτικὸς ντέτεκτιβ... Νομίζω, λοιπόν, πὼς θὰ μὲ καταλάβετε καλύτερα...

— Εἴτε τρελλὸς εἶναι ὁ ἄντρας σας, κυρία Πορτέρο, εἴτε κινδυνεύει πραγματικά, δὲν βλέπω γιὰ ποιὸ λόγο θἄπρεπε κανεὶς νὰ γελάσῃ μαζί του. Θὰ προτιμοῦσα, πάντως, νὰ μοῦ ἀφηγηθῆ ὁ ἴδιος τὴν ἱστορία του. Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸν στείλετε;

— Ὁ ἄντρας μου φοβᾶται νὰ βγῇ ἔξω, ἀπάντησε ἡ κυρία Πορτέρο. Ἀλλὰ θὰ ἦταν πολὺ εὐτυχὴς ἂν κάνατε τὸν κόπο νἀρθῆτε ὡς τὸ σπίτι.

Ὁ Φράνσις Κὰρ σκέφτηκε μερικὲς στιγμές.

— Τί ξέρετε γιὰ τὸ παρελθὸν τοῦ συζύγου σας; ρώτησε ξαφνικά.

— Ἐλάχιστα πράγματα, ἀπάντησε ἡ συνομιλήτριά του. Ὁ ἄντρας μου ἔζησε πολλὰ χρόνια στὴν Αὐστραλία, ὅπου ἀνακατεύθηκε σὲ πολλὲς ἐπιχειρήσεις καὶ κέρδισε πολλὰ χρήματα. Φαίνεται, λοιπόν, πὼς φοβᾶται κάποιον Τζέρρυ Ο' Μπράϊον, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε δοσοληψίες ἐκεῖ κάτω. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἔστειλε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ δύο ἀπειλητικὲς ἐπιστολές...

— Τίς ἔχετε; ρώτησε ὁ Φράνσις Κάρλ.

— Ὄχι. Ὁ ἄντρας μου τὶς ἔσχισε ἀμέσως. Θυμᾶμαι, ὅμως, μιὰ φράσι ποὺ βρισκόταν στὴ μιὰ ἀπ' αὐτές. «Δὲ θὰ ἡσυχάσω ἂν δὲν σὲ σκοτώσω»...

— Πότε γνωρίσατε τὸν κύριο Πορτέρο;

— Λίγο καιρὸ ἀφοῦ πῆρα τὸ διαζύγιο μου.

— Ἤσαστε ξαναπαντρεμένη;

— Ναί... Ὁ πρῶτος μου ἄντρας μὲ ἄφησε... Λεγόταν Τζόννυ Τζαίημς. Δὲν ἄξιζε μεγάλα πράγματα, ἀλλὰ τὸν ἀγαποῦσα... Εἶχα μιὰ ξεχωριστὴ στοργὴ γι' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο...

— Τὸν ἀγαπᾶτε ἀκόμη; τὴν διέκοψε ὁ ντέτεκτιβ.

Ἡ κυρία Πορτέρο κοκκίνισε ἐλαφρά.

— Ὄχι, διαμαρτυρήθηκε. Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὸν ἀγαπάω;.. Δὲν τὸν ξαναεἶδα ἀπὸ τότε ποὺ χωρίσαμε.

— Συνεχίστε.

— Γνωριστήκαμε τυχαῖα μὲ τὸν Τσάρλι—εἶναι τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ συζύγου μου—κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ παντρευτήκαμε. Ὡς προχτὲς ἀκόμη, ζούσαμε εὐτυχισμένα... Ἀλλά, ξαφνικά, ὁ ἄντρας μου πῆρε αὐτὲς τὶς ἐπιστολές. Ἔχασε ἀμέσως τὴν ὄρεξι καὶ τὸν ὕπνο του, ἀδυνάτισε κι' ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Δὲ σηκώνεται καθόλου σχεδόν.

— Ποιὰ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ κυρίου Πορτέρο;

— Νομίζω πὼς ἔχει σημαντικὲς καταθέσεις στὶς τράπεζες. Δὲν ξέρω ἀκριβῶς σὲ ποιὸ ποσὸν ἀνέρχονται.

— Ὁ κύριος Πορτέρο ἔχει συγγενεῖς;

— Ὄχι.

— Μετὰ τὸ θάνατό του, συνεπῶς, ὅλη του ἡ περιουσία περιέρχεται σὲ σᾶς;

— Τί ἰδέα! εἶπε ἡ κυρία Πορτέρο. Ὁ ἄντρας μου μὲ λατρεύει καὶ νομίζω ὅτι μὲ τὴ διαθήκη του μοῦ ἀφήνει ὅλη τὴν περιουσία του... Ἀλλὰ γιατί μοῦ κάνετε αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις;

— Ἀπὸ ἐπαγγελματικὴ συνήθεια, ἀπάντησε γελώντας ὁ Φράνσις Κάρλ. Ἔχω ὡς ἀρχὴ νὰ μὴν ἀναλαμβάνω μιὰ ὑπόθεσι ἂν δὲν συγκεντρώσω προηγουμένως ὅλες τὶς πληροφορίες ποὺ μοῦ χρειάζονται.

Ἡ κυρία Πορτέρο ἔμεινε συλλογισμένη μερικὲς στιγμές.

— Θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ σύζυγό μου; ρώτησε.

— Καὶ βέβαια, ἀπάντησε ὁ ντέτεκτιβ.

Ἕνα ταξὶ τοὺς ὡδήγησε σὲ μιὰ μοναχικὴ ἔπαυλι, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σῶλτερ.

Ἡ κυρία Πορτέρο ἄνοιξε τὴν πόρτα. Πέρασαν τὸ σαλόνι, ἔπειτα τὴν τραπεζαρία κι' ἔφτασαν στὴν κρεβατοκάμαρα.

Ὁ Φράνσις Κὰρλ εἶδε ἕναν ἄνθρωπο μὲ πυτζάμα πάνω στὸ κρεβάτι. Τὰ χαρακτηριστικὰ του φαίνονταν κάπως τραβηγμένα, ἀλλ' ὁ ντέτεκτιβ πρόσεξε πὼς τὸ βλέμμα του ἦταν ζωηρὸ καὶ εὐκίνητο.

— Στὶς διαταγές σας, εἶπε χαμογελώντας ὁ ντέτεκτιβ. Τί μπορῶ νὰ κάμω γιὰ σᾶς;... Ὁ κύριος Πορτέρο, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ναί, ἀπάντησε ὁ ἄνθρωπος ποὺ βρισκόταν στὸ κρεβάτι. Βασίζομαι σὲ σᾶς, κύριε Κάρλ, γιὰ νὰ μὲ γλυτώσετε ἀπ' αὐτὸ τὸν ἄθλιο Ο' Μπράϊαν, ποὺ ἔχει βαλθῆ νὰ μὲ ξεκάμῃ. Ἂν, ὅμως, τὸ καταφέρῃ, ἐλπίζω τουλάχιστον ὅτι θὰ ἐκδικηθῆτε τὸ θάνατό μου.

— Ἂς ἐλπίσωμε ὅτι θὰ γίνῃ τὸ πρῶτο, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν;

— Ἕνας ἐκβιαστής, ἕνας τιποτένιος.

— Σᾶς ζητάει χρήματα;

— Εἶναι μιὰ πολύπλοκη ὑπόθεσι, ποὺ θεωρῶ περιττὸ νὰ σᾶς ἀπασχολήσω μ' αὐτήν. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ξέρετε εἶναι ὅτι μὲ

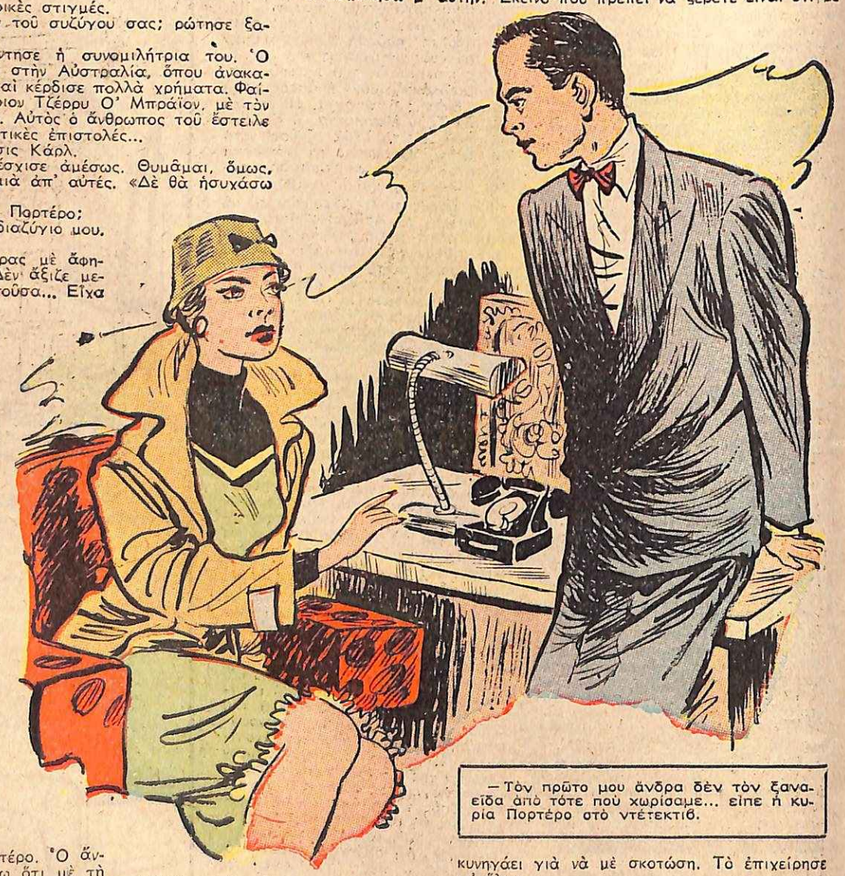

— Τὸν πρῶτο μου ἄνδρα δὲν τὸν ξαναεἶδα ἀπὸ τότε ποὺ χωρίσαμε... εἶπε ἡ κυρία Πορτέρο στὸ ντέτεκτιβ.

κυνηγάει γιὰ νὰ μὲ σκοτώσῃ. Τὸ ἐπιχείρησε κι' ὅλας...

— Ποῦ καὶ πότε;

— Πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρες βρισκόμουν στὶς ἱπποδρομίες τοῦ Χαμσάϊρ. Στὸ γυρισμό, καθὼς κατέβαινα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό μου μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, εἶδα τὸν Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν νὰ βγαίνῃ πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα ποὺ βρίσκονται ἀπέναντι καὶ νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ μέρος μου. Κρατοῦσε ἕνα περίστροφο στὰ χέρια του. Ἔτρεξα νὰ μπῶ στὸ σπίτι. Ἀλλά, καθὼς ἄνοιγα τὴν πόρτα, ὁ Ο' Μπράϊαν πυροβόλησε. Ἡ σφαῖρα τρύπησε τὴ ρεμπούμπλικά μου... Ἀπὸ τότε δὲν ξαναβγῆκα... Τὴν ἄλλη μέρα πῆρα μιὰ ἐπιστολὴ στὴν ὁποίαν ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν μοῦ ἔγραφε ὅτι καμμιὰ δύναμι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ

τὰ χέρια του... Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες πῆρα καὶ δεύτερο γράμμα...

Γύρισε στὴ γυναῖκα του.

— Ἀγαπητή μου Ρίτα, εἶπε. θὰ εἶχες τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ φέρῃς τὴ ρεμπούπλικα ποὺ φοροῦσα ἐκείνη τὴν ἡμέρα;

Ἡ κυρία Πορτέρο ἔβγαλε ἀπὸ μιὰ ντουλάπα μιὰ γκρίζα ρεμπούπλικα καὶ τὴν ἔδωσε στὸν ἄντρα της.

— Κυττάξετε αὐτὲς τὶς δυὸ τρύπες, εἶπε ὁ Πορτέρο στὸν Κάρλ.

Ὁ ντέτεκτιβ πῆρε τὴ ρεμπούπλικα στὰ χέρια του καὶ τὴν ἐξέτασε μὲ προσοχή.

— Ποῦ βρισκόταν ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν ὅταν σᾶς πυροβόλησε; ρώτησε.

— Νομίζω ὅτι εἶχε φτάσει μπροστὰ στὴ διπλανὴ πόρτα τοῦ κήπου, ἀπάντησε ὁ Πορτέρο.

— Καὶ σεῖς εἴχατε ἀνεβῆ τὰ τέσσερα ἢ πέντε σκαλοπάτια...

— Ἔξη, κύριε Κάρλ.

— ... Καὶ βρισκόσαστε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἀκριβῶς. Εἶχα βάλει κι' ὅλας τὸ κλειδὶ στὴν κλειδαριά.

— Σᾶς χώριζαν δηλαδὴ 8—10 μέτρα...

— Περίπου.

— Δὲν εἶναι κακὸς σκοπευτὴς αὐτὸς ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν, συμπέρανε ὁ ντέτεκτιβ. Τὴν γλυτώσατε φτηνά, κύριε Πορτέρο!...

— Αὐτὴ τὴ φορὰ ναί, συμφώνησε ὁ Πορτέρο. Ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν βγαίνω πιὰ ἔξω. Ἀλλ' ἀποκλείεται νὰ καταφέρῃ ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν νὰ χωθῆ καὶ μέσα στὸ σπίτι μου;

— Ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔχετε πάρει τὰ μέτρα σας, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ.

— Ἡ γυναῖκα μου ἀμπαρώνει κάθε βράδυ τὶς πόρτες καὶ κλείνει καλὰ τὰ παράθυρα. Ἀλλὰ μ' ἕναν ἄνθρωπο ὅπως ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν...

Ὁ ντέτεκτιβ ἔφυγε σὲ λίγο, ἀφοῦ ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσι πὼς θὰ ξαναγύριζε.

Τὸ ἴδιο βράδυ, κατὰ τὶς ἔντεκα, καθὼς ἑτοιμαζόταν νὰ περάσῃ στὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ πέσῃ στὸ κρεβάτι του, χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ὁ ἐπιθεωρητὴς Λήντ.

— Ἐσὺ εἶσαι Κάρλ; τοῦ εἶπε. Πῆγες σήμερα τὸ ἀπόγευμα στὸ σπίτι κάποιου Πορτέρο;

— Ναί, ἀπάντησε ὁ ντέτεκτιβ. Νομίζω πὼς πρόκειται γιὰ κάποια ἀσχημη φάρσα.

— Ἄσχημη ἰδίως γι' αὐτόν. Ὁ Πορτέρο βρέθηκε σκοτωμένος... Ἡ γυναῖκα του, μετὰ τὴν ἀναχώρησί σου, ἔφυγε γιὰ νὰ πάῃ στὸν κινηματογράφο μὲ μιὰ φίλη της. Ὅταν γύρισε, βρῆκε τὸν ἄντρα της νεκρὸ μέσα στὸ λουτρό. Ὁ δολοφόνος τοῦ εἶχε πολτοποιήσει τὸ κεφάλι, σὲ τρόπο ποὺ ἡ γυναῖκα του δυσκολεύτηκε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ... Φαίνεται πὼς ἡ γυναῖκα του δυσκολεύτηκε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ... Φαίνεται πὼς κάποιος Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν ἀπουσία της γιὰ νὰ χωθῆ μέσα στὸ σπίτι... Εἶναι ἀδύνατο νὰ φαντασθῆς μὲ πόση ἀγριότητα χτύπησε τὸ θῦμα του.

— Πότε ἔγινε τὸ ἔγκλημα; ρώτησε ὁ Κάρλ.

— Ὁ γιατρὸς δὲν μπόρεσε νὰ τὸ προσδιορίσῃ. Νομίζει, πάντως, ὅτι πρέπει νὰ ἔγινε κατὰ τὶς δέκα τελευταῖες ὧρες...

— Ἡ κυρία Πορτέρο μ' ἐπισκέφθηκε στὶς πέντε, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Ἂς ὑποθέσωμε, λοιπόν, ὅτι ἔγινε γύρω στὶς τρεῖς ἢ τὶς τέσσερις...

— Ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα ἔγινε μετὰ τὴ δική σου ἐπίσκεψι! φώναξε ὁ Λήντ στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος.

— Καλὰ - καλά, εἶπε ὁ Κάρλ, ἔρχομαι ἐκεῖ.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ἔφτασε στὸ σπίτι τοῦ Πορτέρο. Τὸ πτῶμα ποὺ βρισκόταν στὸ λουτρὸ ἦταν πραγματικὰ ἀγνώριστο ἀπὸ τὰ χτυπήματα.

— Κρίμα ποὺ δὲν ἔψαξα στὸ λουτρό, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ στὸν Λήντ παίρνοντάς τον κατὰ μέρος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ πτῶμα αὐτὸ βρισκόταν ἐκεῖ ὅταν ἤρθα τὸ ἀπόγευμα.

— Πῶς μπορεῖ νὰ βρισκόταν ἐκεῖ, ἀφοῦ κουβέντιασες μαζί του; εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής.

— Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον κουβέντιασα δὲν ἦταν ὁ Πορτέρο, ἀλλ'... ὁ δολοφόνος τοῦ Πορτέρο, ἀπάντησε ὁ ντέτεκτιβ. Εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος γι' αὐτὸ τώρα. Ἡ γυναῖκα τοῦ Πορτέρο κι' ὁ δολοφόνος ἐπινόησαν αὐτὴ τὴν ἱστορία τοῦ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν, γιὰ νὰ ξεπαστρέψουν τὸν Πορτέρο, ὁπότε ἡ ἀξιολάτρευτη Ρίτα θὰ γινόταν κληρονόμος ὅλης τῆς περιουσίας του. Τὸν εἶχαν σκοτώσει, ὅταν ἡ κυρία Πορτέρο ἦρθε νὰ μ' ἐπισκεφθῆ, καὶ τοῦ πολτοποίησαν τὸ πρόσωπο γιὰ νὰ μὴν καταλάβω ὅτι δὲν ἦταν ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον μίλησα. Γιατὶ εἶχαν ὑπολογίσει στὴ δική μου... συνεργασία. Ὅταν ἀνακαλυπτόταν τὸ πτῶμα, θὰ κατέβετα τὴ συνομιλία ποὺ εἶχα μὲ τὸν Πορτέρο... καὶ ἡ ἀστυνομία, δηλαδὴ ἐσύ, ἀγαπητέ μου Λήντ, θἄψαχνες νὰ βρῆς αὐτὸ τὸν ἀνύπαρκτο Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν. Ἔξυπνη σκηνοθεσία!

— Ἀλλὰ τί σὲ κάνει νὰ φαντάζεσαι ὅτι πρόκειται γιὰ σκηνοθεσία;

— Πολλὰ πράγματα καὶ ἰδίως ἡ ἱστορία τῆς ρεμπούπλικας.. Ὑποθέτω πὼς ἡ κυρία Πορτέρο σοῦ τὴν ἀφηγήθηκε...

— Ναί.

Ὅταν γύρισε ἡ κυρία Πορτέρο, βρῆκε τὸν ἄντρα της νεκρὸ μέσα στὸ λουτρό...

— Σύμφωνα μὲ τὴν ἀφήγησι τοῦ Πορτέρο, ὁ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν τὸν πυροβόλησε ἀπὸ ἀπόστασι 8—10 μέτρων. Ἡ μιὰ ἀπὸ τὶς τρύπες τῆς ρεμπούπλικας, ὅμως, παρουσιάζει ἴχνη καψίματος ὁλόγυρα, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔγινε μόνον ἂν ὁ πυροβολισμὸς ρίχτηκε ἐξ ἐπαφῆς...

— Δὲν εἶχα προσέξει αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια, εἶπε ὁ Λήντ. Καὶ τώρα τί νομίζεις πὼς πρέπει νὰ γίνῃ;

— Θ' ἀφίσῃς νὰ νομισθῆ ὅτι προσπαθεῖς ν' ἀνακαλύψῃς τὸν Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν. Στὸ μεταξύ, θ' ἀναθέσῃς σὲ δυὸ λαγωνικὰ νὰ παρακολουθοῦν νύχτα καὶ μέρα τὴν κυρία Πορτέρο καὶ νὰ μᾶς κρατοῦν ἐνήμερους.

Ὑποθέτω ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ μᾶς φανερώσῃ ποῦ βρίσκεται ὁ συνένοχός της...

Αὐτὸ ἔγινε τὸ βράδυ τῆς ἑνδεκάτης ἡμέρας. Ἡ κυρία Πορτέρο εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα γιὰ νὰ ψωνίσῃ. Μπῆκε κατόπιν σ' ἕνα ταξί, ποὺ τὸ ἀφησε στὴν 19η λεωφόρο. Ἐκεῖ πῆρε δεύτερο ποὺ τὸ ἄφησε στὴν ἀρχὴ τοῦ Μανχάτταν. Συνέχισε κατόπιν πεζή, ἀκολούθησε διάφορα μικρὰ δρομάκια καὶ σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα σπίτι μὲ μέτρια ἐμφάνισι.

Ἐκεῖ, ἔβγαλε ἕνα κλειδὶ ἀπὸ τὴν τσάντα της καὶ τὸ ἔβαλε στὴν κλειδαριὰ τῆς ἐξώπορτας. Ἀλλά, καθὼς ἄνοιξε τὴν πόρτα, τέσσερις ἄνθρωποι, ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικά, τὴν περικύκλωσαν καὶ μπῆκαν μαζί της μέσα στὸ σπίτι.

Ὁ Φράνσις Κὰρλ—ἦταν ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς—ἀναγνώρισε ἀμέσως στὸν ἔνοικο αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τοῦ εἶχε ἐμφανιστῆ ὡς Πορτέρο καὶ ποὺ τὸν εἶχε ἀκούσει νὰ τοῦ ἀφηγῆται τὴ φανταστικὴ ἱστορία γιὰ τὰ ἀπειλητικὰ γράμματα τοῦ Τζέρρυ Ο' Μπράϊαν.

Ἦταν ὁ Τζόννυ Τζαίημς, ὁ πρῶτος σύζυγος τῆς Ρίτας

ΖΟΥΛΙΑΝ ΣΑΥΜΟΝ

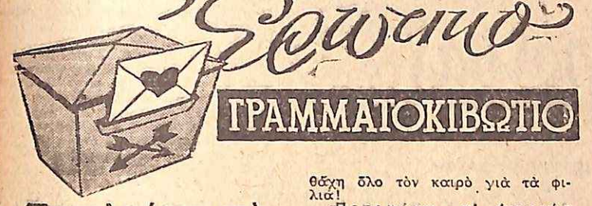

Ἐπιπολαιότης στὰ αἰσθήματα

Τὸ «Ρόδο τῆς Αὐγῆς» σ' ἕνα πολυσέλιδο γράμμα της, ἐκθέτει τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ της καὶ τὸ μεγάλο ἔρωτά της. Προσπαθεῖ νὰ πιστέψη, ὅτι, πραγματικά, ἀγαπούσε καὶ ἀγαπᾶει ἀκόμη ἐκεῖνον ποὺ τὴν ἐγκατέλειψε μὲ τὸ σκληρότερο τρόπο. Τὴν τελευταία, μελίστα, στιγμή, ποὺ χωρίζανε, τῆς εἶπε: «Ἀπερῶ πῶς τὸ πιστεύεις ὅτι σὲ ἀγαποῦσα!».

Τὸ «Ρόδο τῆς Αὐγῆς» τώρα δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ξεχάση. Καὶ ρωτᾶει: «Τί νὰ κάνω;»

Τρία ὁλόκληρα χρόνια ποὺ πῆγαινε, ὀχεῦον κάθε μέρα, μαζί του, τὸ κοριτσι αὐτό, δὲν ἀναρωτήθηκε ποτέ του γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτῶν τῶν σχέσεων. "Ολα αὐτὰ τὰ χρόνια, εἶχε τὴν ἐπιπολαιότητα νὰ πιστεύη στὰ τριφερά του λόγια, μὲ τὰ ὁποῖα τὴν τραβοῦσε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

«Μά, θὰ ρωτήσετε, δὲν τῆς ἔμεινε λίγος καιρὸς νὰ σκεφθῆ; μὲ τὸ δρόμο ποὺ τραβοῦσε, ποὺ θὰ κατέληγε;». "Οχι. Παρεσύρετο διαρκῶς ἐπιπόλαια ἀπὸ τὰ αἰσθήματά της, τὰ ὁποῖα, ἐξ ἄλλου, δὲν ἔβασίζονταν πουθενά, σὲ κανένα ὑπόχεσι, σὲ καμμία ἐπαφὴ τοῦ νέου μὲ τοὺς δικούς της.

Φέρθηκε, λοιπόν, μὲ ἀφέλεια. Τὴν ξεγέλασε ἡ ἐξωτερική του ἐμφάνισι, τὰ ἀπατηλὰ του λόγια. Γιὰ λίγες στιγμὲς χαρᾶς, ἀδιαφόρησε γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά της κ' τὸ μέλλον της.

Τώρα μετανοεῖ. Τί θέλει ὅμως νὰ γράψη; Νὰ σκεφθῆ, ἁπλούστατα, τὸν ἑαυτό της, ποὺ κουρελιάστηκε, νὰ σοβαρευτῆ καὶ νὰ ὀργντίση νὰ βρῆ, ὄχι τὸν ὄμορφο, ἀλλὰ τὸν ἀληθινὸ σύντροφο τῆς ζωῆς της, ποὺ θὰ γιατρέψη τὸν πόνο της καὶ θὰ κάνη νὰ ξεχαστοῦν οἱ ἀνησίες τοῦ παρελθόντος, μ' ἕνα εὐτυχισμένο γάμο.

«Ζ ὥ τ σ α»: 'Η νέα φίλη μας ἔχει τὴν ἐντύπωσι — ὅπως μοῦ γράφει — ὅτι τὸ φιλὶ παίζει μεγάλο ρόλο στὸν δεσμὸ δύο ἐρωτευμένων. «Πέστε μου τί νὰ κάνω; ρωτάει. Νὰ συνεχίσω τὶς σχέσεις μου, μὲ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἢ νὰ πνίξω τὸ αἴσθημά μου, ποὺ ἐχω γι' αὐτόν;».

Κι' αὐτὰ ὅλα γιατὶ ὁ ἀγαπημένος της δὲν τὴ φίλησε ἀκόμη. Τῆς εἶπε, μάλιστα, τὸ γιατί: «"Οταν γιὰ μιὰ κοπέλλα ἔχη κανεὶς σκοπὸ ἱερό, δὲ θέλει νὰ τὴ φιλάη».

Τί ἀπάντησι, λοιπόν, περιμένει; Βρῆκε ἕνα νέο ἔντιμο, ποὺ δὲν τὴν ἐκθέτει, δὲν τὴν ταπεινώνει, ποὺ τὴν σέβεται, τὴν ἐκτιμᾶ, τὴν ἀγαπᾶ καὶ ποὺ ἡ σκέψι του δὲν εἶναι ἄλλη, παρὰ νὰ τὴν κάνη σύντροφο τῆς ζωῆς του κι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀξιοπρεπῆ πράγματα εἶναι ἕτοιμη νὰ τὰ γκρεμίση, γιατί ὁ ἀγαπημένος της δὲν τὴ φίλησέ ἀκόμη!

"Ας λογικευτῆ, λοιπόν, ἡ φίλη μας κι' ἂς πληροφορήση τοὺς γονεῖς της γιὰ τὶς καλὲς διαθέσεις αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ προηγουμένως μάθη τὴ ζωή του καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του. "Ας μὴν ἀφίση τὴν εὐκαιρία νὰ φύγη. 'Αργότερα, καὶ μετὰ τὸ γάμο της, θὰ ἔχη ὅλο τὸν καιρὸ γιὰ τὰ φιλιά!

«Περιμένω μ' ἀγωνία 909α»: "Ολοι καὶ ὅλες μᾶς γράφουν μὲ ψευδώνυμο καὶ τὰ γράμματα κατόπιν καταστρέφονται.

«Γλάρος»: Οἱ φόβοι σας εἶναι ἀδικαιολόγητοι. 'Αγαπᾶτε αὐτὴ τὴ νέα καὶ σᾶς ἀγαπᾶ κι' ἐκείνη. "Εχετε ἀνταλλάξει ἀρκετὲς «φλογερὲς» ἐπιστολές, ἀλλὰ δὲν τολμούσατε νὰ συναντηθῆτε γιὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους. Καλὰ κάνατε, βέβαια, ἀφοῦ οὔτε ἐκείνη, οὔτε σεῖς εἴσαστε σὲ ἡλικία καὶ σὲ θέσι νὰ ἀποφασίσετε ἕνα γάμο.

Τώρα, σπουδάζετε, ἀλλὰ διαρκῶς σκέπτεστε, ὅτι βρίσκεται μακρυὰ σας. Καὶ στενοχωρεῖστε γι' αὐτό. Μόνον ὅμως ὅταν τελειώσετε τὶς σπουδές σας θὰ εἶσθε σὲ θέσι νὰ τὴν πάρετε. Τὰ πράγματα θ' ἀλλάξουν. Θὰ ἔχετε τότε περισσότερο θάρρος ν' ἀντιμετωπίσετε τὶς ἀντιρρήσεις τῶν δικῶν σας, καὶ νὰ ζητήσετε τὴ νέα αὐτὴ ἀπὸ τοὺς γονεῖς της.

Αὐτά, μπορεῖτε νὰ τῆς τὰ διαβιάσετε, ἢ νὰ τῆς τὰ γράψετε ἢ καὶ νὰ τῆς τὰ πῆτε σὲ πρώτη εὐκαιρία, ποὺ θὰ πάτε στὸ χωριό. Τί τὸ ὄφελος νὰ τὴν ἐκθέσετε, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν μπορεῖτε νὰ τῆς δώσετε μιὰ θετικὴ ὑπόσχεσι;

Αὐτὸ θὰ γινόταν πιὸ εὔκολο, ἂν συμφωνοῦσαν καὶ οἱ γονεῖς σας; Μὴν τοὺς ἐξερεθίζετε ὅμως, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ τοὺς πείσετε στὴν κατάλληλη στιγμή.

«Φτωχὴ ἀπὸ ἀγάπη»: 'Απαντῶ πρῶτα στὸ τελευταῖο ἐρώτημά σας: Μπορεῖτε νὰ στείλετε τὴν ἀγγελία σας καθαρογραμμένη καὶ θὰ δημοσιευθῆ στὴ στήλη τῆς 'Αλληλογραφίας.

"Οσο γιὰ τὸ κύριο θέμα τῆς ἐπιστολῆς σας, ἔχετε ὅλα τὰ προτερήματα μιᾶς καλῆς κοπέλλας, ποὺ σέβεται τοὺς γονεῖς της καὶ ἀγαπάει τ' ἀδέλφια της.

Δὲν πρέπει ὅμως οὔτε νὰ δημιουργῆτε σχέσεις, οὔτε νὰ ἐκθέτετε τὸν ἑαυτό σας, δίνοντας θάρρος στοὺς νέους, νὰ σκέπτωνται ὅτι μποροῦν νὰ ἔχουν κρυφὲς σχέσεις μαζί σας. Καλὰ τοῦ τὰ εἴπατε. Κι' ἐκεῖνος δὲν ἔφερε ἀντίρρησι, ἀλλὰ πρόβαλε τὶς οἰκογενειακὲς δυσκολίες. Τότε; 'Αφοῦ ἔχει αὐτὲς τὶς δυσκολίες, γιατὶ νὰ ζητᾶη νὰ σᾶς παρασύρη σὲ πράγματα, ποὺ θὰ σᾶς βλάψουν;

Μὴν ἐνθουσιάζεστε ἀπὸ τὶς ὁμορφιὲς τοῦ προσώπου. Μόνο ἡ ὁμορφιὰ τῆς ψυχῆς ἀξίζει. Κρατῆστε, λοιπόν, τὴν ἴδια σοβαρὴ τακτική.

«Σ.Κ.Κ.»: Καλὰ θὰ ἦταν, βέβαια, ἀν ἀντὶ τῆς κοπέλλας μὲ τὴ μακρυνὴ συγγένεια, βρίσκατε μιὰ ἄλλη, ποὺ νὰ μὴ σᾶς ἔνωνε καμμιὰ συγγένεια.

Τί νὰ γίνη τώρα; Τὴν ἀγαπᾶτε τόσο πολύ, ποὺ φοβόσαστε νὰ τῆς τὸ πῆτε, μὴν τῆς κακοφανῆ καὶ τὴ χάσετε ἐντελῶς.

Στὸ ζήτημα αὐτό, συνηγοροῦν οἱ γονεῖς σας, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι νὰ τῆς γράψουν. 'Αλλὰ ξέρετε τί θὰ ποῦν οἱ δικοί της; "Αν αὐτοὶ ἀρνηθοῦν, τότε ἡ ὑπόθεσι εἶναι χαμένη.

Προτιμότερο εἶναι νὰ περιμένετε ν' ἀπολυθῆτε, νὰ τακτοποιηθῆτε στὴ δουλειά σας καὶ μιὰ μέρα, νὰ πᾶτε μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς σας σπίτι της νὰ ἐκθέσετε τὰ πράγματα καὶ νὰ τὰ κανονίσετε φιλικὰ καὶ συγγενικά.

«Ἀνεμώνα μοναχή, Τ Κ.»: "Ολη ἡ τακτικὴ σας καὶ οἱ σκέψεις σας σχετικῶς μὲ ὅσα σᾶς ζητοῦν, πολὺ ὀρθὲς καὶ δικαιολογημένες. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦ παιδιοῦ, πολὺ ἐξυπνο.

Φαντάζομαι πὼς ὅλα αὐτὰ ποὺ γίνονται γύρω σας, προφέρχονται ἀπὸ ἕνα πεῖσμα. Μὰ τὸν καιρὸ ὅμως θὰ περάση κι' αὐτό.

Πάντως, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ σᾶς ἔχει ἐκεῖνος. "Αν ὅλα αὐτὰ ποὺ σᾶς λέει, εἶναι γιὰ νὰ πετύχη κάποιο σκοπὸ καὶ να μὴν ξαναγυρίση, τότε τί τὸν θέλετε;

"Αν ὅμως ξαναγυρίση, τότε θὰ εἶσθε βέβαια ὅτι πραγματικὰ σᾶς ἀγαπάει καὶ θὰ γίνετε ἡ πιὸ εὐτυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου.

Κάνετε, λοιπόν, ὅ,τι σᾶς λέει ἐκεῖνος, γιατὶ ἐκεῖνος θὰ παίξη στὴν τύχη τὴ δική του εὐτυχία.

«Δὲν θέλω πιὰ νὰ ζήσω: Πῶς, ἐσεῖς, μιὰ ἔξυπνη κοπέλλα, ἔχετε ἐμπιστοσύνη σὲ ἀνηλίκους, ποὺ ἄλλο σκοπὸ δὲν ἔχουν, παρὰ νὰ ὑπερηφανεύονται ὅτι ἔχουν φιλενάδα; Κι' εἶναι ἄσχημα γιὰ τὸν πιστεύετε, ἀφοῦ ξέρετε ὅτι ἔχει σχέσεις καὶ μὲ ἄλλην.

"Εκεῖνο, λοιπόν, ποὺ πρέπει νὰ κάνετε, εἶναι νὰ τὸν περιφρονήσετε, νὰ μὴ βγῆτε ποτὲ ἄλλοτε μαζί του καὶ νὰ τοῦ ἀπαγορεύσετε νὰ σᾶς ἐνοχλῆ. Δὲν χρειάζονται ἐξηγήσεις.

Τὸ ὅτι θὰ τὸ μάθουν οἱ γονεῖς σας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Καὶ θὰ πικραθοῦν. Γίνετε, λοιπόν, προσεχτικὴ καὶ φρόνιμη.

«Πρώτη ἀγάπη: Εἶσθε πολὺ εὐτυχὴς ποὺ προφτάσατε νὰ ξεφορτωθῆτε ἕναν ἀσυνείδητο, ὁ ὁποῖος ἄλλο σκοπὸ δὲν εἶχε παρὰ νὰ καταστρέψη ὅλη σας τὴ ζωή.

Φανταστῆτε, λοιπόν, πόσο θὰ πονοῦσε ὁ πατέρας σας, ἂν μάθαινε σὲ τί χέρια εἴχατε πέσει καὶ ὅτι ἡ κόρη του φάνηκε τόσο ἄμυαλη. Ἐσεῖς ἤρθατε ἐδῶ νὰ δουλέψετε. "Αν ἤσατε πλούσια, δὲ θἀρχόσαστε, δὲ θὰ σᾶς ἄφηνε ὁ πατέρας σας. Γιατί, λοιπόν, νὰ τὸν ἀπογοητεύσετε;

Περιφρονῆστε, λοιπόν, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, καὶ ὅσο γιὰ τὴ φωτογραφία, μὴ σᾶς ἐνδιαφέρη. Τὸ πολὺ-πολύ, ἂν σᾶς στενοχωρήση, τὸ λέτε στὸν ἀφεντικό σας κι' ἐκεῖνος θὰ φροντίση νὰ τὴν πάρη.

MIPANTA

Μὲ τὴ λογική

Ε. Π. Κ., Πειραιᾶ: Μ' ὅλη μου τὴν καλὴ προσπάθεια, δὲν μπόρεσα νὰ βγάλω νόημα ἀπὸ τὸ γράμμα σας. Τί θέλετε ταχα νὰ πῆτε; Τὴν κοπέλλα, ποὺ θέλατε νὰ γνωρίσετε, κατορθώσατε τέλος πάντων νὰ τὴν συναντήσετε; Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ τόσο ζωηρὸ αἴσθημά σας, ἀφοῦ κάνατε τὴν προσωπική της γνωριμία, ξαφνικὰ ἐξατμίστηκε τὸ ἐνδιαφέρον σας γι' αὐτήν; Μά, ἐν τοιαύτη περιπτώσει πῶς δικαιολογεῖτε αὐτὸ ποὺ γράφετε, πάλι: "Οτι ἡ καρδιὰ σας τὴ ζητάει καὶ ἡ λογική σας τὴν ἀναγνωρίζει σὰν ἕνα ἠθικὸ στήριγμα ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς δώση τὸ θάρρος γιὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὸ δρόμο τοῦ μέλλοντός σας; Πρὶν ἀποφασίσετε, πάντως, τί θὰ κάνετε, πρέπει νὰ ξεκαθαρίσετε μόνος σας, ἂν καὶ κατὰ πόσον βαρύνη στὴ ζωή σας αὐτὸ τὸ αἴσθημα ποὺ νοιώθετε γιὰ τὴ νέα καὶ ὕστερα νὰ κάνετε ὅ,τι ἡ καρδιά σᾶς ὑπαγορεύει, ἀλλὰ καὶ πάντα μὲ τῆς λογικῆς τὴ φωνή. Μὴ δείχνετε ἐπιπολαιότητα, γιὰ νὰ μὴν παρασυρθῆτε σὲ καμμιὰ περιπέτεια, γιὰ τὴν ὁποία ἴσως αὔριο μετανοιώσετε.

Γ. Α. Μ. 1952: Εἶναι πράγματι θλιβερὴ ἡ θέσι στὴν ὁποία βρίσκεστε καὶ ποὺ μονάχη σας τὴν προκαλέσατε, μὲ τὴν ἀπερισκεψία καὶ τὴν ἐπιπολαιότητά σας. Γιὰ σκέφτῆτε μᾶλιστα πόσο ἀνόητα τὰ κατεφέρατε, ὥστε ἀντὶ νὰ βρεθῆτε στὴν ἐκκλησία γιὰ τὸ γάμο σας μὲ τὸν ἀγαπημένο σας, τριγυρνᾶτέ τώρα στὰ... δικαστήρια ὡς μάρτυς κατηγορίας ἐναντίον του! Καὶ αὐτὸ ἀπὸ δικό σας φταίξιμο, ἔστω καὶ ἂν ἐνεργήσατε καλόπιστα καὶ ἀπὸ ἀγάπη. Εἶναι ἐπόμενον, λοιπόν, καὶ αὐτός, ἀφοῦ δυὸ φορὲς τὸν στείλατε στὸν... εἰσαγγελέα, ἀπὸ... ἔρωτα, νὰ ἐχη τώρα μετανοήσει καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ σᾶς εἶχε δείξει. Βέβαια, ἂν αὐτὴ ἡ ἀποστροφὴ ποὺ σᾶς δείχνει σήμερα εἶναι ὁριστική, δὲν σᾶς ἐπιτρέπει πιὰ νὰ τὸν ξαναπλησιάσετε καὶ νὰ κάνετε ἄνειρα γιὰ κοινὸ μέλλον μαζί του. Κι' ἂν εἶναι ἔτσι, πρέπει καὶ σεῖς νὰ κρατηθῆτε μὲ ἀξιοπρέπεια. Καὶ στὸ δικαστήριο, νὰ μὴν παρασυρθῆτε ἀπὸ ἄδικη ἐκδίκηση, ἀλλὰ νὰ φανῆτε εἰλικρινὴς καὶ νὰ φανερώσετε τὴν ἀθωότητά του, λέγοντας τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια γιὰ τὸ ἐπεισόδιο. "Αν ὅμως, αὐτὸς συγκινηθῆ ἢ δείξη πὼς δὲν ἔπαυσε νὰ σᾶς ἀγαπᾶη καὶ θέλει νὰ συμφιλιωθῆτε, τότε θὰ πρέπη ὁ ἴδιος ὁ πατέρας σας, ποὺ εἶναι, οὐσιαστικά, ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ, νὰ μεσολαβήση πρῶτος καὶ νὰ ἑξηγηθῆ μαζί του, φροντίζοντας νὰ σᾶς συμφιλιώση. Καὶ σ' αὐτὸ ἐσεῖς πρέπει νὰ τὸν πείσετε!

"Ονειρο στὸ κῦμα: Τὸ γράμμα σας μοῦ ἔδωσε μιὰ λεπτὴ συγκίνησι. "Οχι μονάχα γιατὶ ἔρχεται ἀπὸ τὸ εἰδυλλιακὸ νησί σας, μὰ καὶ γιατὶ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμό σας ὡς τὴν αἰσθηματική σας περιπέτεια, ποὺ μοῦ περιγράφετε, ὅλα θυμίζουν Παπαδιαμάντη! Καὶ γιὰ νὰ ἔρθουμε τώρα καὶ στὰ δικά σας, ὀφείλω νὰ ἀναγνωρίσω πὼς ἡ σύμπτωσι νὰ ξανασυναντήσετε στὸ

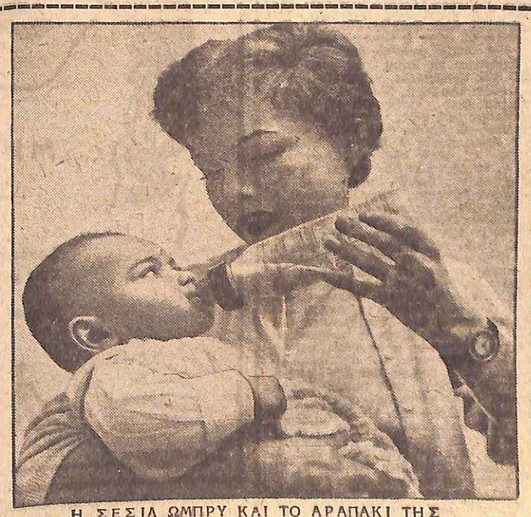

Η ΣΕΣΙΛ ΩΜΠΡΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΑΠΑΚΙ ΤΗΣ

Στὸ Σαὶν-Σὺρ τοῦ Ντουρντὰν (Γαλλία), ἡ ἀξέχαστη «Μισνὸν» Σεσὶλ 'Ωμπρύ, μεγαλώνει μὲ ξένο γάλα τὸ χαριτωμένο ἀραπάκι της Μεχντί, ποὺ εἶναι σήμερα πέντε μηνῶν. 'Η Γαλλιδούλα στὰρ ἐγκατέλειψε πρὸ καιροῦ τὴν καλλιτεχνικὴ σταδιοδρομία της γιὰ νὰ παντρευτῆ τὸν 'Ιμπραὴμ "Ελ Γκλαούϊ, πρωτότοκο γυιὸ τοῦ πασὰ τοῦ Μαρακές. "Η Σεσὶλ 'Ωμπρὺ δὲν θήλασε οὔτε μιὰ φορὰ τὸ βρέφος της. "Οταν ὁ Μεχντὶ ἦρθε στὸν κόσμο, ἔβαλε σὲ μεγάλο κίνδυνο τὴ ζωὴ τῆς μητέρας του, ποὺ ζύγιζε τότε μόλις 38 κιλά.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ · ΥΠΕΥΘΥΝΗ · ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ
Μlle KASTRIOTIS
ΔΙΔΑΓΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΣ
ΠΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ

νησάκι σας τὴν κοπέλλα ποὺ εἴχατε γνωρίσει στὴν πρωτεύουσα εἶναι ὄχι μόνο παράξενη, μὰ καὶ εὐχάριστη καὶ ἴσως νὰ προοιωνίζη καὶ αἰσία ἐξέλιξι αὐτοῦ τοῦ κρυφοῦ ρομάντσου. Ἀλλὰ μαζί πρέπει νὰ θαυμάσω καὶ τὴν ἐπιτηδειότητά σας, ποὺ τὰ καταφέρετε τόσο καλά, ὥστε ὁ πατέρας τῆς νέας νὰ σᾶς ἀναλάβῃ τώρα, ποὺ ἔρχεστε στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ σᾶς στεγάση, ὅσο θὰ σπουδάζετε. Δηλαδή, ὅλες οἱ προϋποθέσεις σας ἔρχονται βολικὰ κι' εὐχάριστα καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ ὑπολιθῆτε καὶ σεῖς τώρα, μὲ θάρρος καὶ νὰ ἐμπιστευθῆτε στὴν ἀγαπημένη σας τὸ τρυφερό σας μυστικό. Νομίζω, μάλιστα ὅτι θὰ ἔπρεπε κιόλας νὰ τὸ εἴχατε πῆ, ἐκεῖ, στὴ ρωμαντικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ νησιοῦ σας, ποὺ ἡ φύσις σύνοεῖ τέτοιες αἰσθηματικὲς ἐκμυστηρεύσεις. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ βοῆτε τὴν ἀνταπόκρισι ποὺ ἐπιθυμεῖτε, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ σκοπός σας εἶναι σοβαρός.

Χ — Δ + Κ — Γ., Ἀγάπη στὴν ἐπαρχία: Ἐφόσον ἐργάζεστε στὴν ἴδια ὑπηρεσία, ὅπου γνωρίσατε τὸν ἄνθρωπο ποὺ μοῦ γράφετε, φαντάζομαι πὼς θὰ σᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξετε μεγαλύτερες σχέσεις. Μόνον, βέβαια, ποὺ πρέπει νὰ προσέξετε, ἀφοῦ μάλιστα γιὰ πρώτη φορὰ ἀγαπᾶστε καὶ νὰ μὴ φερθῆτε βεβιασμένα καὶ ἀπερίσκεπτα, ὥστε νὰ δώσετε λαβὴ σὲ παρεξηγήσεις ἐκ μέρους του. Ὅσο γιὰ τὸ σκοπό σας, νὰ κινήσετε τὴ συμπάθειά του γιὰ νὰ σᾶς κάνη πρότασι γάμου, αὐτὸ φαντάζομαι πὼς δὲν θὰ κοτιάσετε καὶ τόσο νὰ τὸ πετύχετε, ἀφοῦ ἔχετε ὅλα τὰ προσόντα καὶ τὰ θελγητρα. Ἀφοῦ, μάλιστα, προτιμᾶτε, νὰ ζήσετε κοντὰ του στὴν ἐπαρχία, ἐλπίζω πὼς ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ τὸ ἐκτιμήση, καὶ θὰ συντελέση αὐτὸ στὸ νὰ πάρη τὴν ἀπόφασί του μιὰ ὥρα γρηγορώτερα. Δὲν ἔχω, λοιπόν, παρὰ νὰ σᾶς συστήσω νὰ κινηθῆτε πρὸς τὸ σκοπό αὐτὸ μὲ διάκρισι καὶ ἀξιοπρέπεια. Θέλω μάλιστα καὶ νὰ σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν ἐκλογή σας, ποὺ φανερώνει ἄνθρωπο σοβαὸ καὶ μὲ θετικὲς βλέψεις γιὰ τὴ ζωή.

Μυρσίνη Κ. Π., Χανιά - Κρήτης: Ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς σας ἔτσι σεμνὰ καὶ ἀπροσποίητα ποὺ μοῦ τὴν περιγράφετε, μοῦ κίνησε τὴ συμπάθειά μου γιὰ σᾶς. Θέλω εἰλικρινὰ νὰ σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν ψυχική σας εὐγένεια, γιὰ τὴν ἀνωτερότητά σας, καθὼς καὶ γιὰ τὰ σπάνια αἰσθήματα στοργῆς, ποὺ δείξατε στοὺς γύρω σας Μονάχα ἕνα πρᾶγμα δὲν δικαιολογῶ σὲ σᾶς: Τὴ μελαγχολική διάθεσι, ποὺ σᾶς ἔχει καταλάβει καὶ τὴν ἀπογοήτευσι ποὺ διόλου δὲν τὴν δικαιολογεῖ οὔτε ἡ λογική σας, οὔτε τῆς ψυχῆς σας τὸ σθένος. Καταλαβαίνω τὴ λύπη τῆς μοναξιᾶς ποὺ σᾶς τριγυρίζει, τώρα πού, σὰν μανούλα τρυφερή, βλέπετε τὰ ἀγαπημένα σας πρόσωπα νὰ ξεμακρύνουν ἀπὸ σᾶς, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δρόμο τῆς ζωῆς τους. Μὰ ἀφοῦ ἐσεῖς ἡ ἴδια τὰ βοηθήσατε σ' αὐτὴν τὴν ἀνεξαρτησία τους, νομίζω πὼς δὲν πρέπει νὰ παραπονιέστε, ἐπειδὴ τώρα σᾶς ἀφήνουν. Ἔπειτα, αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ μοίρα τῶν ἀνώτερων κι' εὐγενικῶν καρδιῶν; Νὰ θυσιάζωνται γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων;... Μὰ ἔκτος ἀπὸ αὐτό, δὲν βλέπω γιατὶ πρέπει ν' ἀπογοητεύεστε καὶ νὰ θεωρῆτε κλεισμένο πιὰ τὸ μέλλον σας. Ἐστω καὶ ἂν ἔχετε μιὰ ἡλικία ποὺ δὲν ἐπιτρέπει ὄνειρα. Ὕστερα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὄνειρα, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τρόποι καὶ δικαιολογίες γιὰ νὰ ζῆ κανείς. Εἶναι ἡ συναίσθησι τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν ἴδια τὴ ζωή. Ἀνεξάρτητα κι' ἀπ' αὐτὰ ἀκόμη, εἶμαι βέβαιη ὅτι δὲν πρόκειται νὰ χαθῆτε στὴ μοναξιά σας. Μέσα στὸν κοινωνικὸ κύκλο σας, κάποια ἄλλη ψυχή, τὸ ἴδιο εὐγενική σὰν καὶ σᾶς, θὰ σᾶς προσέξη κάποτε, θὰ ἐκτιμήση τὴν προσωπικότητά σας καὶ τὴν ἠθική σας ἀξία καὶ θὰ θελήση νὰ ἑνώση τὴ ζωή του μὲ τὴ δική σας. Γιατὶ ν' ἀποκλείετε μιὰ τέτοια ἐλπίδα; Νομίζω μάλιστα πὼς θὰ πρέπη νὰ τὴν ἐπιδιώξετε βγαίνοντας περισσότερο στὸν κόσμο. Μὴν ἀφήνετε νὰ σᾶς κυριεύη ἡ ἀπελπισία, ἀφοῦ μπορεῖτε νὰ δημιουργήσετε τὴν εὐτυχία σας, ἂν ὄχι μὲ τὰ ὄνειρα τῆς νεότητος, πάντως ὅμως μὲ τὴ θετικότητα τοῦ ὡριμου ἀνθρώπου καὶ τῆς εὐγενικῆς ψυχῆς σας.

ΕΡΗ

Ὁ γιατρός σας

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Ἄς ἐλπίζω 18: Θέματα ὅπως αὐτὸ ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ, δὲν συζητοῦνται ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προστρέξετε σὲ γιατρό, ὁ ὁποῖος κατόπιν ἐπισταμένης ἐξετάσεως, θὰ σᾶς συμβουλεύση σχετικῶς καὶ πάλιν ἐφόσον σεῖς θὰ ἔχετε τὴν δύναμι νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὸ αἴτιον, τὸ ὁποῖον σᾶς ὡδήγησε εἰς τὴν σημερινήν σας κατάστασι. Ὅλα τὰ νοσήματα ἔχουν τὴ σημασία τοῦ νοσήματος γιὰ τὸ γιατρὸ καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς μόνον τὰ ἐξετάζει.

Τ. Ρ., Ἐνταῦθα: Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἔλαβα ἐπιστολή μὲ τὸ ψευδώνυμό σας. Ἡ περίπτωσί σας δὲν ἐπιδέχεται πάντοτε αἰσθητὴ βελτίωσι. Θὰ ὑποβληθῆτε στὴν κάτωθι θεραπεία, τῆς ὁποίας ἡ διακοπὴ ἐναπόκειται στὴν προσωπική σας κρίσι: Ἀνὰ δίμηνο θὰ κάνετε 10 ἐνέσεις Teston ἢ Arenorm τῶν 25 μλγρ. δύο τὴν ἑβδομάδα.

Ἀπελπισμένη Νησιωτοπούλα Λ. Κ.: Ὅσον ἀφορᾶ τὴν τεθείσαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων διάγνωσι εἶναι ἀδύνατον, μόνο διὰ τῆς διακῆς σας περιγραφῆς, νὰ ἐκφέρω γνώμη ἐπ' αὐτῆς. Ἐφόσον πραγματικὰ πρόκειται περὶ τῆς ἀναφερομένης παθήσεως, τότε ἡ συσταθεῖσα παρά τοῦ συναδέλφου θεραπευτικὴ ἀγωγή, εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη. Θαλάσσια ψυχρὰ μπάνια ἀπαγορεύονται ὁπωσδήποτε. Ἐπίσης ἡ ἡλιοθεραπεία δὲν θὰ σᾶς ὠφελήση. Γιὰ τοὺς πόνους θὰ κάμετε χρῆσι τῆς Pom. Expon.

Ἀδικημένοαπὸτὴνφύσιν: Τὸ περιστατικὸ ποὺ μοῦ ἀναφέρετε στὴν ἐπιστολή σας, εἶναι ζήτημα ἀπολύτως προσωπικῆς ἐκτιμήσεως, ὥστε ἡ δική μου γνώμη εἶναι ἄνευ σημασίας. Παρὰ τὸ γνωστὸν ἐοὺκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, προσθέτω καὶ ἐγὼ ὅτι στὴν προκειμένη περίπτωσι, δὲν ὑπάρχουν μέτρα. Πίθανὸν ἐκεῖνο ποὺ σεῖς ἐπιθυμεῖτε νὰ βελτιώσετε νὰ εἶναι ἀκριβῶς ἀντίθετο ἐκείνου ποὺ πρέπει.

Λ. Β. 10: Διάβασα τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σας, καὶ ὁμολογῶ ὅτι μοῦ εἶναι τελείως ἀδύνατο νὰ καταλάβω τί ἀκριβῶς θέλετε νὰ πῆτε, σὲ ποιὸ σημεῖο εἶναι ἡ ἐκδήλωσις ποὺ προσπαθεῖτε νὰ περιγράψετε καὶ ποιά εἶναι τὰ σχετικὰ χαρακτηριστικά της. Γιατὶ δὲν πᾶτε σ' ἕνα γιατρὸ νὰ σᾶς δῆ, ἀλλὰ προσπαθεῖτε μόνος σας νὰ κάνετε τὸ γιατρό, ἢ νὰ περιγράψετε τὴν πάθησι, κατὰ τρόπον, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνετε ἀντιληπτός;

Λολίτα 280: Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἐκδηλώσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὶς περιγράψετε ἐσεῖς, ὥστε νὰ δοθῆ ἡ δυνατότης στὸ γιατρὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν νὰ ἔχη σαφῆ διάγνωσι καὶ νὰ σᾶς φανῆ χρήσιμος. Γι' αὐτό, πρέπει νὰ σᾶς δῆ ἕνας γιατρὸς καὶ νὰ μοῦ γράψετε τὴ σχετικὴ γνώματευσί του. Μοῦ κάνει μάλιστα ἐντύπωσι πὼς δὲν πήγατε, ὅταν τὸ νόσημα εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐξελίξει του. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ὄλο, μπορεῖτε νὰ κάμετε χρῆσιν τῆς Crème Phyllis σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν Mousse Phyllis. Θὰ ἔχετε ὠφέλειαν.

Ἀνήσυχο νέο, Σπάρτη: Ἀπὸ τὰ συμπτώματα ποὺ μοῦ περιγράφετε ὅτι παρουσιάζει κατὰ διαστήματα, συμπεραίνω ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς χρονίας βρογχίτιδος παραδυνομένης ἐκάστοτε ἢ μιᾶς βρογχεκτασιακῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία θὰ πιστοποιηθῆ δι' ἀκτιναγραφίας. Μπορεῖτε νὰ κάνετε χρῆσιν τοῦ Bronhoton ἢ Sival καὶ μοῦ ξαναγράψετε.

Ἀναγνώστην Ω.: Ἡ ἐκδήλωσις γιὰ τὴν ὁποίαν παραπονεῖστε δὲν ἐπιτρέπει καθόλου σ' ἕνα γιατρὸ νὰ εὕρη τὸ προκαλοῦν αἴτιον ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ ἄνευ ἐξετάσεως, δεδομένου μάλιστα ὅτι παρατηρεῖται τοῦτο σὲ ὀργανισμὸ 67 ἐτῶν, ὅπως ὁμολογεῖτε. Ναὶ μὲν ἡλαττώθη τὸ σάκχαρον, παραμένουν ὅμως πλείστα ἄλλα συστήματα, ποὺ δυνατὸν νὰ προκαλέσουν τὴν αὐτὴν ἐκδήλωσι. Νομίζω ὅτι εἶναι φρονιμώτερο νὰ ἀκολουθήσετε τὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τοῦ γιατροῦ σας.

Α. Δ. Χ., φοιτητὴν ἰατρικῆς Θεσ/νίκην: Παρσκαλεῖσθε νὰ γράφετε μὲ ψευδώνυμον. Ἐκ τοῦ ἰστορικοῦ σας συμπεραίνω ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο κατάχρησις, ἀποτέλεσμα δὲ ταύτης ἀσφαλῶς εἶναι ἡ σημερινὴ ἀμβλυσις τῆς ἀντιλήψεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ δυνατότης τῆς ἐκμαθήσεως. Μέσον θεραπείας δὲν ὑπάρχει φαρμακευτικῶς.

Α. Ω. Α.: Δὲν μοῦ ἀναφέρετε ἂν συμβουλευτήκατε ποτὲ γιατρὸ γιὰ τὸ περιστατικόν, ποὺ ἀναφέρετε στὴν ἐπιστολή σας καὶ τί σᾶς εἶπε, διότι νομίζω ὅτι δὲν χρειάζεται μεγάλη διαγνωστικὴ ἱκανότης, ἐφόσον ὑπάρχει συγκεκριμένη πάθησις τῆς ἀκοῆς μᾶς ἑνὸς καὶ τῆς ὁράσεως ἀφ' ἑτέρου (καὶ μάλιστα ἀμφοτέρων σημαντικῶς), νὰ ἐξηγηθῆ τὸ φαινόμενον, ποὺ σᾶς βασανίζει καὶ γιὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἰδία φαρμακευτικὴ ἀγωγή. Θεραπευομένου τοῦ αἰτίου ποὺ τὸ προκαλεῖ, ὑποχωρεῖ ταῦτο ἄνευ θεραπείας.

Α. Λ.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Στραπ.: Γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεως θὰ κάνετε δυὸ κουτιὰ ἐνέσεις ἐκ τοῦ φαρμάκου Amp. Reophates καὶ καθημερινῶς μιὰ ἔνεσι. Συγχρόνως θὰ παίρνετε τρία χάπια τὴν ἡμέρα ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. E - Vit. Forte. Ἡ κατάστασι μετὰ τὸ γάμο θὰ εἶναι φυσιολογική.

Ναπολιτάνα: Βοηθητικῶς θὰ παίρνετε δυὸ ὡς τρία χάπια ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. Sedamyl, τὴν ἡμέρα. Θὰ ἐλαττώνετε ἢ καὶ θὰ διακόπτετε τὴ λῆψι τοῦ φαρμάκου, ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς σας. Ἐπίσης καθημερινῶς θὰ παίρνετε ἀνὰ δυὸ χάπια, πρωΐ, μεσημέρι καὶ βράδυ καὶ ἕνα χάπι ἀπὸ κάθε χρῶμα, ἀπὸ τὸ φάσμακο Tabl. Pregnavite. Ἡ λῆψι τοῦ Pregnavite θὰ συνεχιστῆ ἐπὶ δίμηνο ἄνευ διακοπῆς.

Α. Ρ. Μαργαρίτα, Θεσ/νίκη: Ἡ περίπτωσί σας εἶναι ὁμοια μὲ τὴν περίπτωσι τῆς «Στραπ.» Θὰ ἀκολουθήσετε τὴν ἴδια θεραπεία μὲ αὐτήν.

Σαμιώτισσα μὲ τὶς γαλῆς: Μὲ χαρὰ μου βλέπω ὅτι ἐσημειώθη σημαντικὴ βελτίωσις στὴν κατάστασί σας. Ἡ θεραπεία θὰ συνεχιστῆ ἐπὶ τρίμηνο ἀκόμη ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὴ λῆξι τῆς περιόδου θὰ παίρνετε δυὸ χάπια τὴν ἡμέρα, ἕνα τὸ μεσημέρι καὶ ἕνα τὸ βράδυ μετὰ τὸ φαγητὸ ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. Cycloestrol τοῦ 1 μλγρ. καὶ τὴν 22αν - 23ην καὶ 24ην ἡμέραν τοῦ κύκλου, θὰ κάνετε τὶς τρεῖς ἐνέσεις Estroprol, ὅπως καὶ πρίν. Γιὰ τὴ γενικώτερη τόνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ, θὰ παίρνετε καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ μηνός, τρία κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ φάρμακο Sirop Hepavit Glycine.

Ἀνυπόμονη μάνα: Α. Π.: Ὅσα σᾶς εἶπε ὁ γιατρός σας εἶναι πολὺ σωστά. Ἡ θεραπεία τῆς τριχομοναδικῆς κολπίτιδος, ἀπὸ τὴν ὁποία πάσχετε, θὰ γίνη μὲ τὸ νεώτατο φάρμακο Mycostatin, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ βάζετε κάθε βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου, δύο κάτισα καὶ κατόπιν θὰ ἐπαλείφετε μὲ Mycostatin. Πρὸ τῆς τοποθετήσεως τῶν χαπιῶν θὰ κάνετε πλύσι, ὅπως καὶ κάθε πρωΐ μὲ ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ, μέσα σὲ 300 δράμια νερὸ ζεστό, ἀπὸ τὸ φάρμακο Nylmerate Solution. Ἡ θεραπεία θὰ γίνεται δέκα ἡμέρες πρὸ τῆς περιόδου καὶ ἀμέσως μετὰ τὴ λῆξι της, θὰ συνεχισθῆ ἐπὶ δεκαήμερο. Θὰ ἐπαναληφθῆ δὲ καὶ τὸν ἑπόμενο μῆνα. Στὸ κριτσάκι σας, θὰ κάνετε τοπικὴ ἐπάλειψι, πρωΐ καὶ βράδυ ἀπὸ τὴν ἰδία ἀλοιφὴ Mycostatin.

Β. Β. Β., Λαμία: Ἡ ἀτελὴς ἀνάπτυξις προέρχεται συνήθως ἀπὸ πρωτοπαθῆ ὠοθηκικὴν ἀνεπάρκεια. Ἡ κατάστασις σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι βελτιώνεται σημαντικὰ καὶ πρὸ πάντων στὴ νεαρά σας ἡλικία, μὲ τὴν κατάλληλη ὁρμονοθεραπεία.

Τ., Λαμία: Ἡ τραχηλῖτις ἀπὸ τὴν ὁποία ὑποφέρετε ἔχει ἀνάγκην μακρᾶς καὶ συστηματικῆς θεραπείας. Γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεως θὰ τοποθετῆτε κάθε βράδυ ἐνδοκολπικῶς καὶ πρὸ τῆς κατακλίσεως, δυὸ χάπια ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. Viozol. Πρὸ τῆς τοποθετήσεως τῶν χαπιῶν θὰ κάνετε πλύσι μ' ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ ἀπὸ τὸ φάρμακο Cetavlon Sol, 20% μέσα σὲ 300 δρμ. νερὸ ζεστό. Ἡ θεραπεία θὰ συνεχισθῆ ἐπὶ δίμηνο καὶ θὰ διακόπτεται κατὰ τὴ διάρκεια τῆς περιόδου.

Μιὰ ἀπελπισμένη, Θεσ/νίκη: Γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεώς σας πρέπει νὰ ἀποφεύγετε νὰ πίνετε πολλὰ ὑγρὰ πρὸ πάντων τὸ βράδυ καὶ νὰ κοιμᾶσαστε πάντοτε στὸ πλάϊ. Θὰ κάνετε δυὸ κουτιὰ ἐνέσεις κατὰ συνέχειαν ἐκ τοῦ φαρμάκου Reophates Amp. καὶ ἐσωτερικὰ θὰ παίρνετε δυὸ χάπια τὴν ἡμέρα ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. Dayalets. Ἡ θεραπεία μετὰ δεκαπενθήμερο διακοπὴ θὰ ἐπαναληφθῆ ἀκόμη μιὰ φορά.

S.O.S., Κύπρου: Γιὰ τὴν τακτοποίησί σας θὰ κάνετε ἀμέσως πέντε ἐνέσεις Amp. Estroprol καὶ μιὰ καθ' ἑκάστην. Τρεῖς ἡμέρες δὲ μετὰ τὴ λῆξι τῶν ἐνέσεων θὰ πρέπη νὰ ἔχετε ἀποτελέσματα.

Τζίνα, Βόλο: Εἶσθε ἀπόλυτα φυσιολογική. Γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεως θὰ παίρνετε ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο τρία χάπια τὴν ἡμέρα ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl, Ormonal καὶ θὰ συνεχίσετε μὲ τρία χάπια τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ φάρμακο Tabl, E - Vit. Forte. Ἡ θεραπεία θὰ συνεχισθῆ ἐπὶ δίμηνο.

Μ. Κ. Λ., Δυστυχισμένη: Οἱ πόνοι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὀνομάζονται «δυσμηνόρροια». Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν πόνων θὰ παίρνετε τρία χάπια τὴν ἡμέρα ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. Avacan καὶ θὰ τοποθετῆτε κάθε ἓξη ὥρες ἀπὸ ἕνα Supp. Nealgyl. Γιὰ τὸ ἄλλο ζήτημα, θὰ κάνετε ἐπάλειψι μὲ ἐλαφρὰ ἐντριβή, δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα στὸ ἀδύνατο μέρος ποὺ μοῦ γράφετε, ἀπὸ τὸ φάρμακο Pommade Ovocycline. Ἡ ἐπάλειψι θὰ ἀρχίζη πάντοτε ἀμέσως μετὰ τὴ λῆξι τῆς περιόδου καὶ θὰ διαρκῆ πάντοτε μόνον ἐπτὰ δεκαπέντε μέρες τὸ μῆνα. Ἡ θεραπεία θὰ ἐπαναληφθῆ ἐπὶ τρίμηνο.

Κρητικοπούλα, Χανιά: Ἐὰν μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ἔχετε τακτοποιηθῆ, θὰ κάνετε ἀμέσως τρεῖς ἐνέσεις καὶ μιὰ καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ φαρμάκου Amp. Estropol. Μετὰ τὴν τακτοποίησι, θὰ συνεχίσετε τὴ θεραπεία ποὺ σᾶς ἀνέγραψα, ἐπὶ τρίμηνο ἀκόμη.

Α. Β. Γ.—Φ. Χ. Ψ.: Ἂν τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον μὲ ρωτᾶτε δὲν ἔχει τακτοποιηθῆ μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, τότε ἀσφαλῶς θὰ συμβαίνη αὐτὸ ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ λάβη χώραν εἰς οἱανδήποτε χρονικὴν περίοδον τοῦ κύκλου. Ὅσο γιὰ τὴν ἄλλη σας ἐρώτησι, σᾶς πληροφορῶ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῆ καὶ αὐτό.

Ρ. Γ. Ρ., Ἐνταῦθα: Αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν πρέπει νὰ σᾶς κάνη νὰ χάνετε τὸ θάρρος σας. Θεραπεύεται ριζικῶς ἀλλὰ λόγω τοῦ θέματος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐδῶ. Ἀποστείλατε διεύθυνσι γιὰ νὰ σᾶς γράψω λεπτομερῶς περὶ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας.

Δυστυχισμένη 13, Πειραιά: Ἡ ἀτελὴς ἀνάπτυξις τοῦ στήθους ὀφείλεται στὴν περίπτωσί σας, σὲ πρωτοπαθῆ ὠοθηκικὴν ἀνεπάρκεια, ἡ ὁποία παρημπόδισε τὴν ἔγκαιρη ἀνάπτυξί του. Ἡ κατάστασις χειροτερεύει μὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ λίπους ἀπὸ τὸ σῶμα σας λόγω ἀπιχνάσεως. Ἡ κατάστασις θὰ βελτιωθῆ σημαντικὰ μὲ τὴν ὑποβολή σας σὲ ὁρμονοθεραπεία. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ σᾶς ἀναγράψω τὰς ἀπαιτουμένας δόσεις, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκεια τῆς ὁρμονοθεραπείας, παρὰ κατόπιν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως. Γιὰ τὴν τόνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ, σᾶς ἀναγράφω τὸ φάρμακο —συμπληρωματικὴ τροφή— Tabl. Pregnavite, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παίρνετε πρωΐ, μεσημέρι καὶ βράδυ ἀπὸ δυὸ χάπια, ἕνα χάπι ἐξ ἑκάστου χρώματος. Ἡ θεραπεία θὰ συνεχιστῆ ἐπὶ δίμηνον.

Ε. Λ., Ἐνταῦθα: Κατὰ τὰ φαινόμενα, ἡ αἰτία τῆς στειρώσεως προέρχεται ἀπὸ σᾶς καὶ ὀφείλεται σὲ ὠοθηκικὴ ἀνεπάρκεια (ἐμμηνορραγίες - συχνομηνόρροια κλπ.). Πρὸ πάσης ἀναγραφῆς θεραπείας, θεωρῶ ἀπαραίτητη μιὰ λεπτομερῆ γυναικολογικὴ ἐξέτασι, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἀποκαλύψη τὴν πραγματικὴ αἰτία ποὺ προκαλεῖ τὴ στείρωσι, ἡ ὁποία στὴν ἡλικία σας εἶναι παροδικὴ καὶ θεραπεύσιμη.

Ἀπελπισμένη μαθήτρια Ν. Ν.: Στὴν περίπτωσί σας ἡ ὁρμονοθεραπεία θὰ ἀποδώση λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Σ' αὐτὸ θὰ βοηθήση πολὺ καὶ ἡ νεαρά σας ἡλικία. Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα γράφω λεπτομερῶς στὴ «Δυστυχισμένη 13 — Πειραιά». Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ γιὰ σᾶς.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

Ψ. Ω., Νάξο: Τὰ ἐνοχλήματά σας εἶναι νευρωσικὲς ἐκδηλώσεις. Νὰ πάρετε Tab, Sedamyl fl. No 2 ἀπὸ τρια ἡμερησίως. Νὰ παρακολουθῆσετε τὸ ζήτημα τῆς περιόδου ἀπὸ κοντά, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν ἀνωμαλίες. Ὁ γάμος ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτάσσεται στὴν περίπτωσί σας.

Κοριτσόπουλο 22 Ν. Γ.: Ἡ ἀρχὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεώς σας ἀνάγεται στὰ συμπτώματα, ποὺ ἀκολούθησαν τὴν κηδεία. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ἔχει σχέσι αἰτίου πρὸς ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ εἶναι μιὰ χρονικὴ σύμπτωσις καὶ τίποτε περισσότερο. Ὅλα τὰ συμπτώματα ἀποτελοῦν τὴ νεύρωσι, ποὺ σᾶς βασανίζει καὶ συνεχῶς σᾶς ἀπασχολεῖ. Νὰ κάμετε Amp. Calcibromine No 10 καὶ amp. Multi-B. No 10. Ἐσωτερικῶς Tab. Sedamyl fl. No 2 ἀπὸ τρία ἡμερησίως.

Π. Τουτ., Σέρρες: Ἐφόσον ὁ βασικὸς μεταβολισμὸς εἶναι τόσον πολὺ ηὐξημένος, ἀσφαλῶς πρόκειται γιὰ ὑπερλειτουργία τοῦ θυρεοειδοῦς. Ἀφοῦ ἐπαναλάβετε τὴ θεραπεία τοῦ γιατροῦ σας, ποὺ εἶναι πολὺ καλή, νὰ μετρήσετε καὶ πάλι τὸν βασικὸ μεταβολισμό. Ὅλα τὰ φαινόμενα ἐκ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὀφείλονται στὴν αἰτίαν αὐτή. Θὰ ἡσυχάσετε καὶ θὰ λείψουν ἐντελῶς οἱ κρίσεις, ὅταν καταρθώσετε νὰ διατηρῆτε τὸ βασικὸ μεταβολισμὸ σὲ φυσιολογικὰ πλαίσια. Πολὺ θὰ σᾶς βοηθήσουν στὸν κατευασμὸ τῶν νεύρων Tab. Largactil fl. No 1. Ταυτοχρόνως θὰ πάρετε τὰ χάπια γιὰ τὴ βροχοκήλη καὶ συχνὰ νὰ σᾶς παρακολουθῆ ὁ γιατρός σας.

Σ. Μ. Δ., Ἄργος: Δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἁπλῆ ὑστερία, ἀλλὰ γιὰ κάτι πολὺ πιὸ σοβαρό. Οἱ ἰδεοληψίες, οἱ φοβίες, οἱ ἰδέες αὐτομοιφῆς καὶ αὐτοκατηγορίας, ἡ παρερμηνεία προσώπων καὶ πραγμάτων, τὰ ἀναίτια κλάματα, συνιστοῦν ἄλλη ψυχικὴ ἀρρώστεια, τὴν μελαγχολία. Ὑπάρχει κίνδυνος αὐτοκτονίας. Μὴν ἀφίνετε τὴν κατάστασι νὰ προχωρήση. Θεραπεύεται ταχύτατα μὲ λίγα ἠλεκτροσόκ. Κάθε καθυστέρησι εἶναι ἐγκληματική.

Α. Γ. Σ., Ἄτυχος τὴ ζωή, Θεσ/νίκη: Δὲν πρέπει μοιραλτραίος νὰ περιμένετε τὸ θάνατο νέος καὶ ὑγιὴς ἄνθρωπος. Νὰ ἀντιδράσετε καὶ νὰ ἐπισκεφθῆτε ψυχίατρο. Οἱ καταστάσεις αὐτὲς ὅσον ὀδυνηρὲς καὶ ἐπικίνδυνες εἶναι γιὰ τὸν φόβον αὐτοκτονίας, τόσον εὔκολα θεραπεύονται. Μὲ ὑπνοθεραπεία ἢ ἠλεκτροσὸκ θ' ἀπαλαγῆτε ἐντελῶς ἀπ' ὅλα τὰ ἐνοχλήματά σας. Ἂν αὐτὸ δὲν σᾶς εἶναι δυνατόν, νὰ κάμετε Amp. Largactil 5 c.c. No 20 μία κάθε βράδυ ἐνδομυϊκῶς.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Θεόδωρον Καπετανάκη, Σίδνεϋ, Αὐστραλία: Νὰ μοῦ γράψετε ὅποτε θέλετε. Α. Νησιώτη, Ρόδον: Τὸ σφάλμα δὲν εἶναι δικό μου. Εἶναι τῶν ἐπισήμων φακέλλων. Ἐγὼ γράφω τὰ ὀνόματα ὅπως τὰ διεβάζω. Ἂν ἐπανόρθωσι θὰ γίνη πιὰ στὸ βιβλίο μου. Αἰμιλίαν Γιαννοπούλου, Ἐνταῦθα: Καὶ γιὰ σᾶς τὸ ἴδιο. Ἂν διαβάσατε τ' ὄνομά σας στὸ Δ. Π. φάκελλο, θὰ τὸ βρῆτε τελείως ἀλλαγμένο. Τὸ Αἰμιλία ἔγινε Μηλίτσα καὶ τὸ Γιαννοπούλου, Γιαννακοπούλου. Ἂγνα Γ. Λαριντζάκη, Βόλον: Ἡ πρόταισί σας δὲν εἶναι δυνατὸν γὰ πραγματοποιηθῆ πρὸς τὸ παρόν. Μ. Κωστόπουλον, Ν. Γιόρκην: Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψη κανεὶς πολλὰ πράγματα καὶ νὰ ξαναρχίση ἀπὸ τὸ Α. Σταῦρον Μουζάκη, Σοφία Πετρούντα καὶ Λάζαρον Προυσσῆν, Καναδά: Εὐχαριστῶ χίλιες φορές, Σᾶς ἀφαντω ταχυδρομικῶς. Λεωνίδαν Κατσικόπουλον, Ἄγιον Ἰωάννην, Σπάρτην: Ἐξήτασα ὅσα καλύτερα μποροῦσα. Τέτοια ἐπιτροπὴ ὑπάρχει βεβαίως, ἀλλ' ὄχι ἐπίσημη. Ἐδῶσα τὴ διεύθυνσί σας. Ἠλίαν Μιχαλ

Οἱ Ἰωλάδες ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Παρεξήγησις

Ἡ Ἐφταλία ἤκανε τὴ γλυκομίλητη, τὴ σιγανοπαπαδιά, τὴ θεοφοβούμενη, τὴ Σάντα Μαρία, σὰν ἤβλεπε τὴν καρσινή της. Κι' ὅμως πισώπλατα, ἦταν τόσο τὸ μίσος, τ' ἄχτι καὶ τὸ καράζι της, ποὺ ἂν ἤβρισκε κολάϊ, μποροῦσε νὰ τὴν πνίξη σὲ μιὰ κούπα νερό! Καὶ πάλι ἡ καρσινή της κάθε φορὰ ποὺ τὴν τρακάριζε στὸ ντουρσέκι, ἄρχιζε τὰ μαλιμάτια:

—Καλέ, νὰ σὲ χαρῶ, Φταλία μου...τζιγέρι μου... κούτσα μου.

Καὶ πίσω της ἤβαζε μπιζιμπίλια καὶ μουζεμπιρλήκια, τὴν κατηγοροῦσε δεξιὰ - ζερβά, ἀφροὶ ἤβγαζε τὸ στόμα της καὶ τὰ μάτια της ἂν εἶχανε δόντια, δὲν θἄχαν ἀφίσει οὔτε τὸ κοκκαλάκι τσ' Ἐφταλίας.

Μὰ κι' ἡ Ἐφταλία πούτανε μπίρ σου καὶ μπίρ μου, τὴν πλέρωνε πεσίνι, κι' ἤλεγε ἐμπιστευτικῶς στὴν ἐκκλησιά, στὰ πανηγύρια, στο' ἐκδρομὲς καὶ στὸ ντουρσέκι της, τὰ ὅσα σέρνει ἡ φροκαλιά:

— Αὐτή; Ἤμαρτον, θεέ μου!... Κουντουρντισμένη... Τοῦ σκοίνιου καὶ τοῦ παλουκιοῦ!... Ἐμένα ρωτᾶτε... Ὁ πρῶτος τση γιαβουκλοὺς ἤτανε δυὸ φαντάροι!

— Τώρα κι' ἡ Ἐφταλία — φώναζε ὑγκιζτισμένη ἡ καρσινή της, σὰν τῆς τὰ ρακοντάρανε — πάει μὲ τὸ Θεό, γιατὶ δὲν τὴν θέλει ὁ διάβολος!...

Καὶ βάσταξε καιρὸ αὐτὸς ὁ ἀνοιχτὸς πόλεμος. Κι' ἦτανε τέτοιο τὸ μίσος, ποὺ ἡ καρσινὴ μ' ἕνα γερὸ μέσο ποὖχε στὸ γκουβέρνο, ἤφερε καὶ τσ' ἤκλεισε τὸ παράθυρο.

— Μοῦ βούλωσε τὸ παναθύρι, ἤλεγε ἡ Ἐφταλία ἀρούτι-μπαρούτι, καὶ κάνανε τὰ παντζούρια μου σφαλαγγουδιές, μὰ δὲν θὰ μπορέση ποτὲ νὰ μοῦ βουλώση τὸ στόμα!

Καὶ τὸ κακὸ ὅλο προχωροῦσε. Εὐτυχῶς προχθὲς οἱ ἄντροι τους ἤρθανε φάτσα στὴν ἀγορά.

— "Ακουσε, κὺρ-Νικολάκη, ὅπως μᾶς πᾶνε οἱ γυναῖκες μας κι' ὅπως λέει καὶ τὸ τραγούδι, θὰ πᾶμε «ἐσὺ στὸ χῶμα κι' ἐγὼ στὴ φυλακή».

Καί, γιὰ νὰ κάνουν τὰ πικρὰ γλυκά,τὸν κέρασε ἕνα οὔζο, παίξανε μονὰ-ζυγά, παίξανε πρέφα, γράψανε συντροφικὰ σὲ μιὰ γαλοπούλα, ποὺ θὰ βγάζανε στὸν καφενὲ λοταρία καὶ πήρανε ρεφενὲ κι' ἕνα λαχεῖο τῶν Συντακτῶν. Καὶ τὸ μεσημέρι ὁ μαχαλᾶς οὔλος ἤτριβε τὰ μάτια του, ὅταν τοὺς καρσιλιάντισε τσακίρ κέφι νὰ γυρίζουν εὐχαριστημένοι καὶ χαρούμενοι.

— Τρέχα νὰ δῆς τὸν "ἄντρα σου ἁλαμπρατσέ με τὸ Νικολάκη τσ' Ἐφταλίας!... φώναξαν στὴν γυναίκα του.

Ἀμέσως ἐκείνη βάρδα φουρνέλο, πετάχτηκε καὶ πρόπαξε τὴν Ἐφταλία νὰ τοῦ λέη:

— Ἔτσι σὲ θέλω, μπράβο! Γιατὶ ἡ γυναῖκα σου, καλὴ κι', ἄξια, εἶναι τσιγκούνα, σπαγγοραμένη. Κανένα σκέρτσο, κανένα παραπάτημα δὲν ἄφησε τόσα χρόνια νὰ κάνης ἀπ' τὸ φόβο "μὴν ξεδευτῆς!... Καὶ ζοῦσες χωρὶς λαχτάρες, χωρὶς ἀγωνίες, πόθοι κι' ὄνειρα! Σήμερα ὅμως ἀπόλαψες συγκινήσεις, χόρτασες ἐλπίδες καὶ πόθοι...

— Μωρὴ Ἐφταλία! ξεφώνισε ἡ καρσινή της, τριάντα χρόνια τὸν ἔχω μονοπροσκέφαλο καὶ θὲς νὰ τὸν βγάλης ἀπ' τὰ καύκαλά του, κακούργα!

Μὰ ἡ Ἐφταλία διάλυσε τὴν παρεξήγηση, μ' οὐλο τὸ σὰν φρουά της:

— Πρῶτα νὰ ρωτᾶς!... Ὁ ἄντρας σου μὲ τὸ Νικολάκη μου, πήραν συντροφικὰ ἕνα λαχεῖο τῶν Συντακτῶν καὶ πᾶνε νὰ δώσουν τὸ μάτι μὲ τὴν τύχη!..

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— *Τώρα κατάλαβα γιατί μοὔπλεξες τόσο μακρυὰ μανίκια στὰ πουλόβερ μου!*

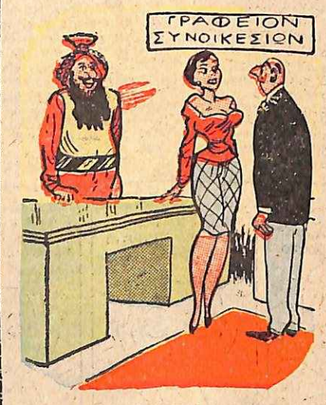

— *Ἐνδιαφέρεται, λέει, γιὰ τρεῖς ντούζινες νύφες!*

— *Αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέο ἔτος, κὺρ Γιάννη!...*

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΟ 1957 ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ!...

Ἀλλὰ πολλὲς ἐπαναστάσεις καὶ τοπικὲς συρράξεις.

Ποιὲς εἶναι οἱ προβλέψεις γιὰ τὸ 1957; Οἱ ἀστρολόγοι ὑπενθυμίζουν ὅτι τὸ ἔτος αὐτὸ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ πλανήτου Οὐρανοῦ ποὺ σημαίνει: ἀναταραχές, κοινωνικὲς ἀνατροπές, συγκρούσεις ἰδεολογιῶν, αἱματηρὲς συρράξεις, αὐγχυσι ἰδεῶν, χάος.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐξουσιάζεται ταυτόχρονα ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ τοῦ Ὑδροχόου. Ὁ Ὑδροχόος σημαίνει: πρόοδο τῶν ἐπιστημῶν, σοφὴ πεῖρα, διαρκῆ ἀνανέωση, νέες ἰδέες ποὺ ἐξαπλώνονται μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα, κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις, πνεῦμα ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοηθείας.

Πρέπει, συνεπῶς, νὰ συμπεράνωμε ὅτι ὁ Ὑδροχόος θὰ διασκεδάση τὶς ἀπειλὲς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ θὰ ἀμβλύνη τὴν ἐπαναστατικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ ἐπίδρασί του.

Οἱ ἀστρολόγοι προβλέπουν ὅτι, κατὰ τὰ μέσα Ἰανουαρίου, θὰ τερματισθῆ ἡ ἀποικιακὴ κρίσις καὶ θὰ ἐπιτευχθῆ ἕνας συμβιβασμὸς ἱκανοποιητικὸς γιὰ ὅλους.

Ὁ Φεβρουάριος καὶ τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Μαρτίου θὰ ἀφιερωθοῦν σὲ διεθνεῖς διασκέψεις, ἀπὸ τὶς ὁποίες, ὅμως, θὰ λείψη ἡ εἰλικρίνεια. Γι' αὐτό, οἱ συμφωνίες ποὺ θὰ ἐπιτευχθοῦν, θὰ εἶναι ἕνα «ξεγέλασμα».

Μιὰ κρίσιμη ἡμερομηνία: 20 Μαρτίου, ὥρα δυτικῆς Εὐρώπης 21 καὶ 17', Οὐάσιγκτων 16 καὶ 9' καὶ Μόσχας 23 καὶ 49'. Ὁ δυτικὸς καὶ ὁ ἀνατολικὸς συνασπισμὸς θὰ συγκρουστοῦν μὲ πρωτοφανῆ βιαιότητα, ἀλλὰ τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι ἡ σύγκρουσι θὰ περιορισθῆ σὲ ἀνταλλαγὴ ἐντυπωσιακῶν διακοινώσεων καὶ τὴν ἐκτόξευσι ἀμοιβαίων ἀπειλῶν.

Ἡ Γαλλία θὰ βρεθῆ στὴν κρισιμότερη περίοδο τῆς ἱστορίας της καὶ θὰ ὑποχρεωθῆ πιθανὸν νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Ἀφρική.

Παρατηροῦν, ἐξ ἄλλου, μιὰ σύμπτωσι μεταξὺ τοῦ ὡροσκοπίου τῆς Γαλλίας καὶ ἐκείνου τοῦ στρατηγοῦ ντὲ Γκωλ καὶ προλέγουν γι' αὐτὸν ὅτι θὰ κληθῆ νὰ παίξη πρωτεύοντα ρόλο στὴν πατρίδα του, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ περίοδο χάους, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπικρατήσουν τὰ ἀνατρεπτικὰ καὶ ἀναρχικὰ στοιχεῖα.

Οἱ ἀστρολόγοι σημειώνουν ἐπίσης τὴν ὁμοιότητα μεταξὺ τοῦ ὡροσκοπίου τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Καΐρου καὶ συμπεραίνουν ὅτι οἱ δυὸ χῶρες θὰ ἐκδηλώσουν κοινὴ δράσι. Ὁ Νασὲρ θὰ ἐπιτύχη συνένωσι τῶν ἀραβικῶν χωρῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Αἰγύπτου. Ἡ θέσι τοῦ Ἰσραὴλ θὰ καταστῆ κρίσιμη καὶ θὰ ἐξωθηθῆ σὲ ἀπελπισμένα διαβήματα.

Ἡ Ρωσία θὰ ἐπιχειρήση πιθανὸν μιὰ βραδεῖα κυκλωτικὴ κίνησι διὰ μέσου τῶν χωρῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς μὲ τέρμα τὸ Γιβραλτάρ. Ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς κινήσεως θὰ εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τῆς Εὐρώπης.

13 Μαΐου. Γενικὴ ἀναταραχὴ στὴν Ἀφρική. Τὰ ἀποικιακὰ κράτη διανύουν τὶς τελευταῖες τους στιγμές. Μεγάλη ἐπανάστασι στὴ Μαδαγασκάρη καὶ τὴν ἀπέναντι ἀφρικανικὴ ἀκτή.

Τὸ Ἔτος 1957 θὰ σημάνη τὸ τέλος τῆς Βρεταννικῆς κοινοπολιτείας. Οἱ μεταξὺ των μελῶν της δεσμοὶ θὰ χαλαρωθοῦν σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε θὰ καταντήσουν ἀνύπαρκτοι. Μιὰ μεγάλη ἀγγλικὴ κτῆσις θὰ ἀνακτήση τὴν ἀνεξαρτησία της. Διαφωνίες, μηχανορραφίες καὶ σκάνδαλα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀγγλικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ θὰ νοσταλγήση τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἁπλὴ πριγκήπισσα. Ἀθῴσες χρεωκοπίες μεγάλων ἀγγλικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τραπεζῶν. Πολλὲς αὐτοκτονίες ἐπιφανῶν προσωπικοτήτων.

Ἡ Ρωσία θὰ ἐφαρμόση ἀπὸ τὸ καλοκαίρι μὲ ἀφάνταστη ὠμότητα νέα μακροχρόνια σχέδια. Οἱ ἰθύνοντες, ποὺ θὰ ἀποδλέπουν μόνον στὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ἀδιαφορήσουν γιὰ τὶς θυσίες. Προσωρινὴ ἐπικράτησι τῶν σταλινικῶν στοιχείων. Ἀπὸ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου, ὅμως, θ' ἀρχίση νέα περίοδος ἀποσταλινοποιήσεως. Οἱ ἐξεγέρσεις τῶν δορυφόρων θὰ συνεχιστοῦν.

Ἡ Γιουγκοσλαβία, ξεφωνισμένη ἀπὸ τὴ Μόσχα, θὰ προσεγγίση περισσότερο στὴ Δύσι.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ γνωρίσουν μεγάλες οἰκονομικὲς δυσχέρειες. Ἡ πολεμικὴ δύναμί τους, ὅμως, θὰ ἐνισχυθῆ ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψι ἑνὸς νέου ἀκαταγωνίστου ὅπλου. Ἡ ἐπέμβασίς των θὰ σώση πολλὲς φορὲς τὴν εἰρήνη. Ὁ δυτικὸς συνασπισμὸς θὰ ἀνασυγκροτηθῆ ἐπὶ νέων δικαιοτέρων βάσεων.

Ἡ Κίνα θὰ ἀκολουθήση ξεχωριστὴ πολιτικὴ ἀπὸ τὴ Ρωσία καὶ θὰ ἐπιδιώξη τὴν ἡγεμονία τῆς Ἀσίας.

Ἡ Γερμανία θὰ ἀναγνωρισθῆ ἐκ νέου ὡς Μεγάλη Δύναμι, παρὰ τὴν ἀντίδρασι τῆς Μόσχας. Δὲν θὰ ἐπιτύχη, ὅμως, τὴν ἑνσωμάτωσι τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

Στὴν Ἀσία θὰ δημιουργηθῆ ἕνα νέο μεγάλο κράτος.

Κατὰ τοὺς ἀστρολόγους, δὲν θὰ γίνη τρίτος παγκόσμιος πόλεμος κατὰ τὸ 1957. Περιορισμένης ἐκτάσεως συρράξεις, ὅμως, θὰ ἐκδηλωθοῦν σὲ πλείστα σημεῖα τοῦ πλανήτου μας. Σ' αὐτὲς θὰ δοκιμαστοῦν νέα ὅπλα.

Αὐτὰ προλέγουν οἱ ἀστρολόγοι. "Ας δοῦμε κατὰ πόσον αἱ προβλέψεις τους θὰ πραγματοποιηθοῦν.

Τὸ σύστημα τῶν ὡριαίων ἀτράκτων

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ποὺ θέλει νὰ παρουσιάζεται σὰν ἐλεύθερος, εἶναι στὴν πραγματικότητα σκλάβος τῆς ὥρας. Ὅλη ἡ ζωή του, ἡ ἐργασία του κι' αὐτὲς ἀκόμη οἱ ἐρωτικὲς ἀσχολίες του ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς δείκτες τοῦ ρολογιοῦ. Ὅσο τὰ ὄργανα αὐτὰ τῆς μετρήσεως τοῦ χρόνου τελειοποιοῦνται, τόσο περισσότερο ὁ ἄνθρωπος ὑποδουλώνεται στὴν ὥρα.

Ἀλλὰ μὴ φανταστῆτε πὼς ἡ μέτρησις τοῦ χρόνου ἦταν εὔκολο πρᾶγμα. Ὅπως ὅλοι ξέρομε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τὸ διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν διαβάσεων τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὸ ζενὶθ ἀποτελεῖ τὴν ἡλιακὴ ἡμέρα. Ἀλλ' ἡ διάρκεια της ποικίλλει μέσα στὸ χρόνο. Ὅλες οἱ ἡμέρες τοῦ χρόνου δὲν εἶναι ἴσες. Ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ βρεθῆ ἕνας τρόπος γιὰ νὰ ἐξισωθοῦν μεταξύ τους. Καὶ αὐτὸ ἔγινε μὲ τὴ δημιουργία ἑνὸς τεχνητοῦ ἡλίου, ποὺ κινεῖται πάνω στὸν ἰσημερινὸ μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε, στὸ τέλος τοῦ ἔτους, νὰ συμπίπτη μὲ τὸν πραγματικό. Ὁ τεχνητὸς αὐτὸς ἥλιος ὑποτίθεται ὅτι περνάει κατὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, που εἶναι ἴσα μεταξύ τους, ἀπὸ τὸ ζενίθ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δημιουργήθηκε ἡ μέση ἡλιακὴ ἡμέρα τῶν 24 ὡρῶν.

Ὑπάρχει, φυσικά, μιὰ διαφορὰ μεταξὺ τῆς συμβατικῆς ὥρας ποὺ μᾶς δίνει αὐτὸς ὁ τεχνητὸς ἥλιος, καὶ τῆς πραγματικῆς. Ἡ συμβατικὴ ὥρα ἄλλοτε προτρέχει κατὰ 16 λεπτὰ ἀπὸ τὴν πραγματικὴ κι' ἄλλοτε καθυστερεῖ κατὰ 14 λεπτά. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὶς συνήθεις ἀσχολίες μας, ἀλλ' οἱ ἀστρονόμοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν ὑπολογίζουν ὅταν θέλουν νὰ ξέρουν τὴν πραγματικὴ ὥρα. Ὅπως καὶ ὁ πραγματικὸς ἥλιος, ἔτσι καὶ ὁ φυσικός, διασχίζει διαδοχικὰ τοὺς διαφόρους μεσημβρινούς, προχωρώντας ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ἡ ἡμέρα δὲν ἀρχίζει τὴν ἴδια ὥρα σ' ὅλη τὴ γῆ. Θεωρητικά, κάθε σημεῖο τῆς γῆς ἔχει τὸ δικό του μεσημβρινό. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ εἶναι σημαντικὴ προκειμένου γιὰ μεγάλες ἀποστάσεις, ὅπως ἐκεῖνες ποὺ διανύουν τὰ σύγχρονα ἀεροπλάνα. Ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ πηγαίνει π.χ. ἀπὸ τὴ Ζυρίχη στὸ Τόκιο ἔχει σὲ κάθε στιγμὴ καὶ διαφορετικὴ ὥρα, ποὺ εἶναι ἡ ὥρα τοῦ τόπου ἀπὸ ὅπου περνάει.

Σύμφωνα μὲ τὴν τοπικὴ ὥρα, ἕνα τραῖνο θὰ χρειαζόταν περισσότερο χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ πάη ἀπὸ τὴ Βιέννη στὸ Παρίσι, παρὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴ Βιέννη. (Μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι καὶ στὶς δύο διαδρομὲς θὰ ἔτρεχε μὲ τὴν ἴδια σταθερὴ ταχύτητα). Καὶ τὸ ἴδιο θὰ γινόταν γιὰ μιὰ διαδρομὴ μεταξὺ δύο πόλεων, ποὺ βρίσκονται στὴν αὐτὴ χώρα.

Γιὰ νὰ διορθωθῆ αὐτὸ τὸ ἄτοπο, ἡ διεθνὴς διάσκεψι ποὺ συνῆλθε τὸ 1884 στὴν Οὐάσιγκτων καθώρισε ἕναν «μεσημβρινὸ ἀφετηρίας» ἢ πρῶτο, καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς δόθηκε σ' ἐκεῖνον τοῦ Γκρήνουϊτς. Δημιουργήθηκε ἔτσι ὁ μέσος χρόνος τοῦ Γκρήνουϊτς, ποὺ δίνει μιὰ ὥρα ὁμοιόμορφη σ' ὅλη τὴ γῆ.

Αὐτὴ ἡ ὥρα εἶναι σὰν μιὰ διεθνὴς γλῶσσα ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συνεννοηθοῦμε μεταξύ μας.

Ἀλλὰ τὸ ὅτι μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συνεννοηθοῦμε δὲ σημαίνει ὅτι μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε αὐτὴ τὴν ὥρα σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἡ διαφορά της ἀπὸ τὴν τοπικὴ ὥρα εἶναι κάποτε πολὺ σημαντική. Οὔτε, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, μπορεῖ κάθε τόπος νὰ ἔχη τὴ δική του ὥρα, γιατὶ θὰ ἐδημιουργεῖτο τότε μιὰ τρομερὴ σύγχυσις. Γιὰ νὰ ἐπιτύχη τὸ συνδυασμὸ μεταξὺ τοῦ παγκοσμίου χρόνου (ὥρα τοῦ Γκρήνουϊτς) καὶ τοῦ τοπικοῦ, ὁ Ἀμερικανὸς Ντόουντ, ἐπρότεινε, λοιπόν, τὸν τεμαχισμὸ τῆς γηΐνης σφαίρας σὲ 24 φέτες, ποὺ κάθε μιὰ θ' ἁπλωνόταν σ' ἕνα τόξο 15 μοιρῶν (24 Χ 15 = 360). Οἱ φέτες αὐτὲς ὠνομάσθησαν ὡριαῖοι ἄτρακτοι. Κάθε μιὰ ἀντιστοιχεῖ σὲ μιὰ ὥρα. Ἔτσι, ὅταν πηγαίνωμε ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς θὰ πρέπει νὰ προσθέτωμε 1 ὥρα ἀπὸ τὴ μιὰ ἄτρακτο στὴν ἄλλη καὶ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ν' ἀφαιροῦμε 1 ὥρα. Μεγάλες χῶρες, ὅπως οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Ρωσία, ἀνήκουν ἀναγκαστικὰ σὲ περισσότερες τῆς μιᾶς ἀτράκτους (3 - 4).

Ὁ ἀρχικὸς μεσημβρινὸς (μεσημβρινὸς Ο) ἐκτείνεται 7ο30 πρὸς δυσμὰς τοῦ Γκρήνουϊτς καὶ 7ο30 πρὸς ἀνατολάς. Ὅλες οἱ χῶρες ποὺ βρίσκονται σ' αὐτὴ τὴν ἄτρακτο ἔχουν τὴν ὥρα τοῦ Γκρήνουϊτς (ὥρα τῆς δυτικῆς Εὐρώπης). Γιὰ τὴν ἑπομένη ἄτρακτο θὰ προσθέσωμε μιὰ ὥρα σ' ἐκείνην τοῦ Γκρήνουϊτς (ὥρα τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης). Στὴν τρίτη ἄτρακτο ἔχομε μιὰ διαφορὰ δύο ὡρῶν σχετικὰ μ' ἐκείνην τοῦ Γκρήνουϊτς (ὥρα τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης). Προχωρώντας ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, θὰ προσθέτωμε καὶ μιὰ ὥρα σ' ἐκείνην τῆς προηγουμένης ἀτράκτου. Ἔτσι, ὅταν φτάσωμε στὴ δωδεκάτη ἄτρακτο θὰ ἔχωμε μιὰ διαφορὰ δώδεκα ὡρῶν σχετικὰ μὲ ἐκείνη τοῦ Γκρήνουϊτς. Ὅταν στὸ Γκρήνουϊτς εἶναι 12 (μεσημέρι Κυριακῆς), στὴ Μόσχα εἶναι 3, στὴ Σαϊγκὸν 7 καὶ στὸ Τόκιο 9. Στὴ Χονολουλοῦ, ὅμως, εἶναι 2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου, στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο 4, στὴ Νέα Ὑόρκη 7 καὶ στὸ Ρίο Ἰανέϊρο 9 (πρωῒ τῆς Κυριακῆς).

Ὑπάρχει ἔτσι ἕνα σημεῖον ὅπου ἡ ἡμέρα ἀλλάζει. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ προεκρίθη ὁ μεσημβρινὸς 180ο ποὺ χωρίζει τὸν Εἰρηνικὸ σὲ δύο. Παρέυτυ, ὡστόσο, ἀνάγκη νὰ γίνουν ὡρισμένες παρεκκλίσεις ἀπ' αὐτὴ τὴ «διεθνὴ γραμμὴ ἀλλαγῆς τῆς ἡμερομηνίας», ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ χωρισθῆ ἡ Ἀσία ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου γιὰ νὰ περιληφθῆ ὁλόκληρη ἡ ἔκτασι ὡρισμένων νήσων στὴν ἴδια ἄτρακτο (γιατί, διαφορετικά, θὰ εἶχαν δυὸ ὧρες). Συμφωνήθηκε, λοιπόν, ὅτι ὅταν διασχίζωμε αὐτὴ τὴ γραμμὴ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, θὰ πρέπει νὰ πηδᾶμε, δηλαδή, νὰ χάνωμε μιὰ μέρα. Ὅταν, ἀντίθετα, τὴν διασχίζωμε ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς θὰ πρέπει ν' ἀφαιροῦμε μιὰ μέρα. (Ἔτσι ἕνα πλοῖο ποὺ θὰ φτάση σ' αὐτὴ τὴ γραμμὴ τὰ μεσάνυχτα τῆς Τετάρτης, θὰ βρεθῆ στὸ ἀντίθετο μέρος τῆς γραμμῆς... στὸ πρῶτο λεπτὸ τῆς Τετάρτης καὶ πάλι. Θὰ ἔχη δηλαδὴ δυὸ Τετάρτες καὶ θὰ κερδίση μιὰ ἡμέρα).

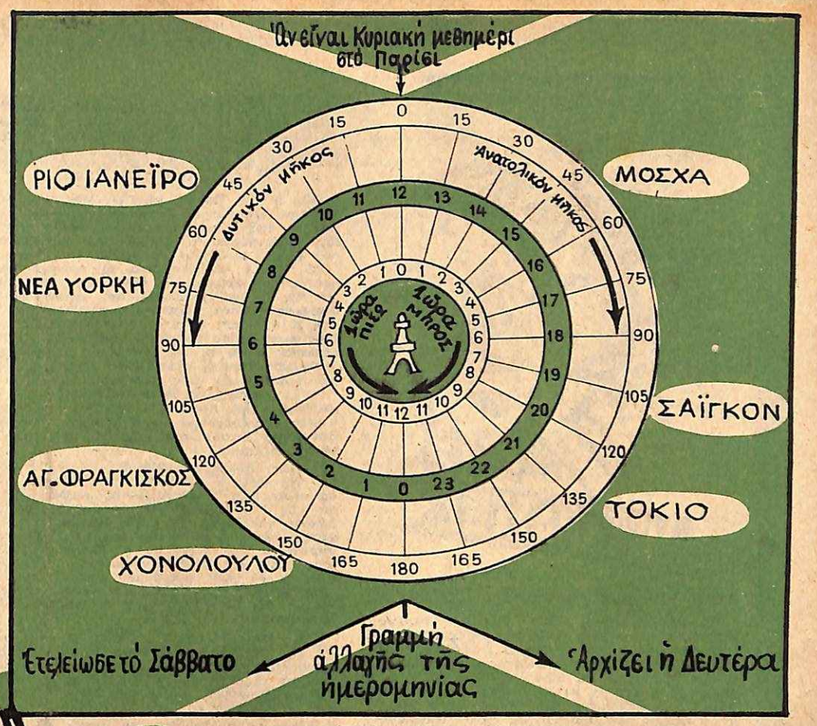

Τὸ διάγραμμα αὐτὸ ποὺ βασίζεται στὸ χρόνο τοῦ Γκρήνουϊτς ἐπιτρέπει νὰ ὑπολογίσωμε καὶ νὰ συγκρίνωμε τὴν ὥρα στὰ διάφορα σημεῖα τοῦ πλανήτου.

Τῶν ὥρῶν ἡ μέτρησι τοῦ χρόνου

ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΥΠΟ ΖΥΛ ΣΑΝΣΕΛ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Τὸ μέρος, ὅπου εἶχαν βγῆ οἱ ναυαγοί, βρισκόταν μακρυὰ ἀπὸ τὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ ὁδηγοῦσε στὸ Ροζάριο ἢ στὴ Σάντα Φέ. Ὁ Ραοὺλ δηλωσε τότε στοὺς φίλους του ὅτι θὰ ἔφευγε γιὰ νὰ φτάσῃ σὲ κανένα χωριό, κι' ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἐστελνε κανένα ἀμάξι, νὰ τοὺς πάρῃ. Ὁ καπετάνιος ὅμως δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ καὶ γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ τοῦ ζήτησε λεφτὰ γιὰ τὸ ναῦλο. Ὁ Ραοὺλ ἔβγαλε ἀπὸ τὴ ζώνη του μερικὰ λεφτὰ κι' ἀρχισε νὰ τὰ μετράῃ...

16ον Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ὁ «καμπέρος» φύσηξε μὲ τόση μανία, ὥστε πέταξε κατὰ γῆς τὸ μικρὸ καὶ τὸν κόλλησε στὸ χῶμα μαζὶ μὲ τὸν καπετάνιο καὶ τὴ χοντρο-Ζοζέφα. Εὐθὺς ἀμέσως ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ φωνή:

—Ἡ ζώνη μου!

Ἡ φωνὴ αὐτὴ ἦταν τοῦ Ραοὺλ. Ὁ δυνατὸς ἀέρας τοῦ εἶχε πάρει ἀπὸ τὰ χέρια τὴ ζώνη καὶ τὴ στριφογύριζε ψηλά. "Ἔτρεξε τότε σὰν τρελλὸς νὰ τὴν πιάσῃ γιατί ἡ ζώνη αὐτὴ εἶχε τὸ λαχεῖο του!

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἦταν τόσο εὔκολο, γιατὶ ὁ ἀέρας πότε τὴν πετοῦσε ψηλὰ καὶ πότε τὴν κυλοῦσε κάτω. Τοῦ κάκου ὁ καϋμένος ὁ Ραοὺλ τὴ κυνηγοῦσε. Μόλις τὴν ἔφτανε, ὁ ἀέρας τοῦ τὴν ἔπαιρνε πάλι καὶ τὴν πήγαινε μακρυά. Σὲ μιὰ στιγμὴ μάλιστα φύσηξε μὲ τόση ὁρμή, ποὺ σήκωσε τὴ ζώνη ψηλὰ τρία - τέσσερα μέτρα, ἐνῶ τὰ μάτια τοῦ Ραοὺλ τυφλώθηκαν ἀπὸ τὴ σκόνη καὶ δὲν ἔβλεπε πιά.

Εὐτυχῶς ὁ ἄνεμος κόπασε ἀπότομα. Ὁ Ραοὺλ θέλησε νὰ τὴν κυνηγήσῃ, ἀλλὰ ξαφνικὰ ἕνα μεγάλο ἁρπακτικὸ πουλί, ἀπὸ τὰ τόσα πολλὰ τῆς πάμπας, ποὺ τρέφονται μὲ ψοφίμια, εἶδε τὴ ζώνη. Τὴν πέρασε ἀσφαλῶς γιὰ φίδι, ἔπεσε ἀπάνω της, τὴν ἅρπαξε μὲ τὰ νύχια του καὶ πέταξε ψηλά!...

Ὁ δυστυχισμένος ὁ Ραοὺλ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του ἔπεσε κάτω σχεδὸν ἀναίσθητος.

Πέρασε λίγη ὥρα στὴν κατάστασι αὐτή. Κατόπιν ἕνας κρότος καλπασμοῦ ἔκανε τὸ Ραοὺλ νὰ συνέλθῃ κάπως. Σήκωσε ψηλὰ τὸ κεφάλι του καὶ εἶδε τέσσερις καβαλλάρηδες ποὺ περνοῦσαν δίπλα του μὲ μεγάλη ταχύτητα.

Τάχασε γιὰ λίγο. Μήπως ὀνειρευόταν; Τοῦ φάνηκε ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς καβαλλάρηδες αὐτοὺς ἦταν ἡ Μὶς Μπρίτζ. Γιὰ νὰ βεβαιωθῇ τότε φώναξε:

—Μὶς Μπρίτζ! Μὶς Μπρίτζ!

Ἡ κοπέλλα, γιατὶ αὐτὴ ἦταν, μαζὶ μὲ τὸν σὲρ Ράλφ καὶ τοὺς ἀπαραίτητους Ζὸ καὶ Λό, ἀναγνώρισε τὸ μικρό της φίλο καὶ σταμάτησε ἀμέσως.

Ἡ πρώτη σκέψι τοῦ Ραοὺλ ἦταν νὰ τῆς δείξῃ τὸ ἁρπακτικὸ πουλί, ποὺ τοῦ εἶχε κλέψει τὸ θησαυρό του.

—Μὶς Μπρίτζ! φώναξε, σκοτῶστε το γρήγορα! Σᾶς παρακαλῶ σκοτῶστε το! Μ' ἔκλεψε!

Ἡ Ἀμερικανίδα, χωρὶς νὰ τοῦ ζητήσῃ περισσότερες ἐξηγήσεις, σημάδεψε μὲ τὴν καραμπίνα της καὶ πέτυχε τὸ στόχο της. Ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἔρριξε δυὸ ἀκόμα.

Μιὰ φωνὴ χαρᾶς, κατακλήδισε κι' εὐγνωμοσύνης ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Ραοὺλ. Εἰσφαίρα τῆς Μπρίτζ νὰ κουνιέη τὸ ἕνα του φτερό καὶ νὰ πέφτη λοξὰ καὶ σιγά - σιγὰ κάτω στὸ ἔδαφος.

Ἡ Μὶς Μπρίτζ ἔτρεξε στὸ μέρος ὅπου ἔπεσε καὶ σὲ λίγο ἀκούστηκε κι' ἄλλος πυροβολισμός.

Αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ εἶχε σκοτώσει τελειωτικά.

Ὁ Ραοὺλ τότε τράβηξε ἀπὸ τὰ πελώρια νύχια τοῦ ἁρπακτικοῦ πουλιοῦ τὸν πολύτιμο θησαυρό του, τὴ ζώνη του!

Ἡ ἐκδίκησι τοῦ Ραοὺλ

Πῶς ἡ Μὶς Μπρίτζ μὲ τὴν ἀκολουθία της, ποὺ τὴν ἀφήσαμε στὴν κορυφὴ τῆς Κορδιλλιέρας νὰ ταξιδεύῃ γιὰ τὴ Χιλή, βρέθηκε στὴν ἀργεντινὴ πάμπα τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ περιουσία τοῦ Ραοὺλ κινδύνευε νὰ χαθῇ;

Ὁ Ραοὺλ, ἀφοῦ πρῶτα τὴν εὐχαρίστησε, τὴν ρώτησε κατόπιν πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ θαῦμα. Ἡ Μὶς Μπρίτζ χαμογελῶντας, ἀπάντησε ὅτι ἀναγκάσθηκε νὰ συντομεύσῃ τὴ διαμονή της στὴ Χιλή, γιατὶ ὁ τόπος ἦταν γι' αὐτὴν καὶ τοὺς συντρόφους της ἀνθυγιεινός... Ὁ Ραοὺλ, ξέροντας καλὰ τὴ ζωή τους, δὲν τὸ πίστεψε. Ἀσφαλῶς καμμιὰ τράπεζα θὰ εἶχαν ληστέψει καὶ φοβόντουσαν τοὺς χωροφύλακες...

—Τὰ καταφέραμε ὅμως πολὺ καλὰ γιὰ νὰ μείνουμε στὴν Ἀργεντινή, πρόσθεσε ἡ Ἀμερικανίδα. Δὲν ἔχουμε τώρα κανένα φόβο. Ἡ ἀστυνομία ἔπιασε τοὺς ληστὲς τῆς τραπέζης τῆς Μεντόζας.

—Πῶς; ἀπόρησε ὁ Ραοὺλ.

—Νά πῶς, τοῦ ἐξήγησε ἡ Μὶς Μπρίτζ. Ἐδῶ πέρα, ὅταν ἡ ἀστυνομία δὲ μπορεῖ νὰ πιάσῃ τοὺς ἀληθινοὺς κλέφτες, πιάνει ἕναν ὁποιονδήποτε καὶ ρίχνει τὸ βάρος ἀπάνω του. Ὁ κόσμος πιστεύει κι' ἡ ἀστυνομία δέχεται συγχαρητήρια ποὺ συνέλαβε τὸ δράστη. Ἔτσι μπορέσαμε καὶ μεῖς νὰ γυρίσουμε στὴν Ἀργεντινή. Κι' ἐσύ, μικρέ μου μπόυ, μπορεῖ νὰ εἶσαι ἥσυχος γιὰ τὴν Ἱστορία ἐκείνη τοῦ ταέκ. Κανεὶς δὲν θὰ σ' ἐνοχλήσῃ πιά, ἀφοῦ ἄλλος πλήρωνει...

Ὁ Ραοὺλ θέλησε κι' αὐτὸς νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ τὶς περιπέτειές του καὶ γιὰ τὸ περίφημο λαχεῖο. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἦταν ἕτοιμος νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ ὅτι εἶχε μπροστά της ἕνα ἑκατομμύριο, παρουσιάστηκαν ὁ καπετάνιος κι' ἡ γυναίκα του.

Εἶχαν παρακολουθήσει τὴ σκηνή, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐνδιέφερε αὐτό. Ἐκεῖνο ποὺ τοὺς εἶχε τραβήξει τὴν περιέργεια ἦταν τὰ μεγάλα πακέττα, ποὺ ἦταν φορτωμένα σπ' ἄλογα τῶν φίλων τοῦ Ραοὺλ. Ἡ χοντρο - Ζοζέφα, διακόπτοντας τὴ συζήτησι ποὺ εἶχε μὲ τὴν Μὶς, τοῦ εἶπε μὲ γλυκὸ τρόπο:

—Μικρέ μου, μιὰ καὶ ἤσουν τυχερὸς νὰ βρῇς ἐδῶ στὴν ἐρημιὰ τοὺς φίλους σου, δὲν τοὺς ρωτᾶς μήπως ἔχουν τίποτα νὰ μᾶς δώσουν νὰ φᾶμε;

—Ναί, ναί, πρόσθεσε κι' ὁ καπετάνιος. Γιατὶ καλὸ ἦταν τὸ γάλα, ἀλλὰ δὲν χορταίνει ἡ κοιλιά, κι' ἡ καϋμένη ἡ γυναίκα μου...

Ὁ Ραοὺλ γέλασε βλέποντας τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς νὰ τὸν παρακαλοῦν μὲ τόσο καλὸ τρόπο, ἐνῶ λίγη ὥρα πρὶν τοῦ εἶχαν φερθῇ τόσο ἀσχημα. Σκέφτηκε λοιπὸν νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ.

Ἡ Μὶς Μπρίτζ ἔκανε νόημα στὸ Ζὸ καὶ στὸ Λὸ νὰ βγάλουν μερικὰ τρόφιμα. Ἀλλὰ ὁ Ραοὺλ τοὺς ἐμπόδισε.

—Ὄχι, εἶπε. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ δώσετε σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τίποτα! Μὲ κακομεταχειρίστηκαν πολύ!...

Τὸ ζευγάρι τότε παρακάλεσε πάλι τὸ Ραοὺλ, ζητῶντας του συγγνώμην. Μὰ ἐκεῖνος ἦταν ἀνένδοτος. Εἶπε μάλιστα νὰ μὴν τοὺς καλέσουν στὸ γεῦμα, ποὺ, γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια πῆγαν νὰ τὸ φᾶνε μέσα στὸν περίδολο, ποὺ τὸ φράκτη του δὲ μποροῦσε νὰ περάσῃ ἡ χοντρο - Ζοζέφα.

Φανταισθῆτε πῶς τοὺς κύτταζε ἡ λαίμαργη

—Παλιοαυτοκίνητο, μαμᾶ! Μοντέλο τουλάχιστον τοῦ 1955!...

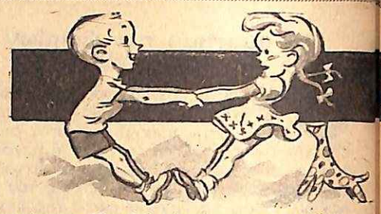

καπετάνισσα, ἔξω ἀπὸ τὰ σύρματα, νὰ τρώνε τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα φαγητά, ἐνῶ ἐκείνη εἶχε τρελλαθῆ ἀπὸ τὴν πεῖνα!

Ἡ ἐκδίκησι ὅμως τοῦ Ραοὺλ δὲν κράτησε καὶ πολύ. Ἀφοῦ ἔφαγε μὲ τοὺς φίλους του μπρὸς στὰ μάτια του ζευγαριοῦ, τοὺς ζήτησε νὰ προσφέρουν κάτι καὶ σ' αὐτούς. Ἔτσι ἡ πεινασμένη Ζοζέφα γέμισε καλὰ τὸ στομάχι της.

Ὁ Ραοὺλ, εὐχαριστημένος, ποὺ τοῦ εἶχε δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ τιμωρήσῃ γιὰ λίγο τὸν καπετάνιο καὶ τὴ γυναῖκα του, γύρισε πάλι στὴν Μὶς Μπρίτζ γιὰ νὰ τῆς ἐξιστορήσῃ τὶς τελευταῖες του περιπέτειες.

—Ὥστε, μπόϋ μου, εἶσαι πλούσιος τοῦ εἶπε ἡ Ἀμερικανίδα. Πολὺ πλούσιος! Ἀξίζεις ἕνα ἑκατομμύριο πιάστρα!

—Ναί, ἀπάντησε ὁ Ραοὺλ, ἀλλὰ ξέρω τί σᾶς χρωστῶ! Ἂν δὲν ἤσαστε σεῖς, τὸ καταραμένο πουλὶ θὰ ἔπαιρνε τὸ λαχεῖο μου καὶ θὰ τὰ ἔχανε ὅλα. Γι' αὐτό, Μὶς Μπρίτζ, θὰ σᾶς δώσω ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν περιουσία μου.

—Ὄχι,, ὄχι! εἶπε ἡ Ἀμερικανίδα. Δὲν θέλω τίποτα, μικρέ μου. Τὸ πολὺ - πολὺ νὰ μοῦ ἀγοράσῃς γιὰ ἐνθύμιο ἕνα κόσμημα ἢ ἕνα καλὸ ντουφέκι, Τίποτ' ἄλλο!

Ἐνῶ μιλοῦσε ἡ Μὶς Μπρίτζ, ὁ ἀδελφός της, ὁ Ζὸ κι' ὁ Λό, ποὺ τὴν ἄκουγαν, εἶχαν ἀγανακτήσει μαζί της. Κι' ὁ Ζὸ βιάστηκε νὰ πῇ:

—Μὶς Μπρίτζ, δὲ μπορεῖτε νὰ ἐμποδίσετε τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί, ἂν θέλῃ νὰ σᾶς προσφέρῃ κάτι ἀφοῦ τόσο πολὺ τὸ βοηθήσατε. Μπορεῖ νὰ θέλῃ νὰ σᾶς δώσῃ ἑκατὸ ἢ διακόσιες χιλιάδες πιάστρα! Μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ καὶ περισσότερα!...

—Ἐγὼ δὲ θέλω! φώναξε ἡ Ἀμερικανίδα. Οἱ τρεῖς ἄνδρες τότε δὲν τόλμησαν νὰ τῆς φέρουν καμμιὰ ἀντίρρησι. Κι' ὁ Ραοὺλ συνέχισε τὴ συζήτησι τοῦ μαζί της, ἐνῶ ὁ Ζὸ κι' ὁ Λὸ τραβήχτηκαν λίγο πιὸ πέρα κι' ὁ σὲρ Ράλφ ξαπλώνοντας στὴ χλόη, ἀποκοιμήθηκε.

—Τί δυνατὴ ποὺ εἶστε! τῆς εἶπε ὁ Ραοὺλ ἐνθουσιασμένος. "Οπως θέλετε τοὺς κάνετε τοὺς συντρόφους σας. Σὲ ὅλα σᾶς ὑπακοῦνε!

—Κι' ὅμως τοὺς βαρέθηκα, εἶπε ἡ Μὶς, εἶναι παληάνθρωποι. Δὲ μπορῶ πιὰ νὰ μείνω μαζί τους. Ζητῶ εὐκαιρία νὰ τοὺς ἀφήσω. Αὐτοὶ μὲ ἔκαναν κλέφτρα. Στὴν ἀρχὴ μὲ διασκέδαζε ἡ περιπέτεια. Ἦταν γιὰ μένα σὰν ἕνα σπόρ. Ἀλλὸ τώρα ποὺ εἶμαι πλούσια, δὲν θέλω νὰ συνεχίσω αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ὁ Ραοὺλ συγκινημένος τῆς ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τὴ φίλησε μὲ χαρά.

—Ὦ, Μὶς Μπρίτζ, εἶπε, πόσο μ' εὐχαριστοῦν αὐτὰ τὰ λόγια σας! Νὰ ξέρατε μὲ πόση λύπη σκεπτόμουν πάντα τὴν ἐπικίνδυνη ζωή σας Σὲ πρώτη εὐκαιρία μπορεῖτε νὰ σᾶς πιάσῃ ἡ ἀστυνομία. «Κρίμα. Ἕλεγα, τόση ὁμορφιά, τόση δύναμι, τόση ἐξυπνάδα!» Ναί, ναί, ξαναπῆτε μου ὅτι θὰ τοὺς ἀφίσετε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τὸν Ζὸ καὶ τὸ Λό. Ξαναπῆτε μου ὅτι θὰ γίνετε πάλι καλὴ γυναίκα, γιὰ νὰ σᾶς σέβωνται καὶ νὰ σᾶς ἀγαποῦν ὅλοι, ὅπως σᾶς ἀξίζει!

Τὰ λόγια τοῦ Ραοὺλ συγκίνησαν βαθειὰ τὴ Μὶς Μπρίτζ. Τῆς ἔκανε πιὸ πολὺ ἐντύπωσι ὅτι ὁ μικρός της φίλος εἶχε κρίσι μεγάλου ἀνθρώπου. Τὸν τράβηξε λοιπὸν κοντά της καὶ φιλώντας τον, τοῦ εἶπε:

Εἶσαι ἕνα πολὺ καλὸ μπόϋ, Ραοὺλ. Καὶ σοῦ δίνω τὸ λόγο μου ὅτι ἀπὸ σήμερα ἡ Μὶς Μπρίτζ ξεναγίνεται πάλι φρόνιμη γυναίκα!...

—Μὶς Μπρίτζ, δὲν ξέρετε πόσο εἶμαι εὐτυχισμένος μ' αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε! Θὰ ἔρθω νὰ σᾶς βρῶ, ἄμα γίνω πλούσιος. Καὶ θὰ μοῦ πῆτε ἐσεῖς τί νὰ κάνω τὰ χρήματά μου, γιατὶ ὑπάρχουν κακοὶ ἄνθρωποι στὸν κόσμο καὶ δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ συμβουλευτῶ κανένα!

—Ὢλ ράϊτ! ἀπάντησε ἡ Ἀμερικανίδα. Τώρα ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ σὲ συνοδεύσωμε στὴν πιὸ κοντινὴ πόλι, ὅπου θὰ μπορέσῃς νὰ ἐξασφαλίσῃς τὰ χρήματά σου. Ἀλλοιῶς, κινδυνεύεις νὰ πάθῃς χειρότερα. Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη ἡ πάμπα γιὰ ἕνα παιδὶ δεκαπέντε χρόνων ποὺ ἔχει στὴν τσέπη του ἕνα ἑκατομμύριο!...

—Ναί, εἶναι ἐπικίνδυνη! εἶπε μελαγχολικὰ ὁ Ραοὺλ.

Ἡ Μὶς Μπρίτζ φώναξε τοὺς συντρόφους της καὶ τοὺς εἶπε νὰ πιάσουν ἕνα ἄλογο ἀπὸ τὸ κοντινό, κοπάδι γιὰ νὰ τὸ καβαλλικέψῃ ὁ Ραοὺλ καὶ νὰ τὸν συνοδέψουν ὡς τὸν πλησιέστερο σταθμό. Ἐκεῖ τὸν ἔβαλαν στὸ τραῖνο, ποὺ πήγαινε στὸ Ροζάριο. "Οταν ἔφτανε πιὰ στὴν πόλι, θὰ μποροῦσε νὰ μπῇ σὲ μιὰ Τράπεζα γιὰ νὰ ἐξαργυρώσῃ τὸ λαχεῖο του.

Ἡ Ἀμερικανίδα τοῦ ἐξήγησε ὕστερα πῶς θὰ κατέθετε τὰ χρήματά του στὴν Τράπεζα στὸ ὄνομά του. Καὶ ἀργότερα, ἄμα θὰ ἦταν ἐλεύθερη, θὰ τοῦ ἔγραφε ποῦ ἔπρεπε νὰ πάῃ γιὰ νὰ τὰ βρῇ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Η ΑΧΑΡΙΣΤΗ ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἕνας πλούσιος ἄρχοντας γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ἀραπιά, εἶχε φέρει μαζί του καὶ μιὰ μικρὴ σκλάβα, τὴν Ἀϊσέ.

Ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνο ἡ γυναῖκα του ἔφερε στὸν κόσμο ἕνα ὁμορφο ξανθὸ κοριτσάκι. Μὰ σὲ λίγο καιρὸ ἀρρώστησε καὶ πέθανε. Κι' ὁ ἄρχοντας, μὴ θέλοντας νὰ πάρῃ ἄλλη γυναίκα, κάλεσε τὴ σκλάβα καὶ τῆς εἶπε:

—Ἀϊσέ, τώρα ποὺ χάσαμε τὴν κυρά, τὸ μωρὸ μένει χωρὶς μητέρα. Θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ τὸ μεγαλώσω. Βοήθησέ με γιὰ νὰ γίνῃ ἡ κόρη μου τὸ στολίδι τοῦ ἀρχοντικοῦ μου!

Κι' ἀπὸ τότε ἡ σκλάβα ἀφοσιώθηκε μ' ὅλη της τὴν ψυχὴ στὴ μικρή. Αὐτὴ τὴν τάΐζε, τὴν ἔπλενε, τὴν ἔντυνε, τὴ φρόντιζε. Οὔτε ὕπνο, οὔτε ἡσυχία λογάριαζε. "Ολοι της οἱ κόποι εἶχαν περιοριστῆ στὴ μικρὴ ἀρχοντοπούλα.

Ἔτσι τὸ μωρὸ μεγάλωσε. Ἔγινε κοριτσάκι καὶ σιγὰ - σιγὰ μιὰ ὁμορφη κοπέλλα. Μὰ ὅσο ὁμορφη ἦταν, τόσο κακιὰ ψυχὴ εἶχε. Ἦταν μιὰ ἀχάριστη! Καὶ τὴν ἀχαριστία της τὴν ἔδειξε πιὸ πολὺ στὴ σκλάβα ποὺ τὴν ἀνάθρεψε. "Οταν καμμιὰ φορὰ ἡ Ἀϊσὲ τὴ συμβούλευε νὰ κάνῃ τὸ καλό, ἡ ἀρχοντοπούλα τῆς ἀποκρινόταν ἀπότομα:

—Καὶ τί εἶσαι σὺ ποὺ πρέπει νὰ σὲ ὑπακούω; Ποιὸς ξέρει τί ἤσουν στὴν Ἀραπιὰ καὶ τώρα ὁ πατέρας μοῦ λέει νὰ σοῦ φιλῶ τὸ χέρι τὸ βράδυ ποὺ πάω νὰ κοιμηθῶ!

Ἡ καϋμένη ἡ Ἀϊσὲ, ἀκούγοντας τὰ λόγια της αὐτά, πληγωνόταν βαθειὰ κι' ἔκλαιγε κρυφά. Πολλὲς φορὲς ὅμως γιὰ τὸ χατῆρι τοῦ καλοῦ της ἀφέντη, τὴν εἶχε συχωρέσει.

Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα διαστόσο, ἡ ἀρχοντοπούλα γινόταν πιὸ σκληρή, καὶ πιὸ ἀχάριστη. Κι' ἔτσι ἡ σκλάβα πῆρε τὸ μπογαλάκι της κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀρχοντα.

Πηγαίνοντας στὸ δρόμο καὶ ψάχνοντας γιὰ ναῦρη κανένα σπίτι ἔφτασε σὲ μιὰ ἀκροποταμιά. Ἐκεῖ βρισκόταν ἕνα σπιτάκι ποὺ τὸ κατοικοῦσαν τρία ἀνύπαντρα ἀδέλφια. Τὴ στιγμή, ποὺ ἔφτασε ἐκεῖ ἡ Ἀϊσέ, ὁ ἕνας ἔσκαβε τὸ χωραφάκι ποὺ τοὺς ἔδινε τὸ σιτάρι. Ὁ ἄλλος ὕφαινε σὰν γυναῖκα στὸν ἀργαλειό. Κι' ὁ τρίτος ἑτοίμαζε τ' ἀγκίστρια γιὰ νὰ ψαρέψῃ καὶ νὰ φάνε τὸ μεσημέρι.

Ἡ σκλάβα πλησίασε τοὺς τρεῖς γέρους.

Καλοί μου ἄνθρωποι, τοὺς εἶπε, μὲ παίρνετε νὰ σᾶς δουλεύω; Δὲν ἔχω κανένα στὸν κόσμο, οὔτε καὶ τόπο νὰ μείνω. Θὰ εἶμαι πιστὴ σκλάβα σας...

Οἱ τρεῖς γέροι, ἀφοῦ σκέφτηκαν, δέχτηκαν νὰ τὴ πάρουν.

Ἔτσι ἡ Ἀϊσὲ μπῆκε στὸ φτωχικό τους. Κι' ἦταν τόσο καλὴ καὶ νοικοκυρά, ποὺ τὴ θεωροῦσανε σὰν ἀδελφή τους. Τοὺς ζύμωνε, τοὺς ὕφαινε, τοὺς μαγείρευε, καὶ τοὺς γέμισε τὸ χωραφάκι κόττες, χῆνες καὶ γαλιά. Ἐκεῖνοι βλέποντας τὴ χρυσοχέρα σκλάβα, πετοῦσανε ἀπ' τὴ χαρά τους.

Μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποὺ ἑτοίμαζε νὰ τηγανίσῃ ψάρια, ὁ γάτος τῆς τὰ ἅρπαξε. Μὴ θέλοντας νὰ στενοχωρήσῃ τ' ἀφεντικά της, πῆρε τὴν πετονιὰ κι' ἔτρεξε στὴ λίμνη, ποὺ βρισκότανε πιὸ πέρα ἀπ' τὸ ποτάμι.

Ἐπιασε τρία μεγάλα ψάρια καὶ γύρισε γρήγορα στὸ φτωχικό. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ τὰ καθάριζε βλέπει μέσα στὰ σπλάχνα τους τρία μεγάλα διαμάντια. Τὰ μάτια της θάμπωσαν μὲ τὴ λαμπράδα τους.

Οἱ τρεῖς γέροι ἔφαγαν τὰ ψάρια χωρὶς νὰ ὑποψιαστοῦν πῶς τὰ ψάρια ἦταν τῆς λίμνης κι' ἀκόμη πῶς θάχανε τὴ δύναμι νὰ γίνουν μιὰ μέρα πλούσιοι. Ἡ Ἀϊσὲ χωρὶς νὰ πῇ τίποτα, ἔτρεξε στὴ χώρα σ' ἕναν χρυσικό.

—Ἀφέντη μου, τοῦ εἶπε, ἔχω τρία διαμάντια νὰ σοῦ πουλήσω. Δὲν σοῦ λέω ποῦ τὰ βρῆκα. Μονάχα μείνε ἥσυχος πὼς δὲν εἶναι ἀπὸ κλεψιά!

Ὁ χρυσικός, ποὺ κατάλαβε πῶς δὲν ἔλεγε ψέμματα, πῆρε τὰ διαμάντια καὶ τῆς ἔδωσε μιὸ χοῦφτα φλουριά.

Ἄλλες τρεῖς φορὲς βγῆκε ἡ Ἀϊσὲ στὸ ψάρεμα. Καὶ τὶς τρεῖς φορὲς βρῆκε στὰ ψάρια διαμάντια, ποὺ τὰ πούλησε στὸ χρυσικό. Ἔτσι ἔχοντας δώδεκα χοῦφτες φλουριὰ ἔκανε τὸ φτωχικὸ σωστὸ ἀρχοντόσπιτο. Τὰ καμαράκια του γίνανε μεγάλες σάλες. Τὸ χωραφάκι ἔγινε χτῆμα πελώριο κι' οἱ κόττες, οἱ χῆνες, τὰ γαλιὰ πληθύνανε

Στὸ μεταξὺ στὸ ἀρχοντικὸ τῆς ἀχάριστης εἶχε πέσει μεγάλη κατάρα. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφυγε ἡ πιστὴ Ἀϊσέ, ἀρρώστεια θανάτωσε τὰ κοπάδια τοῦ ἄρχοντα. Κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος πέθανε σὲ λίγο. Ἡ ἀχάριστη ἀπόμεινε ὁλομόναχη. Δυὸ χρόνια ἔμεινε ἐκεῖ κλεισμένη τρώγοντας ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει στὰ κελλάρια. Μὰ σὰν τελείωσαν κι' αὐτὰ ἀναγκαζόταν νὰ κοιμᾶται πεινασμένη μέσα στὰ σκοτάδια. Κανένας δὲ βρισκόταν νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Μιὰ νύχτα, παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς, οἱ κεραυνοὶ εἶχανε ἀνάψει φωτιὰ στὸ κοντινὸ δάσος. Ὁ ἄνεμος φυσοῦσε τόσο δυνατά, ποὺ ἡ ἀρχοντοπούλα τρόμαξε. Νόμισε πὼς κλέφτες εἶχαν μπῆ στὸ σπιτικό της. Ἀπ' τὸ φόβο της τρύπωσε κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι. Κάθισε ὥρα ἐκεῖ. Μὰ σὲ λίγο σκέφτηκε νὰ φύγῃ.

Καὶ πηδῶντας ἀπ' τὸ παράθυρο στὸν ψηλὸ τοῖχο τοῦ περιβολιοῦ βρέθηκε σὲ λίγο ἔξω στὸ δρόμο. Ἄρχισε τότε νὰ τρέχῃ ὡς ποὺ ἔφτασε στὴν ἀκροποταμιά. Ἐκεῖ ἔπεσε λιπόθυμη.

—Μπᾶ! μιὰ κοπέλλα! Τί ἀβύσσατη ποὺ εἶναι! Καὶ τὰ πόδια της εἶναι ἄλλη μέρα τὸ ξεφώνισε μόλις τὴν εἶδε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ ἡ Ἀϊσέ, ποὺ γέμιζε τὸ στάμνι της νερό. Μὰ ὅταν ἔσκυψε νὰ τὴν ἀνασηκώσῃ, γνώρισε ποιὰ ἦταν. Ἡ καρδιά της τότε πόνεσε βαθειά. Τὴν ἔφερε στὸ ἀρχοντικὸ τῶν γέρων, ἔπλωσε, τὴ κάθεψε.

Ἡ ἀχάριστη ἀνοίγοντας τὰ μάτια της εἶδε μπροστὰ της τὴ σκλάβα Ἀϊσέ.

—Ντρέπομαι ποὺ σὲ βλέπω! τῆς εἶπε.

—Νὰ μὴ ντρέπεσαι, τῆς ἀποκρίθηκε ἡ Ἀϊσέ. Ἐγὼ μπορεῖ νὰ βγῆκα ἀπὸ τὴν Ἀραπιά, σέ. Ἐγὼ μπορεῖ νὰ βγῆκα ἀπὸ τὴν Ἀραπιά, σὲ Ἀφρική, ἀλλὰ ἔχω καλὴ καρδιά. Ἐσὺ ὅμως ἔχεις ἄσχημη καρδιὰ καὶ ἔτσι ἔγινες ἄσχημη καὶ ἐσύ. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀρχοντοπούλα. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφεντικό. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφεντικὸ τῶν γερόντων. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ζώων. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν πουλιῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ψαριῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν χρυσαφικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν διαμαντιῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν. Ἔτσι ἔγινες καὶ ἀφέντρα τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν τῶν ἀφεντικῶν

Η μόδα της γυναίκας

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ

Το κόψιμο της βασιλόπιττας δίνει άφορμή σε διάφορες συγκεντρώσεις κι' αύτές πάλι δίνουν άφορμή στό νά δείξωμε τις τουαλέττες μας. Ας ρίξωμε λοιπόν μιά τελευταία ματιά στά περσινά φιγουρίνια νά δούμε άν ή γκαρνταρόμπα μας περιέχη ό,τι άπαιτεί ή έποχή.

Τά σατέν, οί ταφτάδες, οί μουσλίνες, οί δαντέλλες βρίσκονται στήν ήμερησία διάταξι καί προσφέρουν άλλοτε τήν άπαλότητά τους κι' άλλοτε τήν όμορφη έκείνη διαφάνεια, πού προσδίδουν τέτοια πολυτέλεια στήν έμφάνισι.

Οί «κούπ» είναι πολλές καί διάφορες καί προσαρμόζονται στά διάφορα ύφάσματα. Λ. χ. μέ ένα ταφτά μπορείτε νά κάμετε μιά τουαλέττα βραδυνή μέ έφαρμοστό κορσάζ, μέ όρθογώνιο ντεκολτέ καί τούς ώμους έλαφρά πεστούς, ώστε νά σχηματίζουν σέ «κούπ» ζαπονέ ένα είδος κοντό μανικάκι. Ή φούστα μπροστά είναι συνέχεια τού κορσάζ, χωρίς τίποτε πού νά ξεχωρίζη τή μέση, καί συνεχίζεται όλοτρίγυρα μέ φύλλα πού σχηματίζουν κλός. Άπό τά πλάγια τού μπροστινού φύλλου ξεφεύγει μιά στενή ζωνίτσα, άπό τόν ίδιο ταφτά, καί δένει πίσω ένα φιόγκο άφίνοντας τίς άκρες νά κρέμωνται χαμηλά.

Μέ τό κρέπ σατέν, πού είναι τό κατ' έξοχήν ύφασμα, πού ύποτάσσεται στίς σούρες μπορείτε ν' άκολουθήσετε μιά «κούπ» μέ πολλά ντραπαρίσματα. Τό κορσάζ σέ όριζόντια γραμμή γύρω άπό τό μεγάλο ντεκολτέ συγκρατείται μέ δύο στουπωτές μπρετέλλες. Είναι έφαρμοστό στό στήθος, άλλά λίγο ψηλότερα άπό τή μέση σχηματίζει σούρες, πού άρχίζουν άπό τά δύο μπροστινά πλάγια καί συνεχίζονται στήν πλάτη. Οί ίδιες σούρες συνεχίζονται καί στή φούστα, γύρω άπό τό μπροστινό φύλλο τού κορσάζ, πού κατεβαίνει χαμηλότερα άπό τή μέση. Έτσι όλη ή φούστα, μολονότι είναι εύθύγραμμη, έμφανίζεται μέ άπαλές διακυμάνσεις.

Άς έρθουμε καί στήν άέρινη μουσλίνα. Τό κορσάζ έδώ γίνεται έφαρμοστό, άλλά μέ κάποια άνεσι, κάποια άπαλότητα. Έχει τό ντεκολτέ του μικρότερο μπροστά καί μεγαλύτερο πίσω ένώ οί μπρετέλλες σχηματίζοντας σούρες έρχονται καί δένουν μ' ένα φιόγκο στούς ώμους. Ή φούστα αύτής της τουαλέττας γίνεται όλη πλισσεδωτή σχηματίζοντας πρός τά κάτω μιά πολύ άνετη γραμμή, ένώ μπροστά ένα είδος δεύτερης φούστας, μέ τήν μουσλίνα σέ διαγώνια τοποθέτησι, σχηματίζει σάν ποδιά, πού διαγράφοντας κι' αύτή πτυχές δένει πίσω στή μέση.

Άς τελειώσουμε μέ τήν δαντέλλα, πού είναι τόσο της μόδας έφέτος καί είναι ίσως ή πιό ένδεδειγμένη γιά βραδυνές τουαλέττες. Τήν βλέπομε άσπρη καί μαύρη, χωρίς όμως ν' άποκλείωνται καί άλλα άπαλά χρώματα ή καί συνδυασμοί χρωμάτων μέ άνάμιξι σατέν πού μπαίνει γιά φόντο κι' έχει άντίθετη άπόχρωσι άπό τή δαντέλλα.

Γι' αύτές τις τουαλέττες έχομε διάφορες («κούπ»). Πάνω άπό ένα φουρώ άπό σατέν ή δαντέλλα μέ σούρες γύρω άπό τήν μέση σχηματίζει άλλεπάλληλες πτυχές, ένώ άλλοτε τό ίδιο τό σατέν έχει έθαζέ γραμμή καί ύποβαστάζει τίς πτυχές πού σχηματίζει ή δαντέλλα.

Πολύ της μόδας είνε έπίσης ή («κούπ») της φούστας άν φόρμ καί στό σατέν καί στή δαντέλλα. Έτσι ή φούστα έφάπτεται στούς γοφούς καί έχει πολύ φάρδος κάτω. Τό κορσάζ έχει πάντα γιά φόντο τό σατέν καί γίνεται μάλλον έφαρμοστό. Τό άνοιγμα τού ντεκολτέ τό συμπληρώνει ένα «φισού» άπό τό ίδιο σατέν καί άφού τοποθετηθή γύρω στόν λαιμό δένει μπροστά.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΑΜΠΙΓΙΕ

Ή σημερινή μπλούζα πήρε μιά προεξέχουσα θέσι μέσα στή γυναικεία γκαρνταρόμπα. Δέν άρκείται μόνον μέ τό ν' άποτελή τό συμπλήρωμα μιάς φούστας ή ένός ταγιέρ. Ή μόδα της έδωσε τόση σημασία, ώστε σέ ώρισμένες περιπτώσεις, άποτελεί τή βάσι τού ντυσίματος καί ή φούστα είν' έκείνη πού προσαρμόζεται σ' αύτήν παρουσιάζοντας ένα άμπιγιέ σύνολον. Τό σύνολον αύτό έχει τό μεγάλο προσόν νά στοιχίζη πολύ λιγώτερο άπό μιά βραδυνή τουαλέττα καί νά παρουσιάζη συγχρόνως τήν ίδαι ώραία καί πολυτελή έμφάνισι.

Μιά («κούπ»), πού ταιριάζει ίδιαιτέρως σέ άμπιγιέ μπλούζες, είναι ή («κούπ») πού παρουσιάζει μιά μπλούζα σταυρωτή μπροστά, μέ τό κλείσιμό της δηλαδή σέ διαγώνια γραμμή χωρίς άλλο κούμπωμα άπό ένα δέσιμο, πού ή ίδια ή μπλούζα σχηματίζει στό ένα πλάϊ. Ή κούπ των μανικιών μπορεί νά είναι ζαπονέ χωρίς όμως νά άποκλείωνται καί τά ζαπονέ μανίκια. Τό μάκρος τους είναι τρουά κάρ.

Τό γιακαδάκι είναι μικρό όρθιο καί συμπληρώνει πολύ άρμονικά τό μυτερό ντεκολτέ πού σχηματίζει τό σταύρωμα της μπλούζας. Ή μπλούζα αύτή μπορεί νά γίνη άπό σατέν ή ταφτά σέ άπόχρωσι παστέλ καί συνδυάζεται μέ μιά βαθύχρωμη μεταξωτή φούστα σέ άνετη γραμμή. Έτσι έχετε μιά άφογη βραδυνή έμφάνισι.

Συνηθίζονται έπίσης οί μπλούζες άπό έμπριμέ μεταξωτά ίδίως σέ σχέδια πού άπομιμούνται τό λαχούρι. Τόν τύπο αύτό τόν βλέπομε σέ ποικίλες άποχρώσεις πάνω σέ λευκά φόντα καί κάποτε τά σχέδια συνδυάζουν άναμίξεις χρωμάτων. Έτσι τό γουναντίον τά φόντα είναι σκούρα καί τά σχέδια άνοιχτόχρωμα.

ΤΑ ΣΥΝΟΛΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Ή τελευταία λέξι της μόδας είναι έφέτος τά σύνολα, γιατί είναι συγχρόνως κομψά καί πρακτικά. Ή χρησιμοποίησί τους γιά κάθε ώρα της ήμέρας τά καθιστά άγαπητά στήν γυναίκα, γι' αύτό άποτελούν καί τή βάσι κάθε γυναικείας γκαρνταρόμπας.

1) Μπλούζα άμπιγιέ άπογεύματος άπό άσπρο κρέπ σατέν. 2) Άμπιγιέ μπλούζα άπό μεταξωτό λαχούρι, φοριέται μέ μονόχρωμη φούστα άπό σατέν. 3) Σκερτσόζικη νεανική τουαλέττα μέ λοξό κούμπωμα τού κορσάζ καί της φούστας.

1) Βραδυνή τουαλέττα άπό σατέν σέ χρώμα πρασινωπό. Ή τάλλια πέφτει ψηλότερα πίσω καί τό άνοιγμα τού λαιμού γαρνίρεται μέ λίγο σκουρότερο βελούδο. 2) Μακρειά τουαλέττα μέ κορσάζ πού έπεκτείνεται κάτω άπό τή μέση καί κάτω άπ' αύτό άρχίζουν οί σούρες της φούστας. 3) Τουαλεττίτσα μέ ντραπάρισμα στό άνοιγμα τού λαιμού. Είναι όλη καμωμένη άπό δαντέλλα πάνω σέ φουρώ άπό σατέν. 4) Τουαλέττα πολύ ντεκολτέ γιά πρωτοχρονιάτικη βραδυά μέ φούστα πού έχει ένα ίδιόρρυθμο ντραπάρισμα.

Άνάμεσα στά φετεινά σύνολα τρία είναι τά πιό χαρακτηριστικά: Ή φούστα καί μπλούζα ή τό όλόκληρο φόρεμα πού συμπληρώνεται άλλοτε μέ μιά ζακέττα σέ τύπο ταγιέρ, άλλοτε μέ τήν ρικτή βέστα καί άλλοτε μέ τό τρουά κάρ παλτό.

Άς έξετάσωμε λεπτομερέστερα τό καθένα άπ' αύτά:

Έχομε πρώτα τό σύνολον, πού έμφανίζει τήν γραμμή ταγιέρ. Ή μόδα συμβουλεύει γι' αύτό τήν ίσια γραμμή στή φούστα, είτε πρόκειται γιά πραγματική φούστα πού συνοδεύεται μέ μπλούζα, είτε πρόκειται γιά όλόκληρο φόρεμα, πού έχει τήν ζακέττα γιά συμπλήρωμα.

Αύτό τό σύνολον μπορεί νά φοριέται κάθε μέρα, άλλά μπορεί νά είναι καί έπίσημο. Έξαρτάται άπό τό ύφασμα, πού θά διαλέξωμε γιά τήν κατασκευή του καί άπό μερικές λεπτομέρειες.

Μ' άλλα λόγια ή φούστα, πάντα εύθύγραμμη, καθώς είπαμε, μπορεί νά συνοδεύεται άπό μιά μπλούζα άπλή στόν τύπο σεμιζιέ, ή άπό ένα πουλόβερ σέ ζωηρό χρώμα ή άπαλό, σύμφωνα μέ τό γούστο της κάθε μιάς, άφού καί τά δυό συνηθίζονται.

Τότε τό σύνολον, πού συμπληρώνεται μέ ζακέττα καί είνε καμωμένο άπό ένα όμορφο τουίντ ή ένα λαινάζ φανταζί, όπως είναι τά ντραμιέ, τά σκωτσέζικα, θά είναι σύνολον γιά κάθε μέρα.

Μόλις όμως διαλέξωμε ένα άλλο ύφασμα π. χ. ένα άπό τά τόσο μοδάτα τζέρσεϋ σκέτα ή φανταζί, ένα λαινάζ ή καί ένα μεταξωτό βαρύ καί συμπληρώσουμε τήν φούστα μέ μιά μπλούζα, κάπως άμπιγιέ, άμέσως όλόκληρο τό σύνολον παίρνει άλλη μορφή καί μπορείτε έτσι ντυμένη νά παρουσιαστήτε σέ μιά άπογευματινή συγκέντρωσι καί νά είστε καλοβαλμένη άν νά φορούσατε μιά όλόκληρη τουαλέττα.

Έπί πλέον τό σύνολον, πού συμπληρώνεται μέ μιά ζακέττα, σέ τύπο ταγιέρ, μπορεί νά συνοδεύη μιά όλόκληρη τουαλέττα. Έτσι βγάζοντας τή ζακέττα παρουσιάζεστε μέ ντεκολτέ τουαλέττα.

Η ΖΑΚΕΤΤΑ

Οί ζακέττες σ' αύτά τά σύνολα έχουν μέτριο μάκρος, τή μέση έλαφρά τονισμένη, μερικές «ντεκούπ» πού προσδίδουν χάρι καί τόν γιακά, πού μπορεί νά είναι κλασικός, άλλά δέν άποκλείεται νά έχη καί κάποιο σκέρτσο ίδίως άν θέλωμε νά προσδώσωμε στό σύνολον ένα πιό άμπιγιέ τόνο.

Τό δεύτερο σύνολο, πού άναφέραμε είναι έκείνο πού άποτελείται άπό μιά φούστα ή μιά τουαλέττα καί συμπληρώνεται μέ μιά ρικτή βέστα.

Έδώ ή μόδα συμβουλεύει τήν έθαζέ φούστα, πού συμπληρώνεται μέ έπίσης έθαζέ βέστα.

Τό ύφασμα πού θά χρησιμοποιήσωμε θά δώση τόν τόνο πού θέλομε στό σύνολον. Ένα βαρύ λαινάζ προσδίδει άμέσως μιά σπορτίφ έμφάνισι στό σύνολον, ένώ ένα λαινάζ έλαφρό, ένα τζέρσεϋ φασόν μπορούν νά σάς προσφέρουν ένα χαριτωμένο άπογευματινό σύνολον, είτε συνδυάσετε τή φούστα μέ μιά άμπιγιέ μπλούζα, είτε συνδυάσετε τή ρικτή βέστα μιά ολόκληρη τουαλέττα μέ κορσάζ έφαρμοστό καί έθαζέ φούστα.

Τό τρίτο σύνολον της μόδας, δηλαδή αύτό πού άποτελείται άπό ένα φόρεμα ή μιά φούστα καί ρικτό τρουά κάρ παλτό, έχει κι' αύτό τή φούστα στόν τύπο της ίσιας γραμμής. Τό παλτό, μολονότι, ρικτό, άκολουθεί κι' αύτό τήν ίσια γραμμή άν καί είναι έθαζέ, κι' αύτό έπιτυγχάνεται γιατί τό φάρδος του άρχίζει άπό ψηλά. Ένας τρόπος γιά νά έπιτύχωμε αύτή τή γραμμή της μόδας είναι νά προσδώσωμε στό έπάνω μέρος τού παλτού τήν κούπ ζαπονέ μέ φαρδειές μασκάλες καί φαρδειά μανίκια. Έτσι τό σύνολον τού παλτού είνε φαρδύ καί τό φάρδος πού έμφανίζει πρός τά κάτω δέν είναι άλλο παρά ή εύθύγραμμη συνέχισις πού χρειάζεται γιά τήν «κούπ» ζαπονέ.

Συχνά σ' αύτόν τόν τύπο βλέπουμε νά ύπάρχη ένας νωμίτης μέ μιά όριζόντια γραμμή, άκριβώς έπάνω άπό τό στήθος, πού προχωρεί στά πλάγια σέ διαγώνιες γραμμές, οί όποίες σχηματίζουν τή μασχάλη. Σ' αύτό τό σχέδιο τό κούμπωμα άρχίζει άκριβώς στό σημείο πού τελειώνει ό νωμίτης καί συνεχίζεται μέ δυό έπί πλέον κουμπιά λίγο χαμηλότερα άπό τή μέση. Έτσι τό παλτό άπό τή μέση καί κάτω πέφτει έλεύθερο.

Μή ξεχνούμε ότι ή γούνα προσθέτει μεγάλη κομψότητα σ' ένα τέτοιο σύνολον. Γαρνίρει ώς έπί τό πλείστον τόν γιακά καί τά μπρεβέρ τών μανικιών, πού γίνονται φαρδειά καί έπάνω καί κάτω.

Ένα τέτοιο παλτό έχει συνήθως κοφτές διαγώνιες τσέπες άν θέλωμε νά τού δώσουμε άπογευματινή έμφάνισι, ή έξωτερικές, άν τό παλτό είναι σπόρ.

Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΣΟΥΡΑΣ

Άνάμεσα στά τόσα πού εύνοεί ή μόδα τήν έφετεινή χειμερινή περίοδο είναι καί οί σούρες, πού έχουν τήν πρώτη θέσι στά φορέματα, στίς μπλούζες, στίς βέστες, στίς φούστες.

Σέ μιά άμπιγιέ μπλούζα σέ «κούπ» ντεμι-ζαπονέ, τόσο τά

1) Φουστανάκι γιὰ μικρὸ κοριτσάκι ἀπὸ ρὸζ ταφτὰ μὲ μπλὲ κορδέλλα στὴ μέση. 2) Σύνολον βέρ-Νίλ γαρνιρισμένο μὲ γαζιά. 3) Γιὰ μεγαλύτερη κοπελλίτσα φορεματάκι ἀπὸ μεταξωτὸ σταμπάτο. Μία ντεκοὺπ σχηματίζει κορσελὲ ἐνῶ ἡ ζώνη εἶναι τοποθετημένη στὴ μέση. 4) Ὁμορφο φορεματάκι μὲ ἐφαρμοστὸ μποῦστο καὶ ἐβαζὲ φουστίτσα. 5) Φουστανάκι ἀπὸ ἐμπριμὲ μεταξωτὸ γαρνιρισμένο μὲ ἄσπρη ὀργκαντίνα κεντημένη.

μανίκια ὅσο καὶ τὸ μπροστινὸ μέρος, εἶναι προσπρμοσμένα στὶς ἐπωλέττες ὅλο μὲ σοῦρες.

Ἡ μπλούζα γίνεται μακρειά, γιατὶ φοριέται ἔξω ἀπὸ τὴ φούστα καὶ μιὰ κορδέλλα ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὸ στρίφωμα σουρώνει στὰ μισὰ τῶν γοφῶν δένοντας ἕνα φιογκάκι στὸ ἕνα πλάϊ.

Τὰ μανίκια πέφτουν φαρδειὰ σχηματίζοντας κι' αὐτὰ σοῦρες σὲ μάκρος τρουβα-κὰρ καὶ σφίγγουν μὲ πουανιέ. Ὁ λαιμὸς εἶναι ἀρκετὰ κλειστὸς μὲ φαρδὺ ψηλὸ γιακᾶ γυριστὸ ἐλαφρῶς «ἐβαζέ». Μιὰ τέτοια μπλούζα γίνεται ἀπὸ μεταξωτὸ ὑφασμα ἢ ἀπὸ τζέρσεϋ.

Ὅμοια «κοὺπ» μπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ κι' ἕνα φόρεμα μὲ τὴ μόνη διαφορὰ πὼς τὸ κάτω μέρος τοῦ κορσὰζ σχηματίζει μπλουζὸν ἀρκετὰ χαμηλὸ καὶ κάτω ἀπ' αὐτὸ ἡ φούστα ἀκολουθεῖ τὴν ἴσια γραμμή.

Οἱ ἄλο σουρωτὲς ἔξ ἄλλου φοῦστες φοριοῦνται πολὺ μὲ κάθε εἴδος μπλούζας καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὶς σεμιζιὲ μπλοῦζες, ὁπόταν συμπληρώνονται μὲ ἕνα μπολερό.

Σὲ ἐπανωφόρια καὶ βέστες βλέπομε τὶς σοῦρες ν' ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ λαιμοῦ, νὰ στολίζουν τὴν πλάτη καὶ νὰ προσδίδουν ἀφθονο φάρδος ἐνῶ τὸ μπροστινὸ μέρος πέφτει εὐθύγραμμο.

Σὲ βραδυνὲς τουαλέττες ἀπὸ ἀνάλαφρο ὑλικό, ὅπως ἡ μουσλίνα ἢ τὸ τοῦλι, οἱ σοῦρες παίζουν μεγάλο ρόλο. Σχηματίζουν ὁλόκληρο τὸ κορσὰζ καὶ τὴ φούστα προσδίδοντας κάτι τὸ ἐντελῶς αἰθέριο στὸ σύνολον.

Τὶς βλέπομε ἐπίσης τὶς σοῦρες στὰ ζαπονὲ κορσάζ. Συγκεντρώνουν στοὺς ὤμους ὅλο τὸ ὕφασμα ἀφήνοντάς το ὕστερα νὰ πέφτῃ μὲ χάρι ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ κάτω.

Ἀλλοτε ἡ ζαπονὲ («κοὺπ») σχηματίζει τὸ μανικάκι ποὺ συνεχίζεται γύρω ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ντεκολτέ, ἐμπρὸς καὶ πίσω, σὰν ἕνα μικρὸ ἀμπιεσμὸν κι' ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀμπιεσμὸν ξεφεύγουν οἱ σουρίτσες, ποὺ στολίζουν τὴν πλάτη καὶ τὸ στῆθος.

Οἱ φοῦστες ποὺ συμπληρώνουν παρόμοια κορσάζ εἶναι ἄλλοτε εὐθύγραμμες, ἀκολουθῶντας τὴν μόδα τῶν ἀντιθέσεων, καὶ ἄλλοτε εἶναι οἱ ἴδιες σουρωτὲς γύρω ἀπὸ τὴν μέση σχηματίζοντας τὴν ἐβαζὲ γραμμὴ μὲ τὶς πτυχές τους, ποὺ προσδίδουν στὴν σιλουέττα τὴν ἀνάλαφρη γραμμή.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Οἱ παιδικὲς συγκεντρώσεις συνεχίζονται ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ τὰ ὁμορφα φουστανάκια δίνουν καὶ παίρνουν.

Νὰ μιὰ μικρούλα μ' ἕνα χαριτωμένο φορεματάκι ἀπὸ ρὸζ ταφτά. Μοιάζει σωστὸ τριαντάφυλλο μὲ τὴν φουστίτσα ποὺ ἁπλώνεται ὁλοτρίγυρα.

Ἡ μόδα τὴν στολίζει μὲ τρεῖς σειρὲς βαλανιὲν δαντέλλα, τοποθετημένες λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὸν ποδόγυρο καὶ τὸ ἴδιο γαρνίρισμα ἐπαναλαμβάνεται στὸν νωμίτη, ποὺ στολίζει τὸ κορσάζ. Ἕνα ἄσπρο γιακαδάκι ἀπὸ ὀργαντὶ συμπληρώνει τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ ἐνῶ μιὰ στενὴ βελούδινη κορδέλλα σὲ χρῶμα μπλὲ ἀποτελεῖ τὴ ζώνη καὶ τελειώνει μ' ἕνα φιόγκο μπροστά. Ἕνα ἄλλο κοριτσάκι φοράει μιὰ πρασινωπὴ τουαλεττίτσα, ποὺ συμπληρώνεται μ' ἕνα χαριτωμένο μπολερουδάκι. Ἡ τουαλεττίτσα ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ φουστίτσα σουρωτὴ καὶ στενὲς γαζωμένες πιετίτσες γαρνίρουν τὸν γύρο λίγο ἐπάνω ἀπὸ τὸν ποδόγυρο.

Τὸ ἴδιο βλέπομε καὶ στὸ μικρὸ κορσάζ, ποὺ σχηματίζει ἕνα πλαστρόν, τὸ ὁποῖο φτάνει ὡς τὴ μέση. Ἡ πλάτη εἶναι ἐντελῶς ἴσια, οἱ ὦμοι πεστοὶ καὶ χρησιμεύουν καὶ σὰν μανίκια. Τὸ μπολερὸ ἀκεπάζει τὰ μπράτσα μὲ φουσκωτὰ μανικάκια, ποὺ συμπληρώνονται μὲ μιὰ φάσα γαρνιρισμένη κι' αὐτὴ μὲ ὁριζόντια πιετάκια.

Ἡ μόδα ἐξ ἄλλου λανσάρει πολλὰ παιδικὰ φορεματάκια σὲ «κοὺπ» ζαπονέ.

Ἕνα τέτοιο ἀκριβῶς φουστανάκι ἀπὸ γαλάζιο βελοῦδο εἶναι καμωμένο μὲ αὐτὴ τὴν «κοὺπ» σχηματίζοντας ἕνα τετράγωνο ἄνοιγμα λαιμοῦ καὶ πολὺ κοντὰ μανικάκια. Ἡ φουστίτσα σχηματίζει ἐλεύθερες πιέτες καὶ μιὰ στενὴ βελούδινη ζωνίτσα δένει μ' ἕνα φιόγκο μπροστά. Τὸ κορσὰζ κουμπώνει μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ μικρὰ κουμπιά.

Πολὺ τῆς μόδας εἶναι ἐπίσης γιὰ τὰ παιδάκια σταμπάτα μεταξωτὰ μὲ βοῦλες. Ἕνα φουστανάκι μὲ χρωματιστὸ φόντο καὶ ἄσπρες βοῦλες γαρνίρεται μ' ἕνα μεγάλο λευκὸ γιακά, ποὺ καταλήγει σὲ κεντητὸ φεστονάκι. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γαρνίρονται τὰ κοντὰ μανικάκια, ποὺ ἔχουν λευκὰ ρεθεράκια ὅπως καὶ οἱ τσέπες στὴ φουστίτσα.

Γιὰ λίγο μεγαλύτερα κοριτσάκια χρησιμοποιοῦνται καὶ ἄλλου εἴδους σταμπάτα μεταξωτά, φτάνει νὰ εἶναι ἀνοικτόχρωμα γιὰ νὰ ταιριάζουν στὴν ἡλικία τους. Τὰ βλέπομε νὰ παρουσιάζουν τουαλεττίτσες μὲ ἀρκετὸ ἄνοιγμα γύρω ἀπὸ τὸν λαιμὸ ἄλλοτε στρογγυλό, ἄλλοτε ὀβάλ καὶ μὲ μιὰ φάσα ὁλοτρίγυρα, ποὺ σχηματίζει σὰν γιακά. Στὴ μέση ἡ φούστα ἀνεβαίνει λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὴν τάλλια σχηματίζοντας ἕνα εἶδος κορσελέ, ψηλότερο μπροστὰ παρὰ στὰ πλάγια, ἀλλὰ στὴ θέσι τῆς τάλλιας τοποθετεῖται μιὰ στενὴ ζωνίτσα, ἐνῶ κάτω ἀπ' αὐτὴν ἡ φούστα πέφτει μὲ γκοντέ.

Τὰ γαρνιρίσματα μὲ κορδέλλα ἐξ ἄλλου ἀτολίζουν πάντοτε τὰ παιδικὰ καὶ κοριτσίστικα φορεματάκια καὶ βλέπομε διάφορα φιογκάκια τοποθετημένα μὲ χάρι στὴ φούστα καὶ στὸν μποῦστο.

ΛΕΝΖΕΡΙ ΜΠΛΟΥΖΙΤΣΕΣ

Ὅπως καὶ οἱ μεγάλοι ἔτσι καὶ τὰ παιδάκια ἔχουν τὶς ἀμπιγιὲ μπλουζίτσες τους.

Ἀλλὰ στὰ μικρὰ ἀμπιγιὲ μπλουζίτσες εἶναι οἱ λενζερὶ κυρίως, ποὺ φοριοῦνται μὲ βελούδινες σουρωτὲς φουστίτσες καὶ τὸ σύνολον γίνεται ἔτσι πολὺ λουσάτο.

Οἱ λενζερὶ μπλουζίτσες γίνονται ἀπὸ ὀργκαντὶ ἢ λεπτὴ βατιστόυλα καὶ γαρνίρονται μὲ πιετάκια, λεπτὲς δαντελλίτσες βαλανσιὲν ἢ κεντήματα «πλυμτί».

Τὰ γαρνιρίσματα αὐτὰ σχηματίζουν ἄλλοτε ἕνα πλαστρὸν κατὰ μῆκος τῆς μπλουζίτσας, ἄλλοτε ἕνα τετράγωνο ἢ στρογγυλὸ νωμίτη, ἄλλοτε μυτερὰ ἢ στρογγυλὰ πλαστρόν, ποὺ γαρνίρουν τὴ μπλούζα μόνον, ὡς τὰ μισὰ τοῦ μάκρους της.

Τὰ μανικάκια στὶς ἀμπιγιὲ μπλουζίτσες τῶν παιδιῶν εἶναι πάντοτε κοντὰ καὶ σχηματίζουν φουσκίτσα, ποὺ καταλήγει σὲ μιὰ στενὴ φάσα κεντητὴ ἢ σὲ μιὰ σουρωτὴ δαντελλίτσα.

Τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ εἶναι πάντα μικρὸ κι' ἕνα στρογγυλὸ κατεθαστὸ γιακαδάκι κεντητὸ κι' αὐτὸ ἢ μὲ βολανάκια ἀπὸ δαντέλλα συμπληρώνει τὴν μπλουζίτσα.

Οἱ ἀμπιγιὲ μπλουζίτσες τῶν παιδιῶν γίνονται λευκές, ἀλλὰ γίνονται καὶ χρωματιστὲς στὶς διάφορες ἀποχρώσεις τῶν παστέλ.

Συχνὰ ἡ βελούδινη φουστίτσα ἔχει γιὰ συμπλήρωμα κι' ἕνα βελούδινο μπολερουδάκι μὲ μανικάκια ἢ χωρίς, καὶ τότε ἡ τουαλεττίτσα ἀποτελεῖ ἕνα χαριτωμένο σύνολον.

ΡΙΓΩΤΕΣ ΦΑΝΕΛΛΕΣ

Τὸ πόσο τῆς μόδας εἶναι τὰ σκωτσέζικα ὑφάσματα γιὰ παιδικὰ φορεματάκια μᾶς ἔτυχε νὰ τὸ ἀναφέρωμε πολλὲς φορές. Σήμερα θὰ σᾶς μιλήσωμε γιὰ ἕνα ἄλλο ὕφασμα ποὺ λανσάρει ἡ μόδα. Πρόκειται γιὰ τὴ ριγωτὴ φανέλλα, ποὺ παρουσιάζεται σὲ ἁρμονικώτατους συνδυασμοὺς χρωμάτων καὶ μᾶς ἐπιτρέπει μεγάλη ποικιλία ὅσον ἀφορᾶ τὴν κοὺπ.

Πράγματι οἱ ριγωτὲς φανελλίτσες γαρνίρουν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ φουστανάκι συνδυάζοντας τὶς ραβδώσεις μὲ διάφορες ἀντιθέσεις στὴν τοποθέτησι τοῦ ὑφάσματος.

Ἕνα χαριτωμένο παιδικὸ φουστανάκι ἀπὸ ριγωτὴ φανέλλα μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὸ κορσὰζ σὲ κοὺπ κιμονὸ μὲ τὶς ραβδώσεις διαγώνιες σὲ τρόπο ποὺ καθὼς συναντῶνται μπροστὰ καὶ στὴν πλάτη σχηματίζουν γωνίες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ὑφάσματος τὰ μανικάκια ποὺ εἶναι μακρυὰ καὶ καταλήγουν σὲ φουσκίτσες ἔχουν τὶς ραβδώσεις ὁριζόντιες ἐνῶ ἡ φουστίτσα, σουρωτὴ ὁλοτρίγυρα στὴ μέση παρουσιάζει τὶς ραβδώσεις κάθετες.

Ἄλλοτε πάλι τὸ φουστανάκι ἔχει ὅλες τὶς ραβδώσεις κάθετες ἐνῶ διάφορα στολίδια ὅπως οἱ τσεποῦλες, τὰ πουανιὲ στὰ μανικάκια, τὸ γιακαδάκι, ἡ ζώνη ἀκολουθοῦν τὴν ὁριζόντια τοποθέτησι τῶν ραβδώσεων.

Ἄλλος ἕνας συνδυασμὸς εἶναι νὰ ἐφαρμόσωμε στὴ σουρωτὴ φουστίτσα τὴν ὁριζόντια κατεύθυνσι τῶν ραβδώσεων ἐνῶ στὸ κορσὰζ ἐφαρμόζουμε τὴν κάθετη.

Πολὺ συχνὰ ἐξ ἄλλου τὰ φορεματάκια ἀπὸ ριγωτὴ φανέλλα γαρνίρονται μὲ φανέλλα μονόχρωμη, ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὸν γιακά, τὴ ζώνη, τὰ πουανιὲ στὰ μανικάκια, διαλέγοντας γι' αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ χρώματα τοῦ ριγωτοῦ ὑφάσματος.

ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια πίσω ἦταν μεγάλη μόδα γιὰ τὰ παιδιά, ἀγόρια καὶ κορίτσια, τὸ ναυτικὸ ντύσιμο. Τὰ ὁμορφα ἐκεῖνα κοστουμάκια, ποὺ βλέπομε σὲ μερικὲς παληὲς φωτογραφίες, καταργήθηκαν. Κι' ὅμως, κάτι τὰ θυμίζει σὲ μερικὰ παιδικὰ φουστανάκια. Βλέπομε λ. χ. ἕνα φορεματάκι νὰ γαρνίρεται μὲ σειρὲς ἀπὸ λευκὰ σειρήτια, ποὺ γαρνίρουν πότε τὴ φουστίτσα λίγο ἐπάνω ἀπὸ τὸν ποδόγυρο, πότε τὸν γιακᾶ τοῦ κορσάζ, ποὺ κι' αὐτὸς παίρνει τὸ σχῆμα τοῦ ναυτικοῦ γιακᾶ.

Βλέπομε ἐπίσης ὡς συνέχεια αὐτοῦ τοῦ γαρνιρίσματος, στὸ μπροστινὸ μυτερὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ νὰ δένῃ ἕνα δέσιμο, ποὺ κι' αὐτὸ θυμίζει κάπως τὸ ναυτικὸ μαῦρο μαντῆλι. Ὅλα αὐτὰ ὅμως τὰ ἐμφανίζει ἡ μόδα χωρὶς καμμιὰ τυπικότητα, συνδυάζοντας οἱαδήποτε χρώματα καὶ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ κλασσικὰ ναυτικὰ χρώματα, ποὺ ὡς γνωστὸν ἦσαν τὸ μπλὲ καὶ τὸ ἄσπρο.

ΠΙΕΤΕΣ ΚΑΙ ΝΤΕΚΟΥΠ

Τόσο οἱ πιέτες ὅσο καὶ οἱ ντεκοὺπ γαρνίρουν πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδικὰ φορεματάκια. Μιὰ τελευταία μόδα σχετικὴ μὲ τὶς πιέτες εἶναι νὰ μὴ ἀποτελοῦν μόνο τὴ φούστα, ἀλλὰ νὰ στολίζουν καὶ τὸ κορσὰζ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν νωμίτη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς παιδικῆς τουαλέττας. Οἱ πιέτες αὐτὲς γίνονται συνήθως κουφωτές, ἀλλὰ καὶ οἱ πλαγιαστές, ὅπως καὶ οἱ στενὲς τῆς μηχανῆς δίνουν ὡραῖα ἀποτελέσματα. Πολὺ συχνὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ φορεματάκια κουμπώνουν ἀπὸ πάνω ὡς κάτω ἐνῶ ἄλλοτε πάλιν τὸ κούμπωμα περιορίζεται μόνο στὸ κορσάζ. Μιὰ φαρδειὰ ζώνη στὴ μέση δεμένη μὲ ἀγκράφφα συμπληρώνουν τὴν ἐμφάνισι τῆς μικρούλας. Ἄλλο στολίδι στὰ παιδικὰ φορεματάκια εἶναι οἱ ντεκοὺπ ποὺ τὶς βλέπομε νὰ γαρνίρουν τὰ κορσὰζ σχηματίζοντας διαγώνια ἢ ὁριζόντια γαρνιρίσματα ποὺ ὑπογραμμίζονται μ' ἕνα φαρδὺ γαζί.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

6) Φορεματάκι γιὰ κοριτσάκι 8 ὡς 9 χρόνων, σὲ χρῶμα «σάμπλι». Συμπληρώνεται μὲ ἕνα κοντὸ πράσινο μπολερό. 7) Τὸ φορεματάκι χωρὶς τὸ μπολερό. 8) Φορεματάκι ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο γιὰ κοπελλίτσα 9—10 χρόνων. Γαρνίρεται στὰ μανίκια καὶ τὸν γιακᾶ μὲ ἄσπρη γκιπύρ. 9) Ἕνα κοστουμάκι γιὰ ἀγοράκι 2 χρόνων. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ φουφούλα, μία μπλουζίτσα ἀπὸ ἄσπρη ποπλίνα κι' ἕνα μπολερουδάκι.

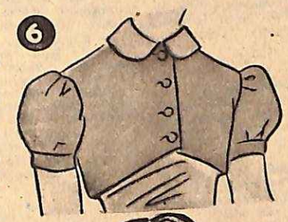

Μιά νύχτα στήν Κάσμπα

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Εἶχαν φτάσει στὴν Καζαμπλάνκα μὲ τὸ μεσημεριανὸ ἀεροπλάνο. Ἦταν ἕνα νεαρὸ καὶ χαριτωμένο ἀντράγυνο, ὁ Ζάκ κι' ἡ Μυριέλ. Καθὼς ἔπαιρνε τὸ μπάνιο της στὸ ξενοδοχεῖο, ἡ Μυριὲλ ἐξήγησε στὸν ἄντρα της πὼς ἤθελε, τὸ συντομώτερο, νὰ συναντήσῃ ἐκείνη τὴ γυναίκα, τὴν Ἔλζμπελ.

— Φαντάζομαι πὼς ὁ Μπαρίκα Χόλντα θὰ τὴν ἀνακάλυψε.

— Μπά! Μὴν ἔχης καὶ τόση ἐμπιστοσύνη.

— Τέλος πάντων, ἐλπίζω νὰ τὰ καταφέρω, Ζάκ. Μὴν ἀνησυχῆς, '

— Σοῦ τὸ εὔχομαι, Μυριέλ. Φοβοῦμαι ὅμως τὶς ἀπογοητεύσεις...

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἡ Μυριὲλ βγῆκε ἀπ' τὸ μπάνιο. Ὁ ἄντρας της τὴν κύτταξε. Ἦταν πάντα χαριτωμένη, μ' ὅλο ποὺ κάποτε γινόταν μελαγχολική. Ἡ αἰτία; Ὁ γυναικολόγος ποὺ τὴν εἶχε ἐξετάσει, τῆς ἀπέκλεισε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ μητέρα. Τότε πῆρε τὴν ἀπόφασί της καρτερικά. Θὰ πήγαινε στὴν Καζαμπλάνκα μὲ τὸν ἄντρα της γιὰ νὰ βρῇ τὸ μικρὸ ἀγόρι τοῦ Πὼλ Σεβρουά, τοῦ ἀδελφοῦ της, ποὺ εἶχε πεθάνει ἐδῶ καὶ λίγο καιρό, ἐκεῖ, μακρυὰ ἀπ' τὴν πατρίδα του. Ἔτσι τὸ νεαρὸ ζευγάρι βρισκόταν τώρα στὸ Μαρόκο.

★

Ὁ Μπαρίκα Χόλντα ἦταν κάτι ἀνάμεσα σὲ δικηγόρο, ἀστυνομικὸ κι' ἀπατεῶνα. Εἶχε φροντίσει γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ὑποθέσεις τοῦ Πὼλ μετὰ τὸ θάνατό του καὶ εἶχε, ὅπως ἰσχυριζόταν, τακτοποιήσει τὰ πάντα. Ὅταν τὸν συνάντησε ἡ Μυριέλ, τὸν ρώτησε:

— Λοιπόν, Μπαρίκα, τὴ βρῆκες αὐτὴ τὴν κοπέλλα;

— Ναί, ξέρω ποῦ μένει καὶ πῶς τὴ λένε.

— Λύς μου τὴ διεύθυνσί της καὶ θὰ πάω νὰ τὴ βρῶ μόνη μου.

— Ὅπως θέλετε, κυρία. Μὰ σᾶς προειδοποιῶ: μὴν πᾶτε νὰ τὴ βρῆτε δίχως νὰ σᾶς συνοδεύῃ κάποιος ἀπ' τὴν ἀστυνομία. Μένει στὴν Κάσμπα, σὲ μιὰ συνοικία ὅπου ζοῦν κλέφτες καὶ λαθρέμποροι. Ἔχει ἐκεῖ πολλοὺς φίλους ποὺ τὴν προστατεύουν...

— Ἀραιὲς φιλιὲς διάλεγε ὁ ἀδελφός μου!

Στὴ συνοικία Οὐκινές, πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς μυστηριώδους Κάσμπα, ἡ Ἔλζμπελ ζοῦσε σ' ἕνα λευκὸ σπίτι, μαζὶ μὲ τὴ μαύρη της ὑπηρέτρια, τὴ Νάρρι, καὶ τὸ παιδί της, τὸν Πὼλ. Ἡ Μύριελ ἔφτασε ἐκεῖ μὲ τὸν ἄντρα της. Μπῆκε μέσα στὸ σπίτι. Ὅλα ἐκεῖ λούζονταν ἀπόνα ἡμίφως. Σὲ λίγο διέκρινε μιὰ κοπέλλα γονατιστή, ποὺ προσευχόταν. Ἀπόνα πορτάκι, τὴν ἴδια στιγμή, μπῆκε ἡ γρηὰ Νάρρι.

— Ὄχι, κυρία, ὄχι, τώρα μὴν τὴν ἀνησυχῆτε! εἶπε στὴ Μυριέλ. τὴν ἴδια στιγμή, μπῆκε ἡ γρηὰ Νάρρι.

Μπρὸς στὶς φωνές της, ἡ κοπέλλα διέκοψε τὴν προσευχή της καὶ σηκώθηκε. Ἦταν πραγματικὰ μιὰ ὡραία γυναίκα. Ἡ Μυριὲλ εἶχε δῆ πάρα πολλὲς Ἀραπίνες, μὰ αὐτὴ ἐδῶ εἶχε δλη τὴ μαγεία τῆς Ἀνατολῆς, ἦταν τὸ πιὸ ἐξαίσιο πλάσμα ποὺ ἀντίκρυζε ποτὲ στὴ ζωή της. Τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια τῆς Ἔλζμπελ στυλώθηκαν πάνω στὴ Μυριέλ.

— Ξέρω γιὰ ποιὸ λόγο ἤρθατε ἐδῶ... εἶπε ἐχθρικά. Σᾶς ἀπαντῶ λοιπὸν «ὄχι», οὔτε ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας μπορεῖ νὰ μ' ἀναγκάσῃ νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ θέλετε...

— Κάνετε λάθος, ἡ ἀστυνομία ἐφαρμόζει τοὺς νόμους. Ὁ Πὼλ εἶναι γυιὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ σεῖς δὲν ἤσαστε γυναίκα του, ἤσαστε ἡ φίλη του...

— Εἶμαι ἡ μητέρα τοῦ Πὼλ! φώναξε ἡ Ἔλζμπελ. Κανεὶς δὲ θ' ἀγγίξῃ πιὰ οὔτε μένα, οὔτε τὸ παιδί μου, χωρὶς νἄχη τὴν κατάρα τοῦ Ἀλλάχ! Τώρα πιὰ εἶμαι μιὰ «ἁγία». Θέλω νὰ ζήσω ἤσυχη μὲ τὸ παιδί μου.

— Καταλαβαίνω τὸ παιχνίδι σας, εἶπε ἡ Μυριέλ. Κάνετε δήθεν τὴν «ἁγία» γιὰ νὰ μὴν σᾶς πειράζουν οἱ ἄντρες. Εἶστε, ὄχι μόνο ὡραία, ἀλλὰ καὶ πονηρή. Τέλος πάντων, αὐτὸ εἶναι δική σας δουλειά. Δόστε μου τὸ παιδὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀλλοιῶς θὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία. Μὲ τὰ λεφτὰ ποὺ θὰ σᾶς δώσω, ἄλλωστε, θὰ εἶστε πλούσια καὶ θὰ ζήσετε ὅπως σᾶς ἀρέσει.

Ἡ Ἔλζμπελ κύτταξε τὴ Μυριὲλ καὶ σώπαινε. Ὁ Ζὰκ τὴν παρακολουθοῦσε δίχως νὰ μιλᾶ. Τέλος ἡ Μυριὲλ σηκώθηκε, λέγοντας:

— Θὰ ξαναγυρίσωμε νὰ σᾶς βροῦμε... Μὴν ξεχνᾶτε ὅμως ὅτι ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή, χίλια-δυὸ μάτια σᾶς παρακολουθοῦν.

★

Ὁ Ζὰκ καθόταν στὴν κάμαρα τοῦ ξενοδοχείου κι' ἄκουε τὸ ραδιόφωνο, πίνοντας ἕνα ποτηράκι κονιάκ. Ἦταν μόνος. Ἡ Μυριὲλ εἶχε βγῆ γιὰ νὰ πάῃ τοῦ χαλοῦσε λίγο τὸ κέφι, ὅταν χτύπησαν τὴν πόρτα του. Γύρισε καὶ φώναξε ποὺ λὲς καὶ εἶχε βγῆ ἀπ' τὶς «Χίλιες καὶ μιὰ νύχτες»...

— Δεσποινὶς Ἔλζμπελ, εἶπε, ἐσεῖς ἐδῶ;

Ὁ Ζὰκ ἔκλεισε τὴν πόρτα, ἔβαλε τὴν γυναῖκα νὰ καθήσῃ καὶ τὴν κύτταζε ἐκστατικός. Κάτω ἀπ' τ' ἀραχνοΰφαντα τούλια, φαινόταν σὰν κάτι τὸ ἀπόκοσμο: ἦταν ἀληθινὰ μιὰ καλλονή!

— Εἶστε πάρα πολὺ ὡραία! ψιθύρισε ὁ Ζάκ, ποὺ εἶχε πιὴ ἀρκετὰ κονιάκ, ψυχή μου. Ἀκουσέ με, Ζάκ, εἴμαστε μόνοι σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Εἶμαι στὴ διάθεσί σου, ἂν μὲ θέλῃς. Φίλησέ με...

Τράβηξε λίγο τὰ πέπλα ποὺ τὴν σκέπαζαν κι' ἄφησε νὰ φανῇ κάτι ἀπ' τὸ ὡραῖο στῆθος της. Ὁ Ζὰκ ἔνιωσε τὸ αἷμα του νὰ βράζῃ. Σὰν τρελλὸς τὴν πλησίασε καὶ τὴν ἔσφιξε πάνω του κι' ἄρχισε νὰ τὴ φιλᾶ μὲ πάθος...

— Ὄχι... ὄχι, Ζάκ, τοῦ εἶπε, ξεφεύγοντας ἀπ' τὴν ἀγκαλιά του. Θὰ φύγω τώρα... Θὰ σὲ περιμένω στὴν πλατεῖα κι' ὅταν θἄρθῃς, πρέπει νὰ μ' ἀκολουθήσῃ γυναῖκα σου ὅ,τι θελήσῃ, φτάνει νὰ φύγῃ καὶ νὰ μείνῃς ἐσὺ γιὰ πάντα κοντά μου...

★

Ἡ Μυριὲλ στεκόταν σὰν ἀπολιθωμένη, κυττάζοντας τὸν ἄντρα της σὰν νὰ τὸν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορά, ἔπειτα ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια, ποὺ ἦταν παντρεμένη μαζί του. Αὐτὸς ὁ Ζὰκ δὲν ἦταν ὁ δικός της!...

— Ζάκ, τοῦ εἶπε σιγά. Ζάκ, ἔλα κοντὰ στὴ γυναῖκα σου.

— Φύγε, τῆς φώναξε ἐκεῖνος ποὺ μύριζε ἀλκοόλ.

— Εἶσαι μεθυσμένος...

— Ναί, εἶπε αὐτός, μεθυσμένος ἀπ τὴν Ἔλζμπελ. Τὴν ἀγαπῶ σὰν τρελλός. Κάνε ὅ,τι σ' ἀρέσει, Μυριέλ, δὲν θὰ ξαναγυρίσω πιὰ στὴν Εὐρώπη, θὰ μείνω μαζί της!...

Ἡ Ἔλζμπελ παρακολουθοῦσε χαμογελῶντας σατανικὰ ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνή.

— Ἐγὼ δὲν τὸν κρατῶ, εἶπε τέλος στὴ Μυριέλ. Μπορεῖ νὰ φύγῃ ἅμα θέλῃ, ἀλλὰ δὲν θὰ φύγῃ, γιατὶ εἶναι πιὰ δικός μου. Θέλεις τὸ παιδί; Πάρτο καὶ φύγε...

— Ἔλζμπελ, φώναξε ἡ Μυριέλ, εἶσαι ἡ πιὸ φριχτὴ γυναῖκα ποὺ γνώρισα... Θὰ πῶ νὰ σὲ συλλάβουν... νὰ σὲ κρεμάσουν!...

— Ἄκουσε, Μυριέλ, τῆς ἀπάντησε ἐκείνη, ἂν μοῦ ἀφίσῃς τὸ παιδί, θὰ σοῦ δώσω πίσω τὸν Ζάκ. Ἀποφάσισε, ἢ τὸν Ζὰκ ἢ τὸ παιδί. Περιμένω τὴν ἀπάντησί σου σῦριο. Ἡ Μυριὲλ ἔφυγε, ἀφοῦ τὴν κύτταξε μὲ μῖσος. Ὅταν ἔφτασε στὸ ξενοδοχεῖο, ἔπεσε στὸ κρεβάτι της κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ μὲ λυγμούς...

★

Εἶχε ξημερώσει σχεδόν. Ἡ Μυριὲλ εἶχε μείνει ἄγρυπνη ὅλη τὴ νύχτα. Ἦταν ἀκόμα πλαγιασμένη, ὅταν πετάχτηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι της μὲ μιὰ κραυγή: κάποιος εἶχε μπῆ στὴν κάμαρα. Κύτταξε καὶ τότε εἶδε τὸν Ζάκ, τὸν Ζάκ, ναί, τὸν ἄντρα της, ποὺ κρατοῦσε ἕνα ἀγοράκι στὴν ἀγκαλιά του. Τάχασε καὶ τὰ χείλη της ἔτρεμαν.

— Ἐγὼ εἶμαι, Μυριέλ. Τὴ σκότωσα... τὴ σκότωσα... ψιθύρισε ἐκεῖνος.

— Πῶς; Τί εἶπες, Ζάκ; φώναξε ἀπελπισμένη.

— Τὴ στραγγάλισα. Δὲν ξέρω πῶς ἔγινε αὐτό. Νά τὸ παιδὶ ποὺ ἤθελες. Πάρτο. Θὰ πάω νὰ παραδοθῶ...

Ὁ Ζὰκ ἔβαλε τὸ μικρὸ στὸ κρεβάτι. Ἡ Μυριὲλ νόμιζε πὼς γύριζε ὁ κόσμος γύρω της.

— Ἔξαφνα, ἡ πόρτα χτύπησε.

— Ποιὰς εἶναι; φώναξε ἡ Μυριέλ.

— Ἀστυνομία, Ζάκ, ἀστυνομία... φύγε, φώναξε ἡ Μυριέλ. Δὲν πρέπει νὰ πᾶς φυλακὴ γι' αὐτὴ τὴ γυναῖκα...

— Ὄχι, ὄχι, Μυριέλ, πρέπει νὰ πληρώσω...

Στ' ἀνοιγμα τῆς πόρτας, μπῆκε ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς Ξένης Λεγεῶνος, μὲ δύο ἀστυνομικούς.

Λοχαγὸς Οὐβραί, εἶπε καὶ συστήθηκε. Ἀπόψε τὴ νύχτα δολοφόνησαν μιὰ γυναῖκα στὴν Κάσμπα, στὴ συνοικία Οὐκινές.

— Τὸ ξέρω, εἶπε ὁ Ζάκ, ἐγὼ τὴ σκότωσα!

παρακολούθησε τὴ δολοφονία καὶ κατάγγειλε τὸν ἔνοχο, ποὺ τὸν ἔχουμε κιόλας συλλάβει. Ὁ δολοφόνος ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημά του...

— Ἕνας μιγάς; εἶπε κατάπληκτος ὁ Ζάκ.

— Ναί, σᾶς ζήλεψε, ὅπως λέει. Λέει ἀκόμη πὼς αὐτὴ ἡ γυναῖκα, ἡ Ἔλζμπελ, ἤθελε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ καὶ τότε αὐτὸς τὴ στραγγάλισε. Ἔπειτα τὴν ἀφησε στὸ πλευρό σας, καθὼς κοιμόσαστε... Ἴσως γι' αὐτό, ὅταν ξυπνήσατε, νομίσατε πὼς ἐσεῖς τὴ σκοτώσατε...

— Ναί, ναί, αὐτὸ εἶναι...ὀνειρεύτηκα! ψιθύρισε ὁ Ζάκ.

— Ἡσυχάστε, κύριε Κορμπέ. Θἄχετε τὴν καλωσύνη νὰ περάσετε ἀπ' τὴν ἀστυνομία γιὰ κάτι συμπληρωματικὲς πληροφορίες; Στὶς δέκα, παρακαλῶ.

— Εὐχαρίστως...

Σὲ λίγο, ὁ λοχαγὸς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφυγαν. Ὁ Ζὰκ ἔκλεισε τὴν πόρτα. Ἔπειτα εἶδε τὴ Μυριὲλ νὰ κρατᾶη στὴν ἀγκαλιά της τὸ μικρὸ Πὼλ, ποὺ ἔκλαιγε. Ποτὲ του δὲν εἶχε δῆ τὴ γυναῖκα του τόσο ὁμορφη, τόσο γλυκειά... Κι' ἤξερε πὼς θὰ ζοῦσαν τώρα καὶ οἱ τρεῖς εὐτυχισμένοι.

ΖΑΚ - ΠΙΕΡ ΦΙΒΙΕΡ

Συναρπαστικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ Τζεϊμς Τσεϊζ

Ὁ δολοφόνος-ΦΑΝΤΑΣΜΑ

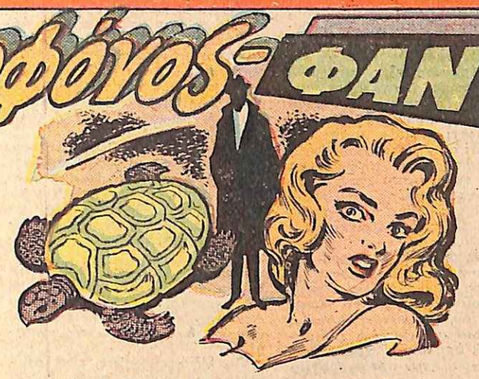

Ὁ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Ἔλιοτ στεκότανε στὸ κούφωμα τῆς πόρτας ἑνὸς μαγαζιοῦ καὶ κύτταζε ἤσυχα κι' ἀδιάφορα τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς πλατείας.

Ἦταν ἕνα φθινοπωρινὸ βράδυ, ὑγρὸ καὶ σκυθρωπό. Εἶχαν χτυπήσει 11 ἐδῶ καὶ μερικὰ λεπτά. Καί, τέτοια ὥρα καὶ μὲ βροχή, ἡ πλατεῖα εἶχε ἐρημωθῆ τελείως.

Εἶχε βρέξει ἀδιάκοπα, ἐπὶ τρεῖς ὧρες. Τὸ νερὸ γουργούριζε στὶς ὑδρορρόες καὶ κυλοῦσε ἀπ' τὶς μαρκίζες καὶ τὰ ὑπόστεγα πάνω στὸ γυαλιστερὸ πεζοδρόμιο.

Ἕνας κρύος ἄνεμος ἔκανε τὴν ὑγρασία ἀκόμα πιὸ αἰσθητή. Ὁ Ἔλιοτ σκεπτότανε μ' ἀναστεναγμὸ τὸ ἄνετο σπιτάκι του, τὴν καλὴ φωτιὰ ποὺ θἄκαιγε στὸ τζάκι του καὶ τὴ γυναίκα του ποὺ θὰ τὸν συλλογιζότανε — ἔτσι ἐλπιζε τοὐλάχιστον!

Κύτταξε κακόκεφα τὸ μαῦρο οὐρανό, ψάχνοντας νὰ βρῇ κανένα κομμάτι ξαστερωμένο.

— Μπορεῖτε νὰ μὲ πληροφορήσετε ποὺ βρίσκεται τὸ ξενοδοχεῖον Πόλσεν; τὸν ρώτησε μιὰ γυναικεία φωνή.

Ὁ Ἔλιοτ χαμήλωσε τὰ μάτια του κι' ἐξέτασε τὴ νέα γυναῖκα ποὺ στεκότανε μπροστά του. Καθὼς εἶχε τὴν πλάτη της γυρισμένη στὸ κοντινότερο φῶς, δὲν τὴν διέκρινε πολὺ καλά. Εἶδε πάντως πὼς φοροῦσε ἕνα ἄσπρο ἀδιάβροχο κι' ἕνα καπελλάκι μαῦρο κι' ἐφαρμοστό. Στὸ δεξί της χέρι κρατοῦσε μιὰ μεγάλη πέτσινη τσάντα.

Μιλοῦσε μὲ ξενικὴ προφορά, ἱσπανικὰ ἢ ἰταλικὰ — δὲν ἤξερε ἀκριβῶς ὁ Ἔλιοτ, γιατὶ δὲν ἦταν πολὺ ἐξοικειωμένος μὲ τὶς ξένες γλῶσσες.

—Τὸ ξενοδοχεῖο Πόλσεν, εἶπατε; τὴ ρώτησε.

— Μάλιστα.

— Ἀπέχει ὡς ἑκατὸ μέτρα, ἐκεῖ δεξιά...

Κι' ἀφίνοντας τὸ προσωρινὸ καταφύγιό του, ὁ Ἔλιοτ ἔδειξε ἀπὸ μακρυὰ τὸ κτίριο. Ἡ νέα γυναίκα γύρισε νὰ κυτταξῇ πρὸς τὴν διεύθυνσι ἐκείνη, κι' ἕνα φανάρι τῆς πλατείας φώτισε τὸ πρόσωπό της. Ὁ Ἔλιοτ εἶπε μὲ τὸ νοῦ του πὼς θἄταν 25 ἢ 26 χρονῶν. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρόσεξε, ἦταν τὰ μαλλιά της, ποὺ βγαίνανε κάτω ἀπ' τὸ καπέλλο της. Εἶχαν μιὰ ἀπόχρωσι κοκκινόξανθη, τέτοια, ποὺ δὲν τὴν εἶχε ξαναδῆ ποτέ!

Τὰ μάτια της ἦταν πράσινα σὰν σμαράγδια. Ἡ ὁμορφιά της εἶχε κάτι τὸ αἰσθησιακό. Ὁ Ἔλιοτ ἔνοιωσε νὰ ξυπνάνε οἱ πόθοι του, ἐλέφαντάς την...

Ἐκείνη τὸν εὐχαρίστησε καὶ θέλησε ν' ἀπομακρυνθῇ.

— Μιὰ στιγμή, μίς! τὴ σταμάτησε ὁ Ἔλιοτ. Ἴσως δὲν ξέρετε καλὰ τὸ Λονδίνον... Ὀφείλω νὰ σᾶς πῶ λοιπὸν πὼς τὸ ξενοδοχεῖο Πόλσεν δὲν ἔχει πολὺ καλὴ φήμη.

Ἡ νέα γυναίκα εἶχε γυρίσει καὶ κύτταζε πρὸς τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς πλατείας. Δὲν ἦταν δέβαιος ὁ Ἔλιοτ πὼς ἄκουγε τί τὸ ἔλεγε... Ὡστόσο πρόσθεσε:

— Ναί, εἶναι μᾶλλον κακοφημισμένο. Δὲν τὸ βρίσκω καταλληλο γιὰ μιὰ νέα κυρία σὰν ἐσᾶς.

Τὸν κύτταξε τότε κι' ἀπάντησε ξερά:

— Εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Δὲν σκοπεύω ὅμως νὰ μείνω σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Καληνύχτα σας.

Στράφηκε ὕστερα κι' ἀπομακρύνθηκε γρήγορα, μεσ' στὴ βροχὴ καὶ στὸ σκοτάδι ἐνῶ ὁ Ἔλιοτ τὴν παρακολουθοῦσε μὲ τὰ μάτια, λίγο νευριασμένος ἀπ' τὸν τόνο ποὺ τοῦ εἶχε μιλήσει.

Στὸ τέλος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του. Πάντως, αὐτὸς τὴν εἶχε προειδοποιήσει — σκέφτηκε. Ἦταν τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ κάνῃ.

Ἀναρωτήθηκε ποιὰ ἦταν ἄραγε κι' ἀπὸ ποῦ ἐρχότανε. Γιατὶ πήγαινε στὸ ξενοδοχεῖο Πόλσεν;

Τὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ ἦταν ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ ὕποπτα, ποὺ νοικιάζουν δωμάτια μὲ τὴν ὥρα, δίχως νὰ κάνουν πολλὲς ἐρωτήσεις...

Ὁ Ἔλιοτ κούνησε τὸ κεφάλι του. Ποιός θὰ πίστευε ποτὲ πὼς μιὰ τέτοια κοπέλλα σύρναζε σὲ τέτοια μέρη;... Μὰ ὕστερα ἔπαψε νὰ κουράζῃ τὸ μυαλό του γιὰ νὰ μαντέψῃ γιατὶ ἄραγε πήγαινε στὸ ξενοδοχεῖο. Ἔκανε δάρδια ἐδῶ καὶ δεκαπέντε χρόνια, στὴν ἴδια γειτονιὰ πάντα. Κι' ἂν σκοτιζόταν γιὰ ὅλους τοὺς περαστικοὺς ποὺ τοὺ ζητοῦσαν μιὰ πληροφορία, θὰ τρελλαινότανε πολὺ γρήγορα!

Ἀνασήκωσε πάλι τοὺς ὤμους του κι' ἀπομακρύνθηκε γιὰ τὴ στερεότυπη περιπολία του, μέσ' στὴ βροχὴ — παίρνοντας ὅμως μαζί του τὴν ὀπτασία τῆς ὁμορφης ἐκείνης κοπέλλας.

★

Ὁ Τζὰκ Ντέϊλ, ὁ ὑπάλληλος τῆς νύχτας στὸ ξενοδοχεῖο Πόλσεν, διάβαζε στὴν ἐφημερίδα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τοῦ φουτμπώλ, ὅταν μπῆκε ἡ νέα γυναίκα μὲ τὸ ἄσπρο ἀδιάβροχο.

Σήκωσε τὰ μάτια του, τὴν κύτταξε κι' ἀναρωτήθηκε σὰν τί νἄθελε ἄραγε. Ποτὲ δὲν τὴν εἶχε ξαναδῆ! Μὰ ἦταν σπουδαίος κόμματος!

Ἀνασηκώθηκε γιὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῇ καὶ τῆς χαμογέλασε, δείχνοντας τὰ κιτρινισμένα δόντια του.

— Εἶν' ἐδῶ ὁ κ. Κράντορ; ρώτησε ἡ ἄγνωστη καρφώνοντας τὰ πράσινα μάτια της στὰ δικά του.

Ὁ Ντέϊλ τὴν ἔτρωγε μὲ τὰ ματιά του.

— Ναί, ἐδῶ εἶναι, ἀπάντησε. Πρῶτο πάτωμα, ἀριθμὸς 26. Ἔχει ἀφίσει ἐντολὴ ν' ἀνεβῆτε, ὅταν ἔρθετε.

Ἡ νέα γυναίκα διέσχισε τὸ χῶλλ κι' ἀνέβηκε γοργὰ τὴ σκάλα, ἐνῶ ὁ Ντέϊλ σιγοσφύριζε πίσω της μὲ θαυμασμό.

Τί δουλειὰ μποροῦσε νἄχη τέτοιο κουφέτο στὴν κάμαρα τοῦ Κράντορ; —ἀναρωτιότανε. Σκόπευε ἄραγε νὰ μείνῃ πολλὴ ὥρα μαζί του;

Ἡ ὁμορφη κοκκινομάλλα προχώρησε στὸν κακοφωτισμένο διάδρομο, ὡς τὸ δωμάτιο 26. Σταμάτησε μπροστὰ στὴν πόρτα του κι' ἀφουγκράστηκε μιὰ στιγμή, μὰ δὲν ἄκουσε κανένα θόρυβο ἀπὸ μέσα. Τέλος, χτύπησε μὲ τὸ γαντοφορεμένο χέρι της.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε κι' ἐμφανίστηκε ὁ Κράντορ.

— Ἄ, ἐπιτέλους! τῆς εἶπε, κυττάζοντάς την μὲ τὸ μοναδικό μάτι του. Ἄρχιζα ν' ἀμφιβάλλω ἂν θαρχόσαστε.

Ἡ νέα γυναίκα τὸν ἀκολούθησε καὶ μπῆκε στὴν μεγάλη κάμαρα.

Μιὰ λάμπα πορτατὶφ μὲ ἀμπαζοὺρ ἔρριχνε ἕνα φωτεινὸ κύκλο πάνω στὸ μεγάλο τραπέζι, φορτωμένο μὲ χαρτιά. Τὸ ὑπόλοιπο δωμάτιο ἔμενε βυθισμένο στὸ σκοτάδι — τόσο, ποὺ ὁ Κράντορ κι' ἡ ἐπισκέπτριά του δὲν θλέπανε καλὰ -καλὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

— Τὶ παληόκαιρος ἀπόψε! εἶπε ὁ Κράντορ. Δῶστε μου τὸ ἀδιάβροχό σας. Θὰ τὸ κρεμάσω στὸ λουτρό.

Ἡ νέα γυναίκα ἔβγαλε τὸ ἀδιάβροχό της καὶ τὸ καπέλλο της καὶ τοῦ τἄδωσε. Διώρθωσε λίγο τὰ μαλλιά της καὶ κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη.

Καθὼς πήγαινε τὰ βρεγμένα ροῦχα στὸ διπλανὸ λουτρό, ὁ Κράντορ γύρισε τὸ διακόπτη τοῦ ἠλεκτρικοῦ κι' ἡ μεγάλη κάμαρα φωτίστηκε.

Δίχως νὰ διάξεται, ὁ Κράντορ κρέμασε τὸ μουσκεμένο ἀδιάβροχο στὴ ράχη μιᾶς καρέκλας, ἔκαμε ὕστερα μισὴ στροφὴ καὶ κύτταξε ἀπ' τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τὴν ἐπισκέπτριά του.

«Κύτταξέ με λοιπὸν καὶ σύ! Γλέγε μὲ τὸ νοῦ του. Θὰ δοῦμε ὡς ποὺ κρατάει ἡ ἀντοχή σου, ὁμορφούλα μου!».

Ἡ νέα γυναίκα ζέσταινε τὰ λεπτά της πόδια μπροστὰ στὴ

Μικρές ιστορίες

Πρωτοχρονιάτικες γοῦνες

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐμπορικές του ἐπιχειρήσεις ὁ κ. Μουνταρίδης βρίσκει πάντα τὸν καιρὸ νὰ ἐπιδίδεται καὶ στὶς ἐπιχειρήσεις τοῦ... ποδογύρου. Γι' αὐτό, τώρα μὲ τὶς γιορτές, βρίσκεται μπροστὰ σὲ μεγάλο δίλημμα:

—Ἔχω νὰ κάνω πολλὰ δῶρα τὴν Πρωτοχρονιά. ἐξομολογεῖται σ' ἕναν ἐπιστήθιο φίλο του. Αὐτὰ ὅμως ποὺ ἀπασχολοῦν περισσότερο, εἶναι τῆς γυναίκας μου καὶ τῆς Μπεμπέκας...

— Καὶ ποιὰ εἶναι πάλι αὐτὴ ἡ Μπεμπέκα; κάνει πὼς δὲν καταλαβαίνει ὁ φίλος του.

— Εἶναι ἡ δακτυλογράφος μου, τὸ δεξί μου χέρι!... Ξέρεις ἐσύ... Τὰ μασσάει λίγο ὁ κ. Μουνταρίδης.

— Λοιπόν, τί σὲ ἀπασχολεῖ;

— Νά, ἡ γυναῖκα μου μοῦ ζητᾶ μιὰ γοῦνα ἀπὸ τότε ποὺ παντρευτήκαμε καὶ ἡ Μπεμπέκα ἄλλη μιά, ἀπὸ τότε ποὺ τὴν προσέλαβα!...

— Δηλαδή;

— Δηλαδὴ ἀπὸ ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια ἡ μία. καὶ ἀπὸ ἐδῶ καὶ δυὸ μῆνες ἡ ἄλλη... ἐξηγεῖ ὁ κ. Μουνταρίδης.

— Ξέρεις, λοιπόν, τί νὰ κάνῃς; τὸν συμβουλεύει ὁ φίλος του. Νὰ πάρῃς καὶ στὶς δυὸ ἀπὸ μιὰ γιὰ νὰ ἡσυχάσῃς!...

—Ἀδύνατον! Ἡ γοῦνα εἶναι μιά!... λέει ὁ κ. Μουνταρίδης.

—Ὥστε τὴν ἔχεις κι' ὅλας ἀγοράσει;ἀπορεῖ ὁ φίλος του.

—Ὄχι, ἀκριβῶς... κομπιάζει ὁ Μουνταρίδης. Ἀλλὰ ἡ γοῦνα ποὺ σοῦ λέω εἶναι τῆς Λουλοῦς, μιᾶς πολύ... γνωστῆς μου κυρίας, ποὺ βαρέθηκε πιὰ νὰ τὴ φοράῃ καὶ θέλει ὁπωσδήποτε καινούργια!...

Κυρίες μου
και Δεσποινίδες μου

Θέλετε νὰ σώσετε τὴν ἐπιδερμίδα σας; Μεταχειρίζεσθε μόνον τὴν παγκοσμίου φήμης Παριζιάνικη Πούδρα «POMPEIA» τοῦ οἴκου L. T. PIVER τῆς Γαλλίας. Θὰ ἐχετε δέρμα θελούδινο καὶ τὸ ἄρωμά της θὰ μεθᾶ τὸν σύζυγόν σας, τὸν μνηστῆρα σας, τὸν φίλον σας.

Θέλετε καὶ σεῖς νὰ νοιώσετε τὴν ἰδίαν ἀπόλαυσιν;

Ζητήσατε στὸν αὐτιρσφὸν σας νὰ φορῇ καὶ αὐτός «ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΡΟΜΡΕΙΑ» ἢ ΜΠΡΙΓΙΟΛ «ΡΟΜΡΕΙΑ».

Τὴν Πούδρα «ΡΟΜΡΕΙΑ» θὰ τὴν βρῆτε παντοῦ σὲ ἐννέα ὡραίους χρωματισμοὺς καὶ μὲ δέκα (10) ὀραχμὲς τὸ κουτί.

ΠΡΟΣΟΧΗ Μὴν ἀγοράζετε Πούδρα «ΡΟΜΡΕΙΑ» χωρὶς τὴν ἐτικέττα «ΝΕΟΝ» ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πίσω ἀπὸ κάθε κουτί.

ΠΟΜΠΕΪΑ
ΠΟΥΔΡΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ
Καλλυντικὰ τῆς μεγάλης ἀρωματοποιΐας
PIVER - PARIS

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
Ἑλένη Κικίδου
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ ΜΑΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)
Ἐπανελθοῦσα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δέχεται 9—1 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ. ὁδὸς Μετσόβου 19 (στάσις Μουσείου). Τηλ. 810—975.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "LYDIA P„

Τὰ καλλυντικὰ «LYDIA P» εἶναι προϊόντα μακρᾶς ἐρεύνης καὶ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων, παρασκευασμένα μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ἐπιστήμης. Ἐδοκιμάσθηκαν καὶ συνιστῶνται ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους δερματολόγους. Δοκιμάσατε. Ὁδηγίαι ὑπάρχουν ἐντός.

Γάλα καθαρισμοῦ εἰς τρεῖς πυκνότητας Νο 1, διὰ ξηρόν, Νο 2 διὰ κανονικόν, Νο 3 διὰ λιπαρὸν δέρμα. Κρέμα βιταμίνης Α. Διὰ κανονικὸν ἢ στεγνὸν καὶ ἀφυδατωμένον δέρμα. Κρέμα λεκιθίνης προλαμβάνει τὰς ρυτίδας. Τονωτικὴ λοσιόν. Τονώνει τὸ χαλαρὸν δέρμα. Στυπτικὴ λοσιόν. Σφίγγει καὶ ἀπολυμαίνει τοὺς πόρους. Κρέμα χεριῶν. Σᾶς προφυλάττει ἀπὸ σκάσιμο, πρήξιμο καὶ χιονίστρες. Κρέμα ἡλίου. Πωλοῦνται στὰ φαρμακεῖα Τηλ. 612—450.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5—8
Ἀκαδημίας 78 Τηλ. 25.226

θερμάστρα τοῦ γκαζιοῦ. Καθὼς ἔψαχνε στὶς τσέπες της γιὰ νὰ βρῇ ἕνα τσιγάρο, ἀνασήκωσε τὰ μάτια της κι' εἶδε τὴ φυσιογνωμία τοῦ Κράντορ, δυνατὰ φωτισμένη.

Ὁ Κράντορ εἶχε πληγωθῇ στὸ πρόσωπο, στὴ μάχη τοῦ Καισσίνο. Τὰ πυρωμένα θραύσματα ἑνὸς ὄλμου τὸν εἶχαν παραμορφώσει σχεδὸν ἀνεπανόρθωτα. Οἱ αἰσθητικοὶ χειρουργοὶ εἶχαν βάλει ὅλα τους τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ τὸν ἐπισκευάσουνε ὅσο καλλίτερα μποροῦσαν. Κι' εἶχαν ἐπιτύχει ἕνα θαῦμα, φτιάνοντάς του ἕνα εἶδος ἀνθρώπινης μορφῆς.

Ἡ κόχη τοῦ ἀριστεροῦ ματιοῦ του ἦταν σκεπασμένη μ' ἕνα μαῦρο πανί. Ἀπ' τὰ λεπτὰ χείλη του φαίνονταν τὰ κάτω δόντια του, σὰν νἄκανε διαρκῶς μιὰ ἄγρια σαρκαστικὴ γκριμάτσα. Τὰ ὑπόλοιπα χαρακτηριστικά του ἦταν προχειροφτιαγμένα.

Οἱ χειροῦργοι τοῦ εἶχαν πῆ ν' ἀφίσῃ νὰ περάσῃ λίγος καιρός, γιὰ νὰ ἐπουλωθοῦν τελείως οἱ σάρκες, κι' ὕστερα νὰ ξαναπάῃ γιὰ μιὰ καινούργια σειρὰ ἐγχειρήσεων. Τὸν εἶχαν βεβαιώσει ὅτι, σ' ἕνα χρόνο περίπου, θὰ τοῦ εἶχαν φτιάσει ἕνα πρόσωπο ὑποφερτό.

Μὰ ὁ Κράντορ δὲν εἶχε ξαναπάει πιά. "Οχι πὼς δὲν ἤθελε, ἀλλὰ δὲν εἶχε βρῇ ποτὲ τὸν καιρό. "Οταν μάλιστα εἶχε γίνει πράκτορας τοῦ 'Αλσκόνι στὸ Λονδῖνο, εἶχε ἐγκαταλείψει πιὰ ὁριστικὰ αὐτὸ τὸ σκοπό του. Δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσι νὰ χάσῃ μῆνες ὁλόκληρους σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ἐνῶ μποροῦσε νὰ μαζεύῃ δίχως κόπο τὰ λεφτὰ ποὺ τοῦ ἀπέδιδε ἡ «δουλειά» τοῦ 'Αλσκόνι. Ἐνδιαφερόταν πολὺ περισσότερο γιὰ τὸ χρῆμα, παρὰ γιὰ τὴν καλή του ἐμφάνισι.

Τοὺς πρώτους μῆνες εἶχε στεναχωρηθῇ, εἶχε ὑποφέρει. "Υστερα ὅμως ἄρχισε νὰ νοιώθῃ μιὰ νοσηρὴ εὐχαρίστησι ὅταν οἱ ἄνθρωποι στὸ δρόμο ἀνατρίχιαζαν βλέποντάς τον καὶ γύριζαν ἀλλοῦ τὰ μάτια τους.

Τώρα λοιπὸν κύτταζε μὲ προσοχὴ τὴν ἐπισκέπτρια του, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ τὶς ἀντιδράσεις της.

Μὰ ἀπαγοητεύθηκε, γιατὶ ἡ νέα γυναίκα δὲν ἀνατρίχιασε καθόλου, οὔτε καὶ γύρισε τὰ μάτια της. Τὸν κύτταξε προσεκτικά, δίχως οἶκτο ἢ ἀποστροφή.

— Δὲν μπορούσανε νὰ σᾶς μπαλώσουνε καλύτερα; παρατήρησε μονάχα. Ἐκτὸς ἂν ἐξαντλήθηκε ἡ ὑπομονή σας καὶ τὰ παρατήσατε στὴ μέση...

Ὁ Κράντορ ἔνοιωσε ξαφνικὰ νὰ τὸν πλημμυρίζῃ μιὰ κακὴ μανία. Θάθελε νὰ τὴν ἔβλεπε νὰ κάνῃ μιὰ κίνησι ἀποστροφῆς. Κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε συμβῇ αὐτό, ἔνοιωθε τώρα τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν ἀρπάξῃ ἀπ' τὸν ἄσπρο της λαιμὸ καὶ νὰ τῆς χτυπήσῃ τὸ κεφάλι της στὸν τοῖχο...

— Κάντε μου τὴ χάρι νὰ κυττᾶτε τὴ δουλειά σας! τῆς φώναξε. Μὴ φυτρώνετε ἐκεῖ ποὺ δὲν σᾶς στέρνουνε!

— Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μοῦ μιλᾶτε σ' αὐτὸ τὸν τόνο! πρόφερε ἐκείνη κοφτά.

Ὁ Κράντορ νίκησε τὸ θυμό του καὶ μπόρεσε νὰ σκεφθῇ ψύχραιμα.

Ποῦ εἶχε λοιπὸν τὰ μυαλά του;... "Ηθελε νὰ κάνῃ καλὴ ἐντύπωσι σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα. Καὶ δὲν θὰ τὸ κατώρθωνε, βέβαια, μὲ τὸ νὰ τῆς φέρνεται ἄσχημα.

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ συναντοῦσε ἕνα στέλεχος τῆς ὀργανώσεως τοῦ 'Αλσκόνι, 'Η νέα γυναῖκα ἐρχότανε κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν 'Ιταλία γιὰ νὰ συζητήσῃ μαζί του γιὰ τὶς ἐνέργειές του. "Αν ἔμεναν εὐχαριστημένοι ἀπ' αὐτόν, θάχε ἴσως προαγωγή.

Ἦταν φιλόδοξος ὁ Κράντορ. Στὰ δύο χρόνια ποὺ δούλευε γιὰ τὸν 'Αλσκόνι, εἶχε ἀνακαλύψει πὼς ἡ δουλειὰ ποὺ τοῦ εἶχαν ἀναθέσει ὡς τότε ἦταν ἐντελῶς δευτερεύουσα, δίχως μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ὀργάνωσι.

Τελευταίως ὅμως, ὁ 'Αλσκόνι εἶχε ἀποφασίσει νὰ ἐπεκτείνῃ πραγματικὰ τὴ δράσι του στὸ Λονδῖνο. "Επρεπε λοιπὸν ν' ἁρπάξῃ ὁ Κράντορ τὴν εὐκαιρία...

— Μὲ συγχωρῆτε, εἶπε σβύνοντας τὸ μεγάλο φῶς. Εἶμαι λίγο ὀξύθυμος, ὅταν μοῦ μιλᾶνε γιὰ τὸ πρόσωπό μου... Καθῆστε, παρακαλῶ. Θέλετε νὰ πιῆτε κάτι;

— "Οχι, εὐχαριστῶ.

'Η νέα γυναίκα πλησίασε στὸ τραπέζι, πῆρε μιὰ καρέκλα καὶ κάθησε. Φοροῦσε ἕνα κομψότατο μαῦρο φόρεμα καὶ γύρω ἀπ' τὸ λαιμό της ἕνα λεπτὸ κολλιὲ ἀπὸ χρυσὰ φύλλα δάφνης.

Ὁ Κράντορ κάθησε κι' αὐτός. Φρόντισε ὡστόσο νὰ βρίσκεται στὴ σκιά. Κι' ὅταν ἄναψε ἕνα τσιγάρο, γύρισε λίγο τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ μὴν ἴδῃ ἡ ἐπισκέπτρια τὸ πρόσωπό του, στὸ φῶς τοῦ ἀναπτῆρος του.

— Βρήκατε κανένα κατάλληλο πρόσωπο, γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴ δουλειά; τὸν ρώτησε ἐκείνη.

— Ναί, ἀπάντησε ὁ Κράντορ. "Αργησα λίγο, εἶν' ἡ ἀλήθεια, μὰ πέτυχα στὸ τέλος τὸν τύπο ποὺ μᾶς χρειάζεται.

"Ερριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ του καὶ πρόσθεσε:

— Θὰ βρίσκεται ἐδῶ σὲ λίγα λεπτά. Σκέφτηκα πὼς θὰ θέλατε νὰ τὸν δῆτε.

— Προσέξτε ὅμως! τόνισε ἡ νέα γυναίκα, καρφώνοντας τὰ πράσινα μάτια της στὸ μοναδικὸ μαῦρο καὶ λοιμπερὸ μάτι τοῦ συνομιλητοῦ της. Αὐτὴ θάναι ἡ δοκιμή σας. Πρέπει λοιπὸν νὰ πετύχῃ.

Τίναξε τὴν στάχτη τοῦ τσιγάρου της καὶ συνέχισε:

— Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ βρήκατε;

— Ἕνας καποιος "Εντ Σαπίρο, ἀπάντησε ὁ Κράντορ. "Εχει λευκὸ ποινικὸ μητρῶο. Ντεμπουτάρισε στὸ τσίρκο κι' ἔγινε γρήγορα γνωστός, μὲ τὴν εἰδικότητά του: πετοῦσε μαχαίρια. Εἶναι ἄσσος σ' αὐτὸ τὸ «νούμερο». Γι' αὐτὸ τὸν διάλεξα.

»Μετὰ τὸν πόλεμο παράτησε τὸ τσίρκο. "Εκανε λίγο λαθρεμπόριο γιὰ λογαριασμό μου. Τώρα θάθελε πολὺ νὰ δουλέψῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του. 'Η ἐπιθυμία του εἶναι ν' ἀγοράσῃ μιὰ γρήγορη βενζινάκατο. "Αρπαξε λοιπὸν ἀμέσως τὴν εὐκαιρία ποὺ τοῦ προσφέρθηκε γιὰ νὰ κερδίσῃ πολλὰ λεφτά!

— Λέτε νὰ τὰ καταφέρῃ;

— "Αν μποροῦ κάποιος νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά, εἶν' αὐτός.

— Τί ἔχετε κάμει ὡς τώρα;

— Στείλαμε τὸ γράμμα ποὺ ζητᾶμε τὰ λεφτά. Ἀπόψε, θὰ πάῃ ὡς ἐκεῖ ὁ Σαπίρο καὶ θὰ φροντίσῃ ν' ἀφίσῃ τὴ χελώνα μέσα στὴν τραπεζαρία τους, μαζὶ μ' ἕνα δεύτερο σημείωμα. Αὔριο βράδυ, στὶς 9, θὰ πάῃ ἕνα παιδὶ νὰ ζητήσῃ τὰ λεφτά..

Σταμάτησε λίγο καὶ κύτταξε τὴ συνομιλήτριά του, στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ τραπεζιοῦ.

— Μ' ἀπασχολεῖ ὅμως μιὰ σκέψι: 'Υποθέσετε πὼς δέχεται ὁ Φερέντσι νὰ πληρώσῃ τὰ λεφτὰ ποὺ τοῦ ζητᾶμε...

— Ἄ, μὴ σκοτίζεσθε γι' αὐτό. Δὲν πρόκειται νὰ ὑποχωρήσῃ. Γι' αὐτὸ τὸν διαλέξαμε: γιατὶ δὲν εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τρομοκρατεῖται εὔκολα.

—'Αφοῦ εἴσαστε βέβαιη, πάει καλά... Βλέπετε, ἂν πλήρωνε, θὰ μᾶς χαλοῦσε ὅλη τὴ δουλειά.

— Δὲν πρόκειται νὰ πληρώσῃ.

— Τότε λοιπὸν ὁ Σαπίρο θὰ μπῇ στὸ χορὸ κατὰ τὶς 9 καὶ τέταρτο... Φέρατε τὸ μαχαίρι ποὺ θὰ μετα χειριστῇ;

'Η ἐπισκέπτρια ἔγειρε λίγο στὸ πλάϊ, γιὰ νὰ πάρῃ τὴν τσάντα της ποὺ εἶχε ἀφίσει πάνω σ' ἕνα κάθισμα. Καθὼς ἔκανε αὐτὴ τὴν κίνησι, ὁ Κράντορ ἐπωφελήθηκε γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὶς γραμμὲς τοῦ εὐλύγιστου κορμιοῦ της.

Μιὰ πίκρα τὸν κυρίεψε, στὴ σκέψι πὼς δὲν ἦταν γιὰ τὰ δόντια του μιὰ τόσο ὄμορφη κοπέλλα! Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἀρκῆται στὶς ἀσχημοῦλες. Μόνο ἐκείνες τὸν ἀνέχονταν...

'Η νέα γυναῖκα ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της ἕνα στενόμακρο καὶ χαμηλὸ ξύλινο κουτί. Τ' ἄφισε πάνω στὸ τραπέζι, τ' ἄνοιξε κι' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἕνα μαχαίρι μὲ φαρδειὰ λεπίδα, μὲ χοντρὴ λαβὴ ἀπὸ ξύλο σκαλισμένο.

Ὁ Κράντορ τὸ ἐξέτασε.

— Δὲν εἶν' ἐπικίνδυνο, αὐτό; ρώτησε. Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀνακαλύψῃ ἡ ἀστυνομία ἀπὸ ποῦ προέρχεται;

— Εἶναι τὸ μοντέλο ποὺ χρησιμοποιοῦμε πάντα, ἐξήγησε ἡ ἐπισκέπτρια. "Εχει φτιαχτῇ εἰδικὰ γιὰ μᾶς. Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ βροῦνε τὴν προέλευσί του.

—"Οσο σκέπτομαι πὼς δὲ μποροῦμε νὰ τ' ἀποφύγουμε, ὁλ' αὐτά! μουρμούρισε ὁ Κράντορ μὲ δυσφορία.

— Ποιά δηλαδή; ρώτησε ἀπότομα ἡ νέα γυναῖκα.

— Νά, τὴ χελώνα, τὸ μαχαίρι, τ' ἀπειλητικὰ γράμματα...

— Μὰ βέβαια, εἶν' ἀπαραίτητα. 'Εκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκουμε εἶναι ἡ διαφήμισι, ὁ θόρυβος. 'Η χελώνα θὰ προκαλέσῃ τὴ γενικὴ περιέργεια, ὅταν οἱ ἐφημερίδες θ' ἀσχοληθοῦνε μὲ τὴν ὑπόθεσι, στὴν πρώτη σελίδα τους...

»"Εχουμε κανονίσει ἀπὸ τώρα σὲ ποιόν θὰ στραφοῦμε ὕστερα, μετὰ τὸν Φερέντσι. "Οταν θὰ πάρῃ αὐτὸς ὁ δεύτερος τὸ γράμμα μας, θὰ ξέρῃ ἤδη πὼς δὲ χωρατεύουμε, καὶ θὰ πληρώσῃ ἀμέσως!... Αὐτὸ τὸ σύστημά μας πέτυχε στὴ Γαλλία, στὴν 'Ιταλία καὶ στὴν 'Αμερική. Θὰ πετύχῃ κι' ἐδῶ.

— Κι' ἂν πάῃ καλὰ αὐτὴ ἡ δουλειά, θ' ἀναλάβω ἐγὼ τὶς ὑπόλοιπες; ρώτησε ὁ Κράντορ.

— 'Ασφαλῶς.

— Θὰ πάῃ καλὰ λοιπόν, σᾶς τὸ ἐγγυῶμαι.

'Ο Κράντορ σηκώθηκε, διέσχισε τὸ δωμάτιο καὶ ἑτοίμασε ἕνα ποτήρι οὐΐσκυ.

— Εἴσαστε βεβαία πὼς δὲ θέλετε νὰ πιῆτε τίποτα; ρώτησε τὴ νέα γυναίκα.

—"Οχι, εὐχαριστῶ.

"Ορθιος στὴ σκιά, ὁ Κράντορ τὴν κύτταζε.

— Δὲν ξέρω οὔτε τ' ὄνομά σας, τῆς εἶπε "Η μήπως εἶναι μυστικό;

— Μπορεῖτε νὰ μὲ λέτε Λορέλι. Εἶναι τὸ μικρό μου ὄνομα.

'Ο Κράντορ κούνησε ἐπιδοκιμαστικὰ τὸ κεφάλι του.

— Λορέλι... ὡραῖο ὄνομα! εἶπε. Ἀνήκετε ἀπὸ καιρὸ στὴν ὀργάνωσι;

— Μοῦχουν ἀναθέσει νὰ πληρώσω τὸ Σαπίρο, εἶπε ἡ συνομιλήτριά του, δίχως ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτησί του. Ποῦ θὰ μπορέσω νὰ τὸν δρῶ, ἀφοῦ τελειώσῃ τὴ δουλειά;

'Ο Κράντορ ἔνοιωσε ν' ἀνεβ- [illegible] τὸ αἷμα στὸ πρόσωπό το...

— 'Εσεῖς θὰ τὸν πληρώσετε; διαμαρτυρήθηκε. Γιατί; 'Εγὼ ἔκλεισα τὴ συμφωνία μαζί του. Δῶστε μου τὰ λεφτά, νὰ τὸν πληρώσω ἐγώ.

— Ποῦ θὰ μπορέσω νὰ τὸν βρῶ; ξαναρώτησε ἤρεμα ἡ ὄμορφη κοκκινομάλλα.

'Ο Κράντορ πλησίασε στὸ τραπέζι.

— Μὰ δὲ καταλαβαίνω.... εἶπε. Δὲν ἔχουνε λοιπὸν ἐμπιστοσύνη σὲ μένα;

— Πρέπει ν' ἀναφέρω πὼς ἀρνηθήκατε νὰ ἐκτελέστε τὶς διαταγές μου; πρόφερε ψυχρὰ ἡ νέα γυναῖκα.

—"Οχι, ὄχι! ἔσπευσε νὰ πῇ ὁ Κράντορ. Μοῦ φαινόταν ὅμως πὼς...

— Ποῦ θὰ μπορέσω νὰ τὸν βρῶ; ἐπανέλαβε ἡ Λορέλι ἄλλη μιὰ φορά.

—"Ατενς Στρήτ, ἀριθμὸς 25, στὸ Σόχο... εἶπε ὁ Κράντορ, κάνοντας μιὰ προσπάθεια ὑπεράνθρωπη γιὰ νὰ κρύψῃ τὴ μανία του.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, κουδούνισε τὸ τηλέφωνο. 'Ο Κράντορ πῆρε τ' ἀκουστικό. Ἦταν ὁ Ντέϊλ, ὁ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου.

— Εἶναι κάποιος κάτω, ποὺ θέλει νὰ σᾶς δῇ, τοῦ εἶπε. Νὰ τὸν ἀφίσω ν' ἀνεβῇ;

— Ναί, βέβαια.

—'Αλήθεια, μήπως θέλει δωμάτιο ἡ κυρία ποὺ σᾶς ἐπισκέφτηκε; Μπορῶ νὰ τῆς δώσω τὸ διπλανὸ ἀπ' τὸ δικό σας...

'Ο Κράντορ στράφηκε στὴ Λορέλι.

— Θέλετε κανένα δωμάτιο, ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο; τὴ ρώτησε.

'Εκείνη κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

—"Οχι, δὲ θὰ μείνῃ, εἶπε ὁ Κράντορ στὸ τηλέφωνο.

—"Ατυχος εἴσαστε! τοῦ φώνοξε σαρκαστικὰ ὁ Ντέϊλ.

'Ο Κράντορ ἔκλεισε ἀπότομα τὸ τηλέφωνο, νευριασμένος.

*

'Ο "Εντ Σαπίρο ἦταν φηλὸς κι' ἀδύνατος, ἀϊσιφημένος, μὲ γαυψὴ μύτη καὶ μὲ μικρὰ κι' ἀνήσυχα μάτια. Φοροῦσε ἕνα μαῦρο κοστοῦμι μὲ φαρδειὲς ἄσπρες ρίγες, μαῦρο πουκάμισο, ἄσπρη γραβάτα κι' ἕνα μαῦρο καπέλλο στραβοβαλμένο, μὲ τὸ μπὸρ κατεβασμένο μπροστά.

'Ακουμπώντας τώρα στὸ γραφεῖο, μ' ἕνα τσιγάρο κολλημένο στὰ λεπτά του χείλη, ἔστελνε στὸ πρόσωπο τοῦ Ντέϊλ μιὰ βαρειὰ μυρωδιὰ οὐΐσκυ.

—'Ανεβῆτε. Δωμάτιο 26... τοῦ εἶπε ἐκεῖνος, μ' ἕνα μορφασμὸ ἀηδίας. Βρωμίσατε ὅλο τὸν κόσμο!...

'Ο Σαπίρο ἄπλωσε τὸ χέρι του, τὸν ἅρπαξε ἀπ' τὰ πέτα τοῦ σακκακιοῦ του καὶ τὸν τράνταξε ὁλόκληρο.

— Σκασμός, γουρούνι! τοῦ φώναξε. Βούλωσ' το, ἂν δὲ θέλῃς νὰ σὲ κάνω νὰ καταπιῇς τὴ γλῶσσα σου!

'Ο Ντέϊλ, κατάχλωμος, δὲν ἔβγαλε μιλιά. 'Η ἄγρια ματιὰ τοῦ Σαπίρο τοῦ εἶχε παγώσει τὸ αἷμα.

'Εκεῖνος τὸν ἄφησε, φόρεσε πιὸ στραβὰ τὸ καπέλλο του, διέσχισε τὸ χώλ κι' ἀνέβηκε τὴ σκάλα.

Εἶχε πιῇ ὅλο τὸ βράδυ, γιὰ νὰ μουδιάσῃ λίγο τὰ ταραγμένα νεῦρα του.

Εἶχε κάμει λίγο ἀπ' ὅλες τὶς δουλειὲς στὴ ζωή του, ποτὲ ὅμως ὡς τώρα δὲν εἶχε σκοτεύσει. Μὰ ἐννοοῦσε ν' ἀποχτήσῃ ὁπωσδήποτε ἐκείνη τὴ γρήγορη βενζινάκατο. 'Ο πόθος αὐτὸς τὸν ἔτρωγε, ἐδῶ καὶ δυὸ μῆνες. "Ηξερε πὼς ἦταν μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία, πὼς δὲ θὰ ξαναβρίσκε ποτὲ τέτοιο ὡραῖο σκάφος σὲ τόσο φτηνὴ τιμή.

Τοῦ χρειάζονταν ὅμως ἄλλες 1.000 λίρες, γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσόν. Ποῦ ἀλλοῦ θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ αὐτὰ τὰ λεφτά, ποὺ τοῦ πρόσφερε ὁ Κράντορ,... Κι' ἔπρεπε νὰ βιαστῇ τόρα, γιατὶ ὑπῆρχε καὶ κάμαλιστα ἄλλος ὑποψήφιος ἀγοραστής.

«Δὲ μπορῶ νὰ σᾶς τὴ φυλάξω πιὸ πολύ — τοῦ εἶχε πῇ ὁ ἰδιοκτήτης. Θέλω πολὺ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω... μὰ ὁ ἄλλος πληρώνει μετρητοῖς. "Αν δὲν τ' ἀποφασίσετε ὡς τὴν Παρασκευή, θ' ἀναγκαστῶ νὰ τὴν ἀφίσω σ' ἐκεῖνον».

'Ωστόσο, ἡ σκέψι πὼς θὰ σκότωνε ἄνθρωπο ἀναστάτωνε τὰ νεῦρα τοῦ Σαπίρο. 'Ο Κράντορ τὸν εἶχε διαβεβαιώσει πὼς θάταν μιὰ δουλειὰ εὐκολώτατη καὶ ἀκίνδυνη. Μὰ ὁ Σαπίρο φοκι' ἀκίνδυνη. Μὰ ὁ Σαπίρο φοβότανε τὴν ἀστυνομία... κι' ἀγαποῦσε τὸ τομάρι του. 'Η δογαποῦσε τὸ τομάρι του. 'Η δογκαποῦσε τὸ τομάρι του. 'Η δογκαπονία λοιπὸν παρουσιάζει τὸ λοφονία λοιπὸν παρουσιάζει τὸ λοφονία λοιπὸν παρουσιάζει τὸ λοφ

ποίθησί του κι' ἄρχισε πάλι νὰ ὀνειρεύεται τὴ βενζινάκατο.... Θὰ μποροῦσε νὰ πάη μ' αὐτοκίνητο στὸ Φαλμάουθ, μόλις τελείωνε ἡ δουλειά, ν' ἀγοράση ἐκεῖ τὸ σκάφος καὶ νὰ τὸ σκάση μ' αὐτὸ γιὰ τὴ Γαλλία.

Τώρα ποὺ ἀνέβαινε τὴ σκάλα, δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ ξεμπερδέψη μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Προχώρησε ὡς τὸ δωμάτιο 26, ἄνοιξε τὴν πόρτα... καὶ σταμάτησε στὸ κατώφλι, γιὰ νὰ θαυμάση τὴ Λορέλι, πῶς εἶχε γυρίσει πρὸς τὸ μέρος του, ἀκούγοντάς τον.

—"Ελα μέσα καὶ κλεῖσε τὴν πόρτα! γαύγισε ὁ Κράντορ.

Ὁ Σαπίρο ὑπάκουσε. Ἡ ματιά του πήγαινε ὁλοένα ἀπ' τὴ Λορέλι στὸν Κράντορ.

Ἀναρωτιότανε τί γύρευε ἐκεῖ αὐτὴ ἡ κουκλίτσα... Διώρθωσε μηχανικὰ τὴ γραβάτα του, ἔβγαλε τὸ καπέλλο του καὶ τῆς χαμογέλασε φιλοφρονητικά.

Ὁ Κράντορ σηκώθηκε κι' εἶπε σαρκαστικά:

— Μὴν κοπιάζης ἄδικα, Ἔντ. Ἡ κοπέλλα δουλεύει μαζί μας.

Ὁ Σαπίρο πλησίασε στὸ τραπέζι. Τὸ χαμόγελό του μεγάλωσε.

— Μὰ αὐτὸ εἶναι πολὺ εὐχάριστο! φώναξε. Καλημέρα, χρυσό μου. Κάτι μοῦ λέει πὼς θὰ τὰ ταιριάξουμε, ἐμεῖς οἱ δυό.

Ἡ Λορέλι τὸν κύτταξε φυχρὰ μὲ τὰ πράσινα μάτια της.

— Νὰ μοῦ μιλᾶτε μόνο ὅταν σᾶς ἀπευθύνω τὸ λόγο, ἀπάντησε ξερά.

— Τί μᾶς κάνεις τώρα τὴ ζόρικη; επε σαρκαστικὰ ὁ Σαπίρο.

"Ενα δυνατὸ χαστοῦκι τοῦ Κράντορ τὸν ζάλισε. Κλονίστηκε, ξαναβρήκε τὴν ἰσορροπία του καὶ κύτταξε τὸν Κράντορ μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό, σὰν μαρμαρωμένος...

— Κάθησε καὶ κλεῖσ' τὸ στόμα σου, τὸν διάταξε ἐκεῖνος.

Τὸ μοναδικὸ μάτι του ἔλαμπε σὰν ἀναμένο κάρβουνο. Ὁ Σαπίρο πῆρε μιὰ καρέκλα καὶ κάθησε. Ψαγούλεψε τὸ μάγουλό του.

— Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν τὸ ξανακάνης! φοβέρισε τὸν ἄλλον, μὲ φωνὴ λίγο τοεμουλιαστή.

— Σκασμός! μούγκρισε ὁ Κράντορ.

— Δὲ μοῦ πολυαρέσει, αὐτός, δήλωσε ἡ Λορέλι.

Μιλοῦσε σὰν νὰ μὴ βρισκόταν μπροστὰ ὁ Σαπίρο.

— Εἶναι μεθυσμένος, πρόσθεσε. Δὲν ἔχει γερὰ νεῦρα καὶ δὲν ξέρει ἀπὸ πειθαρχία.

— Θὰ κάνη ὅμως καλὰ τὴ δουλειά του, τὴ βεβαίωσε ὁ Κράντορ. "Αν δὲν τὰ καταφέρη, θὰ τὸν σκοτώσω.

Ὁ Σαπίρο ἔνοιωσε ἕνα χέρι νὰ τοῦ σφίγγη τὸ στομάχι. "Ηξερε πὼς δὲν ἦταν ἀδειανὴ φοβέρα, τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κράντορ.

— Μιὰ στιγμή... ἄρχισε νὰ λέη.

Μὰ τὰ λόγια πνίγηκαν στὰ χείλια του, μόλις γύρισε ὁ Κράντορ καὶ τὸν κύτταξε στὰ μάτια.

—"Ακουσες τί εἶπα; "Αν δὲν πετύχης, θὰ σὲ σκοτώσω.

— Γιατί νὰ μὴν πετύχω; ἀπάντησε ὁ Σαπίρο μὲ βραχνὴ φωνή.

— Δὲν ξέρω... Δὲν σοῦ τὸ συνιστῶ πάντως!

Ὁ Κράντορ ἔπιασε τὸ μαχαίρι ἀπ' τὴ φορδειὰ λάμα του καὶ τὸ ἔδωσε στὸ Σαπίρο.

— Αὐτὸ θὰ χρησιμοποιήσης, τοῦ εἶπε. Δεῖξε μας τώρα τί ξέρεις νὰ κάνης.

Ὁ Σαπίρο πῆρε τὸ μαχαίρι, ἀπὸ τὴ ξύλινη λαβή του, καὶ τὸ ζύγισε μέσ' στὴ φούχτα του. Μιὰ παράξενη μεταμόρφωσι ἔγινε σ' αὐτόν, ἐνῶ χάϊδευε τὴν κόψι μὲ τὸ δάχτυλό του: Τὸ πρόσωπό του ξαναπῆρε τὴ σταθερή του ἔκφρασι, οἱ κινήσεις του ξανάγιναν ἀκριβεῖς, ἡ ματιά του ζωήρεψε.

—Ὡραῖο εἶναι, ψιθύρισε. Πολὺ καλό!

Τὸ πέταξε ψηλὰ καὶ τὸ ξανάπιασε στὸν ἀέρα.

— Δεῖξε μας λοιπόν... ξανᾶπε ὁ Κράντορ.

Ὁ Σαπίρο ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του, ἀλλὰ δὲ βρῆκε κανένα κατάλληλο στόχο. "Εβγαλε τότε μιὰ τράπουλα ἀπ' τὴν πίσω τσέπη του, ξεχώρισε τὸν ἄσσο καρῶ καὶ πῆγε νὰ τὸν κολλήση στὸν ἀντικρυνὸ τοῖχο μὲ τὴν τσίκλα ποὺ μασοῦσε.

Τραβήχτηκε ἔπειτα πίσω, ὡς τὴν ἀντικρυνὴ ἄκρη τῆς κάμαρας.

Τὸ τραπουλόχαρτο βρισκόταν στὴ σκιά. Δὲν τὸ ἔβλεπε ἡ Λορέλι. Κύτταξε τὸ Σαπίρο, ἀκουμπῶντας τοὺς ἀγκῶνες της στὸ τραπέζι, καὶ μὲ τὸ πηγούνι μέσ' στὰ χέρια της.

Ἀφοῦ φούχτωσε κανονικὰ τὸ μαχαίρι μὲ τ' ἀριστερό του χέρι, ὁ Σαπίρο πῆρε φόρα καί, μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνησι, τὸ πέταξε πρὸς τὸν ἀντικρυνὸ τοῖχο, μὲ τὴ γρηγοράδα καὶ τὴ δύναμι σφαίρας περιστρόφου.

Ὁ Κράντορ σήκωσε ἀπ' τὸ τραπέζι τὸ πορτατίφ, γιὰ νὰ φωτίση τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς κάμαρας.

Ἡ λάμα εἶχε τρυπήσει ἀκριβῶς στὸ κέντρο τὸ τραπουλόχαρτο κι' εἶχε χωθῆ βαθειὰ στὸ σοβᾶ τοῦ τοίχου.

— Βλέπετε; εἶπε ὁ Κράντορ στὴ Λορέλι. Δὲ λαθεύει οὔτε μιὰ φορά!

Ἐκείνη φάνηκε καθησυχασμένη τώρα.

— Ναί, καλὰ τὰ καταφέρνει, παραδέχτηκε.

Ὁ Σαπίρο διέσχισε τὸ δωμάτιο, ξεκάρφωσε τὸ μαχαῖρι ἀπ' τὸν τοῖχο καὶ ξανογύρισε στὴ θέσι του.

— Εἶμαι ὁ μόνος σ' ὅλη τὴν Ἀγγλία ποὺ ἔχει τέτοια ἀλάθητο χέρι, καυχήθηκε. Λοιπόν, πιστεύετε τώρα πὼς θὰ πετύχω τὴ δουλειά;

— Ναί, θὰ πετύχετε, ἂν δὲν ἐννευριστῆτε, ἀπάντησε ἡ Λορέδιχως νὰ τὸν κυττάζη.

—"Εννοια σας, δὲν ὑπάρχει τέτοιος φόβος, τὴ βεβαίωσε ὁ Σαπίρο. Τί θὰ γίνη ὅμως μὲ τὰ λεφτά; Θάθελα μιὰ προκαταβολή, τώρα ἀμέσως.

Ἐκείνη τὸν κύτταξε καὶ πρόφερε ἀργά:

— Θὰ πληρωθῆτε ὅταν πεθάνη ὁ ἄνθρωπός μας. "Οχι προηγουμένως... Αὔριο Βράδυ, στὶς 11½, θαρθῶ στὸ σπίτι σας, "Ατενς Στρήτ, νούμερο 25. Θὰ κανονίσουμε τότε ὅλες τὶς λεπτομέρειες.

Ὁ Σαπίρο θέλησε νὰ πῆ κάτι, μὰ τὸν σταμάτησε μιὰ ἀπειλητικὴ χειρονομία τοῦ Κράντορ.

—"Εχω διάφορες δουλειὲς τώρα, πρόσθεσε ἡ Λορέλι. Πρέπει νὰ φύγω. Ἐσᾶς, Κράντορ, θὰ σᾶς δῶ αὔριο τὸ μεσημέρι.. Μοῦ δίνετε τ' ἀδιάβροχό μου, σᾶς παρακαλῶ;

Ὁ Κράντορ, πέρασε στὸ λουτρὸ καὶ ξαναγύρισε μὲ τὸ ἀδιάβροχο καὶ τὸ καπέλλο της. Οἱ δυὸ ἄντρες ἔμειναν ἀμίλητοι, δσην ὥρα ἑτοιμαζόταν αὐτὴ καὶ διώρθωνε τὰ μαλλιά της μπροστὰ στὸν καθρέφτη.

— Σᾶς τὸ ξαναλέω, προσέξετε! εἶπε ἡ Λορέλι, ἐνῶ φοροῦσε τ' ἀδιάβροχό της.

—"Εννοια σας, ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Ἡ νέα γυναῖκα πῆρε τὴν τσάντα της καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

— Βασίζομαι σὲ σᾶς, εἶπε. Καὶ βγῆκε, κλείνοντας μαλακὰ τὴν πόρτα πίσω της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Καθισμένος στὸ βολὰν τῆς μαύρης «Μπέντλεϋ», ὁ Χάρρυ Μάσον σωφάριζε στὸ Πικαντίλυ, μέσ' στὴ βροχή, καὶ συγχρόνως σκεπτότανε μὲ θλῖψι πὼς θἄπρεπε νὰ ξανακαθαρίση τ' αὐτοκίνητο — γιὰ δεύτερη φορὰ μέσα στὴν ἴδια μέρα.

Ἂν ἦταν μιὰ φορὰ μονάχα, δὲ θὰ παραπονιότανε. Εἶχε συνηθίσει πιὰ σ' αὐτὴ τὴν καθημερινὴ ἀγγαρεία. Δυὸ φορὲς ὅμως, πήγαινε πολύ!... Δὲ σταματοῦσε λοιπὸν καθόλου ἡ βροχή, σ' αὐτὴ τὴν ἀναθεματισμένη χώρα;

Ὁ ἑκατομμυριοῦχος Ντὸν Μίκλεμ, ὁ ἀφεντικός του, καθόταν δίπλα του. Ξαφνικά, ἔσκυψε μπροστὰ καὶ φώναξε, διακόπτοντας τὶς σκέψεις τοῦ Χάρρυ:

— Μπᾶ! Ἡ κυρία Φερέντσι... Σταμάτησε νὰ τὴν πᾶρουμε καὶ νὰ τὴν πᾶμε ὅπου θέλει.

Καὶ χαμήλωσε τὸ κρύσταλλο, ἐνῶ ὁ Χάρρυ σταματοῦσε τ' αὐτοκίνητο δίπλα στὸ πεζοδρόμιο.

Μιὰ νέα γυναῖκα, ποὺ φοροῦσε ἕνα ἀδιάβροχο μὲ ἄσπρα καὶ μαῦρα καρρῶ κι' ἕνα μικρὸ μαῦρο καπελλάκι, στεκόταν στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου κι' ἔψαχνε γιὰ ταξί. Ἦταν λεπτή, ξανθή, μὲ μεγάλα σκουρογάλανα μάτια. Ἐνῶ τῆς ἔγνεφε μὲ τὸ χέρι, ὁ Ντὸν ἀναρωτιόταν γιατί φαινότανε τόσο χλωμὴ καὶ στενοχωρημένη.

— Τζούλια! τῆς φώναξε, βγαίνοντας ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο, μέσ' στὴ βροχή. Εἶχα νὰ σᾶς δῶ τόσες βδομάδες!... Θέλετε νὰ σᾶς πάω πουθενά;

Τὸ πρόσωπό της φωτίστηκε, ὅταν τὸν εἶδε.

—Ἐσεῖς, Ντόν! φώναξε. Σᾶς νόμιζα στὴ Νίκαια.

—Ἴσως νὰ φύγω σὲ δεκαπέντε μέρες... Μὰ ἀνεβῆτε γρήγορα στ' αὐτοκίνητο, πρὶν γίνετε τελείως μούσκεμα!

"Ανοιξε τὴν πόρτα, βοήθησε τὴν Τζούλια νὰ καθήση πίσω καὶ πῆρε θέσι δίπλα της.

— Ποῦ πρόκειται νὰ πᾶτε; τὴ ρώτησε.

— Εὐχαριστήθηκα πολὺ ποὺ σᾶς εἶδα, εἶπε ἐκείνη ἀγγίζοντας τὸ χέρι του μὲ τὰ γαντοφορεμένα δάχτυλά της. Νόμιζα πὼς εἴχατε φύγει, ἀλλοιῶς θὰ σᾶς εἰδοποιοῦσα. "Θθελα νὰ σᾶς μιλήσω. Πρόκειται γιὰ τὸ Γκουΐντο, τὸν ἄντρα μου.

— Θέλετε ναρθῆτε σπίτι μου; τῆς πρότεινε ὁ Ντόν, ποὺ δὲν εἶχε πάψει νὰ τὴν κυττάζη μὲ τὰ γκρίζα μάτια του. Εἶμαι ἐλεύθερος ὡς τὴ 1.

Κύτταξε τὸ ρολόϊ του καὶ πρόσθεσε:

— Εἶναι ἀκόμα 12 παρὰ τέταρτο. Ἔχομε ἀκόμη ὥρα... Ἐκτὸς ἂν προτιμᾶτε νὰ σταματήσουμε στὸ Μπερκέλεϋ.

— Καλλίτερα νὰ πᾶμε σπίτι σας, εἶπε ἡ νέα γυναῖκα. Δὲ θὰ μείνω πολλὴ ὥρα. Μὲ περιμένει ὁ Γκουΐντο γιὰ φαγητό.

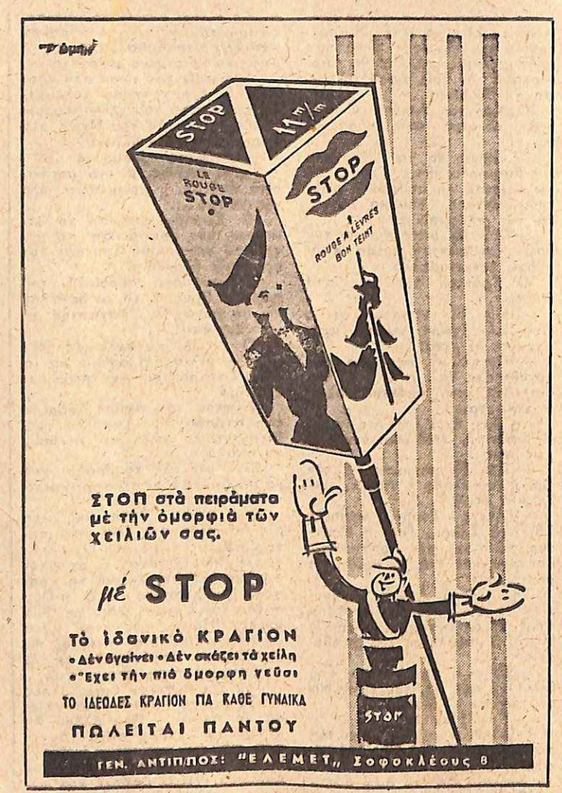

Τὰ Δῶρα τῆς „ZINNIA"

Εὐπρόσδεκτα ἀπὸ κάθε γυναῖκα... Μιὰ σειρὰ τῶν φημισμένων προϊόντων "ZINNIA„ ΠΟΥΔΡΑ - ΚΡΕΜΑ - ΚΡΑΓΙΟΝ ΓΑΛΑ ΜΕΪΚ-ΑΠ κ.λ.π.

Μία πολυτελὴς πλαστικὴ κασσετίνα μὲ τὰ περίφημα καλλυντικὰ "ZINNIA„.
Μία πλαστικὴ κασσετίνα μὲ 3 σαπουνάκια "ZINNIA„ τουαλέττας
Τὰ περίφημα ἀρώματα "ZINNIA„ σὲ πλαστικὰ καὶ χάρτινα πολυτελῆ κυτία
Οἱ ἐκλεκτὲς Λοσιὸν "ZINNIA„ σὲ ὡραῖα φιαλίδια τῶν 100 καὶ 250 γραμ.

Zinnia

ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Μὲ μικρὲς ΔΟΣΕΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 16 ΜΕΓΑΡΩΝ ΠΛΑΖΑ - Θ. ΒΑΛΒΗΣ

— Στὸ σπίτι, Χάρρυ, διάταξε ὁ Ντόν.

Ὁ σωφὲρ τράβηξε πρὸς τὸ ἄσπρο σπίτι μὲ τὰ πράσινα πανζούρια, ὅπου ἔμενε ὁ κύριός του ἐδῶ καὶ ἕξη χρόνια.

— Πῶς εἶναι ὁ Γκουΐντο; ρώτησε ὁ Ντὸν τὴ Τζούλια.

Ἐκείνη χαμογέλασε στενοχωρημένα.

— Πολὺ καλά, ἀπάντησε. Μιλοῦσε χτὲς γιὰ σᾶς. Θέλει νὰ γίνετε μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας ποὺ ἵδρυσε. Μὰ δὲν ἐπείγει, αὐτό. Θὰ τὰ πῆτε μαζί του. "Εχει τόσα σχέδια στὸ νοῦ του...

Σταμάτησε καὶ κύτταξε ἔξω, ἀπ' τὸ τζάμι, μὲ σφιγμένες τὶς γροθιές της.

Ὁ Ντὸν ἄναψε ἕνα τσιγάρο, ἀνασήκωσε τὰ φρύδια του μὲ ὕφος σκεπτικὸ κι' ἀναρωτήθηκε σὰν τί ἄραγε νὰ πήγαινε ὅσχημα... "Ελπιζε πὼς δὲν ἐπρόκειτο γιὰ καμμιὰ ἐρωτοδουλειὰ τοῦ Γκουΐντο. Ἦταν πολὺ ἀπίθανο.

"Ηξερε ὁ Ντὸν πὼς ὁ φίλος του λάτρευε τὴ Τζούλια. Ὡστόσο... δὲν μπορεῖ νὰ ξέρη κανείς...

Ὁ Χάρρυ σταμάτησε μπροστὰ στὸν ἀριθμὸ 25 τῆς "Απτερ Μπρουὶκ Μπύς, βγῆκε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα. Χαμογέλασε τυπικὰ στὴν Τζούλια. Ὁ Ντὸν τὴ βοήθησε νὰ κατεβῆ καὶ τὴν ὡδήγησε στὸ μεγάλο καὶ ἄνετο σαλόνι.

— Καθῆστε, Τζούλια, τῆς εἶπε. Πάρτε ἕνα τσιγάρο καὶ προσπαθῆστε νὰ ἡρεμήσετε. Τί θὰ λέγατε γιὰ ἕνα βερμοὺτ ἢ γιὰ ἕνα μαρτίνι;

— Θἄπαιρνα εὐχαρίστως ἕνα βερμούτ.

Ὁ Ντὸν χτύπησε τὸ κουδούνι, ἐνῶ συγχρόνως πρόσφερε τσιγάρο στὴ Τζούλια. "Υστερα ἄφισε τὸ κουτὶ δίπλα της, πάνω στὸ τραπέζι. Τῆς ἔδινε ν' ἀνάψη, ὅταν μπῆκε στὸ δωμάτιο ὁ Τσέρρυ, ὁ ἰδιαίτερος καμαριέρης τοῦ Ντόν.

Ἦταν ἕνας ψηλὸς καὶ γερὸς ἄντρας, ροδοκόκκινος. Παρ' ὅλο ποὺ εἶχε περάσει τὰ 60, ἦταν ἀκόμη ἀνθηρὸς κι' εὐκίνητος.

— Χτυπήσατε, κύριε; ρώτησε μὲ τὴν εὐγενικὴ φωνή του.

— Ἡ κ. Φερέντσι θέλει ἕνα βερμούτ, κι' ἐγὼ ἕνα οὐΐσκι μὲ νερό.

— Ἀμέσως, κύριε.

Τὸ χοντρὸ πρόσωπο τοῦ Τσέρρυ ἔδειχνε ὅλη του τὴ συμπάθεια γιὰ τὴ Τζούλια. Μολονότι δυσπιστοῦσε γενικὰ στὶς Ἀμερικάνες, θεωροῦσε ἐξαίρεσι τὴν κ. Φερέντσι. Εἶχε παρατηρήσει πὼς ἤξερε νὰ φερθῆ, σὲ κάθε περίστασι. Ὕστερα, ἦταν πλούσια. Αὐτὰ τὰ δυὸ προσόντα ἦταν ἀπαραίτητα γιὰ νὰ κερδίση ἡ κανεὶς τὴν ἐκτίμησι τοῦ Τσέρρυ.

Ἀφοῦ σερβίρισε τὰ δυὸ ποτά, βγῆκε ἀθόρυβα ἀπ' τὸ σαλόνι. Ὁ Ντὸν τέντωσε τότε τὰ μακρυὰ πόδια του καὶ χαμογέλασε ἐνθαρρυντικὰ στὴ Τζούλια.

— Λοιπόν, τί συμβαίνει; τὴ ρώτησε. Εἴσαστε πολὺ μυστηριώδης... Μήπως τόσκασε ὁ Γκουΐντο, μὲ καμμιὰ φιλεναδίτσα;

— Ἀσφαλῶς ὄχι, ἀπάντησε ἡ Τζούλια. "Αν ἐπρόκειτο γι' αὐτό, θἄξερα νὰ τὰ βγάλω πέρα μονάχη μου... "Οχι, Ντόν, εἶμαι ἀληθινὰ ἀνήσυχη! Ὁ Γκουΐντο ἔλαβε ἕνα ἀπειλητικὸ γράμμα...

Ὁ Ντὸν χαμογέλασε, μὲ φανερὴ ἀνακούφισι.

— Ἀγαπητή μου Τζούλια, εἶπε, δὲν πρέπει προπάντων νὰ

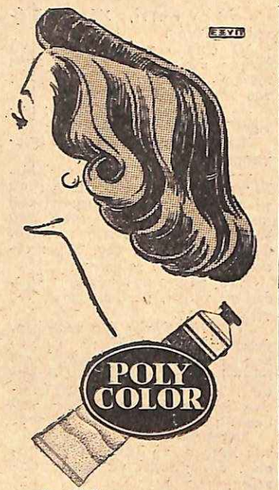

Τό Νέο Γερμανικό ΣΑΜΠΟΥΑΝ
Σάς ξετρέλλει νά λούστε ΜΟΝΗ σας τά μαλλιά σας, δίνοντας τους, ὅσο χρώμα θέλετε καλύπτει τά γκρίζα μαλλιά
Κεντρική Πώλησις
Κ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Χ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ
ΣΚΟΥΦΑ 32 • ΤΗΛ. 27-397
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΑΝΤΕΛΛΕΣ Βιέννης. ΒΟΥΑΛ σκέτα 'Ελβετικά, Βουάλ κεντητά φαντεζί, εἶναι πάντα ἀπαραίτητα γιά τήν καλή καί ἄφογη ἐμφάνιση τῶν παραθύρων σας. Καινούργιες παραλαβές, νέα σχέδια.
ΡΥΘΜΟΣ, Βουλῆς 22.

Κάλτσες Νάϋλον	20
Νάϋλον ἔξτρα	25
Ἀμερικῆς Ντυπόν	30
περιπάτου	10

ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52

ΤΟ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ
ΤΩΝ
ΑΡΧΕΛΑΟΥ—ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἡ γνωστή σκιτσογραφική δυάς Ἀρχέλασος καί Χριστοδούλου, εἶχαν — καί πότε δέν ἔχουν; — μιά ἔξυπνη ἰδέα: Ἔκαναν τή σκέψη ὅτι πολλοί ἀναγνῶστες τῶν ἐφημερίδων καί τῶν περιοδικῶν, θαυμάζουν ἕνα σκιτσογράφο ἤ ἕνα εὐθυμογράφο, ἀλλά δέν ξέρουν οὔτε ποῦθε κρατάει ἡ σκούφια του, οὔτε τί εἶναι — μικρός, μεγάλος, ψηλός, κοντός, παντρεμένος, ἐλεύθερος. Κι' ἀκόμα τί εἴδους «ψώνιο» ἔχει ὁ καθένας ἀπ' αὐτούς.

Ἔδωσαν, λοιπόν, σέ μιά κομψή ἔκδοσι ἀπό 100 σελίδες, μέ πολύχρωμα ἐξώφυλλο καί ὀρτέξτ, μιά σπαστραστή χιουμοριστική βιογραφία τους, μέ χαρακτηριστικά γελοιογραφικά πορτραῖτα. Κι' ἀκόμα πλούτισαν τήν ὡραία αὐτή ὕλη, μέσα στήν ὁποίαν σκόπισαν 80 σπαστραστές καί πρωτότυπες ἑλληνικές γελοιογραφίες τους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο εἶναι πολύχρωμες γιά νά γίνουν κάδρο.

Ἡ ὡραία α' τή ἔκδοσι θά κυκλοφορήσῃ τίς παραμονές τῶν ἑορτῶν καί θά τιμᾶται μόνον δρχ. 5.

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΙΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην καί ὥραν 4—8 μ. μ. ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου 5. — Τηλ. 56—713.

χολοσκᾶμε γιά κάτι τέτοια πράγματα. Ὅταν ἔχῃ κανείς πολλά λεφτά, σάν τόν ἄντρα σας, εἶναι φυσικό νά λαβαίνῃ ἀπειλητικά γράμματα. Ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος ἀπό ἀνισόρροπους καί ζηλιάρηδες. Αὐτό δέν θά πῇ τίποτα.

— Μά ὄχι, δέν ξέρετε... Αὐτοί... αὐτός ποῦ ἔστειλε τό γράμμα, ζητάει 10 χιλιάδες λίρες! Καί λέει πώς, ἄν δέν πληρώσῃ ἀπόψε ὁ Γκουΐντο... θά τόν σκοτώσῃ!... Ὤ, εἶναι φριχτό, Ντάν!

Ὁ Ντόν ζάρωσε τά φρύδια του.

— Δέκα χιλιάδες; Πολύ ἀπαιτητικός εἶναι ὁ φίλος!.. Μήπως ἔχετε πάνω σας τό γράμμα;

— Ὁ Γκουΐντο τό πέταξε. Δέν ἐννοεῖ νά τό πάρῃ στά σοβαρά. Τοῦ σύστησα νά εἰδοποιήσῃ τήν ἀστυνομία μά δέ θέλησε οὔτε νά τ' ἀκούσῃ... Ξέρετε τί πεισματάρης ποῦ εἶναι! Λέει πώς ἡ Χελώνα εἶναι σίγουρα κάποιος τρελλός ἤ φαρσέρ.

—Ἡ χελώνα; Ποιά χελώνα;

— Αὐτή τήν ὑπογραφή εἶχε τό γράμμα.

Ὁ Ντόν ἔσκασε στά γέλια.

— Τί σᾶς ἔλεγα; φώναξε. Πρόκειται ἀσφαλῶς γιά κάποιον ἀνισόρροπο. Ἄν ὑπόγραφε «Τό Φείδι» ἤ «Ὁ Λύκος», θά μποροῦσε νά τόν πάρῃ κανείς στά σοβαρά. Χελώνα ὅμως... ἀκοῦς ἐκεῖ, χελώνα!...

»Ἀκοῦστε, Τζούλια, δέν πρέπει νά ταράζεσθε ἔτσι. Ἴσως νάναι ἁπλῶς κάποιος φίλος τοῦ Γκουΐντο, καί νά θέλῃ νά τοῦ σκαρώσῃ καμμιά κακόγουστη φάρσα.

Ἡ νέα γυναῖκα κούνησε ἀρνητικά τό κεφάλι της.

— Αὐτό λέει κι' ὁ ἄντρας μου, μά ἐγώ δέν τό πιστεύω. Ἔλαβε τό γράμμα τήν Τρίτη. Τόν διατάζανε νά πληρώσῃ ἀπόψε τό βράδυ. Σήμερα τό πρωΐ λοιπόν...

Ἡ Τζούλια σταμάτησε καί δάγκασε τό κάτω χεῖλι της.

— Τί ἔγινε σήμερα τό πρωΐ; ρώτησε ὁ Ντάν.

Ἡ νέα γυναῖκα δέν μπόρεσε νά μήν ἀνατριχιάσῃ.

— Παίρναμε τό πρωϊνό μας, ὅταν εἶδα νά κουνιέται κάτι, στό πάτωμα τῆς τραπεζαρίας. Μοῦ φάνηκε στήν ἀρχή πώς ἦταν ποντικός καί φοβήθηκα ὅσο δέν φαντάζεσθε! Ὕστερα ὅμως παρατήρησα πώς ἦταν μιά χελώνα!

»Πάνω στό καύκαλό της εἶχε κολλημένο ἕνα σύντομο δακτυλογραφημένο σημείωμα, ποῦ μᾶς εἰδοποιοῦσε πώς θά περνοῦσε ἕνα παιδί γιά νά πάρῃ τά λεφτά, ἀπόψε στίς 9. Πρόσταξε πώς ἄν δέν τοῦ τά δώσουμε, ὁ Γκουΐντο θά πεθάνῃ!

»Ὤ, Ντόν, τρέμω ἀπ' τό φόβο μου!... Εἶναι φριχτό...

— Πραγματικά, τό ἀστεῖο μοῦ φαίνεται παρατραβηγμένο, παρατήρησε ὁ Ντόν. Πῶς μπῆκε στό σπίτι ἡ χελώνα;

— Δέν ξέρω... Ἱκέτεψα τό Γκουΐντο νά εἰδοποιήσῃ τήν ἀστυνομία, μά δέν θέλησε. Λέει πώς, ἄν ἁρπάξουν οἱ ἐφημερίδες αὐτή τήν ὑπόθεσι, θά γελάσῃ μαζί του ὅλος ὁ κόσμος. Ξέρετε πόσο τά λογαριάζει κάτι τέτοια...

Ὁ Ντόν ἔτριψε τό πηγούνι του, συλλογισμένος.

— Τί σκοπεύετε νά κάνετε ἀπόψε, οἱ δυό σας; ρώτησε.

— Ὁ Γκουΐντο θέλει ν' ἀκούσῃ στό ραδιόφωνο τήν ἀναμετάδοσι τοῦ «Ὀθέλλου» ἀπ' τή Σκάλα τοῦ Μιλάνου... Τί λέτε καί σεῖς; Δέν θάπρεπε νά εἰδοποιήσουμε τήν ἀστυνομία;

Ὁ Ντόν δίστασε, κι' ὕστερα κούνησε ἀρνητικά τό κεφάλι του.

— Πιστεύω πώς θάτανε λάθος, Τζούλια, ἐφ' ὅσον δέν τό ἐγκρίνει ὁ Γκουΐντο. Πραγματικά, θά χολοῦσανε τόν κόσμο οἱ ἐφημερίδες, καί θά τοῦ κάνανε πολύ ἄσχημη ρεκλάμα.

»Ἄς ἐξετάσουμε ἀντικειμενικά τά πράγματα. Ὑποθέσετε πώς εἰδοποιεῖτε τήν ἀστυνομία. Τί θά κάνῃ τότε; Θά στείλῃ ἴσως ἕνα πόλισμαν νά φυλάῃ τό σπίτι σας. Μά δέν μπορεῖ βέβαια, ἕνας πόλισμαν νά ἐμποδίσῃ ἕνα ἀποφασισμένο ἐκβιαστή, — μέ τήν προϋπόθεσι πώς πρόκειται πραγματικά γιά ἐκβιαστή, πράγμα γιά τό ὁποῖο ἀμφιβάλλω πολύ.

»Πιστεύω ὡστόσο, ὅπως καί σεῖς, πώς πρέπει νά πάρετε κάποιες προφυλάξεις. Εἶμαι βέβαιος πώς δέν ὑπάρχει ὁ παραμικρός κίνδυνος... μά καταλαβαίνω τήν ἀνησυχία σας. Θάρθῶ ἀπόψε σπίτι σας, μαζί μέ τό Χάρρυ. Θά πῶ στόν Γκουΐντο πώς περνοῦσα τυχαίως ἀπό κεῖ καί πώς μπῆκα τυχαίως νά σᾶς δῶ.

»Εἶμαι βέβαιος πώς δέν θά συμβῇ τίποτα, Τζούλια, θέλω ὅμως νά σᾶς καθησυχάσω. Ὁ Γκουΐντο, ὁ Χάρρυ κι' ἐγώ εἴμαστε ὑπεραρκετοί γιά νά βάλουμε στή θέσι του κάθε ἀνισόρροπο... Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ἰδέα μου;

Τό πρόσωπο τῆς Τζούλιας φωτίστηκε.

— Περίφημα! ἀπάντησε. Τό ξέρω κι' ἐγώ πώς εἶναι παράπιο ἠσυχη ἂν βρίσκεστε κοντά μας. Ξέρετε, δέν ἔχομε ἄλλον στό σπίτι ἀπ' τό Ντίξον καί τήν "Εθελ... "Ισως νάχετε δίκιο καί νά μή συμβῇ τίποτα. Καλλίτερα ὅμως νάρθῆτε...

Ὁ Ντόν σηκώθηκε.

— Σύμφωνοι λοιπόν, εἶπε. Θά βρίσκωμαι ἐκεῖ λίγο μετά τίς 8. Καί μή χολοσκάτε πιά! Φάτε μέ ὄρεξι καί ξεχάστε αὐτή τήν ἱστορία.

Τή συνώδευσε ὡς τήν πόρτα καί τήν ἀποχαιρέτησε.

Ὁ Τσέρρυ παρουσιάστηκε, γιά ν' ἀναγγείλῃ:

— Παράγγειλα ναοθῇ ἕνα τοξῖ γιά τήν κυρία Φερέντσι. Φτάνει, ὅπου καί νάναι.

Ἡ Τζούλια τόν εὐχαρίστησε μ' ἕνα φωτεινό χαμόγελο. Ὁ Ντόν ἀνακουφίστηκε, βλέποντας πώς εἶχε ξαναβρῇ τό ἠθικό της.

— Εὐχαριστῶ, Τσέρρυ, εἶπε ἡ νέα γυναῖκα.

Καί πρόσθεσε, γυρίζοντας στό Ντόν:

— Δέ μπορεῖτε νά φανταστῆτε πόσο μ' εὐχαριστεῖ ποῦ βαρθῆτε ἀπόψε σπίτι μας!

— Καλά, καλά, τήν διέκοψε ἐκεῖνος. Εἴπαμε νά τά ξεχάσετε τῶρ ὅλ' αὐτά...

"Οταν ἔμεινε μόνος, ξαναγύρισε στό σαλόνι κι' ἀποτελείωσε τό ποτό του, ὄρθιος μπροστά στό παράθυρο καί συλλογισμένος.

Ἡ Χελώνα! "Επρεπε νά πάρῃ στά σοβαρά αὐτή τήν ἱστορία; "Ἡ ἦταν φάρσα; Ὑπῆρχε ἀνάμεσα στούς φίλους τοῦ Γκουΐντο κανείς ἱκανός γιά ἕνα τόσο προχωρημένο «ἀστεῖο»; Ἦταν πολύ ἀπίθανο... Κάποιος τρελλός τότε;...

Ἀφοῦ δίστασε μιά στιγμή, ὁ Ντόν πῆρε στό τηλέφωνο τή Σκότλανδ Γυάρδ. Εἶχε σκεφτῆ νά ρωτήσῃ γιά κάθε ἐνδεχόμενο τό φίλο του ἀστυνόμο Ντίκς ἄν εἶχε ἀκούσει τίποτα γιά κάποιον μέ τό ψευδώνυμο Χελώνα. Μά, ὅταν συνδέθηκε μέ τό γραφεῖο του, τόν πληροφόρησαν πώς ὁ ἀστυνόμος εἶχε πάει νά φάῃ καί πώς δέν θά ξαναγύριζε πρίν ἀπ' τίς 6 τ' ἀπόγεμα.

— Καλά, δέν πειράζει, εἶπε ὁ Ντόν. "Οχι, δέν ἔχω ν' ἀφίσω καμμιά παραγγελία.

Ξαφνικά ὥρμησε μέσα στό σαλόνι ἡ Μάριαν Ρίγκμπυ, ἡ μελαχροινή κι' ὁμορφη γραμματεύς τοῦ Ντόν.

— Ἄ, ἐδῶ εἴσαστε; τοῦ εἶπε. Δέν πιστεύω νά ξεχάσατε πώς πρόκειται νά φάτε στή 1 μέ τό σὲρ Ρόμπερτς.

— Σκόπευα τώρα νά ξεκινήσω... Ἔχω νά κάνω τίποτα ἀπόψε, Μάριαν;

— Ὑποσχεθῆκατε νά πᾶτε στήν πρεμιέρα ἑνός φίλμ.

— Ἄ, ναί! Τηλεφωνῆστε τους λοιπόν πώς δέν θά μπορέσω... "Εχω ἕνα ραντεβοῦ μέ τόν κύριο Χελώνα! Πιστεύω νά διασκεδάσω περισσότερο παρά στό σινεμά!

*

Ὁ Γκουΐντο Φερέντσι ἦταν ἕνας ἄντρας ψηλός, ξανθός, μέ κανονικά χαρακτηριστικά, ψημένος ἀκόμα ἀπ' τόν ἥλιο τῆς Ἰταλίας, ὅπου εἶχε παραθερίσει μέ τή γυναίκα του.

Γέμισε τά ποτήρια κι' ἔδωσε τό ἕνα στό Ντόν, λέγοντάς του συγχρόνως:

— Μά νομίσατε πώς πίστεψα τό παραμύθι σας, ὅτι περνούσατε δῆθεν τυχαίως ἀπό δῶ καί μπήκατε νά μᾶς πῆτε μιά καλησπέρα; Σᾶς προσκόλεσε ἡ Τζούλια, γιά νά μοῦ κάνετε τό σωματοφύλακα. Δέν εἶν' ἔτσι;

Ὁ Ντόν χαμογέλασε.

— Κανείς δέν θά πίστευε πώς εἴσαστε ξένος, μ' αὐτή τή θαυμάσια προφορά ποῦ ἔχετε στ' ἀγγλικά! εἶπε. Δέν συμφωνεῖτε μαζί μου, Τζούλια: Θάθελα πολύ νά μποροῦσα νά πῶ κι' ἐγώ τό ἴδιο γιά τά ἰταλικά μου.

— Μά μιλᾶτε ἰταλικά σάν νάχετε γεννηθῆ ἐκεῖ! ἀπάντησε ἡ νέα γυναῖκα.

Ὁ ἄντρας της μπῆκε στή μέση.

— Δέν κολλάει οὔτ' αὐτό! εἶπε χαμογελῶντας, ἐνῶ ἔπεφτε σέ μιά μεγάλη πολυθρόνα, ἀντίκρυ στό Ντόν. Ὁμολογῆστε το, Τζούλια! Σᾶς ἔπεισε πώς ἔπρεπε ναρθῇ γιά νά μέ προστατέψῃ... Δέν εἶν' ἔτσι;

»Εἶναι πολύ εὐγενικό ἐκ μέρους σας ποῦ ἤρθατε, ἀγαπητέ μου. Μή μοῦ πῆτε ὅμως πώς παίρνετε στά σοβαρά αὐτό τ' ἀστεῖο!... Δέκα χιλιάδες λίρες! Ποῦ φαντάζεται ὁ κύριος Χελώνας πώς μπορῶ νά βρῶ τόσα λεφτά;

Ὁ Ντόν ἄναψε ἕνα τσιγάρο κι' ἀπάντησε:

— Δέν τό παίρνω στά σοβαρά... Ὡστόσο, κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι τόσοι ἐπικίνδυνοι τρελλοί! Αὐτός ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ τώρα, μοῦ φαίνεται πώς τό παράκανε... Τί κάνατε τή χελώνα καί τό σημείωμα ποῦ λάβατε σήμερα τό πρωΐ; Θάθελα νά τούς ρίξω μιά ματιά.

— Ἐναι πολύ εὔκολο. Ὁ Ντίξον ἔχει ἀναλάβει τήν χελώνα. "Οσο γιά τό σημείωμα, τόχω στό γραφεῖο μου.

Ὁ Γκουΐντο χτύπησε τό κουδούνι. Ἐνῶ ἄνοιγε τό συρτάρι τοῦ γραφείου του, μπῆκε ὁ Ντίξον, ὁ καμαριέρης του. Ἦταν ἕνας ψηλός καί γερός ἄντρας, μέ τραχειά καί δραστήρια φυσιογνωμία; παληός ναυτικός.

— Φέρε, σέ παρακαλῶ, τή χελώνα. τοῦ εἶπε ὁ κύριος του. Θάθελε νά τήν ἐξετάσῃ ὁ κ. Μίκλεμ.

— Μάλιστα, κύριε, ἀμέσως, ἀπάντησε ὁ καμαριέρης.

Καί βγῆκε ἀπ' τό δωμάτιο.

— Μά τί ἔγινε λοιπόν αὐτό τό χαρτί; εἶπε ὁ Γκουΐντο, σκαλίζοντας μεσ' στό γραφεῖο του. Πῶχα βάλει ἐδῶ στό συρτάρι, μά δέν τό βρῆκα πιά. Μήπως τό πῆρες ἐσύ, Τζούλια;

Ἡ νέα γυναῖκα σηκώθηκε.

— "Οχι, ἀπάντησε. "Αφισε νά κυτταξω κι' ἐγώ. Ξέρεις πῶς ἐσύ δέν βρίσκεις ποτέ τά πράγματά σου...

— Ἄν τυχόν παντρευτῆτε, Ντόν, προσπαθῆστε ν' ἀποκτήσετε τή φήμη πώς δέν βρίσκετε ποτέ τά πράγματά σας! εἶπε ὁ Γκουΐντο, ξαναγυρίζοντας στή θέσι του. "Ετσι, θά κάνουν ἄλλοι τόν κόπο γιά σᾶς. Νά, τώρα ἔχει ἀναλάβει ἡ Τζούλια τό ψάξιμο!

— Αὐτή τή φορά ἤμουν ἄτυχη, δήλωσε ἡ νέα γυναῖκα. Τό χαρτί δέ βρίσκεται στό γραφεῖο σου. Εἶσαι σίγουρος πώς δέν τό πέταξες κι' αὐτό, ὅπως τό πρῶτο γράμμα;

—"Οχι, θυμᾶμαι καλά πώς τόχα βάλει στό ἀπάνω συρτάρι.

Τή στιγμή ἐκείνη, ξαναμπῆκε ὁ Ντίξον.

— Μέ συγχωρῆτε, κύριε, εἶπε, μήπως τυχόν ἐπήρατε σεῖς τή χελώνα;

Ὁ Ντόν ἔνοιωσε τήν ἀτμόσφαιρα νά γίνεται ξαφνικά ἠλεκτρισμένη.

—Ἀσφαλῶς ὄχι, ἀπάντησε ξερά ὁ Γκουΐντο.

— Ξέρετε... δέν εἶναι πιά μέσα στό κουτί ποῦ τήν εἶχα βάλει.

—"Ισως νά τόσκασε, εἶπε ὁ Ντόν.

—Ἀδύνατον, κύριε. Εἶχα σκεπάσει καλά τό κουτί... Κάποιος πρέπει νά τήν πῆρε.

— Καλά, Ντίξον, δέν πειράζει, εἶπε ὁ Γκουΐντο. Φρόντισε μόνο νά βεβαιωθῆς πώς δέν τριγυρίζει μέσ' στό σπίτι.

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Ντίξον ἔφυγε. Ὁ Ντόν κύτταξε τή Τζούλια, ποῦ εἶχε καθήσει, ἀκίνητη καί κατάχλωμη.

— Νά κι' ἕνα θεατρικό κόλπο! φώναξε ὁ Γκουΐντο. "Εχω τήν ἐντύπωσι πώς ἐξαφανίστηκαν τά τεκμήριά μας!

Φαινότανε ξέγνοιαστος, μά ὁ Ντόν διέκρινε κάποια κρυφή ἀνησυχία στήν ἔκφρασί του.

— Κάποιος ἦρθε ἐδῶ, τήν ὥρα ποῦ λείπαμε!... ψιθύρισε ἡ Τζούλια.

—Ἐσεῖς τί λέτε γι' αὐτό, Ντόν; ρώτησε ὁ Γκουΐντο.

— Λέω πώς τό ἀστεῖο πέρασε τά ὅρια, πρόφερε ὁ Ντόν. Δέ θάταν ὅσχημη ἰδέα νά τηλεφωνήσουμε τώρα στήν ἀστυνομία.

Ὁ Γκουΐντο δίστασε μιά στιγμή, κι' ὕστερα κούνησε τό κεφάλι του.

—"Οχι, δέ θέλω. Δέν ἔχω καμμιά διάθεσι νά γελάσῃ ὁ κόσμος μαζί μου. Θά μέ ζημιώσῃ πολύ στίς δουλειές μου... "Οχι, δέ θά εἰδοποιήσω τήν ἀστυνομία.

— Πρέπει, Γκουΐντο! φώναξε ἡ Τζούλια. "Επρεπε νά τόχες κάνει ἀπ' τήν ἀρχή. Δέ σκέπτεσαι πόσο κινδυνεύεις;...

— Μήν ξετρελλαίνεστε ἔτσι, Τζούλια, τῆς σύστησε ἤσυχα ὁ Ντόν. "Ερχομαι στή θέσι τοῦ Γκουΐντο καί βρίσκω πώς ἔχει δίκηο... Στό κάτω-κάτω, εἶναι ἀσφαλισμένος ἐδῶ. Δέν εἶναι μόνος του. Βρίσκομαι κι' ἐγώ ἐδῶ, κι' ὁ Ντίξον εἶναι δίπλα. Ἀπ' ἔξω, ὁ Χάρρυ ἐπιβλέπει τό σπίτι. Τοῦ ἔχω ἐξηγήσει περί τίνος πρόκειται κι' ἔχει τά μάτια του δεκατέσσερα.

»Κι' ἄν ἀκόμα εἰδοποιούσαμε τήν ἀστυνομία, τί παραπάνω

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Αὐτό εἶναι τό καινούργιο ΡΕΦΛΕΞ!!..

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ
Ἡ Ἱστορία τοῦ πλυσίματος μέ σύγχρονα μέσα στήν Ἑλλάδα ἄρχισε μέ ΡΕΦΛΕΞ.
Σήμερα τό καινούργιο ΡΕΦΛΕΞ εἶναι τό καλλίτερον πλυντικόν μέσον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"Γνώμη,,

θᾶκανε ἀπ' ὅ,τι κάνομε ἐμεῖς τώρα;...

Ὁ Ντὸν σταμάτησε ἀπότομα. Τὸ ρολόϊ, πάνω στὸ τζάκι, χτυποῦσε 9. Ἡ Τζούλια συγκράτησε τὴν ἀνάσα της.

— Τὸ σημείωμα ἔγραφε πὼς θὰ περάσῃ κάποιος στὶς 9 γιὰ τὰ λεφτά! εἶπε, ἁρπάζοντας τὸ χέρι τοῦ Γκουΐντο.

— Τζούλια, ἀγάπη μου, ἡσύχασε, τῆς σύστησε ἐκεῖνος. Δὲν πρόκειται ναρθῇ κανείς...

Πρὶν τελειώσῃ αὐτὴ τὴ φράσι του, χτύπησε τὸ κουδοῦνι τῆς ἐξώπορτας.

Ἡ Τζούλια πῆδησε ὄρθια. Ὁ Γκουΐντο τὴν ἀγκάλιασε ἀπ' τοὺς ὤμους προστατευτικὰ ικ' ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ Ντόν, ποὺ τέντωνε τ' αὐτί του μὲ προσοχή. Ἄκουσαν τὸ Ντίξον νὰ διασχίζῃ τὸ χώλλ, ν' ἀνοίγῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ μιλᾷ μὲ κάποιον. Ὕστερ' ἀπὸ λίγο, ὁ καμαριέρης μπῆκε στὸ σαλόνι.

—Ἤρθε ἕνα παιδί, κύριε, εἶπε στὸ Γκουΐντο. Λέει πὼς τὸ στείλανε γιὰ νὰ τοῦ δώσετε κάποιο σφραγισμένο πακέτο. Ξέρετε περὶ τίνος πρόκειται;

Ἡ Τζούλια τραβῆχτηκε πίσω, κατάχλωμη.

— Νὰ πάρῃ ἡ ὀργή! φώναξε ὁ Γκουΐντο, μανιασμένος; Θέλησε νὰ ὁρμήσῃ ἔξω, ἀλλ' ὁ Ντὸν τοῦ ἔφραξε τὸ δρόμο.

— Μείνετε σεῖς μὲ τὴ Τζούλια, τοῦ σύστησε. Θὰ φροντίσω ἐγώ.

Καὶ βγῆκε, μαζὶ μὲ τὸ Ντίξον.

Ἕνα παιδὶ ὡς 16 χρονῶν στεκότανε στὸ χώλλ, περιμένοντας.

— Εἶσαι βέβαιος πὼς δὲν ἔκανες λάθος στὴ διεύθυνσι; τὸ ρώτησε ὁ Ντόν.

— Δὲν πιστεύω, κύριε, ἀπάντησε ὁ νεαρὸς βγάζοντας τὸ καρνέ του. «Οἰκία κ. Φερέντσι, Σπάνιαρντς Ἄβενιου, Χάμπστηντ». Ἐδῶ δὲν εἶναι;

— Ναί, ἐδῶ. Ποιὲς ὁδηγίες σοῦ δώσανε;

—Ἐργάζομαι σ' ἕνα γραφεῖο ἐξυπηρετήσεων καὶ μ' ἔστειλαν γιὰ νὰ πάρω ἀπὸ δῶ ἕνα πακέτο.

— Καὶ ποῦ πρόκειται νὰ τὸ πᾶς;

— Στὸ ξενοδοχεῖο «Πικαντίλυ». Τὸ περιμένει κάποιος κ. Μοντγκόμερυ. Θὰ τοῦ τὸ δώσω καὶ θὰ τὸν βάλω νὰ ὑπογράψῃ μιὰ ἀπόδειξι.

Ὁ Ντὸν κύτταξε προσεχτικὰ τὸ παιδί. Σίγουρα, ἔλεγε ἀλήθεια.

—Πῶς θὰ τὸν ἀναγνωρίσῃς, αὐτὸν τὸν κ. Μοντγκόμερυ; ρώτησε.

Τὸ παιδὶ φάνηκε νὰ παραξενεύεται.

— Θὰ φοράῃ ἄσπρο ἀδιάβροχο καὶ μαῦρο καπέλλο, ἀπάντησε. Μὰ γιατί; Συμβαίνει τίποτα, κύριε;

Ὁ Ντὸν κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι του.

—Ὄχι, ὄχι! Πάω νὰ σοῦ φέρω τὸ πακέτο. Περίμενέ με ἐδῶ.

Ἔκαμε ἕνα νόημα στὸ Ντίξον.

— Πᾶμε στὴν κουζίνα, πρόσθεσε.

Ἐκεῖνος τὸν ἀκουλούθησε, παραξενεμένος ὅσο καὶ τὸ παιδί. Ὁ Ντὸν ἔκλεισε πίσω τους τὴν πόρτα τῆς κουζίνας καὶ τοῦ εἶπε:

—Πάρτε κάμποσες παληὲς ἐφημερίδες, τυλίχτε τις μ' ἕνα χοντρὸ χαρτὶ καὶ φτιάχτε ἕνα πακέτο, στὸ μέγεθος ἑνὸς βιβλίου.

Ὁ Ντίξον εἶχε σαστίσει τελείως. Ἑτοίμασε ὡστόσο τὸ πακέτο καὶ τὸ δώσε στὸ Ντόν.

—Ἐν τάξει, εἶπε ἐκεῖνος.

Ξαναγύρισε στὸ χώλλ κι' ἔδωσε τὸ πακέτο στὸ παιδὶ ποὺ περίμενε.

—Ἄκουσέ με τώρα, τοῦ εἶπε. Δὲ θέλω νὰ φτάσῃς στὸ ξενοδοχεῖο «Πικαντίλυ» πρὶν ἀπ' τὶς 10. Εἶναι σπουδαῖο αὐτὸ ποὺ σοῦ ζητάω... Θὰ δώσῃς τὸ πακέτο στὸν κ. Μοντγκόμερυ καὶ θὰ τὸν βάλῃς νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξι, ὄχι ὅμως πρὶν ἀπ' τὶς 10. Κατάλαβες;

Τὸ παιδὶ ἔγνεψε «ναί» μὲ τὸ κεφάλι του. Ὁ Ντὸν τοὺβαλε στὸ χέρι ἕνα χαρτονόμισμα τῆς μιᾶς λίρας.

—Μπορεῖς νὰ φύγῃς τώρα, πρόσθεσε. Αὐτὸ τὸ πουρμπουὰρ εἶναι ἡ ἀποζημίωσί σου ποὺ θ' ἀργήσῃς νὰ κοιμηθῇς.

Τὸ παιδὶ χαμογέλασε.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, Θὰ κάνω ὅπως μοῦ εἴπατε.

Μόλις ἔφυγε, ὁ Ντὸν ξαναγύρισε στὸ σαλόνι. Ὁ Γκουΐντο κι' ἡ Τζούλια κάθονταν στὸ ντιβάνι, κοντὰ - κοντά. Ἡ νέα γυναῖκα φαινόταν πάντα τρομαγμένη, ὄχι ὅμως ὅσο πρίν.

Ἔσφιγγε τὸ χέρι τοῦ ἀντρός της.

— Μὰ τὴν πίστι μου, ἔχω τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔχουμε νὰ κάνουμε μ' ἕνα τρελλό... διἐλωσε ὁ Ντόν, ξανακλείνοντας τὴν πόρτα καὶ πλησιάζοντας στ' ἀναμένο τζάκι. Ἕνας κάποιος κ. Μοντγκόμερυ περιμένει, στὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου «Πικαντίλυ» νὰ τοῦ πάῃ ἕνας μικρὸς γιὰ δῶρο τὶς 10 χιλιάδες λίρες σας.

»Ἔφτιασα ἕνα ψεύτικο πακέτο, μὲ παληὲς ἐφημερίδες, καὶ τὸ παρέδωσα στὸ παιδί. Τώρα ὅμως πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἰδοποιήσουμε τὴν ἀστυνομία. Πρέπει, Γκουΐντο! Δὲν εἶναι φρόνιμο νὰ ἐνθαρρύνουμε αὐτὸν τὸν τύπο. Μπορεῖ νὰ σκαρώσῃ καὶ σ' ἄλλους τὸ ἴδιο παιχνίδι, ἂν δὲν τὸν πιάσουνε... Θὰ εἰδοποιήσω τὸ Ντίκς. Θ' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ὑπόθεσι.

Ὁ Γκουΐντο ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του κι' ἀπάντησε:

— Καλά, τηλεφωνῆστε του.

Ὁ Ντὸν σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου. Τὸ κράτησε ἕνα λεπτὸ κολλημένο στ' αὐτί του. Ὕστερα, λίγο νευριασμένος, τ' ἄφισε στὴ θέσι του.

Καταλάβαινε τώρα πὼς εἶχε πάρει πολὺ ἐπιπόλαια αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ἡ φυσιογνωμία του πῆρε μιὰ ἔκφρασι τραχειὰ καὶ εἶπε:

—Θἄπρεπε νὰ τὸ φανταστῶ. Κόψανε τὴ γραμμὴ τοῦ τηλεφώνου! Ποῦ ὑπάρχει ἄλλο τηλέφωνο, ἐδῶ κοντά, Γκουΐντο;

— Στὴν ἄκρη τῆς λεωφόρου, σχεδὸν ἕνα χιλιόμετρο ἀπὸ δῶ. Θέλετε νὰ πάω ἐγὼ νὰ τηλεφωνήσω, ἢ νὰ στείλω τὸ Ντίξον;

Ὁ Ντὸν πλησίασε στὸ τζάκι. Ἔμεινε γιὰ λίγο, ἀμίλητος, μὲ τὴν πλάτη γυρισμένη πρὸς τὴ φωτιὰ καὶ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ χαλί.

— Πρέπει νὰ προσέξουμε, Γκουΐντο... σύστησε. Δὲν πήραμε ἀρκετὰ στὰ σοβαρὰ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι... τοὐλάχιστον ἐμεῖς οἱ δυό. Πρέπει τώρα νἄχουμε τὸ νοῦ μας, ὥστε νὰ μὴ ξαναβρεθοῦμε ἀπροετοίμαστοι.

— Πιστεύετε λοιπὸν πὼς κινδυνεύει πραγματικὰ ὁ Γκουΐντο; ρώτησε ἡ Τζούλια, μὲ τὰ μάτια μεγαλωμένα ἀπ' τὸ φόβο.

— Δὲν ξέρω, ἀπάντησε ὁ Ντὸν κυττάζοντάς την κατάματα. Μὰ πρέπει νὰ ὑποθέσουμε πὼς κινδυνεύει καὶ νὰ ἐνεργήσουμε ἀνάλογα...

»Ἂν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θέλη πραγματικὰ νὰ πετύχῃ τὸ σκοπό του, εἶναι ἀπίθανο νὰ βρεθῇ στὸ ξενοδοχεῖο «Πικαντίλυ». Ἤμουν βλάκας ποὺ δὲν τὸ σκέφτηκα, ὅταν μοῦ εἶπε τὸ παιδὶ ποῦ θὰ πήγαινε τὸ πακέτο... Ἂν εἶναι σοβαρὸς ὅλος αὐτὸς ὁ ἐκβιασμός, ὁ δράστης θὰ φροντίσῃ ἀσφαλῶς νὰ συναντήσῃ στὸ δρόμο τὸ παιδί, πρὶν φτάσῃ στὸ σταθμό.

»Δὲ θέλω νὰ σᾶς φοβίσω... πρέπει ὅμως ν' ἀντιμετωπίσουμε τὰ πράγματα ρεαλιστικά. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐλαττώσουμε καθόλου τὶς δυνάμεις ποὺ διαθέτουμε. Βρισκόμαστε σὲ μιὰ πολὺ ἀπόμερη γειτονιά. Ὁ δρόμος εἶναι σκοτεινὸς καὶ ἔρημος. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα σπίτια δίπλα. Ἂν αὐτὸς ὁ τρελλὸς θέλῃ νὰ σφίξῃ τὰ πράγματα, θὰ δοκιμάσῃ ἴσως νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ χρησιμοποιήσουμε ἕν' ἄλλο τηλέφωνο.

»Ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπ' τὸν τρόπο τῆς σκέψεώς του κι' ἀπὸ τὶς ἀντιδράσεις του. Τί θὰ κάνῃ, ὅταν διαπιστώσῃ ὅτι τὸ πακέτο ἔχει μέσα μονάχα παληὲς ἐφημερίδες; Θὰ χωνέψῃ τότε τὸ πάθημά του καὶ θὰ γυρίσῃ ἥσυχα στὸ σπίτι του;... ἢ θὰ προσπαθήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλή του;

Ὁ Γκουΐντο ἄναψε ἕνα τσιγάρο. Ἡ κατάστασι φαινόταν νὰ τὸν εὐχαριστῇ μᾶλλον, γιατὶ τοῦ ἄρεσαν οἱ περιπέτειες.

— Δὲ φαντάζομαι πὼς θἄκανε τὸν κόπο νὰ κόψῃ τὸ τηλέφωνό μας, ἂν δὲν σκόπευε νὰ μᾶς ἐπισκεφτῇ, εἶπε.

Ὁ Ντὸν συμφώνησε μαζί του:

— Ναί, πιστεύω κι' ἐγὼ πὼς πρέπει νὰ ἑτοιμαστοῦμε γιὰ νὰ δεχτοῦμε τὴν ἐπίσκεψί του.

Χαμογέλασε ἐνθαρρυντικὰ στὴ Τζούλια.

—Ἔννοια σας, ὅλα θὰ πᾶνε καλά, πρόσθεσε. Μὴν τρομάζετε. Ὑπάρχουν τρεῖς γεροὶ ἄντρες μέσα στὸ σπίτι, κι' ἄλλος ἕνας ἀπ' ἔξω.

— Ναί, βέβαια... μουρμούρισε ἡ νέα γυναίκα.

Καὶ προσπάθησε νὰ τοῦ ἀνταποδώσῃ τὸ χαμόγελό του, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε.

—Ἂς καλέσουμε τὸ Ντίξον κι' ἂς τοῦ ἐξηγήσουμε τὴν κατάστασι, πρότεινε ὁ Ντον. Ὅσο γιὰ τὸ Χάρρυ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πάω νὰ τὸν δῶ. Ξέρει καλὰ τί πρέπει νὰ κάνῃ. Μποροῦμε νὰ βασιζώμαστε σ' αὐτόν.

Ὁ Γκουΐντο χτύπησε τὸ κουδοῦνι, κι' ὅταν ἦρθε ὁ Ντίξον, τοῦ ἐξήγησε τί συνέβαινε. Ἐκεῖνος τὸν ἄκουσε μὲ ἠρεμία κι' ἀπάντησε:

— Δὲ βλέπω, κύριε, τί θὰ μποροῦσε νὰ κάνῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐνάντια σ' ἐμὰς τοὺς τρεῖς. Ἂν τὸ θέλετε ὡστόσο, μπορῶ νὰ προσπαθήσω νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομία.

—Ὄχι, θὰ μείνουμε ὅλοι μαζί, ἐπενέβη ὁ Ντόν. Τὸ πρῶτο ποὺ θὰ κάνουμε, θἄναι νὰ ἐπισκεφτοῦμε ὅλο τὸ σπίτι. Πρέπει νὰ βεβαιωθοῦμε πὼς δὲν ἔχει κρυφτῆ κανεὶς ἐδῶ μέσα, καὶ πὼς δὲ μπορεῖ νὰ κρυφτῆ. Μείνετε σεῖς μὲ τὸν κ. Φερέντσι, ὅσην ὥρα θὰ κάνω ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἐπιθεώρησι.

—Ἔρχομαι μαζί σας, τἶπε ὁ Γκουΐντο.

—Ὄχι, μείνετε ἐδῶ μὲ τὴ Τζούλια, σᾶς παρακαλῶ, ἀπάντησε σταθερὰ ὁ Ντόν. Καὶ σεῖς, Ντίξον, μὴ χάσετε καθόλου ἀπ' τὰ μάτια σας τὸν κ. Φερέντσι.

— Μάλιστα, κύριε, εἶπε ὁ καμαριέρης.

Ὁ Γκουΐντο ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Καλά. Σᾶς ἀφήνω νὰ κάνετε ὅ,τι νομίζετε. Προσέξετε ὅμως!

Κάθησε κι' ἔδωσε τὸ χέρι του στὴ Τζούλια.

—Ἔλα νὰ καθήσῃς κοντά μου, ἀγάπη μου, κι' ἂς κρατιόμαστε ἔτσι ἀπ' τὸ χέρι. Αὔριο θὰ γελᾶμε μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία.

Ὁ Ντίξον πλησίασε στὸ τζάκι καὶ πῆρε μιὰ βαρειὰ τσιμπίδα. Τὴν ἐξέτασε, τὴ ζύγισε στὸ χέρι του, κουνῶντας τὸ κεφάλι του μ' ἱκανοποίησι, καὶ διευθύνθηκε ἔπειτα πρὸς τὴν πόρτα.

— Δὲν πρόκειται νὰ μπῇ κανεὶς ἐδῶ, κύριε, δήλωσε στὸ Ντόν.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε.

— Μπράβο! εἶπε. Δὲ θ' ἀργήσω ναρθῶ κι' ἐγώ. Ἀφίστε κλειστὴ τὴν πόρτα. Ὅταν γυρίσω, θὰ σᾶς φωνάξω.

Θυμήθηκε πὼς ὑπῆρχε καὶ μιὰ καμαριέρα στὸ σπίτι καὶ ρώτησε τὸ Ντίξον ποῦ βρισκότανε.

— Πῆγε στὸ σινεμά, κύριε. Δὲν πρόκειται νὰ γυρίσῃ πρὶν ἀπ' τὶς δεκάμισι.

—Ὡραῖα. Ὅλες οἱ κάμαρες λοιπὸν εἶναι ἀδειανές, ἐκτὸς ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ. Ἔτσι;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Ντὸν ἔκλεισε τὴν πόρτα πίσω του. Ἔμεινε ὄρθιος γιὰ λίγο στὸ κατάφωτο χώλλ, μὲ τ' αὐτὶ τεντωμένο. Τὸ σπίτι ἦταν σιωπηλό. Ἄκουγε μονάχα τὸ πνιγμένο τὶκ-τάκ ἑνὸς ἐκρεμοῦς, στὸ ἀπάνω πάτωμα, καὶ τὸ ἐλαφρὸ βουητὸ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ψυγείου στὴν κουζίνα.

Ἀνέβηκε γρήγορα κι' ἀθόρυβα τὴ σκάλα ποὺ ὁδηγοῦσε στὸ ἀπάνω πάτωμα.

Ἔψαξε λεπτομερῶς τὶς ἕξη κάμαρες ποὺ βλέπανε στὸ διάδρομο. Βγαίνοντας ἀπὸ καθεμιά, κλείδωνε τὴν πόρτα πίσω του. Ὅπως τὸ περίμενε, κανεὶς δὲν ἦταν κρυμένος σ' αὐτές. Ὡστόσο τὸν βασάνιζε μιὰ ἀόριστη κακοδιαθεσία, ποὺ μεγάλωνε ὁλοένα...

Ἄνοιξε τὴν ἔκτη πόρτα κι' ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ πολυτελέστατο λουτρό. Ἦταν ἀδύνατο νὰ κρυφτῇ κανεὶς ἐκεῖ μέσα.

Βγῆκε πάλι στὸ διάδρομο καὶ πλησίασε στὸ κεφαλόσκαλο, γιὰ νὰ κυττάξῃ κάτω, στὸ χώλλ.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, σβύσανε ξαφνικὰ ὅλα τὰ φῶτα τοῦ σπιτιοῦ!

Ὁ Ντὸν ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ἀκίνητος στὸ βαθὺ σκοτάδι. Καταριότανε τὴν ἀνοησία του, ποὺ δὲν εἶχε σκεφτῆ νὰ πάρῃ μαζί του ἕνα ἠλεκτρικὸ φανάρι τῆς τσέπης... Ἔπιασε ὕστερα μὲ τόνα χέρι τὸ κάγκελλο γιὰ νὰ ὁδηγῆται, καὶ προχώρησε πρὸς τὴ σκάλα.

Μόλις εἶχε κάνει μερικὰ βήματα, ψηλαφητά, ἄκουσε τὸ φριχτὸ οὐρλιασμα τρόμου ποὺ ἔμπηξε ἡ Τζούλια...

★

Στὸν κῆπο, κοντὰ στὸ παράθυρο τοῦ σαλονιοῦ τοῦ Γκουΐντο, ὁ Σαπίρο περίμενε νὰ προκαλέσῃ ὁ Κράντορ τὸ ἠλεκτρικὸ βραχυκύκλωμα, ἑνώνοντας τὰ σύρματα τῆς ἐναέριας γραμμῆς μεταξύ τους, σ' ἀποστασι ἑνὸς χιλιομέτρου ἀπ' τὸ σπίτι, μ' ἕνα εἰδικὸ κοντάρι ποὺ εἶχε φέρει μαζί του.

Ὁ Ἱδρῶτας κυλοῦσε στὸ πρόσωπό του. Στὸ δεξιό του χέρι κρατοῦσε τὸ μαχαῖρι μὲ τὴ λεπίδα.

Ξαφνικά, ἔσβυσαν τὰ φῶτα ποὺ διακρίνονταν μέσα ἀπ' τὶς κουρτίνες. Εἶχε γίνει ἡ ἕνωσι κι' εἶχαν κάνῃ οἱ ἀσφάλειες τοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου.

Ὁ Σαπίρο ἔχωσε τότε τὰ δάχτυλά του κάτω ἀπ' τὸ παραθυρόφυλλο, τὸ ἀνασήκωσε, ὕστερα τραβήχτηκε πίσω καὶ περίμενε μέσ' στὸ σκοτάδι.

Ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι ἔκανε νὰ κυματίζουν οἱ κουρτίνες. Σὲ μερικὰ δευτερόλεπτα, παραμερίστηκαν ἀπότομα. Καὶ πρόβαλε στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο ἕνας ἄντρας ξανθός, ψηλός, μὲ βραδυνὸ κοστοῦμι. Λίγες ἀχτίδες τοῦ φεγγαριοῦ, ποὺ γλυστροῦσαν ἀνάμεσα στὰ σύννεφα, φώτιζαν τὸ ἄσπρο πουκάμισό του.

Εἶχαν γίνει ὅλα ὅπως τὰ πρόβλεψε ὁ Κράντορ...

Ὁ Σαπίρο σήκωσε τὸ μαχαῖρι, σημάδεψε, καὶ τὸ χέρι του τεντώθηκε ἀπότομα. Τὸ ὅπλο ἔσκισε τὸν ἀέρα...

Ἦταν ὁ εὐκολώτερος στόχος ποὺ τοῦ εἶχε τύχει ποτέ! Ἄκουσε τὸ μαχαῖρι νὰ φτάνῃ στὸν προορισμό του, μ' ἕνα πνιχτὸ ἦχο. Κι' εἶδε τὸν ξανθὸ ἄντρα νὰ ὀπισθοχωρῇ τρεκλίζοντας...

Δίχως νὰ περιμένῃ τὴ συνέχεια, στράφηκε κι' ἔκαμε τὸ γῦρο τοῦ σπιτιοῦ, τρέχοντας, γιὰ νὰ γυρίσῃ στ' αὐτοκίνητό του ποὺ περίμενε.

Ἐνῶ ἔτρεχε ὁ Σαπίρο κι' ὁ Ντὸν κατέβαινε τὴ σκάλα σὰν τρελλός, ἡ Τζούλια οὐρλιασε καὶ πάλι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ ψηλὴ σιλουέτα τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητῆ Χόρροους φάνηκε στὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ Γκουΐντο, ὅπου καθόταν ὁ Ντὸν ἐδῶ καὶ μισὴ ὥρα.

— Ἂν θέλετε, κύριε, τοῦ εἶπε, μποροῦμε τώρα νὰ μιλήσουμε λίγο...

— Ναί, ἀπάντησε ὁ Ντὸν μὲ ἄχρωμη φωνή.

Δὲν εἶχε συνέλθει ἀκόμα ἀπ' τὸ χτύπημα τοῦ θανάτου τοῦ φίλου του, καὶ θὰ προτιμοῦσε νὰ τὸν ἄφιναν λίγο μονάχο... Μὰ ὁ Χόρροους πρόσθεσε:

— Θὰ σᾶς παρακαλοῦσα νὰ μοῦ τὰ διηγηθῆτε ὅλα ἀπ' τὴν ἀρχή.

Πλησίασε στὸ τζάκι κι' ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἀντίκρυ στὸ Ντόν.

Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ τοῦ διηγῆται λεπτομερῶς τὴ συνάντησί του μὲ τὴ Τζούλια. Ἀνάφερε τὸ ἀπειλητικὸ γράμμα καὶ τὴν ἀπόφασί του νὰ γίνη σωματοφύλακας τοῦ Γκουΐντο, τὸ βράδυ αὐτό.

— Δὲν ἔπαιρνα στὰ σοβαρὰ αὐτὴ τὴν ἱστορία, συνέχισε κυττάζοντας τὴ φωτιά. Νοιώθω τὸν ἑαυτό μου ὑπεύθυνο γιὰ τὸ θάνατό του! Μόνο ὅταν ἀνακάλυψα πὼς εἶχαν κόψει τὸ τηλέφωνο, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου πὼς παίρναμε ἄσχημο δρόμο τὰ πράγματα. Ὡστόσο, καὶ τότε ἀκόμα, δὲν περίμενα μιὰ τόσο γρήγορη ἐξέλιξι. Πίστευα πὼς ὁ Γκουΐντο δὲν εἶχε κανένα φόβο, ἀφοῦ τὸν φυλάγαμε ἐγὼ κι' ὁ Ντίξον. Ἐπιπλέον, εἶχα ἀφίσει ἀπ' ἔξω τὸ σωφέρ μου, νὰ ἐπιβλέπῃ τὸ σπίτι.

— Τί ἔγινε αὐτός; ρώτησε ὁ ἐπιθεωρητής.

— Δὲν ξέρω. Βγῆκα νὰ τὸν βρῶ, ἀλλ' εἶχε χαθῆ. Ἐλπίζω νὰ εἶδε τὸ δολοφόνο καὶ νὰ τὸν παρακολούθησε.

Ὁ Χόρροους κούνησε τὸ κεφάλι του, μ' ἀμφιβολία.

— Σᾶς φαίνεται πιθανό, αὐτό; εἶπε.

— Μάλιστα. Θἄθελα μάλιστα νὰ γυρίσω γρήγορα στὸ σπίτι μου, γιὰ νὰ βρίσκωμαι ἐκεῖ, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ ζητήσῃ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί μου.

— Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς κρατήσω περισσότερο. Θὰ ἐπιθυμοῦσα μονάχα νὰ διαφωτίσω ἕνα-δυὸ σημεῖα... Εἴδατε καθόλου τὸ δολοφόνο;

—Ὄχι. Εἶχα ἀφίσει τὸ Ντίξον μὲ τὸν Φερέντσι κι' εἶχα ἀνεβῆ γιὰ νὰ ψάξω τὸ σπίτι. Ὕστερα σβύσαν τὰ φῶτα κι' ἄκουσα τὴ Τζούλια... τὴν κυρία Φερέντσι... νὰ μπῆγη μιὰ φωνή. Κατέβηκα τότε τὰ σκαλοπάτια, τέσσερα-τέσσερα, κι' ὥρμησα μέσα στὸ σαλόνι.

»Ἦταν ὅλα κατασκότεινα. Εἶχα πῆ στὸ Ντίξον πὼς θὰ τοῦ φώναζα, ὅταν θὰ ξαναγύριζα, ἀλλὰ τὸ ξέχασα, πάνω στὴν παραζάλη μου. Μὲ πέρασε λοιπὸν γιὰ κακοποιὸ καὶ χύμηξε πάνω μου. Πολέψαμε κάμποσο, κι' ἀναγκάστηκα νὰ τὸν χτυπήσω στὸ κεφάλι γιὰ ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτόν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Ὅλη ἡ οἰκογένεια
λούζεται μὲ DOP
DOP DOP DOP

Τὸ κριτήριον τῆς ὡμορφιᾶς
τὰ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Dr. N. J. Payot
PARIS
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 3
ΝΕΟΝ αὐτοτελὲς τμῆμα καλλυντικῶν καὶ ἀρωμάτων

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα ύπό Τζέϊμς Τσεϊζ

Η ΓΟΗΣΣΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

9ον

Ἐλπίζω νὰ μὴν ἔχη πεθάνει... Ἦταν πολὺ ἄσχημα ὅταν τὸν ἄφισα.

Μᾶς ὁδηγήσανε ἀμέσως στὸ δωμάτιο ποὺ βρισκόταν ὁ Κάρλο. Τὸν φρουροῦσαν δυὸ ἀστυνομικοί. Ἦταν ἀκόμα ζωντανός. Ὅταν μᾶς ἄκουσε νὰ μπαίνουμε, ἄνοιξε τὰ μάτια του καὶ προσπάθησε νὰ μοῦ χαμογελάση.

— Γειά σου, Κοκό... μουρμούρισε βραχνά. Σὲ περίμενα..

— Τί μὲ θέλεις; ρώτησα.

— Διῶξε τοὺς ἀστυφύλακες. Θέλω νὰ μιλήσουμε, μονάχοι οἱ δυό μας.

— Θὰ μιλήσετε μπροστά μου, ἢ καθόλου! ἐπενέβη ἐπιτακτικὰ ὁ Καρλότι.

Ὁ Κάρλο τὸν κύτταξε.

— Ἄσε τὶς βλακεῖες, τοῦ εἶπε. Ἂν θὲς νὰ μάθης πῶς τὰ τίναξε ἡ Ἔλεν Τσάλμερς, ἄδειασέ μου τὴ γωνιὰ καὶ πάρε μαζί σου τοὺς ἀνθρώπους σου. Θέλω νὰ κουβεντιάσω πρῶτα μὲ τὸν Κοκό. Ὕστερα θἄχω κάτι καὶ γιὰ σένα.

Ὁ Καρλότι δίστασε, ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ εἶπε:

— Σοῦ δίνω πέντε λεπτὰ διορία.

Κι' ἔκαμε νόημα στοὺς δυὸ πόλισμαν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Βγήκαν κι' οἱ τρεῖς κι' ἔκλεισαν τὴν πόρτα. Ὁ Κάρλο μὲ κύτταξε.

— Μ' ἀρέσεις, γιατὶ ξέρεις νὰ παλεύης... εἶπε μὲ κόπο. Θὰ σὲ ξελασπώσω.. Θὰ ὁμολογήσω πὼς σκότωσα ἐγὼ τὴν Ἔλεν. Δὲ μποροῦν νὰ μοῦ κάνουνε τίποτα τώρα πιά... Μὰ θὰ σοῦ ζητήσω καὶ σένα μιὰ χάρι!

— Ἂν μπορῶ...

— Ἐξαφάνισε αὐτὸ τὸ φίλμ ποὺ ἔχεις στὰ χέρια σου!.... Μοῦ δίνεις τὸ λόγο τῆς τιμῆς σου πὼς δὲ θὰ τὸ δείξης σὲ κανένα;... Εἶναι κάτι ποὺ μ' ἐνδιαφέρει πολύ!

— Δὲν ξέρω ἂν θὰ μπορέσω.. Θὰ πρέπη νὰ τὸ δῆ ἡ ἀστυνομία, ἂν ἔχη κάποια σχέσι μὲ τὸ θάνατο τῆς Ἔλεν.

— Θὰ τοὺς πῶ πὼς τὴ σκότωσα ἐγώ, κι' ἔτσι θὰ τελειώση ἡ ὑπόθεσι...

Ἐνῶ μιλοῦσε, ὁ Κάρλο ἴδρωνε ὁλόενα περισσότερο. Ἕνας διαπεραστικὸς πόνος τὸν ἔκανε νὰ κλείση τὰ μάτια του. Ὕστερα τὰ ξανάνοιξε καὶ πρόσθεσε:

— Κύτταξε ἐσὺ μονάχα τὸ φίλμ... καὶ θὰ καταλάβης! Εἶναι κάτι ποὺ δὲν ἐνδιαφέρει τὴν ἀστυνομία... Ἀφοῦ τὸ δῆς, κατάστρεψέ το. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

— Σύμφωνοι. Ἂν εἶν' ὅπως μοῦ λές, θὰ τὸ κάψω.

— Μοῦ τ' ὁρκίζεσαι;

— Ναί

Κατάφερε νὰ χαμογελάση.

— Καλά... Ἄς ἔσβουν τώρα μέσα, νὰ πάρουν τὴν ὁμολογία μου. Καθαρὲς δουλειές!

— Ἀντίο! τοῦ εἶπα μὲ συγκίνησι σφίγγοντάς του τὸ χέρι.

— Ἀντίο, Κοκό. Ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα γιὰ νὰ σ' ἐμπλέξω σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Μὲ συγχωρεῖς;... Πές τους τώρα νὰ ἔρθουνε! Γρήγορα...

Βγῆκα καὶ εἰδοποίησα τὸν Καρλότι πὼς ὁ Μαντσίνι ἤθελε νὰ τὸν δῆ. Μπῆκε στὸ δωμάτιο, μαζὶ μὲ τοὺς δυὸ πολισμαν, κι' ἔκλεισε τὴν πόρτα.

Ἐγὼ πῆγα νὰ τὸν περιμένω στὸ χώλλ.

Ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε σὲ εἴκοσι λεπτά.

— Πέθανε, μοῦ εἶπε ἁπλά. Πᾶμε ὣς τὸ σπίτι σας; Ἔχω νὰ σᾶς μιλήσω.

Δὲν ἤθελε λοιπὸν νὰ μὲ πάη στὴν ἀστυνομία...

Μὲ συνώδεψε ὣς τὸ σπίτι μου, ἀμίλητος. Ὅταν καθήσαμε στὸ σαλόνι μου, τὸν ρώτησα:

— Θὰ πάρετε κάτι;

— Ναί, ἕνα Καμπάρι, ἂν θέλετε.

Ἤξερα πὼς δὲν ἔπινε ποτέ, στὶς ὧρες τῆς ὑπηρεσίας. Ἐνοιωσα λοιπὸν πιὸ ἄνετα τὸν ἑαυτό μου...

Τοῦ σερβίρισα τὸ ποτὸ ποὺ ζήτησε, ἑτοίμασα ἕνα οὐΐσκυ γιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ κάθησα.

Ὁ Καρλότι ἄρχισε:

— Ὁ Μαντσίνι ὑπέγραψε μιὰ ὁμολογία. Ἀναγνωρίζει ὅτι σκότωσε αὐτὸς τὴ σινιορίνα Ἔλεν Τσάλμερς. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὡστόσο ὅτι βρισκόσαστε καὶ σεῖς στὴ βίλλα, τὴν ὥρα τοῦ θανάτου της. Σᾶς ἀναγνωρίσανε δυὸ μάρτυρες. Θἄθελα νὰ μοῦ δώσετε μιὰ ἐξήγησι...

Δὲ δίστασα πιά. Τοῦ διηγήθηκα ὅλη τὴν ἱστορία, ἀποφεύγοντας ὅμως νὰ τοῦ πῶ πὼς ἡ Τζοὺν Τσάλμερς εἶχε ἀναθέσει στὸ Σάρτι νὰ κατασκοπεύη τὴν Ἔλεν. Τὸν ἄφισα νὰ πιστεύη πὼς ὁ πελάτης τοῦ Σάρτι θἄταν μᾶλλον ὁ ἴδιος ὁ Τσάλμερς.

Μ' ἄκουσε χωρὶς νὰ μὲ διακόψη. Ὅταν τελείωσα τὴν ἀφήγησί μου, μὲ κύτταξε στὰ μάτια καὶ παρατήρησε:

— Πιστεύω πὼς φερθήκατε πολὺ ἐπιπόλαια, κύριε!

Ἦταν τόσο ἐπιεικὴς ἡ παρατήρησί του, ὥστε λίγο ἔλειψε νὰ σκάσω στὰ γέλια.

— Τὸ παραδέχομαι, ἀπάντησα. Μὰ ὑποθέτω πὼς ἔτσι θὰ ἐνεργούσατε καὶ σεῖς, ἂν ἤσαστε στὴ θέσι μου.. Πάντως, ἔχω χάσει τώρα πιὰ τὴ δουλειά μου, γιατὶ θ' ἀποκαλυφτῆ μοιραία ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία στὴν ἀνάκρισι.

Ὁ Καρλότι ἔξυσε τὸ πηγοῦνι του.

— Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο... εἶπε. Ὁ Μαντσίνι ἰσχυρίστηκε πὼς ἡ σινιορίνα ἐπροκειτο νὰ περάση μαζί του ἕνα μῆνα στὴ βίλλα. Δὲ βλέπω γιατὶ νὰ μὴ τὸ παραδεχτοῦμε...

»Στὸ κάτω-κάτω, σᾶς χρωστᾶμε κάποια εὐγνωμοσύνη. Ἐσεῖς μᾶς παρουδώσατε τὸ Σέττι, καὶ μᾶς βοηθήσατε πάντα, στὸ παρελθόν. Πιστεύω ὅσα μοῦ εἴπατε. Καὶ δὲ βλέπω γιὰ ποιὸ λόγο νὰ πληρώσετε σεῖς γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία!

»Ὁ Μαντσίνι μᾶς διηγήθηκε πὼς εἶχε τσακώσει τὴ σινιορίνα νὰ κινηματογραφῆ τὴ βίλλα τοῦ Σέττι, ἐνῶ βρισκόταν ὁ ἴδιος ὁ Σέττι στὴ Βεράντα. Κατάλαβε τότε πὼς τὸ φίλμ αὐτὸ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ ἕνα ἐκβιασμό. Πῆρε ἀπ' τὰ χέρια τῆς σινιορίνας τὴ μηχανὴ κι' ἔβγαλε τὸ φίλμ. Ὕστερα τὴ χαστούκισε «γιὰ νὰ τὴ μάθη νὰ φέρνεται». Ἐκείνη ἔκανε ἕνα βῆμα πίσω, κι' ἔπεσε στὸ γκρεμό.

»Ἡ ἐξήγησι αὐτὴ θὰ ἱκανοποιήση τὸν ἀνακριτή, ἂν μάλιστα τοῦ πῶ ὅτι κι' ἐμεῖς τὴ βρήκαμε ἀρκετή. Δὲν πιστεύω νὰ ἐνοχληθῆτε σεῖς καθόλου. Θἄταν κρίμα ἀλλωστε, γιὰ μιὰ γυναίκα τέτοιου φυράματος! Σᾶς συμβουλεύω νὰ μὴν πῆτε τίποτα στὸν κ. Τσάλμερς, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὰ βάλη μαζί σας...

—Μὰ δὲν εἶναι τόσο ἁπλὸ τὸ πρᾶγμα, παρατήρησα. Τώρα ποὺ πέθανε ὁ Μαντσίνι, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸ Σάρτι νὰ ἐπιχειρήση πάλι νὰ μ' ἐκβιάση. Μπορεῖ νὰ στείλη δυὸ λόγια στὸν Τσάλμερς...

Ὁ Καρλότι χαμογέλασε μελαγχολικά.

—Μὴν ἀνησυχῆτε γιὰ τὸ Σάρτι. Ὁ Μαντσίνι μοῦδωσε ἀρκετὰ στοιχεῖα, γιὰ νὰ τὸν κλείσουμε μέσα γιὰ πολλὰ χρόνια. Ἔχει συλληφθῆ κι' ὅλας.

Κατάλαβα ξαφνικὰ πὼς εἶχα ἀπαλλαγῆ ὁλότελα, ἀπὸ κάθε κίνδυνο!

— Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά, εἶπα. Δὲ θὰ κάνω καθόλου λόγο στὸν Τσάλμερς... Δὲν πρόκειται δὲ νὰ σᾶς ἐνοχλήσω γιὰ πολὺ ἀκόμα. Ἐλπίζω νὰ φύγω γρήγορα γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Ὁ Καρλότι σηκώθηκε κι' ἀπάντησε:

— Μὰ δὲ μ' ἐνοχλεῖτε καθόλου. Ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ εἶναι κανεὶς εὐτυχὴς βοηθῶντας τοὺς φίλους του.

Ἀφοῦ ἔφυγε, ἔβγαλα ἀπ' τὴν ταέπη μου τὸ κουτὶ μὲ τὸ φίλμ καὶ τὸ κύτταξα, συλλογισμένος. Ἀναρωτιόμουν σὰν τί νὰ περιεῖχε ἄραγε...

Γιατὶ ὁ Κάρλο εἶχε ἐπιμείνει τόσο, σ' ἐκεῖνο τὸ παζάρεμα μαζί μου;...

Θυμήθηκα ξαφνικὰ πὼς ὁ Γκιουζέπε εἶχε μιὰ κινηματογραφικὴ μηχανὴ προβολῆς, τῶν 16 χιλιοστῶν. Τοῦ τηλεφώνησα καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ μοῦ τὴ δανείση γιὰ μιὰ ὥρα.

— Τὴν ἔχω ἐγκατεστημένη στὸ σπίτι μου. Ἔντ, μοῦ εἶπε. Πήγαινε ἐκεῖ καὶ μεταχειρίσου την. Ὁ θυρωρὸς θὰ σ' ἀφίση νὰ μπῆς... Μὲ συγχωρῆς, ἀλλὰ πνίγομαι στὴ δουλειά, αὐτὴ τὴ στιγμή, καὶ δὲ θάμαι ἐλεύθερος πρὶν ἀπ' τὸ βράδυ, ἀργά. Ἀλλοιῶς, θαρχόμουν κι' ἐγὼ νὰ σοῦ δείξω τὴ λειτουργία της.

— Θὰ τὰ καταφέρω καὶ μονάχος μου. Εὐχαριστῶ, Γκιουζέπε.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα, βρισκόμουν στὸ διαμέρισμα τοῦ Φρέντζι. Πέρασα τὸ φίλμ τῆς Ἔλεν στὴ μηχανὴ προβολῆς, ἔβαλα σβοῦσα τὰ φῶτα κι' ἔβαλα μπροστὰ τὸ μηχάνημα.

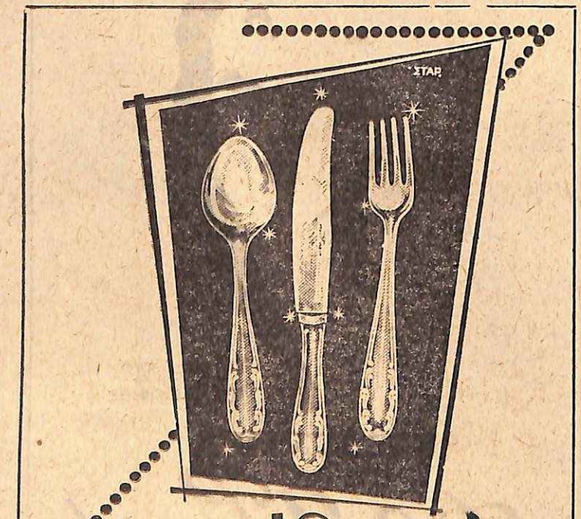

ΓΘ. ΑΦΕΝΤΑΚΗ
ΧΑΛΚΙΣ
ΦΑΓΗΤΟΥ-ΦΡΟΥΤΟΥ-ΨΑΡΙΟΥ-ΓΛΥΚΟΥ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
Ἀνοξείδωτα εἰς ὡραιότατα σχέδια
ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἔλεν ἤξερε πραγματικὰ στὴν ἐντέλεια νὰ γυρίζη φίλμ! Οἱ εἰκόνες τοῦ Σορέντε, ποὺ παρελάσαμε πάνω στὸ πανί, ἦσαν θαυμάσιες, ὁλοκάθαρες.

Εἶδα πρῶτα τὴν κεντρικὴ πλατεία, μὲ τὴ ζωηρή της κίνησι. Ὕστερα τὴ βίλλα καὶ τελευταῖα τὸ τοπίο ποὺ φαινόταν ἀπ' τὸ ὕψος τοῦ γκρεμοῦ.

Ἔβραζα ἀπὸ ἀνυπομονησία, ἡ καρδιά μου χτυποῦσε δυνατὰ κι' εἶχα τὰ μάτια μου κολλημένα στὸ πανί.

Ξαφνικά, φάνηκε ἡ βίλλα τοῦ Σέττι. Ἔβλεπα δυὸ ἀνθρώπους στὴ Βεράντα. Ὕστερα, ὁ ἰσχυρὸς τηλεσκοπικὸς φακὸς τῆς μηχανῆς τοὺς ἔφερε πιὸ κοντά, στὸ πρῶτο πλάνο: Ἦταν ὁ Σέττι, ποὺ φλυαροῦσε μὲ τὸν Κάρλο.

Φάνηκε ἔπειτα κι' ἡ Μύρα καὶ πῆρε μέρος στὴν κουβέντα τους.

Εἶχε πῆ λοιπὸν τὴν ἀλήθεια ὁ Κάρλο στὸν ἀστυνόμο: Θἄχε δῆ τὴν Ἔλεν νὰ τραβάη ἀπὸ φιλὰ αὐτὸ τὸ φίλμ. Τὴν εἶχε προτάσει, τῆς εἶχε πάρει ἀπ' τὰ χέρια τὴ μηχανή, καὶ μὲ τὸ χαστοῦκι ποὺ τῆς ἔδωσε τὴν εἶχε πετάξει στὸ γκρεμό.

Γιατὶ ὅμως ἐπέμενε τόσο νὰ μὴ δείξω σὲ κανένα τὸ φίλμ, ἐφόσον τὰ εἶχε διηγηθῆ ὁ ἴδιος ὅλα στὸν Καρλότι;

Δὲν ἄργησα νὰ τὸ μάθω, κυττάζοντας τὶς ἑπόμενες σκηνὲς τοῦ φίλμ.

Φάνηκε τώρα στὸ πανὶ τὸ μονοπάτι ποὺ περνοῦσε πάνω ἀπ' τὸ γκρεμό. Ὁ Κάρλο στέκόταν ὄρθιος ἐκεῖ, μὲ τὴν πλάτη γυρισμένη πρὸς τὸ φακό, κυττάζοντας τὴ θάλασσα.

Στράφηκε ξαφνικά, καὶ τὸ πρόσωπό του φωτίστηκε. Ὁ φακὸς τῆς μηχανῆς τὸν ἄφισε κι' ἀκολούθησε σιγὰ-σιγὰ τὴ διεύθυνσι τῆς ματιᾶς του.

Μιὰ γυναίκα ἀνέβαινε τὸ μονοπάτι. Ἔκαμε ἕνα νόημα στὸν Κάρλο, κι' ἐκεῖνος ἔτρεξε κοντά της, τὴν ἀγκάλιασε τρυφερὰ καὶ τὴ φίλησε.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ κράτησε εἴκοσι δευτερόλεπτα... Εἶχα μείνει μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ καὶ μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ πανί...

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά του ὁ Κάρλο, ἦταν ἡ Τζοὺν Τσάλμερς!

★

Ὁ Σέρβιν Τσάλμερς κι' ἡ γυναῖκα του φτάσανε στὸ ξενοδοχεῖο «Βεζούβιος» τ' ἀπόγεμα τῆς Παρασκευῆς, πρὶν ἐκδοθῆ τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως.

Πέρασα δυὸ ὧρες μαζί του. Τοῦ διηγήθηκα λεπτομερῶς τὸ παρελθὸν τῆς Ἔλεν καὶ τὴ ζωή της στὴ Ρώμη. Τοὔδωσα νὰ διαβάση τὴν ἔκθεσι τοῦ Σάρτι — ἀφοῦ φρόντισα βέβαια ν' ἀφαιρέσω ὅ,τι μὲ ἀφοροῦσε. Τοῦ εἶπα πὼς ὁ Ντούγκλας Σέραρντ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπ' τὸν Κάρλο Μαντσίνι.

Μ' ἄκουσε καὶ διάβασε τὴν ἔκθεσι, μὲ τὸ πούρο του στὸ στόμα καὶ μὲ τὴ φυσιογνωμία του ἀπαθῆ. Ὅταν τελείωσε, πέταξε τὰ χαρτιὰ πάνω στὸ τραπέζι, σηκώθηκε καὶ πῆγε ὡς τὸ παράθυρο.

— Κάνατε καλὴ δουλειά, Ντόυσον, μοῦ εἶπε. Ὅπως καταλαβαίνετε, ἡ ὑπόθεσι αὐτὴ ἀποτελεῖ ἕνα σκληρὸ χτύπημα γιὰ μένα! Ποτὲ δὲ θὰ μποροῦσα νὰ φανταστῶ τέτοια συμπεριφορὰ τῆς κόρης μου... Τιμωρήθηκε ὅπως τῆς ἄξιζε. Μὰ τώρα πρέπει νὰ ἐμποδίσουμε νὰ γραφοῦν ὅλ' αὐτὰ στὶς ἐφημερίδες!

Ἤξερα πὼς θἄταν σχεδὸν ἀδύνατο, ἀπέφυγα ὅμως νὰ τοῦ τὸ πῶ.

— Θὰ πῶ δυὸ λόγια στὸν ἀνακριτή... συνέχισε ἐκεῖνος... Μπορεῖ νὰ τὰ σκεπάση, ἂν θέλη.. Θὰ δῶ ἐπίσης τὸ διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας... Κάψετε αὐτὴ τὴν ἔκθεσι. Ἡ ἀποστολή σας ἐδῶ τελείωσε. Εἴσαστε ἕτοιμος νἀρθῆτε στὴ Νέα Ὑόρκη;

— Ἔχω νὰ κανονίσω ἀκόμα κάτι ἀτομικές μου δουλειές, κ. Τσάλμερς, ἀπάντησα. Μπορῶ νὰ βρίσκωμαι στὴ Νέα Ὑόρκη τὴ Δευτέρα.

— Σύμφωνοι... Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς, Ντόυσον... Πηγαίνω τώρα νὰ δῶ τὸν ἀνακριτή.

Τοῦ πρότεινα νὰ τὸν συνοδέψω. Κατέβηκα μαζί του ὡς τ' αὐτοκίνητο καὶ τὸν ἀποχαιρέτησα. Ὕστερα ζήτησα ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου νὰ δῶ τὴν κ. Τσάλμερς.

Ὁ ὑπάλληλος τηλεφώνησε στὸ διαμέρισμά της καὶ μοῦ εἶπε πὼς μποροῦσα ν' ἀνεβῶ.

Βρῆκα τὴν Τζοὺν Τσάλμερς καθισμένη κοντὰ στὸ παράθυρο, νὰ κυττάζη τὸ λιμάνι. Ὅταν μπῆκα, γύρισε τὸ κεφάλι της καὶ κάρφωσε πάνω μου τὰ μάτια της.

Ἔκλεισα τὴν πόρτα, πῆγα κοντά της καὶ τῆς εἶπα:

— Ὁ κ. Τσάλμερς μοῦ δήλωσε πὼς εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ μένα. Θέλει νὰ γυρίσω τὸ ταχύτερο στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ν' ἀναλάβω τὸ τμῆμα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

— Τὰ συγχαρητήριά μου, κ. Ντόυσον. Μὰ γιατὶ μοῦ τὸ ἀναγγέλλετε;

— Γιατὶ χρειάζομαι καὶ τὴ δική σας συγκατάθεσι.

— Γιὰ ποιὸ λόγο; μὲ ρώτησε μὲ ἔκπληξι.

— Γιατί, ἁπλούστατα, ἂν ἐσεῖς δὲ - - -ούσατε, θὰ μπορούσατε νὰ μ' ἐμποδίσετε νὰ πάρω αὐτὴ τὴ θέσι.

Γύρισε ἀλλοῦ τὰ μάτια της. Ἄνοιξε τὴν τσάντα της, πῆρε ἕνα τσιγάρο καὶ τ' ἄναψε πρὶν προλάβω νὰ βγάλω τὸν ἀναπτῆρα μου.

— Δὲ καταλαβαίνω, κ. Ντόυσον, πρόφερε. Ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι καθόλου στὶς δουλειές τοῦ συζύγου μου.

— Ἀφοῦ ξέρετε πὼς εἶμαι ὁ λεγόμενος Ντούγκλας Σέραρντ, θἄμουν εὐτυχὴς νὰ μάθω ἂν σκοπεύετε νὰ τὸ πῆτε στὸν ἄντρα σας.

Ἔσφιξε τὶς γροθιές της κι' ἀπάντησε:

— Ἐγὼ κυττάζω μόνο τὶς δικές μου δουλειές. Δὲ μ' ἐνδιέφερε ἡ Ἔλεν, οὔτε κι' οἱ φίλοι της.

— Δὲν ἤμουν φίλος της... Ὥστε δὲ θὰ πῆτε τίποτε;

— Ὄχι.

Ἔβγαλα ἀπ' τὴν ταέπη μου τὸ κουτὶ μὲ τὸ φίλμ.

— Θὰ θέλετε σίγουρα νὰ καταστρέψετε αὐτὸ ἐδῶ, εἶπα.

Γύρισε ἀπότομα πρὸς τὸ μέρος μου, κατόχλωμη.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; Γιατί νὰ τὸ καταστρέψω;

— Ἂν δὲν τὸ κάμετε σεῖς, θὰ τὸ ἀναλάβω ἐγώ. Τὸ ὑποσχέθηκα στὸν Κάρλο. Μὰ σκέφτηκα πὼς θὰ προτιμούσατε ἴσως νὰ τὸ καταστρέψητε σεῖς.

Ἀναστέναξε βαθειά, σηκώθηκε καὶ εἶπε:

— Ὥστε αὐτὴ ἡ πρόστυχη εἶχε τραβηχτῆ κι' ἄλλο φίλμ;.. Τό εἴδατε;

— Ναί, Ὁ Κάρλο μοῦ εἶχε πῆ νὰ τοῦ ρίξω μιὰ ματιά.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ι. Τὸ τέλος.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

'Ο κότσυφας

ΔΕΝ είναι άπαραίτητο νὰ εἶναι κανένας κυνηγὸς γιὰ νὰ ξέρη τὸ καλλικέλαδο πουλὶ ποὺ λέγεται «κότσυφας», «κοτσύφι» ἢ «κόσσυφος» ὅπως τὸν γράφει ἡ ζωολογία μας.

Τὸ πουλὶ αὐτὸ τὸ συναντᾶμε στὰ δάση, στὰ ἄλση, στοὺς κήπους, στοὺς βράχους, στοὺς γκρεμοὺς καὶ κοντὰ στὰ νερά. Ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν κοτσύφια. Στὸν τόπο μας ζέρουμε πέντε ἀπ' τὰ εἴδη αὐτά: τὸν μαῦρο κότσυφα, τὸν καστανόμαυρο, τὸν σταχτογάλαζο, τὸν πετροκότσυφα καὶ τὸ νεροκότσυφα. Ἂς περιγράψουμε αὐτὰ τὰ πέντε εἴδη:

'Ο μαυροκότσυφας καὶ ἡ θηλυκιὰ ἔχουν κατάμαυρο σῶμα. 'Ο ἀρσενικὸς ξεχωρίζει ἀπ' τὴ θηλυκιὰ ἀπ' τὴν κίτρινη μύτη του. Εἶναι κοινωνικώτατος. Ζῆ κυρίως στὰ δάση, ἀλλὰ τὸν βρίσκουμε καὶ μέσα στὰ ἄλση καὶ τοὺς κήπους.

'Ο καστανόμαυρος κότσυφας ἔχει γύρω στὸ λαιμό του ἕνα ἀσπρο περιλαίμιο. "Ενα γιορντάνι, ὅπως λένε οἱ κυνηγοί.

'Ο σταχτογάλαζος ἔχει χρῶμα σταχτὶ ἀνάμικτο μὲ γαλάζιο στὶς πλάτες του καὶ στὸ κεφάλι, καὶ κοκκινωπὸ στὴν κοιλιὰ καὶ στὴν οὐρά του. Καθέτως στὸν ἄξονα τοῦ σώματός του ὑπάρχουν μερικὲς μικρὲς ἀσπρες τοξοειδεῖς γραμμές, ποὺ τὸ ὁμορφαίνουν.

'Ο πετροκότσυφας εἶναι σταχτογαλάζιος κι' αὐτὸς χωρὶς τὶς τοξοειδεῖς ἀσπρες γραμμές. Αὐτὸν τὸν κότσυφα θὰ τὸν βροῦμε στὶς ἐρημιές, ἐπάνω στὰ βράχια καὶ μέσα στοὺς γκρεμούς.

'Ο νεροκότσυφας ἔχει χρωματισμὸ σκοῦρο καφφὲ στὶς πλάτες καὶ ἀσπροὺρὸ στὸ στῆθος. Εἶναι ὁ μικρότερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τὸ πουλὶ αὐτὸ ζῆ κατὰ προτίμηση, κοντὰ σὲ νερά.

Τὰ κοτσύφια κελαιδοῦν ἀλλ' ὄχι ὅλα μελωδικά. Μόνο ὁ ἀρσενικὸς μαυροκότσυφας κελαιδάει μελωδικά. Τὸ κελαϊδημά του μάλιστα εἶναι μελωδικώτερο κι' ἀπ' τοῦ ἀηδονιοῦ. Ἡ φωνή του ἔχει μουσικότητα καὶ πολύπλοκο ρυθμό. Τὸ πουλὶ αὐτὸ κελαϊδάει ὅπου κι' ἂν βρεθῆ. Συνηθίζει εὔκολα τὴν παραμονή του μέσα σὲ κλουβί. Κελαιδάει συνεχὼς ἀπ' τὴν ἀνοιξὶ ὡς τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ χειμώνα.

'Ο μαυροκότσυφας εἶναι τὸ μόνο εἶδος ἀπ' τὰ κοτσύφια ποὺ ζῆ μόνιμα στὴ χώρα μας. Τὰ ἄλλα εἴδη εἶναι μεταναστευτικά. Μᾶς ἔρχονται τὸν Σεπτέμβρη, μένουν ὡς τὴν ἀνοιξὶ καὶ φεύγουν κατόπιν γιὰ τὶς χῶρες τοῦ βορρᾶ.

«Τὸ λέει κι' ὁ πετροκότσυφας στὶς ψηλὲς ραχοῦλες» ἀναφέρει καὶ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι. Ἡ φωνὴ του ὅμως δὲν ἔχει τὴν μουσικότητα τῆς φωνῆς τοῦ μαυροκότσυφα.

Τὴν φωνὴ τοῦ τελευταίου τὴν ἀπομιμήθηκαν διάσημοι μουσουργοὶ σὲ συνθέσεις τους. 'Ο Ριχάρδος Στράους στὴ «Σαλώμη», ὁ Μπετόβεν καὶ ὁ Βάγκνερ.

Τὸ κρέας τοῦ κότσυφα δὲν εἶναι νόστιμο. Ὡστόσο οἱ κυνηγοὶ γίνανε ἐντατικὰ τὰ κοτσύφια γιατὶ τὰ σκοτώνουν εὔκολα ἀπὸ κοντά.

Τὸ ἀνηλεὲς ὅμως σκότωμα τῶν κοτσυφιῶν τὰ ἐλάττωσε σὲ ἀπελπιστικὸ γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ εἴδους τους βαθμό. 'Ο κίνδυνος αὐτὸς ἀνάγκασε τὰ διάφορα κράτη ν' ἀπαγορεύσουν τὸ κυνήγι τους. Τὸ ἀπαγόρευσε ἑφέτος καὶ τὸ δικό μας ὑπουργεῖο Γεωργίας. Ἂς τὸ λέσουν ὑπ' ὄψι τους οἱ κυνηγοί μας.

Τὰ κοτσύφια τρῶνε ἔντομα, σκουλήκια καὶ κάθε εἶδους καρπούς καὶ φροῦτα. Εἶναι, δηλαδή, ὠφέλιμα καὶ μαζὶ ἐπιθαλάσσια πουλιά. Μὲ τὸν κότσυφα συμβαίνει καὶ τὸ ἑξῆς περίεργο φυσικὸ φαινόμενο: Χρησιμεύει γιὰ διάμεσο στὴ βλαστησι τοῦ θαμνοειδοῦς «ἵτσμος».

Τὸ δέντρο αὐτὸ δὲ φύεται μὲ σπορά, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς καρπούς του ποὺ θ' ἀποβληθοῦν ἀπ' τὰ ἔντερα αὐτοῦ τοῦ κότσυφα! Ἔτσι ὁ κότσυφας παρουσιάζεται ὡς ὠφέλιμος καὶ στὴ δενδροκομία. Ἕνας παραπάνω λόγος νὰ μὴν ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι του.

'Ο μαυροκότσυφας

'Ο γυπαετὸς

'Ο γυπαετὸς εἶναι ἀπ' τὰ μεγαλόσωμα ἁρπακτικὰ πουλιὰ τοῦ τόπου μας. Ἡ λέξι γυπαετὸς εἶναι σύνθετη ἀπ' τὴ λέξι «γύψ» καὶ τὴ λέξι «ἀετός». Θὰ νομίση, λοιπόν, κανεὶς ὅτι πρόκειται γιὰ πουλὶ ποὺ ἔχει μικτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ γύπα καὶ τοῦ ἀητοῦ. Δὲν συμβαίνει ὅμως τέτοιο πρᾶγμα.

'Ο γυπαετὸς δὲν ἔχει πάρει τίποτε ἀπ' τὸν ἀητό, οὔτε στὴ μορφὴ οὔτε στὴν ψυχή. Μοιάζει, ὅμως, μὲ τὸν γύπα, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ ὅτι ὁ λαιμός του εἶναι ντυμένος μὲ πυκνὰ φτερά, ἐνῶ τοῦ γύπα εἶναι γυμνός. Δὲν εἶναι θαρραλέος σὰν τὸν ἀητό, ἀλλὰ δειλὸς ὅπως ὁ γύπας.

Τὸ σῶμα τοῦ γύπα εἶναι σκεπασμένο ἀπὸ πυκνότατο πτέρωμα χρώματος κοστανοῦ. Μαῦροι γυπαετοὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐνῶ ὑπάρχουν μαῦροι γύπες.

Οἱ φτεροῦγες τοῦ γυπαετοῦ ἀνοιχτὲς πιάνουν τὰ τρία μέτρα ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη τους ὡς τὴν ἄλλη. Τὸ ἀνάστημά του φτάνει τὸ 1,30 μ. Τὸ κεφάλι τοῦ γυπαετοῦ εἶναι μακρουλὸ καὶ τὸ ράμφος του (ἡ μύτη του) μεγάλο καὶ μακρουλό. Τὸ ἐπάνω χεῖλι τοῦ ράμφους εἶναι καμπουρωτὸ καὶ κυρτωμένο στὴν ἄκρη σὲ τρόπο ποὺ νὰ σκεπάζη τὸ κάτω χεῖλι.

Τὰ πόδια τοῦ γυπαετοῦ εἶναι ὡπλισμένα μὲ μυτερὰ νύχια πολὺ δυνατὰ καὶ σκεπάζονται ἀπὸ πολλὰ καὶ πυκνὰ φτερά.

Οἱ γυπαετοὶ εἶναι ἐπιθαλάδη πουλιὰ γιατὶ τρῶνε πρόβατα, κατσίκια, ζαρκαδάκια καὶ λαγούς. 'Ο κυνηγετικὸς νόμος μᾶς ἐπιτρέπει τὸ κυνήγι τους.

Τὰ πόδια τοῦ γυπαετοῦ δὲν ἔχουν ἀρκετὴ μυϊκὴ δύναμι ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ ἐκτινάξουν τὸ σῶμα του, ποὺ εἶναι πολὺ βαρύ, ἀπὸ τὸ ἔδαφος ψηλὰ γιὰ νὰ μπορέση νὰ πετάξη ἀμέσως. Εἶναι, λοιπόν, ἀναγκασμένος ὁ γυπαετὸς νὰ τρέξη στὴν ἀρχὴ μερικὰ μέτρα ἐπάνω στὸ ἔδαφος μὲ ἀνοιγμένα τὰ φτερά του κι' ἔπειτα ν' ἀνυψωθῆ. Ὅπως, ἀκριβῶς καὶ ὁ γύπας. Τότε σκοτώνεται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Εἶναι, ὅμως, ἐλάχιστοι οἱ γυπαετοὶ καὶ πρέπει ν' ἀποφευχθῆ ἡ ἐξόντωσί τους.

'Ο σκίουρος

Στὰ πυκνὰ δάση μὲ ψηλὰ δέντρα ζῆ ἕνα μικρόσωμο τρωκτικὸ ζῶο ποὺ ὁ λαός μας τὸ ὀνομάζει «βρβρείτσα» ἢ δὲ ἐπιστήμη «σκίουρο». Ἡ λέξι σκίουρος εἶναι σύνθετη ἀπὸ τὶς λέξεις «σκιὰ» καὶ «οὐρά». Καὶ πραγματι, ἡ οὐρὰ τοῦ ζώου αὐτοῦ καθὼς στέκεται ὀρθια σκιάζει τὸ σῶμα του.

'Ο σκίουρος εἶναι δενδρόβιο ζῶο. Περνάει τὸν περισσότερο καιρὸ ἐπάνω στὸ δέντρα. Προτιμάει τὰ ἔλατα. Εἶναι ἀεικίνητος. Πηδάδει μὲ καταπληκτικὴ σβελτάδα ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ καὶ ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο. Ἂν βρεθῆ ἀπομακρυσμένος ἐπάνω σὲ δέντρο καὶ κινδυνεύει, πηδάει κατὰ γῆς, ἀφοῦ πρῶτα ἀνεβῆ στὸ ὑψηλότερο μέρος τοῦ δέντρου ποὺ βρίσκεται καὶ σὲ ὕψος ποὺ φτάνει τὰ πέντε μέτρα. Κουλουριάζεται καὶ πέφτει.

Ὑπάρχουν 165 περίπου εἴδη σκιούρων σὲ ὅλη τὴ γῆ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Αὐστραλία. Σκίουροι ζοῦν καὶ στὰ βορειὰ διαμερίσματα τῆς χώρας μας. Τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ζώου αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς: Μῆκος σώματος ὡς 0,25 μ. Οὐρὰ θυσανωτή, μακρειὰ ὡς 0,20 μ. Μάτια ζωηρὰ πεταγμένα ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες τους. Τὰ μπροστινὰ πόδια εἶναι μικρότερα ἀπ' τὰ πισινά. Τὰ πισινὰ πόδια εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ μεγάλα μυτερὰ καὶ καμπύλα νύχια. Χάρις στὰ νύχια του αὐτὰ ὁ σκίουρος μπορεῖ νὰ ἀντιζώση ἐπάνω στὸ φλοιὸ τῶν δέντρων καὶ ν' ἀνέβη ὡς τὴν κορφή τους μὲ πολλὴ εὐχέρεια καὶ γρηγοράδα.

Τὸ χρῶμα τοῦ σώματος τῶν σκιούρων εἶναι γενικῶς κόκκινο σταχτοκαστανὸ στὴ ράχη καὶ ἀσπρουδερὸ στὴν κοιλιά.

Ἡ τροφὴ τῶν σκίουρων εἶναι φύλλα, τρυφερὰ βλαστάρια δέντρων, φλοιοὶ καὶ κλαριὰ δέντρων, καρποὶ καὶ κόκκοι, σύγκα τῶν πουλιῶν καὶ οἱ νεοσσοί τους, τὰ μικρὰ τους. Τρῶνε καὶ μυρμήγκια. Οἱ ζημιές, ποὺ προξενοῦν οἱ σκίουροι στὰ δάση εἶναι σημαντικές. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κυνηγιοῦνται ἐντατικὰ καθὼς καὶ γιὰ τὸ δέρμα τους ποὺ εἶναι περιζήτητο. Δὲν κάνουν, ὅμως, μόνο στὰ δάση ζημιές. Κατὰ τὶς πληροφορίες ποὺ παρέχει τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Τάϊμ» οἱ σκίουροι κατατρῶνε τὰ σύρματα τοῦ... τηλεφώνου καὶ τοῦ τηλεγράφου προξενῶντας στὸ ἀμερικανικὸ θησαυροφυλάκιο ζημιὰ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων κάθε διετία.

Οἱ σκίουροι ἀποθηκεύουν τροφὴ γιὰ τὸν χειμῶνα. Τὴ βρίσκουν μέσα σὲ κουφάλες δέντρων ἢ σὲ σπηλιές. Τὴ βρίσκουν ὕστερα χάρις στὴν ἀξύστατη ὀσφρησί τους καὶ τὴ μνήμη τους.

Τὰ ζῶα αὐτὰ φοβοῦνται ἐξαιρετικὰ τὴν κακοκαιρία. Πότε σθένονται τὴν καταιγίδα καὶ σπεύδουν νὰ κρυφτοῦν στὴ φωλιά τους. Τὴ φωλιά τους οἱ σκίουροι τὴ φτιάνουν σὲ κουφάλες δέντρων. Γιὰ ἀσφάλειά τους φροντίζουν ἡ φωλιὰ νάχη δύο ἐξόδους.

Πολλὰ εἴδη σκιούρων περιπίπτουν σὲ χειμερία νάρκη.

Οἱ σκίουροι γεννοῦν 4 ὡς 5 φορὲς τὸν χρόνο ἀπὸ 3 ὡς 7 μικρά. Οἱ τρίχες τῆς οὐρᾶς τοῦ σκίουρου χρησιμοποιοῦνται γιὰ πινέλλα ζωγραφικῆς.

Σὲ πολλὲς χῶρες τρῶνε τὸ κρέας τοῦ σκιούρου. Τὸ βρίσκουν τρυφερὸ καὶ εὔγευστο.

Οἱ σκίουροι ἔχουν πολλοὺς ἐχθρούς: Ἔχουν τὸν ἀγριόγατο, τὴν ἀλεπού, τὰ γεράκια. 'Ο φοβερώτερος ὅμως ἐχθρός τους εἶναι τὰ κουνάβια. Τὰ κουνάβια μὲ τὴ σβελτάδα τους καταφθώνουν νὰ πιάνουν τοὺς σκίουρους ἐπάνω στὰ δέντρα. 'Ο σκίουρος προδίδει τὴν παρουσία του μὲ τὰ βραχνὰ καὶ διακεκομμένος ἀλλὰ δὲν ἐξημερώνεται. Ἐξοικειοῦται μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ κατεβαίνει ἀπ' τὰ δέντρα γιὰ νὰ πάρη τροφὴ ἀπ' τὸ χέρι του. Οἱ σκίουροι ποὺ ζοῦν στὸν τόπο μας εἶναι ἐλάχιστοι καὶ δὲν πρέπει νὲ τοὺς ἐξοντώσουμε.

Ἡ κακοδαιμονία τῶν ὑδρόβιων πουλιῶν

Ἡ βαρυχειμωνιὰ κατεβάζει ἀπ' τὶς βόρειες χῶρες πολυάριθμα σμήνη ὑδρόβιων πουλιῶν.

Οἱ λίμνες μας, οἱ βάλτοι, οἱ λιμνοθάλασσές μας, τὰ ποτάμια καὶ ἡ θάλασσά μας γεμίζουν ἀπὸ ὑδρόβια πουλιά. Μὲ τὸν ὅρο «ὑδρόβια πουλιὰ» ἐννοοῦμε τὰ πουλιὰ ποὺ ζοῦν στὰ νερὰ καὶ στὰ λίγα νερά. Ὑδρόβια πουλιὰ εἶναι οἱ ἀγριόχηνες, οἱ ἀγριόπαπιες, οἱ νερόκοττες, οἱ καλημάνες, τὰ μπεκατσίνια καὶ πολλὰ ἄλλα.

Τὰ ὑδρόβια πουλιὰ κατατάσσονται σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες: στὰ «ἔνυδρα» καὶ στὰ «παρυδάτια».

Τὰ ἔνυδρα συχνάζουν στὰ πολλὰ καὶ στὰ λίγα νερά: στοὺς βάλτους, στὰ τέλματα, στὶς λίμνες, στὰ ποτάμια, στὶς λιμνοθάλασσες, στὴ θάλασσα. Τὰ παρυδάτια ζοῦν στὰ λίγα νερά. Τὰ συναντοῦμε στὴν ἀκρογιαλιά, στὶς ἀκροποταμιές, στὶς ὄχθες τῶν λιμνῶν, στὰ πλημμυρισμένα χωράφια.

Τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν τῶν ἔνυδρων πουλιῶν ἑνώνονται μεταξύ τους μὲ μεμβράνη. Ἡ κατασκευὴ αὐτὴ ἐπιτρέπει στὰ πουλιὰ αὐτὰ νὰ κολυμπάνε στὰ νερὰ καὶ νὰ περπατοῦν μὲ εὐκολία στὶς λάσπες καὶ στὴν ξηρά.

Τὰ δάκτυλα τῶν παρυδατίων πουλιῶν δὲν ἑνώνονται μεταξύ τους μὲ μεμβράνη. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν τὰ παρυδάτια δὲν κολυμποῦν.

Ἔνυδρα πουλιὰ εἶναι οἱ ἀγριόχηνες, οἱ ἀγριόπαπιες, οἱ μαυρόκοττες (μπάλιζες—φαλαρίδες) οἱ νερόκοττες (νεροπούλαδες) κτλ. Παρυδάτια πουλιὰ εἶναι τὰ μπεκατσίνια, τὰ τουρλιά, οἱ καλημάνες κτλ.

★

Τὰ ὑδρόβια πουλιὰ εἶναι μεταναστευτικὰ τῆς κατηγορίας τῶν ἐκτοπιστικῶν. Ἀλλάζουν, δηλαδὴ κάθε φορὰ τὸν τόπο τῆς διαμονῆς τους ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας.

Κατεβαίνουν μὲ τὰ πρῶτα κρῦα ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ βορρᾶ στὶς νότιες χῶρες μὲ τελικὸ προορισμὸ τους τὴν Βόρειο Ἀφρικὴ ὅπου καὶ παραχειμάζουν.

Δὲ δυσκολεύονται, ὅμως, ἂν βελτιωθῆ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ θερμοκρασία, νὰ ξαναγυρίσουν στὰ βόρεια διαμερίσματα τῆς χώρας, ὅπου διαμένουν προσωινῶς.

Πολλὰ ὑδρόβια μένουν μονίμως στὴ χώρα μας, στοὺς ἀπροσπέλαστους βάλτους τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Βρίσκουν ἐκεῖ ἀσφάλεια καὶ τροφὴ ὅλο τὸ χρόνο.

Τὰ ἔνυδρα πουλιά, ἀγριόχηνες, ἀγριόπαπιες κτλ. σχηματίζουν πολυάριθμα σμήνη. Οἱ λίμνες καὶ οἱ βάλτοι τῆς χώρας μας ἤταν τὸν χειμῶνα γεμᾶτοι ἀπὸ τὰ πουλιὰ αὐτά. Μὲ τὴν βαθμιαία, ὅμως, ἀποξήρανσι τους ἐλαττώνεται ἀντιστοίχως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνύδρων πουλιῶν ποὺ τὶς ἐπισκέπτονται.

Τὰ ἔνυδρα προαισθάνονται τὴν μεταβολὴ τοῦ καιροῦ καὶ πρὸ 48 ἀκόμα ὡρῶν.

Ἔχει παρατηρηθῆ, 48 ὧρες πρωτοῦ μεταβληθῆ ὁ καιρὸς στὸ καλύτερο, νὰ ταξιδεύουν σμήνη ἀπὸ ἀγριόχηνες καὶ ἀγριόπαπιες μὲ κατεύθυνσι ἀντίθετη πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς μεταναστεύσεώς τους. Ἀπὸ νότου, δηλαδή, πρὸς βορρᾶν.

Τὸ ἀντίθετο προμαντεύει χειροτέρευσι τοῦ καιροῦ. Γιατὶ σὰν ἐκτοπιστικὰ πουλιὰ ποὺ εἶναι οἱ ἀγριόχηνες καὶ ἀγριόπαπιες δὲν ἔχουν κανένα ἄλλο λόγο νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν τόπο ποὺ τὶς φιλοξενεῖ ἐκτὸς ἀπ' τὸ φόβο μήπως μὲ τὴν κακοκαιρία στερηθοῦν τὴν τροφή τους.

Αὐτὸς ὁ φόβος, ἄλλωστε, ἀποτελεῖ καὶ τὸ βασικὸ αἴτιο τῶν μεταναστεύσεων τῶν πουλιῶν.

★

'Ο ἀριθμὸς τῶν ἐνύδρων ἐλαττώνεται ἀνησυχητικὰ ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο.

Τὰ αἴτια τῆς ἐλαττώσεώς τους εἶναι τὸ ἐντατικὸ κυνήγι τους μὲ ἐξοντωτικὰ μέσα καὶ τὸ μαζοῦτ ποὺ ρίχνουν στὴ θάλασσα τὰ ποντοπόρα πλοῖα.

Ἐξοντωτικὰ μέσα εἶναι τὰ ὅπλα καναρντιέρες, τὰ ὅπλα μάγκνουμ, οἱ δικτυοπαγίδες καὶ τὰ φαρμακερὰ παραγάδια.

Οἱ καναρντιέρες εἶναι ὅπλα — κανόνια. Μ' αὐτὲς σκοτώνονται οἱ πάπιες ἀπὸ ἀπόστασι ἑκατὸ καὶ περισσότερο μέτρων.

Μιὰ ριξιὰ τῆς καναρντιέρας μπορεῖ νὰ σαρώση πολλὲς δεκάδες ἀπὸ ἕνα κοπάδι ἀγριόπαπιες.

Ἐξ ἴσου καταστρεπτικὸ εἶνε καὶ τὸ ὅπλο μάγκνουμ. Χτυπάει ἀποτελεσματικὰ καὶ στὰ 80 μ.

Μεγάλη χρῆσις τῆς καναρντιέρας γίνεται στὸ Βέλγιο, στὴν Ὁλλανδία καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμα τὴ Γαλλία.

Καὶ γιὰ σκεφτῆ κανεὶς ὅτι στὸ Παρίσι ἐδρεύει τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο θήρας, ποὺ διαμαρτύρεται ἐντονώτατα γιὰ τὴν χρησιμοποίησι τῆς καναρντιέρας.

Οἱ κυνηγοί μας, περιορίζονται γιὰ τὴν ὥρα, στὰ ὅπλα μικροῦ βεληνεκοῦς καὶ δὲν προξενοῦν μεγάλες ζημιὲς στὰ ἔνυδρα. Προξενεῖ, ὅμως, ζημιὲς ἡ χρησιμοποίησι ψαράδικων παραγαδιῶν γιὰ τὴ συλλῆψι ἀγριοπαπιῶν, ποὺ εἶναι μέσον ἑλληνικῆς ἐπινοήσεως.

★

'Ο τρόπος αὐτὸς τῆς συλλήψεως ἀγριοπαπιῶν χρησιμοποιεῖται στὶς λίμνες τῆς Θεσσαλίας, γίνεται δὲ ὡς ἑξῆς:

Στὸν πυθμένα τῆς λίμνης μπήχνουν γερὰ πασσάλους. Στοὺς πασσάλους δένουν ψαράδικα παραγάδια δολωμένα μὲ βρασμένα χοντρὰ μακαρόνια. Τ' ἀφήνουν ὅλη τὴ νύχτα καὶ τὴν ἄλλη μέρα πηγαίνουν καὶ μαζεύουν τὶς κρεμασμένες ἀπ' τ' ἀγκίστρια παραγαδιῶν ἀγριόπαπιες.

Ἡ συγκομιδὴ εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητική. Ἀρκεῖ νὰ σκεφτῆ κανεὶς ὅτι καθε παραγάδι ἔχει χίλια τουλάχιστον ἀγκίστρια δολωμένα.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι κυνήγι ἀλλ' ἐπιχείρησι ποὺ ἀποφέρει ἀρκετὰ κέρδη σ' αὐτοὺς ποὺ τὴν μετέρχονται. Ἔχουν ὅμως οἱ ἐπιχειρηματίες αὐτοὶ καὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς τους, ποὺ δὲν ἐπιχειρηματίες αὐτοὶ καὶ τοὺς ἐξουδετερώσουν. Εἶναι τὰ διάφορα ἁρπακτικὰ πουλιά, σαΐνια, γεράκια, κιρκινέζια κτλ.

Τὰ πουλιὰ αὐτὰ ἁμα ἀντιληφθοῦν τὶς πιασμένες στ' ἀγκίστρια τῶν παπιῶν βουτοῦν ἀπὸ ψηλὰ καὶ τὶς ἁρπάζουν μὲ τὰ ἰσχυρότατα νύχια τους. Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ ἀποσπάσουν τὶς πάπιες ἀπ' τὰ παραγάδια, γιατὶ εἶναι γερὰ δεμένα στοὺς πασσάλους καὶ τὶς κρατᾶν.

Στὴν προσπάθειά τους νὰ πάρουν τὶς πάπιες τὶς κόβουν ἀπ' τὸ λαιμὸ κι' ἀφίνουν πάνω στ' ἀγκίστρια τὰ κεφάλια τους, ὡς ἀντάμοιβη τοῦ ἐπιχειρηματία γιὰ τὴν ἐξυπνη ἐφεύρεσί του!

'Ο τρόπος αὐτὸς τῆς συλλήψεως ἀγριοπαπιῶν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν κυνηγετικὸ νόμο μας. Ὡστόσο ἐνεργεῖται ἀνενόχλητα καὶ σὲ μεγάλη κλίμακα.

★

Οἱ δικτυοπαγίδες στήνονται σὲ ἀβαθῆ νερὰ βαλτωδῶν ἐκτάσεων. Ἀποτελοῦνται ἀπὸ ψαράδικα δίχτυα ποὺ τὰ στήνουν σὲ τρόπο ποὺ νὰ σχηματίζεται ἕνα εἶδος σήραγγος (τοῦνελ). Ἡ σήραγξ αὐτὴ εἶναι ἀνοιχτὴ μόνον ἀπ' τὸ ἕνα μέρος, ὅπως δείχνει ἡ εἰκών. Τὸ μῆκος της εἶναι 50—60 μέτρα, τὸ δὲ στόμιοό της ἔχει ἄνοιγμα 7 μέτρα.

Στὸ στόμιο τοῦ τοῦνελ τοποθετοῦνται ζωντανὲς ἀγριόπαπιες ποὺ χρησιμεύουν γιὰ κράχτες. Οἱ κράχτες προσελκύουν τὶς ἀγριόπαπιες στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ τοῦνελ, ὅπου τὶς πιάνουν οἱ φύλακες τοῦ τοῦνελ καὶ τὶς στραγγαλίζουν.

Χρῆσι δικτυοπαγίδων γίνεται ἐντατικώτατα στὸ Βέλγιο καὶ στὴν Ὁλλανδία. Ἔντονο διάθημα τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου θήρας γιὰ ν' ἀπαγορευθῆ ἡ χρησιμοποίησι δικτυοπαγίδων δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψι ἀπὸ τὸ δύο αὐτὰ κράτη.

Τὰ ἔνυδρα πουλιὰ ταξιδεύουν καὶ τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα. Ἂν τὰ πιάση κακοκαιρία καθὼς πετᾶνε πάνω ἀπ' τὴ θάλασσα ἀναγκάζονται νὰ προσγειωθοῦν. Ἀλλὰ στὴ θάλασσα παραμονεύει πολλὲς φορὲς ἕνας ὕπουλος ἐχθρός, τὸ μαζοῦτ. Τὸ ἀκάθαρτο αὐτὸ πετρέλαιο ποὺ τὸ ρίχνουν στὴ θάλασσα τὰ ποντοπόρα πλοῖα προκαλεῖ τὸν θάνατο τῶν ἐνύδρων πουλιῶν. Καὶ δὲν κάνονται μόνο χιλιάδες ἀγριόπαπιες, ἀλλὰ καὶ πολλὰ παρυδάτια πουλιά, γιατὶ τὸ μαζοῦτ ξαπλώνεται καὶ φτάνει ὡς τὴν ἀκροθαλασσιὰ ὅπου συχνάζουν τὰ παρυδάτια.

Ἂν δὲ γεννοῦσε ἡ ἀγριόπαπια 6 ὡς 12 αὐγὰ κάθε φορά, τὸ γένος της θὰ εἶχε ἐξαφανισθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἡ φύσι πρόβλεψε γι' αὐτὸ τὸ μέσο ν' ἀντικαθιστᾶ τὶς φυσικὲς ἀπώλειες τῶν ἀγριοπαπιῶν. Τὰ μέσα ὅμως γιὰ τὴν ἐξόντωσί τους εἶναι πολλὰ καὶ ὅλο ἐφευρίσκονται καὶ νέα.

'Ο κυνηγετικὸς νόμος μας ἀπαγορεύει τὴν χρῆσι μέσων καὶ ὀργάνων γιὰ τὴ συλλῆψι τῶν ὑδροβίων καθὼς καὶ τὸ κυνήγι τους κατὰ τὴν ἀνοιξι. Ἡ ἀπαγόρευσι ὅμως αὐτὴ μένει στὸ χαρτί, ὡς πρὸς τὸ ἀνοιξιάτικο κυνήγι, γιατὶ τὸ ἴδιο τὸ κράτος παρανομεῖ καὶ τὸ ἐπιτρέπει.

Οἱ νεροπουλάδες βρίσκονται στὶς ἀκροποταμιὲς καὶ στὰ πλημμυρισμένα χωράφια...

Δικτυοπαγίδα γιὰ ἀγριόπαπιες

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οἱ νερόκοτες.—'Ο λαθροθήρας.

ΘΡΙΩΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ ἀστρολόγος τοῦ χωριοῦ

Σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ὁ Ναστραδίν ἕνα πρᾶγμα συχαινότανε σὰν τὶς ἁμαρτίες του κι' αὐτὸ ἦτανε ἡ δουλειά!

Μὰ τώρα τελευταῖα ἡ κατάστασι χειροτέρεψε πολύ, μαθητὰς δὲν εἶχε πιὰ κι' ἀπὸ δανεικὰ πουθενὰ δὲν εὑρίσκε.

Καὶ ἡ γυναίκα του, ἡ Φατμὲ ἄρχισε πάλι τὴ γκρίνια της:

— Αἴντε, ἄντρα μου, κύτταξε τώρα ποὺ δὲν πατᾶει μαθητὴς καὶ σούκλεισαν τὶς πόρτες οἱ συγχωριανοὶ νὰ βρῆς καμμιὰ δουλειά, γιατὶ θὰ πεθάνουμε τῆς πείνας...

Μὰ ὁ Ναστραδίν, ὅλο ἀνέβαλλε:

— Σῶπα, καϋμένη γυναίκα, κι' ἀπ' τὴ Δευτέρα ἔνοια σου θὰ ψάξω γιὰ δουλειά..

Μὰ οἱ Δευτέρες περνοῦσαν ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη κι' ὁ Χότζας δὲν ἔλεγε νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασι καὶ νὰ δουλέψῃ.

Ὥσπου ἡ Φατμὲ ἀναγκάστηκε νὰ πάῃ στοὺς συγγενεῖς τ' ἀντρός της καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια νὰ οὺς παρακαλέσῃ νὰ τοῦ βάλουνε μυαλό.

Καὶ πραγματικὰ ὅλο τὸ σόι ρίχτηκε πάνω στὸ Ναστραδίν καὶ τοῦ ζήτησε νὰ δουλέψῃ. Καὶ τοῦ λόδηλωσε:

— Τελειώσανε πιὰ τὰ ψέμματα! Ἀπὸ Δευτέρα θὰ πιάσῃς δουλειὰ ὅιχως ἄλλο.

Μόλις ὅμως ἀκούσανε αὐτὰ τὰ λόγια οἱ συγγενεῖς ἔβαλαν τὶς φωνὲς καὶ ἀξίωσαν ἀπ' τὸ Ναστραδίν τὴν ἴδια μέρα κιόλας ν' ἀρχίσῃ νὰ ζητᾶῃ δουλειά. Ὁ Χότζας τότε τὰ χρειαστήκε, μὰ σκέφτηκε ἀμέσως πὼς σὲ τρεῖς μέρες τελείωνε ὁ χρόνος.

— Ἀκοῦστε με! τοὺς εἶπε... Ἂν ἀρχίσω αὐτὸ τὸ χρόνο δουλειὰ θὰ πάῃ ἀνάποδα, θάνε γρουσουζιὰ ν' ἀρχίσω στὶς τρεῖς τελευταῖες μέρες νὰ δουλεύω! Ἂς περιμένουμε, λοιπόν, νάμπῃ ὁ καινούργιος χρόνος κα τότε μετὰ χαρᾶς ἀφήνω τὸ ραχάτι μου καὶ βρίσκω ὅ,τι δουλειὰ θέλετε...

Οἱ συγγενεῖς του παραδεχτήκανε πὼς ἔχει δίκηο καὶ τοῦ εἶπανε:

— Σωστὸ εἶναι αὐτὸ ποὺ λὲς ν' ἀρχίσῃς ἀπ' τὸν καινούργιο χρόνο, μιὰ κι' ὁ παλιὸς πέρασε μέσα στὴ τεμπελιά. Πρόσεξε ὅμως, μόλις ἔρθῃ ὁ καινούργιος χρόνος, σὲ θέλουμε νὰ βγάζῃς τὸ καρβέλι σου μὲ τὸν ἱδρῶτα σου, γιατὶ ἀλλοιῶς, οὔτε νὰ σὲ δοῦμε πιά...

— Ἔνιοια σας κι' ὁ Ναστραδὶν ποὺ ξέρατε θά... πεθάνῃ σὲ τρεῖς μέρες! τοὺς εἶπε γελῶντας ὁ Χότζας.

Ἀλλὰ οἱ τρεῖς μέρες πέρασαν γρήγορα. Κι' ἡ παραμονὴ βρῆκε τὸ Χότζα καθισμένο σταυροπόδι νὰ ρουφᾶῃ τὸ ναργιλέ του.

— Αἴντε, Ναστραδίν καὶ τὰ ψέμματα τέλειωσαν πιά! ἄρχισε νὰ τοῦ λέῃ ἡ Φατμέ. Ἀπὸ αὔριο ἀφήνεις τὴ ρέμπελη ζωὴ καὶ γίνεσαι ἄνθρωπος μὲ ἀξία! Καὶ γιὰ νἄχουμε καλὸ ρώτημα τί δουλειὰ σκοπεύεις νὰ κάνῃς:

— Ἄσε νὰ ξημερώσῃ πρῶτα καὶ θὰ δῆς.. τῆς εἶπε ἀφηρημένος ὁ Ναστραδίν.

Καὶ συνέχισε νὰ ρουφᾶῃ ἀπολαυστικὰ τὸ ναργιλέ του.

Ὅταν ὅμως ξημέρωσε ἡ Πρωτοχρονιά, εἶχε ἐξαφανιστῆ ἀπ' τὸ σπίτι του! Καὶ δὲν τὸν βρήκανε πουθενὰ τὸ χωριό, ὅσο κι' ἂν ψάξανε οἱ συγγενεῖς μαζὶ μὲ τὴ Φατμέ.

Μπᾶ, τὸν παληοξεζουμένο! "Ἀνοιξε ἡ ἔξω φρενῶν ποὺ τοὺς τὴν ἔσκασε πάλι.

Ὅταν νύχτωσε, ὡστόσο τὸν βρήκανε ἐπὶ τέλους στὸ σπίτι του νὰ ρεμπελεύῃ στὴν αὐλὴ καὶ νὰ κυττάζῃ τὸν οὐρανό...

— Μωρὲ τί κάνεις ἐδῶ καὶ μεῖς χαλάσαμε τὸν κόσμο νὰ σὲ βροῦμε ; τοῦπανε ὅλοι μὲ μιὰ φωνή. Τί χαζεύεις τ' ἄστρα καὶ δὲν πᾶμε νὰ πιάσῃς δουλειά;

— Ἐγὰ γιατὶ δουλεύω τώρα καὶ μ' ἐνοχλεῖτε! τοὺς εἶπε σοβαρὰ ὁ Χότζας.

— Καὶ τί δουλειὰ κάνεις μωρὲ ἀχαΐρευτε; τοῦ φώνεξε κατακόκκινη ἀπ' τὴ φούρκα της ἡ Φατμέ.

— Τὴ δουλειὰ τοῦ ἀστρολόγου κάνω, ἀνόητη γυναίκα!

Καὶ γυρίζοντας στοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς ἄλλους χωριανοὺς πρόσθεσε:

— Ἐγὼ βρῆκα δουλειὰ κι εἶναι τιμὴ σας σας! Κυττάχτε, λοιπόν, νὰ βρῆτε τρόπο νὰ πληρώνετε αὐτὸν ποὺ δοξάζει τὸ χωριό!

Τὰ βάσανα τοῦ Καραμπὲτ

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

Γιαβρούμ πιρωτοχρονιὰ ἐνεται ἁμα χορόνια πολλὰ καὶ ἰφτυχισμένα νὰ ἐνονται, αἰσιον καὶ εὐτυχές, φελιὰν φιστίκ, τὸ νέον ἔτος !λια ἐννιακόσια πενήντα ἑφτὰ νὰ εἶναι. Καὶ τώρα ποὺ εὐχὴ μου δοσμένο σᾶς ἑκαναν, τὰ βάσανά μου νὰ σᾶς λέω.

Κουζούμ, πιρωτοχρονιὰ πολὺ ψραῖο ἐνεται, καλὸ γιορτὴ εἶναι, ἄμμμα, ξεψιλισμένο σὲ ἀφίνει, γιὰ! Κάτω δεφτέρια μου ἔβαλα, λοαριασμούς ἑκάνω, βαϊ βαϊ βάι, ὅλοι μπουναμάδες μὲ ζητᾶνε, μπού ἰς νὲ ὁλατζὰκ μπέ; Τί θὰ ἐνεται τοῦτο ἡ δουλειά;

Σουρπουϊτσα μου γλυκὰ-γλυκὰ κυτταγμένο μὲ κάνει.

— Καραμπετάκι;

— Τί εἶναι κουζούμ.

— Πρωτοχρονιὰ εἶναι. Τὸ ξέρεις;

— Εὐχαριστῶ ποὺ μὲ τὸ εἶπες, γιαβρούμ. Χορόνια πολλα.

— Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ τί δῶρο θὰ μοῦ κάνῃς; Τέλος σπάγγων, τὸ Σουρπουϊτσα, ὑναίκα μου ἐνεται, κάτι μπουναμὰ θὰ ἑκάνῃ, κίτς ἔτσι ἡμπορῶ νὰ τὴν ἀφίνω; Ἂμα μόνο τὸ Σουρπουϊτσα μου εἶναι; Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, συγγενεῖς ἔχει, ἀδελφές, παιντιά, σκυλιά, φελιὰν φιστίκ.

— Γιὰ τὸν Γιαννάκη;

— Ἔ, θὰ ἰδοῦμε.

— Γιὰ τὸν Νικολάκη;

— Βάι, βάι, βάϊ.

— Γιὰ τὸν Γιωργάκη;

— Ἀμὰν μ' ἔκαψες!

— Γιὰ τὸν Χριστάκη;

— Ἔχει ὁ Θεός!

— Γιὰ τὴν Κικίτσα;

— Παναΐτσα μου! "Ολο αὐτὸ ἕνας στιρατὸς ὁλόκληρος ἐνεται, γιαβρούμ, γιὰ ὅλα τὰ παιντιὰ μπουναμάδες θὰ ἰπαίρνω;

— Καϋμένε Καραμπέτ, τὸ Σουρπουϊτσα μου μὲ λέει, μιὰ φορὰ τὸν χρόνο εἶναι.

Τί μιὰ φορὰ τὸ χρόνο κουζούμ; Ἐντῶ πέρα μιὰ τιράπεζα χρειάζεται, ἰστέ! Γιατὶ νὰ ἦταν τὸ ὑναῖκα καὶ τὸ ἀνηφάκια, τέλος σπάγγων, μὰ εἶνε κι' ἄλλα παιντιά, στὸ εἰτονιά μας, χρόνια πολλὰ λένε κ. Καραμπέτ, νὰ χαίρεσαι τὴν Σουρπουϊτσα σου.

— Δόστους κάτι, Καραμπετάκι μου! Χρονιάρα μέρα εἶναι.

— Αἴντε νὰ δίνουμε καὶ σ' αὐτά! "Αἴντε μπακαλούμ, τί θὰ ἑνεται.

Ὕστερα κίτς τὸ πιράμμα σταματημένο ἐνεται; Μέσα στὸ μπαρμπέρικο πναίνεις, μπαρμπέρης σου τὸ μπουναμὰ τοῦ ζητημένο ἑκάνει. Σκουπιδιάρης σου, κίτς τὰ σκουπίδια σου ντὲν σὲ τὰ παίρνει ἄμα μπουναμὰ καὶ αὐτὸς ζητημένο ἑκάνει. Τελεγραφιτζῆς, ταϋδρόμος, μαϋντρόμος, οὔτε γράμμα οὔτε τελεγράφημα σὲ φέργουν, ἄμμμα, καὶ αὐτοὶ τὸ πόρτα σου μπουναμὰ τους ζητημένο ἑκάνουν.

— Κουζούμ, στὸν ταϋδρόμο εἶπα πέρυσι, κίτς κανένα γράμμα μὲ ἤφερες; Τί μπουναμὰ θέλεις μπέ;

— Ἄφοῦ δὲν σοῦ στείλανε, μὲ εἶπε, τί νὰ σοῦ φέρω;

— Στείλανε, ντὲν στειλανε, ἐσὺ μπουναμὰ ὑρεύεις!

— Ἔ, δὲν πειράζει, θὰ σοῦ στείλουνε τὸν ἄλλο χρόνο.

Τὸ λοιπὸν ὅλο τὸ χρόνος πέρασε, οὔτε γράμμα ἐπῆρα, οὔτε τελεγράφημα καὶ πάλι μπουναμὰ ζητημένο θὰ ἑκάνουν. Τέλος σπάγγων! "Αν πῆς καὶ γιὰ ἐκεῖνα τὰ πιτσιρικάκια, ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχισχρονιὰ λένε, ἀπὸ πιρωῒ ἔσαμε τὸ βιράδυ, τσέπη σου φειρισμένο ἑκάνουνε.

— Νὰ τὰ ποῦμε;

— Μὲ τὰ εἶπαν μπέ!

— Ἔ δὲν πειράζει μπάρμπα! "Ας τὰ ποῦμε κι' ἐμεῖς.

Δὲν φτάνει ποὺ σὲ τοιμπολογᾶνε τὰ μεταλλίκια, σὲ λένε καὶ μπάρμπα ἀπὸ πάνω. Τί νὰ σὲ πῶ γιαβρούμ. Κέθε πιρωτοχρονιὰ ζαλισμένος ἐνομαι, μπατιρισμένος. στὸ τσέπη μου κίτς φράγκο ντὲν μένει. Τουλάϊστον τὸ ντὲν μένει. Τουλάϊστον τὸ ὑναίκες νὰ δίνανε κανένα μπουναμὰ τὰ πιρωτοχρονιά, κανένα φιλάκι, νὰ πῆς καλὰλι!

"Αμα δίνουνε;

Ντὲν βαρυέσαι! 'Ιστὲ μποῦ! Χρόνια πολλά, τὸ λοιπόν, εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος καὶ καλὰ ξεμπερδέματα νὰ ἔχετε. "Αμήν.

Ο ΚΑΡΑΜΠΙΕΤ

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Τὸ δῶρον

Τί εἴδους ἀδιάκριτη ἀνάκρισις εἶναι αὐτὴ ποὺ μοῦ κάνεις, φίλε; Τί μ' ἀρέσει, λέει. τί ἀντικείμενα προτιμᾶ. τί θὰ ἤθελα νὰ εἶχα καὶ δὲν τὸ ἔχω καὶ ἄλλα τέτοια. Τί σὲ νοιάζει ἐσένα: Τὰ γοῦστα μου καὶ οἱ προτιμήσεις μου εἶναι προσωπική μου ὑπόθεσις καὶ δὲν ἔχω νὰ δώσω λόγο σὲ κανένα γι' αὐτὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπω σὲ κανένα ν' ἀναμιγνύεται. Ὑποθέτω ὅτι τὸ ξέρεις. Τί ἐπιμένεις. λοιπόν, καὶ γιατὶ μὲ ρωτᾶς;

Ἔλα στὸ προκείμενον καὶ ἐξηγήσου καθαρά. Γιατὶ κάποιον ὕποπτο καὶ ὕπουλο σκοπὸ ὑποκρύπτουν οἱ ἐρωτήσεις σου.

Ἄ! ἔτσι. Εἶδες ποὺ σοῦ τόλεγα; Ὀρθῶς ἐμάντευσα. λοιπόν. Σκέπτεσαι νὰ μοῦ κάνῃς λέει, ἕνα δῶρο γιὰ τὴν πρωτοχρονιὰ καὶ θέλεις, λέει, νὰ ψυχολογήσῃς τὶς ἐπιθυμίες μου, ὥστε τὸ δῶρο νὰ εἶναι, λέει, σύμφωνο μὲ τὶς ὀρέξεις μου καὶ νὰ μοῦ ἀρέσῃ. Λοιπόν, τί νὰ σοῦ πῶ. Ὁ Θεὸς σὲ φώτισε νὰ μὲ ρωτήσῃς. Γιὰ νὰ πάρῃς τὴν ἀπάντησι καὶ νὰ ἡσυχάσῃς ἀπὸ τὴν ἀνησυχία σου. Καὶ ἡ ἀπάντησί μου εἶναι νὰ μὲ σβύσῃς ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν δωροληπτῶν.

Γιατί; Τί θὰ πῇ γιατί; Γιὰ τὸ ἁπλούστατο γιατὶ ὅτι ἐγὼ δὲν δέχομαι δῶρα, ὅπως καὶ δὲν δίνω. Διότι τὸ δῶρον εἶναι ἀπεχθὴς ἐφεύρεσι. ὑποκρύπτουσα ὑστεροβούλους προθέσεις. Γιατὶ ξέρω σὲ τί ἀποσκοπεῖς. «Ἂν θὰ κάνω ἐγὼ ἕνα δῶρο ἄλφα ἀξίας στὸν Πελοπίδα. γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι. θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ μοῦ κάνῃ κι' αὐτὸς δῶρο ἀξίας βήτα». Ἔτσι σκέπτεσαι καὶ ἔτσι σκεπτόσαστε ὅλοι. Πῶς; Δὲν ἔχεις καμμιὰ τέτοια ἀπαίτησι οὔτε σοῦ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ: Καὶ ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπιθυμεῖς νὰ μ' εὐχαριστήσῃς: Σὲ ποιὸν τὰ πουλᾶς αὐτά. φίλε: Μέσα στὸ βλέμμα σου εἶναι ζωγραφισμένη ἡ ὑστερόβουλος σκέψις τῆς διπλῆς ἀνταποδόσεως. Καὶ ἂν δὲν περιμένῃς τὴν ἀνταπόδοσι εἰς δῶρον. κάτι ἄλλο πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψι σου νὰ μοῦ ζητήσῃς καὶ βασίζεσαι στὴ σκέψι ὅτι, ἅπαξ καὶ θὰ μ' ἔχῃς ὑποχρεώσει μὲ τὸ ψωροδῶρο σου. ἐγὼ θὰ βρεθῶ ἐκτεθειμένος ἀπέναντί σου καὶ θὰ πέσω.

Οὔτε αὐτὸ εἶναι; Ἀλλὰ τότε τί εἶναι; Μὴ μοῦ πῇς ὅτι ἔτσι. στὰ καλὰ τοῦ καθουμένου. ἔπειτα ἀπὸ τόσων χρόνων γνωριμία. σοῦ ἦρθε κατακούτελα ἡ ἰδέα νὰ μοῦ κάνῃς δῶρο γιὰ νὰ μ' εὐχαριστήσῃς, λέει! Μὴ μοῦ τὸ πῇς οὔτε γιὰ ἀστεῖο.

Ὄχι, δὲν θέλω νὰ μ' εὐχαριστήσῃς; Οὔτε ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τίποτα. Ὅταν μ' ἀρέσει κάτι καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἀποκτήσω. πηγαίνω σ' ἕνα κατάστημα καὶ τὸ ἀγοράζω, μὲ τὸν παοᾶ μου. Καὶ δὲν ἔχω ὑποχρέωσι σὲ κανένα. Μόνο ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου δέχομαι δῶρα καὶ ἀπὸ οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον. Γιατί. δηλαδή. θὰ δώσῃς ἐσὺ τὰ λεφτά. γιὰ νὰ ἔχω ἐγὼ κάτι ποὺ τὸ χρειάζομαι;

Ζήτημα ἀρχῆς, κύριε. Καὶ ὤφειλες νὰ τὴν γνωρίζῃς. Εἶμαι ἐχθρὸς τῶν δώρων. Διότι, κύριε, τί δουλειὰ εἶν' αὐτὴ δηλαδή, νὰ σοῦ παίρνω νὰ μοῦ παίρνῃς. νὰ μοῦ δίνῃς νὰ σοῦ δίνω. νὰ σοῦ χαρίζω νὰ μοῦ χαρίζῃς καὶ νὰ κοροϊδευόμαστε: Πρόκειται περὶ σαχλαμάρας, τὴν ὁποίαν βδελύττομαι. ἀπεχθάνομαι καὶ τὴν ἔχω διαγράψει ὁλοσχερῶς καὶ ἀπαραβάτως. Τ' ἄκουσες: Λοιπόν, μὴν κάνῃς κανένα ἀστεῖο καὶ μοῦ φέρῃς κανένα δῶρο. γιατὶ θὰ τὸ φᾶς κατακέφαλα. "Ἀειντε, καὶ ἄγιον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ὁ John Iressos, S)S Atticus, Orion Shipping Co, 80 Broad Str. New York 4, N.Y. U.S.A., θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες 19—22 χρόνων, ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, καὶ στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ Jean Papatzanos, S)T Olympic Sun, C)o Olympic Maritime S.A., 17 Avenue de Monte Carlo, Monaco, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες 20—25 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσες θὰ γράψουν, νὰ τοῦ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

Δυὸ φίλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Ν. οἱ Constantinos Bakouris καὶ ὁ Nicolas Nikolaïdis, S)S Assimina K, C)o J.P. Hadoulis 6 Lloyds Ave, London, E.C. 3, England, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν πατρίδα.

Δυὸ ἀνθυποπλοίαρχοι 27 χρόνων ποὺ κρύβονται κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Στιούαρτ Γκρέϋνφιλντ» καὶ «Ρὸκ Χάτσον», ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο 17—23 χρόνων, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική, γαλλικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο καὶ παρακαλοῦν ὅσες θὰ τοὺς γράψουν, νὰ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους. Ἡ διεύθυνσις καὶ τῶν δυὸ εἶναι: Panormitis Marinos - Frangos, Bevis Marks House, Bevis Marks, London E. C. 3, England.

Ὁ Telis Kassimatis, S)S Americus, Orion Shipping 2, Trading Co, 80 Broad Str. N. York 4, N.Y., U.S.A., ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέρος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Frixos Velissarios καὶ ὁ Alkis Kalergis, S)T Chrysanthy, C.M, Lemos S. Co Ltd, 92 Frenchurch St., London S.C. 3, England, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες 17—20 χρόνων, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἀττική.

Ὁ George Limberis S)S Mastro - Stelios, N. 2, Vlassopoulos Ltd. Bevis Marks House, London E.C. 3, England, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 20—21 χρόνων μὲ σκοπὸ μιὰ ἁγνὴ αἰσθηματικὴ φιλία. Προτιμᾶ νὰ εἶναι μορφωμένες καὶ ἀπὸ τὸν νομὸ Ἰωαννίνων.

Ὁ Α' μηχανικὸς Nick Staïadis, ὁμογενὴς ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, (25 χρόνων), ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 17—23 χρόνων, στὴν ἑλληνικά, γαλλικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα. Παρακαλεῖ ὅσες θὰ τοῦ γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ πρῶτο γράμμα μιὰ φωτογραφία τους. Ἡ διεύθυνσίς του εἶναι: S)S Afros, C)o Seacrest Shippink Corp. 11 Broadway, New York 4, N. Y. U.S.A.

Ὁ δόκιμος πλοίαρχος N. Papadopoulos, S)S Merlin, C)o Goulandris Bros 61 Mary Ave, London S.C. 3, England, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ δεσποινίδες τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῆς Ἑλλάδος, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Michel Hasapladakis, (21 χρόνων), M)T Beth, L. Jill Johannessen, Enga 7, Oslo, Norway, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 18—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἀποστολὴ φωτογραφίας ἀπαραίτητη.

Ὁ George Kriditis, S)S Everest, C)o Fenton Steamship Co, Bevis Marks House, Bevis Marks, London S.C. 3, England, δόκιμος πλοίαρχος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Νίνετ» τοῦ τεύχους μας τῆς 9ης Σεπτεμβρίου.

Ὁ George Damianeas C)o Messers Hermes, Steamship Agency Inc. 80 Broad Str., New York 4, N.Y. U.S.A., θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μιὰ νέα ποὺ ν' ἀγαπᾶ τὴ λογοτεχνία καὶ τὴ μουσική, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Harilaos Pandis, S)S Olympos C)o Coulouturos Ltd, 6 Lloyds Ave, London E.C. 3, England (25 χρόνων), ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες κάτω τῶν 25 χρονῶν, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ὁ δόκιμος πλοίαρχος Nicolas Athanassiou καὶ ὁ ναύτης Iordanis Hadjiignatiadis, S)S Vorios Hellas, Brown Jenkinson, Dunster House, 17—19 Mark Lane, London E.C. 3, England, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Christ Triantis, (22 χρόνων), S)T Olympic Sun, 17 Av. de Monte Carlo, Monte Carlo, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 12—18 χρόνων.

Δυὸ δόκιμοι ἐμποροπλοίαρχοι ποὺ κρύβονται κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Navigator» καὶ «North Star» (18 χρόνων καὶ οἱ δυὸ) S)S Assimina K. C)o G.P. Hadoulis 6 Lloyd's Ave, London E.C. 3, England, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνοπούλες, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Stefanos Sinodinos, M)V Agios Nicolaos C)o Ref Kuluk, Holland House 1—4 Bury St. London E.C. 3, England, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Σταχτοπούτα» τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Anastasios Similis, S)T Elizabeth H, 580 Fifth Ave, New York, N.Y. U.S.A. (17 χρόνων), ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς ἀγνῆς φιλίας. Ὅσες θέλουν νὰ πάρουν ἀπάντησι, ἂς στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ Vassilios Komis S)S Peterstar, Triton Shipping Inc, 80 Broad Str. New York, N.Y. U.S.A., ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν Ἀμερική καὶ τὴν Ἀφρική 16—20 χρόνων. Παρακαλεῖ ὅσες τοῦ γράψουν, νὰ τοῦ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ὁ Μιχαλάκης Κωνσταντινίδης (17 χρόνων), Καποδιστρίου 17, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴ Χίο καὶ τὴν Κρήτη.

Ὁ Γεώργιος Κοντοῦ (20 χρόνων), Πλατεῖα Ὁμονοίας 139, Βαρώσια, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Ροσσάνα Ποντεστὰ» ἀπὸ τὸν Πειραιά.

Ὁ Ἀνδρέας Δημητρίου (18 χρόνων), Ἀχιλλέως 9, Καϊμακλί, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—19 χρόνων.

Ὁ Κούλης Κοιλαρᾶς (20 χρόνων), Λεωφ. Ἀγίων Ὁμολογητῶν 18, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 17—19 χρόνων μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Γιαννάκης Ζάππας (21 χρόνων), Κορυτσᾶς 13, Λευκωσία, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκία, στὴν ἑλληνική, τουρκική, ἀγγλική, γαλλικὴ ἢ γερμανικὴ γλῶσσα. Παρακαλεῖ ὅποια τοῦ γράψῃ, νὰ στείλῃ μιὰ φωτογραφία της.

Ὁ Ἀνδρέας Μιχαηλίδης (18 χρόνων), Ἀνωτέρα Σχολή, Λευκόνοικον, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ Τάκης Ἀντωνίου (17 χρόνων), Ἁγίου Νικολάου 6, Παλλουριώτισσα, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Ἀνδρέας Ὀθέλλος (30 χρόνων), ὁ Ὅμηρος Νικολόπουλος (34 χρόνων) καὶ ὁ Πέτρος Λεβέντης (25 χρόνων), Ἀκρωτήρι, Λεμεσός, Κύπρος, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 20—30 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὁ Χρηστάκης Νικολάου, Τραχώνι, Λεμεσός, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰ νησιά, ἡλικίας 16—24 χρόνων.

Ὁ Ἀνδρόνικος Δημητρίου καὶ ὁ Φίλιππος Χαραλαμπίδης, Κ.Ε.Ο., Ταχ. Κιβώτιο 209, Λεμεσός, Κύπρος, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Γεώργιος Ἡλία (17 χρόνων), Ἑλένης Παλαιολόγης 42, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο ἡλικίας 14—15 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὁ Ἀνδρέας Θεοδοσιάδης, Προμηθέως 11, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Βεατρίκη 17 χρόνων».

Ὁ Παναγιώτης Κώστα (17 χρόνων), Μουσουλίτσα, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιά.

Δυὸ φίλοι ὁ Κώστας Ἀντωνιάδης (18 χρόνων) καὶ ὁ Κώστας Στόκκος (18 χρόνων), Σάμου 16, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 18—20 χρόνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ κυρία Ρένα Μεγαδούκα (35 χρόνων) δόδ Σικίνου 80, Κυψέλη, Ἀθῆναι, Grèce, εὐπαρουσίαστη, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἔπεσε θύμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος καὶ ἡ ὁποία ἔζησε πολλὰ χρόνια στὸ ἐξωτερικό, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνες ἐγκατεστημένους στὸ ἐξωτερικό, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Τρεῖς φίλες, ἡ Μικαέλα, ἡ Τζούλια καὶ ἡ Τζέννη, (20 χρόνων), Παύλου Μελᾶ 14, Μαγκουφάνα, Ἀθῆναι, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, μὲ σκοπὸ τὴ μετανάστευσι.

Δυὸ ὀρφανές, ἡ Ἀφροδίτη Κοσκινᾶ Δουκίσσης Πλακεντίας 66, Ἀμπελόκηποι, Ἀθῆναι, καὶ Διαμαντίνα Ζερβοῦ, Ἀγαμέμνονος 10, Καλλιθέα, Ἀθῆναι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας. Κάθε βοήθεια θὰ εἶναι γι' αὐτὲς σωστὸς λυτρωμός.

Ἡ Λίτσα Καρουζάκη (24 χρόνων) καὶ ἡ Τάνια Βασιλείου (19), Μάχη Κρήτης 310, Ἡράκλειον Κρήτης, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

"ΣΑΜΠΡΙΝΑ"

Μεγαλώνει και δυναμώνει τις κοντές, σπασμένες και άδυνατες βλεφαρίδες. Διατηρεί πάντοτε το φυσικό χρώμα των βλεφαρίδων δίνοντας νέα λάμψη στην έκφραση των ματιών σας. Οι βλεφαρίδες σας άποκτοῦν ζωτικότητα, ελαστικότητα και κάνουν τά μάτια σας νά φαίνονται πιο μεγαλύτερα και ώραιότερα.

Στά Μυροπωλεῖα - Φαρμακεῖα Και Ἐπιστημονικόν Ἰνστιτοῦτον Αἰσθητικῆς

"SABRINA"

Ἀκαδημίας 19 Α'. Ὀρ. Τηλ. 611.476

Τὸ ΙΔΕΩΔΕΣ δῶρον γιὰ τὸ παιδί εἶναι μιὰ κινηματογραφική μηχανή

KIN - EMMA

16 m/m

Διασκεδάζει, μορφώνει. Ἀπὸ τὸ εἰδικὸ κατάστημα «CINEMA D' AMATEURS», Ἑδουάρδου Λῶ 19. Τηλ. 27-923.

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΤΕΛΙΕ

Blonde

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1926

Ξανθὴς Καλλιγᾶς

ΡΟΥΖΒΕΛΤ 9 (ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ) ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀν. Κωνσταντίνου 12

ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ

ΚΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ

ἐδοῦ τὸ μυστικό μας

Τηλ. 53-100

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Δάφνη

Βραβεῖον τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως, τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν. Ὁδὸς Κυψέλης 34Β. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—1 καὶ 4—6 μ.μ. Τηλ. 812-278.

Ἡ Χρυσούλα Νίκα (20 χρόνων) Σωκίων 24, Χαραυγή, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσοι γράψουν, νὰ στείλουν μιὰ πρόσφατη φωτογραφία τους.

Ἡ Λένα Σταγάκη, Κανάρη 15, Ρέθυμνον Κρήτης, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κυρίες καὶ κυρίους τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ποὺ θὰ εἶχαν τὴν καλὴ διάθεσι νὰ τὴν βοηθήσουν οἰκονομικῶς.

Ἡ Μαίρη Ἀνδρουλιδάκη (20 χρόνων), δδὸς Περγιαλίτου 6, Νέο Ψυχικό, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Δυὸ ἀδελφές, ἡ «Ἔφη Λ.» (26 χρόνων) καὶ ἡ «Ἄννα Λ.» (30) καὶ θὲς καὶ μιὰ φίλη τους ἡ «Μαίρη Α.» (28), ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο καὶ τὸ ἐξωτερικὸ στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Μιὰ κυρία ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Πάντα ξημερώνει ἕνα αὔριο» ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ἡ ὁποία ἀτύχησε στὸ γάμο της, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ ἕνα Ἕλληνα, ἐλεύθερο, ἄνω τῶν 38 χρόνων, μορφωμένο καὶ μὲ εὐγενικὰ αἰσθήματα, ἀπὸ τὴ Χίλη ἢ τὸ Περοὺ τῆς Ν. Ἀμερικῆς, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς καλῆς φιλίας. Ἡ «Μαντὶν Ρ.» ἀπὸ τὸν Πειραιά, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μορφωμένους Ἕλληνες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο μέχρι 32 χρόνων.

Ἡ «Νεράϊδα τοῦ Ἰουνίου», ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ κυρίες καὶ κυρίους τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὴν βοηθήσουν οἰκονομικῶς. Δυὸ φίλες, ἡ «Ὑπαρξίστρια» (19 χρόνων) καὶ ἡ «Ζακελίνα» (18) θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους 20—25 χρόνων, ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τῆς ἀεροπορίας καὶ τοῦ ναυτικοῦ, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ἡ «Λένα 12», καὶ ἡ «Πάτ 13» (19 καὶ 18 χρόνων), ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ προτίμησι ναυτικούς, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ... ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ.

Ἡ «Μαίρη Ἀρώνη» (21 χρόνων), μορφωμένη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, κατὰ προτίμησι ναυτικούς, δοκίμους πλοιάρχους καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε. Ν., μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς ἀγνῆς φιλίας. Ἡ «Φαίδρα Θ.» ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη (18 χρόνων) μορφωμένη, ἠθική, ἐργατική καὶ ἀρκετὰ ὁμορφη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Μεξικοῦ. Ἡ «Ἄσπα» ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, (25 χρόνων) εὐπαρουσίαστη, μορφωμένη καὶ μὲ ἠθικὲς ἀρχές, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο 25—32 χρόνων, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Ἀμερικῆς, μὲ ἀνάλογα προσόντα καὶ μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία ἑνὸς μακροῦ φίλου. Μὲ τὸ ψευδώνυμο «Μιὰ μάννα ζητᾶ βοήθεια» (Ἀρ. 2), μιὰ Ἑλληνίδα γεννημένη στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐγκατεστημένη τώρα στὴν Ἀθήνα, χήρα 37 χρόνων, ζητεῖ νὰ γνωριστῇ μὲ κύριο ἡλικίας ἄνω τῶν 48 χρόνων, οἰασδήποτε ἐθνικότητος, ἔστω καὶ ἀνάπηρο πολέμου, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο καὶ τὴ μετανάστευσι. Θέλει νὰ γάμο καὶ τὴ μεταναστευσι. Θέλει νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ μεγαλώσῃ τὰ δυό της παιδάκια 10 καὶ 11 χρόνων, γιὰ τὴν ἐπίτευξι δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ θὰ συμβάλῃ καὶ ἡ ἴδια μὲ τὴν ἐργασία της. Ὅσοι θέλουν νὰ πάρουν γράμμα ἀπὸ μιὰ ἀνωτέρα ἀναγνώστριές μας, ἂς τὶς ἀνωτέρω διευθύνσεις τους ἀπὸ τὶς δώσουν τὶς διευθύνσεις τους ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἀλληλογραφίας μας.

Ἡ Ρούλα Λεκάκη Βασιλέως Κωνσταντίνου 3, Κηφισιά, Ἀθῆναι, Grèce, καὶ ἡ Βέρα Τριανταφύλλου, Πολυτεχνείου 2, Ἀθῆναι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄνω τῶν 30 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ Σωτηρία Σιδηροπούλου, Καντανελία Τέρμα, Βόλος, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ 25—30 χρόνων μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ Μαρία Δημητρίου καὶ ἡ Μαίρη Γερνᾶ, Σελεύκου 11, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων.

Ἡ Ἀντιγόνη Χαρίδου καὶ ἡ Ἀντωνέττα Γεωργίου, Μεγίστης 24, Καλλιθέα, Ἀθῆναι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Πέπη Εὐθυμίου, Ἀθανασίου Διάκου 1, Βέρροια, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ 30—40 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσοι τῆς γράψουν, νὰ στείλουν ἀπαραιτήτως μιὰ πρόσφατη φωτογραφία τους.

Ἡ Μαριάννα Μιχελοπούλου (16 χρόνων), Βασιλέως Κωνσταντίνου 39, Νέα Χαλκηδών, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ καρτ-ποστάλ.

Ἡ Βούλα Ἀντωνιάδου (19 χρόνων), Σινώπης 4, Δράμα, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Γαλλία, τὴν Ἰταλία καὶ τὴ Νέα Ὑόρκη, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ἐκείνους ποὺ θὰ τῆς γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μιὰ φωτογραφία τους.

Ἡ Λίτσα Πρέκα (20 χρόνων), Μύρωνος 15, Καστέλλα, Πειραιεύς, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τῆς Ἀμερικῆς, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ Νατάσα Τσινιόλη (10 χρόνων), Β. Χατζῆ 1, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κάποιον ποὺ ν' ἀγαπᾶ τοὺς καλλιτέχνες καὶ τὸ χορὸ καὶ ποὺ θὰ ἦταν πρόθυμος νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ γίνῃ μιὰ καλὴ χορεύτρια.

Ἡ Μαριέτα Νούσιου (18 χρόνων), Γαληνοῦ 26, Καβάλα, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὅποιος θὰ τῆς γράψῃ, νὰ στείλῃ μιὰ φωτογραφία του.

Ἡ Εὐδοξία Μουτάφη (19 χρόνων), Σαβαρλῆ 269, Μυτιλήνη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, καλῶς ἐγκατεστημένους, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ «Βιολέττα» (16 χρόνων), ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ψηλή, μελαχροινή, νόστιμη καὶ ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἡλικίας 20—23 χρόνων, ὑψηλοὺς καὶ μορφωμένους, ἐγκατεστημένους στὸ ἐξωτερικό, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἡ «Ὀρφανὴ ἀπὸ γονεῖς» ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ νὰ τὴν βοηθήσουν νὰ μεταναστεύσῃ. Ἡ «Μελαχροινὴ ἀμαζόνα» (18 χρόνων) μαθήτρια, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Αὐστραλία.

Ἡ «Εὔη» (16 χρόνων), ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον Κρήτης, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 40—50 χρόνων. Ἡ «Ντεζιρὲ» (17 χρόνων), ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 18—27 χρόνων. Τῆς ἀρέσουν περισσότερο οἱ εὐθυμοι τύποι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀγαποῦν τὴ μουσικὴ καὶ τὰ βιβλία.

Τὸ «Φτωχὸ ὀρφανὸ ἀστεράκι» (20 χρόνων), μὲ οἰκογενειακὴ ἀγωγὴ καὶ μόρφωσι γυμνασίου, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 25—35 χρόνων, μὲ ψυχικὰ χαρίσματα, ἐπιστήμονες ἢ ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ. Ἡ μόνη της ἐπιθυμία εἶναι νὰ μπορέσῃ νὰ παντρευτῇ.

Ἡ «Τιτίκα Ν.» (23 χρόνων), θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους εὐκατάστατους τῆς Ἀμερικῆς καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὸ Σικάγο, ἡλικίας 30—35 χρόνων, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἡ «Νεράϊδα» (16 χρόνων) μαθήτρια, ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μαθήτριες καὶ μαθητὰς ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων. Ἡ «Χιονάτη καὶ οἱ 40 δράκοι» (20 χρόνων) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴ Γαλλία, τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἀμερική. Ὅσοι θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὶς ἀναγνώστριές μας ποὺ κρύβονται κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ ψευδώνυμα, ἂς δώσουν τὴ διεύθυνσί τους ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας.

Δυὸ φίλες ἡ Μαίρη Προκοπίου, Βασ. Σοφίας 43, Θεσσαλονίκη, Grèce, καὶ ἡ Ἑλένη Βουτσᾶ, Γενναδίου 24, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ἡ Μαργαρίτα Θεοδωράκη (35 χρόνων) Μετσόβου 14, Κορυδαλλός, Πειραιεύς, Grèce, μὲ χριστιανικὲς καὶ ἠθικὲς ἀρχές, ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ κυρίους τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 40—45 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ Βάσω Κολλάτου, Μητροπέτροβα 4, Καλάμαι, Grèce, μορφωμένη καὶ δημόσιος ὑπάλληλος, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μορφωμένο Ἕλληνα τοῦ ἐξωτερικοῦ, εὐπαρουσιάστο καὶ οἰκονομικὰ ἀνεξάρτητο, ἡλικίας 38—45 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἐκείνος ποὺ θὰ τῆς γράψῃ, παρακαλεῖται νὰ στείλῃ μιὰ πρόσφατη φωτογραφία του.

Ἡ Ἄννα Παπαδάκη, Πέτρου Συνδίκα 65, Θεσσαλονίκη, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ σοβαροὺς κυρίους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας ἄνω τῶν 35 χρόνων.

Ἡ Θεοδώρα Σαμαρίδου, Γαλιλαίου 7, Δράμα, Grèce. Ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ «Δασκάλα μὲ τὰ χρυσᾶ μάτια» (20 χρόνων), ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ νὰ τὴν βοηθήσουν νὰ μεταναστεύσῃ. Ἡ «Μελαχροινὴ ἀμαζόνα» (18 χρόνων) μαθήτρια, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Αὐστραλία.

Μόλις ἐκυκλοφόρησε

ἸΑΤΡΟΥ **Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΠΛΟΥΣΙΩΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ. ΣΕΛΙΔΕΣ 320

Τὸ χρησιμώτερο βιβλίο γιὰ κάθε σπίτι καὶ ἀπαραίτητος σύμβουλος κάθε γυναίκας.

Κυριώτερα περιεχόμενα:

Φυσιολογικὲς λειτουργίες τῆς γενετήσιας ζωῆς τῆς γυναίκας. — Ἀνωμαλίες — Παθήσεις — Ἐμμηνος ροὴ — Ἀνεπάρκειες ὠοθηκῶν — Τριχομονάδες — Διαστροφές, αὐνανισμὸς κλπ. Σεξουαλικὲς ἀνεπάρκειες — Ψυχρότης — Ἀναφροδισία — Ἀνικανότης — Στείρωσις — Κύησις — Τεχνητὴ γονιμοποίησις — Θεραπεῖες.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς ἐλεύθερον μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ Δρχ. 60 εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ συγγραφέως. ΣΕΚΕΡΗ 8, ΑΘΗΝΑΙ.

Ἡ «Μαραμένο λουλούδι» (28 χρόνων), ἀπὸ τὸ Βέλο, καλῆς οἰκογενείας, χήρα ἀξιωματικοῦ ποὺ ἔπεσε στὴν Κορέα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ κύριο ἡλικίας 35—40 χρόνων, ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, μ' σκοπὸ τὸ γάμο.

Ἡ «Μοναξιὰ» (23 χρόνων), ἀπὸ τὸ Βόλο, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ σοβαροὺς καὶ μορφωμένους νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. Ἡ «Ποινένη Καρδιά Γ.» (21 χρόνων) ἀπὸ τὴν Εὔβοια, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κυρίους ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἡλικίας 30—40 χρόνων, ποὺ νὰ ἔχουν πονέσει στὴ ζωή, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο ἢ τὴ μετανάστευσι. Τὰ «Δυὸ πράσινα μάτια» (19 χρόνων), ἀπὸ τὴ Λαμία, μελαχροινὴ καὶ μὲ ἀνάστημα 1,60, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσοι θέλουν νὰ πάρουν γράμμα ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας αὐτές, ἂς δώσουν τὴ διεύθυνσί τους ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἀλληλογραφίας μας.

Οἱ τρεῖς ἀδελφὲς Ἰωάννα, Κλαίρη καὶ Σούλα Παπαϊωάννου, Ἀρβάλη 2, Κουκάκι, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ἡ Νινέττα Χρηστίδου. Προφήτη Ἠλία 8, Βέρροια, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κυρίους ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ἡλικίας 30—40 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ὅσοι γράψουν, παρακαλοῦνται νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μιὰ φωτογραφία τους.

Ἡ Ἑλένη Σαλβαρίδου, φυλακὲς Συγγρού 85, Κάτω Πετράλωνα, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Τρεῖς φίλες, ἡ «Καρδένια» (18 χρόνων), ἡ «Γαρύφαλο» (17) καὶ ἡ «Μενεξὲς» (17) ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 19—27 χρόνων. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μαζί τους, ἂς στείλουν τὰ γράμματά τους στὴν παρακάτω διεύθυνσι: Δίδα Βούλα Βολιώτου, Poste - Restante, Νέα Ἰωνία, Ἀθῆναι, Grèce.

Ἡ «Αἴντα» (20 χρόνων), ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ὁμορφούλα, νοικοκυρὰ καὶ ἠθική, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ σοβαροὺς νέους, ἐγκατεστημένους στὴν Ἀμερικὴ ἢ Αὐστραλία, ἡλικίας ἄνω τῶν 25 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Δυὸ φίλες ἡ «Ἰουλιέττα (21 χρόνων) καὶ ἡ «Τερέζα» (23), ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, συμπαθητικές, ἠθικὲς καὶ καλοῦ χαρακτῆρος, ποὺ τ' ὄνειρό τους εἶναι νὰ φύγουν στὸ ἐξωτερικό, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, σοβαροὺς καὶ οἰκονομικὰ ἀνεξάρτητους, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Τὸ «Τριαντάφυλλο στὰ χιόνια», νέα πολὺ δυστυχισμένη ποὺ ζῇ ἀνάμεσα στὴ μονοτονία καὶ τὴν πλῆξι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—20 χρόνων, γιὰ νὰ ξεφύγῃ κάπως ἀπὸ τὴν ρουτίνα. Ἡ «Φλογερὴ κόρη τῆς Ἱσπανίας (17 χρόνων), ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι τῆς Ἀμερικῆς, ἡλικίας 23—30 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Τὸ «Γλυκὸ χαμόγελο», νέα ὁμορφη καὶ μορφωμένη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες ἐγκατεστημένους σὲ ὁποιοδήποτε μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Ὅσοι θέλησουν νὰ πάρουν γράμμα ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας αὐτές, ἂς δώσουν τὴ διεύθυνσί τους ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας.

Δυὸ φίλες, ἡ Ἐλβίρα Ἀθανασίου, Σαπφαίων 104, Καβάλα, Grèce, καὶ ἡ Μαρίκα Παπαδοπούλου, Βεραντζέρου 10, Καβάλα, Grèce. Θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ κυρίους ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ἡλικίας ἄνω τῶν 30 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

Τρεῖς φίλες, ἡ «Γαλάξια Ἀνοιξις» (18 χρόνων), ἡ «Δροσοσταλίδα» (17) καὶ ἡ «Γλυκειὰ μελαχροινούλα» (17) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 19—27 χρόνων. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τοὺς γράψουν, ἂς στεῖλουν τὰ γράμματά τους στὴν παρακάτω διεύθυνσι: Δίδα Τάνια Ἐρμενίδη, Βασιλείδου 34, Ἀθῆναι, Grèce. Παρακαλοῦνται μόνο νὰ ἐσωκλείσουν μιὰ φωτογραφία τους στὸ πρῶτο τους γράμμα.

Ἡ Μαίρη καὶ ἡ Εὔα Κ., Παντοκράτορος 96Α, Πάτρα, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας ἄνω τῶν 20 χρόνων.

Τρεῖς ἀγαπημένες φίλες, ἡ «Ζάρα», ἡ «Ἀντζέλα» καὶ ἡ «Λάουρα», ὅλες ἡλικίας 17 χρόνων, ἀπὸ τὴ Θήβα, χαριτωμένες, ἠθικὲς καὶ ἀρκετὰ μορφωμένες, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὅσοι καὶ ὅσες θὰ τοὺς γράψουν, παρακαλοῦνται νὰ ἀναφέρουν πόσων χρόνων εἶναι καὶ τί ἐπάγγελμα κάνουν.

Ἡ «Ξανθούλα» θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ σοβαροὺς κυρίους ἀπὸ τὴν Ἀφρική, ἡλικίας μέχρι 35 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἡ «Ἀνθισμένη ἀμυγδαλιὰ» (21 χρόνων), ἀπόφοιτη γυμνασίου, ἀπὸ τὴν Τρίπολι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 28—35 χρόνων, καλὰ ἀποκατεστημένους, μὲ ὑψηλὸ ἀνάστημα καὶ κάπως εὐπαρουσίαστους, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Τὴν ἴδια ἐπιθυμία ἔχει καὶ τὸ «Λουλούδι τοῦ Βουνοῦ» (18 χρόνων), ἀπόφοιτη γυμνασίου κι' ἀπὸ τὴν ἴδια πόλι.

Ἡ «Νέα Γ.» (32 χρόνων) ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἕλληνες ναυτικοὺς ἢ ἐγκατεστημένους στὸ ἐξωτερικό, ἡλικίας 40—45 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο καὶ τὴ μετανάστευσι. Ἡ «Ἴρμα», ἀπὸ τὸν Πειραιά, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ κυρίους, ἡλικίας 35—40 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς πνευματικῆς φιλίας.

Ἡ «Γαρδένια» ἀπὸ τὴ Σπάρτη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὅσοι θελήσουν νὰ πάρουν γράμμα ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας αὐτές, ἂς δώσουν τὴ διεύθυνσί τους ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἡ «Ἀγάπη μου» (19 χρόνων), ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὅσοι θελήσουν νὰ πάρουν γράμμα ἀπὸ τὴν ἀναγνώστριές μας αὐτές, ἂς δώσουν τὴ διεύθυνσί τους ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἀλληλογραφίας μας.

Δυὸ ἀδελφούλες, ἡ «Λολίτα» (20 χρόνων) καὶ ἡ «Μιράντα» (23 χρόνων), ἀπὸ τὴ Βέρροια, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἡ «Ἄντα Λ.» (37 χρόνων) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, χήρα, μελαχροινὴ μὲ ὡραῖο σῶμα, μορφωμένη καὶ ἐξαιρετικὴ μαγείρισσα, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ κύριον ἡλικίας ἄνω τῶν 40 χρόνων, ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, τὴ Νέα Ζηλανδία, τὴ Βραζιλία ἢ τὴν Ἀδησσυνία, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο καὶ τὴ μετανάστευσι.

Ἡ «Καρυάτις Ε.» ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ψηλή, καστανή, μορφωμένη καὶ εὐπαρουσίαστη, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ οἰκονομικὰ ἀνεξάρτητους, ἡλικίας ἄνω τῶν 30 χρόνων καὶ κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴ Νότιο Ἀφρική, τὴ Ροδεσία, τὸ Βελγικὸ Κόγκο καὶ τὴ Ν. Ἀμερική, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Ἡ «Σιγκολά ἡ Τσιγγάνα» (20 χρόνων) ἀπὸ τὴν Πεντέλη, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. Ἡ «Πονεμένη ὀρφανὴ» ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, καλῆς οἰκογενείας, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μιὰ καλὴ οἰκογένεια ἐγκατεστημένη στὸ ἐξωτερικὸ ποὺ θὰ ἤθελε νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Θὰ ἐπιθυμο

νέες ἀπ' ὅλον τον κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ βιβλίων, ὡς ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξι διαφόρων θεμάτων.

Ὁ Ἀνδρέας Ζούλος (29 χρόνων) καὶ ὁ Διονύσιος Κυπριώτης (19 χρόνων), Ἀρμοδίου 4, Νέα Ἀγιορά, Ἀθῆναι, Greece, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς φιλίας καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ.

Ὁ Μιχαὴλ Τσούμας (17 χρόνων), Σκαλτσοδήμου 8, Ἀγρίνιον, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς, μὲ σκοπὸ τὴ μετανάστευσι. Τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι ράπτης. Ὁ Κωνστ. Γ. Τσακαλάκης, Νίβριτο Καινουργίου, Ἡράκλειον, Κρήτη, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 22—27 χρόνων. Εἶναι 28 χρόνων.

Ὁ Ντίνος Κουκουδός, Ὀλύμπου 15, Θεσσαλονίκη, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Γαλλίδες καὶ Γάλλους ποὺ διαμένουν στὸ Παρίσι, ὅπου πρόκειται νὰ μεταβῇ στὸ προσεχὲς μέλλον γιὰ σπουδές.

Οἱ τρεῖς φίλοι Γεώργιος Κατσέλης (21 χρόνων), Γεώργιος Λαμπράκης (26 χρόνων) καὶ Ἐμμανουὴλ Χαιρέτης (25 χρόνων), Ἅγιος Μύρων, Ἡράκλειον, Κρήτη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τὴς Κύπρου. Ὁ Νικόλαος Κωνσταντακόπουλος, ὑπάλληλος ΣΠΑΠ, Γέρακας, Ἀττική, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴ νέα ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Λιλή Ε.».

Ὁ Παῦλος Τούμπας (25 χρόνων), ὁ Ὀδυσσεὺς Ζωγράφος (22 χρόνων) καὶ ὁ Κοσμᾶς Κοσμᾶς (24 χρόνων), Βασιλικὸν Κτῆμα Τατοΐου, Ἀθῆναι, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ στὴν ἑλληνική, γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Ἀθανάσιος Ροδάκης (21 χρόνων), Φοιτητής, Κωλέττη 207, Καρδίτσα, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Ἀνδρέας Εὐαγγελίδης, Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 61, Νέα Καλλιθέα, Πειραιεύς, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τὴς Ἀμερικῆς. Παρακαλοῦν δὲ ἐκεῖνες ποὺ θὰ τοὺς γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ Γεώργιος Μπάδρας (17 χρόνων), Βιβλιοπωλεῖον Ἰδίρου, Καρδίτσα, Θεσσαλία, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Κωνστ. Ἀθανασούλας, Βικτ. Οὐγκὼ 12, Ἀθῆναι, ὁ Ξενοφῶν Χριστοδούλου, Poste Restante, Ἐλευσὶς καὶ ὁ Κωνστ. Φιλίππου (17 χρόνων), Νοναΐκριδος 10, Ἀμπελόκηποι, Ἀθῆναι, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Λευκὸ κρῖνο». Μὲ τὴν ἴδια ζητεῖ ἀλληλογραφία καὶ ὁ Γεώργιος Κωνσταντινίδης (17 χρόνων), μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ ἠθοποιῶν. Ἡ διεύθυνσίς του εἶναι: Θερμοπυλῶν 15, Μοσχάτο, Ἀθῆναι.

Ὁ Λεωκράτης Ἀβδελίδης (20 χρόνων), Ζάππα 15, Τρίκαλα, Θεσσαλία, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνική, ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ἀθανάσιος Μιχαλόπουλος, Ἀλέκτορος 10, Παγκράτι, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπαραίτητος ἡ ἀποστολὴ φωτογραφίας. Ὁ Ἀνδρέας Δακανάλης, Ἄτλαντος 4, Δάφνη, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16 χρόνων, στὴν ἑλληνική, γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Γεώργιος Δημητριάδης, Ψαρρῶν 18, Πειραιεύς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Περιψιχόρη» τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Γεώργιος Ἀγγελής (24 χρόνων), Εὐριπίδου 11, Θεσσαλονίκη, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ Ἰωάννης Νικολαΐδης (23 χρόνων), Κοίμησις Σιντικῆς, Σέρραι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Παρακαλεῖ δὲ ὅσες θὰ τοῦ γράψουν νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα, μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ Θεόνης Ζέφυρος, Μεγάλου Σπηλαίου 25, Ἀμπελόκηποι, Ἀθῆναι, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ, ἡλικίας 18—26 χρόνων.

Ἀπὸ μικρὴ μεταχειρίζομαι τὴν ὀδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ καὶ ἔχω δόντια ποὺ ὅλοι τὰ θαυμάζουν.

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ - ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

822 σελίδες, 120 εἰκόνες, 3 βιβλία σὲ ἕνα τόμον. Περιέχει: Ἀνατομικὴ περιγραφή, Ἀνικανότητα ἀνδρός, Ἀναφροδισία, Ψυχρότης, Θεραπεῖες. Στειρωσις ἀνδρὸς, γυναικός. Τεχνητὴ γονιμοποίησι. Ψυχολογία τοῦ Ἕλληνος καὶ τῆς Ἑλληνίδος. Διαστροφές. Ἐρμαφρόδιτοι. Ἐλεύθερος ἔρως καὶ παρθενία. Ἡ πρώτη νύχτα τοῦ γάμου. Παράνομος ἔρως. Πορνεία. Σφιλις. Βλεννόρροια. Ρανταροθεραπεία. ἡ τελευταία κατάκτησις. Αὐνανισμός, Νυμφομανία. Καὶ πολλὲς ἱστορίες παθόντων ἰδιόγραφες. Μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ 50 δραχ. στὴ διεύθυνσι τοῦ συγγραφέως Ἀλέξη Τσακίρη, Ἄγ. Κωνσταντίνου 28 στέλλεται στὶς ἐπαρχίες. Τὸ πληρέστερο καὶ τελειότερο ἀπὸ 20 ἄλλα βιβλία τοῦ ἰδίου συγγραφέως καὶ τὸ μόνο ἑλληνικὸ βιβλίο ποὺ στέλλεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ Ἰωάννης Μοσχονῆς (21 χρόνων), Φωκαΐας 18, Ἀθῆναι καὶ ὁ Ἀθανάσιος Κανῆς (21 χρόνων), Ζήνωνος 22Α, Ἀθῆναι, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Αἰσὲ». Ἐπίσης τόσο μὲ τὴν «Αἰσὲ» ὅσο καὶ μὲ τὴν «Σκλάβα τοῦ σεραγιοῦ» ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν ὁ Λουκᾶς Νικολόπουλος, Ἐλληνσπόντου 4, Νίκαια, Πειραιεύς, ὁ Ἰωάννης Δημητρίου, Ἑλληνσπόντου 6, Νίκαια, Πειραιεύς, ὁ Χαράλαμπος Γεωργάτος, Κλεισθένους 7, Ἀθῆναι, ὁ Πυναγιώτης Διακάκης, Καραμανλάκη 8, Ἀθῆναι, καὶ οἱ δυὸ φίλοι Κώστας Στάμος (21 χρόνων) καὶ Γεώργιος Λαχιατζῆς (2) χρόνων), Ταϋγέτου 15, Πατήσια, Ἀθῆναι.

Οἱ τρεῖς φίλοι Μόδεστος Σκυριώτης (20 χρόνων), Ματθαῖος Καμίνης (20 χρόνων) καὶ Γεώργιος Κωτσάτος (22 χρόνων), Β' Βροντάδος, Βρύση Πασᾶ, Δασκαλόπετρα, Χίος, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Κύπρου. Ὅσοι γράψουν, παρακαλοῦνται νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα, μιὰ φωτογραφία τους. Ὁ Βασίλειος Κάρμης καὶ ὁ Ἀλέξιος Μακρῆς, φοιτηταί, Πλάτανος 15, Χαλάνδριον, Ἀθῆναι, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὶς δυὸ νέες ποὺ κρύβονται μὲ τὰ ψευδώνυμα «Λιάνα» καὶ «Λάουρα».

Ὁ Ἰωάννης Ἀθανασιάδης (23 χρόνων), φοιτητής, Poste Restante, Πάτραι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μορφωμένες νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 17—21 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Τώνης Παντουβέρης (18 χρόνων), Poste Restante, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες τῆς Ἀφρικῆς καὶ κατὰ προτίμησιν τοῦ Σουδάν. Ὁ Νίκος Κ. Παπαπάνου (20 χρόνων), σπουδαστής, Νεμέα, Κορινθία, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μαθήτριες τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Βασίλειος (18 χρόνων) καὶ ὁ Μάριος Κατάκης (17 χρόνων), Ζυμβρακάκηδων 8, Χανιά, Κρήτη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Κύπρου. Ὁ Χάρης Θεοχαρόπουλος, Poste Restante, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Παρακαλεῖ δὲ ὅσες θὰ τοῦ γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ Δημήτριος Κ. Παυλάκης καὶ ὁ Παναγιώτης Ε. Παυλάκης, Φράτσια, Κύθηρα, Grèce, καὶ ὁ Θεόδωρος Μασαέλος, Γυμνάσιον Κυθήρων, Κύθηρα, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τῆς Κύπρου. Ὁ Γεώργιος Τέντζερης, Συνοικισμὸς Πεῦκα (Ρεντζίκη), Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ φιλοτελιστὰς ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Κυριάκος Καλπακίδης (24 χρόνων), Α' Δημοτικὸν Σχολεῖον, Γιαννιτσά, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας, μὲ σκοπὸ τὴ μετανάστευσι.

Ὁ Δημήτριος Πατούχας (24 χρόνων), μηχανικὸς ἀτμοπλοίου, «Ρόδος», ΣΠΑΠ, Πάτραι, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Ἀλκυών». Ὁ Ἐμμανουὴλ Σταγάκης (16 χρόνων), Πιπίνου 1, Αἰγάλεω, Ἀθῆναι, Grèce. ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνική, γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ Ἐλευθέριος Τσέφλικας (21 χρόνων), Σπυρ. Λουπ. 5, Μανδούκιον, Κέρκυρα, Grèce, πάσχων ἀπὸ ὠτοσκλήρυνσι, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες ὁμοιοπαθεῖς του ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν, ὡς τοῦ. Ὁ Χαράλαμπος Ζαχαρόπουλος, (17 χρόνων), μαθητής, Γυμνάσιον Ἀρρένων Πύργου, Ἠλεία, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Ἐλευθέριος Καραγιαννίδης (22 χρόνων), Βασ. Ἀθανασίου 46, Καλλίπολις, Πειραιεύς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ἐκεῖνες ποὺ θὰ τοῦ γράψουν, νὰ τοῦ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

Οἱ δυὸ φίλοι Παναγιώτης Χρυσοβαλάντης καὶ Γεώργιος Λιμπεράτος, Κάτω Λεχαίνα, Βόλος, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνική, γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Χρῆστος Χωμης (18 χρόνων), Παλούκια Σαμαίς, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες τῆς ἡλικίας του ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Ἀλέκος Κοντόβας, Β Παπαγιάννη 10, Ἀγρίνιον, Grèce. ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας. Ὁ Ἰωακεὶμ Μυρατίδης (21 χρόνων), Ἅγιος Μάρκου, Κιλκίς, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ τὴν Αἴγυπτο. Ὁ Παναγιώτης Λεβέντης, Poste Restante, Λίμνη Χαλκίδος, Εὔβοια, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μιὰ Ἐλληνοπούλα μέχρι 23 χρόνων, ποὺ νὰ τῆς ἀρέσουν τὰ ταξίδια καὶ νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ζήσῃ στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Λάζαρος Σουρμπάτης, Μαρκόπουλον Ἀττικῆς, Grèce. θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 18—24 χρόνων. Ὁ Νικόλαος Παπαγεωργίου, ὁ Κων)τῖνος Παπανικολάου, ὁ Γεώργιος Γεωργίου, ὁ Θεόδωρος Ἀναγνώστου καὶ ὁ Ἰωάννης Μαρκόπουλος, Α. Φλ. ἀριθ. 7, Θεσσαλονίκη, Grèce. ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Οἱ δυὸ φίλοι Δημήτριος Δουγέκος καὶ Δημήτριος Μιχαλόπουλος, Ζήνωνος 22α, Ὁμόνοια, Ἀθῆναι, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὴν «Αἰσὲ» καὶ τὴν «Σκλάβα τοῦ σεραγιοῦ». Ὁ Εὐτύχιος Κατωτόης (19 χρόνων), ὁ Ἀλέξανδρος Σταύρακας (23 χρόνων), ὁ Χαράκης Παπαπόδης (25 χρόνων), καὶ ὁ Πέτρος Σταύρακας (25 χρόνων), ὅλοι Μητροπόλεως, Καρνὰ Λευκάδα, Grèce. ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας μέχρι 25 χρόνων, στὴν ἑλληνική, ἀγγλικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Ἰωάννης Μαστορίδης, Θεσπρωτίας 2, Νέα Σμύρνη, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας 17—24 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴ μετανάστευσι. Ὁ Παναγιώτης Μεντζελιώτης, Νέα Πέραμος, Μεγαρίς, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 18—22 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Παρακαλεῖ ἐκείνη ποὺ θὰ τοῦ γράψῃ, νὰ στείλῃ μιὰ φωτογραφία της.

Ὁ Γεώργιος Τερζάκης, Μεραμβέλλου, Πλάκα, Κρήτη, ἐπιθυμεῖ ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Πονεμένη μαθητριούλα». Ὁ Γιάννης Καραρύτης, Δέφνερ 4, Ἀθῆναι, Grèce, καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Καραβούλιας, Μυτιλήνη, Σάμος, Grèce. ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς πραγματικῆς φιλίας.

Ὁ Ἰωάννης Γιαννικόπουλος, Λακκαδᾶ, Γορτυνία, Grèce. ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μορφωμένες νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς Κύπρου. Ὁ Κωνστίνος Παπαϊωάννου, Ἀβυσσινος 99, Πάτραι, ὁ Δημήτριος Λιούτας, Πουλίου Δράκου 15, Ἰωάννινα, ὁ Ἰωάννης Σταμάκης, Ἁγίου Μελετίου 118, Ἀθῆναι, καὶ ὁ Ἰωάννης Νοταρᾶς, Ὀλυμπιάδος 85, Θεσσαλονίκη, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὴν «Πονεμένη μαθητριούλα».

Ὁ Μιχαὴλ Σιφωνιός, Ἁγίου Δημητρίου 11, Ρόδος, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ. Ὁ Παναγιώτης Ἰατρόπουλος (20 χρόνων), Σ.Ν. Σμύρνης, Λάρισα, Grèce, Θεόδωρος Παναγιωτίδης, Παύλου Μελὰ 30, Θεσσαλονίκη, Grèce, καὶ ὁ Παναγιώτης Καραμούζης, Γυμνάσιον Μολάων, Grèce. ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Κων. Παπαδόγιαννης, Ἀβραμητίου 19, Συνοικία Ὑμηττοῦ, Ἀθῆναι, ὁ Ζήνων Γκαλμπίνος, Ἐλισάβετ Καστριωτίσσης 13, Ἰωάννινα, ὁ Ἰωάννης Δάλης, Λαύριον, Ἀττική, ὁ Δημήτριος Βέτσιος, Μακρὺ - γιαλός, Μυτιλήνη καὶ ὁ Θεόδωρος Κοχλιαρίδης, Ἀριστείδου 17, Καλλιθέα, Ἀθῆναι, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ τὴν ἀναγνώστρια μας «Ἀμερικάνα Α.»

Ὁ Ἀριστείδης Ἀναστασιάδης, Μουσῶν 653, Θεσσαλονίκη, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 17—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ. Ὁ Ἰσίδωρος Κολιομιχάλης, Ἁγίας Λαύρας 45, Πετρούπολις, Ἀθῆναι, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Ἀγαπούλα». Ὁ χωροφύλαξ Ἰωάννης Καρούμπαλης, Σ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν, Λόχος Δ)σεως, Ἀθῆναι, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ νέα ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Λένα Δ. 19 χρόνων».

Ὁ Τάσος Δεληγιάννης, Σιαδήμα 12, Ἀγρίνιον, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων. Σὲ ὅσες καὶ ὅσους τοῦ γράψουν, θὰ στείλῃ ἐκτὸς τῶν ἰσαρίθμων γραμματοσήμων ποὺ θὰ λάβῃ καὶ δυὸ σπάνια γραμματόσημα μεγάλης κεφαλῆς Ἑρμοῦ, τῶν 5 καὶ 20 λεπτῶν.

Ὁ Ντίνος Παπαϊωάννου, Βελενίκο Δωρίδος, Grèce. θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Περψιχόρη». Ὁ Γεώργιος Θεοδώρου, δδὸς Ἀντιγόνης, Θήβαι, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Λένα Δ.». Ὁ Κωνστ. Παπαδάκης (16 χρόνων) καὶ ὁ Γεώργιος Παπαδάκης (17 χρόνων), Πάροδος Γιαμπουδάκη 107, Χανιά, Κρήτη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Σπυρίδων Δεμέλης, Πατησίων 187, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας μέχρι 20 χρόνων, στὴν ἑλληνική, ἀγγλικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Ἀνδρέας Στρατουδάκης, Ἄργος Ὀρεστικοῦ, Καστοριά, ὁ Διονύσιος Καμπίτσης, Λακεδαίμονος 23, Ἄνω Δάφνη, Ἀθῆναι, ὁ Πέτρος Πετράκης, Παλαμᾶ 8, Νησάκι, Καλάμαι, ὁ Νικήτας Βαγιανός, Β' Μεραρχίας 7, Πειραιεύς, ὁ Ἰσίδωρος Καλιομιχάλης, Ἁγίας Λαύρας 45, Πετρούπολις, Ἀθῆναι, καὶ ὁ Γεώργιος Ματαράγκας, Ἀλεξανδρείας 106, Ἀθῆναι, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὸν «Πονεμένη μαθητριούλα» ἀπὸ τὴν Κύπρο.

Ὁ Γρηγόριος Πανούσης, Ἀριστοφάνους 19, Ἀθῆναι, Grèce, καὶ ὁ Λάκης Ξάστερος, Ἀνθ' ὑπ. στὴν Στρατ. Δικαιοσύνης, Στρατοδικεῖον Ἰωαννίνων, ΣΤΓ 918, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ μορφωμένες Ἑλληνοπούλες, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι φιλικῶν σχέσεων. Ὁ Γεώργιος Παραπαγκής, φοιτητής, Στέγη Σπουδαστοῦ, ΧΑΝ, Θεσσαλονίκη, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Κάμενο». Τὴν παρακαλεῖ ὅταν τοῦ γράψῃ, νὰ τοῦ στείλῃ καὶ μιὰ φωτογραφία της.

Ὁ Χαράλαμπος Νικολὲς (18 χρόνων), Σωκράτους 21, Ἀθῆναι, Grèce. θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—18 χρόνων. Ὁ Δημήτριος Μήτσκας, Κύπρου 1, Λάρισα, Grèce, ὁ Τάκης Νικολαΐδης (28 χρόνων), Κανελλοπούλου 20, Νέον Φάληρον, Ἀττική, Grèce. ὁ Κωνστ. Στέφος καὶ ὁ Βασίλειος Τσιρόπουλος, Καλαμπάκα, Θεσσαλία, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἀγνῆς φιλίας.

Ὁ Κωνστ. Ξανθόπουλος (22 χρόνων), Κλειδί, Βέρροια, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας μέχρι 18 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων πάνω σὲ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς νέους. Ἀχιλλεὺς Καραπατάκης καὶ ὁ Νίκος Ἀποστολακόπουλος, Ε. Βενιζέλου 115, Νέα Ἰωνία, Βόλος, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι μὲ μαθήτριες τοῦ γυμνασίου.

Ὁ Ἰωάννης Σπίνος (26 χρόνων), Ἄνω Βολίμες, Ζάκυνθος, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Παρακαλεῖ ἐκείνη ποὺ θὰ τοῦ γράψῃ, νὰ στείλῃ μιὰ φωτογραφία της. Ὁ Στυλιανὸς Παριανὸς (20 χρόνων, ὁ Κων)τῖνος Κυπραῖος καὶ ὁ Παναγιώτης Χαλκιᾶς, Ν.Σ. «Ἐσωτερίας», 14η Κλινική, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Γεώργιος Παπαχρήστου, Πρεβέζης 8, Κολωνός, Ἀθῆναι. Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ

νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Αἴγυπτο. Καθώς καὶ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Ἀμερικάνα Α.». Ὁ Γεώργιος Ἀγάθος, Θεογένους Χαρίση 52, Θεσσαλονίκη, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Μαρία Κ. Χ.» τοῦ τεύχους 928.

Ὁ Δημήτριος Ἀναγνωστάκης, ὁ Βασίλειος Κακαριάδης, Ἑρμουπόλεως 3, Ἀθῆναι, Grèce, ὁ Θεόδωρος Κακαριάδης, Αἰόλου 104, Ἀθῆναι, Grèce, καὶ ὁ Εὐάγγελος Μπίζας, Χαλκοκόνδυλη 25, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἀμερική. Ὁ Γρηγόριος Τσίπηρας καὶ ὁ Ἰωάννης Κορωντζῆς, Ἀρχαίας Ἤλιδος 27, Ἀμαλιάς, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ τὶς δυὸ ἐξαδελφοῦλες «Κάρμεν» καὶ «Ἀγαπούλα».

Ὁ Ἀθανάσιος Ἀντένας, Ἀγίας Τριάδος 4, Περιστέρι, Ἀθῆναι, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 22—28 χρόνων. Ὅποια τοῦ γράψῃ, παρακαλεῖται νὰ τοῦ στείλῃ καὶ μιὰ φωτογραφία της.

Ὁ Ἰωάννης Καλαρρύτης, Δέφνερ 4, Μέτς, Ἀθῆναι, ὁ Ἡλίας Δρούμπος, Σωτῆρος 30, Πειραιεύς, ὁ Ἰωάννης Σιάβελης, Ἐρετρίας 1, Ἀθῆναι, ὁ Παναγιώτης Τσαούτης, Ἀγίας Λαύρας 38, Νεάπολις, Θεσσαλονίκη, ὁ Ἀγγελος Ρηγόπουλος, Poste Restante, Μελιγαλά, Μεσσηνία, καὶ ὁ Γεώργιος Πασσαλῆς, Παπαναστασίου 16, Χαλκίς, Εὔβοια, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Ἀμερικάνα Α.» Τὴν ἴδια ἐπιθυμία ἔχουν καὶ ὁ Δημήτριος Καραγκούνης, Ἐβραιομνήματα 1, Πάτραι, ὁ Τάκης Παπαδόπουλος, Poste Restante, Παγκράτι, Ἀθῆναι, ὁ Ἐμμανουὴλ Σταντακάκης, Πεδιάδος 54, Ἡράκλειον Κρήτης, ὁ Δημήτριος Ἀργυρόπουλος, Εὐλουργείου Ε. Παπᾶ, ὁδὸς Ὑψηλάντου, Καρδίτσα καὶ ὁ Γεώργιος Ζαχαριάδης, Πεισιστράτου 2, Πλατεῖα, Ἀττικῆς, Ἀθῆναι.

Ὁ Μίμης Χατζᾶς (17 χρόνων), Ἀναβρύτων 20, Κηφισιά, Ἀθῆναι, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐσωτερικοῦ. Οἱ δυὸ φίλοι Μιχαὴλ Λοΐζος (23 χρόνων) καὶ Δημήτριος Καλούδης (21 χρόνων), Πλατεῖα Ἑβραίων Μαρτύρων 5, Ρόδος, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Δημήτριος Πλακαντωνάκης (24 χρόνων), Καβουσίου, Ἱεράπετρα Κρήτης, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας μέχρι 12 χρόνων καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, Ἀμερικὴ καὶ Ἰταλία.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Ὁ Μίμης Καρέλιας (23 χρόνων), Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, Ἐφοδιασμός, Σ.Τ.Γ. 909, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Εὐάγγελος Μπάρας, Δ. Σ)Δ.Κ., Β.Σ.Τ. 902, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο ποὺ ν' ἀγαποῦν τὶς καλὲς τέχνες καὶ τὸ τραγούδι καθὼς καὶ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Νύφη τοῦ Θερμαϊκοῦ». Ὁ ὑπαξ)κὸς Ἡλίας Γεωργιάδης, Σχολὴ Πεζικοῦ, Χαλκὶς καὶ ὁ Παναγιώτης Γαρούφης, 131 Μ.Π.Π., Πυρ)χία Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 914Γ, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἁγνῆς φιλίας.

Ὁ Χρῆστος Στεφανούλης, ὁ Βασίλειος Ἀργυρόπουλος, ὁ Ἰωάννης Νικολόπουλος, ὁ Χρῆστος Δημητρακόπουλος, ὁ Βασίλειος Δεσγηνιώτης, ὁ Νικόλαος Πετρουλάκος, ὁ Νικόλαος Ρωσίδης, ὁ Λάκης Τσορκοδασίλης καὶ ὁ Εὐάγγελος Μυλωνόπουλος, 399 ΣΚΑ, ΣΤΓ 913Γ, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Λοχίας Τώνης Γρηγορόπουλος, 605 Τ. Π., 2ος Λόχος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Ἀμερικάνα Α.». Ὁ Μάκης Δασκαλέας, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, Γραφεῖα Ἐφοδιασμοῦ, Σ.Τ.Γ. 909, ὁ ὑπαξ)κὸς Ἰωάννης Φούντας 953 Λ.Ε.Σ.Α., Σ.Τ.Γ. 912 καὶ ὁ Λάκης Γαλάνης, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, Γραφεῖον Ἐφοδιασμοῦ, Σ.Τ.Γ. 909, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Παρακαλοῦνται δ-ποιες γράψουν, νὰ ἐσωκλείσουν στὸ πρῶτο τους γράμμα μιὰ φωτογραφία τους.

Οἱ ναῦτες Βασίλειος Γιανόπουλος καὶ Φώτιος Κόκκινος, Π. Σ. «Ἐρμῆς», Δ.Ο.Ν., Δ. Ν.Α.Ρ., Γ.Ε.Ν., θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὶς «Κάρμεν» καὶ «Ἀγαπούλα». Ὁ Ἰωάννης Κατσαούνίδης, ὁ Δημήτριος Δανιηλίδης, ὁ Ἰωάννης Γκόρης καὶ ὁ Δημήτριος Λογοθετίδης, ΙΧ Τ. Μ., 399 Σ.Κ.Α., 2α Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ ὑπαξ)κὸς Νικόλαος Σταμουλάκος, ὁδὸς 20η ἀριθ. 25, Νέα Ἐρυθραία, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 27—20 χρόνων. Ὁ ναύτης Ἀναστάσιος Ἀναστασιάδης, Α)Γ «ΑΛΙΑΚΜΩΝ», Γ.Ε.Ν., ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν νέα ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Νατάσσα Δ.». Οἱ ὑπαξ)κοὶ Τρύφων Καγιάφας, Θεόδωρος Λεβέντης, Τάκης Κατραλῆς, Λάκης Χρυσαλίδης, 392 Σ.Α., 1η Ἴλη, Σ. Τ.Γ. 913Γ, Δημήτριος Κόκκιζας καὶ Αἰμίλιος Γεωργόπουλος, 581 Τ. Π., Λ.Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 918Γ, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ὑπαξ)κὸς Αἰμίλιος Ἀρματάκης, 392 Σ.Α., 1η Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Πονεμένη καρδιά».

Ὁ Κων. Κωνσταντάκης, 105 Ε.Σ.Ε., Δ.Π.)VIII Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 918, ὁ Κων. Χουλῆς, 106 Μ.Π.Π., Σ.Τ.Γ. 912Α, ὁ Μιχαὴλ Κερούλης 131 Μ.Π.Π., Σ.Τ.Γ. 914Γ καὶ ὁ ὑπαξ)κὸς Γεράσιμος Παπατσός, 581 Τ.Π., 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 918Γ, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ὑπαξ)κὸς Ἰωάννης Φούντας, 953 Λ.Ε. Σ.Α., Σ.Τ.Γ. 912, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Νίκη Π.». Ὁ ὑπαξ)κὸς Γεώργιος Τραγουδηστάκης, ὁ Γεώργιος Ἀλμαντόπουλος καὶ ὁ Ἀνδρέας Ἀσπιόλης, 567 Τ.Π., 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916Γ, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Παναγιώτης Τσολίκης, 515 Τ.Π., Λόχος Δ)σεως, Σ. Τ.Γ. 914Β, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Πονεμένη μαθητρούλα». Ὁ ὑπαξ)κὸς Ἡλίας Τζανάκης, Σχολὴ Μηχανικοῦ, Σ.Τ.Γ. 909, ὁ Φαίδων Φράγκος, 147 Στρατολογικὸν ραφεῖον, Καρδίτσα, ὁ Ἀριστείδης Κουνάδης καὶ ὁ Νικ. Κουμαριώνης, 561 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ. Τ.Γ. 916Α, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Θεόδωρος Τσαπραγιάννης, 181 Σ.Ε., Β.Σ.Τ. 904 καὶ ὁ Δημήτριος Βασιλειάδης Στρατιωτικὸν Ταχυδρομεῖον VII Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 915, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ὁ σμηνίτης Ἀριστείδης Σεφέρης, 695 Α.Β.Π., Σ.Τ.Γ. 908, ὁ ὑποσμηνίας Σπυρίδων Κα66α6δάς, 110 Π.Μ., 402 Μ.Π.Α., Β.Σ.Τ. 904, ὁ σμηνίας Χρῆστος Ρηγόπουλος, 110 Π. Μ. 402 Μ.Π.Α., Β.Σ.Τ. 904 καὶ ὁ σμηνίτης Δημήτριος Καργιάννης, 335 Μ.Α)Β., 11 Π.Μ., Ν. Ἀγχίαλος, Βόλος, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Οἱ σμηνίτες Χρῆστος Καρυτσιώτης, 707 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 915Α, Σαντορίνη, Ἀντώνιος Γαλανόπουλος καὶ Λέανδρος Γότπας, 111 Π.Μ., 409 Μ.Π.Α., Ν. Ἀγχίαλος, Βόλος, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Οἱ ὑποσμηνίαι Βασίλειος Τσάμης καὶ Παναγιώτης Παπαδόπουλος, οἱ σμηνίτες Μιχαὴλ Πολίτης, Δημήτριος Πλατής, Νικόλαος Ταβερναράκης, Βασίλειος Κούζιος, Νικόλαος Ἀγραφιώτης καὶ Κ. Δημητρακόπουλος, 2ον Μ.Κ.Ε.Π., Σ. Τ.Γ. 904Α, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τῆς Κύπρου. Ὁ ὑποσμηνίας Γεώργιος Ἀντώναρος καὶ ὁ σμηνίτης Μιχαὴλ Περβολαράκης, 111 Π.Μ., Μ. Ἐφοδιασμοῦ, Ν. Ἀγχίαλος, Βόλος, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ τὴν Θεσσαλονίκη. Ὁ σμηνίτης Βασίλειος Παναγιώτης, 28ον Α.Τ.Α., Μ.Α.Κ. Ε., Β.Σ.Τ. 904, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴ νέα «Ἀμερικάνα Α.» τοῦ τεύχους 935.

Ὁ Κων. Κυριακόπουλος Κ.Ε.Τ.Ε.Σ., 4ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Πονεμένη μαθητρούλα». Ὁ ναυτόπαις Χαράλαμπος Βασιλάκης, Κ. Ε. «Παλάσκας», Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἁγνῆς φιλίας. Ὁ ὑπαξ)κὸς Παῦλος Τζανετάτος, Κ.Ε.Τ.—Ε. Σ.Τ., Ἴλη ἀν)σεως, Β.Σ.Τ. 902, θέλει ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 20—25 χρόνων καὶ κατὰ προτίμησι τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ὑπαξ)κοὶ Ἄλκης Κανάκης καὶ Γεώργιος Παπαγεωργίου, 987 Στρατ. Μουσική, ΒΣΤ 901, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπὸ τὴν Φλώριναν. Οἱ λοχίαι Φώτιος Ντάϊκος, Ἀρσένιος Στεργίου, Γεώργιος Σιταρίδης καὶ Βασίλειος Κουτουσίδης, ΛΥΒ XV Μερ)χίας, ΣΤΓ 917, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Νικόλαος Νασιώκας, 161 ΜΜΠ, Πυρ)χία Δ)σεως, ΒΣΤ 901, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν «Πονεμένη καρδιὰ» 19 χρόνων, ποὺ δὲ γνώρισε ποτὲ ἀγάπη. Ὁ ὑπαξ)κὸς Κωνστ. Τσολίος 161 ΜΜΠ, ΒΣΤ 901, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ποὺ νὰ ἔχουν ἐγκατεστημένους συγγενεῖς στὴν Ἀμερική, μὲ σκοπὸ τὴν μετανάστευσι. Προτιμῶνται ἐκεῖνες ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὸν Νομὸ Ἰωαννίνων.

Ὁ λοχίας Γεώργιος Τουλάτσης, ΣΦΜ, Λόχος Φρουρᾶς, ΣΤΓ 902Β, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ μορφωμένες νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική, γαλλική, γερμανική, ἰταλική, Ἱσπανικὴ ἢ ἀραβικὴ γλῶσσα, ἡλικίας 20—30 χρόνων. Ὁ ὑπαξ)κὸς Παναγιώτης Παπαδημητρόπουλος, ΚΕΝ Πατρῶν, 9ος Λόχος, ΣΤΓ 927, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι τῆς Κύπρου.

Οἱ ὑπαξ)κοὶ Χαράλαμπος Ἀποστολίδης (18 χρόνων), Γεώργιος Κοτσίδης (19 χρόνων) καὶ Ἀπόστολος Εὐθυμίου, Σχολὴ Μηχανικοῦ, ΔΜΥ, ΣΤΓ 909, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς ἁγνῆς φιλίας. Ὁ ναύτης Δημήτριος Παπαδημητρίου, Α. Β.Ν., Σχολὴ Τεχνιτῶν, ΒΣΤ 902, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ τὴν ἀναγνώστριά μας «Κάρμεν», τοῦ τεύχους 934. Ὁ Λάκης Κατσούρης, ὁ Δημήτριος Καρταλιάς καὶ ὁ Σώτος Χρηστίδης, 104 ΜΠΠ, ΣΤΓ 902Α, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Οἱ τρεῖς ναῦτες Ν. Ταμπάκης, Ι. Βούλγαρης καὶ Α. Θεοδώρου, Β)Π. «Βασ. Γεώργιος Β'», ΒΣΤ 902 ΓΕΝ, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ τὶς τρεῖς φίλες «Βιολέττα», «Μπλὲ Γαρδένια» καὶ «Ἄννα - Μαρία Χριστίνα» τοῦ τεύχους 933. Ὁ Κυριάκος Τζανάκος, ὁ Μελέτιος Κίτσης, ὁ Διονύσιος Ἀνδριανόπουλος, ὁ Ἀθῆναι.

ΒΙΒΛΙΑ ΣΕΞΟΛΟΓΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΖΟΥΡΑΡ!

Ἰατροῦ Σεξολόγου

τοῦ Ἰνστιτούτου Σεξουαλικῶν ἐρευνῶν τοῦ Βερολίνου

Ἀπὸ τὰ 13 πολύκροτα βιβλία τὰ κυκλοφοροῦντα σήμερον: 1) «Ἔρως ἐκλογὴ συζύγου, Γάμος» δραχ. 40. 2) «Ἡ σεξουαλικὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη ἀπαντᾶ εἰς τὸν Κίνσεϋ» δραχ. 50. 3) «Σεξουαλικὴ ζωή, ἀποχή, ἐγκράτεια, ἀκολασία καὶ ἐξασθένησις τῆς ὁρμῆς» δραχ. 40. 4) «Σεξουαλικὴ ὁρμὴ ἀνικανότης καὶ σεξουαλικαὶ διαστροφαὶ» δραχ. 40. 5) «Σεξουαλικὴ ὁρμή, ἀρχομένη ἀνικονότης καὶ ἀναφροδισία εἰς τὰς γυναῖκας» δραχ. 40. 6) «Τὰ ἐλιξήρια τῆς ζωῆς πηγαὶ ζωῆς, ὁρμόναι καὶ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες» δραχ. 25. 7) «Ἡ στείρωσις εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸ θαῦμα τῆς συλλήψεως» δραχ. 25. 8) «Αὐνανισμός, τὸ πάθος εἰς τὸ φῶς τῆς Ἐπιστήμης» δραχ. 20. 9) «Φλὲρτ καὶ ἐρωτικὴ ζηλοτυπία» δραχ. 20. 10) «Ψυχανάλυσις καὶ ψυχοβιολογία» δραχ. 20.

Πωλοῦνται εἰς τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον «Μέλισσα» Ἀκαδημίας 34, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν ἀποκλειστικότητα ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ὄχι εἰς τὸ ἰατρεῖον τοῦ συγγραφέως, Ἀκαδημίας 3, ὅπως ἐγίνετο μέχρι σήμερον.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΜΕΛΙΣΣΑ»

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Εὐτυχισμένη ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ὅπως κάθε μέρα, ἔτσι κι' ἐκεινα τὸ πρωϊνό, ὁ Ἀνδρέας Καλίτσης ξύπνησε ἀπὸ τὶς πέντε. Ἔβαλε τὸ μπρίκι στὸ καμινέτο, πλύθηκε, χτενίστηκε, ντύθηκε τὸν καφέ του.

Ἔξω χιόνιζε. Ἔρριχνε χιόνι ὅλη τὴ νύχτα. Ἄναψε τὸ τσιγάρο του κι' ἔρριξε ἀλλη μιὰ ματιὰ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο. Δὲν εἶχε φωτίσει ἀκόμη καλά, μπόρεσε ὅμως νὰ διακρίνῃ μιὰ σκιὰ ποὺ πλησίαζε πρὸς τὸ σπίτι του. Σηκώθηκε κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα. Ἦταν ὁ ἀγροτικὸς διανομέας, ποὺ τοῦφερνε ἀπὸ τὸ πέρα χωριὸ ἕνα τηλεγράφημα.

Ἕνα ἐπείγον, κὺρ δάσκαλε. Καλὸ χρόνο πολλά... Εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος χρόνος...

Εὐχαριστῶ, νάσαι καλά... τοῦ εἶπε ὁ Ἀνδρέας, παίρνοντας τὸ τηλεγράφημα καὶ δίνοντάς του λίγα χρήματα.

Ἔκλεισε ἔπειτα τὴν πόρτα κι' ἐμεινε μόνος, διαβάζοντας τὸ τηλεγράφημα. Γιατί, ἐπείγον; συλλογιζόταν. Ἀπὸ ποιὸν νὰ εἶναι; Ἔχω δεκαπέντε χρόνια σχέσι μὲ τὸν κόσμο...».

Πέταξε τὸ τσιγάρο του στὸ μισαναμμένο τζάκι, πλησίασε στὸ παράθυρο καὶ ἀνοιξε τὸ τηλεγράφημα ποὺ ἔγραφε: «Μαρία ἄρρωστη. Ζητᾶ νὰ σὲ δῇ».

— Ἡ Μαρία... εἶναι ἄρρωστη; ψιθύρισε κυττάζοντας τὸ χιόνι. Ἡ Μαρία ζητάει νὰ μὲ δῇ!

Ἔπειτα ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια, ὁ «κόσμος» ἐρχόταν σ' αὐτὸν μ' ἕνα τηλεγράφημα καὶ ζητοῦσε νὰ τὸν ξαναδῇ!

Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του, στὰ δωμάτιο. Ἐκεῖ στὴ γωνιὰ μέσα σ' ἕνα χωστὸ στὸν τοῖχο ντουλάπι, βρισκόντουσαν τὰ ροῦχα του, ἐκεῖνα ποὺ δὲ φοροῦσε παρὰ τὶς γιορτές. Ἦταν ἔτσιμα, ξεσκονισμένα, σιδερωμένα: Θὰ τὰ φοροῦσε τὴν Πρωτοχρονιά. Τὸν εἶχε κατεσμένο ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ.

Τὸ ξεκρέμασε, τὰ φόρεσε βιαστικά, κούμπωσε τὸ παλτό του καὶ κύτταξε τὴν ὥρα. Ἦταν κωρὶς ἀκόμη. Τὸ τραῖνο θὰ περνοῦσε στὶς δέκα. Δὲν μποροῦσε ὅμως νὰ περιμένῃ. Ἐνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ βρίσκεται κοντὰ στὸ σταθμό, κοντὰ στὶς σιδερένιες γραμμὲς ποὺ θὰ τὸν ἔβγαζαν στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἦταν ἄρρωστη ἡ Μαρία...

Ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ κατέβηκε πρὸς τὸ σταθμό.

Ἔβγαλε εἰσιτήριο καὶ κάθησε σ' ἕνα παγκάκι μέσα ἀπὸ τὴν πόρτα, κυττάζοντας πέρα, ἐκεῖ ἀπ' ὅπου θὰ φαινόταν τὸ τραῖνο.

— Γιὰ ποῦ, μὲ τὸ καλό, κὺρ δάσκαλε; Ἦταν ἡ γυναῖκα τοῦ σταθμάρχη ποὺ τοῦ μιλοῦσε.

— Γιὰ τὴν Ἀθήνα! ἀπάντησε καὶ γύρισε πάλι τὸ κεφάλι πρὸς τὰ ἔξω, περιμένοντας ν' ἀκούσῃ τὸ μακρυνὸ σφύριγμα τοῦ τραίνου.

★

Ὁ Ἀνδρέας Καλίτσης ἦταν ἕνας γεροδεμένος ἄντρας, σαραντεπεντάρης, ψηλός, μὲ ξανθὰ μαλλιά. Πρὶν δεκαπέντε χρόνια, μὲ μιὰ μετάθεσι εἶχε ἐγκατασταθῇ, σ' ἕνα σπιτάκι, μακρυὰ ἀπὸ τ' ἄλλα, φέροντας μαζί του μιὰ μικρὴ βαλίτσα καὶ τὴν ψυχὴ του βαρειὰ ἀπὸ μιὰ μεγάλη λύπη.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς γιορτὲς ποὺ ἔβλεπε στὸ σχολεῖο του γιὰ τὰ παιδιά, δὲν λάθεψε μέρος σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ, δὲ συναναστρεφόταν κανένα.

Μόνο, ὅταν τυπικὰ κάθε πρωτοχρονιὰ πήγαινε νὰ εὐχηθῇ τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητας, αὐτὸς τὸν κρατοῦσε τὸ μεσημέρι νὰ φᾶνε μαζί.

Πολλὰ ἔλεγαν γι' αὐτόν, μὰ κανεὶς δὲν ἤξερε τίποτα, κανεὶς δὲν τοῦβρισκε κάτι γιὰ νὰ τὸν κατηγορήσῃ.

★

Ἕνα σφύριγμα ἀκούστηκε ἀπὸ μακρυὰ καὶ σὲ λίγα τὸ τραῖνο ἔφτασε, ἀγκομαχώντας. Ἦταν ὁ μόνος ἐπιβάτης ποὺ ἔφευγε ἀπὸ τὸ χωριὸ παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς.

Διάλεξε μιὰ γωνιὰ σ' ἕνα βαγόνι ποὺ δὲν εἶχε κανένα ἐπιβάτη, σήκωσε τὸ γιακᾶ τοῦ παλτοῦ του, ἀκούμπησε τὸ κεφάλι του πίσω κι' ἔκλεισε τὰ μάτια ψιθυρίζοντας, ἕνα ὄνομα: «Ἡ Μαρία».

Ἡ Μαρία ἦταν γι' αὐτὸν κάποτε ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς του. Ἦταν τ' ὄνειρό του καὶ ἡ μεγάλη του ἀγάπη.

Ἐκεῖνος ἦταν τὸ φτωχόπαιδο τῆς γειτονιᾶς κι' ἐκεῖνη τὰ πλουσιοκόριτσο ἐνὸς χρηματιστῆ μὲ τὸ μεγάλο σπίτι. Παίζανε μαζὶ ἀπὸ μικρὰ παιδιά, καὶ στὸ σχολεῖο συναγωνίζονταν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο νὰ πάρουν ἄριστα.

Ὅταν τελείωσαν τὸ γυμνάσιο, ἐκεῖνος πέτυχε στὶς εἰσαγωγικὲς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κι' ἐκείνη πῆγαινε στὴ Γαλλικὴ Σχολή. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὶς σπουδές τους, ὁ Ἀντρέας παρουσιάστηκε μιὰ μέρα στὸν πατέρα τῆς Μαρίας καὶ ζήτησε τὸ χέρι της.

Ἐκεῖνος γέλασε σαρκαστικὰ καὶ τοῦ εἶπε καθαρὰ πὼς τὴν κόρη του θὰ τὴν ἔδινε σ' ἕνα πολὺ πλούσιο βιομήχανο.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἄρχισε τὸ μεγάλο δράμα γιὰ τοὺς δύο νέους. Ἡ Μαρία ἀρρώστησε, γιατὶ ὁ πατέρας της ἦταν σκληρὸς καὶ τὴν περιώρισε στὸ σπίτι. Ὁ Ἀντρέας περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρά της γιὰ νὰ παίρνῃ ἐλπίδες ἀπὸ τὴ ματιὰ της κάθε τόσο. Τὸν διώρισαν ἔπειτα δάσκαλο στὴ Μακεδονία, μὰ ὁ Ἀντρέας δὲν πῆγε. Ἤθελε νὰ βρίσκεται κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του. Ἡ μητέρα του ἀστόρασο γκρίνιαζε, γιατὶ ἡ φτώχεια βασίλευε μέσα στὸ σπίτι του. Ἡ μητέρα του σὲ λίγο πέθανε καὶ πρὶν περάσῃ μήνας ἔμαθε πὼς ὁ σκληρὸς πατέρας τῆς Μαρίας τὴν ἀραβώνιασε μ' ἕνα βιομήχανο. Ἔτσι, ἦταν πιὰ ἀδύνατο νὰ τὴ δῇ κι' ἀπελπισμένος, δέχτηκε νὰ πάῃ γ' ἀντικατάστηση ἕνα ἄρρωστο συνάδελφό του, σ' ἐκεῖνο τὸ χωριό, ποὺ βρισκόταν ἐδῶ καὶ δεκαπέντε χρόνια. Γιὰ τὴ Μαρία δὲν εἶχε μάθει πιὰ τίποτα. Φανταζόταν πὼς μὲ τὸ γάμο της θὰ τὸν εἶχε ξεχάσει κι' ὅτι θὰ ζοῦσε εὐτυχισμένη. Γι' αὐτὸ τοῦκανε ἐντύπωσι τὸ τηλεγράφημα κι' ἔφυγε ἀμέσως. Λὲς καὶ περίμενε ὅλα του τὰ χρόνια κάτι νὰ συμβῇ, κάτι ποὺ θὰ τὸν ἔφερνε πάλι κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του.

★

Ἔφτασε σπίτι της στὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα. Ἡ Ἀθήνα γιόρταζε τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς. Θυμήθηκε τότε τὰ γεναικά του χρόνια, καὶ κάποιο ὥρο, ποὺ ἔξω κάνει τῆς Μαρίας, ὅταν τελείωσαν τὸ γυμνάσιο... Ἀξέχαστος καιρός!...

Μιὰ γρηὰ τὸν ἔμπασε σ' ἕνα μεγάλο δωμάτιο. Ἡ Μαρία γύρω στὰ σαράντα τώρα, ἦταν πάντοτε ὡραία. Βρισκόταν στὸ κρεβάτι, ἀκουμπισμένη σὲ μαξιλάρια. Δίστασε στὴν ἀρχή, μὰ ἔπειτα πλησίασε καὶ τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του. Κι' ὅταν στέγνωσαν τὰ δάκρυά τους, ἐκεῖνη τὸν κύτταξε στὰ μάτια καὶ τοῦ εἶπε:

— Δὲν εἶμαι τόσο ἄρρωστη. Βιαζόμουνα ὅμως νὰ σὲ δῶ! Ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια ἤξερα ποῦ ἦσουν, μὰ φοβόμουν νὰ δημιουργήσω καινούργιο ζήτημα, γιατὶ ὁ πατέρας μου ἔπασχε ἀπὸ τὴν καρδιά του. Ἔχει δυὸ μῆνες ποὺ πέθανε, καὶ τώρα... εἴμαι ἐλεύθερη!

— Κι' ὁ ἄντρ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΓΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ — ΠΑΟ

Πῶς ἀγωνίστηκαν δυὸ παληοὶ φίλοι καὶ αἰώνιοι ἀντίπαλοι.

Τὸ στάδιο Καραϊσκάκη γνώρισε πάλι λαμπρὲς δόξες μὲ τὸν ἀγῶνα 'Ολυμπιακοῦ — Παναθηναϊκοῦ. Χιλιάδες φανατικῶν φιλάθλων ἔτρεξαν ἀπ' ὅλα τὰ πέρατα τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν 'Αθηνῶν γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὴ μεγάλη συνάντησι. Μὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ρυθμικὲς κραυγὲς ἔγιναν δεκτὰ τὰ ποδοσφαιρικὰ ἐνδάλματα ἀπ' τοὺς θερμόαιμους ὀπαδοὺς τῶν δυὸ μεγάλων συλλόγων. Ὁ πρόεδρος τοῦ 'Ολυμπιακοῦ Γιῶργος 'Ανδριανόπουλος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Παναθηναϊκοῦ κ. Γ. Μοάτσος μίλησαν μ' ἐνθουσιασμὸ στοὺς φιλάθλους καὶ τοὺς εὐχαρίστησαν γιὰ τὴ θερμὴ ἐνίσχυσι στοὺς ἀγῶνες των. 'Αντήλλαξαν ἀναμνηστικὰ δῶρα. Ὁ 'Ολυμπιακὸς παρατάχτηκε μὲ τοὺς Θεοδωρίδη, Ρωσίδη, Σούλη, Ξανθόπουλο, Μπέμπη, Κοτρίδη, Μουστακλῆ, Πολυχρονίου, 'Υφαντῆ, 'Ιωάννου, Δαρίβα. Ὁ Π.Α.Ο. μὲ τοὺς Βουτσαρᾶ, 'Αλούπη, Μαριδάκη, Κουρτζίδη, Νεμτίδη, 'Αγγελόπουλο, Φωτεινό, Πετρόπουλο, Λινοξυλάκη, Θεοφάνη, Πανάκη.

★

Ὁ 'Ολυμπιακὸς ἀγωνίσθηκε μὲ κέφι καὶ παλμό. Μαχητικός, ψυχωμένος, μ' αὐτοπεποίθησι, δεμένος σφιχτὰ στὶς γραμμές του, εἶχε τὴν πρωτοβουλία τοῦ παιγνιδιοῦ καὶ ἄξιζε τὴ νίκη. 'Απ' τὰ πρῶτα λεπτὰ τοῦ ἀγῶνος ἔδειξε τὴν ἀποφασιστικότητά του καὶ κέρδισε τὴν ὑπεροχὴ χωρὶς βέβαια καὶ νὰ τὴν ἀξιοποιήση. "Εφθανε ὡς τὰ πανάθηναϊκὰ καρρὲ ἀλλὰ τὰ σοῦτ ἀπουσίαζαν.

Εὐθὺς ἀμέσως οἱ ἐφορμήσεις τῶν 'Ολυμπιακῶν πῆραν ἐντονώτερο ρυθμό. Ὁ 'Υφαντῆς ἀνέλαβε ὁρμητικὰ ἀλλὰ μοναλωμένα τὰ ἡνία καὶ ὡδήγησε τοὺς κυνηγούς του μὲ μαεστρία πρὸς τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς των. Ὁ Βουτσαρᾶς πάλεψε θαρραλέα καὶ ἔξυπνα γιὰ νὰ ἐξουδετερώση τὴν πίεσι τῶν 'Ολυμπιακῶν. Στὸ 26' ὅμως ὁ Κοτρίδης στέλνει τὴ μπάλλα μὲ καρφωτὴ κεφαλιὰ στὸν ἀμαρκάριστο Πολυχρονίου.

'Εξυπνότατα ὁ νεαρὸς βιρτουόζος τραβᾶ ἕνα γερὸ βολλὲ καὶ στέλνει τὴ μπάλλα μὲ μαεστρία στὸ Γ τῆς παναθηναϊκῆς ἑστίας. Πανζουρλισμὸς τῶν 'Ολυμπιακῶν.

★

Οἱ Παναθηναϊκοὶ ἀντεπετέθησαν ἀπ' τὸ 35'. Διέσπασαν ἔξυπνα τὸν ὀλυμπιακὸ κλοιὸ μὲ τὸν Λινοξυλάκη, ὥρμησαν δυναμικά.

'Ενας ὡραῖος συνδυασμὸς καταλήγει σὲ μιὰ βολίδα τοῦ σεντερφὸρ — σεντερμπὰκ τοῦ Π. Α. Ο. ποὺ γιὰ κακὴ τύχη βρίσκει τὴ δοκὸ στὸ Γ. "Ενα ἂχ μοιρόστομο κάλυψε τὴν ἀποτυχία αὐτὴ τῶν Παναθηναϊκῶν.

'Ακολουθεῖ ὀλυμπιακὴ πίεσι τὸ τελευταῖο πεντάλεπτο. Ὁ Μαριδάκης ἀγωνίζεται μὲ διάθεσι ν' ἀποτρέψη τὸν κίνδυνο. Δύσκολες στιγμὲς γιὰ τὸν Π.Α.Ο. Ἐπιθέσεις καλομελετημένες ἀπ' τὸ διολισθητὴ Δαρίβα φέρνουν σύγχυσι. Ὁ 'Αλούπης ἀναγκάζεται νὰ βγάλη κόρνερ τὴ μπάλλα γιὰ ν' ἀπομακρύνη τὸν κίνδυνο, ποὺ περνᾶ ἀνώδυνα.

★

Ὁ Παναθηναϊκὸς ὑπερέχει τὸ πρῶτο δεκαπεντάλεπτο τοῦ β' ἡμιχρονίου καὶ μὲ ἀλλαγὴ μάλιστα τοῦ 'Αλούπη μὲ τὸν Καρακατσάνη. Οἱ 'Ολυμπιακοὶ ἀμύνονται σταθερά. Ὁ 'Αγγελόπουλος χτυπᾶ ἕνα φάουλ πρὸς τὰ δεξιά. Ὁ Λινοξυλάκης δέχεται τὴ μπάλλα, τὴν κοντρολάρει καὶ δίνει ὡραία σέντρα. Ὁ Πετρόπουλος, σχεδὸν μόνος, στὴν ὀλυμπιακὴ περιοχὴ ἐφαρμόζει μιὰν ἀριστοτεχνικὴ κεφαλιά. Ἡ μπάλλα πορεύεται στὸ 48' πρὸς τὰ δίχτυα, ἐνῶ ὁ Θεοδωρίδης παρακολουθεῖ τὸ ξαφνικὸ γκὸλ μὲ ἔκπληξι.

Θάρρος ἀντλοῦν οἱ Παναθηναϊκοὶ καὶ στρώνουν παιγνίδι, ἀλλὰ γιὰ λίγο.

★

Ὁ 'Ολυμπιακὸς ξαναβρίσκει τὸν ἑαυτό του. 'Επιτίθεται ἀποφασιστικά. 'Απ' τὸ 60' — 65' οἱ Παναθηναϊκοὶ περνοῦν δραματικὲς στιγμές. 'Αγωνία συνέχει τοὺς θεατάς. "Εντονο χτυποκάρδι. Ἡ πίεσις εἶναι σταθερή. 'Αλλὰ ὁ κίνδυνος περνᾶ! Μὲ ἐλαχίστη ἄμυνα ἡ μπάλα κερδίζεται καὶ τὸ παιγνίδι μοιράζεται. Σὲ μιὰ ὄμως ἐφόρμησι ὁ Κοτρίδης στέλνει μιὰ κεφαλιὰ γραμμὴ στὸ τέρμα. 'Ακριβῶς πάνω στὴ γραμμὴ τὸ πόδι τοῦ Νεμτίδη σώζει τὴν κατάστασι στὸ 80'. 'Αντεπιτίθενται οἱ Παναθηναϊκοὶ ἐπὶ δυὸ λεπτά. 'Ισορροποῦν ὅμως τὴν ὀλιγόλεπτη ὑπεροχὴ οἱ 'Ολυμπιακοὶ καὶ ἀντεπιτίθενται. Στὸ 82' μάλιστα ὁ 'Υφαντὴς ἐλίσσεται δεξιότεχνα μεταξὺ Μαριδάκη —Κουρτζίδη. Ξεφεύγει καὶ προχωρεῖ πρὸς τ' ἀνοιχτὸ τέρμα. Φτάνει ἐμπρὸς στὸν Βουτσαρᾶ. Τὸ τέρμα εἶναι βέβαιο. Ὁ Νεμτίδης ὅμως καταβάλλει ἀπεγνωσμένη προσπάθεια νὰ τὸν φτάση. Ὁ 'Υφαντὴς ἐπηρεάζεται κάπως καὶ στὴν προσπάθειά του νὰ ξεγελάση τὸν Βουτσαρᾶ στέλνει τὴ μπάλλα... ἄουτ.

Τύπη μοναδικὴ γιὰ τοὺς Παναθηναϊκοὺς ἡ ἀποτυχία τοῦ 'Υφαντῆ. Δὲν περνοῦν παρὰ λίγα λεπτὰ καὶ στὸ 85' ξανατρυχίζει νέα ὀλυμπιακὴ πολιορκία τοῦ παναθηναϊκοῦ τέρματος. Ὁ Βουτσαρᾶς μάχεται ἡρωϊκά. Ὁ Πολυχρονίου σουτάρει. Ὁ Νεμτίδης ἀποκρούει. Ὁ 'Ιωάννου σουτάρει. Ὁ Βουτσαρᾶς ἀποκρούει. Ὁ Δαρίβας σουτάρει. Στὸ τρίτο σοῦτ ἡ μπάλλα ἐπέρχεται νικηφόρα στὸ τέρμα καὶ τὸ 2—1 ἐπικυρώνεται.

★

Τὸ θυελλώδες, συνδυασμένο, ἀποφασιστικὸ παιγνίδι τῶν 'Ολυμπιακῶν ἐπεβλήθη. Μόνον ἡ ἀμυντικὴ γραμμὴ τῆς πρωταθλητρίας Πειραιῶς εἶχε κάπως ἀδύνατες πλευρές. Στυλοβάτες τῆς νίκης του ἦσαν ὁ Κοτρίδης, ὁ Μπέμπης, ὁ 'Ιωάννου, ὁ 'Υφαντής, ὁ Πολυχρονίου. 'Ιδιαίτερα ἔβρασε ἡ ταχεῖα ἐπιθετικὴ γραμμὴ τῶν 'Ολυμπιακῶν. Ὁ Παναθηναϊκὸς δὲν ἀγωνίστηκε μὲ τὴ γνώριμη τακτική του. 'Ελειπαν οἱ Σοφιανὸς καὶ Παπαντωνίου. 'Απ' τὴν ἐπιθετική του πεντάδα ἔδρασαν μόνον οἱ Λινοξυλάκης καὶ Πανάκης, ἀπ' τὴν ἄμυνα διεκρίθησαν οἱ Μαριδάκης καὶ Βουτσαρᾶς.

Ὁ διαιτητὴς κ. Σταθᾶτος ἦταν συμβιβαστικός. 'Ανέστρεψε μερικὰ φάουλ καὶ «χάρισε» καὶ στὶς δυὸ ὁμάδες δυὸ πέναλτυ, ἕνα τοῦ Πανάκη καὶ ἕνα τοῦ Ροσίδη

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

✪✪

Μιὰ φάσι τοῦ ἀνώνα μεταξὺ 'Ολυμπιακοῦ — ΠΑΟ

'Η κατανάλωσις τῶν παγωτῶν

Νὰ μιὰ στατιστικὴ γιὰ τὴν ἐτησία κατανάλωσι παγωτῶν σὲ διάφορες χῶρες:

'Ηνωμένες Πολιτεῖες, 18 κιλὰ κατ' ἄτομο. 'Αγγλία, 7 κιλά. Γερμανία, 2 κιλά. Γαλλία καὶ 'Ελβετία, ἀπὸ 1 κιλὸ ἡ καθεμιά. 'Ιταλία (ἡ πατρίδα τῶν παγωτῶν) μισὸ κιλὸ κατ' ἄτομο.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ τοῦ παρόντος τεύχους

"Ανω - κάτω σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΩΓΥΓΟΣ — ΚΩΠΑΪΣ. 2) ΠΑΛΑ — ΑΒΑΣ. 3) ΥΣ — ΛΑΒΕΡΑΝ — ΜΑ. 4) ΓΑΤΑ — ΙΑΙ. 5) ΙΣΟ — ΠΑΓΟΣ — ΑΛΟ. 6) ΑΙΣΧΟΣ — ΣΩΦΡΩΝ. 8) ΑΡΑΤΟΣ — ΔΕΝΤΡΑ. 9) ΣΩΝ — ΣΤΕΑΡ — ΕΑΡ. 10) ΥΜΗΝ — ΙΣΚΑ. 11) ΛΗ — ΑΓΝΟΗΤΗΣ — ΙΚ. 12) ΜΟΡΩ — ΗΛΙΣ. 13) ΝΟΗΣΙΣ — ΣΩΣΙΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΩΓΥΓΙΑ — ΑΣΥΛΟΝ. 2) ΣΑΣΙ — ΡΩΜΗ. 3) ΥΠ — ΤΟΣΚΑΝΗ — ΜΗ. 4) ΓΑΛΑ — ΝΑΟΣ. 5) ΟΛΑ — ΠΟΛΟΣ — ΓΡΙ. 6) ΣΑΒΒΑΣ — ΣΤΕΝΩΣ. 8) ΚΑΡΠΟΣ — ΔΑΝΤΗΣ. 9) ΩΒΑ — ΣΦΕΡ — ΗΛΩ. 10) ΠΑΝΙ — ΙΣΙΣ. 11) ΑΣ — ΛΑΡΗΤΕΣ — ΣΙ. 12) ΜΑΛΩ — ΡΑΚΙ. 13) ΣΚΑΙΟΝ — ΑΡΑΚΑΣ.

Ποιές; Ποῦ; Πότε;

1) Ὁ Πέτρος ὁ Μέγας (2,05 μέτρα). 2) Στὴν 'Αμερική. 3) 'Η 'Ασία. 4) «Μανόι» (1884). «Μανὼν Λεσκὼ» (1893). 5) 'Η σοκολάτα (1528), καφὲς (περὶ τὸ 1560). 6) Ὁ Τζιότο (1266—1337). ὁ Μιχαὴλ 'Αγγελος (1475—1564). 7) Τὸ Λονδῖνο (8 ἑκατομμύρια), τὸ Παρίσι (5). 8) Τὸ μπομπάμπ (23 μέτρα) ἡ βανανέα (5 μ.). 9) Δὸν Ζουάν (1634), Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης (1775). 10) 'Οδοντόκρεμες ἦσαν γνωστὲς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἐνῶ οἱ ὀδοντόβουρτσες χρησιμοποιήθηκαν τὸ 1400 στὴν Κίνα καὶ μόνο τὸ 1675 στὴν Εὐρώπη. 11) Ὁ "Αγιος 'Ιωσήφ. 12) Στὴ Στοκχόλμη (πόλι στὴν ὁποία γεννήθηκε ὁ Νόμπελ).

Μικρὰ προβλήματα

1) 15 καὶ 21. Τὸ σύνολον τῶν 26 πρώτων ἀριθμῶν εἶναι 351 (27Χ26)/2). 2) Ὁ σύζυγος. (Τὸ σκοῦτερ ποὺ πούλησε 8000 κερδίζοντας 25%, τὸ εἶχε ἀγοράσει 6.400, ἐνῶ ἐκεῖνο ποὺ πούλησε 8000 χάνοντας 20 %, τὸ εἶχε ἀγοράσει 10.000. Πούλησε λοιπὸν 16.000 δύο σκοῦτερ ποὺ τοῦ στοίχιζαν 16.400). 3) 10 γυναῖκες. 4) 42 (21).

'Αναγραμματισμὸς

ΚΑΡΠΟΣ — ΚΑΠΡΟΣ

Μαγικὴ εἰκὼν χωρὶς εἰκόνα

Τὸ νῆμα (ΓιάνΝΗ,ΜΑρία).

Κρυπτογραφικὸ

1) ΠΟΣΕΙΔΩΝ. 2) ΟΠΟΣ. 3) ΣΠΙΝΟΣ. 4) ΕΔΩ. 5) ΙΠΠΟΣ. 6) ΔΙΔΩ. 7) ΩΔΕΙΟΝ. 8) ΝΩΔΟΣ.

Στοιχειόγριφος

ΘΑΣΟΣ — ΘΡΑΣΟΣ.

'Αναγραμματισμὸς

ΣΧΙΝΟΣ — ΙΣΧΝΟΣ.

'Η λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 620 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΝΕΑΡΟΣ — ΑΝΑΤΟΛ. 2) ΑΣΦΑΛΩΣ — ΠΡΟΝΟΙΑ. 3) ΖΩ — ΠΑΣΤΑ — ΚΡΙΝΑ — ΚΡ. 4) ΑΤ — ΙΑΕΙΡΟΣ — ΕΙ. 5) ΡΕΝΟ — ΡΕΑ — ΑΓΙΣ. 6) ΕΡΗΜΟΙ—ΕΠΙΚΟΣ. 7) ΤΟ — ΗΡΩΪΣ—ΙΔΙΟΝ — ΥΑ. 8) ΝΟΜΙΚΟΣ. 9) ΠΑ — ΥΑΛΟΣ — ΣΑ. 10) ΣΑΝΑ — ΚΙΝΑ. 11) ΓΑΛΗΝΙΑ — ΔΙΑΣΗΜΑ. 12) ΑΜΙ — ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ — ΜΑΝ. 13) ΑΑΣ — ΚΙΣ. 14) ΡΕΙ — ΙΑΕ. 15) ΝΑΟΥΣ — ΟΙ — ΦΑ — ΑΙΝΟΣ. 16) ΗΛΙΑΣΙΣ — ΣΥΝΤΟΜΑ. 17) ΣΑΣΩΝ — ΝΗΣΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΝΑΖΑΡΕΤ — ΓΑΛΑΝΗ. 2) ΕΣΩΤΕΡΟΣ — ΣΑΜ — ΑΛΣ. 3) ΑΦ — ΝΗ — ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ. 4) ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ — ΕΥΑΣ. 5) ΟΛΑ — ΟΡ — ΑΝΕΛΙΣΣΩ. 6) ΣΩΣΙΒΙΩΝ — ΙΝΑ — ΙΝ. 7) ΣΤΑ — ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ. 8) ΑΕΡΙΣΜΑ. 9) ΙΕ — ΙΑΡΥΝΩ. 10) ΚΡΑΤΙΚΟ. 11) ΠΡΟ — ΔΟΣΙΔΙΚΙΑΣ. 12) ΑΡΙΣΤΕΙΣΙΟΙ — ΥΝ. 13) ΝΟΝ — ΠΟ — ΚΑΣΣΙΑΝΗ. 14) ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ — ΔΙΤΣ. 15) ΤΟ — ΓΚ — ΑΝΗΜΜΕΝΟΣ. 16) ΟΙΚΕΙΟΥΣ — ΑΜΑ — ΟΜΑ. 17) ΛΑΡΙΣΣΑ — ΑΝΑΣΣΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Ετησία ..... Δρχ. 340.—
'Εξάμηνος ..... » 170.—
Τρίμηνος ..... » 85.—

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Ετησία ..... Λίρες 7.—
» ..... Δολλάρια 20.—
» ..... Φρ. Γαλ. 7.000
» ..... Φρ. Βελγ. 1.000

'Εμβάσματα 'Εσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ 'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιαύτης πρὸς τὸ περιοδικὸ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσανίου 4 (Πλατεῖα Κλαυθμῶνος), ΑΘΗΝΑΙ.

'Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ὁποιουδήποτε θέματος τοῦ παρόντος τεύχους ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς διευθύνσεως τοῦ «Θησαυροῦ».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1092) 1938. 'Ιδιοκτησία: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ» - 'Ιωάν. Γ. Παπαγεωργίου καὶ Σία, Δραγατσανίου 4. Διευθυντὴς - Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Σπῦρος Μπέλλας, ὁδὸς Δύσεως, Νέον 'Ηράκλειον.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Πρωτότυπο διήγημα.

'Η μεγάλη ἐξωτερικὴ πόρτα τῶν φυλακῶν ἔκλεισε μὲ πάταγο πίσω ἀπὸ τὸν Νόμπυ ποὺ γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἦταν ἕνας ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Κι' ὅμως θὰ προτιμοῦσε νὰ ξαναγύριζε στὸ κελλί του. "Ηταν παραμονὴ Χριστουγέννων κι' ἤξερε πῶς μέσα στὴ φυλακὴ θὰ περνοῦσε καλύτερα τὰ Χριστούγεννα...

Ψιλόβρεχε. Ὁ Νόμπυ ἔρριξε γύρω του μιὰ ματιὰ μὲ τὴν ἐλπίδα μήπως δῆ πουθενὰ τὴν Κλάρα. 'Η Κλάρα ἦταν ἡ γυναίκα του καὶ ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακή, δίχως νὰ τὴν βρῆ νὰ τὸν περιμένη ἀπ' ἔξω.

'Ωστόσο τὴν τελευταία φορὰ ποὺ τὸν ἐπεσκέφτηκε στὴ φυλακή, εἶχε μαλώσει μαζί της.

— Εἶσαι πενηνταπέντε χρόνων, Νόμπυ, τοῦ εἶχε πῆ κι' εἶμαι πενῆντα τριῶν. Τριάντα ὁλόκληρα χρόνια σοῦ παραστάθηκα. Κουραστήκαμε ὅμως μαζὶ σου κι' ἂν δὲν ἀλλάξης ζωή, θὰ σὲ ἀφήσω. Ὁ κύριος Γκροὺντλ εἶναι πρόθυμος νὰ σοῦ δώση δουλειά: νὰ ὁδηγῆς ἕνα ἀπὸ τὰ φορτηγὰ του αὐτοκίνητα.

Μπορεῖ ὁ Ντόμπυ νὰ ἦταν διαρρήκτης καὶ ψεύτης. Μὲ μὲ τὴ γυναίκα του ἦταν τίμιος κι' εἰλικρινής.

Κούνησε λοιπόν, τὸ κεφάλι του.

—Εἶμαι πολὺ γέρος πιὰ γιὰ ν' ἀλλάξω, μουρμούρισε.

— Τότε τράβηξε τὸ δρόμο σου κι' ἐγὼ τὸ δικό μου! τοῦ ἀπάντησε ἡ Κλάρα.

Δὲν πίστεψε τότε τὴ φοβέρα της. Μὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα δὲν ἔλαβε πιὰ κανένα γράμμα της. Καὶ τώρα δὲν βρισκόταν ἐκεῖ νὰ τὸν περιμένη.

"Εφαγε κάτι σ' ἕνα λαϊκὸ ἐστιατόριο, κι' ἐπειδὴ εἶχε πάψει ἡ βροχή, πλανήθηκε στοὺς δρόμους ὥσπου ν' ἀνοίξουν τὰ μπὰρ — ποὺ ἀνοιχαν μετὰ τὶς ἐργάσιμες ὧρες. Τότε κατέφυγε στὸ «στέκι» του καὶ παράγγειλε μιὰ μπύρα.

— Χαίρω ποὺ σὲ ξαναβλέπω, Νόμπυ, τοῦ εἶπε ἡ σερβιτόρα Μίλντρετ.

Ὁ Νόμπυ τῆς χαμογέλασε, γιατὶ ζητοῦσε κάποιον γιὰ νὰ τοῦ πῆ τὸν πόνο του. Κι' ἐπειδὴ ἡ Μίλντρετ ἦταν παλιὰ του φίλη, τῆς διηγήθηκε τὴν θλιβερή του ἱστορία. 'Η Μίλντρετ ὅμως δὲν τοῦ δειξε τὴν παραμικρὴ συμπάθεια.

— Νὰ σοῦ πῶ, Νόμπυ... τοῦ εἶπε. Δὲν τὴν κατηγορῶ διόλου τὴ γυναῖκα σου. 'Αρκετὰ σὲ ὑπέφερε. Γι' αὐτὸ πιᾶσε ἐκεῖνη τὴ δουλειὰ τοῦ σωφέρ, γιὰ νὰ λείψη ἡ διχόνοια ἀπὸ τὸ σπίτι σου. Ποῦ μένει τώρα ἡ Κλάρα;

— Δὲν ξέρω, εἶπε θλιβερὰ ὁ Νόμπυ. Μὰ καὶ νὰ τὸ ἤξερα, δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ τῆς ὑποσχεθῶ ὅτι θ' ἀλλάξω. Ξέρω ὅτι δὲν μπορῶ νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὴ μοῖρα μου.

Ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν πάγκο καί, παίρνοντας στὸ χέρι τὴ μπύρα του, πῆγε καὶ κάθησε σ' ἕνα μικρὸ τραπεζάκι κοντὰ στὴ βιτρίνα. Ἐκεῖ, εὐθὺς ἀμέσως, κάθησε κοντά του ἕνας κοκκινοτρόσωπος τύπος μὲ μπλὲ κοστούμι.

'Ο Νόμπυ τὸν κύτταξε.

— Νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ καθήσω κάπου ἀλλοῦ, καπετάνιε; τοῦπε μὲ ψεύτικη εὐγένεια. Θαρρῶ πὼς δὲν ἔχετε τίποτε μαζί μου.

'Ο ἀστυνομικὸς Μπράουνιγκ ἔκανε ἕναν μορφασμό.

— Φυσικά, δὲν ἔχω τίποτε μαζί σου, τοῦπε. Ξέρω ὅτι ἀποφυλακίστηκες σήμερα τὸ πρωΐ. 'Επειδὴ ὅμως συμβαίνει νὰ ξέρω ὅτι χώρισες ἀπὸ τὴ γυναίκα σου, θὰ ἤθελα νὰ σοῦ συστήσω ἕνα ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ μένης καὶ νὰ μὴν ἀλητεύης στοὺς δρόμους. Εἶναι ἕνα ξενοδοχεῖο κατάλληλο γιὰ σένα στὴν Ντράπερ στρὶτ. Μόλις ἀνοίξε καὶ ὁ ἰδιοκτήτης του εἶναι παλιὸς συνάδελφός μου. Μπορῶ, ἂν θέλης, νὰ σοῦ δώσω ἕνα συστατικὸ γράμμα...

— Εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ξερὸ ὁ Νόμπυ. Προτιμῶ νὰ βολευτῶ, χωρὶς τὴ φιλανθρωπία σου...

'Ο Μπράουνιγκ ἀναστέναξε. Σὰν ἀστυνόμος γνώριζε τὸν Νόμπυ ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Πάντοτε τὸν συμπαθοῦσε.

— Γιατὶ δὲν προσπαθεῖς ν' ἀλλάξης ζωή, τὸν συμβούλεψε ὁ Μπράουνιγκ, καὶ νὰ χωρίσης κοντὰ στὴ γυναῖκα σου;

— Δὲν ξέρω ποῦ μένει τώρα, δικαιολογήθηκε μὲ πικρία ὁ Νόμπυ. "Ετσι κι' ἂν ἤθελα δὲν μπορῶ...

"Εκοψε τὴ φράσι του, ἤπιε τὴ μπύρα του καὶ βγῆκε στὸ δρόμο. 'Ο ἐγωϊσμός του εἶχε πληγωθῆ...

Μόλις ἔκανε μερικὰ βήματα στὸ πεζοδρόμιο, τὸν πλησίασε ἕνας ἀνθρωπάκος μὲ βρώμικο κασκέτο.

— Ὁ Πήτερ θέλει νὰ σοῦ τηλεφωνήση, τὸν πληροφόρησε ἐμπιστευτικά. Μοῦ ἀνέθεσε νὰ σὲ βρῶ καὶ νὰ σοῦ τὸ πῶ. 'Από καιρὸ ἔχει κάποια δουλειὰ ὑπ' ὄψι του γιὰ σένα. 'Η κυρὰ φυλάει τὰ κοσμήματά της σ' ἕνα χρηματοκιβώτιο τοῦ τοίχου παλιοῦ τύπου, ποὺ θὰ μπορέσης νὰ τὸ ἀνοίξης σὰν κονσέρβα. Μόνο ποὺ αὐτὴ μὲ τὸ γέρο ἄντρα της σπάνια φεύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι. Σήμερα ὅμως κι' αὔριο, ποὺ εἶναι Χριστούγεννα, θὰ λείπουν. Γι' αὐτὸ εἶναι μεγάλη εὐκαιρία,

'Ο ὕποπτος τύπος ἀπομακρύνθηκε κι' ὁ Νόμπυ προχώρησε σκεφτικός. Σὲ λίγο μπῆκε σ' ἕνα δεύτερο μπάρ. "Ηπιε μιὰ μπύρα καὶ ξανασκέφτηκε τὴν ἀπροσδόκητη πρότασι. Ὁ Πήτερ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐμπειρους κλεπτοποδόχους τοῦ Λονδίνου καὶ μιὰ συνεργασία μαζί του θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε πλούσια Χριστούγεννα.

"Αλλες φορὲς παρόμοια εὐκαιρία θὰ τὸν χαροποιοῦσε. Μὰ τώρα ἔνοιωθε κάποια συστολή. 'Η φωτεινὴ μορφὴ τῆς Κλάρας ἔλαμπε μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ζωῆς του...

'Ωστόσο τηλεφώνησε στὸν Πήτερ. Κι' ἀμέσως ἐκεῖνος τοῦδωσε μερικὲς λεπτομέρειες. Μὰ μόλις ἐτοιμάστηκε νὰ τοῦ ἐμπιστευτῆ τὴ διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ, ξαφνικὰ ἄλλαξε θέμα κι' ἄρχισε νὰ τοῦ μιλάη γιὰ τὸν καιρό, φαίνεται κάποιος ἀνεπιθύμητος ἐπισκέπτης διέκοψε τὴ συνεννόησί τους.

Τρεῖς φορὲς σὲ ὅλο τὸ ἀπόγευμα ὁ Νόμπυ ἐπεχείρησε νὰ συνδεθῆ μὲ τὸν Πήτερ. Μὰ καὶ τὶς τρεῖς δὲν ἦρε ἀπάντησι στὴν κλῆσι του.

'Αργά, τὸ ἴδιο βράδυ, ἔκανε μιὰ δεύτερη ἐπίσκεψι στὸ «στέκι» του μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ξαναπιάση τὴ συζήτησι του μὲ τὴ Μίλτρεντ. 'Η σερβιτόρα ὅμως εἶχε πάρει ἄδεια καὶ τὴν ἀντικαθιστοῦσε μιὰ ἄλλη, ξένη.

— "Αν εἶσαι ὅμως ὁ Νόμπυ, τοῦπε ἡ ἄγνωστη, ἡ Μίλντρεντ μοῦ ἄφησε νὰ σοῦ δώσω ἕνα σημείωμα. Κάποιος τηλεφώνησε γιὰ σένα...

Στὸ σημείωμα ὑπῆρχε μόνο μιὰ διεύθυνσι. Ὁ Βλάκας ὁ Πήτερ τὴν εἶχε τηλεφωνήσει...

Τὸ διαμέρισμα ποὺ ὁ Νόμπυ ἐπρόκειτο νὰ παραδιάση δὲ βρισκόταν τόσο κοντά, ὅσο περίμενε. 'Ωστόσο ἡ θέσι του κι' ἡ διαρρύθμισί του ἐξυπηρετοῦσαν θαυμάσια τὸ σκοπό του. Στὶς ἔντεκα σκαρφάλωσε στὴ χοντρὴ σωλήνα τοῦ νεροχύτη καὶ σὲ λίγο μπῆκε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κουζίνας. Προχώρησε σθόρυβα στὸ μικρὸ διάδρομο. Ξαφνικὰ ἄναψε κάποιο φῶς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ δωμάτια. "Ενας πόμολο στράφηκε κι' ἡ Κλάρα — ἡ γυναίκα του — παρουσιάστηκε στὸ φωτισμένο κατώφλι.

— Πῶς βρέθηκες ἐδῶ; τὸν ρώτησε.

'Ο Νόμπυ δὲν μποροῦσε νὰ μιλήση ἀπὸ τὴν κατάπληξι.

— Δὲν μὲ πειράζει πῶς ἤρθες, τοῦ φιθύρισε, φτάνει ὅτι ἦρθες. Εὐτυχῶς ποὺ μεσολάβησε ὁ καλὸς ἀστυνομικὸς ...ὁ Μπράουνιγκ... "Ηρθε τὸ ἀπόγευμα καὶ μὲ βρῆκε καὶ μοῦ ὑποσχέθηκε πὼς θὰ σοῦ τηλεφωνοῦσε τὴ διεύθυνσί μου.

ΤΖΩΝ ΧΑΡΙΝΤΑΕΫ

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Τὰ χέρια

Τὰ χέρια, ἂν καὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σπουδαῖα σημάδια τοῦ πολιτισμένου καὶ καθαροῦ ἀνθρώπου, μένουν σὲ πολλούς, πολὺ παραμελημένα. Τὰ χέρια, ἂν δὲν τὰ περιποιῆται κανείς, χάνουν τὴ φυσική τους χάρι, τὴν λεπτότητά τους, τὴν ἁπαλότητά τους καὶ τὴν ρόδινή τους ὄψι. Γερνοῦν καὶ παραμορφώνονται. Παρουσιάζουν ζάρες καὶ πτυχές. Τὸ δέρμα γίνεται ὀχρὸ ἢ μελιτζανί.

'Η ἐπιδερμίδα παχαίνει ἢ λεπταίνει πολὺ καὶ γίνεται σὰν κρεμμυδόφυλλο. Σὲ πολλὰ σημεῖα παρατηροῦνται ἀτροφίες τοῦ δέρματος, ποὺ ὀφείλονται σὲ χαλάρωσι ἢ σπάσιμο τῶν ἐλαχίστων ἰνῶν καὶ σὲ ἀνώμαλη διάταξι τοῦ λίπους, ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα. 'Η κερατίνη στιβάδα τῆς ἐπιδερμίδος σὲ μερικὰ σημεῖα ὑπερτρέφεται καὶ παρουσιάζει τὶς γεροντικὲς μυρμηγκιές, ποὺ μπορεῖ νὰ καταλήξουν σὲ ἐπιθηλίωματα τοῦ δέρματος.

Τὰ χέρια τῶν χωρικῶν, τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ναυτικῶν, παρουσιάζουν ἀνώμαλη ἐπιφάνεια, οἱ παλάμες τους εἶναι σκληρές, λευκωπές, γεμάτες κάλους, τὸ δέρμα τους εἶναι στεγνό, καὶ ζαρωμένο καὶ κοκκινωπὸ πρὸς τὸ μελιτζανὶ μὲ ἀτροφίες, ραγάδες καὶ ὑπερχρώσεις.

"Οσες κοπελιὲς γίνονται μὲ

Θησαυρός

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ
Ἡ Χοντρὴ χορεύει «ρὸκ-ἔντ-ρόλ»!...
(Τοῦ Μ. Γάλλια)

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΥ